

Fremsat den 7. februar 2024 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard)

Forslag

til

Lov om ændring af vandsektorloven, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. og lov om kommuners afståelse af vandselskaber

(Styrkelse af økonomisk tilsyn og takstkontrol m.v. i vandsektoren)

§ 1

I vandsektorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1693 af 16. august 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Forsyningssekretariatet« til: »Vandsektortilsynet«, »Forsyningssekretariatets« ændres til: »Vandsektortilsynets«, og »Forsyningssekretariat« ændres til: »Vandsektortilsynet«.

2. § 2, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Loven gælder for andre end vandselskaber, i det omfang det fremgår af lovens bestemmelser.«

3. I § 2, stk. 5, ændres »§ 4, stk. 4,« til: »§ 4, stk. 2 og 3,«, »§ 5, stk. 3,« ændres til: »§ 5, stk. 2,«, efter »12 a-12 f« indsættes: », 16«, og efter »kapitel« indsættes: »7 a og«.

4. § 4, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

5. I § 4, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 1 og 3, og« til: »kan ministeren fastsætte regler«.

6. § 4, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., ophæves.

7. I § 5, stk. 1, ændres », jf. § 2, stk. 1« til: »omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3«.

8. I § 5, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Performancebenchmarkingen omfatter forhold vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningsikkerhed.«

9. § 5, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

10. I § 5, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., udgår », hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3, og om« og »samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning«.

11. § 6, stk. 1, affattes således:

»Vandsektortilsynet skal for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³, som ikke er undtaget efter § 3, fastsætte én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter med henblik på dækning af nødvendige og effektive omkostninger. En indtægtsramme omfatter indtægter til at dække både drifts- og anlægsomkostninger.«

12. I § 6, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»En indtægtsramme fastsættes endvidere efter reglerne i stk. 3-6 og efter regler udstedt i medfør af § 8.«

13. I § 6, stk. 6, ændres »et tillæg, jf. §§ 7 og 8« til: »tillæg og fradrag«.

14. § 6, stk. 7 og 8, ophæves.

15. § 6 a, stk. 1, affattes således:

»Vandsektortilsynet skal for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde på højst

800.000 m³, som ikke er undtaget efter §§ 3 eller 3 a, fastsætte én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter med henblik på dækning af nødvendige og effektive omkostninger. En regnskabsmæssig kontrolramme omfatter indtægter til at dække både drifts- og anlægsomkostninger.«

16. I § 6 a, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»En regnskabsmæssig kontrolramme fastsættes endvidere efter reglerne i stk. 3 og 4 og efter regler udstedt i medfør af § 8.«

17. I § 6 a, stk. 4, indsættes efter »tillæg«: »og fradrag«, og »indberetning efter § 6, stk. 7, og skønsmæssig fastsættelse, jf. § 6, stk. 8,« udgår.

18. § 7 ophæves.

19. § 8 affattes således:

»§ 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om Vandsektortilsynets fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a, herunder om følgende:

- 1) Fastsættelse og justering af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder om følgende:
 - a) Beregningsmetode, og hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder hvordan fastsættelse skal ske for selskaber, der første gang skal have fastsat en indtægtsramme eller regnskabsmæssig kontrolramme for et senere år end 2017.
 - b) Generelt og individuelt effektiviseringskrav og pristalskorrektio, herunder om følgende:
 - i) Korrektio af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer på baggrund af effektiviseringskrav, herunder hvilke elementer af rammen der omfattes af effektiviseringskrav.
 - ii) Beregning af prisudvikling og korrektio af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer på baggrund af prisudvikling, herunder hvilke elementer af rammen der omfattes af pristalskorrektio.
 - c) Tillæg til og fradrag i indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer samt betingelser herfor, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.
 - d) Værdiansættelse af vandselskabernes aktiver, disses levetider og afskrivninger herpå.
- 2) Hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme og en regnskabsmæssig kontrolramme og betingelser for, at visse indtægter ikke omfattes.
- 3) Kontrol med overholdelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder opgørelse og afvikling af differencer mellem et vandselskabs indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme og vandselskabets indtægter, som omfattes af rammen.«

20. § 9, stk. 1, affattes således:

»Vandsektortilsynet varetager de opgaver, som er henlagt til tilsynet i medfør af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og lovgivningen i øvrigt.«

21. § 9, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

22. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Vandsektortilsynet skal overvåge og analysere forhold omfattet af lovens § 1.

Stk. 2. Vandsektortilsynet orienterer løbende og inden for rimelig tid klima-, energi- og forsyningsministeren om overvågning og analyser efter stk. 1 og om forhold, som i øvrigt vurderes at have ministerens interesse, eller som har væsentlig betydning for Vandsektortilsynets opgavevaretagelse.

Stk. 3. Vandsektortilsynet fastlægger prioriteringen og omfanget af opgaverne efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan anmode Vandsektortilsynet om oplysninger og analyser om forhold omfattet af lovens § 1, herunder om forslag til brug for udvikling af reguleringen, medmindre det er uforeneligt med § 9, stk. 2, eller Vandsektortilsynets prioritering efter stk. 3.«

23. § 10, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

24. I § 10, stk. 2, ændres »§ 4, stk. 3« til: »§ 4, stk. 2«.

25. I § 10, stk. 3, indsættes efter »800.000 m³«: », som ikke er undtaget efter §§ 3 eller 3 a,«.

26. I § 10 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Ved fejl i et vandselskabs indberetning af årligt debiteret vandmængde, som har ført til, at de opkrævede afgiftsbeløb for et eller flere år er forkerte, efterreguleres afgiften i forbindelse med opkrævningen af afgift for året efter det år, hvor Vandsektortilsynet er blevet bekendt med fejlen.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

27. I § 11 indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»Vandsektortilsynet udarbejder årligt en arbejdsplan, som redegør for Vandsektortilsynets planlagte og forventede aktiviteter.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 2.

28. § 11, stk. 2, ophæves.

29. § 11, stk. 3 og 4, affattes således:

»Stk. 3. Vandsektortilsynet offentliggør arbejdsplanen, jf. stk. 1, og den årlige beretning, jf. stk. 2, på Vandsektortilsynets hjemmeside.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om rammerne for arbejdsplanen, jf. stk. 1, herunder om planens indhold og om frister for offentliggørelse.«

30. Efter § 11 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 11 a. Vandsektortilsynet offentliggør resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.

Stk. 2. Vandsektortilsynet offentliggør afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.

Stk. 3. Vandsektortilsynet kan offentliggøre andre afgørelser, der ikke er omfattet af stk. 2.

Stk. 4. Vandsektortilsynet kan offentliggøre oplysninger og dokumenter vedrørende vandselskaber og disses forhold. Vandsektortilsynet kan offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven, med oplysning om, hvad overtrædelsen består i.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse i henhold til stk. 1-4, herunder om, at Vandsektortilsynet skal offentliggøre andre af Vandsektortilsynets afgørelser end dem, der er nævnt i stk. 2, eller skal offentliggøre bestemte oplysninger og dokumenter.

§ 11 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner om visse af Vandsektortilsynets afgørelser, og om, at Vandsektortilsynet skal videregive bestemte oplysninger til kommunalbestyrelsen.«

31. I § 18 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Vandsektortilsynet fører tilsyn med vandselskabernes overholdelse af regler om tilknyttet virksomhed og påbud efter stk. 4.

Stk. 4. Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med stk. 1 og regler udstedt i medfør af stk. 5.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

32. § 18, stk. 3, 3. pkt., der bliver stk. 5, 3. pkt., affattes således:

»Ministerens kan herudover fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn efter stk. 3 og om påbud efter stk. 4.«

33. I § 19, stk. 5, 2. pkt., ændres »på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge« til: »tilvejebringe og opbevare«.

34. I § 19, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Dokumentationen efter 2. pkt., skal være tilvejebragt inden aftalens indgåelse.«

35. I § 19 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Vandsektortilsynet fører tilsyn med overholdelse af reglerne i stk. 1-5, af afgørelser efter stk. 7, 1. pkt., og af påbud efter stk. 8.

Stk. 7. Vandsektortilsynet kan fastsætte den markeds-mæssige pris i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, jf. stk. 4. Vandsektortilsynet lægger den fastsatte markeds-mæssige pris til grund for afgørelser om indtægtsrammer og regnskabs-mæssige kontrolrammer, jf. kapitel 3.

Stk. 8. Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markeds-mæssige pris, jf. stk. 7, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markeds-mæssige pris til vandselskabet. Påbud efter 1. pkt. kan omfatte en periode på op til 5 år før påbudstidspunktet. Tilbageføring og efterbetaling skal tillægges en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling. Påbud efter 1. pkt. forældes 5 år efter meddelelsen, medmindre forældelsen er afbrudt efter reglerne i forældelsesloven, eller Vandsektortilsynet har indgivet politianmeldelse for manglende efterlevelse af påbuddet.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

36. I § 19 indsættes som *stk. 10*:

»Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Kravet om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår, jf. stk. 4.
- 2) Krav til dokumentation, jf. stk. 5.
- 3) Hvilke aftaler der anses for væsentlige, jf. stk. 5.
- 4) Vandsektortilsynets tilsyn efter stk. 6.
- 5) Vandsektortilsynets afgørelser efter stk. 7.
- 6) Vandsektortilsynets afgørelser efter stk. 8, herunder hvilke selskaber og andre parter der er omfattet af stk. 8.«

37. § 20, 1. pkt., ophæves.

38. I § 20, 2. pkt., der bliver 1. pkt., ændres »Herudover kan ministeren« til: »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan«.

39. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Oplysnings- og indberetningspligt, digital kommunikation og behandling af oplysninger

§ 22. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning af oplysninger og dokumenter til brug for Vandsektortilsynets og miljøministerens opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder om indhold, form og frister for indberetning.

§ 22 a. Vandsektortilsynet kan påbyde vandselskaber og foreninger omfattet af § 21 at indsende oplysninger og dokumenter, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af § 22, men som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at indsende oplysninger og dokumenter, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af § 22, men som er nødvendige for Vand-

sektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 3. Et påbud efter stk. 1 eller 2 kan omfatte tilvejebringelse af nye, nødvendige oplysninger.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, og hvilke typer af oplysninger og dokumenter der kan omfattes af et påbud efter stk. 2.

§ 22 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet ikke har modtaget oplysninger og dokumenter i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 22 eller et påbud efter § 22 a, eller ikke har modtaget disse inden den fastsatte frist. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet kan afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende afgørelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om korrektion af oplysninger, der er indsendt til Vandsektortilsynet eller miljøministeren.

§ 22 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og virksomheder.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 22 d. Myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.«

40. I § 26 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at klage har opsættende virkning, medmindre klageinstansen bestemmer andet.«

41. I § 27 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Vandsektortilsynets afgørelser efter § 19, stk. 7 og 8, kan påklages af det pågældende vandselskab og af andre parter i aftalen.«

42. § 30, *stk. 1, nr. 3 og 4*, ophæves.

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 3-5.

43. I § 30, *stk. 1, nr. 5*, der bliver nr. 3, udgår »af Forsyningssekretariatet«.

44. I § 30, *stk. 1*, indsættes efter nr. 7, der bliver nr. 5, som nyt nummer:

»6) undlader at efterkomme Vandsektortilsynets påbud efter § 18, stk. 4,«.

Nr. 8-10 bliver herefter nr. 7-9.

45. I § 30, *stk. 1, nr. 8*, der bliver nr. 7, indsættes efter »§ 19,«: »stk. 1 og 3,«.

46. I § 30, *stk. 1, nr. 10*, der bliver nr. 9, ændres »forelægge« til: »tilvejebringe eller opbevare«, »2. pkt.« ændres til: »2. og 3. pkt.«, og »eller« udgår.

47. I § 30, *stk. 1*, indsættes efter nr. 10, der bliver nr. 9, som nyt nummer:

»10) undlader at efterkomme Vandsektortilsynets påbud efter § 19, stk. 8,«.

48. I § 30, *stk. 1, nr. 11*, ændres », jf.« til: »efter«, og »eller 6.« ændres til: »eller 6, eller«.

49. I § 30, *stk. 1*, indsættes som *nr. 12*:

»12) undlader at efterkomme et påbud efter § 22 a, stk. 1 eller 2.«

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022, som ændret ved § 11 i lov nr. 900 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 29, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1,« til: »i medfør af § 53, stk. 1, godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 54, stk. 1, eller anmeldt i henhold til regler udstedt i medfør af § 54, stk. 5,«.

2. I § 46, *stk. 3*, ændres »miljøministeren« til: »klima-, energi- og forsyningsministeren«.

3. I § 52 a, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,« og »stk. 3 og 4« ændres til: »stk. 2, 4 og 5«.

4. I § 52 a, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »Udgifterne omfatter«: »nødvendige udgifter til«, og i § 52 a, *stk. 1, nr. 1*, udgår »nødvendige omkostninger til«.

5. I § 52 a, *stk. 1, nr. 2*, ændres »driftsomkostninger,« til: »driftsudgifter,«.

6. I § 52 a, *stk. 1, nr. 4*, ændres »Forsyningssekretariatet,« til: »Vandsektortilsynet,«.

7. § 52 a, *stk. 1, nr. 5*, affattes således:

»5) investeringer,«.

8. § 52 a, *stk. 1, nr. 7 og 8*, ophæves.
Nr. 9-14 bliver herefter nr. 7-12.

9. I § 52 a, *stk. 1, nr. 9-12*, der bliver nr. 7-10, udgår »udgifter til«.

10. I § 52 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Lån indregnes i prisen, jf. stk. 1, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

11. I § 52 a, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »Stk. 1 og 2« til: »Stk. 1-3«.

12. I § 52 a, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes efter »stk. 1«: »og 2« og efter »herunder regler« indsættes: »om opgørelse af udgifter og om indregning af lån og afdrag herpå, samt regler«.

13. § 53, stk. 1, affattes således:

»En almen vandforsyning skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. For almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, skal fastsættelsen af anlægs- og driftsbidrag ske under overholdelse af den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af vandsektorlovens §§ 6 eller 6 a. De fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med § 54 og regler fastsat i medfør heraf. De gældende anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.«

14. I § 53, stk. 7, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvor ofte den almene vandforsyning som minimum skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag, om opkrævningsperiodens varighed og om, at fastsættelsen skal ske for kalenderår.«

15. Efter § 53 a indsættes:

»§ 54. Anlægs- og driftsbidrag, der er fastsat i medfør af § 53, stk. 1, skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 3 og regler udstedt i medfør af § 55 b. Anlægs- og driftsbidrag skal dog ikke godkendes, såfremt fastsættelsen anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 5 og regler udstedt i medfør af § 55 b.

Stk. 2. Det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, der godkender eller modtager anmeldelse efter stk. 1. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af bidragene for de øvrige kommuner.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1, herunder om fordeling af kompetence mellem kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet. Ministeren kan også fastsætte regler om almene vandforsyningers midlertidige fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag uden kommunalbestyrelsens godkendelse efter stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til stk. 1, og

om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at en almen vandforsyning omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i bidrag i medfør af loven.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kravet om godkendelse, jf. stk. 1, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om en almen vandforsynings anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag, herunder regler om indeksregulering.«

16. § 55, stk. 1-4, ophæves.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 1-3.

17. Efter § 55 indsættes i *kapitel 9*:

»§ 55 a. En almen vandforsyning skal udarbejde et regulativ.

Stk. 2. Et nyt regulativ og en ændring af et regulativ skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 7, og regler udstedt i medfør af § 55 b. En ændring af et regulativ skal dog ikke godkendes, såfremt ændringen anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, og regler udstedt i medfør af § 55 b. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. Det gældende regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 3. Det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, der godkender eller modtager anmeldelse efter stk. 2. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender nye regulativer eller modtager anmeldelse af ændringer af regulativer for de øvrige kommuner.

Stk. 4. For almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

Stk. 5. For områder under miljøministerens ressort kan klima-, energi- og forsyningsministeren kun fastsætte regler efter stk. 6-8 efter forhandling med miljøministeren.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om krav til regulativer, jf. dog stk. 5.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2, jf. dog stk. 5.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse af en ændring af et regulativ, jf. stk. 2, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen, jf. dog stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om en almen vandforsynings anmeldelse af en ændring af et tidligere anmeldt eller godkendt regulativ, jf. dog stk. 5.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en almen vandforsynings betaling af renter

og opkrævning af renter og gebyrer. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at en almen vandforsynings ret til at opkræve renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til regler, der er udstedt i medfør af 1. pkt., forudsætter, at denne ret fremgår af det regulativ, der skal udarbejdes i henhold til stk. 1.

§ 55 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om en almen vandforsynings pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer, jf. § 54, stk. 1, og § 55 a, stk. 2:

- 1) Anlægs- og driftsbidrag.
- 2) Regulativ.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en almen vandforsynings mulighed for eller pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag og regulativer, jf. § 54, stk. 5, og § 55 a, stk. 8:

- 1) Anlægs- og driftsbidrag.
- 2) Regulativ.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens tilsyn.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om frister for indsendelse af anlægs- og driftsbidrag, regulativer, oplysninger og dokumenter i medfør af stk. 1 og 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til en almen vandforsyning eller en almen vandforsynings koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med den almene vandforsyning, om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, jf. § 54, stk. 1.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til en almen vandforsyning om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer, jf. § 55 a, stk. 2.

§ 55 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandbranchens organisationers indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører almene vandforsynings fastsættelse af takster, bidrag og regulativer, til myndigheder på ministeriets område. Ministeren kan desuden efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.«

18. Efter § 67 indsættes i *kapitel 11*:

»**§ 67 a.** Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn efter § 65 med anlægs- og driftsbidrag og ændringer af regulativer, der er anmeldt af en almen vandforsyning i henhold til regler, der er udstedt i medfør af § 54, stk. 5, og § 55 a, stk. 8, herunder regler om frister for gennemførelse af dette tilsyn.«

19. I *overskriften* til kapitel 13 indsættes efter »Klage«: »til Miljø- og Fødevareklagenævnet«.

20. Efter § 74 c indsættes i *kapitel 13*:

»**§ 74 d.** Reglerne i kapitel 13 gælder for afgørelser efter loven, der kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.«

21. I § 75, *stk. 1*, indsættes efter », jf. dog stk. 2«: » og § 80 b, stk. 1«.

22. § 76, *nr. 4*, affattes således:

»4) Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 52, stk. 2.«

23. I § 76 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 55 b, stk. 5, ikke kan indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet.«

24. Efter § 80 indsættes:

»Kapitel 13 a

Klage til Energiklagenævnet

§ 80 a. Reglerne i kapitel 13 a gælder for afgørelser efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven, der kan påklages til Energiklagenævnet, jf. § 80 b, stk. 1 og 2.

§ 80 b. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 53, stk. 2 og 4, § 54, stk. 1, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 4, kan påklages til Energiklagenævnet af afgørelsens adressat, jf. dog § 80 c.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelser efter § 46, stk. 3, kan påklages til Energiklagenævnet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens og klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Stk. 4. Klage til Energiklagenævnet skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

§ 80 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om bidrag efter § 53, stk. 2 og 4, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 53, stk. 5, samt regler udstedt i medfør af § 55 b, stk. 5, ikke kan indbringes for Energiklagenævnet.

§ 80 d. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 80 e. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Kapitel 13 b

Søgsmål

25. I § 81 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Afgørelser, der kan prøves af Energiklagenævnet efter kapitel 13 a, kan ikke indbringes for domstolene, før Energiklagenævnets afgørelse foreligger.«

26. Efter § 81 indsættes:

»Kapitel 13 c

Digital kommunikation og behandling af oplysninger

§ 82. Miljøministeren eller klima-, energi- og forsyningsministeren kan inden for deres område fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven, skal ske digitalt. Ministrene kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation med Energiklagenævnet skal ske digitalt. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme særlige digitale formater, som anlægs- og driftsbidrag, regulativer, oplysninger og dokumenter, jf. § 55 b, skal fremsendes i, herunder om fritagelse fra fremsendelse i særlige digitale formater for visse personer og selskaber.

Stk. 4. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 83. Myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.«

27. I § 84, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »§ 51, *stk. 1*,«: »§ 55 a, *stk. 1*,«.

§ 3

I lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1775 af 2. september 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Lån indregnes i bidrag, jf. *stk. 4, 6 og 7*, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter *stk. 9 og 10*.

2. I § 1, *stk. 9, 1. pkt.*, der bliver *stk. 10, 1. pkt.*, indsættes efter »*stk. 4*: », *6, 7 og 8*«, og »herunder om,« ændres til:

»herunder om opgørelse af udgifter, om indregning af lån og afdrag herpå, om«.

3. § 2, *stk. 9*, affattes således:

»*Stk. 9.* Tilslutningsbidraget, jf. *stk. 2 og 3*, reguleres årligt. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere tilslutningsbidragene efter, jf. *stk. 2 og 3*.«

4. I § 2 a, *stk. 4, 1. pkt.*, og § 2 a, *stk. 7, 4. pkt.*, ændres »§ 3, *stk. 1*.« til: »§ 3, *stk. 1 og 2*.«

5. I § 2 a, *stk. 8*, udgår: »efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger«.

6. I § 2 a, *stk. 8*, indsættes som *2. pkt.*:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere det faste vandafledningsbidrag efter.«

7. § 3, *stk. 1 og 2*, affattes således:

»Et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, i overensstemmelse med regler, der er udstedt i medfør af *stk. 4-8*. Vælger spildevandsforsyningsselskabet at indføre et fast bidrag efter § 2 a, *stk. 7*, skal spildevandsforsyningsselskabet fastsætte bidraget i overensstemmelse med § 2 a, *stk. 7 og 8*, samt regler udstedt i medfør af *stk. 8*. Spildevandsforsyningsselskabet kan i særlige tilfælde fastsætte kubikmetertaksterne og faste bidrag forskelligt for forskellige geografiske områder. For spildevandsforsyningsselskaber omfattet af vandsektorlovens kapitel 3 skal fastsættelsen ske under overholdelse af den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for selskabet i medfør af vandsektorlovens §§ 6 eller 6 a.

Stk. 2. De fastsatte størrelser på kubikmetertakster og faste bidrag, jf. *stk. 1*, skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med reglerne i § 3 a, og regler udstedt i medfør heraf. De gældende kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.«

8. I § 3, *stk. 8*, indsættes som *2. pkt.*:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvor ofte et spildevandsforsyningsselskab som minimum skal fastsætte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og størrelsen af det faste vandafledningsbidrag, om opkrævningsperiodens varighed og om, at fastsættelsen skal ske for kalenderår, samt regler om form og indhold af spildevandsforsyningsselskabers takstblade.«

9. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Kubikmetertakster, der er fastsat i medfør af § 3, *stk. 1*, og fast vandafledningsbidrag, der er fastsat i medfør af § 2 a, *stk. 7*, skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. *stk. 2*. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i

overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 3, og regler udstedt i medfør af § 3 c. Kubikmetertakster og faste bidrag skal dog ikke godkendes, såfremt fastsættelsen anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 5, og regler udstedt i medfør af § 3 c.

Stk. 2. Det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevandet, der godkender eller modtager anmeldelse efter stk. 1. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand fra flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender takster og faste bidrag eller modtager anmeldelse for de øvrige kommuner.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1, herunder om fordeling af kompetence mellem kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet. Ministeren kan også fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabers midlertidige fastsættelse af kubikmetertakster og faste bidrag uden kommunalbestyrelsens godkendelse efter stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til stk. 1, og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at et spildevandsforsyningsselskab omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i takster og bidrag i medfør af loven.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kravet om godkendelse, jf. stk. 1, fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag, herunder regler om indeksregulering.

§ 3 b. Et spildevandsforsyningsselskab skal udarbejde en betalingsvedtægt.

Stk. 2. En ny betalingsvedtægt og en ændring af en betalingsvedtægt skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3. Kommunalebestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 5, og regler udstedt i medfør af § 3 c. En ændring af en betalingsvedtægt skal dog ikke godkendes, såfremt ændringen af betalingsvedtægten anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 6, og regler udstedt i medfør af § 3 c. Den gældende betalingsvedtægt skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Stk. 3. Det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevandet, der godkender eller modtager anmeldelse efter stk. 2. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand fra flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender nye betalingsvedtægter eller modta-

ger anmeldelse af ændringer af betalingsvedtægter for de øvrige kommuner.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om krav til betalingsvedtægter.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. stk. 2, fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af en ændring af en tidligere anmeldt eller godkendt betalingsvedtægt.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs betaling af renter og opkrævning af renter og gebyrer. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at et spildevandsforsyningsselskabs ret til at opkræve renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til regler, der er udstedt i medfør af 1. pkt., forudsætter, at denne ret fremgår af den betalingsvedtægt, der skal udarbejdes i henhold til stk. 1.

§ 3 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om et spildevandsforsyningsselskabs pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster, bidrag og betalingsvedtægter, jf. § 3 a, stk. 1, og § 3 b, stk. 2:

- 1) Takster og bidrag.
- 2) Betalingsvedtægter.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets mulighed for eller pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte takster, bidrag og betalingsvedtægter, jf. § 3 a, stk. 5, og § 3 b, stk. 6:

- 1) Takster og bidrag.
- 2) Betalingsvedtægter.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om frister for indsendelse af takster, bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter i medfør af stk. 1 og 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskab eller et spildevandsforsyningsselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med spildevandsforsyningsselskabet, om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster og bidrag, jf. § 3 a, stk. 1.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskab om at indsende oplysning-

ger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægter, jf. § 3 b, stk. 2.

§ 3 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandbranchens organisationers indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører et spildevandsforsyningssselskabs fastsættelse af takster, bidrag og betalingsvedtægter, til myndigheder på ministeriets område. Ministeren kan desuden efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.«

10. I § 8 indsættes som 2. pkt.:

»Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 3 a, stk. 1, og § 3 b, stk. 2, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 4 og 5, kan dog påklages til Energiklagenævnet af afgørelsens adressat, jf. dog § 8 a.«

11. I § 8 indsættes som stk. 2-4:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 3. Klage til Energiklagenævnet skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 4. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.«

12. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 3 b, stk. 2, og afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 4 og 5, ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.

§ 8 b. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 8 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.«

13. Efter § 9 a indsættes før overskriften før § 11:

»§ 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation med Energiklagenævnet skal ske digitalt. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte regler om

obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme særlige digitale formater, som takster, bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter, jf. § 3 c, skal fremsendes i, herunder om fritagelse fra fremsendelse i særlige digitale formater for visse personer og selskaber.

Stk. 4. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 10 a. Myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.

§ 10 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn, herunder regler om frister for gennemførelsen af tilsyn, med spildevandsforsyningssselskabers overholdelse af § 3, stk. 1, samt § 3 b, stk. 1, og overholdelse af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 8, § 3 a, stk. 3 og 5, § 3 b, stk. 4, § 3 b, stk. 6, § 3 b, stk. 7, § 3 c eller § 10.

Straffebestemmelser

§ 10 c. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 3 b, stk. 1.

Stk. 2. I regler, der udstedes af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 4

I lov om kommuners afståelse af vandselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 862 af 23. august 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, udgår »virksomheder og«.

2. § 4, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Indberetning af registreringer eller erklæring, jf. 1. og 2. pkt., skal ske til Vandsektortilsynet.«

3. I § 4, stk. 2, 4. pkt., § 5, 1. pkt., og § 6, 1. pkt., ændres »Indberetningsmyndigheden« til: »Vandsektortilsynet«, og i § 5, 2. pkt., ændres »indberetningsmyndigheden« til: »Vandsektortilsynet«, og »myndigheden« ændres til: »Vandsektortilsynet«.

4. § 7, 3. pkt., ophæves.

5. § 8 affattes således:

»§ 8. Myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.«

6. I § 10, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 4,« til: »§ 4 eller«.

7. I § 10, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 7 eller« til: »§ 7.«

8. § 10, stk. 1, nr. 4, ophæves.

§ 5

I lov nr. 2210 af 29. december 2020 om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v., lov om miljøbeskyttelse, vandsektorloven, lov om vandløb og lov om vandforsyning m.v., foretages følgende ændring:

1. I § 6, stk. 2, 3. pkt., ændres »Forsyningssekretariatet« til: »Vandsektortilsynet«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2, nr. 1-5 og 7-27, og § 3 træder i kraft den 1. januar 2025.

§ 7

Stk. 1. § 1, nr. 4, 14 og 17, finder ikke anvendelse for fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for 2024 og 2025. De hidtil gældende regler i vandsektorlovens § 4, stk. 2, § 6, stk. 7 og 8, og § 6 a, stk. 4, finder anvendelse for fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for 2024 og 2025.

Stk. 2. § 1, nr. 13 og 18, finder ikke anvendelse for indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for

2024. De hidtil gældende regler i vandsektorlovens § 7 finder anvendelse for indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for 2024.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmeter-takster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag, der er godkendt af eller indsendt til kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2025. For sådanne regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmeter-takster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af vandsektorlovens § 4, stk. 4, § 5, stk. 4, § 7, stk. 2, § 8, § 9, stk. 4, § 10, stk. 10, § 11, stk. 4, § 18, stk. 3, § 19, stk. 6, og § 20, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 1693 af 16. august 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af vandsektorlovens § 4, stk. 3, § 5, stk. 3, § 8, § 9, stk. 3, § 10, stk. 11, § 11 a, stk. 5, § 18, stk. 5, § 19, stk. 9, § 22, § 22 b og § 22 c, stk. 1, jf. denne lovs § 1, nr. 4, 9, 19, 21, 26, 30, 31, 32, 35 og 39.

Stk. 5. Regler og normalregulativer, der er fastsat i medfør af § 55, stk. 4-7, i lov om vandforsyning m.v., jf. lovbe-kendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af § 55, stk. 1-3, i lov om vandforsyning m.v., jf. denne lovs § 2, nr. 16.

Stk. 6. Afgørelser truffet i medfør af den hidtil gælden-de regel i § 7, 3. pkt., i lov om kommuners afståelse af vandselskaber, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 862 af 23. august 2019, bevarer deres gyldighed indtil der træffes ny afgørelse efter vandsektorlovens § 18, stk. 4, jf. denne lovs § 1, nr. 31. Overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Styrkelse af Vandsektortilsynets økonomiske tilsyn med vandsektoren
 - 3.1.1. Analyse- og overvågningsvirksomhed
 - 3.1.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.1.2. Tilsyn med vandselskabernes deltagelse i tilknyttet virksomhed
 - 3.1.2.1. Gældende ret
 - 3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.1.3. Tilsyn med indgåelse af aftaler på markedsvilkår
 - 3.1.3.1. Gældende ret
 - 3.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.1.4. Oplysnings- og indberetningspligt
 - 3.1.4.1. Gældende ret
 - 3.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.4.3. Den foreslåede ordning
 - 3.1.5. Arbejdsplan
 - 3.1.5.1. Gældende ret
 - 3.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.5.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Justeringer vedrørende indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer
 - 3.2.1. Kontrol med overholdelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer
 - 3.2.1.1. Gældende ret
 - 3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2.2. Andre mindre justeringer vedrørende indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer
 - 3.2.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Styrkelse af kommunalbestyrelsernes kontrol med bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter
 - 3.3.1. Formål og indhold i den kommunale kontrol
 - 3.3.1.1. Gældende ret
 - 3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.2. Vandselskabernes oplysningspligter
 - 3.3.2.1. Gældende ret
 - 3.3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.3. Vandselskabers klageadgang
 - 3.3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.4. Vandbranchens standardiserede vejledninger om bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter
 - 3.3.4.1. Gældende ret
 - 3.3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.4.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.5. Vandselskabers opkrævning af renter og gebyrer samt betaling af renter

- 3.3.5.1. Gældende ret
- 3.3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
- 3.3.5.3. Den foreslåede ordning
- 3.3.6. Øvrige mindre ændringer
 - 3.3.6.1. Gældende ret
 - 3.3.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.6.3. Den foreslåede ordning
- 3.4. Håndhævelse og sanktioner
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.4.3. Den foreslåede ordning
- 4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
- 5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Klimamæssige konsekvenser
- 9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 10. Forholdet til EU-retten
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den danske vandsektor består af naturlige monopoler. Det betyder, at vand- og spildevandsselskaber ikke er udsat for konkurrence, og derfor er der behov for økonomisk regulering til bl.a. at sikre effektivitet og så lave priser som muligt under hensyn til forsyningssikkerheden, klimaet og naturen. En forudsætning for en velfungerende økonomisk regulering er et effektivt økonomisk tilsyn.

Det statslige økonomiske tilsyn foreslås styrket med lovforslaget, således at der vil være redskaber til effektiv administration af og tilsyn med den økonomiske regulering af vandsektoren. Samtidig foreslås det, at navnet på det økonomiske tilsyn, Forsyningssekretariatet, ændres til »Vandsektortilsynet«, da dette er mere dækkende i forhold til tilsynets opgaver.

Lovforslaget sikrer klare rammer for tilsynet og styrker bl.a. tilsynet med og håndhævelse af regler om markedsmæssighed i aftaler og tilknyttet virksomhed med henblik på at styrke forbrugersikkerheden. Lovforslaget styrker dertil det økonomiske tilsyns analysevirksomhed og monitorering af sektoren med henblik på at bidrage til udviklingen af reguleringen af sektoren og sikre, at reglerne virker efter hensigten.

Med lovforslaget er det hensigten at ændre den måde, som overholdelsen af vandselskabernes indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer (under ét betegnet økonomiske rammer) kontrolleres på, så reglerne forenkles og kontrollen bliver lettere at udføre, og så vandselskaberne får en øget fleksibilitet, som er uafhængig af regulerings- og kontrolperioder. Samtidig er det hensigten med lovforslaget, at selskaberne får mulighed for at opkræve takstmidler hos forbrugerne for tillægsberettigede omkostninger allerede i

det år, hvor omkostningerne afholdes, hvilket vil understøtte likviditeten i selskaberne.

Endelig tydeliggøres og styrkes reglerne om kommunernes kontrol af, at vandselskabers opkrævning af takster og bidrag samt fastsættelse af regulativer og betalingsvedtægter sker i overensstemmelse med gældende lovgivning. De foreslåede ændringer skal sikre mere klarhed om rammerne for og indholdet i de kommunale godkendelser, og hvilke oplysninger der skal indgå heri. På den måde sikres en mere ensartet kontrol af takster og bidrag samt regulativer og betalingsvedtægter på tværs af kommuner og over tid. Desuden foreslås en forenkling ved at indføre mulighed for anmeldelse af takster og bidrag samt ændringer af regulativer og betalingsvedtægter i visse tilfælde frem for at indsende disse til godkendelse. Der foreslås også en udvidelse af vandselskabers klageadgang, så de fremadrettet kan klage over kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende takster og bidrag samt betalingsvedtægter til Energiklagenævnet.

2. Lovforslagets baggrund

Den 22. november 2018 indgik Socialdemokratiet, Enhedslisten, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti en aftale med den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti om justeret økonomisk regulering af vandsektoren (herefter 2018-aftalen). Lovforslaget gennemfører dele af denne aftale.

2018-aftalen indeholder syv punkter: 1. Fleksible indtægtsrammer, 2. Dækning af finansieringsomkostninger, 3. Loft over forbrugernes betaling til skatteomkostninger, 4. Fleksibel reguleringsmodel for mindre, forbrugerejede selskaber, 5. Høj forsyningssikkerhed og forbrugertilfredshed, 6. Stærkt økonomisk tilsyn med sektoren og 7. Tilpasning af modregningsreglerne.

Den del af 2018-aftalen, der vedrører mindre, forbrugerejede

vandselskabers mulighed for at udtræde af den økonomiske regulering (første del af punkt 4 i aftalen) blev implementeret med lov nr. 1567 af 27. december 2019 om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, selskabsskatteoven, lov om elforsyning og lov om varmforsyning (herefter 2019-loven). Det samme gælder den del af aftalen, som vedrører de midler, som vandselskaberne fik tilbage som følge af to domme afsagt af Højesteret den 8. november 2018 i sagerne 27/2018 og 28/2018 vedrørende fastsættelse af vandselskabers skattemæssige indgangsværdier ved overgangen til skattepligt (sidste del af punkt 3 i aftalen). Sag 27/2018 er optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2019, side 574.

Nærværende lovforslag er anden del af implementeringen af 2018-aftalen. Lovforslaget gennemfører aftalens punkt 6 om stærkt økonomisk tilsyn med sektoren, bortset fra punkt 6.4 om Forsyningssekretariatets udformning og implementering af de tekniske regler på området.

Baggrunden for lovforslaget er endvidere, at en kortlægning af kommunernes praksis viser, at der er behov for at tydeliggøre og styrke kommunalbestyrelsens nuværende opgaver vedrørende vandselskabers fastsættelse af takster og bidrag samt udstedelse af regulativer og betalingsvedtægter. Denne tydeliggørelse og styrkelse af de kommunale opgaver foreslås gennemført ved en række tydeliggørelser og mindre ændringer i den gældende regulering.

I dag godkender kommunalbestyrelserne hvert år størrelsen på takster og bidrag for ca. 2.100 vandselskaber. Som led i denne årlige godkendelse skal kommunalbestyrelsen for hvert vandselskab kontrollere, at selskabet overholder det såkaldte hvile i sig selv-princip, jf. afsnit 3.3.1.1.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har i 2020 gennemført en omfattende kortlægning af praksis vedrørende den nuværende kommunale godkendelse af vandselskabers takster og bidrag samt regulativer og betalingsvedtægter. Kortlægningen blev tilrettelagt med inddragelse af Danske Vandværker, DANVA, KL, Miljøministeriet og Forsyningssekretariatet.

Kortlægningen har peget på, at den nuværende regulering i lov om vandforsyning m.v. (herefter vandforsyningsloven) og lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. (herefter spildevandsbetalingsloven) kan forbedres i forhold til kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende vandselskabers takster og bidrag samt regulativer og betalingsvedtægter. Kortlægningen har blandt andet peget på, at den nuværende regulering, der er forholdsvis overordnet, kan medføre et større behov for fortolkning hos selskaber og kommuner end tilsigtet.

De foreslåede tydeliggørelser og mindre ændringer skal derfor sikre mere tydelige regler, hvilket skal understøtte, at lovgivningen fortolkes ens og er nemmere at overholde, når der fastsættes regulativer for almene vandforsyninger, betalingsvedtægter for spildevandsforsyningsselskaber samt

takster og bidrag. De foreslåede ændringer kan på denne måde øge forbrugerbeskyttelsen, herunder sikre en effektiv kontrol af lovligheden af takster og bidrag, fremme ensartede konkurrencevilkår for tilsluttede erhvervsvirksomheder samt sikre forbrugernes interesse i gennemsigtighed. Forslagene er desuden udformet, så de forventes at medføre en række harmoniseringer med reguleringen på el- og varmforsyningsområderne og kan på den måde også bidrage til forenklinger for vandselskaberne, når de f.eks. vil indgå i konkrete samarbejder med andre forsyningsselskaber.

I vandsektorloven, vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven anvendes på visse punkter forskellige begreber, som helt eller delvist dækker det samme. I dette lovforslags bemærkninger er som udgangspunkt anvendt de begreber, som bruges i den lov eller bestemmelse, som bemærkningerne drejer sig om. Begrebet »vandselskab« anvendes i bemærkningerne som samlet betegnelse for både vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, og alle øvrige almene vandforsyninger som defineret i vandforsyningslovens § 3, stk. 3. Hvor det ikke kan give anledning til tvivl, anvendes endvidere »takst« (og sammensætninger heraf, f.eks. »takstfinansiering«, »takstindtægter«, »takstmidler« og »takstfastsættelse«) visse steder i bemærkningerne vedrørende vandsektorloven som samlet betegnelse for anlægs- og driftsbidrag efter vandforsyningsloven, samt kubikmeter-takster og faste bidrag efter spildevandsbetalingsloven. Begreberne »takst« eller »bidrag« anvendes visse steder synonymt med anlægs- og driftsbidrag i bemærkningerne til vandforsyningsloven, samt kubikmeter-takster og faste bidrag i bemærkningerne til spildevandsbetalingsloven.

Med lovforslaget ændres navnet på det økonomiske tilsyn, Forsyningssekretariatet, til »Vandsektortilsynet«. I lovforslaget anvendes betegnelsen »Forsyningssekretariatet« i forbindelse med nuværende regulering og tidligere analyser, og betegnelsen »Vandsektortilsynet« i forbindelse med de foreslåede ændringer.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Styrkelse af Vandsektortilsynets økonomiske tilsyn med vandsektoren

3.1.1. Analyse- og overvågningsvirksomhed

3.1.1.1. Gældende ret

Kapitel 4 i vandsektorloven omhandler Forsyningssekretariatet. Det fremgår af lovens § 9, stk. 1, at Forsyningssekretariatet gennemfører benchmarking, fastsætter indtægtsramme, jf. § 6, og regnskabsmæssig kontrolramme, jf. § 6 a, og orienterer offentligheden om benchmarkingens resultater efter reglerne i samme lovs kapitel 2 og 3. Derudover varetager Forsyningssekretariatet indberetningsmyndighedens opgaver efter lov om kommuners afståelse af vandselskaber, jf. vandsektorlovens § 9, stk. 2.

Af vandsektorlovens § 9, stk. 3, fremgår det, at Forsynings-

sekretariatet er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Endvidere fremgår det af vandsektorlovens § 9, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om Forsyningssekretariatets virksomhed. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 158 af 26. februar 2016 om Forsyningssekretariatets virksomhed. Ifølge bekendtgørelsens § 4 foretager Forsyningssekretariatet analyser m.v. til understøttelse og opfyldelse af lovens formål. Vandsektorlovens formål fremgår af lovens § 1. Herefter skal loven medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Loven skal endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningsikkerheden, klimaet og naturen. Forsyningssekretariatet har således med bemyndigelse i bekendtgørelsens § 4 foretaget en række analyser, herunder som forberedelse til gennemførelsen af 2018-aftalen.

Det følger af vandsektorlovens § 20, stk. 1, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indlevering af data til Forsyningssekretariatet, herunder regler om indberetning af data til brug for Forsyningssekretariatets generelle analyser. I forhold til krav om indlevering af data til brug for generelle analyser m.v. anvendes bemyndigelsen efter bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingsstidende 2019-20, tillæg A, L 50 som fremsat, side 24, alene i forhold til visse bestemte analyser, som efterfølgende er fastsat i ØR-bekendtgørelsen, idet overvejelser om en mere bred hjemmel til at indhente data forudsattes at skulle ske i forbindelse med opfølgningen på den del af 2018-aftalen, der omhandler Forsyningssekretariatets rolle og opgaver.

Forsyningssekretariatet er efter de gældende regler ikke forpligtet til at fremsende oplysninger eller analyser til brug for regeludviklingen eller ministerens arbejde i øvrigt til klima-, energi- og forsyningsministeren på dennes anmodning eller af egen drift.

3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at principperne fra aftalen om et stærkt forsyningsstilsyn (V, LA, K, RV, S, SF) af 4. oktober 2017 (herefter 2017-aftalen), udbredes til Vandsektortilsynet, som ikke er omfattet af 2017-aftalen. Det er således hensigten, at Vandsektortilsynet fremadrettet skal have en mere udviklingsorienteret rolle og i højere grad bidrage til regeludviklingen. Det indebærer bl.a., at Vandsektortilsynet skal analysere og monitorere vandsektoren med henblik på at skabe gennemsigtighed i og grundlag for løbende regeloptimering. Vandsektortilsynets kompetencer og viden på baggrund af erfaringer og analyser ønskes således inddraget til gavn for administration og udvikling af reguleringen.

Der er i alt ca. 2.100 vandselskaber, som er omfattet af betalingsreglerne i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. Heraf er ca. 350 omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Ud af disse er ca. 180 omfattet af reglerne om indtægtsrammer i vandsektorlovens § 6, da de har en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³. Herudover er ca. 50 omfattet af reglerne om regnskabsmæssige kontrolrammer i vandsektorlovens § 6 a, da de er kommunalt ejede og har en årlig debiteret vandmængde under 800.000 m³ eller er ejet af andre end kommuner og har en årlig debiteret vandmængde mellem 200.000 m³ og 800.000 m³. Der er herudover ca. 120 forbrugerejede selskaber med en årlig debiteret vandmængde mellem 200.000 m³ og 800.000 m³, som siden 1. januar 2020 har valgt at udtræde af den økonomiske regulering, jf. vandsektorlovens § 3 a. Disse selskaber er dog stadig omfattet af visse af reglerne i loven, herunder af reglerne om tilknyttet virksomhed, jf. vandsektorlovens § 18, og af vandsektorlovens § 19, som bl.a. fastsætter, at aftaler skal indgås på markedsvilkår.

I alt skønnes ca. 75 procent af de årligt debiterede drikkevandsmængder at blive leveret af de selskaber, der er omfattet af reglerne om indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer, mens resten af vandmængderne leveres af selskaber, der ikke omfattes af de økonomiske rammer (herunder de selskaber, der har valgt at udtræde af den økonomiske regulering).

For spildevand, der afledes til renseanlæg, skønnes over 90 procent at blive håndteret af de selskaber, der er omfattet af reglerne om indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer.

For at opfylde den politiske aftale vurderes det, at Vandsektortilsynet skal følge med i reguleringens effektivitet, herunder om den bidrager til at fremme forbrugernes interesser. Det vil medføre, at Vandsektortilsynet vil skulle foretage analyser og overvågning inden for vandsektorlovens formål i vandsektorlovens § 1.

Det følger af lovens § 1, stk. 1, 1. pkt., at loven har til formål at medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Vandsektorloven skal i henhold til lovens § 1, stk. 1, 2. pkt., endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningsikkerheden, klimaet og naturen. Det vurderes, at det kan være relevant for Vandsektortilsynet at udarbejde analyser om den økonomiske regulering med inddragelse af konsekvenser for og incitament i forhold til den sundheds- og miljømæssige kvalitet af vand- og spildevandsforsyningen, forsyningsikkerhed, samt klima og natur. Det bør dog ikke være Vandsektortilsynets opgave at foretage analyser og overvågning, som udelukkende eller fortrinsvist vedrører

disse områder, da de henhører under Miljøministeriet, henholdsvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

Med henblik på at skabe mere klare rammer for udveksling af relevant fagligt input til beslutningsprocesserne, vurderes det, at der bør indsættes regler om Vandsektortilsynets løbende orientering af ministeren og om ministerens adgang til at anmode Vandsektortilsynet om oplysninger og analyser, herunder om forslag til brug for udvikling af reguleringen.

3.1.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny § 9 a i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, hvorefter Vandsektortilsynet vil skulle overvåge og analysere forhold omfattet af vandsektorlovens § 1.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Vandsektortilsynet kan foretage overvågning og analyser, der er dækkende og tilstrækkelige til at efterse, at vandsektoren udvikler sig i overensstemmelse med og inden for rammerne af de formål, der fremgår af vandsektorlovens § 1. Herunder giver bestemmelsen mulighed for at efterse, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger, jf. § 1, 1. pkt., og om reguleringen i vandsektorloven medvirker til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerheden, klimaet og naturen, jf. § 1, 2. pkt.

Det er forventningen, at de endelige resultater af analyserne som hovedregel vil blive offentliggjort, primært på Vandsektortilsynets hjemmeside, ligesom Forsyningssekretariatets hidtidige analyser.

Det foreslås desuden, at Vandsektortilsynet løbende og inden for en rimelig tid orienterer klima-, energi- og forsyningsministeren om overvågning og analyser efter den foreslåede § 9 a, stk. 1, og om forhold, som i øvrigt vurderes at have ministerens interesse, eller som har væsentlig betydning for Vandsektortilsynets opgavevaretagelse. Det kan dreje sig om forhold i forbindelse med varetagelse og løsning af Vandsektortilsynets opgaver, og forhold, som i særlig grad vurderes at have ministerens interesse, f.eks. forhold som strider mod formålet med vandsektorloven. Det kan også være forhold, som Vandsektortilsynet vurderer bør inddrages i arbejdet med udviklingen af reguleringen.

Vandsektortilsynet vil efter forslaget også løbende skulle orientere ministeren om forhold, som Vandsektortilsynet i øvrigt finder relevante, herunder orientere ministeren på et tidligere tidspunkt end ved afrapportering af analyser og overvågning om de forhold, som Vandsektortilsynet overvåger og analyserer.

Det foreslås, at Vandsektortilsynet selv fastsætter prioriteringen og omfanget af opgaverne med overvågning og ana-

lyser samt orientering af klima-, energi- og forsyningsministeren. Det har til formål at sikre, at disse opgaver ikke risikerer at foregribe eller på anden måde påvirke Vandsektortilsynets uafhængighed af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Når Vandsektortilsynet foretager overvågninger og analyser, vil tilsynet i hvert tilfælde skulle vurdere behovet herfor, og bør således foretage en vurdering af, om omkostningerne for Vandsektortilsynet og vandselskaberne til den enkelte analyse og overvågning, som Vandsektortilsynet foretager, står mål med det forventede udbytte.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan anmode Vandsektortilsynet om oplysninger og analyser om forhold omfattet af lovens § 1, herunder at ministeren skal kunne indhente forslag til brug for udvikling af reguleringen. Det foreslås dog, at Vandsektortilsynet kan afvise en anmodning, hvis det er uforeneligt med Vandsektortilsynets uafhængighed af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse, eller Vandsektortilsynets prioritering.

En sådan ordning, hvor ministeren kan anmode om oplysninger og analyser findes ikke i dag. Bestemmelsen foreslås indsat for at sikre en tæt inddragelse af Vandsektortilsynet i det regeludviklende arbejde, herunder med konkrete bidrag til brug for det lov- og regelforberedende arbejde samt til ministeriets arbejde med at betjene ministeren og Folketinget. Det foreslås ikke med dette lovforslag, at der ændres på, hvor kompetencen til at fastsætte regler ved bekendtgørelse er placeret.

Det forudsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i anmodningen vil skulle angive det nærmere emne og rammer for de oplysninger og analyser, som det ønskes, at Vandsektortilsynet bidrager med. Det ligger i den foreslåede bestemmelse, at ministeren skal kunne anmode Vandsektortilsynet om at udarbejde forslag til brug for klima-, energi- og forsyningsministerens løbende opgaver med at administrere og udvikle reguleringen på vandområdet. Det indebærer bl.a., at Vandsektortilsynet skal bidrage med oplysninger og analyser samt forslag til regelændringer, der efter Vandsektortilsynets vurdering vil understøtte en mere omkostningseffektiv vandsektor eller mindre administrativt byrdefuld regulering.

Det foreslås, at Vandsektortilsynet får beføjelser til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af opgaverne, hovedsagelig hos de vandselskaber, som Vandsektortilsynet fører tilsyn med. Der henvises i øvrigt til de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens §§ 22 og 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

3.1.2. Tilsyn med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed

3.1.2.1. Gældende ret

Vandselskaber kan i henhold til vandsektorlovens § 18, stk.

1, kun deltage i anden virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar. Den tilknyttede virksomhed kan have andre ejerskabsforhold end vandselskabet. Kravet om udskillelse i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar gælder dog ikke for tilknyttet virksomhed, hvis samlede omsætning udgør mindre end 2 mio. kr. årligt. Beløbsgrænsen reguleres årligt i medfør af § 18, stk. 2, så omsætningsgrænsen i 2024 udgør 2.695.700 kr. Den tilknyttede virksomhed, der ikke er udskilt i et selvstændigt selskab, skal regnskabsmæssigt holdes adskilt fra aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning, jf. vandsektorlovens § 18, stk. 1, 4. pkt.

Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter efter vandsektorlovens § 18, stk. 3, regler om tilknyttet virksomhed, bl.a. kan ministeren efter stk. 3, 3. pkt., fastsætte regler om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1227 af 3. oktober 2016 om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed (Udmøntning af vandsektorforliget) med senere ændringer (herefter bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed). Bl.a. må vandselskaber ifølge bekendtgørelsens § 2, stk. 1, alene deltage i tilknyttet virksomhed, når der er en naturlig og snæver sammenhæng mellem vandselskabets hovedvirksomhed og den tilknyttede virksomhed, og vandselskabets samlede tilknyttede virksomhed arbejds-mæssigt og økonomisk har et væsentligt mindre omfang end hovedvirksomheden. Desuden må vandselskaber kun deltage i de former for tilknyttet virksomhed, der er nævnt på positivlisten i bekendtgørelsens § 2, stk. 2. Listen er udtømmende og gælder, uanset om vandselskabet udøver aktiviteterne inden for eller uden for vandselskabet eller alene eller sammen med et andet selskab. Listen indebærer ikke et krav om, at vandselskaber skal deltage i de nævnte former for tilknyttet virksomhed, men alene en mulighed herfor.

Det fremgår af § 7, stk. 1, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed at vandselskaber hvert år indsender erklæringer indhentet hos vandselskabets revisor til Forsyningssekretariatet om vandselskabets overholdelse af kravet i vandsektorlovens § 18, stk. 1, og bekendtgørelsens § 3 om udskillelse af tilknyttet virksomhed i et selvstændigt selskab, vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2, om hvilken tilknyttet virksomhed, vandselskabet må deltage i, vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens § 4 om vilkår for vandselskabets deltagelse i tilknyttet virksomhed, vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om omsætningsgrænser og vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens § 6 om separat regnskab med tilknyttet virksomhed.

Det fremgår ydermere af § 7, stk. 2, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed, at erklæringerne skal være afgivet efter gennemførelse af en revision, der er udført i overensstemmelse med den revisionsinstruks for tilknyttet virksom-

hed, der udarbejdes af Energistyrelsen og offentliggøres af Forsyningssekretariatet. Erklæringerne skal hvert år indsendes til Forsyningssekretariatet senest den 1. maj, og Forsyningssekretariatet videresender erklæringer, hvor revisor har påført en anmærkning, til Energistyrelsen, jf. § 7, stk. 3, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed.

Det fremgår af § 7, 3. pkt., i lov om kommuners afståelse af vandselskaber (herefter stoploven), jf. lovbekendtgørelse nr. 862 af 23. august 2019, at klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at kommunalt ejede forsyningsvirksomheder skal afstå eller afvikle deltagelsen i tilknyttet virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddeler en frist herfor. Denne kompetence gælder alene for kommunalt ejede vandselskaber. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse for vandselskaber, der ikke er kommunalt ejede. Derudover er der ikke i vandsektorloven eller bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed fastsat yderligere regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller en anden myndighed kan træffe afgørelse vedrørende overtrædelse af reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at principperne fra aftalen om et stærkt forsyningstilsyn (V, LA, K, RV, S, SF) af 4. oktober 2017, udbredes til Vandsektortilsynet, som ikke er omfattet af 2017-aftalen. Det indebærer bl.a., at Vandsektortilsynet skal kunne administrere reguleringen og føre økonomisk tilsyn med vandsektoren i overensstemmelse med lovgivningen på området.

Der føres i dag ikke et aktivt tilsyn med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed. Tilsynet med vandselskabernes værdioverførsler, pengestrømme og deltagelse i tilknyttet virksomhed er delt mellem Forsyningssekretariatet og Energistyrelsen. Den delte myndighedskompetence gør det vanskeligt at udføre et effektivt tilsyn med, at reglerne overholdes, da der ikke er et samlet overblik over de enkelte vandselskabers selskabskonstruktioner, aktiviteter, regnskabsadskillelse, omkostninger og pengestrømme.

Det vurderes, at der fremadrettet skal føres et mere aktivt tilsyn med, hvorvidt reglerne om tilknyttet virksomhed overholdes, for at beskytte forbrugerne mod unødige risici for tab ved fejlinvesteringer m.v. og for at understøtte, at vandselskaberne agerer på markedsmæssige vilkår, for så vidt angår konkurrenceudsatte ydelser, så konkurrencen ikke forvrides. Dette er både til fordel for vandforbrugerne og for virksomheder på de konkurrenceudsatte markeder og forbrugerne generelt.

Det vurderes desuden, at Vandsektortilsynet i medfør af vandsektorloven bør have beføjelse til at påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med reglerne om tilknyttet virksomhed, uanset om

vandselskabet er kommunalt ejet eller ikke, og at stoplovens § 7, 3. pkt., derfor bør ophæves.

Vandsektortilsynet bør kunne målrette og prioritere tilsynet, så ressourcerne bruges der, hvor effekten er størst, og Vandsektortilsynet bør derfor som udgangspunkt, inden for de rammer som lovgivningen sætter, kunne vælge, hvordan tilsynet og håndhævelsen af reglerne tilrettelægges.

3.1.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det i vandsektorloven fastsættes, at det er Vandsektortilsynet, som fører tilsyn med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Det foreslås også at indsætte en ny § 18, stk. 4, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, hvorefter Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med vandsektorlovens § 18, stk. 1, og regler udstedt i medfør af det foreslåede § 18, stk. 5. Vandsektortilsynet vil i et påbud kunne fastsætte en frist for afståelse eller afvikling af deltagelse. Den foreslåede bestemmelse svarer til, hvad der gælder for kommunalt ejede vandselskaber efter stoplovens § 7, 3. pkt., som foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 4, nr. 4. Det foreslås, at vandselskabets overtrædelse af påbuddet vil kunne straffes med bøde.

Vandsektortilsynet vil som udgangspunkt selv skulle fastlægge niveauet for tilsynet, herunder vil det f.eks. kunne tilrettelægges som et risiko-, stikprøve- eller analysebaseret tilsyn, et tilsyn på baggrund af begrundet mistanke eller en kombination heraf. Vandsektortilsynet vil således ikke være begrænset til kun at føre tilsyn i tilfælde, hvor revisor har anmærkninger. Vandsektortilsynet vil heller ikke være forpligtet til at vurdere alle de indsendte revisorerklæringer, som ikke indeholder anmærkninger, eller starte en tilsynssag i alle tilfælde, hvor tilsynet f.eks. modtager en henvendelse om overtrædelse af reglerne, hvis effekten ved eller sandsynligheden for overtrædelse af reglerne er begrænset.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn efter det foreslåede § 18, stk. 3, og om påbud efter det foreslåede § 18, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

3.1.3. Tilsyn med indgåelse af aftaler på markedsvilkår

3.1.3.1. Gældende ret

Det følger af vandsektorlovens § 19, stk. 1, at aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning skal være regnskabsmæssigt adskilt. Endvidere skal aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsaktiviteter være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt fra aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om gasforsyning. Ifølge bemærkningerne, jf. Folketingstidende

2015-16, tillæg A, L 91 som fremsat, side 54, er baggrunden for reglerne, at der ikke altid sammenfald mellem vandforsyningens og spildevandsforsyningens forsyningsområder eller kundegrundlag, idet vandforsyningen i nogle områder af landet både varetages af forbrugerejede og kommunalt ejede forsyninger, mens spildevandsforsyningen i disse områder varetages af et kommunalt ejet selskab. Der er heller ikke sammenfald mellem forsyningsområderne eller kundegrundlaget for de øvrige nævnte forsyningsarter. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at bestemmelsen har til formål at sikre, at forbrugerne ikke indirekte kommer til at betale for en ydelse, de ikke modtager.

Bestemmelsen har dermed til formål at sikre, at der ikke sker overførsel af værdier (krydssubsidiering) mellem forsyningsarter, idet dette vil stride mod prisreguleringen på området, herunder hvile i sig selv-princippet.

Ifølge vandsektorlovens § 19, stk. 2, er vandsektorlovens § 19, stk. 1, og § 3 i lov om kommunal fjernkøling ikke til hinder for, at servicefunktioner varetages i et selvstændigt selskab, som også varetager servicefunktioner i forhold til opgaver forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt opgaver omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning. Vandselskaber kan således lade deres servicefunktioner, herunder opgaver og støttefunktioner, der er nødvendige for, at vandselskabet kan levere de ydelser, som er vandselskabets hovedydelse, udføre af et serviceselskab, også selv om serviceselskabet tillige har opgaver i forhold til andre forsyningsarter.

Det fremgår af vandsektorlovens § 19, stk. 3, at det servicevende selskab skal holde de enkelte vandselskaber og aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning i det enkelte vandselskab regnskabsmæssigt adskilt. Dette er for at sikre korrekt prisfastsættelse over for det enkelte selskabs kundegruppe.

Herudover følger det af vandsektorlovens § 19, stk. 4, at aftaler, der indgås af vandselskaber, skal indgås på markedsvilkår.

Endvidere fremgår det også af vandsektorlovens § 19, stk. 5, at de aftaler, der er omfattet af stk. 4, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat. Det vil sige, at samtlige af vandselskabets aftaler skal indgås på markedsvilkår og foreligge i skriftlig form, og at Forsyningssekretariatet kan bede om relevant dokumentation for, hvordan priser og vilkår i væsentlige aftaler er fastsat, så det kan kontrolleres, om disse er indgået på markedsvilkår.

3.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at det økonomiske tilsyn med vandsektoren skal styrkes. Dette indebærer bl.a. en styrkelse

af tilsynet med vandselskabernes aftaler for at understøtte overholdelse af de gældende regler om, at alle aftaler skal indgås på markedsmæssige vilkår. For at være med til at understøtte lavest mulige priser for forbrugerne og styrke det økonomiske tilsyn er det hensigtsmæssigt, at der føres tilsyn med selskabernes aftaler, så det understøttes, at disse indgås på markedsvilkår. Det skyldes, at det enkelte vandselskab kan opkræve omkostningerne til de aftaler, det indgår, hos forbrugerne, som er tilknyttet vandselskabet.

I de senere år er der etableret flere multiforsyningsselskaber og komplicerede koncern- og selskabskonstruktioner i øvrigt. Dette kan have fordele både for selskaberne og forbrugerne, men når der gennemføres koncerninterne handler og handler mellem interesseforbundne parter i øvrigt, er der en risiko for, at der sker en krydssubsidiering mellem de enkelte selskaber i koncernen eller de interesseforbundne parter, hvis de priser, der ligger til grund for handelen, ikke er korrekt fastsat, dvs. fastsat på markedsvilkår eller, hvis der er tale om en kommunalt ejet koncern, til kostpris. Dette kan føre til højere priser for forbrugerne. På den baggrund vurderes det hensigtsmæssigt at styrke tilsynet med overholdelse af reglerne om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår. Herunder vurderes det, at der er behov for, at Vandsektortilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor en aftale ikke overholder kravene, og at dette skal kunne håndhæves gennem den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3. Det vurderes desuden, at der er behov for, at Vandsektortilsynet får mulighed for at pålægge aftalparter, som er koncernforbundet eller i øvrigt interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger eller foretage efterbetaling, hvis vandselskabet har betalt for meget eller modtaget for lidt i henhold til en aftale. Dette er bl.a. for at sikre, at forbrugerne ikke kommer til at betale unødigt høje takster til vandselskaberne.

Vandsektortilsynet bør kunne målrette og prioritere tilsynet, så ressourcerne bruges der, hvor effekten er størst, og Vandsektortilsynet bør derfor som udgangspunkt, inden for de rammer som lovgivningen sætter, kunne vælge, hvordan tilsynet og håndhævelsen af reglerne tilrettelægges.

3.1.3.3. Den foreslåede ordning

Kravet om, at aftaler indgås af vandselskaberne skal indgås på markedsvilkår, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 4, foreslås ikke ændret med lovforslaget. Det foreslås dog, at § 19, stk. 5, 2. pkt., ændres, således at vandselskaber skal tilvejebringe og opbevare tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Bestemmelsen vil fortsat være afgrænset til at regulere væsentlige aftaler. Det vil med hjemmel i den foreslåede § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, bl.a. kunne fastsættes, at vandselskaberne årligt skal indsende f.eks. oversigter over deres aftaler eller nøgletal og derudover indberette yderligere oplysninger om deres aftaler eller visse af deres aftaler efter Vandsektortilsynets nærmere bestemmelse, herunder evt. for væsentlige aftaler også den dokumentation, de skal tilvejebringe og opbevare efter det foreslåede § 19, stk. 5. I

øvrigt vil Vandsektortilsynet kunne give påbud om at indsende oplysninger og dokumenter i medfør af den foreslåede § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Det foreslås, at Vandsektortilsynet får til opgave at føre tilsyn med vandselskabernes overholdelse af reglerne i vandsektorlovens § 19, stk. 1-5, jf. det foreslåede § 19, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Dette er for dels at sikre, at aktiviteter bliver holdt regnskabsmæssigt adskilt, i det omfang der er krav herom, dels at sikre, at vandselskabets aftaler bliver indgået på markedsvilkår.

Vandsektortilsynet vil som udgangspunkt selv skulle fastlægge niveauet for tilsynet, herunder vil det f.eks. kunne tilrettelægges som et risiko-, stikprøve- eller analysebaseret tilsyn, et tilsyn på baggrund af begrundet mistanke eller en kombination heraf.

For at forbedre mulighederne for at håndhæve kravet om aftalers markedsmæssighed foreslås det, at der i vandsektorlovens § 19, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, indsættes hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, jf. § 19, stk. 4. Vandsektortilsynet vil skulle lægge den fastsatte markedspris til grund for afgørelser om indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. lovens kapitel 3. Efter bestemmelsen og regler udstedt i medfør af den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, vil Vandsektortilsynet som håndhævelsesmiddel kunne foretage fradrag i den økonomiske ramme ved overtrædelse af reglerne, jf. også afsnit 3.2.2.3. Desuden vil der skulle tages højde for den fastsatte markedsmæssige pris ved tildeling af tillæg, således at afholdte omkostninger, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, ikke medregnes.

Afgørelsen om fastsættelse af den markedsmæssige pris vil kun gælde for vandselskabet og har derfor kun en indirekte påvirkning på aftalparten. Derfor foreslås det i vandsektorlovens § 19, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, at Vandsektortilsynet vil kunne påbyde et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet. Det foreslås, at et sådant påbud kan omfatte en periode på op til 5 år før påbudstidspunktet.

Det foreslås, at tilbageføring og efterbetaling skal tillægges en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling.

Vandsektortilsynets påbud vil skulle overholde proportionalitetsprincippet, herunder vil Vandsektortilsynet skulle vurdere, om den ønskede foranstaltning vil kunne opnås ved en mindre indgribende foranstaltning.

Afgørelsen om tilbageføring eller efterbetaling vil have di-

rekte virkning for det koncernforbundne selskab eller parten, der er interesseforbundet med vandselskabet. Det foreslås, at vandsektortilsynet skal føre tilsyn med, at påbuddet efter den foreslåede § 19, stk. 8, bliver efterlevet, og at manglende overholdelse fra påbudsadressatens side vil kunne straffes med bøde. Det foreslås, at et påbud efter den foreslåede § 19, stk. 8, vil blive forældet 5 år efter meddelelsen, medmindre forældelsen er afbrudt efter reglerne i forældelsesloven, eller Vandsektortilsynet har indgivet politianmeldelse mod påbudsadressaten for manglende efterlevelse af påbuddet. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden, at der i vandsektorlovens § 19, stk. 10, indsættes bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravet om, at aftaler skal indgås på markedsmæssige vilkår, jf. § 19, stk. 4, om hvilke aftaler der anses for væsentlige, og om krav til dokumentation, jf. § 19, stk. 5, om Vandsektortilsynets tilsyn efter det foreslåede § 19, stk. 6, om Vandsektortilsynets afgørelser efter det foreslåede § 19, stk. 7, og om Vandsektortilsynets afgørelser efter det foreslåede § 19, stk. 8, herunder hvilke selskaber og andre parter, der er omfattet af § 19, stk. 8. Det forventes, at ministeren bl.a. vil fastsætte regler om en definition af koncern- og interesseforbundne parter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 36.

3.1.4. Oplysnings- og indberetningspligt

3.1.4.1. Gældende ret

De gældende regler om vandselskabers indberetning af oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets arbejde med benchmarking og økonomiske rammer findes i vandsektorlovens § 4, stk. 2 og 4, § 6, stk. 7 og 8, §§ 6 a-8, § 19, stk. 5, og § 20, 1. pkt. Desuden er der i vandsektorlovens § 5, stk. 2 og 4, regler om vandselskabernes indberetning af oplysninger til miljøministeren til brug for performance-benchmarking.

Vandsektorlovens § 4, stk. 2, fastsætter, at vandselskaber, som er omfattet af kravet om totaløkonomisk benchmarking i § 4, stk. 1, skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking.

Efter den gældende vandsektorlovs § 4, stk. 4, fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. regler om, hvilke oplysninger og data vandselskaber skal indberette til Forsyningssekretariatet til brug for den totaløkonomiske benchmarking, om indberetningens form, herunder at indberetningen skal ske elektronisk, og om frister for indberetning. Bemyndigelsen er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 7, skal et vandselskab indberette årsregnskabet til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammen. Efter vandsektorlovens §

6, stk. 8, kan Forsyningssekretariatet skønsmæssigt fastsætte et vandselskabs indtægtsrammer, hvis vandselskabet ikke opfylder oplysningsforpligtelsen efter § 6, stk. 7. Ifølge vandsektorlovens § 6 a, stk. 4, finder bl.a. § 6, stk. 7 og 8, tilsvarende anvendelse for de regnskabsmæssige kontrolrammer.

Det følger af vandsektorlovens § 7, stk. 1, at Forsyningssekretariatet efter ansøgning fra et vandselskab kan meddele dispensation fra indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme. Dispensationen skal angive den ændrede indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme og varigheden af denne. Efter bestemmelsens stk. 2 fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i ansøgningen, og om behandling af ansøgninger, herunder hvilke forhold der kan begrunde meddelelse af dispensation. Bemyndigelsen er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter ifølge vandsektorlovens § 8, stk. 1, 1. pkt., regler om bl.a. vandselskabernes indberetning af oplysninger til Forsyningssekretariatet til brug for fastsættelse af vandselskabernes indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter derudover bl.a. regler om, at indberetning skal ske elektronisk, samt frister for indberetningen.

Det fremgår af vandsektorlovens § 19, stk. 4, at aftaler, der indgås af vandselskaber, skal indgås på markedsvilkår. Disse aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet, og vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 5.

Det fremgår af vandsektorlovens § 20, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indlevering af data for vandselskaber til Forsyningssekretariatet til brug for administration af og kontrol med loven og regler udstedt i medfør af loven, samt data til brug for Forsyningssekretariatets generelle analyser m.v. og vandselskabernes klimatilpasning. I forhold til krav om indlevering af data til brug for generelle analyser m.v. anvendes bemyndigelsen efter bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 50 som fremsat, side 24, alene i forhold til visse bestemte analyser, som efterfølgende er fastsat i ØR-bekendtgørelsen, idet overvejelser om en mere bred hjemmel til at indhente data forudsattes at skulle ske i forbindelse med opfølgningen på den del af 2018-aftalen, der omhandler Forsyningssekretariatets rolle og opgaver.

Forsyningssekretariatets analyser og overvågning bygger således – bortset fra visse specifikke analyser – på de oplysninger, som Forsyningssekretariatet i forvejen er i besiddelse af, eller som Forsyningssekretariatet kan fremskaffe fra offentligt tilgængelige kilder eller fra frivillige indberetninger fra vandselskaberne.

Bemyndigelserne om indsendelse af oplysninger m.v. til Forsyningssekretariatet er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen, herunder særligt kapitel 15 om årsregnskab, regnskabsaf-læggelse og indberetning samt kapitel 16 om oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets analyser og overvågning af klimatilpasning i forhold til tag- og overfladevand. Det følger af ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 7, sidste pkt., at det individuelle effektiviseringskrav for vandselskaber, som ikke indberetter oplysninger til benchmarkingen, jf. vandsektorlovens § 4, stk. 2, kan fastsættes til op til 2 pct. af indtægtsrammen, jf. lovens § 6, stk. 5. Af ØR-bekendtgørelsens § 27, stk. 1, fremgår det, at vandselskabernes anmeldelser, indberetninger og redegørelser til Forsyningssekretariatet skal ske elektronisk. Forsyningssekretariatet fastsætter formatet for disse og offentliggør disse på deres hjemmeside. Indberetninger og anmeldelser, herunder f.eks. tillægsansøgninger, foregår i dag i et særligt digitalt format (VandData).

Det fremgår af vandsektorlovens § 5, stk. 2, at vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, skal indberette nødvendige oplysninger til brug for miljøministerens beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsynings sikkerhed.

Det fremgår af vandsektorlovens § 5, stk. 4, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om bl.a., hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1234 af 25. november 2017 om performancebenchmarking af vandselskaber.

Der er ikke fastsat regler om korrektion af fejlagtige oplysninger, som er indsendt til Forsyningssekretariatet eller miljøministeren. Dette reguleres således i dag af de almindelige forvaltningsretlige regler.

3.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at principperne fra aftalen om et stærkt forsynings tilsyn (V, LA, K, RV, S, SF) af 4. oktober 2017 udbredes til Vandsektortilsynet, som ikke er omfattet af 2017-aftalen. Det indebærer bl.a., at Vandsektortilsynet skal kunne administrere reguleringen og føre økonomisk tilsyn med vandsektoren i overensstemmelse med lovgivningen på området.

Vandsektortilsynet vil til brug for deres arbejde efter vandsektorloven og regler udstedt i medfør heraf have behov for, at vandselskaberne regelmæssigt indberetter en række oplysninger og dokumenter. Vandsektortilsynet vil derudover i visse tilfælde have behov for at kunne indhente yderligere oplysninger og dokumenter hos vandselskaberne og vandselskabernes koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med et vandselskab.

De gældende regler om vandselskabers pligter i forbindelse med indberetning af oplysninger og dokumenter er i dag hjemlet under forskellige bestemmelser, dels i vandsektorlo-

ven, dels på bekendtgørelsesniveau, særlig i ØR-bekendtgørelsen. Der er derfor ikke et klart overblik over, hvilke oplysninger og dokumenter vandselskaberne fast skal indberette f.eks. årligt, og hvilke oplysninger vandselskaberne f.eks. alene skal indberette til Vandsektortilsynet på baggrund af en anmodning fra tilsynet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at det for at skabe et bedre overblik over, hvilke pligter vandselskaberne har i forbindelse med vandsektorlovens regler, vil være hensigtsmæssigt, at vandsektorlovens bestemmelser vedrørende vandselskabers oplysnings- og indberetningspligt samles under ét kapitel i vandsektorloven, hvor der indføres en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om indberetning af oplysninger og dokumenter til Vandsektortilsynet og miljøministeren til brug for disses opgaver i medfør af loven. Desuden vurderes det, at vandsektorlovens nugældende regler om regelmæssig indberetning af bestemte oplysninger m.v. bør ophæves. Dette vil betyde, at vandselskabernes faste indberetningspligter kan fastsættes samlet i de relevante bekendtgørelser.

Det vurderes også, at der er behov for at fastsætte hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan meddele påbud til et vandselskab og dets koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, om at indsende yderligere oplysninger og dokumenter. Det er hensigten, at påbudsadgangen skal kunne anvendes i situationer, hvor det vurderes nødvendigt, at vandselskabet eller dets koncernforbundne selskaber eller andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, tilvejebringer de yderligere oplysninger og dokumenter. Adgangen til påbud forventes at være et effektivt element for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer også, at der bør kunne fastsættes regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal kunne træffe afgørelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven, i tilfælde hvor tilsynet ikke har modtaget oplysninger og dokumenter efter regler udstedt i medfør af loven eller et påbud, eller hvis tilsynet ikke har modtaget disse inden for den fastsatte frist. Det vurderes også, at der bør kunne fastsættes regler om, at Vandsektortilsynet skal kunne afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende afgørelse i tilfælde, hvor oplysninger og dokumenter ikke modtages.

Formålet vil for det første være at skabe større klarhed og forudsigelighed for selskaberne om, hvad konsekvenserne af manglende rettidig indberetning vil være, for det andet at sikre, at Vandsektortilsynet ikke forsinkes unødigt i deres arbejde med fastsættelse af økonomiske rammer m.v., som er bundet af tidsfrister, og at tilsynet kan nå at træffe afgørelser af den fornødne kvalitet inden for disse frister, og for det tredje at sikre, at vandselskaber ikke ved at undlade at indberette oplysninger kan opnå en mere gunstig retsstilling.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer desuden,

at der bør kunne fastsættes regler, der regulerer adgangen til at korrigere allerede indsendte oplysninger og dokumenter.

Overtrædelse af oplysningspligter bør ligesom efter de gældende regler kunne straffes med bøde.

3.1.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve de nugældende regler i vandsektorloven om vandselskabers indberetning af oplysninger og dokumenter til Forsyningssekretariatet og miljøministeren. Det foreslås også at ophæve de nugældende regler i loven om, hvordan Forsyningssekretariatet skal træffe afgørelse i tilfælde, hvor de ikke modtager de påkrævede oplysninger.

Det foreslås at indsætte et nyt kapitel 7 a i vandsektorloven, hvor regler om oplysnings- og indberetningspligt for vandselskaberne samles, herunder også regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse i tilfælde af, at de ikke modtager de påkrævede oplysninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 22 i det nye kapitel 7 a, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning af oplysninger og dokumenter til brug for Vandsektortilsynets og miljøministerens opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Det foreslås, at alle regler om vandselskabers regelmæssige indberetning af oplysninger fremadrettet skal fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Reglerne vil skulle afspejle de behov for oplysninger, som Vandsektortilsynet og miljøministeren har i forhold til deres opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Reglerne vil dermed bl.a. skulle differentieres i forhold til, om der er tale om vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3 eller ej. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1, vil Vandsektortilsynet desuden kunne påbyde vandselskaber og foreninger omfattet af lovens § 21 at indsende oplysninger og dokumenter, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af den foreslåede § 22, men som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Endvidere vil Vandsektortilsynet efter forslaget til § 22 a, stk. 2, kunne påbyde et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at indsende oplysninger og dokumenter, som ikke skal indsendes i medfør af regler om indberetning fastsat i medfør af den foreslåede § 22, men som er nødvendige for tilsynets varetagelse af opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Det forventes, at den foreslåede bestemmelse i § 22 a, stk. 2, særlig vil være relevant i forhold til tilsyn med aftalers markedsmæssighed og med vandselskabers tilknyttede virksomhed.

Et påbud efter stk. 1 eller 2 vil kunne omfatte tilvejebringel-

se af nye, nødvendige oplysninger og dokumenter, jf. det foreslåede § 22 a, stk. 3. Vandsektortilsynet vil i et påbud kunne fastsætte en frist for indsendelse af oplysninger og dokumenter. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren får bemyndigelse til at kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, og hvilke typer af oplysninger og dokumenter, der vil kunne omfattes af et påbud efter det foreslåede § 22 a, stk. 2. Det forventes, at ministeren bl.a. vil fastsætte regler om definitionen af koncern- og interesseforbundne parter, som svarer til den definition, der vil blive fastsat i forhold til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, jf. afsnit 3.1.3.3., og lovforslagets § 1, nr. 35 og 36, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a vil skulle være med til at sikre, at Vandsektortilsynet har de rette muligheder for at kunne indhente de nødvendige oplysninger for at kunne føre et effektivt økonomisk tilsyn med vandselskaberne.

Bestemmelsen forudsætter, at Vandsektortilsynet skal vurdere, om oplysninger og dokumenter er nødvendige for tilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler fastsat i medfør af loven, herunder både konkrete afgørelser, tilsyn, overvågning og generelle analyser m.v., og om et påbud efter bestemmelsen er proportionalt.

Vandsektortilsynet vil således ikke kunne meddele påbud om indsendelse af oplysninger, som tilsynet ikke har behov for til at løse sine opgaver. Det vil bl.a. betyde, at de mindre, forbrugerejede vandselskaber, som er udtrådt af den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3, kun vil kunne afkræves oplysninger, som er relevante for administration og tilsyn i forhold til de regler, som disse selskaber er omfattet af, herunder reglerne om tilknyttet virksomhed og markedsmæssighed af aftaler, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19. For så vidt angår oplysninger til brug for Vandsektortilsynets overvågning og analyser, er det kun hensigten, at de mindre, forbrugerejede vandselskaber, som er udtrådt af den økonomiske regulering, skal kunne afkræves oplysninger i begrænset omfang.

Vandsektortilsynet vil heller ikke kunne meddele påbud om indsendelse af oplysninger og dokumenter, som Vandsektortilsynet allerede er i besiddelse af, eller som Vandsektortilsynet indhenter i medfør af de almindelige indberetninger til brug for fastsættelse og kontrol af de økonomiske rammer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås at indsætte en ny § 22 b i vandsektorloven. Efter det foreslåede stk. 1 vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet ikke har

modtaget oplysninger og dokumenter i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 22 eller et påbud efter § 22 a, eller ikke har modtaget disse inden den fastsatte frist. Ministeren vil herunder kunne fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet kan afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende afgørelse. Efter det foreslåede § 22 b, stk. 2, vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om korrektion af oplysninger, der er indsendt til Vandsektortilsynet eller miljøministeren.

Det er hensigten, at bemyndigelsen og regler udstedt i medfør heraf bl.a. skal erstatte den eksisterende regel i vandsektorlovens § 6, stk. 8, hvorefter Forsyningssekretariatet skønsmæssigt kan fastsætte vandselskabets indtægtsramme, hvis vandselskabet ikke opfylder oplysningspligten i § 6, stk. 7. Både § 6, stk. 7 og 8, foreslås ophævet, og regler om indsendelse af oplysninger og konsekvenserne af manglende indsendelse vil efter forslaget blive fastsat i medfør af de foreslåede §§ 22 og 22 b.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Med lovforslaget foreslås endvidere en ny § 22 c i vandsektorloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren får en generel bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af vandsektorloven eller regler fastsat i medfør af loven, skal ske digitalt. Ministeren vil herunder kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater. Det betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om, at bl.a. vandselskaber vil skulle kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. ved selvbetjeningsløsninger m.v., ved anmeldelser, indberetning m.v., og at svaret fra myndigheden sendes digitalt.

Den foreslåede bestemmelse vil erstatte de eksisterende hjemler til at fastsætte, at indberetninger m.v. skal ske elektronisk, som foreslås ophævet.

Det er foreløbig hensigten at fastsætte regler om, at indberetninger, ansøgninger, anmeldelser m.v., som vandselskaberne skal indsende til Vandsektortilsynet og Miljøstyrelsen, skal indsendes via særlige digitale formater. Herudover forventes det ikke, at der ved den første udmøntning vil blive fastsat regler om digital kommunikation. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

3.1.5. Arbejdsplan

3.1.5.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 11 i vandsektorloven, at Forsyningssekretariatet årligt aflægger beretning for sin virksomhed til klima-, energi- og forsyningsministeren. Årsberetningen er bagudrettet og omfatter Forsyningssekretariatets virksomhed og varetagelsen af sekretariatets opgaver i det forløbne år. Bestemmelsen i § 11 angiver ingen krav til form, indhold eller offentliggørelse af årsberetningen.

3.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Vandsektortilsynet får med implementeringen af 2018-aftalen ansvaret for flere opgaver, og særligt medfører implementeringen, at Vandsektortilsynet får beføjelse til i videre omfang end i dag at føre økonomisk tilsyn med vandselskaberne. Det vurderes derfor, at der er behov for at stille krav til, at Vandsektortilsynet udarbejder en årlig arbejdsplan for tilsynets virksomhed for at styrke gennemsigtigheden og åbenheden om Vandsektortilsynets opgavevaretagelse over for blandt andet interessenter. Det er hensigten, at en årlig arbejdsplan skal bidrage til at styrke gennemsigtighed og åbenhed om Vandsektortilsynets opgavevaretagelse.

3.1.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med indsættelsen af et nyt stk. 1 i vandsektorlovens § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 27, som noget nyt, at Vandsektortilsynet årligt udarbejder en arbejdsplan, som redegør for Vandsektortilsynets planlagte og forventede aktiviteter. I arbejdsplanen vil Vandsektortilsynet overordnet skulle redegøre for de aktiviteter, Vandsektortilsynet forventer at fokusere særligt på i kommende år. Forslaget har til hensigt at øge gennemsigtigheden og åbenheden omkring tilsynets opgavevaretagelse.

En tilsvarende forpligtelse gælder for Forsyningstilsynet.

Arbejdsplanen vil bl.a. kunne indeholde oplysninger om, hvilke større analyser der forventes gennemført, og hvilke regler der forventes undersøgt nærmere.

Det foreslås, at Vandsektortilsynet vil skulle offentliggøre den årlige arbejdsplan og den årlige beretning på Vandsektortilsynets hjemmeside.

Klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges efter forslaget tillige til at fastsætte nærmere regler om arbejdsplanen, herunder om planens indhold og om frister for offentliggørelsen.

3.2. Justeringer vedrørende indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer

3.2.1. Kontrol med overholdelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer

3.2.1.1. Gældende ret

Kapitel 3 i vandsektorloven regulerer vandselskabernes indtægtsrammer m.v. Reglerne gælder for de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, medmindre selskaberne er undtaget fra den økonomiske regulering, jf. lovens §§ 3 og 3 a.

Vandsektorlovens § 3 omhandler undtagelse af vandselskaber fra visse bestemmelser i loven, bl.a. kapitel 3, hvis de i de seneste 3 år har haft en debiteret vandmængde på mindre end 200.000 m³ årligt eller ikke længere er kommunalt ejet. Det fremgår af bestemmelsen, at undtagelsen bl.a. om-

fatter hele vandsektorlovens kapitel 3 om indtægtsrammer m.v.

Vandsektorlovens § 3 a omhandler undtagelse af forbrugerejede vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, fra den økonomiske regulering, herunder bl.a. vandsektorlovens § 6 a.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 1, og § 6 a, stk. 1, fastsættes for vandselskaberne enten indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer, afhængig af om den årlige debiterede vandmængde er over 800.000 m³ eller højst 800.000 m³.

Det fremgår af vandsektorlovens § 13, at opkrævning af betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, ikke er tilladt.

Efter vandsektorlovens § 8 fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren regler om bl.a. kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder er bl.a. nævnt reguleringsperioder, indfasningsperioder, kontrolperioder, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen, samt tillæg til rammerne og betingelser for tillæg, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.

Efter vandsektorlovens § 20 fastsætter ministeren regler om bl.a. indlevering af data fra vandselskaber til Forsyningssekretariatet til brug for administration af og kontrol med loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder til brug for benchmarking og fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer. Bestemmelsen indeholder ligeledes bemyndigelse til at udstede regler om regnskabsmæssige forhold, revisorerklæringer m.v.

Disse bemyndigelser er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen. Der er i ØR-bekendtgørelsen bl.a. fastsat nærmere regler om fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer (under ét betegnet økonomiske rammer). Rammerne fastsættes for hvert år og udmeldes samlet for en reguleringsperiode, som er på 2 år, jf. ØR-bekendtgørelsens §§ 4 og 5.

I ØR-bekendtgørelsens kapitel 9 er fastsat regler om kontrollen af, om de økonomiske rammer er overholdt inden for de fastsatte regulerings- og kontrolperioder, og i kapitel 15 er fastsat regler om årsregnskab, regnskabsaflæggelse og indberetning til Forsyningssekretariatet.

Vandselskaberne skal overholde deres indtægtsrammer inden for en reguleringsperiode på 2 år. Forsyningssekretariatet kontrollerer årligt, om de økonomiske rammer er overholdt, jf. ØR-bekendtgørelsens § 18, stk. 3, og giver vandselskaberne meddelelse herom i en statusmeddelelse (i de år, hvor vandselskabet ikke får nye økonomiske rammer), så vandselskaberne løbende har overblik over deres rammer.

For at se om vandselskaberne har overholdt deres økono-

niske rammer, sammenlignes vandselskabernes samlede indtægter med den økonomiske ramme i det pågældende år. Ved overgangen til en ny reguleringsperiode opgøres overholdelsen af de økonomiske rammer til brug for de økonomiske rammer for den kommende reguleringsperiode. Opgørelsen sker på baggrund af kontrolperioden, jf. ØR-bekendtgørelsens § 18, stk. 7. Kontrolperioden løber fra året før reguleringsperiodens start til året før reguleringsperiodens slutning, jf. ØR-bekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 3. Såfremt vandselskaberne har opkrævet flere indtægter i kontrolperioden end de økonomiske rammer tillod, får de indregnet et fradrag i den nye reguleringsperiode. Fradraget fordeles ligeligt på årene i reguleringsperioden, jf. ØR-bekendtgørelsens § 18, stk. 9. Året efter, som er det første år i den nye reguleringsperiode, kontrollerer Forsyningssekretariatet, om de økonomiske rammer for reguleringsperioden er overholdt, og et eventuelt indregnet fradrag justeres. Har et vandselskab opkrævet færre indtægter end rammen tillod, kan differencen opkræves i et senere kalenderår inden for kontrolperioden eller det sidste år i reguleringsperioden. Herudover kan en sådan difference ikke overføres til en ny reguleringsperiode, jf. ØR-bekendtgørelsens § 18, stk. 8.

Opkrævning af betaling fra forbrugerne i strid med den af Forsyningssekretariatet fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, jf. § 13, kan straffes med bøde i henhold til vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 5.

Forsyningssekretariatet har ikke herudover nogen håndhævelsesmuligheder i forhold til selskaber, som overskrider deres økonomiske rammer.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 6, og § 6 a, stk. 4, kan rammerne korrigeres med et tillæg, jf. lovens §§ 7 og 8.

I vandsektorlovens § 7, stk. 1, er det fastsat, at Forsyningssekretariatet kan dispensere fra indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme, og i § 7, stk. 2, findes en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i ansøgningen om dispensation, og om behandling af ansøgninger, herunder hvilke forhold der kan begrunde en dispensation.

Vandsektorlovens § 8 bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til bl.a. at fastsætte regler om tillæg til rammerne og betingelser for tillæg, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.

ØR-bekendtgørelsen indeholder også regler om, hvilke indtægter der er omfattet af rammerne. Heraf fremgår, at rammerne omfatter både indtægter, der hidrører fra takster og bidrag m.v., som betales for levering af drikkevands- og spildevandsydelser, og – med visse undtagelser – andre indtægter fra hovedvirksomheden, finansielle indtægter og overskud, som er indgået i vandselskabet fra dets tilknyttede virksomhed.

ØR-bekendtgørelsen fastsætter også regler om tillæg til og fradrag i rammerne.

Der sker årligt en ændring af rammerne ved et generelt og et eventuelt individuelt effektiviseringskrav efter reglerne i vandsektorlovens § 6, stk. 3-5, og § 6 a, stk. 3, og ØR-bekendtgørelsens § 9 og § 10, stk. 2-4, samt justering som følge af prisudviklingen, jf. ØR-bekendtgørelsens § 10, stk. 1, 3 og 4. Procentsatserne for effektiviseringskrav og pristalskorrektio n beregnes af Forsyningssekretariatet.

Der er visse omkostninger, som selskaberne kan få dækket én til én ud over deres økonomiske ramme, og uden at de pålægges effektiviseringskrav. Disse kaldes normalt ikke-påvirkelige omkostninger (herefter IPO) og fremgår af ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 4. De økonomiske rammer justeres årligt ved ændringer af IPO, jf. ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 6, jf. stk. 4, og efter reglerne om tillæg m.v. i ØR-bekendtgørelsens §§ 11-16.

Omkostninger til tillægsberettigede aktiviteter, herunder ændringer i IPO, indregnes først i den økonomiske ramme fra året efter Forsyningssekretariatets behandling af ansøgningen om tillæg. Tillæggene gives i udgangspunktet på baggrund af faktiske afholdte omkostninger til et givent projekt, som indberettes til Forsyningssekretariatet året efter, at de er afholdt, hvorefter Forsyningssekretariatet behandler ansøgningen og indregner tillægget i rammen for det følgende år. Der bliver således en forskydning på to år mellem afholdelse af omkostninger og indregningen af tillæg til den økonomiske ramme. Tillæg, som ikke er en IPO, pålægges effektiviseringskrav fra det første år, hvor de indregnes i rammen.

Ud over de almindelige tillæg kan Forsyningssekretariatet dispensere fra den økonomiske ramme i tilfælde af uforudsete hændelser af en vis størrelse, jf. vandsektorlovens § 7 og ØR-bekendtgørelsen § 16. I så fald indregnes der et tillæg i rammen allerede i det år, hvor vandselskabet søger om dispensation. Det fremgår af ØR-bekendtgørelsens § 16, at der kan dispenseres i tilfælde af uforudsete hændelser, herunder pludseligt opstående brud, kollaps, brand, terror, uheld eller pludseligt opståede eller konstaterede forurenin ger, hvis omkostningerne forbundet med hændelsen overstiger 3 pct. af vandselskabets faktiske driftsomkostninger. Det er også fastsat, at dispensation udløser et tillæg til den økonomiske ramme, som udgør den del af omkostningerne, som overstiger 3 pct. af vandselskabets faktiske driftsomkostninger. Endvidere er fastsat regler om krav til og behandling af ansøgning om dispensation.

Foruden indtægtsrammerne eller de regnskabsmæssige kontrolrammer skal vandselskaberne ved takstfastsættelsen overholde hvile i sig selv-princippet og de regler, der i øvrigt er fastsat i eller i medfør af vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven om takstfastsættelsen. Dette påses af kommunalbestyrelsen i forbindelse med godkendelsen af taksterne, jf. nærmere afsnit 3.3.1.1.

Kommunalbestyrelsen skal desuden som led i deres godkendelse af vandselskabernes takster påse, at vandselskabets budgetterede indtægt må forventes at overholde den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat i medfør af vandsektorloven, jf. nærmere afsnit 3.3.1.1.

Der er ikke i dag nærmere regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal vurdere, om taksterne kan godkendes, eller pligt for kommunen til at informere Forsyningssekretariatet, hvis kommunen ikke kan godkende taksterne. Der er heller ikke fastsat regler om, at Forsyningssekretariatet har pligt til at informere kommunen om resultatet af Forsyningssekretariatets efterfølgende kontrol med vandselskabernes overholdelse af de økonomiske rammer.

3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det nuværende kontrolsystem for overholdelse af vandselskabernes økonomiske rammer er administrativt tungt og har indholdsmæssige uhensigtsmæssigheder, idet det bl.a. ikke giver selskaberne tilstrækkelig fleksibilitet, og at det derfor bør ændres.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt at indføre et kontrolsystem, hvor selskabernes differencer mellem de faktiske indtægter og de økonomiske rammer opgøres årligt, og hvor disse differencer tillægges en differencesaldo, som følger selskabet år for år. Selskabet vil have en difference i selskabets favør, når det har haft færre indtægter, end den økonomiske ramme tillader, og en difference i forbrugernes favør, når det har haft flere indtægter, end den økonomiske ramme tillader.

Et sådant system vil medføre, at overholdelse af de økonomiske rammer ikke opgøres over faste regulerings- eller kontrolperioder. Regler om, hvor store udsving der må være på differencesaldoen, vil på den ene side skulle sikre, at selskaberne har en passende fleksibilitet, så indtægterne i en kortere årrække kan afvige fra den økonomiske ramme. På den anden side skal reglerne sikre, dels at selskaberne ikke over en længere årrække opkræver flere indtægter, end rammen tillader, dels at selskaberne ikke opbygger for stor difference i selskabets favør eller udskyder at opkræve en sådan difference langt ud i fremtiden. En difference i forbrugernes favør bør således efter en årrække betales tilbage til forbrugerne gennem et fradrag i den økonomiske ramme, som bør tillægges rente. En difference i selskabets favør bør ikke kunne overstige en vis størrelse og bør efter en årrække bortfalde, da en stor eller vedvarende positiv difference vil være udtryk for, at vandselskabet ikke har behov for indtægterne på nuværende tidspunkt, og det vurderes ikke hensigtsmæssigt, at et selskab kan udskyde en opkrævningsret i en længere årrække.

Det ændrede kontrolsystem svarer i hovedtræk til regulering-

gen af elnetvirksomheder, dog med enkelte afvigelser bl.a. for at tilpasse kontrolsystemet til vandsektorens forhold.

De nævnte begrænsninger på differencesaldoen vil i sig selv indebære mere effektive håndhævelsesmuligheder for Vandsektortilsynet. Der bør dog også indføres yderligere håndhævelsesmidler, som kan tages i anvendelse, hvis et selskab systematisk overskrider sine økonomiske rammer, ligesom ved overtrædelse af andre regler i vandsektorloven, jf. nærmere afsnit 3.4.2.

Det nye kontrolsystem vil overflødig gøre det nuværende system med regulerings- og kontrolperioder. Det nye kontrolsystem bør indføres hurtigst muligt, uanset hvornår reguleringsperioderne for henholdsvis vandforsynings- og spildevandforsyningsaktiviteter udløber. Differencer fra det eksisterende kontrolsystem bør overføres til den nye differencesaldo.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det vil medføre et mere retvisende tidspunkt for indregning af tillæg, hvis tillæg kan indregnes allerede fra det år, hvor omkostningen til en tillægsberettiget aktivitet afholdes eller afholdes for første gang (år 0), selv om afgørelsen træffes året efter (år 1). I dag indregnes tillæg først i rammen for året efter afgørelsen (år 2). Tilsvarende, hvis aktiviteten ophører, bør tillægget indregnes sidste gang for det år, hvor omkostningen afholdes for sidste gang, så omkostninger og muligheden for at opkræve indtægter i højere grad følges ad. Det vil desuden i højere grad modsvare praksis for tillæg på øvrige forsyningsområder. Indregning af tillæg allerede i år 0 vurderes isoleret set at forbedre likviditeten for selskaberne ved nye tillægsgivende opgaver som f.eks. klimatilpasning. Indregningen af tillæg vil for år 0 og år 1 skulle ske i forbindelse med opgørelsen af årets difference ved kontrollen med overholdelse af rammerne. En konsekvens af indregning af tillæg allerede i år 0 vil desuden være, at tillægget i dette år indregnes med de faktiske omkostninger uden korrektion med effektiviseringskrav eller pristalskorrektion.

Samspillet med kommunernes takstkontrol bør også justeres. Det nuværende system vurderes at være svært at administrere for kommunerne og at give anledning til dobbeltkontrol mellem Forsyningssekretariatet og kommunerne, jf. nærmere afsnit 3.3.1.2. Vandselskaberne vil efter det påtænkte nye kontrolsystem, som beskrevet ovenfor, fortsat have mulighed for at opkræve færre eller flere indtægter i et givent år, end den økonomiske ramme tillader, for derefter at gøre det modsatte i et eller flere af de efterfølgende år. Det vil derfor ligesom i dag kunne være svært for kommunerne i forbindelse med deres godkendelse af vandselskabernes takster for det følgende år at vurdere, om vandselskaberne må forventes at overholde de økonomiske rammer. Det vil kræve, at kommunerne har et ganske indgående kendskab til reguleringen, og at selskabet giver de nødvendige oplysninger til brug for kommunens vurdering, herunder om deres planer vedrørende over- eller underdækning i forhold til den økonomiske ramme. Det vurderes derfor, at der bør indføres

et mere enkelt system, hvor kommunerne kun skal forholde sig til den forventede overholdelse af et selskabs økonomiske ramme, når selskabet har haft en difference i forbrugernes favør i længere tid end tilladt, og dermed allerede har overskredet den fleksibilitet, som ligger i det påtænkte nye kontrolsystem, og Vandsektortilsynet derfor har foretaget fradrag i den økonomiske ramme for det følgende år. Vandsektortilsynet bør have pligt til at meddele kommunen, når dette er tilfældet, hvorefter kommunen bør have pligt til ikke at godkende vandselskabets takster, medmindre selskabet har redegjort for, at det med de fastsatte takster må forventes at overholde den økonomiske ramme for det følgende år, når der tages højde for forventede nye tillæg og forventede ændringer af IPO. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1.

3.2.1.3. Den foreslåede ordning

I lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås det at nyaffatte vandsektorlovens § 8, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om Vandsektortilsynets fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a. Herunder foreslås det, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om bl.a. opgørelse og afvikling af differencer mellem et vandselskabs indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme og vandselskabets indtægter, som omfattes af rammen, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 3.

Bemyndigelserne vil give mulighed for at fastsætte regler om et nyt kontrolsystem, som er uafhængigt af regulerings- og kontrolperioder, men baseret på en differencesaldo, der videreføres fra år til år. Bemyndigelserne vil ligeledes give mulighed for at fastsætte regler om, hvilke begrænsninger differencesaldoen underlægges, herunder at differencer i selskabets favør af en vis varighed eller over en vis størrelse bortfalder, og at differencer i forbrugernes favør af en vis varighed og størrelse tillægges rente og konverteres til fradrag i den økonomiske ramme.

Det er hensigten, at der fastsættes overgangsregler i ØR-bekendtgørelsen, således at det nye kontrolsystem indføres hurtigst muligt. Det forventes, at dette kan ske i forbindelse med kontrollen med rammerne for 2024, og at resultatet af kontrollen af den regulerings- eller kontrolperiode, som udløber for selskaberne i 2024, overføres som differencesaldo pr. 1. januar 2025. Det er hensigten at der fastsættes regler, som sikrer, at selskaberne ikke ved overgangen mister fleksibilitet i forhold til det, de ville have haft under de hidtidige regler, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19.

Der vil også i medfør af de foreslåede bemyndigelser i vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra c, og § 8, nr. 3, kunne fastsættes regler om, hvordan tillæg og fradrag indregnes i omkostningsrammen, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19.

Det er bl.a. hensigten at fastsætte, at nye tillæg fremover indregnes i forbindelse med kontrollen med overholdelse af

rammerne og dermed indregnes i rammerne allerede fra det år, hvor omkostningerne er afholdt. Selskaberne vil således fremover kunne opkræve midler til forventede nye tillæg allerede fra det år, omkostningerne afholdes.

På den baggrund foreslås det at ophæve vandsektorlovens § 7 om dispensation fra indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme, idet der ikke vil være behov for et særligt dispensationssystem for uforudsete udgifter. Det er hensigten, at de tilfælde, der hidtil har været omfattet af reglerne om dispensation, fremover omfattes af en adgang efter ØR-bekendtgørelsen til at få tillæg til den økonomiske ramme. Hvis vandselskabet ønsker sikkerhed for, at der er tale om en tillægsberettiget omkostning, før det afholder den, vil selskabet som i dag kunne søge om forhåndsgodkendelse, ligesom for andre typer tillæg.

I øvrigt henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19, vedrørende udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser.

Der foreslås også nye håndhævelsesmidler, som bl.a. vil kunne bruges i forhold til vandselskaber, som overskrider den fleksibilitet, som er indbygget i kontrolsystemet, og vedvarende opkræver højere takster end tilladt, jf. nærmere afsnit 3.4.3.

Der foreslås desuden i vandsektorlovens § 11 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner om visse af Vandsektortilsynets afgørelser og videregive bestemte oplysninger til kommunalbestyrelsen.

Det vil i medfør af denne bestemmelse bl.a. kunne fastsættes, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen om afgørelser, hvor Vandsektortilsynet har foretaget fradrag i indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme for det følgende år, fordi vandselskabet har haft en difference i forbrugernes favør i længere tid end tilladt, og dermed allerede har overskredet den fleksibilitet, som ligger i det nye kontrolsystem, som forventes indført som opfølgning på dette lovforslag. Vandsektortilsynets meddelelse til kommunen forventes bl.a. at skulle indeholde oplysning om størrelse af indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme for det følgende kalenderår. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 11 b i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden, at kommunerne ikke længere skal have pligt til for selskaber, der er omfattet af vandsektorlovens regulering med økonomiske rammer, hvert år i forbindelse med godkendelse af bidrag og takster efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven at kontrollere, at bidrag og takster forventes at overholde selskabets økonomiske ramme efter vandsektorloven. Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministe-

ren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelse af bidrag og takster, og herunder vil det kunne fastsættes, i hvilke tilfælde kommunalbestyrelsen skal påse, om de nævnte bidrag og takster må forventes at overholde den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven. Disse bemyndigelser vil f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal påse overholdelse af den økonomiske ramme, såfremt kommunen har modtaget konkret meddelelse fra Vandsektortilsynet, jf. ovenfor. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1. og de foreslåede bestemmelser i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 1. pkt., og spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

3.2.2. Andre mindre justeringer vedrørende indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer

3.2.2.1. Gældende ret

Kapitel 3 i vandsektorloven regulerer vandselskabernes indtægtsrammer m.v. Reglerne gælder for de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, medmindre selskaberne er undtaget fra den økonomiske regulering, jf. lovens §§ 3 og 3 a.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 1, og § 6 a, stk. 1, fastsættes for vandselskaberne enten indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer, afhængig af om den årlige debiterede vandmængde er over 800.000 m³ eller højst 800.000 m³. For selskaber med både vandforsynings- og spildevandsforsyningsaktiviteter, fastsættes én ramme for hver forsyningsart.

Den enkelte ramme omfatter de samlede omkostninger til drift og anlæg, herunder også fremmedkapitalomkostninger i form af renteudgifter m.v. til lån, og er en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 2, og § 6 a, stk. 2, fastsættes rammerne med udgangspunkt i tidligere fastsatte rammer og årsregnskaber.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 6, og § 6 a, stk. 4, kan rammerne korrigeres med et tillæg, jf. lovens §§ 7 og 8.

Vandsektorlovens § 8 bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder er bl.a. nævnt beregningsmetode, reguleringsperioder, indfasningsperioder, kontrolperioder, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen, samt tillæg til rammerne og betingelser for tillæg, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.

Vandsektorlovens § 15, stk. 4, bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om opgørelsen af vandselskabernes reguleringsmæssige åbningsbalance til brug for Forsyningssekretariatet, herunder værdiansættelsen

af vandselskabernes aktiver og passiver og afskrivninger herpå samt aktivernes levetid.

Disse bemyndigelser er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen. Der er i ØR-bekendtgørelsen bl.a. fastsat nærmere regler om fastsættelse af økonomiske rammer, herunder for vandselskaber, der ikke tidligere har været omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3. ØR-bekendtgørelsen fastsætter endvidere regler om værdiansættelse af aktiver og aktivernes levetider. Bekendtgørelsen fastsætter også regler om tillæg til og fradrag i rammerne og om, hvilke indtægter der er omfattet af rammerne. Heraf fremgår, at indtægterne omfatter både indtægter, der hidrører fra takster og bidrag m.v., som betales for levering af drikkevands- og spildevandsydelse, og – med visse undtagelser – andre indtægter fra hovedvirksomheden, finansielle indtægter og overskud, som er indgået i vandselskabet fra dets tilknyttede virksomhed.

Rammerne fastsættes for hvert år og udmeldes samlet for en reguleringsperiode, som er på 2 år, jf. ØR-bekendtgørelsens §§ 4 og 5.

Der sker årligt en ændring af rammerne ved et generelt og et eventuelt individuelt effektiviseringskrav efter reglerne i vandsektorlovens § 6, stk. 3-5, og § 6 a, stk. 3, og ØR-bekendtgørelsens § 9 og § 10, stk. 2-4, samt justering som følge af prisudviklingen, jf. ØR-bekendtgørelsens § 10, stk. 1, 3 og 4.

Herudover justeres rammerne årligt med eventuelle tillæg, herunder IPO, og fradrag, jf. nedenfor.

Ved overgangen til en ny reguleringsperiode justeres de økonomiske rammer i forhold til, om selskabet har overholdt rammerne. Dette er beskrevet nærmere i afsnit 3.2.1.1. Derudover foretager Forsyningssekretariatet ikke nogen yderligere ændring af rammerne ved overgangen til en ny reguleringsperiode.

Efter lov nr. 132 af 16. februar 2016 om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. og forskellige andre love (Opfølgning på politisk forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor) (herefter 2016-loven) blev de første rammer efter den nugældende regulering fastsat på baggrund af faktiske driftsomkostninger i 2013-15 suppleret med oplysninger fra de tidligere fastsatte prislofter eller rammer, og med indregning af historiske investeringstillæg og tillæg for gennemførte investeringer i 2010-2015, jf. vandsektorlovens §§ 6 og 6 a og ØR-bekendtgørelsens §§ 10 og 21 (oprindelig bekendtgørelsens §§ 17 og 18). Historiske investeringstillæg er afskrivninger opgjort for hvert selskab på baggrund af deres samlede aktiver, som selskabet har investeret i til og med 2009, og standardlevetider og standardpriser i pris- og levetidskataloget (herefter POLKA). Tillæg for gennemførte investeringer er opgjort som afskrivninger på aktiver

investeret efter 2009 og er opgjort på baggrund af faktisk investeringssum og standardlevetid fra POLKA.

POLKA indeholder standardpriser og standardlevetider for komponenter i vand- og spildevandsforsyninger, og dækker langt hovedparten af de teknologier, som vandsektoren anvender. POLKA er oprindelig udarbejdet i forbindelse med indførelsen af vandsektorloven til brug for fastsættelse af vandselskabernes reguleringsmæssige åbningsbalance pr. 1. januar 2010.

Værdiansættelse og levetider for vandselskabernes aktiver anvendes desuden i benchmarkingen efter vandsektorlovens § 4, og levetiderne også til beregning af tillæg.

Der er i medfør af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 8 fastsat regler i ØR-bekendtgørelsen om tillæg, herunder IPO, og fradrag, særlig §§ 9, stk. 6, 11, 13-16 og 18, stk. 9.

Der kan bl.a. gives tillæg til omkostninger til statsligt eller kommunalt fastsatte, pålagte eller godkendte mål, der overstiger en vis grænse, herunder klimatilpasningsprojekter, til ledningsflytninger, udvidelse af forsyningsområdet eller håndterede vandmængder, og tilbagebetaling af vejbidrag. Der er fastsat regler om mulighed for at give et supplerende investeringstillæg, hvis vandselskabets likviditet ikke er tilstrækkelig til at kunne finansiere afdrag og renter på selskabets lånefinansierede investeringer m.v.

Herudover er der fastsat regler om IPO, jf. ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 6, hvorefter den økonomiske ramme årligt justeres ved ændringer af de omkostninger, som er omfattet af bekendtgørelsens § 9, stk. 4.

Efter ØR-bekendtgørelsens § 15 kan Forsyningssekretariatet også justere den økonomiske ramme for et vandselskab, hvis aktiviteter eller omkostninger i vandselskabet ændres væsentligt. Dette gælder både i opadgående og nedadgående retning.

Der er i ØR-bekendtgørelsens § 16 fastsat regler om dispensation fra den økonomiske ramme, jf. vandsektorlovens § 7.

Der er i ØR-bekendtgørelsen desuden fastsat regler om reduktion af den økonomiske ramme, hvis vandselskabet har overskredet sin ramme samlet over en reguleringsperiode eller kontrolperiode, jf. § 18, stk. 9, eller i visse tilfælde, hvor et selskab har afholdt omkostninger i strid med reglerne i bekendtgørelse nr. 2275 af 30. december 2020 om spildevandsforsyningselskabers omkostninger til klimatilpasning i forhold til tag- og overfladevand og omkostninger til projekter uden for selskabernes egne spildevandsanlæg og med andre parter i øvrigt (herefter omkostningsbekendtgørelsen), jf. § 14.

De fleste typer af tillæg gives ikke til ordinær drift eller til geninvesteringer i ordinær infrastruktur, som allerede er omfattet af grundlaget for rammen, men derimod til omkost-

ninger til nye opgaver m.v., som det fremgår af ØR-bekendtgørelsens regler om tillæg.

Tillæg til økonomiske rammer gives for de fleste tillægs vedkommende på baggrund af selskabernes faktiske afholdte omkostninger. Tillæg til investeringsomkostninger beregnes som afskrivninger på de anlagte aktiver. Afskrivningerne er beregnet på baggrund af selskabernes faktiske anlægsomkostninger afskrevet over aktivets levetid i POLKA. Hvis POLKA undtagelsesvis ikke omfatter det pågældende aktiv, fastlægger Forsyningssekretariatet levetiden, jf. ØR-bekendtgørelsens § 11, stk. 15. Det fremgår af ØR-bekendtgørelsens § 11, stk. 16, at Forsyningssekretariatet kan revidere POLKA under inddragelse af branchen.

3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det, selv om der ikke på nuværende tidspunkt foreslås indholdsmæssige ændringer i den måde, vandselskabernes økonomiske rammer fastsættes på, vil være hensigtsmæssigt på en række punkter at foretage mindre præciseringer og tydeliggørelser af de regler og bemyndigelser, der er fastsat i vandsektorloven vedrørende reguleringen med økonomiske rammer.

Det gælder således bl.a. de overordnede formuleringer om indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer i vandsektorlovens § 6, stk. 1, og § 6 a, stk. 1. Det bør også præciseres i loven, at rammerne kan korrigeres med fradrag såvel som med tillæg.

Bemyndigelsen i vandsektorlovens § 8 til at fastsætte nærmere regler om de økonomiske rammer bør desuden udbygges og præciseres, så det klarere fremgår, hvad ministeren kan fastsætte regler om. Herunder bør det bl.a. nævnes udtrykkeligt, at der kan fastsættes regler om, hvordan fastsættelse af rammer skal ske for selskaber, der første gang skal have fastsat en indtægtsramme eller regnskabsmæssig kontrolramme for et senere år end 2017, regler om, hvilke elementer af indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme der omfattes af effektiviseringskrav og pristalskorrektur, og hvordan denne beregnes, regler om fradrag i rammerne, og regler om værdiansættelse af vandselskabernes aktiver, disses levetider og afskrivninger herpå. Det bør også nævnes udtrykkeligt, at der kan fastsættes regler om, hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme og en regnskabsmæssig kontrolramme, og betingelser for, at visse indtægter ikke omfattes.

I forhold til udmøntningen af bemyndigelsen af § 8 vurderer ministeriet bl.a., at der bør fastsættes yderligere regler om fradrag i de økonomiske rammer i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet eller en kommune konstaterer, at et vandselskab har afholdt omkostninger, som det ikke lovligt kan afholde eller indregne i taksterne, og at kommunerne i disse tilfælde ikke bør kunne kræve, at sådanne omkostninger skal tilbageføres til forbrugerne via nedsættelse af de takster for

det eller de kommende år, da tilbageføringen bør ske via fradraget i rammen. Kommunalbestyrelsen bør derfor ikke for vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, kunne afslå at godkende bidrag og takster med den begrundelse, at vandselskabet tidligere har afholdt udgifter, som vandselskabet ikke lovligt kunne afholde eller i øvrigt indregne i bidrag og takster, men som ikke er indregnet i de fremtidige bidrag og takster.

3.2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at foretage mindre præciseringer og tydeliggørelser af vandsektorlovens §§ 6 og 6 a om indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.

Desuden foreslås det at nyaffatte bemyndigelsesbestemmelsen vedrørende den økonomiske regulering i vandsektorlovens § 8.

Vedrørende påtænkte ændringer af udmøntningen af bemyndigelsen henvises til afsnit 3.2.1.3 vedrørende det påtænkte nye kontrolsystem for overholdelse af de fastsatte rammer.

Endvidere er det bl.a. hensigten at fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet kan foretage fradrag i den økonomiske ramme, hvis et vandselskab har afholdt omkostninger, som det ikke lovligt kan afholde, eller omkostninger, som i øvrigt ikke må takstfinansieres. Det samme gælder, hvis vandselskabet ulovligt har haft for lave indtægter fra andre kilder end takster, f.eks. som følge af en ikke markedsmæssig aftale, som er i strid med vandsektorlovens § 19, stk. 4.

Der vil efter de påtænkte regler som udgangspunkt ikke kunne foretages fradrag med den begrundelse, at en omkostning ikke er effektiv, eller at vandselskabet har truffet andre valg vedrørende selskabsdriften, end Vandsektortilsynet finder hensigtsmæssige. Det gælder også valg, der vedrører afvejning mellem forskellige typer af løsninger, f.eks. drifts- og anlægsløsninger, valg af hensigtsmæssigt serviceniveau eller afvejning mellem passende sikring af forsyningen, herunder også på længere sigt, og lavere omkostninger nu og her. Dette vil gælde, medmindre der er fastsat særlige regler med krav til omkostningseffektivitet eller nødvendighed, som vandselskabet skal overholde, og som Vandsektortilsynet skal påse overholdelsen af, f.eks. reglerne i omkostningsbekendtgørelsen eller reglerne om markedsmæssighed af aftaler.

I forhold til markedsmæssighed af aftaler, tilknyttet virksomhed og omkostningsbekendtgørelsen vil Vandsektortilsynet være den myndighed, der har kompetence til at tage stilling til lovligheden af en omkostning. I forhold til f.eks. nødvendigheden af konkrete tiltag til beskyttelse af drikkevandsressourcer vil kommunen være den kompetente myndighed. I øvrigt vil såvel kommunalbestyrelsen som Vandsektortilsynet som led i deres respektive afgørelser have kompetence til at tage stilling til lovligheden af en omkostning i henhold til reglerne i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven.

Det er også hensigten med hjemmel i de foreslåede regler i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven at fastsætte, at kommunalbestyrelsen ikke for vandselskaber omfattet af vandsektorlovens kapitel 3 kan afslå at godkende bidrag og takster med den begrundelse, at vandselskabet tidligere har afholdt udgifter, som vandselskabet ikke lovligt kunne afholde, eller i øvrigt har indregnet udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i bidrag og takster, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Vedrørende de nærmere ændringer og den påtænkte udmøntning af vandsektorlovens § 8 henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11, 12, 13, 15, 16 og 19.

3.3. Styrkelse af kommunalbestyrelsernes kontrol med bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter

3.3.1. Formål og indhold i den kommunale kontrol

3.3.1.1. Gældende ret

De gældende regler om den kommunale kontrol med vandselskabers bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter fremgår på vandforsyningsområdet af vandforsyningsloven og på spildevandsforsyningsområdet af spildevandsbetalingsloven.

På vandforsyningsområdet følger det af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, at en almen vandforsyning skal fastsætte de anlægs- og driftsbidrag, som forsyningen vil opkræve over for de tilsluttede forbrugere. Det fremgår endvidere, at en almen vandforsyning skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag en gang årligt, og at anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

På vandforsyningsområdet følger det endvidere af vandforsyningslovens § 55, stk. 1 og 2, at en almen vandforsyning skal udarbejde et regulativ for forsyningen, og at regulativet skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Et regulativ indeholder betingelser for den almene vandforsynings levering af vandforsyning over for de tilsluttede forbrugere.

På spildevandsområdet følger det af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., at spildevandsforsyningsselskaber en gang årligt fastsætter variable, differentierede kubikmetertakster, som forsyningen vil opkræve over for de tilsluttede forbrugere. Det følger endvidere af § 3, stk. 1, 5. pkt., at kommunalbestyrelsen en gang årligt godkender størrelsen på de fastsatte kubikmetertakster på det variable vandafledningsbidrag og størrelsen på det faste vandafledningsbidrag, hvis selskabet ønsker at benytte den i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 7, fastsatte mulighed for at fastsætte et fast årligt vandafledningsbidrag. På spildevandsområdet skal kommunalbestyrelsen ikke godkende størrelsen af f.eks. særbidrag, der opkræves i henhold til spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 9, samt regler fastsat i medfør af lovens § 2 a, stk. 13.

På spildevandsområdet følger det endvidere af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, at spildevandsforsyningsselska-

ber skal udarbejde en betalingsvedtægt, og at betalingsvedtægten skal godkendes af kommunalbestyrelsen. En betalingsvedtægt indeholder betingelser for spildevandsforsyningsselskabets levering af spildevandshåndtering over for de tilsluttede forbrugere.

De ovennævnte kommunale godkendelsesopgaver vedrørende bidrag og regulativer har på vandforsyningsområdet været gældende for private almene vandforsyningsanlæg siden 1978. I forhold til kommunalt ejede vandselskaber blev de ovennævnte kommunale godkendelsesopgaver indført i 2010, jf. lov nr. 460 af 12. juni 2009. Før 2010 fastsatte kommunalbestyrelserne som ejere selv bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter for de kommunalt ejede vandselskaber og de forsyninger, der ikke var udskilt fra kommunen. Det bemærkes, at der i lovene anvendes begrebet regulativ på vandforsyningsområdet og begrebet betalingsvedtægt på spildevandsområdet.

Vandselskaberne skal fastsætte størrelsen på bidrag og takster i overensstemmelse med gældende betalingsregler, herunder hvile i sig selv-princippet, der hovedsagelig er fastlagt i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4. Efter vandforsyningslovens og spildevandsbetalingslovens hvile i sig selv-princip kan vandselskaberne hos de tilsluttede forbrugere kun opkræve bidrag og takster til dækning af de nødvendige udgifter, der er direkte relateret til det pågældende vandselskabs almindelige forsyningsaktiviteter. Det er således bl.a. afhængig af, hvilken type udgift og hvilken type aktivitet der skal finansieres, om udgifterne hertil må dækkes via opkrævning af bidrag eller takster. I vandsektorlovens § 2, stk. 8, nr. 3 og 4, er vandforsyningsaktivitet defineret som indvinding, behandling, transport eller levering af drikkevand mod betaling, og spildevandsforsyningsaktivitet er defineret som transport, behandling eller afledning af spildevand mod betaling.

Der er i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven fastsat regler om, at vandselskaberne hos de tilsluttede forbrugere i visse specifikke tilfælde kan opkræve bidrag og takster, der ikke er nødvendige i forhold til det pågældende vandselskabs egne almindelige forsyningsaktiviteter. Et eksempel på en sådan særlig hjemmel er spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4, 3. pkt., og vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 13, hvor der er særlig hjemmel til, at der i takster og bidrag kan indregnes vandselskabets udgifter vedrørende opgaver, der falder ind under en forening oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21, og som yder støtte til projekter vedrørende forbedring af vandsektorens effektivitet og kvalitet. Et andet eksempel er vandforsyningslovens § 52 b, hvorefter almene vandforsyninger kan etablere et samarbejde med henblik på samlet varetagelse af og fordeling af udgifterne til kortlægning, overvågning og beskyttelse af vandressourcerne m.v. Disse bestemmelser giver således særlig hjemmel til en vis omfordeling mellem vandselskaber, der deltager i en forening efter vandsektorlovens § 21 eller et samarbejde efter vandforsyningslovens § 52 b.

Det følger dermed af hvile i sig selv-princippet, at et vand-

selskab ikke direkte eller indirekte med midler fra bidrag og takster kan finansiere andre aktiviteter, som hverken er direkte relateret til det pågældende vandselskabs almindelige forsyningsaktiviteter eller er særligt hjemlet.

I det følgende omtales de udgifter, som et vandselskab må indregne i bidrag og takster, som nødvendige udgifter, uanset om der er tale om udgifter, der er nødvendige for vandselskabets egne forsyningsaktiviteter, eller om de indregnes i medfør af en særlig hjemmel.

Til de nødvendige udgifter henregnes også forrentning af fremmedkapital, som optages med henblik på en effektiv kapitalstruktur, herunder en hensigtsmæssig fordeling af egenkapital og fremmedkapital. Renter og afdrag på fremmedkapital, som ikke er nødvendig for en effektiv virksomhedsdrift, kan således ikke indregnes i bidrag og takster. Som eksempel kan nævnes stiftertilgodehavender eller gæld optaget til indfrielse af sådanne tilgodehavender, som er opstået ved indskud af vandforsyningsaktiver i et kapitalsselskab til værdier, som overstiger den værdi, hvortil aktiverne er nedskrevet over priserne. Renter og afdrag på bl.a. sådanne tilgodehavender eller gældsforhold er åbenbart nødvendige udgifter. Der henvises i denne forbindelse også til vandsektorlovens § 15, stk. 1, 2. pkt., hvorefter vederlag i forbindelse med selskabsgørelsen af de kommunale vand- og spildevandsforsyninger udelukkende må bestå i aktier eller anpartar i det nystiftede selskab, og til bekendtgørelse nr. 319 af 25. marts 2010 om afvikling af mellemværender mellem kommuner og vandselskaber, der er udstedt i medfør af vandsektorlovens § 15, stk. 5. Af bemærkningerne til vandsektorlovens § 15, stk. 1, 2. pkt., jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 4661, fremgår bl.a., at baggrunden for forslaget er, at der ikke skal være tvivl om, at vandselskabers betaling af renter og afdrag på stiftertilgodehavender i form af gældsbreve ikke kan indregnes i priserne som værende nødvendige udgifter i henhold til vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. Det fremgår videre, at overdragelse af en kommunal forsyningsvirksomhed til et af kommunen ejet aktie- eller anpartsselskab efter de hidtidige regler kunne ske både mod vederlag i aktier eller anpartar (apportindskud) eller mod vederlag i form af et gældsbevis. Det fremgår videre af bemærkningerne, at i sidstnævnte tilfælde vil der være opstået et mellemværende, som hverken direkte eller indirekte må belaste vandpriserne. Der henvises endvidere til kendelse af 17. januar 2022 (sag nr. VFL-1-2021), hvor Konkurrenceankenævnet lagde til grund, at det følger af forarbejderne til vandsektorlovens § 15 og vandforsyningslovens § 52 a, at vandselskabers betaling af renter og afdrag på stiftertilgodehavender ikke kan indregnes i priserne som værende nødvendige udgifter,

Det antages almindeligvis, at der på områder, hvor der gælder et hvile i sig selv-princip, ikke kan indregnes forrentning af indskudskapital eller af egenkapitalen i øvrigt i bidrag eller takster, medmindre der er udtrykkelig hjemmel til det i den pågældende lovgivning. Der er ikke i de gældende regler i vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven en sådan hjemmel til at indregne forrentning af indskudska-

pital eller egenkapital i øvrigt i bidrag og takster. Der er i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 4, en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om forrentning af indskudskapital. Denne har aldrig været udnyttet. Der findes ikke en tilsvarende bemyndigelse i spildevandsbetalingsloven. Der kan således efter de gældende regler hverken for vand- eller spildevandsforsyningerne indregnes forrentning ud over nødvendig forrentning af fremmedkapital, jf. ovenfor.

Herudover fremgår det af vandforsyningslovens § 52 a, stk. 2, og spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 8, at hel eller delvis overdragelse af et vandselskab hverken direkte eller indirekte må føre til højere priser for ydelser fra det pågældende vandselskab, herunder som følge af indregning af forøgede udgifter til finansiering med fremmedkapital, driftsmæssige afskrivninger eller forrentning af indskudskapital. Disse regler præciserer, at kapitaldispositioner i vandselskaberne i forbindelse med overdragelse ikke i sig selv kan begrunde højere bidrag og takster.

Det ligger desuden i kravet om, at udgifter skal være nødvendige, at vandselskaberne ikke må takstfinansiere unødvendigt dyre tiltag til løsning af selskabets opgaver. Der må således ikke være en anden, samlet set billigere måde at løse den pågældende opgave på, men der ligger ikke i hvile i sig selv-princippet et egentligt krav om løbende effektiviseringer af selskabsdriften eller specifikke bindinger i forhold til serviceniveau.

Hvile i sig selv-princippet indeholder også et krav til vandselskaberne om, at der over en årrække skal være balance mellem indtægter og udgifter. Kravet om balance omfatter indtægter og udgifter, der er relateret til det pågældende vandselskabs egen almindelige forsyningsaktivitet, samt indtægter og udgifter, der indregnes i henhold til særlige hjemler, jf. ovenfor. Indtægterne omfatter således, ud over indtægter fra bidrag og takster, også f.eks. indtægter fra gebyrer, renteindtægter, lejeindtægter, forpagtningsafgifter, erstatninger, salg af aktiver, salg af overskuds- eller biprodukter, salg af egne energiressourcer, tilskud, som vandselskabet har modtaget til f.eks. udviklingsprojekter eller grundvandsbeskyttelse, og overskud, der indgår i vandselskabet fra eventuel tilknyttet virksomhed.

Der er ikke ved lov, i retspraksis eller ved administrativ praksis sat en fast grænse for længden af den årrække, som kravet om balance omfatter. Før selskabsgørelsen har de kommunale vand- eller spildevandsforsyninger været drevet med samlet overskud i perioder på 3-5 år, uden at de kommunale tilsynsmyndigheder har fundet det i strid med hvile i sig selv-princippet. Dette er også i overensstemmelse med almindelig regnskabspraksis.

Vandselskaber kan indregne udgifter til planlagte, nødvendige investeringer, som ikke kan eller ønskes finansieret med fremmedkapital, herunder kan der ske en opsparing, også over en længere periode end den årrække, balancekravet i

øvrigt gælder for, forudsat at der er konkrete planer for de pågældende investeringer.

Vandselskaberne må derudover opretholde en rimelig driftskapital, som også kan dække uforudsete udgifter.

Hvile i sig selv-princippet indebærer således ikke et krav om balance mellem indtægter og udgifter i det enkelte år og forhindrer dermed ikke, at vandselskaberne må holde bidrag og takster på et stabilt niveau fra år til år, selv om udgifterne til forsyningen kan variere fra år til år. Derimod må vandselskaberne ikke over en årrække samlet have større eller mindre indtægter end deres nødvendige udgifter. Herunder må selskaberne ikke – ud over en rimelig driftskapital – oparbejde en opsparing uden konkrete planer for anvendelsen eller afviklingen. For at afvikle opsparingen kan vandselskaberne nedsætte bidrag eller takster eller igangsætte nødvendige aktiviteter.

Det fremgår ikke klart af de gældende regler, om vandselskabernes udgifter skal opgøres efter et kontantprincip eller efter driftsøkonomiske principper. Det bemærkes, at der er forskel på opgørelsen efter henholdsvis et driftsøkonomisk princip, som bl.a. årsregnskabsloven bygger på, og hvor der blandt andet indregnes afskrivninger, og et kontantprincip, hvor det er likviditeten, der opgøres, hvorefter udgifter nedbringer likviditeten, mens indtægter forøger likviditeten.

Hvile i sig selv-princippet krav om for det første nødvendighed af udgifter og for det andet balance mellem indtægter og udgifter over en årrække omfatter ikke alle vandselskabernes udgifter og indtægter. Vandforsyningsloven, spildevandsbetalingsloven og andre love indeholder specifikke hjemler til, at vandselskaberne afholder udgifter og har indtægter, der ikke kan indregnes i bidrag og takster. Et eksempel på dette er udgifter og indtægter omfattet af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 3, om kommunalt fastsatte tømningsordninger samt epidemilovens § 44 a, stk. 6, om smitteovervågning i spildevand. Udgifter og indtægter, der vedrører disse opgaver, hvortil der typisk er knyttet et selvstændigt hvile i sig selv-krav, må ikke indregnes i vandselskabernes fastsættelse af størrelsen på bidrag og takster. Det bemærkes, at opgaver, hvor udgifter og indtægter ikke må indregnes i bidrag og takster, i visse tilfælde efter vandsektorloven anses for at høre til vandselskabets hovedvirksomhed. Dette gælder således bl.a. begge de ovenfor nævnte eksempler, jf. § 1, stk. 2, nr. 6 og 8, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed.

De ca. 2.100 vandselskaber skal, som nævnt ovenfor, en gang hvert år indhente kommunalbestyrelsens godkendelse af størrelsen på anlægs- og driftsbidrag samt af størrelsen på takster vedrørende variabelt og eventuelt fast vandafledningsbidrag, jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1. Der er imidlertid kun fastsat få eksplicitte regler om kommunalbestyrelsens godkendelse af vandselskabernes fastsatte bidrag og takster.

Den nuværende kommunale godkendelsesordning vedrøren-

de fastsatte bidrag og takster indebærer en legalitetskontrol. Kommunalbestyrelsen skal således inden godkendelse påse, at vandselskaberne har fastsat størrelsen på bidrag og takster i overensstemmelse med gældende regler om fastsættelse af bidrag og takster, herunder hvile i sig selv-princippet, jf. ovenfor, og betalingsregler om f.eks. geografisk differentiering eller om takstdifferentiering efter mængde.

Kommunalbestyrelsen skal således afslå at godkende et vandselskabs fastsatte bidrag og takster, hvis selskabet har fastsat størrelsen på bidrag og takster i strid med gældende regler om fastsættelse af bidrag og takster, herunder i strid med hvile i sig selv-princippet eller i strid med regler om f.eks. geografisk differentiering.

Kommunalbestyrelsen skal således f.eks. afvise at godkende et vandselskabs bidrag og takster, hvis der er indregnet unødvendige udgifter, herunder udgifter til varetagelse af formål, som ikke lovligt må indregnes i bidrag og takster, eller udgifter til varetagelse af formål, som i princippet må indregnes, men som er klart overflødige eller uforholdsmæssige i forhold til formålet. Kommunalbestyrelsen skal således afvise at godkende et vandselskabs bidrag eller takster, hvis der f.eks. er indregnet udgifter til unødvendig forrentning, f.eks. af stiftertilgodehavender, udgifter til sponsoraktiviteter eller udgifter til spildevandsprøver af hensyn til overvågning af smitte i samfundet.

Kommunalbestyrelsens legalitetskontrol kan via kravet om, at der alene kan opkræves bidrag og takster til dækning af de nødvendige udgifter og kravet om balance mellem indtægter og udgifter, indirekte omfatte, at kommunalbestyrelsen kan påse f.eks. spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af regler om vejbidrag og særbidrag.

Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med godkendelsen af bidrag og takster for vandselskaberne ikke vurdere, om de finder, at vandselskabernes afvejninger og beslutninger vedrørende selskabsdriften, herunder også i forhold til investeringer i anlæg m.v., er hensigtsmæssige eller effektive. Dette gælder både de kommunalt ejede og de ikke kommunalt ejede vandselskaber. Kommunalbestyrelsen kan således ikke afvise at godkende et vandselskabs bidrag og takster med den begrundelse, at de ikke sikrer effektiv drift, eller at vandselskabet har truffet andre driftsmæssige valg, end kommunalbestyrelsen ønsker eller finder hensigtsmæssige. Det gælder også valg, der vedrører afvejning mellem forskellige typer af løsninger, f.eks. drifts- og anlægsløsninger, eller afvejning mellem passende sikring af forsyningen, herunder også på længere sigt, og lavere udgifter nu og her.

Ved indførelsen af vandsektorloven i 2009 blev det således understreget, at drift af vandselskaber klart skulle adskilles fra den kommunale myndighedsudøvelse, hvilket var hovedformålet med kravet om selskabsudskillelse af de kommunale vand- og spildevandsforsyninger. Selskaberne har således i dag ansvaret for at tilrettelægge driften, så de kan sikre en effektiv forsyning, jf. formålet i vandsektorlovens § 1.

Kommunalbestyrelsen skal som led i legalitetskontrollen også påse, at hvile i sig selv-princippets krav til vandselskaberne om, at der over en årrække skal være balance mellem indtægter og udgifter, er overholdt. Kommunalbestyrelsen skal således f.eks. afslå at godkende bidrag og takster, hvis vandselskabets indtægter over en årrække er større eller mindre end deres nødvendige udgifter.

Såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at vandselskabets fastsatte bidrag og takster samt budgetterede indtægter sammenholdt med de budgetterede udgifter og øvrige oplysninger ikke kan understøtte, at vandselskabet opfylder balancekravet, skal kommunalbestyrelsen afslå at godkende de fastsatte bidrag og takster. Det er i så fald op til vandselskabet, om det for at opnå kommunalbestyrelsens godkendelse vil ændre de fastsatte bidrag og takster eller de budgetterede udgifter m.v. Vandselskabet skal i den sammenhæng sikre sig, at andre bindende krav fortsat overholdes, herunder også en eventuel udmeldt indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme.

Kommunalbestyrelsen kan således ikke på grund af manglende overholdelse af balancekravet bestemme, at bidrag og takster skal fastsættes til en bestemt størrelse. Kommunalbestyrelsen kan dog i medfør af vandforsyningslovens § 53, stk. 2, træffe bestemmelse for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.

Legalitetskontrollen omfatter endvidere overensstemmelse med bestemmelser om fastsættelse af bidrag og takster i vandselskabets fastsatte regulativ eller betalingsvedtægt. Endvidere omfatter legalitetskontrollen, at kommunalbestyrelsen påser, at de fastsatte bidrag og takster er korrekt beregnet på baggrund af budgetterede udgifter og indtægter samt antal forventede tilsluttede forbrugere.

Da kommunalbestyrelsen er myndighed for godkendelse af vandselskabernes fastsatte bidrag og takster, jf. ovenfor, skal kommunalbestyrelsen også forholde sig til situationer, hvor den bliver opmærksom på, at et vandselskab i tidligere år har afholdt udgifter, der ikke lovligt kunne afholdes og dermed ikke lovligt kunne indregnes i bidrag og takster i henhold til enten vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Det er ikke nærmere reguleret i dag, hvordan der skal rettes op på sådanne forhold. Almindeligvis vil de fremtidige bidrag blive nedsat, således at der sker en udligning, og de ulovligt opkrævede bidrag og takster på denne måde over en periode tilbageføres til vandforsyningens forbrugere. Kommunalbestyrelsen skal således inddrage sådanne forhold i forbindelse med afgørelse om godkendelse af fremadrettede bidrag og takster.

I forhold til vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, blev det i 2010 ved lov nr. 460 af 12. juni 2009 specifikt reguleret i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, og § 53, stk. 1, 2. pkt., og i spildevandsbetalingslovens §

3, stk. 1, 4. pkt., at vandselskaberne skal fastsætte størrelsen på bidrag og takster således, at selskabet kan overholde den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven. Kommunalbestyrelsen skal derfor i forbindelse med godkendelsen af størrelsen af det enkelte selskabs bidrag og takster også påse dette.

Kommunalbestyrelsen har – ud over at påse den forventede overholdelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for ca. 230 vandselskaber, der er omfattet heraf – ikke kompetence til at føre tilsyn med andre dele af vandsektorlovgivningen, herunder f.eks. reglerne om tilknyttet virksomhed. Det er Forsyningssekretariatet, som fører tilsyn med overholdelsen af vandsektorlovgivningen for vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. nærmere afsnit 3.1.2.1., 3.1.3.1. og 3.2.1.1. Udgifter, som afholdes i strid med reglerne om tilknyttet virksomhed eller til opfyldelse af en ikke markedsfølsom aftale, kan dog også være i strid med hvile i sig selv-princippets krav om, at udgifter skal være nødvendige, og i så fald er det kommunalbestyrelsens opgave i forbindelse med godkendelsen af bidrag og takster at påse, at sådanne udgifter ikke indregnes i taksterne.

Der henvises desuden til yderligere bemærkninger vedrørende gældende regler, jf. de specielle bemærkninger til forslaget til vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og til forslaget til spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 9, om kommunalbestyrelsens øvrige opgaver i forbindelse med, at kommunalbestyrelsen skal påse, at de fastsatte bidrag og takster er fastsat under overholdelse af øvrige regler i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven.

Kommunalbestyrelserne skal som nævnt ovenfor foretage legalitetskontrollen af de fastsatte bidrag og takster en gang årligt i forhold til hvert af de ca. 2.100 vandselskaber. På el- og varmeområdet bygger kontrollen på en tilsynsordning. Der er således på disse områder ikke krav om årlige godkendelser, men krav om årlige anmeldelser.

For så vidt angår vandforsyningsregulativer og spildevandsbetalingsvedtægter, skal de ca. 2.100 vandselskaber, som nævnt ovenfor, endvidere indsende disse til kommunalbestyrelsens godkendelse, når de fastsættes eller ændres. I regulativer og betalingsvedtægter er der fastsat nærmere bestemmelser vedrørende forbrugernes forsyningsrettigheder og om forbrugernes pligter til f.eks. at gennemføre tæthedsprøver af vandforsyningsledninger på egen grund. Der kan desuden være fastsat bestemmelser om nærmere bidrags- og takststruktur i overensstemmelse med betalingsreglerne i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. F.eks. kan et spildevandsforsyningselskab i en betalingsvedtægt fastsætte nærmere bestemmelser om særbidrag og om vejbidrag. Der kan endvidere være fastsat bestemmelser om renter og gebyrer, som vandselskabet vil opkræve i henhold til regulativet, jf. vandforsyningslovens § 55, stk. 1, og i henhold til betalingsvedtægten, jf. spildevandsbetalingslovens §

3, stk. 2, om fastsættelse af regulativer og betalingsvedtægter.

Der er kun få eksplicite regler om kommunalbestyrelsens godkendelse af vandselskabernes regulativer og betalingsvedtægter. I forhold til indholdet i den kommunale godkendelsesordning antages det, at kommunalbestyrelsen inden godkendelsen af regulativer og betalingsvedtægter skal påse legaliteten, herunder navnlig i forhold til betalingsregler om fastsættelse af bidrag og takster samt i forhold til relevante miljø- og forsyningsbestemmelser. Kommunalbestyrelsen skal således påse, at f.eks. bestemmelser i betalingsvedtægter om vejbidrag og særbidrag er fastsat i overensstemmelse med spildevandsbetalingsloven. Det er i nuværende regulering ikke tydeligt reguleret, hvorvidt kommunalbestyrelsen kan eller skal påse legaliteten i forhold til yderligere regler som f.eks. sikkerhedsforskrifter. I det omfang der i regulativer og betalingsvedtægter fastsættes bestemmelser om renter og gebyrer, der opkræves med hjemmel i et regulativ godkendt i henhold til vandforsyningslovens § 55, stk. 2, eller med hjemmel i en betalingsvedtægt godkendt i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen inden godkendelse påse, at disse bestemmelser om renter og gebyrer er lovlige. Der henvises til afsnit 3.3.5.1. om renter og gebyrer. Godkendelsen af regulativer og betalingsvedtægter skal ikke gennemføres årligt, men ved alle ændringer og ved vedtagelse af nye regulativer og betalingsvedtægter.

I forhold til tilsyn med vandselskaberne følger det af vandforsyningslovens § 65, at kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, at de ca. 2.000 almene vandforsyninger overholder vandforsyningsloven og de regler, der er fastsat i medfør af loven. Denne nuværende kommunale tilsynsopgave omfatter, at kommunalbestyrelserne løbende skal føre tilsyn med, at almene vandforsyninger overholder pligten i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., til årligt at fremsende fastsatte bidrag til kommunalbestyrelsen med henblik på godkendelse og pligten i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 1. pkt., til at sende regulativer og ændring af regulativer til kommunalbestyrelsen med henblik på godkendelse. Denne kommunale tilsynsopgave fastlagt i vandforsyningslovens § 65 omfatter endvidere f.eks., at kommunalbestyrelserne skal føre tilsyn med, at almene vandforsyninger overholder reglerne i vandforsyningslovens § 55, stk. 1 og 2, om udarbejdelse af regulativer, herunder tilsyn med den almene vandforsynings fastsættelse af bestemmelser i et regulativ om, hvornår den almene vandforsyning er berettiget til at opkræve rykkergebyr m.v.

På spildevandsområdet har kommunalbestyrelserne ikke samme lovfastede tilsynspligt over for de ca. 110 kommunalt ejede spildevandsforsyningsselskaber i forhold til spildevandsforsyningsselskabernes tilsvarende indsendelsespligter i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., og § 3, stk. 2, 1. pkt.

Tilsynet med vandselskabernes overholdelse af forsyningspligter samt miljø- og sundhedskrav reguleres generelt i miljø-

gøvelovgivningen. I vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven er der fastsat regler om de forsyningspligter samt miljø- og sundhedskrav, som vandselskaberne skal opfylde. De gældende regler i vandforsyningslovens § 65 og miljøbeskyttelseslovens § 65 om det generelle kommunale tilsyn fastlægger, at kommunalbestyrelserne i henhold til disse bestemmelser løbende skal føre tilsyn med, at alle vandselskaber overholder gældende regler om miljøbeskyttelse, om forsyningspligt, om opfyldelse af konkrete påbud i henhold til disse regler, om indsatsplaner m.v. I vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven er der endvidere fastsat krav om, at kommunalbestyrelsen hvert år skal gennemføre drøftelser med de ca. 2.100 vandselskaber om de forsyningsmæssige forhold. Drøftelserne skal omfatte udbygning og vedligeholdelse af forsyningsnettet. Der kan også indgå drøftelser vedrørende konsekvenser af udbygning og vedligeholdelse for bidrags- og takstbetalingen. Der kan desuden indgå dialog f.eks. om selskabets opfølgning på den kommunale tilsynsmyndigheds eventuelle afgørelser m.v. om overholdelse af selskabets forsyningspligt samt miljø- og sundhedsmæssige krav i henhold til vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven.

3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Siden indførelsen af vandsektorloven har de kommunalt ejede og de større forbrugerejede vandselskaber ud over hvile i sig selv-princippet og øvrige betalingsregler i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven været underlagt krav om løbende effektivisering via vandsektorlovens regler om økonomiske rammer. De øvrige vandselskaber er fortsat alene omfattet af hvile i sig selv-princippet. Der er afgørende forskelle mellem en regulering med økonomiske rammer og hvile i sig selv-princippet, som er årsagen til, at visse selskaber er omfattet af både regulering med økonomiske rammer og hvile i sig selv-princippet.

Hvile i sig selv-princippet sætter således ikke et loft over et selskabs samlede opkrævninger hos forbrugerne, og indebærer ikke et krav om løbende effektiviseringer. Et system med økonomiske rammer giver derimod et incitament til at effektivisere.

Omvendt sikrer de økonomiske rammer ikke i sig selv, at selskaberne kun i taksterne kan indregne nødvendige udgifter til deres almindelige forsyningsaktiviteter. Det er således hvile i sig selv-princippet, der indeholder krav om, at der ikke samlet set over en årrække kan opkræves mere end de nødvendige udgifter til selskabets almindelige forsyningsaktiviteter.

Der lægges op til, at overholdelsen af hvile i sig selv-princippet fortsat primært skal påses af kommunalbestyrelserne i forbindelse med takstkontrollen. Der lægges endvidere op til, at kontrollen med overholdelse af de økonomiske rammer fortsat påses af Vandsektortilsynet. Der kan imidlertid være grund til at justere samspillet mellem de to myndigheders kontrol, jf. nedenfor.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har i 2020 gennemført en kortlægning af praksis vedrørende den nuværende kommunale godkendelse af vandselskabers bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter. Denne praksiskortlægning blev tilrettelagt med inddragelse af Danske Vandværker (DVV), Dansk Vand- og Spildevandsforening (DANVA), Kommunernes Landsforening (KL), Miljø- og Fødevarerministeriet samt Forsyningssekretariatet. Plass Consulting har i august 2020 udarbejdet rapporten »Kortlægning af praksis vedrørende kommunal godkendelse af vandselskabers takster og regulativer/betalingsvedtægter«.

Ifølge kortlægningen oplever kommunerne generelt klarhed om de nuværende regler om kontrol af reguleringen med økonomiske rammer i forhold til de nuværende ca. 230 vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Men nogle kommuner og selskaber oplever kommunalbestyrelsens godkendelse vedrørende reguleringen med økonomiske rammer, som en dobbeltkontrol set i forhold til Forsyningssekretariatets tilsyn.

Derudover peger kortlægningen på, at kommunalbestyrelserne varetager godkendelsesopgaven, herunder legalitetskontrollen, forskelligt på en række punkter. Det fremgår således af kortlægningen, at der f.eks. er betydelige forskelle i det materiale kommunerne modtager til brug for den kommunale godkendelse og i forhold til kommunernes kontrol af vandselskabernes overholdelse af hvile i sig selv-princippet. Denne forskel i myndighedernes varetagelse af godkendelsesopgaven kan bl.a. skyldes, at der ikke er tilstrækkeligt klare regler om kommunalbestyrelsens legalitetskontrol, samt at oplysningsgrundlaget for den kommunale godkendelse i praksis er forskelligt. Oplysningsgrundlaget er nærmere omtalt i lovforslagets bemærkninger i afsnit 3.3.2. Dette medfører risiko for, at det ikke er alle kommunalbestyrelser, der i forbindelse med godkendelsen gennemfører en dækkende kontrol i forhold til lovligheden af størrelsen på de bidrag og takster, som selskaberne opkræver over for forbrugere. Heri indgår, at der kan være en risiko for, at nogle kommunalbestyrelser påser mere eller mindre end de skal, samt at selskaberne og dermed forbrugerne stilles uens på tværs af geografiske forsyningsområder.

Ovennævnte forhold peger samlet set på, at den nuværende regulering vedrørende den kommunale kontrol i forbindelse med godkendelse af vandselskabers fastsatte takster og bidrag indebærer risiko for en unødvendig dobbeltkontrol i forhold til reguleringen med økonomiske rammer. Der er endvidere en risiko for uens kontrol i sammenlignelige sager vedrørende takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter samt risiko for, at grundlaget for den kommunale kontrol i forbindelse med godkendelser ikke er tilstrækkelig transparent i forhold til vandselskabernes overholdelse af hvile i sig selv-princippet og anden regulering af, hvad vandselskaberne lovligt kan indregne i bidrag og takster, der opkræves fra forbrugere.

Risici vedrørende uens kontrol i forbindelse med godkendelser og mangel på transparens kan efter Klima-, Energi- og

Forsyningsministeriets vurdering blandt andet skyldes mangel på eksplicite regler i gældende regulering vedrørende den kommunale kompetence i forbindelse med godkendelsesopgaven, hvilket kan svække forbrugerbeskyttelsen, herunder hindre ensartede konkurrencevilkår mellem de tilsluttede erhvervsvirksomheder.

Det reguleringsmæssige grundlag for en effektiv kommunal godkendelsesordning af bidrag, takster, gebyrer, renter, regulativer og betalingsvedtægter har et særligt væsentligt formål på vandområdet, fordi forbrugere ikke har mulighed for at vælge et andet forsyningselskab.

I forhold til at nogle selskaber og kommuner oplever en dobbeltkontrol, peger praksiskortlægningen fra 2020 på det siden 2010 gældende krav om, kommunal kontrol af den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven. Praksiskortlægningen peger på, at kravet om kommunal årlig kontrol i forbindelse med godkendelse i forhold til rammerne ikke er relevant i alle godkendelsessager i forhold til formålet om forbrugerbeskyttelse. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis et vandselskab, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3 og dermed omfattet af Forsyningssekretariatets tilsyn, ikke har opkrævet flere indtægter hos forbrugere end tilladt i forhold til indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme gennem en periode.

Praksiskortlægningen peger desuden på, at det gældende krav om, at kommunalbestyrelserne hvert år skal godkende de nævnte bidrag og takster for alle ca. 2.100 vandselskaber, og kravet om, at kommunalbestyrelserne skal godkende enhver ændring af regulativer og betalingsvedtægter, i nogle tilfælde kan forenkles administrativt. Et tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med kontrollen, kan f.eks. være tilfælde, hvor størrelsen på takster og bidrag maksimalt ændres inden for seneste pristalsregulering, og hvor det i øvrigt sikres, at der sker godkendelse f.eks. hvert tredje år. Et andet eksempel kan være en ændring af regulativer eller betalingsvedtægter, der alene vedrører bestemmelser, der ikke vedrører overensstemmelse med betalingsregler eller miljø- og forsyningsregler.

I forhold til den nuværende regulering vedrørende tilsyn med vandselskabernes indsendelse af takster m.v. til kommunal godkendelse har kommunalbestyrelsen, som beskrevet ovenfor under afsnit 3.3.1.1., pligt til løbende at føre tilsyn med blandt andet, at de ca. 2.000 almene vandforsyninger overholder deres pligt til blandt andet årligt at fremsende anlægs- og driftsbidrag og deres pligt til at sende regulativer til kommunalbestyrelserne med henblik på kommunal godkendelse. På spildevandsområdet har kommunalbestyrelserne ikke samme lovfastede tilsynspligt over for de ca. 110 kommunalt ejede spildevandsforsyningselskaber, jf. beskrivelsen ovenfor under afsnit 3.3.1.1. Det fremgår af praksiskortlægningen fra 2020, at kun meget få ud af de ca. 110 spildevandsforsyningselskaber på tidspunktet for undersøgelsen ikke havde en takstgodkendelse for 2020, og tilsvarende var det kun få, der ikke havde godkendte

betalingsvedtægter. Praksiskortlægningen tyder således på, at spildevandsforsyningselskaberne, uanset at der ikke i dag er tilsyn hermed, i praksis følger det gældende krav om, at de årligt skal indsende takster og løbende skal indsende betalingsvedtægter. Uanset dette, vurderes det ud fra et hensyn til forbrugerbeskyttelse hensigtsmæssigt, at der vil kunne indføres et kommunalt tilsyn med f.eks. spildevandsforsyningselskabernes pligt til at indsende takster og betalingsvedtægter til kommunal godkendelse samt med spildevandselskabernes overholdelse af fastsatte regler vedrørende krav til betalingsvedtægter og vilkår i betalingsvedtægter om opkrævning af renter og gebyrer. Dette vil desuden medføre en mere ensartet regulering på vandforsynings- og spildevandsområdet, der generelt vil gøre anvendelsen enklere for nogle af selskaberne og for alle kommunalbestyrelser.

Det er ikke i de gældende regler om hvile i sig selv-princippet angivet præcist, om der ved opgørelsen af de udgifter, der kan takstfinansieres, skal anvendes et kontantprincip eller driftsøkonomiske principper. Det har i de fleste vandselskaber og kommuner været praksis at anvende et kontantprincip, men visse selskaber har anvendt driftsøkonomiske principper, og der er enkelte formuleringer og bestemmelser i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, særlig § 52, stk. 1, nr. 5, hvorefter der i prisen for levering af vand kan indregnes driftsmæssige afskrivninger, som ikke harmonerer med anvendelsen af et kontantprincip, og som medfører uklarhed og risiko for, at investeringer reelt kan indregnes flere gange.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på den baggrund, at der er behov for at ensrette og fastslå forståelsen af hvile i sig selv-princippet. Ministeriet vurderer, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at det fastslås, at hvile i sig selv-princippet på vandområdet skal forstås som et kontantprincip. Dette har bl.a. den fordel, at det bliver tydeligere, at kommunalbestyrelserne i forbindelse med godkendelse af bidrag og takster hovedsagelig vil skulle påse, dels at der ikke afholdes unødvendige udgifter, dels at der ikke opbygges unødvendig opsparring, hvilket er i overensstemmelse med, hvordan princippet administreres i praksis af de fleste vandselskaber og kommuner. Ministeriet vurderer derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at fastslå, at hvile i sig selv-princippet på vandområdet skal forstås som et kontantprincip, hvor det er likviditeten, der opgøres, hvorefter udgifter nedbringer likviditeten, mens indtægter forøger likviditeten.

3.3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven indsættes en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende godkendelse af bidrag og takster, herunder om fordeling af kompetence mellem kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet.

Det er hensigten, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler med henblik på at fremme ens kontrol i sammenlign-

lige sager og med henblik på at øge klarheden i grundlaget for den kommunale godkendelsesordning. Formålet vil være at skabe et reguleringsmæssigt grundlag, der vil kunne bidrage til at præcisere, hvad der skal være kommunalbestyrelsens ansvar i forbindelse med godkendelse af bidrag og takster. Der vil kunne fastsættes mere klare regler om, at kommunalbestyrelsens godkendelsesopgave fortsat vil være at foretage en legalitetskontrol inden godkendelse. Der vil endvidere kunne fastsættes mere klare regler om, hvilke bestemmelser kommunalbestyrelsen som led i legalitetskontrollen skal påse overholdelsen af, inden kommunalbestyrelsen lovligt kan godkende eller kan afslå at godkende de fastsatte bidrag eller takster, og hvilke regler kommunalbestyrelsen ikke vil kunne påse overholdelse af. Mere klare regler vedrørende kommunalbestyrelsens opgave vil kunne øge vandselskabernes overholdelse af reglerne om fastsættelse af størrelsen på bidrag og takster, herunder overholdelse af hvile i sig selv-princippet.

Det er endvidere hensigten, at bemyndigelsen bl.a. udnyttes til at fastsætte regler med henblik på at undgå unødvendig dobbeltkontrol i forbindelse med kommunalbestyrelsernes godkendelser, således at kommunalbestyrelserne i forbindelse med godkendelse af bidrag og takster for de ca. 230 vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, ikke længere hvert år skal kontrollere, at de nævnte bidrag og takster forventes at kunne overholde den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Det vil f.eks. kunne fastsættes, at kommunalbestyrelsen, alene skal påse overholdelse af reguleringen vedrørende økonomiske rammer, såfremt kommunalbestyrelsen har modtaget meddelelse fra Vandsektortilsynet, om at der i forhold til et konkret selskab er anledning til, at kommunalbestyrelsen foretager en kontrol i forbindelse med godkendelse af fastsatte takster eller bidrag. Hermed kan kommunalbestyrelsens godkendelsesopgave forenkles ved en begrænsning til de konkrete selskaber, hvor Vandsektortilsynet f.eks. har truffet afgørelse om fradrag i rammen for det eller de følgende år, fordi selskabet har overskredet den fleksibilitet mellem de enkelte år, der er indbygget i reguleringen med økonomiske rammer, jf. den påtænkte kontrolordning omhandlet i afsnit 3.2.1.3.

Det er ikke hensigten med forslaget at ændre på, at kommunalbestyrelsen skal afvise at godkende bidrag og takster, såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at vandselskabets fastsatte bidrag og takster og øvrige budgetterede indtægter sammenholdt med de budgetterede udgifter og øvrige oplysninger ikke kan understøtte, at vandselskabet opfylder balancekravet. Det vil i så fald fortsat være op til vandselskabet, om det for at opnå kommunalbestyrelsens godkendelse vil ændre de fastsatte bidrag og takster eller de budgetterede udgifter m.v. Vandselskabet vil i den sammenhæng skulle sikre sig, at andre bindende krav fortsat overholdes, herunder også en eventuel udmeldt indtægtsramme eller regnskabsmæssig kontrolramme, inklusive eventuelle forventede nye tillæg og IPO.

Kommunalbestyrelsen vil således fortsat ikke på grund af manglende overholdelse af balancekravet kunne bestemme, at bidrag og takster skal fastsættes til en bestemt størrelse. Kommunalbestyrelsen vil dog fortsat i medfør af vandforsyningslovens § 53, stk. 2, kunne træffe bestemmelse for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.

Det er endvidere hensigten at fastsætte, at kommunalbestyrelsen i sin afgørelse vil skulle tage hensyn til, hvis et vandselskab for et år har fastsat bidrag og takster med henblik på at komme i balance i forhold til kontrolsystemet for de økonomiske rammer, som påtænkes indført, jf. afsnit 3.2.1.3. og lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne dertil, selv om det betyder, at der ikke i forhold til hvile i sig selv-princippet er balance det pågældende år. I givet fald vil dette skulle udlignes de følgende år, så kravet om balance over en årrække overholdes.

Det foreslås desuden, at det fastslås, at hvile i sig selv-princippet på vandområdet skal forstås som et kontantprincip, sådan som det også for flertallet af vandselskabers vedkommende er blevet administreret hidtil. Det foreslås som følge heraf, at der foretages ændringer af vandforsyningslovens § 52 a, herunder at det fastsættes, at investeringer indregnes i prisen, og at adgangene til at indregne driftsmæssige afskrivninger, underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningsystemerne og henlæggelser til nyinvesteringer ophæves. Det foreslås endvidere at ensrette brugen af begrebet »omkostninger« til »udgifter« i vandforsyningslovens § 52 a, da der er forskel på den regnskabstekniske betydning af begreberne.

Det foreslås derudover at indsætte bestemmelser i både vandforsyningslovens § 52 a og spildevandsbetalingslovens § 1, hvorefter lån skal indregnes i takster og bidrag som afdrag på lån fratrukket optagne lån. Det foreslås endvidere at udvide de gældende bemyndigelser i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 4, og spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 9, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om prisfastsættelsen og indregning af udgifter i bidrag efter hhv. vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4. Ministeren vil således efter forslaget få mulighed for at fastsætte nærmere regler for opgørelse af udgifter, og hvordan lån og afdrag herpå indregnes i takster og bidrag. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede ændringer af vandforsyningslovens § 52 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 3-12, og de foreslåede ændringer af spildevandsbetalingslovens § 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 1 og 2.

Det er således hensigten, at hvile i sig selv-princippet fortsat skal forstås på samme måde på både vandforsynings- og spildevandsforsyningsområdet. Med den foreslåede ændring om at ensrette og fastslå forståelsen af hvile i sig selv-prin-

cippet som et kontantprincip er det hensigten også at kunne ensrette og forenkle kommunalbestyrelsens opgave med godkendelse af bidrag og takster. Det er ikke hensigten at ændre på hvile i sig selv-princippet i øvrigt.

Bemyndigelserne til at fastsætte regler om den kommunale godkendelsesordning påtænkes således i øvrigt udmøntet i overensstemmelse med det, der er anført i afsnit 3.3.1.1. om kommunalbestyrelsens opgave med at påse overholdelse af gældende regler om fastsættelse af størrelsen på bidrag og takster, herunder fastsatte betalingsregler om differentiering, nærmere fastsatte regler om prisfastsættelsen m.v., samt hvile i sig selv-princippet, herunder i overensstemmelse med forslaget om at fastslå, at hvile i sig selv-princippet skal forstås som et kontantprincip.

Der vil med forslaget endvidere kunne fastsættes regler om fordeling af kompetence mellem kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet i forbindelse med kommunalbestyrelsens afgørelse om at godkende eller afslå at godkende de fastsatte bidrag eller takster. Her forventes der særligt fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen, for vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, afskæres fra at afslå at godkende bidrag og takster med den begrundelse, at vandselskabet tidligere har afholdt udgifter, som vandselskabet ikke lovligt kunne afholde, eller i øvrigt har indregnet udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i bidrag og takster efter vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Dette skal ses i sammenhæng med, at det forventes fastsat i medfør af vandsektorloven, at hvis vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, har anvendt midler til formål, der ikke måtte indregnes i bidrag og takster, skal dette fremover udlignes via fradrag i selskabets økonomiske ramme. En sådan nedsættelse af rammen vil betyde, at et selskab samlet set må have færre indtægter, herunder især via opkrævninger af bidrag og takster hos forbrugerne, hvorved tidligere ulovligt – og dermed for meget – opkrævede takster udlignes samlet set.

Begrundelsen for den påtænkte ordning er, at der med kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet ellers vil være to sideordnede myndigheder, der ville kunne træffe hver sin afgørelse vedrørende de samme bidrag eller takster, der tidligere er opkrævet i strid med vandforsyningsloven eller betalingsloven. Derved kunne der opstå risiko for, at vandselskabet blev pålagt at tilbageføre de samme midler to gange.

Det er ikke hensigten, at bemyndigelsen skal anvendes til at afskære kommunalbestyrelsers kompetence til at træffe afgørelse om tidligere ulovligt indregnede udgifter for så vidt angår vandselskaber, der ikke er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Der består ikke samme risiko for, at et vandselskab bliver pålagt at tilbagebetale de samme midler to gange, idet Vandsektortilsynet ikke fastsætter økonomiske rammer for disse vandselskaber. Bemyndigelsen forventes derudover umiddelbart ikke brugt til at indføre konkrete regler om, hvordan for meget opkrævede midler kan tilbageføres til vandselskabets forbrugere. Gældende ret herom

forventes således ikke ændret for vandselskaber, som ikke er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3.

Endvidere foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes pligt til at orientere andre myndigheder om trufne afgørelser m.v. Dette forslag kan bidrage til at øge en relevant udveksling mellem kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet i forhold til oplysninger fra kommunalbestyrelsernes kontrol, der kan være relevante for Vandsektortilsynet. Der vil også kunne stilles krav om, at kommunalbestyrelsen skal orientere Vandsektortilsynet i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at et selskab, der er omfattet af vandsektorloven, tidligere har afholdt udgifter, som vandselskabet ikke lovligt kunne afholde, eller i øvrigt har indregnet udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i bidrag eller takster efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. Der henvises endvidere til afsnit 3.4.3. om orienteringspligter mellem Vandsektortilsynet og kommunalbestyrelsen.

Det foreslås endvidere, at der i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven indsættes en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler vedrørende kommunalbestyrelsernes godkendelse af regulativer og betalingsvedtægter. I medfør af bemyndigelsen vil ministeren kunne fastsætte, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af regulativer og betalingsvedtægter alene skal påse overensstemmelse med regler om fastsættelse af bidrag og takster samt overensstemmelse med miljø- og forsyningsregler. Klima-, energi- og forsyningsministerens fastsættelse af regler i medfør af vandforsyningsloven, som vedrører regulering af områder under miljøministerens ressort, vil skulle ske efter forhandling med miljøministeren. Formålet med dette forslag er at skabe et regelsmæssigt grundlag, der vil kunne bidrage til at præcisere og tydeliggøre, hvad der vil være kommunalbestyrelsernes ansvar i forbindelse med godkendelse af regulativer og betalingsvedtægter. Kommunalbestyrelsernes ansvar vil fortsat være at foretage en legalitetskontrol inden godkendelse.

Det bemærkes, at kommunalbestyrelsernes opgaver i forhold til godkendelse af bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter og kommunalbestyrelsernes tilsynsopgaver er forskelligt reguleret. Kommunalbestyrelsen kan således i forbindelse med godkendelsesopgaven ikke inddrage hensyn til f.eks., hvor alvorlig en manglende overholdelse af godkendelsesbetingelser er, på samme måde som i forbindelse med kommunalbestyrelsernes varetagelse af tilsynsopgaver, jf. lovforslagets afsnit 3.4.3.

Desuden foreslås det, at der i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven indsættes bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse kan fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke vurderes nødvendig, og om vandselskabers mulighed for i de tilfælde i stedet at foretage anmeldelse af bidrag, takster og ændringer af regulativer og betalingsvedtægter. Forslaget vil indebære, at der vil kun-

ne fastsættes regler om, at vandselskaber i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med kontrollen, vil kunne vælge at anmelde en takst, et bidrag eller en ændring af et regulativ eller en betalingsvedtægt inden for fastsatte betingelser for anmeldelse.

Forslaget vil kunne udmøntes således, at hvis betingelserne for anmeldelse er opfyldt, skal vandselskabet ikke have kommunalbestyrelsernes godkendelse før anmeldte bidrag, takster, ændringer af regulativer eller betalingsvedtægter kan opkræves henholdsvis anvendes. Der vil desuden kunne fastsættes regler om kommunalbestyrelsernes tilsyn med overholdelsen af regler om anmeldelse af takster, bidrag og ændringer af regulativer eller betalingsvedtægter.

I forhold til kommende anvendelse af muligheden for at anmelde bidrag og takster samt ændringer af regulativer og betalingsvedtægter kan det have betydning, at der fastsættes betingelser for anmeldelse, der gør det klart både for vandselskaber og kommuner, i hvilke tilfælde vandselskaberne med rette kan anmelde i stedet for indsende til godkendelse. Det kan imidlertid ikke afvises, at det i nogle tilfælde vil kunne være svært for et selskab at vurdere, om anmeldelsesbetingelserne i forhold til f.eks. ændringer af regulativer og betalingsvedtægter med sikkerhed er opfyldt. Derfor forventes det, at det vil blive fastsat, at kommunalbestyrelsen inden for en eventuel fastsat frist skal føre tilsyn med, om betingelserne for anmeldelse er opfyldt. Denne udmøntning vil kunne indebære en konkret fastlæggelse af kommunalbestyrelsernes tilsynsopgave.

Hvis anmeldelsesbetingelserne ikke er opfyldt, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe beslutning om konsekvensen. Konsekvensen kan f.eks. være, at selskabet enten skal opfylde alle anmeldelsesbetingelserne eller indsende til godkendelse med de dertil knyttede oplysninger.

Det er ikke hensigten ved den første udmøntning at fastsætte strafansvar for selskaberne i forhold til anmeldelser, hvor kommunalbestyrelsen efterfølgende vurderer, at anmeldelsesbetingelserne ikke er opfyldt, og selskabet derefter supplerer anmeldelsen eller indsender til godkendelse. Forslaget indeholder dog mulighed for fastsættelse af strafbemerkelser for anmeldelse i strid med de fastsatte anmeldelsesbetingelser, og denne mulighed vil kunne anvendes, såfremt det viser sig hensigtsmæssigt. Der henvises i øvrigt til den nærmere beskrivelse af håndhævelse og sanktioner i afsnit 3.4.3.

Der vil derudover kunne fastsættes regler om tilfælde, hvor det senere, efter at den fastsatte frist for kommunalbestyrelsernes tilsyn med anmeldelsesbetingelserne er udløbet, viser sig, at anmeldelsesbetingelserne eller regler om fastsættelse af takster ikke var opfyldt, herunder tilfælde, hvor vandselskabets oplysninger i anmeldelsen har været forkerte eller ufuldstændige. Herunder vil der f.eks. kunne fastsættes regler om, at bidrag og takster i så fald skal indsendes til godkendelse, eller at bidrag og takster for den følgende opkrævningsperi-

ode ikke vil kunne anmeldes, men skal indsendes til godkendelse.

Der vil endvidere være mulighed for at fastsætte bestemmelser, der indebærer, at anmeldelsesbetingelserne på vandforsyningsområdet og på spildevandsforsyningsområdet ikke er helt identiske. Baggrunden herfor er, at antallet og karakteren af selskaber på de to områder er meget forskellig.

Formålet med forslaget om mulighed for anmeldelse er at indføre mulighed for en administrativt set enklere proces i forhold til de sager, hvor spørgsmål vedrørende lovlighed af bidrag, takster, regulativer eller betalingsvedtægter enten ikke er relevant eller er begrænset. Anmeldelse forventes at være administrativt enklere for både selskaber og kommuner, herunder fordi det forventes, at oplysningspligterne vil være mindre omfattende i forhold til anmeldelser.

I forhold til tilsyn med spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af pligten til at indsende takster m.v. til godkendelse foreslås det, at der indsættes en bemyndigelse i spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil få mulighed for at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens løbende tilsyn med de ca. 110 spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af de gældende pligter til f.eks. årligt at indsende de nævnte takster m.v. til godkendelse, overholdelse af de gældende pligter til at indsende betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsens godkendelse samt overholdelse af regler vedrørende renter og gebyrer, der er fastsat i medfør af spildevandsbetalingsloven. Hermed kan tilsynsreglerne på spildevandsområdet tilnærmes de gældende regler på vandforsyningsområdet, hvor kommunalbestyrelsens tilsynspligt følger af vandforsyningslovens § 65, jf. beskrivelsen heraf ovenfor under afsnit 3.3.1.1.

I forhold til en række bemyndigelser i vandforsyningsloven om regulativer foreslås det, at fastsættelsen af regler, som vedrører reguleringen af områder under miljøministerens ressort, vil skulle ske efter forhandling med miljøministeren. Grunden hertil er, at de foreslåede bemyndigelser vil kunne anvendes til at fastsætte regler vedrørende overholdelsen af miljø- og forsyningsregler, der hører under miljøministerens ressort. Dette vil medføre, at de dele af bekendtgørelser, der udstedes i medfør af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i vandforsyningsloven, som vedrører regulering af områder under miljøministerens ressort, f.eks. om forsyningspligt, forsyningsikkerhed, oplysninger om vandkvalitet, ledninger m.v., alene vil kunne udstedes efter forhandling med miljøministeren. Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren udsteder regler i medfør af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i spildevandsbetalingsloven om betalingsvedtægter, som vedrører regulering af områder under miljøministerens ressort, vil dette alene kunne ske efter inddragelse af miljøministeren.

3.3.2. Vandselskabernes oplysningspligter

3.3.2.1. Gældende ret

Hverken vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven indeholder eksplicite regler om, hvilke oplysninger der som minimum skal indsendes af vandselskaberne til kommunalbestyrelsen i forbindelse med kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, kubikmetertakster og faste bidrag, jf. henholdsvis vandforsyningslovens § 53, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, samt regulativer og betalingsvedtægter, jf. henholdsvis vandforsyningslovens § 55, stk. 2, og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2.

For så vidt angår almene vandforsyninger, er der ingen eksplicite krav i vandforsyningsloven om, hvilke oplysninger der skal fremsendes til kommunalbestyrelsens godkendelse af de fastsatte anlægs- og driftsbidrag. Det følger dog implicit af kravet om godkendelse, at den almene vandforsyning skal fremsende alle de nødvendige oplysninger for, at kommunalbestyrelsen kan udføre sin tilsynsopgave. Efter gældende ret skal den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag til kommunalbestyrelsens godkendelse ledsages af de oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om bidragene er fastsat inden for vandforsyningslovens rammer. Kommunalbestyrelsen benytter de oplysninger, som den almene vandforsyning har indsendt til at påse lovligheden af størrelsen af anlægs- og driftsbidragene, herunder navnlig overholdelse af hvile i sig selv-princippet og overensstemmelse med den almene vandforsynings regulativ. Kravene til fremsendelse af nødvendige oplysninger fremgår ikke eksplicit af lovgivningen, men følger i stedet implicit af vandforsyningslovens § 53, stk. 1. Af vejledning nr. 9214 af 7. marts 2017 om fastsættelse af takster for vandforsyning fremgår en række eksempler på nødvendige oplysninger, men det fremgår ikke tydeligt for de almene vandforsyninger, hvilke af disse oplysninger som vandselskaberne er forpligtet til at indsende.

For så vidt angår spildevandsforsyningsselskaber, indeholder kravet om kommunal godkendelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, implicit en pligt for spildevandsforsyningsselskaberne til at indsende alle de oplysninger, der er nødvendige for, at kommunalbestyrelsen kan udføre sin tilsynsopgave. I modsætning til vandforsyningsområdet skal kommunalbestyrelsen for spildevandsforsyningsselskaber ikke påse størrelsen på tilslutningsbidrag, eftersom tilslutningsbidragets størrelse er fastsat i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 2 og 3. For så vidt angår størrelsen på det variable vandafledningsbidrag, er der i bekendtgørelse nr. 1327 af 10. december 2014 om differentieret betalingsstruktur fastsat regler om differentiering. Denne nærmere regulering på spildevandsområdet indebærer alt andet lige, at kommunalbestyrelsens godkendelsesopgave på visse punkter er anderledes i forhold til vandforsyningsområdet, hvilket kan have en betydning i forhold til, hvilke oplysninger der er nødvendige til kommunalbestyrelsens godkendelse af takster og bidrag.

Det følger implicit af kravet om kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer og betalingsvedtægters overensstemmelse med gældende ret, jf. vandforsyningslovens §

55, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, at vandselskaberne skal indsende de oplysninger, som er nødvendige for, at kommunalbestyrelsen kan udføre godkendelsesopgaven. Der er dog ingen eksplicitte regler om, hvilke oplysninger der skal indsendes til kommunalbestyrelsernes godkendelse af regulativer og betalingsvedtægter. Eksempler på sådanne oplysninger kan eksempelvis være oplysninger, som har været relevante for selskabets fastsættelse af bestemmelser i regulativet og betalingsvedtægten.

Gældende ret indeholder ikke konkrete bestemmelser vedrørende kommunalbestyrelsernes mulighed for at meddele påbud om fremsendelse af oplysninger til brug for kommunalbestyrelsernes godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, kubikmetertakster og faste bidrag, samt regulativer og betalingsvedtægter fra hverken vandselskaberne eller disses koncernforbundne selskaber. Kommunalbestyrelsen kan afslå at godkende selskabets fastsatte takster og bidrag, såfremt kommunalbestyrelsen ikke har adgang til de nødvendige oplysninger. Dette følger endvidere af kommunalbestyrelsens forvaltningsretlige forpligtelse til at sikre sagen tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse. Der findes desuden ingen krav i de nuværende regler i vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven vedrørende digital fremsendelse af takster, bidrag, regulativer, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter eller at kommunikation skal foregå digitalt.

3.3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på baggrund af blandt andet praksiskortlægningen fra 2020, der er nærmere omtalt under afsnit 3.3.1.2., at reglerne for, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indsende til brug for kommunalbestyrelsernes godkendelse, i dag ikke er tilstrækkelig tydelige for hverken almene vandforsyninger eller spildevandsforsyningsselskaber. Dette skyldes blandt andet, at hverken vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven indeholder konkrete og eksplicitte krav om, hvilke oplysninger som vandselskaberne skal indsende til kommunalbestyrelsen til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter.

På trods af gældende ret om pligt til indsendelse af nødvendigt materiale ved godkendelsen af takster, viser praksiskortlægningen fra 2020 en varierende praksis for indsendelse af materiale, hvilket betyder, at vandselskaberne ofte sender materiale, som er utilstrækkeligt til at efterse, om f.eks. betalingsreglerne er overholdt. Der er også en risiko for, at vandselskaber sender oplysninger, som ikke benyttes ved kommunalbestyrelsernes godkendelse af takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter. Der er desuden risiko for, at manglende relevante oplysninger i forbindelse med vandselskabets indsendelse vil forlænge sagsbehandlingstiden hos kommunalbestyrelsen, da kommunalbestyrelsen herefter skal bede om og afvente de nødvendige oplysninger.

Praksiskortlægningen viser, at kommunalbestyrelserne ofte

ikke modtager alle de oplysninger, som er nødvendige til brug for deres godkendelse af takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter, herunder indsendelse af regnskab og budget. Kommunalbestyrelserne modtager i andre tilfælde uens eller uoverskueligt materiale af varierende detaljeringsgrad. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en tydeliggørelse af gældende krav til indsendelse af oplysninger vil sikre, at kommunalbestyrelsen modtager mere relevant, ensartet og tilstrækkeligt materiale til brug for kommunernes godkendelsesopgave.

Såfremt kommunalbestyrelsen finder det nødvendigt at indhente yderligere oplysninger for deres godkendelse af de fastsatte takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter end de allerede gældende oplysningspligter, har kommunalbestyrelsen begrænset mulighed for at tilvejebringe disse. Kommunalbestyrelsen har en forvaltningsretlig forpligtelse til at sikre sagen tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse, men der findes ingen eksplicit regel, som giver kommunalbestyrelsen mulighed for at meddele påbud til vandselskaber om at fremsende yderligere oplysninger. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det vil bidrage til bedre afgørelser om godkendelse, såfremt kommunalbestyrelsen får mulighed for at indhente yderligere, konkrete oplysninger til brug for deres sagsbehandling igennem meddelelse af påbud til vandselskaberne om at fremsende yderligere oplysninger.

Den nuværende regulering vedrørende oplysningspligter indebærer en risiko for, at den kommunale godkendelse af vandselskabers fastsatte takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter ikke er tilstrækkelig virkningsfuld, særligt i forhold til overholdelsen af hvile i sig selv-princippet og øvrige regler, som kommunalbestyrelsen skal påse overholdelsen af. Det kan medføre, at nogle selskaber opkræver højere eller lavere takster og bidrag end nødvendigt, og at der sker utilsigtet forskelsbehandling af vandselskaberne og dermed forbrugerne. Dette kan undergrave lovligheden i takst- og bidragsopkrævningen, herunder svække forbrugerbeskyttelsen og kan hindre ensartede konkurrencevilkår.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er behov for større klarhed over, hvilke konkrete oplysninger vandselskaberne som minimum skal indsende til kommunalbestyrelsen. Dette vil medføre administrative lettelser for både vandselskaber og kommunalbestyrelsen, idet vandselskaberne opnår klarhed over, hvilke oplysninger der skal indsendes, mens kommunalbestyrelsen får bedre adgang til de konkrete oplysninger, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Der vil for så vidt angår reguleringen på vandforsyningsområdet være tale om en videreførelse og tydeliggørelse af gældende ret om oplysningspligter, da en række eksempler på nødvendige oplysninger fremgår af vejledning nr. 9214 af 7. marts 2017 om fastsættelse af takster for vandforsyning. I vejledningerne på spildevandsområdet er der ingen beskrivelse af, hvilke oplysninger der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. De foreslåede ændrin-

ger vil endvidere være en tilnærmelse til reguleringen på varmeområdet for så vidt angår oplysningspligter.

3.3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes bemyndigelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte krav til vandselskabernes fremsendelse af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, samt kubikmetertakster og faste bidrag i henhold til den foreslåede § 54, stk. 1, i vandforsyningsloven, og den foreslåede § 3 a, stk. 1, i spildevandsbetalingsloven. Bemyndigelserne vil herunder omfatte muligheden for at fastsætte regler om indsendelse af oplysninger om bl.a. budget, regnskab og investeringsplan. Ministeren kan med den foreslåede bemyndigelse tydeliggøre gældende oplysningspligter, hvilket vil medføre større klarhed for både vandselskaber og kommunalbestyrelsen i forhold til, hvilke oplysninger der skal indsendes til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af bidrag og takster. Ministeren vil kunne anvende bemyndigelserne til at fastsætte krav om indsendelse af oplysninger, der er nødvendige for, at kommunalbestyrelsen kan påse, at hvile i sig selv-princippet er overholdt, herunder at der ikke afholdes unødvendige udgifter, samt at vandselskaberne ikke opbygger unødvendige opsparede midler. Disse oplysningspligter vil desuden afspejle, at hvile i sig selv-princippet skal forstås som et kontantprincip, jf. afsnit 3.3.1.2. og 3.3.1.3.

Det foreslås endvidere, at der indsættes bemyndigelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte krav til vandselskabernes fremsendelse af konkrete oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer og betalingsvedtægter i henhold til den foreslåede § 55 a, stk. 2, i vandforsyningsloven, og den foreslåede § 3 b, stk. 2, i spildevandsbetalingsloven. Det er hensigten at fastsætte krav om, at vandselskaberne ved indsendelsen af deres regulativer og betalingsvedtægter skal indsende de nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer og betalingsvedtægter i forhold til betalingsregler i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. Dette vil medføre administrative lettelser for kommunalbestyrelsen, da kommunalbestyrelsen får adgang til ensartede kategorier af oplysninger.

Det foreslås, at der indsættes bemyndigelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at en kommunalbestyrelse kan meddele påbud til et vandselskab om fremsendelse af yderligere konkrete og nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af de fastsatte anlægs- og driftsbidrag, kubikmetertakster og faste bidrag, samt regulativer og betalingsvedtægter. Det foreslås ligeledes, at bemyndigelsen giver ministeren mulighed om at kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan indhente oplysninger fra vandselskabernes koncernfornbundne selskaber og andre parter, der er interessefor-

bundet med vandselskabet. Den foreslåede bemyndigelse vil medvirke til at sikre, at kommunalbestyrelsen har de rette muligheder for at indhente de nødvendige oplysninger for at udføre godkendelsesopgaven.

Det foreslås, at miljøministeren, erhvervsministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren får generelle bemyndigelser til at kunne fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven eller regler fastsat i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven, skal ske digitalt. Ministrene vil endvidere kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og bestemte digitale systemer. Det betyder eksempelvis, at der ved bekendtgørelse vil kunne fastsættes regler om, at vandselskaber vil skulle kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed, herunder via f.eks. selvbetjeningsløsninger, digital signatur, særlige udformede skabeloner eller lignende, ved f.eks. anmeldelse og indsendelse af de fastsatte takster, bidrag, regulativer, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter m.v., og at svaret fra myndigheden sendes digitalt. Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren får hjemmel til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme deres egne særlige digitale formater m.v., som vandselskaberne skal indsende de fastsatte takster, bidrag, regulativer, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter i. Særlige digitale formater og digital kommunikation til indsendelse af disse oplysninger og dokumenter vil kunne effektivisere kommunernes sagsbehandling, eftersom kommunerne vil modtage ensartede takster, bidrag, regulativer, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter ved kommunalbestyrelsens godkendelse af disse. Det foreslås endvidere, at erhvervsministeren får hjemmel til at fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer for indsendelse af klager til Energiklagenævnet, f.eks. Klageportalen. Der fastsættes endvidere mulighed for at fastsætte regler om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber. Bemyndigelserne til at fastsætte krav om særlige digitale formater og digital kommunikation vil medføre en administrativ lettelse for både vandselskaber og myndigheder, herunder kommunerne.

Det foreslås endvidere, at der indsættes bemyndigelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om muligheden for at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser om påbud om indsendelse af oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse. Der henvises til den nærmere beskrivelse af klageadgang i afsnit 3.3.3.3.

Det foreslås endvidere, at der indsættes bemyndigelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om bødestraf for vandselskabers manglende indsendelse af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse, manglende efterlevelse af meddelte påbud om fremsendelse af nødvendige oplysninger eller

manglende digital kommunikation. Der henvises til den nærmere beskrivelse af håndhævelse og sanktioner i afsnit 3.4.3.

3.3.3. Vandselskabers klageadgang

3.3.3.1. Gældende ret

De gældende regler om vandselskabers klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af selskabernes fastsatte bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter fremgår af vandforsyningslovens kapitel 13 om klage og af spildevandsbetalingslovens § 8.

Det følger af vandforsyningslovens § 75, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Det følger endvidere af vandforsyningslovens § 76, nr. 4, at klageadgang er afskåret i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser omfattet af lovens kapitel 9 om forholdet mellem en almen vandforsyning og forbrugerne, dog bortset fra afgørelser efter vandforsyningslovens § 55, stk. 2, om kommunalbestyrelsens godkendelse af et regulativ, der er udarbejdet af en almen vandforsyning.

Det følger således af vandforsyningslovens § 76, nr. 4, jf. § 75, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens § 55, stk. 2, om almene vandforsyningers regulativer kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Disse afgørelser kan påklages af afgørelsens adressat og af enhver, der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, jf. vandforsyningslovens § 80.

Det følger endvidere af vandforsyningslovens § 76, nr. 4, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens § 52, stk. 2, om pålæg til almene vandforsyninger om at træffe bestemmelser om indskrænkning af vandforbrug i f.eks. tørkeperioder, ikke kan indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Det følger endvidere af vandforsyningslovens § 76, nr. 4, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens § 53, stk. 1, 2 og 4, om bidrag ikke kan indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Disse afgørelser kan således hverken påklages af afgørelsens adressat eller af enhver, der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

De ca. 2.000 almene vandforsyninger har således klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om de almene vandforsyningers regulativer, men ikke i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om de almene vandforsyningers bidrag.

Det følger af § 8 i spildevandsbetalingsloven, at kommunalbestyrelsens afgørelser og vedtagelser efter loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Hverken spildevandsforsyningsselskaber eller andre kan således indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser og vedtagelser om selskabets fastsatte takster, bidrag, betalingsvedtægt el-

ler ændring af betalingsvedtægter for anden administrativ myndighed. De ca. 110 spildevandsforsyningsselskaber har således i dag ingen administrativ klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om selskabets betalingsvedtægter, takster og bidrag. Disse afgørelser kan således hverken påklages af afgørelsens adressat eller af enhver, der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

3.3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

De gældende regler i elforsyningsloven og varmforsyningsloven indebærer, at forsyningsselskaberne kan indbringe Forsyningstilsynets afgørelser om selskabernes tariffer og leveringsbetingelser for en administrativ klageinstans (Energiklagenævnet).

Forsyningssekretariatets afgørelser vedrørende vandsektorlovgivningen kan af vandselskaberne indbringes for Konkurrenceankenævnet.

Indførelse af klageadgang for adressaten for kommunalbestyrelsens afgørelser om takster og bidrag på vandområdet, hvor dette i dag er afskåret, kan give mulighed for administrativ løsning af tvister mellem selskaberne og kommunalbestyrelserne i stedet for en løsning ved domstolene. Adressaten for kommunalbestyrelsens afgørelser vil kunne være vandselskaber, vandselskabernes concernforbundne selskaber eller andre parter, der er interesseforbundet med vandselskaberne i det omfang kommunalbestyrelsen har hjemmel til at træffe afgørelse over for disse. Dette indebærer en mulighed for en tvistløsning, der er administrativt og økonomisk enklere for både kommunalbestyrelser og vandselskaber set i forhold til indbringelse for domstolene.

3.3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven ændres, så kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til vandforsyningslovens foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 2, og spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, om vandselskabernes fastsatte størrelser på bidrag og takster vil kunne indbringes for Energiklagenævnet af afgørelsens adressat.

Det foreslås endvidere, at spildevandsbetalingsloven ændres, så kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, om spildevandsforsyningsselskabers fastsatte betalingsvedtægter og ændring af betalingsvedtægter vil kunne indbringes for Energiklagenævnet af afgørelsens adressat. Den nuværende klageadgang til Miljø- og Fødevarerklagenævnet i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om regulativer, jf. vandforsyningslovens § 76, nr. 4, bevares. Der vil således i vandforsyningsloven med forslaget blive indført et nyt kapitel om klageadgang til Energiklagenævnet.

Den foreslåede klageadgang til Energiklagenævnet er be-

grundet i, at afgørelser om takster og bidrag, herunder om overholdelse af hvile i sig selv-princippet, i forvejen varetages af Energiklagenævnet i forhold til tilsvarende sager på varmeforsyningsområdet.

Disse forslag vil kunne forbedre vandselskabers og kommunalbestyrelses mulighed for en administrativ afklaring af uenigheder om fastsættelse af bidrag og takster. Forslagene vil endvidere kunne forbedre spildevandsforsyningsselskabers og kommunalbestyrelses mulighed for en administrativ afklaring af uenigheder om fastsættelse af betalingsvedtægter.

Forslagene vil indføre en administrativ klageadgang til Energiklagenævnet for vandselskaber, der tilnævnes reglerne i el- og varmereguleringen om administrativ klageadgang for el- og varmeforsyningsselskaber. Forslagene om klageadgang til Energiklagenævnet vil dog ikke medføre, at kommunalbestyrelsens afgørelser kan påklages af andre end adressaten for afgørelsen, herunder heller ikke selv om disse måtte antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, men forslagene vil set i forhold til gældende regler give bedre klagemuligheder for de vandselskaber, der er adressat for kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af bidrag og takster samt betalingsvedtægter.

Det foreslås endvidere, at formanden for Energiklagenævnet efter nærmere aftale med nævnet vil kunne træffe afgørelse på nævnets vegne i sager omfattet af vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. Denne mulighed gælder i dag i forhold til andre lovområder, herunder el- og varmeområdet.

I henhold til almindelige forvaltningsretlige regler er det i dag udgangspunktet, at en klage ikke tillægges opsættende virkning. Efter en konkret vurdering og efter anmodning fra en part kan Energiklagenævnet i dag dog træffe beslutning om at tillægge en klage opsættende virkning.

Det foreslås desuden, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven eller regler udstedt i medfør af loven, samt regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven eller efter regler udstedt i medfør af disse love. Erhvervsministeren vil i medfør af forslaget kunne fastsætte bestemmelser om f.eks. nævnets, formandens og sekretariatets beføjelser, klagers indgivelse, gebyr og inhabilitet.

Desuden foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at visse af kommunalbestyrelsens afgørelser ikke skal kunne påklages. Dette forslag omfatter bl.a. kommunalbestyrelsens påbud om vandselskabers indsendelse af oplysninger, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af bidrag og takster, som beskrevet nærmere i afsnit 3.3.2.3. Påbud om indsen-

delse af oplysninger vil være et indledende processkridt i forbindelse med kommunalbestyrelsens sagsbehandling forud for afgørelse om godkendelse eller afslag på godkendelse. Et vandselskabs adgang til at klage over kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af takst eller bidrag, der er begrundet i, at kommunalbestyrelsen ikke har modtaget nødvendige oplysninger fra spildevandsforsyningsselskabet, forventes at ville være tilstrækkelig.

3.3.4. Vandbranchens standardiserede vejledninger om bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter

3.3.4.1. Gældende ret

Vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven indeholder ingen regulering af vandbranchens standardiserede vejledninger, der vedrører vandselskabers fastsættelse af takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven.

I dag fremgår det af vandforsyningslovens § 55, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udarbejde såkaldte normalregulativer. Der er senest i 2014 udstedt et normalregulativ for almene vandforsyninger.

3.3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Vandbranchens organisationer har udarbejdet en standardiseret vejledning vedrørende almene vandforsyningers fastsættelse af regulativer, som anvendes af op til ca. 2.000 almene vandforsyninger.

Overensstemmelse mellem vandbranchens standardiserede vejledninger og gældende regler om fastsættelse af bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter kan i praksis have væsentlig betydning for vandselskabernes opgavevaretagelse, forbrugerbeskyttelsen samt den kommunale godkendelsesopgave i forhold til vandselskaberne.

I forhold til andre forsyningsområder, kan det bemærkes, at det i elforsyningslovens § 73 b og varmeforsyningslovens § 22 a er fastlagt, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med de relevante brancheorganisationers standardiserede vejledninger i forhold til overholdelse af sektorlovgivningen på området.

3.3.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven og i spildevandsbetalingsloven indføres en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om vandbranchens indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører et vandselskabs fastsættelse af bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter til nærmere fastlagte myndigheder. Forslaget vil alene kunne anvendes til at fastsætte regler om indsendelse af standardiserede vejledninger, som vandbranchens organisationer måtte udarbejde af egen drift.

I denne forbindelse bemærkes det, at der er forskelle mellem forsyningsområderne. På vandområdet er der i dag ikke

én myndighed svarende til Forsyningstilsynet set i forhold til tilsyn med energibranchens organisations standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser for deres ydelser. På vandområdet kan der således være anledning til at fastsætte regler om vandbranchens indsendelse til f.eks. både Energistyrelsen og Miljøstyrelsen. Der henvises til de specielle bemærkninger om forslaget til vandforsyningslovens § 55 c, jf. lovforslagets § 2, nr. 17, og forslaget til spildevandsbetalingslovens § 3 d, jf. lovforslagets § 3, nr. 9.

Det bemærkes endvidere, at de foreslåede bestemmelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven ikke vil have til hensigt at påvirke, hvordan konkurrencelovens § 6 om konkurrencebegrænsende aftaler eller § 11 om misbrug af dominerende stilling vil finde anvendelse i forhold til brancheorganisationers standardiserede vejledninger for vandsektoren.

3.3.5. Vandselskabers opkrævning af renter og gebyrer samt vandselskabers betaling af renter

3.3.5.1. Gældende ret

Der kan forekomme tilfælde, hvor en ejendomsejer, der er tilsluttet et vandselskab, ikke opfylder vandselskabets krav om betaling af f.eks. årligt anlægs- og driftsbidrag eller årligt spildevandsafledningsbidrag i rette tid. I sådanne tilfælde af manglende rettidig betaling kan der opstå spørgsmål om ejendomsejers pligt til at betale renter til såvel forbrugere som kommunalt ejede vandselskaber.

Der kan desuden opstå spørgsmål om ejendomsejers betaling af gebyrer til vandselskaber, herunder betaling af rykkergebyr og inkassogebyr, der er forbundet med vandselskabets almindelige drift. Der kan også opstå spørgsmål om betaling af f.eks. åbne- og lukkegebyr, gebyr for manglende aflæsning af måler og gebyr for fremsendelse af faktura i brevform fremfor i digital form.

Der kan endvidere opstå tilfælde, hvor et vandselskab har opkrævet f.eks. et for højt beløb som led i opkrævning af bidrag og takster eller på ukorrekt grundlag har opkrævet tilslutningsbidrag. I sådanne tilfælde kan der opstå spørgsmål om et vandselskabs betaling af renter af ejendomsejers tilbagebetalingskrav over for vandselskabet.

Lovgrundlaget om opkrævning af renter og gebyr fremgår af flere lovområder. Der findes en generel regulering i renteloven og i markedsføringsloven. Endvidere findes der sektorregulering på vandforsyningsområdet. Denne sektorregulering fremgår af vandforsyningslovens § 55, stk. 1, om regulativer og af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, om betalingsvedtægter.

For så vidt angår rentelovens bestemmelser om opkrævning af renter bemærkes, at vandselskaber kan opkræve renter efter renteloven, i det omfang der er hjemmel i renteloven. Tilsvarende kan forbrugere kræve, at vandselskaber betaler renter af eventuelle pengekrav, i det omfang der er hjemmel i renteloven. Ifølge rentelovens § 1 gælder loven for rente af

pengekrav på formuerettens område, jf. dog §§ 8 og 8 a. Det følger af rentelovens § 8, stk. 1, at hvis pengekrav uden for formuerettens område ikke betales i rette tid, skal rente, som er fastsat efter rentelovens § 5, stk. 1 og 2, betales fra den dag, hvor fordringshaver begyndte retsforfølgning til betaling af gælden.

Retten i Frederikshavn har i dom afsagt den 11. november 2005, jf. sag nr. BS 1-64/2005, om et forbrugerejet vandforsyningsselskab fastslået, at »sagsøgtes virksomhed, som forsyningsselskab, faldt ind under formuerettens område, og sagsøgte er dermed omfattet af rentelovens bestemmelser, jf. rentelovens § 1.« Dommen ses ikke at være offentliggjort. På baggrund af denne dom bemærkes det, at forbrugerejede vandselskabers pengekrav som udgangspunkt falder inden for formuerettens område, jf. rentelovens § 1, stk. 1.

For så vidt angår kommunalt ejede vandselskaber bemærkes det, at det af forarbejderne til renteloven, jf. lov nr. 38 af 13. oktober 1977, vedrørende § 1 fremgår, at uden for formuerettens område falder krav af offentligretlig karakter. Nogle pengekrav indeholder elementer af både formueretlig og offentligretlig karakter. Ved mellemformer må der foretages en samlet vurdering af, om retsforholdet har de karakteristika, der normalt kendetegner et formueretligt krav, eller er bestemt af offentligretlige hensyn, jf. Højesterets dom af 19. august 2019 i sag nr. 135/2018 (optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2019, side 3552). Set i forhold til anvendelsen af renteloven kan det, at et vandselskab er 100 % kommunalt ejet, på den ene side tale for som udgangspunkt at anse selskabets pengekrav som offentlige. De kommunalt ejede vandselskaber er dog selskabsmæssigt udskilt fra kommunen som følge af vandsektorlovens ikrafttræden. Den selskabsmæssige udskillelse kan på den anden side tale for, at også de kommunalt ejede selskabers pengekrav set i forhold til rentelovens § 1, stk. 1, kan anses som værende inden for formuerettens område. Det sidste argument var udslagsgivende i Horsens rets dom af 29. november 2019, jf. sag BS-47175/2018-HRS, hvorefter Horsens Vand kunne kræve rente efter rentelovens § 3, stk. 2, jf. § 5, stk. 1. Dommen ses ikke at være offentliggjort.

I forarbejderne til lov nr. 1574 af 27. december 2019, der gennemførte ændringer i bl.a. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (gældsinddrivelsesloven), jf. lovforslag nr. 64 af 15. november 2019, fremgår bl.a. følgende i afsnit 2.2.1. om den foreslåede ordning: »De kommunalt ejede forsyningsvirksomheder fordringer vil som udgangspunkt være offentligretlige, da kunderne typisk ved lov vil være forpligtede til at modtage ydelsen, jf. ovenfor i afsnit 2.1.1., og dermed falder disse fordringer uden for rentelovens anvendelsesområde, der omfatter pengekrav på formuerettens område, jf. rentelovens § 1, stk. 1. For de fordringer, der kommer under privat inddrivelse, vil rentelovens §§ 9 a og 9 b derfor skulle finde anvendelse, selv om de er offentligretlige.«

I forhold til rentelovens regler om størrelsen på renter frem-

går det af rentelovens § 5, at renten efter forfaldsdato fastsættes til en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencetas med et tillæg på 8 pct. Som referencetas anses i denne lov den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli det pågældende år. Rentelovens § 5 gælder for rente af pengekrav på formuerettens område, jf. rentelovens § 1, stk. 1.

For så vidt angår rentelovens bestemmelser om opkrævning af gebyrer bemærkes det, at vandselskaber kan opkræve gebyr efter renteloven, i det omfang der er hjemmel i renteloven. Af § 9 b, stk. 1, 1. pkt., fremgår det, at for rykkerskrivelser vedrørende fordringer kan fordringshaveren kræve et gebyr, jf. stk. 2, såfremt skrivelserne er fremsendt med rimelig grund (rykkergebyr). En fordringshaver kan således opkræve rykkergebyr og inkassogebyr i det omfang fordringen falder indenfor formuerettens område, jf. rentelovens § 1, stk. 1, i overensstemmelse med de i § 9 b nærmere fastsatte betingelser. Bl.a. fremgår det, at der kan kræves et rykkergebyr på højst 100 kr. for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse, jf. rentelovens § 9 b, stk. 2, 1. pkt.

For så vidt angår sektorlovgivningens bestemmelser, dvs. vandforsyningslovens og spildevandsbetalingslovens, om opkrævning af renter og gebyrer bemærkes det, at vandselskaber kan opkræve renter og gebyrer med hjemmel i regulativer, der er udstedt i medfør af vandforsyningslovens § 55, stk. 1, og godkendt i medfør af § 55, stk. 2, og med hjemmel i betalingsvedtægter, der er udstedt i medfør af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, og godkendt i medfør af § 3, stk. 3. I medfør af de nævnte bestemmelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven kan vandselskaber således i et regulativ og en betalingsvedtægt fastsætte, hvornår vandselskabet er berettiget til at opkræve renter og gebyrer. Dette hjemmelsgrundlag understøttes af Forbrugerombudsmandens afgørelse af 16. juli 2016, jf. sag FO-14/10500, om et vandselskabs opkrævning af et gebyr i henhold til en betalingsvedtægt, der var udstedt i overensstemmelse med spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2. Et resumé af afgørelsen kan ses på Forbrugerombudsmandens hjemmeside.

I forhold til størrelsen på gebyrer udtaler Forbrugerombudsmanden i ovennævnte sag om et betalingsgebyr, at det er Forbrugerombudsmandens opfattelse, at der ved opgørelsen af de omkostninger, som gebyret skal stå i rimeligt forhold til, alene kan medtages poster, der er direkte forbundet med udsendelsen af regninger med brevpost.

I dommen fra Retten i Frederikshavn afsagt den 11. november 2005, jf. sag nr. BS 1-64/2005, fremgår det af afgørelsen, at der for gebyrer, der er fastsat i medfør af vandforsyningslovens § 55, stk. 1, om regulativer, ikke findes at være klar hjemmel til at opkræve gebyrer, der er højere end de gebyrer, der fremgår af rentelovens § 9 b, stk. 2.

Så vidt Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er bekendt med vandselskabernes praksis, anvender nogle vandselska-

ber lovgrundlaget i renteloven direkte og andre vandselskaber anvender lovgrundlaget i sektorlovgivningen, herunder fastsætter vilkår i leveringsbetingelserne med referencer til regler i renteloven. Så vidt vides, anvender nogle vandselskaber i dag gebyrfinansiering i forhold til f.eks. levering af ydelser vedrørende udsendelse af rykkere, overdragelse til inkasso, lukning og åbning af forsyningen, udsendelse af regning i papirform, forgæves kørsel ved aftale og manglende aflæsning.

For så vidt angår markedsføringslovens bestemmelser om opkrævning af gebyrer, bemærkes det, at vandselskaberne er omfattet af markedsføringsloven. Det fremgår af § 1 i markedsføringsloven, at loven finder anvendelse på privat erhvervsvirksomhed samt på offentlig virksomhed, i det omfang der udbydes produkter på markedet. § 1 omfatter vandselskaberne. Vandselskaberne er således omfattet af blandt andet markedsføringslovens § 16 om gebyrer. § 16 fastlægger, at størrelsen og opkrævningen af et gebyr, der ikke er reguleret ved lov, i et løbende kontraktforhold alene kan ændres til ugunst for forbrugere, hvis betingelserne herfor klart er fremhævet i kontrakten. Markedsføringslovens § 16 omfatter derimod ikke gebyrer, der er nærmere reguleret ved lov, f.eks. rentelovens regler om rykkergebyrer. Markedsføringslovens § 16 gælder i forhold til gebyrer, der opkræves med hjemmel i regulativer og betalingsvedtægter.

For så vidt angår gebyrloven og gældsinddrivelsesloven bemærkes det, at disse love ikke indeholder selvstændige lovgrundlag for vandselskabers opkrævning af renter og gebyrer.

Gældsinddrivelsesloven indeholder regler om inddrivelsesfasen. Kommunale vandselskaber er omfattet af gældsinddrivelsesloven, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1. Kommunale vandselskaber kan fravælge inddrivelse efter gældsinddrivelsesloven for fremtidige fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, jf. § 1 b. Kommunale forsyningsselskaber havde mulighed for at foretage dette fravalg senest den 1. juli 2020, og for nye forsyningsselskaber kunne fravalget ske senest 6 måneder fra forsyningsevirkomhedens opnåelse af retsevne. Fordringer tilhørende kommunale forsyningsselskaber, der ikke har fravalgt inddrivelse ved restanceinddrivelsesmyndigheden, forrentes efter overdragelse til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, efter gældsinddrivelseslovens § 5, dvs. som udgangspunkt med rentesatsen efter rentelovens § 5, stk. 1 og 2, med et fradrag på 4 procentpoint. Har vandselskabet fravalgt inddrivelse efter gældsinddrivelsesloven, jf. lovens § 1 b, forrentes vandselskabets fordringer efter renteloven eller efter vilkår fastsat i et regulativ eller en betalingsvedtægt, der er udstedt og godkendt i henhold til sektorlovgivningen, jf. ovenfor. Får vandselskabet sine fordringer inddrevet hos restanceinddrivelsesmyndigheden, kan selskabet ikke opkræve inkassogebyr i henhold til rentelovens §§ 9 a og 9 b, jf. gældsinddrivelseslovens § 1 b, stk. 3.

For så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende godkendelse og tilsyn i forhold til vandselskabers op-

krævning af renter og gebyr henvises der til bemærkningerne herom i afsnit 3.3.1. For så vidt angår krav til regulativer og betalingsvedtægter henvises til afsnit 3.3.6. om øvrige mindre ændringer.

3.3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Der findes i dag ca. 2.100 vandselskaber. Heraf er ca. 200 kommunalt ejede og resten er forbrugerejede. Af hensyn til vandselskabers rente- og gebyrpraksis og af hensyn til forbrugerbeskyttelsen for tilsluttede ejendomsejere, vurderer klima-, energi- og forsyningsministeren, at det vil være hensigtsmæssigt at kunne fastsætte mere eksplicitte og dermed mere klare regler om vandselskabers mulighed for via sektorlovgivningen på vandområdet at fastsætte vilkår i regulativer og betalingsvedtægter om muligheden for at opkræve renter og gebyrer over for tilsluttede ejendomsejere. Tilsvarende vurderes det hensigtsmæssigt, at der vil være mulighed for at fastsætte mere klare regler om vandselskabers betaling af renter af f.eks. ejendomsejeres eventuelle krav om vandselskabers tilbagebetaling af for meget opkrævet bidrag og takst. Formålet hermed er, at der kan fastsættes regler, der sikrer vandselskab, henholdsvis ejendomsejere, ensartede rentekrav.

Der vurderes ikke behov for, at vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven fraviger de fakultative forbrugerbeskyttelsesreglerne i markedsføringslovens § 16, stk. 1, om ændringer i størrelsen og opkrævningen af et gebyr til ugunst for forbrugerne. Der vurderes endvidere ikke behov for at kunne fastsætte regler om renter og gebyrer i forbindelse med inddrivelse af vandselskabers krav.

Det vurderes desuden hensigtsmæssigt af hensyn til forbrugerbeskyttelsen, at der åbnes mulighed for at fastsætte regler om, at et vandselskabs ret til at opkræve renter og gebyr i medfør af renteloven forudsætter, at denne ret fremgår af det regulativ eller den betalingsvedtægt, som vandselskabet skal udarbejde. For så vidt angår krav til regulativer og betalingsvedtægter henvises i øvrigt til afsnit 3.3.6.1.

For så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende godkendelse og tilsyn i forhold til vandselskabers opkrævning af renter og gebyr vurderes der som udgangspunkt ikke at være behov for at ændre kommunalbestyrelsens opgaver, herunder i forhold til den nuværende tilsynsopgave i medfør af vandforsyningslovens § 65. Dog er det vurderet, at det i forhold til spildevandsforsyningselskaber er hensigtsmæssigt, at der er mulighed for at indføre et kommunalt tilsyn. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne herom i afsnit 3.3.1.2.

3.3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler i vandforsyningsloven og i spildevandsbetalingsloven om vandselskabers mulighed for i regulativer og i betalingsvedtægter (dvs. leveringsbetingelserne)

at fastsætte vilkår om vandselskabernes opkrævning af renter og gebyrer over for f.eks. tilsluttede ejendomsejere.

Forslaget indebærer, at ministeren vil kunne fastsætte regler om vandselskabers mulighed for at opkræve renter og gebyrer samt regler om fastsættelse af størrelsen på disse renter og gebyrer. Forslaget indebærer endvidere, at ministeren vil kunne fastsætte regler om yderligere spørgsmål vedrørende vandselskabers opkrævning af renter og gebyrer, herunder om, fra hvilket tidspunkt der kan opkræves renter og gebyrer.

Forslaget indebærer endvidere, at ministeren vil kunne fastsætte regler i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven om vandselskabers mulighed for i regulativer og i betalingsvedtægter at fastsætte vilkår om betaling af renter af ejendomsejeres eventuelle krav om vandselskabers tilbagebetaling af for meget opkrævet bidrag og takst, herunder om størrelsen på renter og om yderligere spørgsmål, som f.eks. fra hvilket tidspunkt der kræves betaling af rente.

Det er formålet med forslaget, at lovgrundlaget i sektorlovgivningen vedrørende vandselskabers opkrævning af renter og gebyrer samt om vandselskabers betaling af renter skal være mere klart. Forslaget ændrer ikke ved de regler i gældsinddrivelsesloven, der finder anvendelse for renter og gebyrer under inddrivelse.

Forslaget indebærer, at ministeren vil få mulighed for at kunne fastsætte regler i medfør af vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven om rente og gebyrer, der svarer til dem, der følger af renteloven. Der vil således i medfør af den foreslåede bemyndigelse i sektorlovgivningen f.eks. kunne fastsættes regler, der svarer til dem, der følger af rentelovens § 5 og § 9 b.

Forslaget indebærer således, at ministeren vil kunne fastsætte regler i sektorlovgivningen, der indebærer, at vandselskaberne vil kunne fastsætte vilkår i leveringsbetingelserne om opkrævning fra forfaldsdato af en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5. Dette vil kunne omfatte kommunalt ejede selskabers opkrævning af renter af pengekrav uden for formuerettens område, jf. rentelovens § 1, stk. 1. Forslaget indebærer endvidere, at ministeren vil kunne fastsætte regler i sektorlovgivningen, der vil kunne indebære, at vandselskaberne kan fastsætte vilkår i leveringsbetingelser om opkrævning af rykker- og inkassogebyrer, der svarer til de gebyrer, der kan opkræves i medfør af rentelovens § 9 b. Dette vil kunne omfatte kommunalt ejede selskabers opkrævning af rykker- og inkassogebyrer. Forslaget indebærer desuden, at ministeren vil kunne fastsætte regler i sektorlovgivningen om vandselskabers opkrævning af andre gebyrer, som relaterer sig til drift af vandselskabet, end rykker- og inkassogebyrer omfattet af rentelovens § 9 b. Sådanne gebyrer i relation til vandselskabers levering af ydelser vil bl.a. kunne vedrøre lukning og åbning af forsyningen, udsendelse af regning i papirform og forgæves kørsel ved aftale og manglende aflæsning. Størrelsen på gebyret i den forbindelse må ikke overstige de gennemsnitlige, rimelige

omkostninger, der er direkte forbundet med levering af den særlige ydelse, som gebyret skal dække.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil få mulighed for at kunne fastsætte regler om, at et vandselskabs ret til at opkræve renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til regler udstedt i medfør af sektorlovgivningen forudsætter, at denne ret fremgår af det regulativ eller den betalingsvedtægt, som vandselskabet skal udarbejde. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.6.3. om forslaget til hjemmel til at fastsætte krav til vandselskabers regulativer og betalingsvedtægter, herunder om vilkår om renter og gebyrer.

For så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende godkendelse og tilsyn i forhold til vandselskabers opkrævning af renter og gebyrer foreslås det at indføre mulighed for at indføre et kommunalt tilsyn på visse dele af spildevandsområdet. Der henvises til bemærkningerne herom i afsnit 3.3.1. Det vil således kunne fastsættes, at kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med spildevandsforsyningssselskabers overholdelse af regler fastsat i spildevandsbetalingsloven, herunder tilsyn med spildevandsforsyningssselskabers fastsættelse af bestemmelser i betalingsvedtægter om, hvornår spildevandsforsyningssselskabet er berettiget til at opkræve rykkergebyr, renter m.v. På vandforsyningsområdet følger en tilsynspligt i dag af den gældende § 65 i vandforsyningsloven, jf. beskrivelsen heraf i afsnit 3.3.1. Denne gældende tilsynspligt vil omfatte kommende regler fastsat i medfør af vandforsyningsloven om vandforsyningssselskabers opkrævning af renter og gebyrer.

3.3.6. Øvrige mindre ændringer

3.3.6.1. Gældende ret

Det fremgår af vandforsyningslovens § 55, stk. 1 og 2, at almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ om bl.a. retten til forsyning samt andre betingelser vedrørende forholdet mellem den almene vandforsyning og forbrugerne. Tilsvarende fremgår det af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, at spildevandsforsyningssselskaber skal udarbejde en betalingsvedtægt. Spildevandsbetalingsloven indeholder i dag ikke regler om indholdet i et spildevandsforsyningssselskabs betalingsvedtægt.

Endvidere fremgår det af vandforsyningslovens § 46, stk. 3, at miljøministeren træffer afgørelse, såfremt der opstår uenighed om leveringsprisen i forbindelse med levering af vand fra en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning, som begge er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i vandsektorloven, dvs. almene vandforsyninger, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er eller efter den 1. januar 2010 har været ejet af en kommune.

Desuden fremgår det af spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, om tilslutningsbidrag og § 2 a, stk. 8, om fast årligt vandafledningsbidrag, at spildevandsforsyningssselskabet årligt skal regulere størrelsen på bidragene efter et af Danmarks

Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

3.3.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Vandselskabernes regulativer og betalingsvedtægter fastlægger de nærmere betingelser for forholdet mellem vandselskabet og tilsluttede forbrugere.

Det vurderes hensigtsmæssigt af hensyn til forbrugerbeskyttelsen, at der vil skulle fastsættes nærmere regler om krav til vandselskabernes regulativer og betalingsvedtægter. Det vil kunne styrke gennemsigtigheden for forbrugerne, hvis der vil kunne fastsættes krav om, at alle typer af takster, bidrag, renter og gebyrer, som vandselskaberne skal og eventuelt vælger at opkræve inden for gældende betalingsregler på vandområdet og inden for gældende lovgivning i øvrigt, skal fremgå af det enkelte vandselskabs regulativ eller betalingsvedtægt. I forhold til opkrævning af renter og gebyrer henvises der i øvrigt til afsnit 3.3.5. Det er endvidere uhensigtsmæssigt, at der er uens regulering vedrørende krav til leveringsbetingelser (regulativer og betalingsvedtægter) i forhold til vandforsyning og spildevandsforsyning.

Vandforsyningslovens § 46, stk. 3, vedrører uenigheder om leveringspris i forbindelse med levering af vand mellem almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorloven. Dermed vedrører § 46, stk. 3, spørgsmål om bidrag til almene vandforsyninger. Spørgsmål vedrørende sager om takster for bidrag til vandforsyningsanlæg fra de tilknyttede forbrugere hører under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, jf. kongelig resolution af 28. juni 2015. Det vurderes, at afgørelser efter § 46, stk. 3, og sager om takster for bidrag har en sådan sammenhæng, at det er hensigtsmæssigt at flytte kompetencen til at træffe afgørelser i medfør af vandforsyningslovens § 46, stk. 3, fra miljøministeren til klima-, energi- og forsyningsministeren.

Der er regler om årlig regulering af størrelsen på bidrag og økonomiske rammer i både spildevandsbetalingsloven og vandsektorlovgivningen. Der er behov for at sikre en bedre sammenhæng på tværs af lovområderne i forhold til, hvilken pristalsregulering der skal anvendes. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at der i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, og § 2 a, stk. 8, er fastsat teknisk-økonomisk prægede regler om pristalsregulering. En fastsættelse heraf i en bekendtgørelse vil give bedre muligheder for løbende at tilpasse pristalsreguleringskravene.

3.3.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven indsættes bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte regler om krav til indholdet i regulativer og betalingsvedtægter. Forslaget indebærer, at der vil skulle fastsættes regler om minimumskrav til regulativer og betalingsvedtægter. Der vil f.eks. kunne fastsættes et krav om, at alle typer af takster, bidrag, renter og gebyrer, som vandselskaberne skal og

eventuelt vælger at opkræve inden for gældende betalingsregler på vandområdet og inden for gældende lovgivning i øvrigt, skal fremgå af det enkelte vandselskabs regulativ eller betalingsvedtægt. Klima-, energi- og forsyningsministerens fastsættelse af regler i medfør af vandforsyningsloven, som vedrører regulering af områder under miljøministerens ressort, vil skulle ske efter forhandling med miljøministeren. I forhold til opkrævning af renter og gebyrer henvises der i øvrigt til afsnit 3.3.5. og omtalen heraf i forhold til renteloven. Der vil kunne fastsættes regler om, at der i et regulativ eller en betalingsvedtægt vil skulle fastsættes bestemmelser om overholdelse af regler på andre ministeriers område. Det kunne f.eks. være regler om målere på Sikkerhedsstyrelsens område. Fastsættelse af sådanne krav til et regulativ eller en betalingsvedtægt vil alene kunne ske efter inddragelse af den relevante ansvarlige myndighed.

Endvidere foreslås en ændring i vandforsyningslovens § 46, stk. 3, således at det fastlægges, at kompetencen til at træffe afgørelse i de sager, der er omfattet af bestemmelsen om uenighed om leveringspris mellem almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, nr. 1, tillægges klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det foreslås endvidere, at spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, og § 2 a, stk. 8, om årlig pristalsregulering af slutningsbidrag og af årligt fast vandaflædningsbidrag ændres. Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om spildevandsforsyningssekskabernes pristalsregulering af tilslutningsbidrag og af årligt fast vandaflædningsbidrag.

3.4. Håndhævelse og sanktioner

3.4.1. Gældende ret

Det er i vandsektorlovens § 6, stk. 8, fastsat, at hvis et vandselskab ikke opfylder oplysningsforpligtelsen i § 6, stk. 7, vedrørende indberetning af årsregnskab med de nødvendige oplysninger til brug for fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammerne, kan Forsyningssekretariatet skønsmæssigt fastsætte vandselskabets indtægtsramme. Ifølge vandsektorlovens § 6 a, stk. 4, finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme. Ifølge ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 7, sidste pkt., kan det individuelle effektiviseringskrav for vandselskaber, som ikke indberetter oplysninger til benchmarkingen, jf. vandsektorlovens § 4, stk. 2, fastsættes til op til 2 pct. af indtægtsrammen, jf. lovens § 6, stk. 5.

Hvis et vandselskab ikke overholder deres indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer inden for en kontrolperiode, vil det medføre et fradrag i rammerne for næste reguleringsperiode, jf. ØR-bekendtgørelsens § 18, stk. 7, 9 og 10. Kommunalbestyrelsen skal som led i deres godkendelse af vandselskabernes takster påse, at vandselskabets budgetterede indtægt må forventes at overholde den indtægtsram-

me eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat i medfør af vandsektorloven, jf. nærmere afsnit 3.3.1.1.

Herudover er der ikke regler vedrørende administrativ håndhævelse af bestemte dele af vandsektorlovens regulering eller regler i vandsektorloven om generelle administrative håndhævelsesmidler.

Det følger af den gældende § 11, stk. 2, i vandsektorloven, at Forsyningssekretariatet opretter et offentligt tilgængeligt register over resultaterne af benchmarkingen efter vandsektorlovens § 4, stk. 1. Det følger af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 91 som fremsat, side 48, at bestemmelsen har til formål at sikre, at resultaterne af den totaløkonomiske benchmarking efter lovens § 4, er offentligt tilgængeligt. Dette sker ved, at Forsyningssekretariatet offentliggør oplysninger om vandselskabernes effektivitet, som måles i den totaløkonomiske benchmarking.

Efter de gældende regler i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven er der ikke administrative håndhævelsesmidler i forhold til overtrædelse af kravet om indsendelse af de fastsatte takster, bidrag, betalingsvedtægter og regulativer til godkendelse. Kommunalbestyrelsen kan under de gældende regler i dag afslå at godkende de fastsatte takster, bidrag, betalingsvedtægter og regulativer med henvisning til manglende oplysninger fra vandselskabet.

Der kan efter de gældende regler i vandsektorlovens § 30, stk. 1, pålægges bødestraf for at undlade at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet om, at et vandselskab opfylder betingelserne for at være omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. § 2, stk. 6, for at undlade straks at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, hvis vandselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugerejet på grund af ændringer i ejerforholdene, jf. vandsektorlovens § 3 c, for at undlade at indberette oplysninger og data til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet, jf. vandsektorlovens § 4, stk. 2, og for at undlade at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 6, eller § 6 a, stk. 4. Der kan endvidere pålægges bødestraf for at opkræve betaling fra forbrugerne i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf. vandsektorlovens § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. vandsektorlovens § 6 a. Der kan tillige pålægges bødestraf for at udøve vand- eller spildevandsaktiviteter i strid med vandsektorlovens § 15, stk. 1, hvorefter kommuner kun kan deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning omfattet af vandsektorloven, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform. Der kan også pålægges bødestraf for at udøve anden virksomhed inden for vandselskabet i større omfang end tilladt efter vandsektorlovens § 18, stk. 1, for at undlade regnskabsmæssig adskillelse, jf. vandsektorlovens § 19, og for at indgå aftaler i strid med vandsektorlovens § 19, stk. 4, eller stk. 5, 1. pkt., eller undlade at forelægge tilstrækkelig dokumentation, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt. Derudover kan der pålægges bødestraf for at undlade at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud

til foreninger oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21, jf. vandsektorlovens § 21, stk. 5 og 6.

Det fremgår af vandsektorlovens § 30, stk. 2, at der i regler, som udstedes i medfør af loven, kan fastsættes bødestraf for den, der overtræder bestemmelserne i reglerne.

Efter vandsektorlovens § 30, stk. 3, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af den gældende vandforsyningslovs § 84, stk. 1, at det ikke er strafbart for almene vandforsyninger at undlade at opfylde vandforsyningslovens § 55, stk. 1, om udarbejdelse af et regulativ. Det samme gælder for undladelse af at indsende regulativer samt takster og bidrag til kommunalbestyrelsens godkendelse, jf. vandforsyningslovens § 55, stk. 2, og § 53, stk. 1.

Det fremgår endvidere af vandforsyningslovens § 84, stk. 2, at der i regler, der udfærdiges af miljøministeren eller af klima-, energi- og forsyningsministeren, kan fastsættes bødestraf for overtrædelser af de udstedte regler.

Den gældende spildevandsbetalingslov indeholder ingen straffebestemmelser, og det er derfor ikke strafbart for et spildevandsforsyningsselskab at undlade at opfylde spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1 eller 2, om fastsættelse af takster, bidrag og en betalingsvedtægt, samt indsendelse til kommunalbestyrelsens godkendelse.

3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Tilsynsmyndighederne (Vandsektortilsynet og kommunerne) bør have nødvendige og hensigtsmæssige midler til at håndhæve de fastsatte regler, som de skal føre tilsyn med. For så vidt angår tilsynsopgaver, der ikke er konkret fastlagt i reguleringen, bør reguleringen rumme mulighed for, at tilsynsmyndighederne i hensigtsmæssigt omfang kan målrette og prioritere tilsyn og håndhævelse, så ressourcerne bruges med størst mulig effekt på regelefterlevelsen.

De eksisterende håndhævelsesmidler og sanktionsmuligheder er ikke i alle tilfælde hensigtsmæssige eller effektive, hvis et vandselskab ikke følger den økonomiske regulering i vandsektorloven, vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. De fleste vandselskaber indberetter de oplysninger, de skal, og overholder deres økonomiske rammer og de øvrige regler i lovgivningen, men i de tilfælde, hvor reglerne overtrædes, vurderes der at være et behov for mere effektive håndhævelses- og sanktionsmuligheder.

For så vidt angår manglende indberetning af oplysninger efter vandsektorloven, er der behov for klare regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse, herunder at tilsynet i visse tilfælde kan træffe bebyrdende afgørelse, hvis vandselskabet tilsidesætter sine oplysnings- og indberetningspligter, jf. afsnit 3.1.4.2, således at den manglende indsendelse kommer vandselskabet til skade.

For så vidt angår manglende indsendelse af oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster, bidrag, betalingsvedtægter og regulativer, vil kommunalbestyrelsen kunne afslå at godkende de fastsatte takster, bidrag, betalingsvedtægter og regulativer med henvisning til manglende oplysninger fra vandselskabet. Efter de gældende regler i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven er der ikke andre håndhævelsesmidler i forhold til manglende indsendelse af oplysninger.

For så vidt angår manglende overholdelse af indtægtsrammerne og de regnskabsmæssige kontrolrammer efter vandsektorloven, vil der være indbyggede håndhævelsesmidler i den kontrolordning, som påtænkes. Håndhævelsesmidlerne vil primært være fradrag i rammen og information til kommunalbestyrelsen, hvis et vandselskab overskrider den fleksibilitet, der ligger i kontrolsystemet, jf. afsnit 3.2.1.2, hvorefter kommunalbestyrelsen i forbindelse med godkendelsen af takster og bidrag vil have pligt til at påse, at rammen for det følgende år kan forventes overholdt, jf. afsnit 3.3.1.2.

Tilsvarende påtænkes indført mulighed for at foretage fradrag i rammen og information til kommunalbestyrelsen fra Vandsektortilsynet og fra kommunalbestyrelsen til Vandsektortilsynet, hvis der konstateres takstfinansiering af omkostninger, der ikke må takstfinansieres, herunder i forbindelse med overtrædelse af reglerne om tilknyttet virksomhed og markedsmæssighed af aftaler, jf. afsnit 3.2.2.3 og 3.3.1.3 og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19, vedrørende det foreslåede § 8, nr. 1, litra c, i vandsektorloven.

Der vurderes dog også at være et behov for mere generelt at styrke den administrative håndhævelse.

Det vurderes, at Vandsektortilsynet i tilfælde af, at et vandselskab overtræder regler i vandsektorlovgivningen eller andre regler, som Vandsektortilsynet er tilsynsmyndighed for, med fordel mere systematisk kan anvende information direkte til vandselskabets ledelse som et håndhævelsesmiddel. Meddelelse om, at tilsynet har konstateret en overtrædelse og indskærpelse af, at overtrædelserne skal bringes til ophør, sendes i så fald foruden til vandselskabet også direkte til medlemmer af vandselskabets ledelse, f.eks. direktør og bestyrelsesmedlemmer. Dette kræver ikke i sig selv lov hjemmel. Kommunerne vil derfor også kunne anvende information til medlemmer af ledelsen, i tilfælde hvor de finder det hensigtsmæssigt.

Det vurderes desuden, at der bør indføres en generel hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan offentliggøre afgørelser samt oplysninger og dokumenter vedrørende vandselskaber og disses forhold, herunder også resultater af tilsyn, og navne på vandselskaber, som har overtrådt regler i vandsektorloven eller regler udstedt i medfør af loven. Dette vil for det første give vandselskabets forbrugere mulighed for at få information, hvis deres vandselskab overtræder reglerne, og for det andet vurderes det, at udsigten til, at sådanne afgørelser m.v. offentliggøres, vil have en præventiv effekt.

Det har været overvejet, om der ud over disse administrative håndhævelsesmidler er behov for yderligere sanktionsmuligheder, primært for at tage højde for mulige tilfælde, hvor et vandselskab systematisk – på trods af forsøg på administrativ håndhævelse – overtræder vandsektorloven eller den økonomiske regulering i vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven.

En adgang til at nedlægge forbud mod forsyningsvirksomheden eller mod, at selskabet overhovedet opkræver betaling fra forbrugerne, vurderes ikke at være hensigtsmæssig, da vandselskaberne leverer uundværlige forsyningsydelser, som andre ikke umiddelbart kan levere til forbrugerne.

De eksisterende muligheder for at pålægge et vandselskab bødestraf ved overtrædelse af reglerne, herunder hvis selskabet opkræver takster i strid med deres indtægtsramme, har hidtil ikke givet anledning til straffesager. En af grundene hertil er, at en eventuel bøde kun kan finansieres af takstmidler, herunder henlæggelser, som stammer fra tidligere takstindtægter, og som ellers skulle have været anvendt til gavn for forbrugerne. Da vandselskaberne ikke må udbetale overskud eller forrentning af indskudskapital, vil en bøde ikke kunne betales ved at mindske en sådan udbetaling. Vandsektorloven og den økonomiske regulering i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven skal primært beskytte forbrugerne. Hvis straffebestemmelserne anvendes i praksis til at pålægge et selskab en bøde, vil forbrugerne først lide skade ved, at et selskab ikke følger lovgivningen, og dernæst vil de også skulle betale bøden for, at selskabet træffer beslutninger, som ikke følger lovgivningen, uden at forbrugerne har indflydelse herpå. Dette begrænser den præventive effekt af de nuværende straffebestemmelser.

Af hensyn til at sikre parallelitet mellem de forskellige regelsæt, som selskaberne er underlagt, og da strafbestemmelser i forhold til selskaberne trods alt vurderes at have en vis præventiv effekt, bl.a. på grund af den negative omtale, som en bøde kan give anledning til, vurderes det, at der bør indføres strafbestemmelser i vandsektorloven, vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven for overtrædelse af regler, som kan sammenlignes med de regler, som er strafbelagt efter de gældende regler.

Det er således bl.a. u hensigtsmæssigt, at der ikke er mulighed for at straffe vandselskaber, der ikke overholder gældende krav om fastsættelse af regulativer og betalingsvedtægter. Det fremgår af praksiskortlægningen fra 2020, der er nærmere omtalt i afsnit 3.3.1.2, at der er på tidspunktet for undersøgelsens gennemførelse var både almene vandforsyninger og spildevandsforsyningselskaber, der ikke opfyldte de gældende krav om, at vandselskaberne skal have henholdsvis et regulativ eller en betalingsvedtægt, der er godkendt. Efter de gældende regler i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven er der ikke håndhævelsesmidler i forhold til sådanne overtrædelser.

Desuden bemærkes det, at der i vandforsyningsloven, vandsektorloven, varmforsyningsloven og elforsyningsloven i

dag er en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om bødestraf for manglende overholdelse af regler udstedt i medfør af de respektive love. En tilsvarende bemyndigelse findes ikke i spildevandsbetalingsloven.

I en tidligere version af lovforslaget, som var i høring i sommeren 2022 var der på baggrund af de ovennævnte overvejelser uden foreslået indførelse af regler om, at medlemmer af selskabets ledelse i højere grad end efter de almindelige strafferetlige regler skulle være det primære ansvarssubjekt og ifalde bødestraffen.

Det vurderes dog, at stillingtagen til en sådan udvidet mulighed for personligt strafansvar for medlemmer af et vandselskabs ledelse bør afvente, om de øvrige forslag til styrket håndhævelse har en tilstrækkelig effekt. Forslaget er derfor ikke medtaget i nærværende lovforslag.

3.4.3. Den foreslåede ordning

Lovforslaget indeholder en række forslag, som skal styrke håndhævelsen af den økonomiske regulering af vandselskaberne i vandsektorloven, vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven.

Det foreslås, at Vandsektortilsynet skal offentliggøre resultaterne af benchmarkingen efter vandsektorlovens § 4, stk. 1, jf. den foreslåede § 11 a, stk. 1. Bestemmelsen svarer i ændret form til den gældende § 11, stk. 2, der foreslås ophævet. Den foreslåede bestemmelse vil fortsat have til hensigt at sikre, at resultaterne efter § 4 er offentligt tilgængelige.

Herudover foreslås det, at Vandsektortilsynet lige som i dag skal offentliggøre afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. vandsektorlovens § 6 og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. vandsektorlovens § 6 a. Bestemmelsen vil have til hensigt at sikre, at offentligheden får adgang til Vandsektortilsynets afgørelser om de enkelte vandselskabers økonomiske rammer. Forslaget vil medføre, at der skal ske offentliggørelse af alle afgørelser om vandselskabers indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.

Det foreslås, at Vandsektortilsynet ud over afgørelserne om økonomiske rammer, som under alle omstændigheder skal offentliggøres, også vil have mulighed for at offentliggøre andre afgørelser. Offentliggørelse af andre afgørelser kan f.eks. ske ved afgørelser, hvor det konstateres, at et vandselskab har overtrådt reglerne, men også afgørelser, hvor der ikke konstateres overtrædelser, vil kunne offentliggøres. Offentliggørelse vil kunne ske, når Vandsektortilsynet skønner, at der er behov for en orientering til vandselskabernes forbrugere eller offentligheden mere bredt om afgørelsen.

Endvidere foreslås det, at Vandsektortilsynet skal kunne offentliggøre oplysninger og dokumenter vedrørende vandselskaber og disses forhold.

Det foreslås også, at Vandsektortilsynet som et håndhævelsesmiddel skal kunne offentliggøre navne på vandselskaber,

der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser fastsat i medfør af loven. Forslaget vil medføre adgang til at offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt regler eller afgørelser, når Vandsektortilsynet skønner, at der er behov for en orientering af vandselskabernes forbrugere.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om Vandsektortilsynets offentliggørelse i henhold til de foreslåede bestemmelser, herunder om, at Vandsektortilsynet skal offentliggøre andre af Vandsektortilsynets afgørelser end afgørelser om økonomiske rammer, eller skal offentliggøre bestemte oplysninger.

Offentliggørelse i henhold til foreslåede regler vil være begrænset af de almindelige regler om tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 11 a i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, og bemærkningerne hertil.

Endvidere foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner om visse af Vandsektortilsynets afgørelser, og om, at Vandsektortilsynet skal videregive bestemte oplysninger til kommunalbestyrelsen. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 11 b i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes pligt til at orientere andre myndigheder om trufne afgørelser m.v. Der vil herunder kunne stilles krav om, at kommunalbestyrelsen skal orientere Vandsektortilsynet i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at et vandselskab, der er omfattet af vandsektorloven, tidligere har afholdt udgifter, som vandselskabet ikke lovligt kunne afholde, eller i øvrigt har indregnet udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i bidrag eller takster efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, jf. afsnit 3.3.1.3.

Det foreslås også, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet ikke har modtaget oplysninger og dokumenter, som vandselskaberne har pligt til at indsende. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet kan afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende afgørelse.

Det foreslås desuden, at vandsektorlovens § 30, stk. 1, ændres, så manglende overholdelse af påbud efter de foreslåede nye regler i vandsektorloven om påbud strafbelægges på linje med øvrige bestemmelser i loven. Det drejer sig om nye hjemler til påbud om at afstå eller afvikle virksomhed, der er i strid med reglerne om tilknyttet virksomhed, jf. den foreslåede § 18, stk. 4, i vandsektorloven, påbud om, at vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, i tilfælde af

ikke markedsmæssige aftaler skal tilbageføre betalinger eller foretage efterbetaling, jf. den foreslåede § 19, stk. 8, i vandsektorloven og påbud om at indsende oplysninger og dokumenter, jf. den foreslåede § 22 a i vandsektorloven.

Herudover foreslås det, at vandforsyningslovens § 84, stk. 1, nr. 1, ændres, således at en almen vandforsynings undladelse af at overholde pligten til at fastsætte et regulativ, jf. den foreslåede § 55 a, stk. 1, i vandforsyningsloven, vil kunne medføre straf. Det foreslås også, at der i spildevandsbetalingsloven indføres straffebestemmelser i forhold til spildevandsforsyningsselskabers undladelse af at overholde pligten til at fastsætte en betalingsvedtægt, jf. den foreslåede § 3 b, stk. 1, i spildevandsbetalingsloven, vil kunne medføre straf.

Det foreslås endvidere, at der i spildevandsbetalingsloven indføres en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. den foreslåede § 10 c, stk. 2, om at fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler, der udstedes i medfør af spildevandsbetalingsloven. Der findes tilsvarende bemyndigelser i den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 2, og den gældende vandforsyningslovs § 84, stk. 2.

Det er hensigten i medfør af vandforsyningslovens § 84, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved første udmøntning vil fastsætte regler om straf i forhold til almene vandforsynings manglende overholdelse af f.eks. pligt til at sende regulativer og fastsatte anlægs- og driftsbidrag til godkendelse eller til tilsyn i forbindelse med anmeldelse, pligt til årligt at fastsætte anlægs- og driftsbidrag, overholdelse af visse regler vedrørende renter og gebyrer, samt pligt til at indsende nødvendige oplysninger, herunder pligt til at opfylde påbud om indsendelse af oplysninger.

Det er endvidere hensigten i medfør af den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved første udmøntning vil fastsætte regler om straf i forhold til spildevandsforsyningsselskabers manglende overholdelse af f.eks. pligt til at sende betalingsvedtægter og fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag til godkendelse eller til tilsyn i forbindelse med anmeldelse, pligt til årligt at fastsætte kubikmetertakster, overholdelse af visse regler vedrørende renter og gebyrer, samt pligt til at indsende nødvendige oplysninger, herunder pligt til at opfylde påbud om indsendelse af oplysninger.

Hvor tilsynsopgaven ikke i øvrigt er konkret fastlagt i reguleringen, vil Vandsektortilsynet og kommunerne ikke være forpligtet til at starte en tilsynssag i alle tilfælde, hvor der eventuelt foreligger en overtrædelse af reglerne. Det betyder, at tilsynsmyndighederne efter en konkret vurdering kan beslutte ikke at starte en tilsynssag, hvor tilsynsmyndigheden f.eks. modtager en henvendelse om overtrædelse af reglerne, hvis sandsynligheden for eller effekten ved overtrædelse af reglerne i den konkrete sag er begrænset.

Hvis Vandsektortilsynet eller en kommune konstaterer en

overtrædelse af reglerne, vil myndigheden desuden skulle vurdere, hvilke håndhævelsesskridt der er hensigtsmæssige, og hvordan overtrædelsen bedst bringes til ophør. I den forbindelse vil tilsynsmyndigheden kunne lægge vægt på, hvor alvorlig overtrædelsen er, og på effekten af håndhævelsen i forhold til de anvendte ressourcer. Ofte vil det første håndhævelsesskridt være, at tilsynsmyndigheden meddeler vandselskabet, at tilsynet har konstateret en overtrædelse, og indskærper, at reglerne skal overholdes, evt. med angivelse af, at hvis overtrædelsen ikke er bragt til ophør inden en vis frist, vil myndigheden tage yderligere håndhævelsesmidler i brug.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Behandling af personoplysninger er reguleret i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Administrationen af reglerne i vandsektorloven, vandforsyningsloven, spildevandsbetalingsloven og stoploven forudsætter behandling af en række oplysninger, men da disse for langt hovedpartens vedkommende omhandler vandselskaber, vil der i de fleste tilfælde ikke være tale om personoplysninger.

Der er dog visse af de foreslåede regler i lovforslaget og visse af de bekendtgørelsesregler, som påtænkes udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser, som vil indebære eller i visse tilfælde vil kunne indebære behandling af ikke-følsomme personoplysninger vedrørende fysiske personer og enkeltmandsvirksomheder, som har en relation til et vandselskab.

Det er hensigten, at vandselskaberne i medfør af bemyndigelsen i den foreslåede § 22 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, pålægges at oplyse e-mailadresser for medlemmerne af vandselskabets ledelse. Formålet er, at Vandsektortilsynet lettere vil kunne kontakte medlemmer af vandselskabernes ledelse direkte som led i tilsyn og håndhævelse over for vandselskabet, hvis Vandsektortilsynet vurderer, at det er nødvendigt, at ledelsen inddrages for at sikre, at vandselskabet tager de nødvendige skridt til at overholde reglerne, eller for at forebygge fremtidige overtrædelser.

Herudover vil lovforslaget medføre behandling af oplysninger om vandselskabers aftaleparter og disses relation til medlemmer af vandselskabets ledelse. Vandselskabets aftaleparter er i de fleste tilfælde ikke fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, men de kan være det. I forbindelse med Vandsektortilsynets og kommunernes tilsyn med vandselskabernes aftaler indgår allerede i dag oplysninger om vandselskabernes aftaleparter. Lovforslaget indfører imidlertid yderligere tilsyns- og håndhævelsesmidler for så vidt angår Vandsektortilsynets tilsyn med aftalers markedsmæssighed, jf. vandsektorlovens § 19, og kommunernes tilsyn med, om vandselskaberne afholder unødvendige udgifter, jf. hvile i sig selv-princippet i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, som må forventes at medføre, at myn-

dighederne vil behandle flere oplysninger, herunder i givet fald personoplysninger om aftaleparter og medlemmer af vandselskabets ledelse.

I medfør af de foreslåede regler i vandsektorlovens §§ 22 og 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, vil vandselskaber og i visse tilfælde deres aftaleparter kunne pålægges at indsende oplysninger om deres aftaler og dokumentation for deres markedsmæssighed. Kommunalbestyrelsen forventes i medfør af bekendtgørelser udstedt med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser i vandforsyningslovens § 55 b, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 17, og spildevandsbetalingslovens § 3 c, stk. 4, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, at få hjemmel til at give påbud til vandselskaber om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af bidrag og takster. Disse regler vil også kunne omfatte vandselskabernes aftaler.

Oplysningerne vil kunne indeholde navn på aftaleparten og andre oplysninger om denne, som fremgår af aftalen eller af dokumentation for aftalens markedsmæssighed, og vil desuden i visse tilfælde omfatte oplysninger om aftalepartens relation til vandselskabet og til medlemmer af vandselskabets ledelse, for at Vandsektortilsynet eller kommunalbestyrelsen kan vurdere, om aftaleparten er koncern- eller interesseforbundet med det pågældende vandselskab.

Sådanne oplysninger vil også kunne indgå i myndighedernes tilsyn, sagsbehandling og afgørelser efter de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 19, stk. 6-8, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, om tilsyn med aftalers markedsmæssighed, fastsættelse af markedsmæssig pris og påbud til koncern- eller interesseforbundne parter om at foretage tilbageføring eller efterbetaling. Oplysningerne vil også, hvis en aftale findes ikke at være markedsmæssig, indgå i afgørelser om vandselskabernes økonomiske rammer, jf. vandsektorlovens kapitel 3, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 7, 2. pkt. Det foreslås i vandsektorlovens § 19, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsynet og de nævnte afgørelser, herunder vil der kunne fastsættes regler om, hvilke selskaber og andre parter, der skal anses for koncern- eller interesseforbundet med et vandselskab.

De samme typer af oplysninger vil ligeledes kunne indgå i sagsbehandling og afgørelser vedrørende kommunalbestyrelsens godkendelse af bidrag og takster efter de foreslåede bestemmelser i vandforsyningslovens § 54, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og spildevandsbetalingslovens § 3 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 9.

Sagsbehandlingen efter de nævnte regler vil også kunne indebære udveksling af personoplysninger mellem Vandsektortilsynet, henholdsvis kommunalbestyrelsen, og vandselskabet.

Der foreslås i vandsektorlovens § 11 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, vandforsyningslovens § 54, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 4, jf.

lovforslagets § 3, nr. 9, indsat bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet og kommunalbestyrelsen skal orientere hinanden om visse afgørelser og andre oplysninger, som vil have relevans for den anden myndigheds arbejde. De afgørelser og oplysninger, der fastsættes regler om videregivelse af, vil i visse tilfælde kunne indeholde personoplysninger, herunder vedrørende vandselskabers aftaleparter, hvis disse er fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder. Myndighederne vil forud for videregivelsen bl.a. konkret skulle overveje, om videregivelsen er nødvendig for at opfylde formålet med videregivelsen i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Det vurderes, at de ovennævnte personoplysninger og behandlingen af dem vil være nødvendige for, at myndighederne kan udføre deres tilsynsopgaver og deres opgaver med bl.a. fastsættelse af økonomiske rammer og tilsyn med aftalers markedsmæssighed efter vandsektorloven og godkendelse af bidrag og takster efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven.

Det foreslås herudover i vandsektorlovens § 11 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, at indføre regler i vandsektorloven om offentliggørelse af afgørelser, oplysninger og dokumenter vedrørende vandselskaber og disses forhold og navne på vandselskaber, der har overtrådt reglerne med oplysning om overtrædelsen. Formålet er at styrke gennemsigtigheden om vandselskabers forhold, herunder også vandselskabers overtrædelser af reguleringen, og hermed også styrke håndhævelsen over for vandselskaber, der overtræder reglerne. Gennemsigtighed om vandselskabernes forhold og effektive håndhævelsesmidler over for disse er et væsentligt samfundsmæssigt hensyn, som forudsætter, at visse oplysninger om vandselskaber og afgørelser over for vandselskaber, herunder også afgørelser vedrørende vandselskabernes overtrædelse af reglerne, offentliggøres. Der henvises til afsnit 3.3.4 herom.

De afgørelser og andre oplysninger, som vil kunne eller skulle offentliggøres efter den foreslåede § 11 a i vandsektorloven, vil i visse tilfælde kunne indeholde personoplysninger, f.eks. om aftaleparter, som er fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, eller om medlemmer af vandselskabets ledelse. Vandsektortilsynet vil forud for offentliggørelsen af persondata bl.a. konkret skulle overveje, om offentliggørelsen er nødvendig for at opfylde formålet med offentliggørelse i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c. I mange tilfælde, hvor det ikke berører forståelsen af oplysningerne eller afgørelsen, vil det imidlertid være muligt at foretage offentliggørelse med anonymisering af de eventuelle fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, som nævnes, da formålet med offentliggørelsen alene relaterer sig til vandselskabernes forhold.

Behandlingsgrundlaget for behandling af personoplysninger efter lovforslagets bestemmelser vil være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, hvorefter behandling

er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige samt litra e, hvorefter behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte nationale særregler for behandling af ikke-følsomme personoplysninger. Særreglerne er gennemgået ovenfor. Ministeriet vurderer, at de foreslåede særregler vil ligge inden for det nationale råderum i forordningens artikel 6, stk. 2, til at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling. Det er ministeriets vurdering, at den foreslåede behandling af personoplysninger er nødvendig og proportional i forhold til de legitime mål, der forfølges, jf. forordningens artikel 6, stk. 3, og artikel 5, 1, litra c, idet der henvises til redegørelsen ovenfor vedrørende de enkelte regler.

Det forudsættes generelt, at myndighederne iagttager reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de databeskyttelsesretlige principper i forordningens artikel 5 og reglerne om oplysningspligt over for den registrerede i artikel 13 og 14.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil samlet set medføre varige øgede administrative udgifter og implementeringskonsekvenser for staten.

Vandsektortilsynet vil med lovforslaget få nye varige opgaver i form af styrkelse af det statslige økonomiske tilsyn med vandselskabers tilknyttede virksomhed og med, at deres aftaler indgås på markedsmæssige vilkår. Vandsektortilsynet vil som følge af lovforslaget fremadrettet i højere grad skulle overvåge og analysere forhold i sektoren omfattet af vandsektorlovens formålsbestemmelse bl.a. med henblik på at følge med i reguleringens effektivitet, herunder om den bidrager til at fremme forbrugernes interesser. Vandsektortilsynet vil årligt skulle udarbejde en arbejdsplan for planlagte og forventede aktiviteter. Forslagene om styrket tilsyn vil medføre en oplysnings- og indberetningspligt med flere oplysninger og dokumenter fra vandselskaberne til Vandsektortilsynet til brug for tilsynets nye opgaver, som vil have en økonomisk konsekvens for tilsynet.

Reglerne for Vandsektortilsynets kontrol med overholdelse af vandselskabernes økonomiske rammer foreslås forenklet, hvilket samlet vil indebære en mindre implementeringsmæssig lettelse for Vandsektortilsynet.

Vandsektortilsynet vil med lovforslaget få implementeringsomkostninger til udvidelse af tilsynets digitale indberetningssystem i forbindelse med indberetning af data, herunder bl.a. data til det statslige økonomiske tilsyn med vandselskabers tilknyttede virksomhed og med, at deres aftaler indgås på markedsmæssige vilkår.

Vandsektortilsynets omkostninger vil samlet set som følge af de foreslåede ændringer stige fra 2024. De årlige meromkostninger til administration og implementering forventes at være ca. 6,3 mio. kr. i 2024, 8,6 mio. kr. i 2025, 9,4 mio. kr. i 2026 og 8,7 mio. kr. i 2027. De varige årlige meromkostninger forventes at udgøre ca. 7,2 mio. kr. fra år 2028.

De øgede opgaver i Vandsektortilsynet, som følger af lovforslaget, vil ligesom øvrige opgaver i Vandsektortilsynet blive finansieret af de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens regulering med økonomiske rammer, jf. vandsektorlovens kapitel 3, eller som frivilligt deltager i benchmarkingen, via den afgift, som selskaberne betaler i henhold til vandsektorlovens § 10. Afgiften overvælttes på vandforbrugerne. Vandsektortilsynets indtægtsbevilling på finansloven vil dog ikke skulle øges, da de økonomiske konsekvenser af dette lovforslag vil kunne afholdes inden for den nuværende afsatte indtægtsbevilling.

Med de foreslåede lovændringer og den forventede udmøntning indføres administrativ klageadgang til Energiklagenævnet for adressaten for kommunalbestyrelsens afgørelse om f.eks. afslag på godkendelse af vandselskabernes fastsatte bidrag og takster eller afslag på godkendelse af spildevandsforsyningselskabers betalingsvedtægter for så vidt angår takstspørgsmål. Den øgede statslige udgift til Nævnenes Hus som følge af forslaget om administrativ klageadgang til Energiklagenævnet og de dele af lovforslaget, der vil kunne få betydning for Konkurrenceankenævnet, forventes at udgøre ca. 1,2 mio. kr. årligt. Med lovforslaget vil erhvervsministeren få mulighed for at kunne udstede regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet. Gebyret vil kunne dække Energiklagenævnets omkostninger ved klagebehandlingen enten helt eller delvist. Ved en eventuel senere udmøntning vil der på statsligt plan skulle tages stilling til økonomiske konsekvenser ved indførelse af gebyrer.

Herudover foreslås det, at undladelse af at overholde pligten til at fastsætte et regulativ eller betalingsvedtægt i henholdsvis vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven vil blive strafbelagt. Der foreslås også – svarende til den gældende vandsektorlov og vandforsyningslov – en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren om at fastsætte bødestraf for vandselskabers overtrædelse af regler, der udstedes i medfør af spildevandsbetalingsloven. Med lovforslaget foreslås det også at strafbelægge manglende efterkommelse af Vandsektortilsynets påbud efter de foreslåede nye regler i vandsektorloven om påbud. Der forventes et meget begrænset antal straffesager efter de foreslåede regler, idet de primært forventes at få præventiv effekt. Endvidere vil forslaget om indførelse af klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om takster og bidrag, hvor dette i dag er afskåret, kunne give mulighed for en administrativ løsning af tvister i stedet for en løsning ved domstolene. Der forventes samlet set ikke konsekvenser af betydning for politiet, anklagemyndigheden, domstolene eller kriminalforsorgen.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for regionerne.

Lovforslaget og den forudsatte udmøntning vurderes samlet set ikke at medføre væsentlige økonomiske konsekvenser for kommunerne. I denne vurdering indgår det, at der er elementer, der vurderes at medføre administrative lettelser for kommunerne, og elementer, der vurderes at medføre administrative byrder for kommunerne. Således vurderes bl.a. ændringen af det nuværende krav om en årlig kommunal kontrol af overholdelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for de nuværende ca. 230 selskaber, der er omfattet af økonomiske rammer i vandsektorloven, at medføre en varig løbende lettelse, idet kontrollen vil skulle gennemføres i langt færre tilfælde. Indførelse af muligheden for at anmelde takster for alle vandselskaber frem for at indsende til godkendelse hvert år vil ligeledes medføre en klar lettelse for kommunerne. Desuden forventes øget klarhed om kommunernes opgaver med takstgodkendelse m.v. at medføre lettelser, herunder at kommunerne fremover vil modtage mere ensartede og fyldestgørende oplysninger fra vandselskaberne. Indførelse af kommunal oplysningspligt over for Vandsektortilsynet vurderes at kunne medføre nye løbende byrder for kommunerne. Ligeledes vil en udmøntning af de foreslåede hjemler vedrørende navnlig indførelse af kommunalt tilsyn med de ca. 110 spildevandsforsyningselskaber kunne medføre nye, mindre byrder. Samlet set vurderes lettelser og byrder for kommunerne at udligne hinanden, med mulighed for mindre lettelser løbende fremover.

De foreslåede lovændringer vil give miljøministeren, erhvervsministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om, at kommunikation mellem f.eks. vandselskaberne og myndigheder skal foregå digitalt. Lovændringen medfører endvidere, at ministre vil kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og bestemte digitale systemer. Dette vil betyde, at f.eks. klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at bidrag, takster, betalingsvedtægter og regulativer samt oplysninger og dokumenter skal indsendes i særlige digitale formater, når disse fremsendes til kommunalbestyrelsen, eller at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer for indsendelse af klager til Energiklagenævnet, f.eks. Klageportalen. Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt en konkret model for udmøntning af de foreslåede bemyndigelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. Ved en senere udmøntning vil der på statsligt og kommunalt plan skulle tages stilling til eventuelle økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser. På vandsektorlovens område er det ikke hensigten ved den første udmøntning at ændre de nuværende krav til anvendelse af digitale systemer.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget vil bl.a. medføre, at Vandsektortilsynets indberetningssystem skal tilpasses de ændrede regler. Herudover vil indberetningssystemet løbende blive justeret og opdateret med hen-

blik på at være så enkelt og tidssvarende som muligt, bl.a. med fokus på reduktion af administrative byrder hos selskaberne og i tilsynet, reduktion af fejlindberetninger og bedre dataanvendelse, hvilket vil være i overensstemmelse med princip 1 om enkle og klare regler, princip 2 om digital kommunikation og princip 7 om at forebygge snyd og fejl. Lovforslaget vurderes endvidere at være i overensstemmelse med princip 7, da lovforslaget giver en række beføjelser til at føre tilsyn med lovenes bestemmelser. Det ændrede indberetningssystem vil overholde retningslinjer til tryk og sikker datahåndtering, jf. princip 5. Herudover vil tilsynet gøre brug af automatisk sagsbehandling, hvor det er hensigtsmæssigt, hvilket vil være i overensstemmelse med princip 3 om mulighed for automatisk sagsbehandling. Forslaget om bemyndigelsesbestemmelser til at fastsætte krav om digital kommunikation mellem vandselskaber og myndigheder, herunder om muligheden for at bidrag, takster, betalingsvedtægter og regulativer samt oplysninger og dokumenter vil skulle indsendes i særlige digitale formater, understøtter mulighed for digital kommunikation, og er dermed i overensstemmelse med princip 2 om digital kommunikation. En senere udmøntning af denne mulighed vil blive udformet, så den følger øvrige principper for digitaliseringsklar lovgivning, herunder om mulighed for fritagelse fra kravet om obligatorisk digital kommunikation for visse borgere.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Vandselskaberne, som lovforslaget vedrører, driver monopolvirksomhed. Lovforslaget har ikke direkte økonomiske konsekvenser for det konkurrenceudsatte erhvervsliv. Lovforslaget omhandler således ikke erhvervsrettet regulering, og lovforslaget vedrører ikke virksomheders anvendelse af teknologier eller forretningsmodeller. Principperne for agil erhvervsrettet regulering er således ikke fundet relevante for lovforslaget.

Lovforslaget vurderes dog at kunne have indirekte ikke-væsentlige konsekvenser for forbrugerne, herunder erhvervslivet i form af forslagernes potentielle påvirkning af vandtaksterne.

Endvidere vil lovforslagets regler om tilsyn med og håndhævelse af kravet om markedsmæssighed af aftaler i enkelte konkrete tilfælde, hvor reglerne ikke er overholdt, kunne have økonomiske konsekvenser for koncern- eller interesseforbundne parter til vandselskaber, der er konkurrenceudsat, jf. beskrivelsen nedenfor.

Lovforslaget styrker det statslige økonomiske tilsyn, hvis generelle formål er at bidrage til, at den økonomiske regulering bliver fulgt, hvilket vil understøtte lavest mulige priser for forbrugerne, herunder erhvervslivet.

Konkret foreslås det statslige økonomiske tilsyn med vandselskaberne styrket bl.a. for så vidt angår reglerne om tilknyttet virksomhed og tilsynet med, om aftaler er indgået på

markedsmæssige vilkår, hvilket vil understøtte, at reglerne på områderne bliver fulgt.

I de senere år er der etableret flere multiforsyningsselskaber og komplicerede koncern- og selskabskonstruktioner i øvrigt. Når der gennemføres koncerninterne handler og handler mellem interesseforbundne parter i øvrigt, er der en risiko for, at der sker en krydssubsidiering mellem de enkelte selskaber i koncernen eller de interesseforbundne parter, hvis de priser, der ligger til grund for handelen ikke er korrekt fastsat. Dette kan føre til højere priser for forbrugerne.

Hvis Vandsektortilsynet som led i sit tilsyn måtte træffe afgørelse om, at en aftale mellem et vandselskab og en part, der er koncern- eller interesseforbundet med vandselskabet ikke er markedsmæssig, vil den koncern- eller interesseforbundne part kunne blive meddelt påbud om tilbagebetaling eller efterbetaling af beløb for de pågældende aftaler. Dette vil også gælde selskaber, der er konkurrenceudsatte.

Der føres ikke et aktivt tilsyn i dag på området, og effekten på taksterne af forslaget er derfor vanskelig at vurdere kvantitativt. Erfaringer fra andre forsyningsområder tyder på, at der kan være et potentiale for, at styrkelse af tilsynet vil have en dæmpende virkning på taksterne.

Forslagene vedrørende styrkelse af det statslige økonomiske tilsyn vil omfatte ca. 350 vandselskaber, der er omfattet af vandsektorloven, herunder alle de kommunale vandselskaber og større forbrugerejede selskaber samt i konkrete tilfælde parter, der er koncern- og interesseforbundne med de omfattede vandselskaber.

Samtidig foreslås den kommunale kontrol af vandselskabernes opkrævning af takster og bidrag tydeliggjort og styrket, hvilket yderligere vil bidrage til, at taksterne kun vil indeholde nødvendige udgifter for driften af vandselskabernes virksomhed i overensstemmelse med gældende lovgivning.

De øgede opgaver i Vandsektortilsynet, som følger af lovforslaget, vil ligesom øvrige opgaver i Vandsektortilsynet blive finansieret af vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens regulering med økonomiske rammer, jf. vandsektorlovens kapitel 3, eller som frivilligt deltager i benchmarkingen, via den afgift, som selskaberne betaler i henhold til vandsektorlovens § 10. Afgiften overvæltes på vandforbrugerne. Vandsektortilsynets indtægtsbevilling på finansloven vil dog ikke skulle øges, da de økonomiske konsekvenser af dette lovforslag vil kunne afholdes inden for den nuværende afsatte indtægtsbevilling.

Vandselskaber, der er omfattet af vandsektorloven, vil kunne få mindre administrative merudgifter i forbindelse med indberetning af oplysninger og dokumenter til tilsynet i forbindelse med styrkelsen af Vandsektortilsynets tilsyn bl.a. med, at aftaler er indgået på markedsmæssige vilkår, og Vandsektortilsynets analysevirksomhed. Samtidig vil forslaget om det nye kontrolsystem med vandselskabernes overholdelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer skabe større gennemsigtighed og fleksibilitet for de ca. 230

vandselskaber, der er omfattet heraf, da det nuværende kontrolsystem er unødigt kompliceret, og en ændring vil dermed være en mindre administrativ lettelse for selskaberne.

Lovforslagets del om styrkelse af takstkontrol og den forudsatte udmøntning vurderes samlet set at medføre mindre administrative lettelser for alle de ca. 2.100 vandselskaber. Det forventes, at forslagene om øget klarhed vedrørende den kommunale godkendelsesopgave, ændringerne vedrørende det kommunale tilsyn og muligheden for at anmelde takster og bidrag m.v., forslagene vedrørende branchestandarder og mulighed for behandling af tvister ved et nævn frem for ved domstolene vil indebære lettelser. Forslagene om tydeliggørelse af vandselskabernes oplysningspligter vil for nogle vandselskaber kunne indebære administrative lettelser.

Lovforslaget indeholder således elementer, der vil kunne have afledte konsekvenser, der vil kunne afspejle sig i vandtaksterne. Visse elementer vil isoleret set kunne medføre lavere takster, og andre elementer vil kunne medføre øgede takster. Det er ikke muligt at kvantificere forslagernes samlede påvirkning på taksterne. Forslagene forventes samlet at bidrage til at styrke effekten af henholdsvis Vandsektortilsynets økonomiske tilsyn, hvis formål bl.a. er at give lavest mulige, stabile priser for forbrugerne, og kommunernes kontrol med, at takster og bidrag opkræves, så der alene afholdes nødvendige udgifter i henhold til gældende lovgivning.

Lovforslaget kan for enkelte konkrete sager, hvor der er behov for yderligere oplysninger i forbindelse med tilsyn med en aftale mellem et vandselskaber og en part, der er concern- eller interesseforbundet med vandselskabet, medføre indberetningspligt af mindre omfang for det konkurrenceudsatte erhvervsliv og andre ikke konkurrenceudsatte virksomheder. Lovforslaget medfører herudover ikke administrative konsekvenser for det konkurrenceudsatte erhvervsliv og andre ikke-konkurrenceudsatte virksomheder.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. november 2023 til den 23. november 2023 (14 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

ADB (Association Dansk Biobrændsel), Advokatrådet - Advokatsamfundet, Affald Plus, Aktive Energiforbrugere, Aluminium Danmark, Andel, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og Ressourceindustrien), Better Energy, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Biogas Danmark, Biologiforbundet, Blik- og Rørarbejderforbundet, Bopa Law, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, By & Havn, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggeskadefonden, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bæredygtigt Landbrug, Børsmæglerforeningen, Center for Politiske Studier – CEPOS, Cevea, Clean Energy Invest ApS, CO-industri, Concito, COWI, Crossbridge Energy A/S, DAKOFA (Dansk Kompetencecenter for Affald), Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmark Frie Autocampere, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Biotek, Dansk Brøndejerforening, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Idrætsforbund, Dansk Industri - DI, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Offshore, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Boligadvokater, Danske Commodities A/S, Danske Havne, Danske Kloakmestre, Danske Regioner, Danske Slagtermestre, Danske Tegl, Danske Udlejere, Danske Vandløb, Danske Vandværker, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DCA – Nationalt center for fødevarer og jordbrug, DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi, Decentral Energi, DELTA Dansk Elektronik, Det Nationale Netværk for Klimatilpasning - DNNK, DHI, Dommerfuldmægtigforeningen, DTU – Myndighedsbetjening, DTU, Institut for Vand og Miljøteknologi, EjendomDanmark, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energitjenesten, Energy Cluster Denmark, EnviNa, Erhvervslejerens Landsorganisation, EVA - Udvalget for Erfaringsudveksling i Vandmiljøteknikken, Evida, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDO - Danske Olie beredskabslagre, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, FinansDanmark, Finansforbundet, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugerombudsmanden, Forening Danske Revisorer, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen for Platformøkonomi i Danmark (FPD), Fors A/S, Forsikring og Pension,

Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, Frie Funktionærer, Fritidshusejernes Landsforening, FSE - Forskningsrådet for Samfund og Erhverv, FSR Danske revisorer, Grakom, Greenpeace, GreenTech Advisor, Green Power Denmark, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen, HK, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HORESTA, Huset Byggecentrum, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for Byggeri, By og Miljø (BUILD), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-B Branchen, Justitia, Klimarådet, Kolonihaveforbundet, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrenceankenævnet - Nævnenes Hus, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), KRAKA, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug,

Landsforeningen Praktisk Økologi, LCA Center, Ledernes Hovedorganisation, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Mellemfolkeligt Samvirke, MOE Rådgivende ingeniører, Maabjerg Energy Center - MEC, Nationalbanken, Nature Energy, Niras, NOAH Klimaretfærdighed + Energi, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Novafos A/S, Nævnenes Hus, Parcelhusejernes Landsforening, Plan og Projekt, Plastindustrien, Rambøll, Rigsrevisionen, Rådet for Grøn Omstilling, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, SMVDanmark, Solar Lightning Consultants ApS, Spildevandsteknisk Forening, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, SRF Skattefaglig Forening, Synergi, Tekniq Arbejdsgiverne, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Total SA, TREFOR, Varmepumpefabrikantforeningen, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VEKS, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Verdo, Visit Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Energikoncern, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Århus Vand og 92-Gruppen.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om styrkelse af takstkontrollen vurderes at medføre varige positive konsekvenser for de kommuner, som forslagene får konsekvenser for. Bl.a. vil den årlige kommunale kontrol af overholdelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer skulle gennemføres i langt færre tilfælde end tidligere. Indførelse af muligheden for at anmelde takster for alle vandselskaber frem for at indsende til godkendelse hvert år vil ligeledes medføre en klar lettelse for kommunerne. De samlede varige positive konsekvenser vurderes at være af mindre omfang.	<p>Lovforslaget medfører varige øgede udgifter for staten.</p> <p>Vandsektortilsynet under Erhvervsministeriet har udgifter vedrørende forslagene om styrkelse af tilsynets økonomiske tilsyn. De samlede administrative udgifter forventes i perioden 2024-27 at udgøre ca. 26,9 mio. kr. Fra 2028 forventes de årlige varige administrative udgifter for staten at udgøre ca. 7,2 mio. kr. Udgifterne dækkes af vandselskaberne, og dermed forbrugerne.</p> <p>Den øgede statslige udgift for Nævnenes Hus som følge af forslag om administrativ klageadgang til Energiklagenævnet og forslag i øvrigt, der vil kunne få betydning for Konkurrenceankenævnet, forventes årligt at udgøre ca. 1,2 mio. kr. årligt.</p> <p>Enkelte dele af lovforslaget om styrkelse af takstkontrollen vurderes at kunne indebære negative konsekvenser for de kommuner, som forslagene vedrører. Bl.a. vil indførelse af kommunalt tilsyn med de ca. 110 spildevandsforsyningsselskaber medføre nye, mindre byr-</p>

		der. De samlede negative konsekvenser vurderes at være meget begrænsede.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om et nyt kontrolsystem med overholdelse af de økonomiske rammer vurderes at medføre mindre varige positive konsekvenser for Vandsektortilsynet på ca. 0,05 mio. kr. årligt.	Vandsektortilsynet under Erhvervsministeriet vil ud over udgifter nævnt under negative økonomiske konsekvenser ovenfor have udgifter til bl.a. omstilling af administrationen i perioden 2024-27 på ca. 6,1 mio. kr. Udgifterne dækkes af vandselskaberne, og dermed forbrugerne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Lovforslaget indeholder elementer, der isoleret set vil kunne bidrage til lavere vandtakster for forbrugerne, herunder erhvervslivet. Forslagene forventes samlet at bidrage til at styrke effekten af henholdsvis Vandsektortilsynets økonomiske tilsyn, hvis formål bl.a. er at give lavest mulige, stabile priser for forbrugerne, herunder erhvervslivet, og kommunernes kontrol med, at vandselskaberne opkræver takster og bidrag, så der alene afholdes nødvendige udgifter i henhold til gældende lovgivning. Det er ikke muligt at kvantificere forslagernes samlede positive konsekvenser for vandtaksterne.	<p>Lovforslaget indeholder elementer, der isoleret set vil kunne bidrage til marginalt højere vandtakster for forbrugerne, herunder erhvervslivet. Vandselskaberne vil bl.a. med forslagene få mindre administrative merudgifter i forbindelse med indberetning af oplysninger og dokumenter til Vandsektortilsynet, som vil kunne påvirke vandtaksterne negativt. Det er ikke muligt at kvantificere forslagernes samlede negative konsekvenser for vandtaksterne.</p> <p>Afgørelser fra Vandsektortilsynet om, at en aftale mellem et vandselskab og en part, der er koncern- eller interesseforbundet med vandselskabet ikke er markedsrettet, vil kunne medføre, at de pågældende virksomheder vil kunne blive meddelt påbud om tilbagebetaling eller efterbetaling af beløb for de pågældende aftaler.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget vil i enkelte sager kunne medføre oplysningspligt af mindre omfang om aftaler med vandselskaber for virksomheder, der er koncern- eller interesseforbundne parter med et vandselskab. Lovforslaget medfører herudover ingen konsekvenser.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forsyningssekretariatet er oprettet, da vandsektorloven blev indført, og er en del af Konkurrence- og Forbrugerstyre-

sen. Størstedelen af vandsektorloven administreres af Forsyningssekretariatet. Det er således fastsat i vandsektorlovens § 9, stk. 1, at Forsyningssekretariatet gennemfører benchmarking, fastsætter indtægtsramme, jf. § 6, og regnskabsmæssig kontrolramme, jf. § 6 a, og orienterer offentligheden om benchmarkingens resultater efter reglerne i kapitel 2 og 3. Ifølge vandsektorlovens § 9, stk. 2, varetager Forsyningssekretariatet indberetningsmyndighedens opgaver efter lov

om kommuners afståelse af vandselskaber (stoploven). Forsyningssekretariatet er desuden tillagt opgaver i medfør af omkostningsbekendtgørelsen.

Forsyningssekretariatet er ifølge vandsektorlovens § 9, stk. 3, uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

I medfør af vandsektorlovens § 9, stk. 4, fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren regler om Forsyningssekretariatets virksomhed. Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 158 af 26. februar 2016 om Forsyningssekretariatets virksomhed.

Det foreslås, at »Forsyningssekretariatet« ændres til: »Vandsektortilsynet«, »Forsyningssekretariatets« ændres til: »Vandsektortilsynets«, og »Forsyningssekretariatet« ændres til: »Vandsektortilsynet« overalt i loven.

Begrundelsen for forslaget er, at Forsyningssekretariatet ikke er et dækkende navn, fordi Forsyningssekretariatet kun har opgaver vedrørende vandselskaber, og fordi opgaverne ikke er sekretariatsopgaver. Navnet giver desuden anledning til forveksling med Forsyningstilsynet, som varetager tilsynet med de øvrige forsyningsområder. Vandsektortilsynet vil være et mere dækkende navn.

Forslaget indebærer, at Forsyningssekretariatet ændrer navn til Vandsektortilsynet.

Navneændringen vil blive gennemført i de bekendtgørelser, hvor Forsyningssekretariatet er omtalt, når disse i øvrigt skal ændres eller nyudstedes. Indtil da vil Forsyningssekretariatet skulle forstås som Vandsektortilsynet.

Til nr. 2

Hovedparten af vandsektorlovens bestemmelser gælder kun for vandselskaber, som er omfattet af lovens § 2, stk. 1. Af vandsektorlovens § 2, stk. 5, fremgår, at visse bestemmelser i loven også gælder for andre vandselskaber. Imidlertid er der også visse bestemmelser i vandsektorloven, som regulerer andre end vandselskaber.

Af vandsektorlovens § 2, stk. 4, fremgår, at loven gælder for serviceselskaber, jf. § 19, stk. 2. Det fremgår dog af bemærkningerne til denne bestemmelse (som oprindeligt var § 2, stk. 2), jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 4652-4653, at dette ikke skal forstås sådan, at alle bestemmelser i loven gælder for serviceselskaber, men kun reglerne i § 19 om serviceselskaber. Der er derudover også bestemmelser i loven, som efter deres ordlyd gælder for kommunerne eller en forening oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21, uden at dette er nævnt i lovens § 2. I nærværende lovforslag foreslås der tillige bestemmelser, som vil gælde for vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med et vandselskab, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, 36, 39, 47 og 49.

Det foreslås derfor, at vandsektorlovens § 2, stk. 4, nyaffat-

tes, således at loven gælder for andre end vandselskaber, i det omfang det fremgår af lovens bestemmelser.

Forslaget tydeliggør, at bestemmelsen ikke afgrænser, hvilke bestemmelser i vandsektorloven der gælder for andre end vandselskaber, og hvem disse bestemmelser gælder for. Bestemmelsen skal således blot gøre opmærksom på, at lovens § 2, stk. 1, 2 og 5, ikke udtømmende angiver lovens anvendelsesområde, idet visse bestemmelser efter deres indhold gælder for andre end vandselskaber.

F.eks. fremgår det af vandsektorlovens § 19, stk. 2 og 3, at disse bestemmelser gælder for serviceselskaber, selv om disse ikke er vandselskaber, og af bl.a. §§ 15 og 16, at disse gælder for kommuner. I vandsektorlovens § 21 findes regler, som gælder for foreninger oprettet i medfør af bestemmelsen.

Ved lovforslaget foreslås det desuden at indsætte bestemmelser, som gælder vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med et vandselskab, jf. de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 19, stk. 8 og 10, og § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, 36, 39, 47 og 49. Den foreslåede § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39 og 49, indeholder desuden regler, der gælder for foreninger oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21.

Den foreslåede nyaffattelse medfører ingen indholdsmæssig ændring af gældende ret.

Til nr. 3

Vandsektorlovens § 2, stk. 5, indeholder en angivelse af, hvilke bestemmelser i vandsektorloven der også gælder for vandselskaber, som ikke er omfattet af lovens § 2, stk. 1. Det drejer sig hovedsagelig om de små vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på under 200.000 m³, som ikke er kommunalt ejet.

Det foreslås i vandsektorlovens § 2, stk. 5, at ændre bestemmelsens henvisning til vandsektorlovens § 4, stk. 4, til en henvisning til § 4, stk. 2 og 3, at ændre bestemmelsens henvisning til vandsektorlovens § 5, stk. 3, til en henvisning til § 5, stk. 2, og at indsætte en henvisning til vandsektorlovens § 16 og til det foreslåede kapitel 7 a.

Vandsektorlovens § 4 vedrører totaløkonomisk benchmarking af vandselskaber.

Den foreslåede ændring af henvisningen til vandsektorlovens § 4 er for det første en konsekvens af, at vandsektorlovens § 4, stk. 2, foreslås ophævet, hvorefter stk. 3 og 4 bliver stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

For det andet foreslås det med ændringen at indsætte en henvisning til § 4, stk. 3, der bliver stk. 2. Der er tale om rettelse af en fejl i den oprindelige vandsektorlov.

Vandsektorlovens § 4, stk. 3, der bliver stk. 2, vedrører adgang for vandselskaber, som ikke er omfattet af obligatorisk

benchmarking, til frivilligt at deltage i benchmarkingen. Bestemmelsen gælder bl.a. vandselskaber, som ikke er omfattet af § 2, stk. 1. Derfor bør stk. 3, der bliver stk. 2, nævnes i § 2, stk. 5. § 4, stk. 4, som allerede er nævnt i § 2, stk. 5, indeholder en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om den totaløkonomiske benchmarking, og disse regler kan både omfatte obligatorisk og frivillig benchmarking. Det fremgår af bemærkningerne til den oprindelige vandsektorlov, jf. Folketings Tidende 2008-09, tillæg A, side 4653, at hensigten har været at henvise til både stk. 3 og 4 i § 4. Ved indsættelse af stk. 3, der bliver stk. 2, i § 2, stk. 5, bringes bestemmelsen i overensstemmelse hermed.

Vandsektorlovens § 5 vedrører performancebenchmarking af vandselskaber.

Den foreslåede ændring af henvisningen til vandsektorlovens § 5 er en konsekvens af, at vandsektorlovens § 5, stk. 2, foreslås ophævet, hvorefter stk. 3 og 4 bliver stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Vandsektorlovens § 16, stk. 1 og 2, vedrører adgangen for kommunerne til at meddele garanti for lån, der optages af et vandselskab til finansiering af vandselskabets investeringsudgifter i hovedvirksomheden og spildevandsforsyningssselskabers finansiering af omkostninger til etablering af spildevandsanlæg i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse i medfør af § 4, stk. 2, i spildevandsbetalingsloven. Ifølge § 16, stk. 3, skal kommunen opkræve et vederlag for meddelelse af lånegaranti, som skal fastsættes på markedsvilkår, og vandselskaber kan på baggrund af garantistillelsen optage lån hos og indgå leasingaftaler med KommuneKredit.

Hidtil har § 16 kun været gældende for de vandselskaber, der i øvrigt er omfattet af loven, jf. dennes § 2, stk. 1.

Dette har givet anledning til tvivl om, hvorvidt kommunerne også kan meddele lånegaranti til vandselskaber, som ikke er omfattet af lovens § 2, stk. 1, og hvordan lånebekendtgørelsens regler skal fortolkes i forbindelse med to konkrete bestemmelser i bekendtgørelsens § 3, stk. 3, og § 12, stk. 4.

I 2009 blev vandsektorloven vedtaget (lov nr. 469 af 12. juni 2009). I sammenhæng hermed blev den daværende kommunale lånebekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 1097 om kommunernes låntagning og meddelelse af garantier m.v. af 19. november 2008) ændret, således at hjemlen til, at »investeringsudgiften ved indvinding og distribution af brugsvand« var inkluderet i den automatiske låneadgang, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1, udgik.

I stedet blev der indsat en bestemmelse i § 3, stk. 3, hvorefter den del af lån optaget af vandselskaber i henhold til lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold til investeringsudgiften ved indvinding og distribution af brugsvand og investeringsudgiften ved kloakering og rensningsanlæg, samt garanti herfor, ikke henregnes til kommunens låntagning.

Begrundelsen for ændringen af den kommunale lånebekendtgørelse var således at sikre, at de lån, som vandselskaberne fremover skulle optage i stedet for kommunen, og eventuel garantistillelse i den forbindelse, ikke skulle henregnes til kommunens låntagning.

Med den afgrænsning af vandselskaber, der er i henhold til vandsektorloven, betyder henvisningen i lånebekendtgørelsens § 3, stk. 3, at små ikke kommunalt ejede selskaber, der ikke er omfattet af vandsektorloven, ikke er omfattet af lånebekendtgørelsens bestemmelse.

Samme problemstilling gør sig gældende i forhold til den nuværende § 12, stk. 4, der er indarbejdet i lånebekendtgørelsen ved bekendtgørelse nr. 68 af 25. januar 2013, hvorefter garantier for lån optaget af et vandselskab til formål omfattet af § 16 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold uanset stk. 1 kan meddeles for lån med løbetid op til 40 år for investeringsudgifter fra og med regnskabsåret 2013.

Dette har ligeledes den betydning, at de små ikke kommunalt ejede vandselskaber ikke er omfattet af bestemmelsen, da § 16 kun er gældende for de vandselskaber, der i øvrigt er omfattet af vandsektorloven, jf. dennes § 2, stk. 1.

Der er ikke noget i forarbejderne til vandsektorlovens § 16, som indicerer, at hensigten har været at ændre gældende ret i forhold til kommunernes adgang til at meddele lånegaranti til vandselskaber, som ikke er omfattet af vandsektorloven.

For at undgå tvivl om, hvorvidt kommunerne kan meddele lånegaranti også til disse selskaber, foreslås det at udvide anvendelsesområdet for § 16 til også at omfatte disse. Det betyder, at de betingelser for og retsvirkninger af en kommunal lånegaranti, som følger af § 16, stk. 3, vil gælde i forhold til vandselskaber, der ikke er omfattet af lovens § 2, stk. 1. De nævnte henvisninger i lånebekendtgørelsens regler vil dermed også omfatte de pågældende vandselskaber.

Udvidelsen af anvendelsesområdet for § 16 vurderes ikke indholdsmæssigt at ændre gældende ret, da reglerne i § 16 svarer til det, der må antages at følge af kommunalfuldmagtsreglerne i forhold til lånegaranti til en forsyningsvirksomhed.

Forslaget om, at det foreslåede kapitel 7 a, som vedrører oplysnings- og indberetningspligt og digital kommunikation, også skal gælde for vandselskaber, som ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, skyldes, at der kan være behov for, at Vandsektortilsynet kan afkræve disse selskaber oplysninger i forhold til Vandsektortilsynets administration af de bestemmelser i vandsektorloven, som gælder for disse selskaber. Endvidere kan der være behov for, at Vandsektortilsynet, hvis tilsynet bliver opmærksom på, at et selskab muligvis er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, kan indhente nærmere oplysninger fra selskabet.

Til nr. 4

Vandsektorlovens § 4, stk. 2, fastsætter, at vandselskaber, som er omfattet af kravet om totaløkonomisk benchmarking i § 4, stk. 1, skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 4, stk. 2, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 39.

Til nr. 5

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 4, stk. 4, 1. pkt., fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren regler om indhold og udformning af den totaløkonomiske benchmarking, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 1 og 3, og om opgørelses- og målemetoder.

Det foreslås i vandsektorlovens § 4, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., at ændre »om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 1 og 3, og« til: »kan ministeren fastsætte regler«.

Hermed ophæves den del af bemyndigelsen, der omhandler registrering og indberetning af oplysninger.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 39.

Ændringen medfører desuden, at ministeren ikke længere skal, men kan fastsætte regler om opgørelses- og målemetoder for benchmarkingen. Det betyder, at ministeren fortsat vil kunne fastsætte konkrete krav til den metode, Vandsektortilsynet anvender til at bemarkere vandselskaberne, herunder opgørelses- og målemetoder. Som hidtil vil ministeren også kunne fastsætte, at Vandsektortilsynet fastsætter metoden, og ministeren vil kunne fastsætte procedurekrav i den forbindelse.

Det er foreløbig bl.a. hensigten at fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal fastsætte benchmarkingmetoden på baggrund af fagligt anerkendte principper, og at metoden skal tilstræbes at være neutral mellem drifts- og anlægsomkostninger.

Det er ved den første udmøntning endvidere bl.a. hensigten at fastsætte regler om, hvilke omkostninger der skal indgå i

benchmarkingen, herunder at både omkostninger til drift og anlæg og finansieringsomkostninger skal indgå.

Det vil kunne fastsættes, at visse typer omkostninger skal indgå i benchmarkingen, selv om de holdes uden for indtægtsrammen eller ikke underlægges effektiviseringskrav. Det vil f.eks. kunne fastsættes, at omkostninger skal medtages i benchmarkingen, selv om der sker modregning, så indtægter fra den pågældende aktivitet kun medregnes ved kontrollen af, om selskabet har overholdt sin indtægtsramme, i det omfang de overstiger omkostningerne.

Det er desuden ved den første udmøntning hensigten at fastsætte, at den totaløkonomiske benchmarking skal omfatte selskabernes påvirkelige omkostninger, herunder drifts- og anlægsomkostninger. Disse sættes i forhold til sammenlignelige mål, der beskriver vandforsynings- og spildevandsforsyningssekskabernes produktion, hvorved selskabernes økonomiske effektivitet estimeres.

I medfør af bestemmelsen vil der bl.a. på baggrund af analyser fra Vandsektortilsynet kunne fastsættes mere specifikke regler om indholdet af benchmarkingen, f.eks. om at parametre vedrørende forsyningsikkerhed og miljø skal indgå som et selvstændigt mål i benchmarkingmodellerne på linje med økonomisk effektivitet. Det er dog hensigten, at forsyningsikkerheds- eller miljøparametre ikke kommer til at indgå som selvstændigt mål ved den første udmøntning.

Til nr. 6

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 4, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. fastsætter regler om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette til Forsyningssekretariatet til brug for den totaløkonomiske benchmarking. Efter stk. 4, 2. pkt., kan ministeren fastsætte regler om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 4, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Til nr. 7

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 5, stk. 1, foretager miljøministeren årligt performancebenchmarking af vandselskaber, jf. vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Vandsektorlovens § 3 omhandler undtagelse af vandselskaber fra visse bestemmelser i loven, hvis de i de seneste 3 år har haft en debiteret vandmængde på mindre end 200.000 m³ årligt eller ikke længere er kommunalt ejet. Det fremgår af bestemmelsen, at undtagelsen bl.a. omfatter hele kapitel 2 om benchmarking, dvs. §§ 4 og 5. Vandselskaber, som er

omfattet af undtagelse efter § 3, kan deltage frivilligt i performancebenchmarkingen ligesom vandselskaber, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 5, stk. 3, der bliver stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, hvor det foreslås at ophæve det gældende § 5, stk. 2.

Vandsektorlovens § 3 a omhandler undtagelse af forbrugerejede vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, fra den økonomiske regulering, men bestemmelsen omfatter ikke undtagelse fra § 5 om performancebenchmarking.

Det foreslås, at der i vandsektorlovens § 5, *stk. 1*, indsættes en henvisning til undtagelse efter § 3, således at », jf. § 2, stk. 1« ændres til: »omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3«.

Der er tale om en præcisering, som foreslås af hensyn til en konsekvent affattelse, idet der i visse af de bestemmelser, som en undtagelse efter §§ 3 eller 3 a vedrører, allerede findes en henvisning til undtagelsesbestemmelserne.

Ændringen medfører ingen ændringer i retstilstanden.

Til nr. 8

Ifølge vandsektorlovens § 5, stk. 1, foretager miljøministeren årligt performancebenchmarking af vandselskaber, jf. § 2, stk. 1.

Det foreslås i vandsektorlovens § 5, *stk. 1*, at indsætte et 2. pkt., hvorefter performancebenchmarkingen omfatter forhold vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed.

Forslaget er en præcisering af, hvad performancebenchmarkingen omfatter. Formuleringen svarer til det, vandselskaberne ifølge den gældende bestemmelse i § 5, stk. 2, skal give oplysninger om til brug for performancebenchmarkingen. Det gældende stk. 2 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Performancebenchmarkingen vil fortsat bestå i en sammenligning af udvalgte parametre, der ved hjælp af nøgletal beskriver vandselskabernes performance inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed, og forslaget medfører således ikke nogen ændring af, hvad performancebenchmarkingen skal omfatte. Forslaget svarer således til gældende ret.

Til nr. 9

Ifølge vandsektorlovens § 5, stk. 2, skal vandselskaber indberette nødvendige oplysninger til brug for miljøministerens beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 5, *stk. 2*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den

foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 10

Vandsektorlovens § 5, stk. 4, indeholder en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om performancebenchmarking. Ifølge stk. 4, 1. pkt., kan ministeren fastsætte regler om indhold og udformning af performancebenchmarking, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3.

Det foreslås at ændre vandsektorlovens § 5, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver stk. 3, 1. pkt., således at bemyndigelsen ikke længere omfatter regler om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3, og regler om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 11

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 1, 1. pkt., fastsætter Forsyningssekretariatet for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, 2. pkt., at den enkelte indtægtsramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Der er fastsat nærmere regler om fastsættelsen af indtægtsrammer i ØR-bekendtgørelsen.

Det foreslås at nyaffatte vandsektorlovens § 6, *stk. 1*.

Det foreslås, at § 6, stk. 1, *1. pkt.*, affattes således, at Vandsektortilsynet for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³, som ikke er undtaget efter § 3, skal fastsætte én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter med henblik på dækning af nødvendige og effektive omkostninger.

Den foreslåede nye affattelse af vandsektorlovens § 6, stk. 1, 1. pkt., tydeliggør, at indtægtsrammen fastsættes med henblik på dækning af selskabernes nødvendige og effektive omkostninger. Der findes lignende formuleringer i andre forsyningslove, og det vurderes hensigtsmæssigt, at det fremgår tydeligt, at indtægtsrammen kun skal tage sigte på dækning af nødvendige og effektive omkostninger. Formuleringen indebærer ikke ændringer af gældende ret.

Nødvendige omkostninger skal forstås på samme måde som i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingslovens regler om, hvilke omkostninger et vandselskab lovligt kan takstfinansiere. Omkostningerne skal således være nødvendige for det pågældende vandselskabs almindelige forsyningsvirksomhed eller efter særlig hjemmel kunne indregnes i bidrag og takster. Der henvises til afsnit 3.3.1.1. i de almindelige bemærkninger, hvor der redegøres for vandforsyningslovens og spildevandsbetalingslovens betalingsregler, herunder hvile i sig selv-princippet, og til bemærkningerne til det foreslåede § 8, nr. 1, litra c, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Nødvendige omkostninger omfatter også nødvendig forrentning af fremmedkapital, f.eks. betaling af renter og gebyrer m.v. på lån til nødvendige investeringer, der optages med henblik på en effektiv kapitalstruktur, herunder en hensigtsmæssig fordeling af egenkapital og fremmedkapital. Reglerne i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven om, hvilke omkostninger vandselskaberne kan takstfinansiere, indeholder derimod ikke mulighed for at opkræve takstmidler til forrentning af egenkapital, herunder indskudskapital. Til forskel fra bl.a. elnetreguleringen kan indtægtsrammen på vandområdet således ikke fastsættes med henblik på at dække forrentning af indskudskapital eller egenkapital i øvrigt. Der foreslås ikke ændring heraf.

Til forskel fra vandforsyningslovens og spildevandsbetalingslovens regler om, hvilke omkostninger et vandselskab lovligt kan takstfinansiere, skal indtægtsrammerne derudover tage sigte på kun at dække effektive omkostninger, hvilket er baggrunden for, at der er fastsat regler om effektiviseringskrav, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 3-5.

Dette skal ikke forstås sådan, at alle afgørelser vedrørende indtægtsrammerne skal træffes med henblik på at sikre, at alene effektive omkostninger dækkes. Effektiviteten skal primært sikres gennem de stillede effektiviseringskrav. Vandsektortilsynet vil således ikke kunne give afslag på tillæg eller foretage fradrag med den begrundelse, at en omkostning ikke er effektiv, eller at vandselskabet har truffet andre valg vedrørende selskabsdriften, end Vandsektortilsynet finder hensigtsmæssige. Det gælder også valg, der vedrører afvejning mellem forskellige typer af løsninger, f.eks. drifts- og anlægsløsninger, valg af hensigtsmæssigt serviceniveau eller afvejning mellem passende sikring af forsyningen, herunder også på længere sigt, og lavere omkostninger nu og her. Dette vil gælde, medmindre der er fastsat særlige regler med krav til omkostningseffektivitet eller nødvendighed, som vandselskabet skal overholde, og som Vandsektortilsynet skal påse overholdelsen af, f.eks. reglerne i omkostningsbekendtgørelsen eller reglerne om markedsmæssighed af aftaler.

Bestemmelsen vil – som hidtil – skulle forstås sådan, at det kun er omkostninger til vandselskabets hovedaktivitet, ikke eventuel tilknyttet virksomhed, jf. vandsektorlovens § 18, som skal dækkes under indtægtsrammen, idet det kun er disse omkostninger, som må takstfinansieres.

Der er imidlertid også visse omkostninger til vandselskabers hovedvirksomhed, som enten skal eller kan finansieres ad anden vej end via takstindtægter. Spildevandsforsynings-selskabers bistand til Statens Serum Institut eller kommuner vedrørende smitteovervågning i spildevand, jf. epidemilovens § 44 a, stk. 3-6, betragtes f.eks. efter de gældende regler som hovedvirksomhed, men spildevandsforsynings-selskabets omkostninger skal godtgøres af den myndighed, der har rekvireret bistanden. Vandselskaber kan også have andre indtægter end takstindtægter, som bidrager til finansiering af de aktiviteter, som i øvrigt takstfinansieres, f.eks. overskud fra tilknyttet virksomhed, som er indgået i vandselskabet, eller tilskud fra f.eks. EU eller foreninger oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21.

Det er hensigten, at det fastsættes ved bekendtgørelse i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 2, hvilke kategorier af indtægter der er omfattet af indtægtsrammen og dermed skal medregnes ved kontrol af overholdelsen af rammen, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Der vil således i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8 bl.a. kunne fastsættes regler om, at visse indtægter ikke skal indtægtsføres i forhold til kontrollen af, om indtægtsrammen er overholdt, og således ikke skal regnes som en regulatorisk indtægt. Det er f.eks. fortsat hensigten at fastsætte, at omkostninger til visse typer af hovedaktivitet kan eller skal dækkes af indtægter fra samme aktivitet.

Desuden er det fortsat hensigten, at visse typer af omkostninger skal kunne medføre tillæg til den fastsatte indtægtsramme, herunder som IPO, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 6, og den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i vandsektorlovens § 8, stk. nr. 1, litra c, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Hvordan indtægtsrammerne nærmere fastsættes, følger af de øvrige regler i vandsektorlovens § 6, stk. 2-6, og af de regler, som vil blive udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i vandsektorlovens § 8. Det er ved den første udmøntning hensigten i hovedtræk at videreføre de gældende regler herom.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Der vil efter forslaget, ligesom efter den gældende affattelse, skulle fastsættes én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, hvis det samme vandselskab udøver begge typer aktiviteter. Med formuleringen tages der højde for, at det er tilladt for vandselskaber at varetage både vandforsyningsaktiviteter og spildevandsforsyningsaktiviteter, men at disse skal holdes regnskabsmæssigt adskilt, jf. den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 1.

Den foreslåede nye affattelse af § 6, stk. 1, 1. pkt., tydeliggør desuden, at bestemmelsen ikke omfatter vandselskaber, som er undtaget efter vandsektorlovens § 3. § 3 omhandler

undtagelse af vandselskaber fra visse bestemmelser i loven, hvis de i de seneste 3 år har haft en debiteret vandmængde på mindre end 200.000 m³ årligt eller ikke længere er kommunalt ejet. Det fremgår af bestemmelsen, at undtagelsen bl.a. omfatter hele kapitel 3 om indtægtsrammer m.v.

Det fremgår af den foreslåede affattelse af vandsektorlovens § 6, stk. 1, 2. *pkt.*, at en indtægtsramme omfatter både drifts- og anlægsomkostninger.

Der er tale om en sproglig forenkling og præcisering. Forslaget ændrer ikke gældende ret.

Ligesom den nuværende affattelse af § 6, stk. 1, 2. *pkt.*, indebærer forslaget således, at en indtægtsramme fastsættes samlet for driftsomkostninger og omkostninger til anlæg, således at vandselskaberne har mulighed for at ændre på både driftsomkostninger og anlægsomkostninger inden for den fastsatte indtægtsramme.

De gældende formuleringer i § 6, stk. 1, 2. *pkt.*, hvorefter indtægtsrammen fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger, og at den er en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter, foreslås at udgå, da formuleringerne kan give anledning til den misforståelse, at et vandselskab ikke kan have omkostninger og indtægter, som indtægtsrammen ikke omfatter. Der er i den gældende regulering og vil også fremover være omkostningstyper, som et vandselskab lovligt kan afholde, men som ikke skal dækkes under indtægtsrammen, ligesom der er og fremover vil være indtægter, som ikke skal medtages i kontrollen med rammerne, og altså ikke regnes som regulatoriske indtægter, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 6, stk. 1, 1. *pkt.*

Det er således ikke hensigten med forslaget at ændre på, at en indtægtsramme er en beløbsmæssig grænse, som selskabets regulatoriske indtægter samlet skal overholde.

Til nr. 12

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 2, fastsættes en indtægtsramme, jf. stk. 1, med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte indtægtsrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en indtægtsramme, fastsættes den første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Det foreslås i vandsektorlovens § 6, *stk. 2*, at indsætte et 3. *pkt.*, hvorefter en indtægtsramme endvidere fastsættes efter reglerne i stk. 3-6 og efter regler udstedt i medfør af § 8.

Forslaget præciserer, at fastsættelsen af indtægtsrammer ud over vandsektorlovens § 6, stk. 2, også reguleres i § 6, stk. 3-6. Indtægtsrammen vil således bl.a. skulle korrigeres med effektiviseringskrav, jf. stk. 3-5, og i indtægtsrammen vil endvidere skulle indgå forskellige tillæg og fradrag, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 6, som foreslået ændret ved lovforslagets § 1, nr. 13. Forslaget præciserer desuden, at fastsættelse af indtægtsrammen også vil skulle ske efter regler

udstedt i medfør af den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og dermed at reglerne om fastsættelse af indtægtsrammer i lovens § 6 ikke er udtømmende. Forslaget ændrer ikke gældende ret.

Bl.a. vil der i medfør af den foreslåede § 8 i vandsektorloven kunne fastsættes regler om, hvordan indtægtsrammer fastsættes for selskaber, som skal have fastsat deres første indtægtsramme for et senere år end 2017. Formuleringerne i bestemmelsen i vandsektorlovens § 6, stk. 2, vedrørende faktiske driftsomkostninger i 2013-15 samt investeringstillæg tager sigte på fastsættelsen af de rammer, som skulle gælde for 2017, og det har således ikke været hensigten, at omkostninger i 2013-15 skulle være grundlag for senere rammer. For senere rammer forudsætter bestemmelsen, at det pågældende selskab har fået fastsat rammer tidligere. Der er derfor behov for regler i ØR-bekendtgørelsen om fastsættelse af rammer for selskaber, der skal have fastsat deres første ramme for et senere år end 2017.

Der vil i medfør af den foreslåede § 8 bl.a. også kunne fastsættes regler om pristalskorrektur og regler om, hvilke dele af indtægtsrammen der pålægges effektiviseringskrav og pristalskorrektur. Der er også fastsat regler herom i den gældende ØR-bekendtgørelse.

Der henvises i øvrigt om den foreslåede § 8 og udmøntningen heraf til lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 13

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 6, at et vandselskab kan få korrigeret indtægtsrammen med et tillæg, jf. §§ 7 og 8.

Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme efter vandsektorlovens § 6 a, jf. den gældende bestemmelse i § 6 a, stk. 4.

Det foreslås i vandsektorlovens § 6, *stk. 6*, at ændre »et tillæg, jf. §§ 7 og 8« til: »tillæg og fradrag«.

Der er for det første tale om dels en konsekvensændring som følge af, at vandsektorlovens § 7 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og at en generel henvisning til vandsektorlovens § 8 foreslås indsat i vandsektorlovens § 6, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. For det andet er der tale om en præcisering af, at der også kan foretages fradrag i rammerne i visse tilfælde, hvilket også er tilfældet efter de gældende regler, idet der også i medfør af den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 8 er udstedt regler om fradrag i rammerne.

Vedrørende de nærmere regler, der påtænkes fastsat om tillæg og fradrag, henvises til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra c, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 14

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 7, skal et vandselskab indberette årsregnskabet til Forsyningssekretariatet. Årsregnskabet skal indeholde de nødvendige oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammen, herunder om vandselskabet overholder betingelserne for tillæg, jf. stk. 6. Oplysningerne gives som note til årsregnskabet, som revisorpåtegnet erklæring eller på en anden af Forsyningssekretariatet godkendt måde.

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 8, kan Forsyningssekretariatet skønsmæssigt fastsætte vandselskabets indtægtsramme, hvis vandselskabet ikke opfylder oplysningsforpligtelsen efter stk. 7.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 6, stk. 7 og 8, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39. Det vurderes således mere hensigtsmæssigt, at der kan fastsættes sammenhængende bekendtgørelsesregler om vandselskabernes indberetningspligter og om konsekvenserne af, at et vandselskab ikke opfylder sine indberetningspligter, i stedet for at der – som nu – findes regler herom både i lov og bekendtgørelser.

Det er hensigten at fastsætte regler om vandselskabernes regnskabsføring i medfør af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 20 og at fastsætte regler om indberetning af bl.a. årsregnskab med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil. Det foreslås endvidere, at Vandsektortilsynet får hjemmel til at påbyde vandselskaberne at indsende yderligere nødvendige oplysninger og dokumenter, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Det er hensigten, at der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil, bl.a. fastsættes regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal fastsætte vandselskabernes økonomiske rammer, hvis vandselskabet ikke opfylder deres oplysningspligter.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 39.

Til nr. 15

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6 a, stk. 1, 1. pkt., fastsætter Forsyningssekretariatet for vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 6 a, stk. 1, 2. pkt., at den enkelte regnskabsmæssige kontrolramme

fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Der er fastsat nærmere regler om fastsættelsen af regnskabsmæssige kontrolrammer i ØR-bekendtgørelsen.

Det foreslås at nyaffatte vandsektorlovens § 6 a, stk. 1.

Det foreslås, at § 6 a, stk. 1, 1. pkt., affattes således, at Vandsektortilsynet for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³, som ikke er undtaget efter §§ 3 eller 3 a, skal fastsætte én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter med henblik på dækning af nødvendige og effektive omkostninger.

Den foreslåede nye affattelse af vandsektorlovens § 6 a, stk. 1, 1. pkt., tydeliggør, at den regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes med henblik på dækning af selskabernes nødvendige og effektive omkostninger. Der findes lignende formuleringer i andre forsyningslove, og det vurderes hensigtsmæssigt, at det fremgår tydeligt, at den regnskabsmæssige kontrolramme kun skal tage sigte på dækning af nødvendige og effektive omkostninger. Formuleringen indebærer ikke ændringer af gældende ret.

Nødvendige omkostninger skal forstås på samme måde som i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingslovens regler om, hvilke omkostninger et vandselskab lovligt kan takstfinansiere. Omkostningerne skal således være nødvendige for det pågældende vandselskabs almindelige forsyningsvirksomhed eller efter særlig hjemmel kunne indregnes i bidrag og takster. Der henvises til afsnit 3.3.1.1. i de almindelige bemærkninger, hvor der redegøres for vandforsyningslovens og spildevandsbetalingslovens betalingsregler, herunder hvile i sig selv-princippet, og til bemærkningerne til det foreslåede § 8, nr. 1, litra c, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Nødvendige omkostninger omfatter også nødvendig forrentning af fremmedkapital, f.eks. betaling af renter og gebyrer m.v. på lån til nødvendige investeringer, der optages med henblik på en effektiv kapitalstruktur, herunder en hensigtsmæssig fordeling af egenkapital og fremmedkapital. Reglerne i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven om, hvilke omkostninger vandselskaberne kan takstfinansiere, indeholder derimod ikke mulighed for at opkræve takstmidler til forrentning af egenkapital, herunder indskudskapital. Til forskel fra bl.a. elnetreguleringen kan den regnskabsmæssige kontrolramme på vandområdet således ikke fastsættes med henblik på at dække forrentning af indskudskapital eller egenkapital i øvrigt. Der foreslås ikke ændring heraf.

Til forskel fra vandforsyningslovens og spildevandsbetalingslovens regler om, hvilke omkostninger et vandselskab lovligt kan takstfinansiere, skal de regnskabsmæssige kon-

trolrammer derudover tage sigte på kun at dække effektive omkostninger, hvilket er baggrunden for, at der er fastsat regler om effektiviseringskrav, jf. vandsektorlovens § 6 a, stk. 3.

Dette skal ikke forstås sådan, at alle afgørelser vedrørende de regnskabsmæssige kontrolrammer skal træffes med henblik på at sikre, at alene effektive omkostninger dækkes. Effektiviteten skal primært sikres gennem de stillede effektiviseringskrav. Vandsektortilsynet vil således ikke kunne give afslag på tillæg eller foretage fradrag med den begrundelse, at en omkostning ikke er effektiv, eller at vandselskabet har truffet andre valg vedrørende selskabsdriften, end Vandsektortilsynet finder hensigtsmæssige. Det gælder også valg, der vedrører afvejning mellem forskellige typer af løsninger, f.eks. drifts- og anlægsløsninger, valg af hensigtsmæssigt serviceniveau eller afvejning mellem passende sikring af forsyningen, herunder også på længere sigt, og lavere omkostninger nu og her. Dette vil gælde, medmindre der er fastsat særlige regler med krav til omkostningseffektivitet eller nødvendighed, som vandselskabet skal overholde, og som Vandsektortilsynet skal påse overholdelsen af, f.eks. reglerne i omkostningsbekendtgørelsen eller reglerne om markedsmæssighed af aftaler.

Bestemmelsen vil – som hidtil – skulle forstås sådan, at det kun er omkostninger til vandselskabets hovedaktivitet, ikke eventuel tilknyttet virksomhed, jf. vandsektorlovens § 18, som skal dækkes under den regnskabsmæssige kontrolramme, idet det kun er disse omkostninger, som må takstfinansieres.

Der er imidlertid også visse omkostninger til vandselskabers hovedvirksomhed, som enten skal eller kan finansieres ad anden vej end via takstindtægter. Vandselskaber kan også have andre indtægter end takstindtægter, som bidrager til finansiering af de aktiviteter, som i øvrigt takstfinansieres, f.eks. overskud fra tilknyttet virksomhed, som er indgået i vandselskabet, eller tilskud fra f.eks. EU eller foreninger oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21.

Det er hensigten, at det fastsættes ved bekendtgørelse i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 2, hvilke kategorier af indtægter der er omfattet af den regnskabsmæssige kontrolramme og dermed skal medregnes ved kontrol af overholdelsen af rammen, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Der vil således i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8 bl.a. kunne fastsættes regler om, at visse indtægter ikke skal indtægtsføres i forhold til kontrollen af, om den regnskabsmæssige kontrolramme er overholdt, og således ikke skal regnes som en regulatorisk indtægt. Det er f.eks. fortsat hensigten at fastsætte, at omkostninger til visse typer af hovedaktivitet kan eller skal dækkes af indtægter fra samme aktivitet.

Desuden er det fortsat hensigten, at visse typer af omkostninger skal kunne medføre tillæg til den fastsatte regnskabs-

mæssige kontrolramme, herunder som IPO, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 6, som i medfør af vandsektorlovens § 6 a, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme. Der henvises desuden til den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 8, nr. 1, litra c, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Hvordan de regnskabsmæssige kontrolrammer nærmere fastsættes, følger af de øvrige regler i vandsektorlovens § 6 a, stk. 2-4, og af de regler, som vil blive udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i vandsektorlovens § 8. Det er ved den første udmøntning hensigten i hovedtræk at videreføre de gældende regler herom.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Der vil efter forslaget, ligesom efter den gældende affattelse, skulle fastsættes én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, hvis det samme vandselskab udøver begge typer aktiviteter. Med formuleringen tages der højde for, at det er tilladt for vandselskaber at varetage både vandforsyningsaktiviteter og spildevandsforsyningsaktiviteter, men at disse skal holdes regnskabsmæssigt adskilt, jf. den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 1.

Den foreslåede nye affattelse af § 6 a, stk. 1, 1. pkt., tydeliggør desuden, at bestemmelsen ikke omfatter vandselskaber, som er undtaget efter vandsektorlovens §§ 3 eller 3 a. § 3 omhandler undtagelse af vandselskaber fra visse bestemmelser i loven, hvis de i de seneste 3 år har haft en debiteret vandmængde på mindre end 200.000 m³ årligt eller ikke længere er kommunalt ejet. Det fremgår af bestemmelsen, at undtagelsen bl.a. omfatter hele kapitel 3 om indtægtsrammer m.v. § 3 a omhandler undtagelse af forbrugerejede vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, fra den økonomiske regulering, herunder bl.a. § 6 a.

Det fremgår af den foreslåede affattelse af vandsektorlovens § 6 a, stk. 1, 2. pkt., at en regnskabsmæssig kontrolramme omfatter både drifts- og anlægsomkostninger.

Der er tale om en sproglig forenkling og præcisering. Forslaget ændrer ikke gældende ret.

Ligesom den nuværende affattelse af § 6 a, stk. 1, 2. pkt., indebærer forslaget således, at en regnskabsmæssig kontrolramme fastsættes samlet for driftsomkostninger og omkostninger til anlæg, således at vandselskaberne har mulighed for at ændre på både driftsomkostninger og anlægsomkostninger inden for den fastsatte regnskabsmæssige kontrolramme.

De gældende formuleringer i § 6 a, stk. 1, 2. pkt., hvorefter den regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger, og at den er en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter, foreslås at udgå, da formuleringerne kan give anledning til den mis-

forståelse, at et vandselskab ikke kan have omkostninger og indtægter, som indtægtsrammen ikke omfatter. Der er i den gældende regulering og vil også fremover være omkostningstyper, som et vandselskab lovligt kan afholde, men som ikke skal dækkes under den regnskabsmæssige kontrolramme, ligesom der er og fremover vil være indtægter, som ikke skal medtages i kontrollen med rammerne, og altså ikke regnes som regulatoriske indtægter, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 6 a, stk. 1, 1. pkt.

Det er således ikke hensigten med forslaget at ændre på, at en regnskabsmæssig kontrolramme er en beløbsmæssig grænse, som selskabets regulatoriske indtægter samlet skal overholde.

Til nr. 16

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6 a, stk. 2, fastsættes en regnskabsmæssig kontrolramme, jf. stk. 1, med udgangspunkt i tidligere fastsatte regnskabsmæssige kontrolrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en regnskabsmæssig kontrolramme, fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Det foreslås i vandsektorlovens § 6 a, stk. 2, at indsætte et 3. pkt., hvorefter en regnskabsmæssig kontrolramme endvidere fastsættes efter reglerne i stk. 3 og 4 og efter regler udstedt i medfør af § 8.

Forslaget præciserer, at fastsættelsen af regnskabsmæssige kontrolrammer ud over vandsektorlovens § 6 a, stk. 2, også reguleres i § 6 a, stk. 3 og 4. Den regnskabsmæssige kontrolramme vil således bl.a. skulle korrigeres med effektiviseringskrav, jf. stk. 3, og i den regnskabsmæssige kontrolramme vil endvidere skulle indgå forskellige tillæg og fradrag, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 6, som foreslået ændret ved lovforslagets § 1, nr. 13, som efter vandsektorlovens § 6 a, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme. Forslaget præciserer desuden, at fastsættelse af den regnskabsmæssige kontrolramme også vil skulle ske efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og dermed at reglerne om fastsættelse af regnskabsmæssige kontrolrammer i lovens § 6 a ikke er udtømmende. Forslaget ændrer ikke gældende ret.

Bl.a. vil der i medfør af den foreslåede § 8 i vandsektorloven kunne fastsættes regler om, hvordan regnskabsmæssige kontrolrammer fastsættes for selskaber, som skal have fastsat deres første indtægtsramme for et senere år end 2017. Formuleringerne i bestemmelserne i vandsektorlovens § 6 a, stk. 2, vedrørende faktiske driftsomkostninger i 2013-15 samt investeringstillæg tager sigte på fastsættelsen af de rammer, som skulle gælde for 2017, og det har således ikke været hensigten, at omkostninger i 2013-15 skulle være grundlag for senere rammer. For senere rammer forudsætter bestemmelsen, at det pågældende selskab har fået fastsat

rammer tidligere. Der er derfor behov for regler i ØR-bekendtgørelsen om fastsættelse af rammer for selskaber, der skal have fastsat deres første ramme for et senere år end 2017.

Der vil i medfør af den foreslåede § 8 bl.a. også kunne fastsættes regler om pristalskorrektur og regler om, hvilke dele af den regnskabsmæssige kontrolramme der pålægges effektiviseringskrav og pristalskorrektur. Der er også fastsat regler herom i den gældende ØR-bekendtgørelse.

Der henvises i øvrigt om den foreslåede § 8 og udmøntningen heraf til lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 17

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6 a, stk. 4, finder bestemmelserne om tillæg, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 6, indberetning efter vandsektorlovens § 6, stk. 7, og skønmæssig fastsættelse, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 8, tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme.

Det foreslås i vandsektorlovens § 6 a, stk. 4, at der efter »tillæg« indsættes: »og fradrag«, og at »indberetning efter § 6, stk. 7, og skønmæssig fastsættelse, jf. § 6, stk. 8,« udgår.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte »og fradrag« i vandsektorlovens § 6, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, og forslaget om at ophæve vandsektorlovens § 6, stk. 7 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13 og 14.

Til nr. 18

I henhold til den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 7 kan Forsyningssekretariatet efter ansøgning fra et vandselskab meddele dispensation fra indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme. Dispensationen skal angive den ændrede indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme og varigheden af denne. Stk. 2 indeholder en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætter regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i ansøgningen, og om behandling af ansøgninger, herunder hvilke forhold der kan begrunde meddelelse af dispensation. Bemyndigelsen er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen. Der er fastsat regler herom i ØR-bekendtgørelsens § 16, hvoraf det fremgår, at der kan dispenseres i tilfælde af uforudsete hændelser, herunder pludseligt opståede brud, kollaps, brand, terror, uheld eller pludseligt opståede eller konstaterede forureninger, hvis omkostningerne forbundet med hændelsen overstiger 3 pct. af vandselskabets faktiske driftsomkostninger. Det er også fastsat, at dispensation udløser et tillæg til den økonomiske ramme, som udgør den del af omkostningerne, som overstiger 3 pct. af vandselskabets faktiske driftsomkostninger. Endvidere er fastsat regler om krav til og behandling af ansøgning om dispensation.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 7 ophæves.

Forslaget om at ophæve vandsektorlovens § 7 betyder, at der ikke fremover vil være hjemmel til at dispensere fra et vandselskabs økonomiske ramme. Det er således hensigten, at der ikke fastsættes bekendtgørelsesregler om, at Vandsektortilsynet kan dispensere fra den økonomiske ramme.

Ophævelsen af dispensationsadgangen skyldes, at det vurderes, at der med de påtænkte ændringer i den måde, tillæg til den økonomiske ramme behandles på, ikke vil være behov for at dispensere fra rammen.

Det er bl.a. hensigten med hjemmel i de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra c, og nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil, at fastsætte, at nye tillæg i forbindelse med kontrollen med overholdelse af de økonomiske rammer fremover tillægges rammen for det år, hvor omkostningerne er blevet afholdt, så selskaberne vil kunne opkræve takstmidler til tillægsberettigede omkostninger i det år, de afholdes. Kontrollen med overholdelse af de økonomiske rammer sker det efterfølgende år, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19. Det vurderes herefter, at der ikke vil være behov for et særligt dispensationssystem for uforudsete udgifter, da behovet vil kunne dækkes af regler om tillæg til rammen. Hvis vandselskabet derudover vil have sikkerhed for, at der er tale om en tillægsberettiget omkostning, før det afholder den, vil selskabet som i dag kunne søge om forhåndsgodkendelse.

Det bemærkes, at der heller ikke på ulovbestemt grundlag vil være mulighed for at dispensere fra de økonomiske rammer eller i øvrigt fravige de regler, der er fastsat i medfør af vandsektorloven om Vandsektortilsynets afgørelser, herunder bl.a. om økonomiske rammer. Det er således ikke hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller Energistyrelsen skal kunne dispensere konkret fra de bekendtgørelsesregler, de fastsætter i medfør af bemyndigelserne i loven. Det skyldes, at det ville gribe ind i den administrationsordning, der er fastsat i loven, hvorefter det er Vandsektortilsynet, der træffer de konkrete afgørelser. En mulighed for, at ministeren eller Energistyrelsen konkret kunne dispensere fra de fastsatte bekendtgørelsesregler ville endvidere risikere at anfægte den uafhængighed ved afgørelsen af de konkrete sager, som Vandsektortilsynet har i medfør af vandsektorlovens § 9, stk. 3, der bliver § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 19

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a, herunder om beregningsmetode, effektiviseringskrav, reguleringsperioder, indfasningsperioder, kontrolperioder, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen, samt om vandselskabernes indberetning af oplysninger til Forsyningssekretariatet, indberetningens form, herunder

at indberetning skal ske elektronisk, og frister for indberetningen. Ministeren fastsætter endvidere regler om tillæg til indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer og om betingelser for tillæg, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.

Bemyndigelsen er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen.

Det foreslås at nyaffatte vandsektorlovens § 8, således at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om Vandsektortilsynets fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a, herunder om en række specifikke emner, der opregnes i § 8, nr. 1-3.

Opregningen er ikke udtømmende, og ministeren vil med bemyndigelsen således kunne udstede alle de regler, der er nødvendige for at udfylde de overordnede regler i vandsektorlovens §§ 6 og 6 a med de foreslåede ændringer, jf. lovforslagets § 1, nr. 11-18.

Den foreslåede bestemmelse svarer overordnet til den gældende bestemmelse i § 8, men beskriver tydeligere, hvilke regler ministeren vil kunne fastsætte.

Bestemmelsen omfatter de samme emneområder som den gældende bestemmelse i § 8, og der vil således i medfør af bestemmelsen kunne udstedes regler om de samme forhold som i den gældende ØR-bekendtgørelse. Dog foreslås det, at bemyndigelsen til at udstede regler om vandselskabernes indberetning af oplysninger, indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og frister for indberetningen udgår af bestemmelsen. Dette er en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Efter det foreslåede § 8, nr. 1, fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren regler om fastsættelse og justering af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.

Bemyndigelsen omfatter således de regler, der er nødvendige for at udfylde bestemmelserne i vandsektorlovens §§ 6 og 6 a herom.

Det foreslåede § 8, nr. 1, *litra a*, omhandler beregningsmetode, og hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder hvordan fastsættelse skal ske for selskaber, der første gang skal have fastsat en indtægtsramme eller regnskabsmæssig kontrolramme for et senere år end 2017.

Bemyndigelsen omfatter således ligesom den gældende § 8 udfyldende regler i forhold til vandsektorlovens § 6, stk. 2, og § 6 a, stk. 2, hvorefter indtægtsrammen, hhv. den regnskabsmæssige kontrolramme, fastsættes med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte rammer og årsregnskaber, og hvis der ikke tidligere er fastsat en ramme, med

udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-15 samt investeringstillæg.

Det er hensigten som hidtil at fastsætte regler om frister for Vandsektortilsynets fastsættelse af de økonomiske rammer.

Det er hensigten, at der ikke som hidtil fastsættes regler om regulerings- og kontrolperioder, da disse regler overflødiggøres af det påtænkte nye kontrolsystem, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 8, nr. 3.

Endvidere er det hensigten, at der som hidtil fastsættes regler om, hvordan der skal fastsættes økonomiske rammer i tilfælde af fusion eller spaltning af vandselskaber, og tilfælde, hvor et vandselskab overtager et andet, herunder tilfælde, hvor et eller flere af de involverede selskaber ikke har været omfattet af reglerne om økonomiske rammer tidligere. Det er endvidere hensigten, at der fastsættes regler om fastsættelse af økonomiske rammer i tilfælde, hvor et helt nyoprettet vandselskab bliver omfattet af reguleringen.

Formuleringerne i bestemmelserne i vandsektorlovens § 6, stk. 2, og § 6 a, stk. 2, vedrørende faktiske driftsomkostninger i 2013-15 samt investeringstillæg tager sigte på fastsættelsen af de rammer, som skulle gælde for 2017, og det har således ikke været hensigten, at omkostninger i 2013-15 skulle være grundlag for senere rammer. For senere rammer forudsætter bestemmelsen, at det pågældende selskab har fået fastsat rammer tidligere. Der er derfor behov for regler i ØR-bekendtgørelsen om fastsættelse af rammer for selskaber, der skal have fastsat deres første ramme for et senere år end 2017.

Det foreslåede § 8, nr. 1, *litra b*, omhandler generelt og individuelt effektiviseringskrav og pristalskorrektur, herunder omhandler § 8, nr. 1, *litra b, nr. i*, korrektur af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer på baggrund af effektiviseringskrav, herunder hvilke elementer af rammen der omfattes af effektiviseringskrav.

Bemyndigelsen omfatter således udfyldende regler i forhold til vandsektorlovens § 6, stk. 3-5, og § 6 a, stk. 3.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 3, korrigeres indtægtsrammen for de store vandselskaber med et årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5, og

1) en af ministeren fastsat procentdel af de driftsomkostninger, der indgår i den økonomiske ramme for 2017, og

2) en procentdel af de anlægsomkostninger, som indgår i grundlaget for den økonomiske ramme for 2017, og som fastsættes af Forsyningssekretariatet på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, hvis denne er positiv.

Det følger af vandsektorlovens § 6, stk. 4, at hvis indtægtsrammen fastsættes første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektur med udgangspunkt i denne indtægtsramme.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 5, korrigeres indtægtsrammen endvidere for vandselskaber, der vurderes som ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, jf. vandsektorlovens § 4, med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til 2 pct. af indtægtsrammen.

Ifølge vandsektorlovens § 6 a, stk. 3, korrigeres den regnskabsmæssige kontrolramme årligt med en af ministeren fastsat procentdel af vandselskabets regnskabsmæssige kontrolramme for 2017. Fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektur med udgangspunkt i denne kontrolramme.

Der er i ØR-bekendtgørelsen med hjemmel i den eksisterende bemyndigelse i vandsektorlovens § 8 bl.a. fastsat supplerende regler om fastsættelse af effektiviseringskravene. Bekendtgørelsen indeholder desuden en liste over IPO, som er undtaget fra effektiviseringskrav.

I medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 8, nr. 1, *litra b, nr. i*, vil der kunne fastsættes nærmere regler om, hvordan det generelle og det individuelle effektiviseringskrav beregnes, og hvordan indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer nærmere korrigeres på baggrund af effektiviseringskrav.

Ved den første udmøntning er det hensigten at fastsætte, at effektiviseringskrav beregnes på samme måde som efter de gældende regler i ØR-bekendtgørelsen.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at IPO ikke pålægges effektiviseringskrav, jf. nærmere om IPO under bemærkningerne til det foreslåede § 8, nr. 1, *litra c*.

Det individuelle effektiviseringskrav vil som hidtil skulle fastsættes for de selskaber, som er vurderet ineffektive i benchmarkingen, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 5. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om, hvordan det individuelle krav fastsættes på baggrund af benchmarkingen, herunder er det ved den første udmøntning hensigten, at der i overensstemmelse med Forsyningssekretariatets og Konkurrenceankenævnets gældende praksis skal fastsættes et individuelt krav for de selskaber, hvor den påvirkelige del af indtægtsrammen overstiger deres effektive omkostningsniveau beregnet på grundlag af benchmarkingen.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, som led i den styrkede håndhævelse af reglerne at fastsætte regler om, at det individuelle effektiviseringskrav kan fastsættes til maksimum, dvs. 2 pct., jf. vandsektorlovens § 6, stk. 5, hvis et selskab ikke indberetter oplysninger til brug for benchmarkingen inden den fastsatte frist, eller hvis der er så væsentlige mangler heri, at Vandsektortilsynet ikke kan foretage en retvisende benchmarking af selskabet, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 39, om den foreslåede § 22 b.

Det foreslåede § 8, nr. 1, *litra b, nr. ii*, omhandler beregning af prisudvikling og korrektur af indtægtsrammer og regn-

skabsmæssige kontrolrammer på baggrund af prisudvikling, herunder hvilke elementer af rammen der omfattes af pristalskorrektion.

Vandsektorloven indeholder ikke regler om pristalskorrektion, men der er fastsat regler herom i ØR-bekendtgørelsen.

I medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra b, nr. ii, vil der kunne fastsættes regler om, hvordan prisudviklingen beregnes, og hvordan indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer nærmere korrigeres på baggrund af prisudviklingen.

Ved den først udmøntning er det hensigten at fastsætte, at prisudvikling beregnes på samme måde som efter de gældende regler i ØR-bekendtgørelsen.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at IPO ikke pristalskorrigeres, jf. nærmere om IPO under bemærkningerne til det foreslåede § 8, nr. 1, litra c. Efter de gældende regler i ØR-bekendtgørelsen pristalsreguleres IPO, men dette vil ikke være relevant efter de påtænkte regler, hvorefter nye IPO (eller ændringer i IPO) indregnes i forbindelse med kontrollen af rammen for det, år, hvor de er afholdt.

Det foreslåede § 8, nr. 1, litra c, omhandler tillæg til og fradrag i indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer samt betingelser herfor, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.

Bemyndigelsen omfatter således udfyldende regler i forhold til vandsektorlovens § 6, stk. 6, som foreslået ændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, og i forhold til vandsektorlovens § 6 a, stk. 4, som foreslået ændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, hvorefter et vandselskab kan få korrigeret indtægtsrammen, henholdsvis den regnskabsmæssige kontrolramme, med tillæg og fradrag.

Der er i medfør af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 8 fastsat regler i ØR-bekendtgørelsen om tillæg, herunder IPO, og fradrag, særlig § 9, stk. 6, §§ 11, 13-15 og § 18, stk. 9.

Der kan bl.a. gives tillæg til omkostninger til statsligt eller kommunalt fastsatte, pålagte eller godkendte mål, der overstiger en vis grænse, herunder klimatilpasningsprojekter, til ledningsflytninger, udvidelse af forsyningsområdet eller håndterede vandmængder, og tilbagebetaling af vejbidrag. Der er fastsat regler om mulighed for at give et supplerende investeringstillæg, hvis vandselskabets likviditet ikke er tilstrækkelig til at kunne finansiere afdrag og renter på selskabets lånefinansierede investeringer m.v.

Herudover er der fastsat regler om IPO, jf. ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 6, hvorefter den økonomiske ramme årligt justeres ved ændringer af de omkostninger, som er omfattet af bekendtgørelsens § 9, stk. 4.

Efter ØR-bekendtgørelsens § 15 kan Forsyningssekretariatet også justere den økonomiske ramme for et vandselskab,

hvis aktiviteter eller omkostninger i vandselskabet ændres væsentligt. Dette gælder både i opadgående og nedadgående retning.

Der er i ØR-bekendtgørelsen desuden fastsat regler om reduktion af den økonomiske ramme, hvis vandselskabet har overskredet sin ramme samlet over en reguleringsperiode eller kontrolperiode, jf. § 18, stk. 9, eller i visse tilfælde, hvor et selskab har afholdt omkostninger i strid med reglerne i omkostningsbekendtgørelsen, jf. § 14.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra c, giver ligesom den gældende § 8 mulighed for at fastsætte regler om, hvilke typer af omkostninger der kan udløse et tillæg til den økonomiske ramme, og hvilke betingelser vandselskaberne skal opfylde for at kunne få tillæg til de pågældende omkostninger. Der vil herunder ligesom efter den gældende § 8 kunne fastsættes betingelser vedrørende samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed for de projekter, der søges om tillæg til. Der vil også kunne fastsættes regler om fradrag i rammen, hvilket der også er mulighed for efter den gældende § 8.

Med hensyn til betingelser vedrørende samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed vil der f.eks. kunne fastsættes regler som de gældende regler i ØR-bekendtgørelsen vedrørende tillæg til spildevandsforsyningsselskabernes klimatilpasning. Ved den første udmøntning er det ikke hensigten, at der fastsættes betingelse om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed på andre områder end spildevandsforsyningsselskabernes klimatilpasning.

Det er som hidtil hensigten, at der som hovedregel ikke gives tillæg til ordinær drift eller til reinvesteringer i ordinær infrastruktur, som allerede er omfattet af grundlaget for rammen, men at tillæg derimod som hovedregel vedrører omkostninger til nye eller udvidede opgaver m.v. Det er dog hensigten, at der i visse tilfælde kan fastsættes regler om tillæg også til andet end nye opgaver m.v., f.eks. i tilfælde af utilstrækkelig likviditet til at betale renter og afdrag på lånefinansierede investeringer eller til dækning af omkostninger til uforudsete hændelser, som f.eks. forurening m.v.

Det er også som hidtil hensigten at fastsætte, at der gives tillæg til dækning af IPO. I modsætning til andre tillæg er det hensigten, at sådanne tillæg skal tilpasses årligt på baggrund af de faktiske afholdte omkostninger i det foregående år, medmindre omkostningen undtagelsesvis indregnes over en årrække (periodisering).

Ved den første udmøntning er det i øvrigt hensigten, at der i det væsentlige skal kunne gives tillæg (herunder som IPO) til de samme typer af omkostninger som efter de gældende regler. Herunder er det ved den første udmøntning hensigten at videreføre principperne i de gældende regler om tillæg til klimatilpasning, hvorefter det bl.a. er en forudsætning for at få tillæg, at reglerne i omkostningsbekendtgørelsen dokumenteres overholdt. Det forventes dog, at der ved den første udmøntning vil ske visse mindre præciseringer og

tilpasninger af tillægsreglerne, f.eks. i forhold til udgifter til cybersikkerhed.

Der vil kunne ændres i reglerne om tillæg, hvis udviklingen medfører, at der opstår behov for nye eller ændrede regler, herunder hvis det konstateres, at tillægsreglerne giver uhenigtsmæssige incitamenter til vandselskaberne eller medfører uhenigtsmæssige administrative konsekvenser. Der vil også kunne ske ændringer af, hvilke omkostninger der anses som IPO, hvis vurderingen af, om en omkostning skal anses for at være påvirkelig eller ej ændres, eller hvis der opstår nye typer af omkostninger, som vandselskaberne ikke eller kun i mindre grad har mulighed for at påvirke, og som derfor bør behandles som IPO.

Der vil ligeledes kunne fastsættes regler om, hvordan tillæg og fradrag beregnes og indregnes i den økonomiske ramme.

Det er som hidtil hensigten, at tillæg som hovedregel skal gives på baggrund af afholdte omkostninger, men at der fortsat skal være mulighed for, at selskaberne kan søge om en forhåndsgodkendelse af tillæg, før de afholder omkostningerne. En forhåndsgodkendelse eller afslag herpå vil være en forvaltningsretlig afgørelse, som vil kunne påklages, jf. vandsektorlovens § 26, stk. 2. En forhåndsgodkendelse vil være bindende under forudsætning af, at de pågældende tillægsregler ikke er ændret, når det endelige tillæg skal gives, og at de forudsætninger, der i øvrigt er lagt til grund for forhåndsgodkendelsen, ikke er ændret på en måde, der påvirker vurderingen af, om betingelserne for at opnå tillæg er opfyldt.

Det er hensigten, at tillæg som hidtil som hovedregel fastsættes og beregnes på baggrund af afholdte omkostninger ud fra vandselskabets årlige driftsomkostninger samt den årlige lineære afskrivning på anlægsomkostningen i det kalenderår, der går forud for ansøgningen. Den årlige afskrivning beregnes ud fra den afholdte anlægsomkostning fordelt over den tekniske levetid, som fremgår af POLKA. Hvis POLKA undtagelsesvis ikke omfatter det pågældende aktiv, er det som hidtil hensigten, at Vandsektortilsynet fastlægger levetiden.

Det er fortsat hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet, såfremt omkostninger til et tillæg varigt nedsættes eller bortfalder, kan reducere tillægget tilsvarende, og at selskaber er forpligtet til at give meddelelse til Vandsektortilsynet, hvis dette sker.

Det er hensigten at fastsætte regler om, fra hvornår tillæg indregnes i den økonomiske ramme. Det er herunder hensigten at fastsætte, at tillæg som hovedregel indregnes allerede fra det år, hvor omkostningerne er afholdt. Tillægget vil i så fald blive indregnet i forbindelse med kontrollen med overholdelse af den økonomiske ramme, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 8, nr. 3. Det vil i forbindelse med udmøntningen blive overvejet, om der skal være tilfælde, hvor tillæg, herunder særlig engangstillæg, omkostninger til uforudsete hændelser og den årlige justering af IPO, ikke

skal indregnes for det år, hvor omkostningen er afholdt, men for et senere år.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, at fastsætte regler om, at der som det klare udgangspunkt ikke kan gives tillæg for det pågældende år, hvis ansøgning med den krævede dokumentation ikke er modtaget inden den fastsatte frist, eller hvis der er mangler i den fremsendte dokumentation, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 39, om den foreslåede § 22 b.

Bestemmelsen i det foreslåede § 8, nr. 1, litra c, omhandler også regler om fradrag i rammen, og der vil i medfør heraf bl.a. kunne fastsættes regler om fradrag, som skyldes, at nogle af vandselskabets opgaver eller omkostninger er bortfaldet.

Derudover vil der bl.a. kunne fastsættes regler om fradrag som følge af, at vandselskabet har haft højere indtægter end den økonomiske ramme tillader, og som ligger ud over den fleksibilitet, der ligger i kontrolsystemet, som fastsættes efter det foreslåede § 8, nr. 3. Det er ved den første udmøntning foreløbig hensigten at fastsætte, at hvis et selskab har haft en differencesaldo i forbrugernes favør i fire på hinanden følgende år, konverteres differencen plus renter som udgangspunkt til et fradrag i den økonomiske ramme for det eller de følgende år, jf. nærmere bemærkningerne til det foreslåede nr. 3.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om fradrag, som skyldes, at det konstateres, at vandselskabet tidligere har fået beregnet sin økonomiske ramme for højt. Hvis det konstateres, at der er fejl i grundlaget for eller beregningen af tidligere rammer, som har ført til, at rammerne er blevet fastsat for højt eller lavt, er det således hensigten at fastsætte, at dette ikke skal justeres ved at genoptage de tidligere afgørelser om rammer og om kontrol af rammer, hvilket ville medføre, at alle senere afgørelser også ville skulle rettes. Det er derfor hensigten at fastsætte, at korrektionen som følge af de tidligere fejlagtige rammer vil skulle ske i form af fradrag i eller tillæg til den økonomiske ramme for det eller de år, der ligger efter afgørelsen om korrektion.

Hvis der tidligere er fastsat for lave rammer på grund af en fejl fra selskabets side, vil det bero på en konkret vurdering, om der skal ske korrektion. Dette vil bl.a. bero på, om de regler, der påtænkes udstedt i medfør af den foreslåede § 22 b, fører til, at selskabet kan korrigere oplysningerne, som har ført til de for lave rammer. Det vil ligeledes kunne indruges, om selskabet efter de almindelige forvaltningsretlige regler ville have krav på at få genoptaget sagen.

Det er også hensigten, at der fastsættes regler om fradrag i tilfælde, hvor vandselskabet har afholdt omkostninger, som det ikke lovligt kan afholde, eller omkostninger, som i øvrigt ikke må takstfinansieres. Det er hensigten, at der fastsættes regler om fradrag også i tilfælde, hvor overtrædelserne ikke har haft indflydelse på den økonomiske rammes

størrelse. Hvis rammen på grund af overtrædelsen har været beregnet varigt for højt, vil fradraget i denne anledning være varigt. I øvrigt er det hensigten, at fradrag, der skal rette op på, at der har været afholdt omkostninger, som ikke lovligt kunne afholdes eller takstfinansieres, vil være 1-årige, dog med mulighed for fordeling over flere år, hvis der er tale om store beløb. Det er desuden hensigten, at der fastsættes regler om fradrag i tilfælde, hvor vandselskabet ulovligt har haft for lave indtægter fra andre kilder end takster, f.eks. hvis der er indgået aftale om, at selskabet leverer en ydelse til en for lav pris, som er ikke-markedsmæssig, og dermed i strid med vandsektorlovens § 19, stk. 4. Der henvises i øvrigt vedrørende fradrag i forbindelse med ikke-markedsmæssige aftaler til bemærkningerne til det foreslåede § 19, stk. 7, 2. pkt., i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

Reglerne om fradrag forventes for det første at ville omfatte omkostninger, som er ulovlige for vandselskabet at afholde eller takstfinansiere efter regler i vandsektorloven eller regler udstedt i medfør af loven, herunder bl.a. reglerne om tilknyttet virksomhed og om aftalers markedsmæssighed, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19.

Reglerne forventes for det andet at ville omfatte omkostninger, som ikke i øvrigt må takstfinansieres i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Det er således hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet kan foretage fradrag, hvis Vandsektortilsynet bliver opmærksom på en omkostning, som tilsynet vurderer ikke lovligt kan takstfinansieres i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven.

Dette gælder både de omkostninger, hvor Vandsektortilsynet generelt er tillagt tilsynsopgaven, som det efter gældende ret er tilfældet i forhold til omkostningsbekendtgørelsen, og omkostninger, hvor tilsynsforpligtelsen i øvrigt ligger hos kommunalbestyrelsen som led i godkendelsen af vandselskabets takster. Det gælder også, selv om kommunalbestyrelsen har godkendt takster på baggrund af et budget, hvori de pågældende omkostninger indgår, eller i øvrigt har fundet, at de pågældende omkostninger kunne takstfinansieres. Baggrunden herfor er, at hvis Vandsektortilsynet ikke havde kompetence til at træffe sin egen afgørelse om, hvorvidt der er tale om en omkostning, som skal føre til fradrag i den økonomiske ramme efter vandsektorloven, fordi den er i strid med betalingsreglerne i vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven, ville man risikere, at Vandsektortilsynet var nødt til at træffe forskellige afgørelser over for vandselskaber i forskellige kommuner, som fortolker vandforsyningslovens eller spildevandsbetalingslovens regler om takstfinansiering forskelligt – eller endda over for det samme selskab, hvis det leverer til flere kommuner. Det er hensigten at fastsætte, at dette også gælder, selv om Energiklagenævnet i en klagesag i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelse har taget stilling til lovligheden af at takstfinansiere en omkostning i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Hvis Energiklagenævnet har taget stilling til lovligheden i henhold til reglerne i vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven,

som Vandsektortilsynet ikke generelt er tilsynsmyndighed for, forventes det dog, at Vandsektortilsynet normalt vil lægge nævnets vurdering til grund, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, herunder f.eks. at der er oplysninger i sagen, som ikke har indgået i klagesagen for Energiklagenævnet.

Vandsektortilsynet vil som udgangspunkt ikke kunne foretage fradrag med den begrundelse, at selskabet har afholdt en omkostning, der ikke er effektiv, eller at vandselskabet har truffet andre valg vedrørende selskabsdriften, end Vandsektortilsynet finder hensigtsmæssige. Det gælder også valg, der vedrører afvejning mellem forskellige typer af løsninger, f.eks. drifts- og anlægsløsninger, valg af hensigtsmæssigt serviceniveau eller afvejning mellem passende sikring af forsyningen, herunder også på længere sigt, og lavere omkostninger nu og her. Dette gælder, medmindre der er fastsat særlige regler med krav til omkostningseffektivitet eller nødvendighed, som vandselskabet skal overholde, og som Vandsektortilsynet skal påse overholdelsen af, f.eks. reglerne i omkostningsbekendtgørelsen eller reglerne om markedsmæssighed af aftaler.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at hvis vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, har anvendt midler til formål, der ikke måtte indregnes i bidrag og takster, skal dette fremover udlignes via fradrag i selskabets økonomiske ramme som beskrevet ovenfor og ikke via en kommunal afgørelse i forbindelse med godkendelser af bidrag og takster efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. Det er således hensigten i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 3, 1. pkt., i vandforsyningsloven og § 3 a, stk. 3, 1. pkt., i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og § 3, nr. 9, for disse selskaber at afskære kommunalbestyrelsen fra at afslå at godkende bidrag og takster med den begrundelse, at vandselskabet tidligere har afholdt udgifter, som vandselskabet ikke lovligt kunne afholde, eller i øvrigt har indregnet udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i bidrag og takster, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 15, og § 3, nr. 9. Det er derfor tillige hensigten i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 4, i vandforsyningsloven og § 3 a, stk. 4, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og § 3, nr. 9, at fastsætte, at kommunalbestyrelsen vil skulle orientere Vandsektortilsynet om afslag på godkendelse af bidrag og takster, og hvis kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at et vandselskab har afholdt omkostninger, som det ikke lovligt kan afholde, eller i øvrigt tidligere har indregnet omkostninger, der ikke lovligt kan indregnes i bidrag og takster efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, at fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner, hvis tilsynet finder, at et vandselskab har afholdt omkostninger, som ikke lovligt kan afholdes eller takstfinansieres, og herunder om tilfælde, hvor Vandsektortilsynet har foretaget

fradrag i den økonomiske ramme af denne grund. I så fald er det hensigten, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med takstgodkendelsen får pligt til at påse, at bidrag og takster er fastsat i overensstemmelse med vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven i forhold til de konkrete udgifter for det følgende år. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 30, § 2, nr. 15, og § 3, nr. 9.

Det foreslåede § 8, nr. 1, *litra d*, vedrører værdiansættelse af vandselskabernes aktiver, disses levetider og afskrivninger herpå.

De gældende regler om værdiansættelse og levetider er fastsat i ØR-bekendtgørelsen med hjemmel i den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 8 og § 15, stk. 4. Det følger af ØR-bekendtgørelsens § 11, stk. 15 og 16, at POLKA indeholder standardpriser og standardlevetider for komponenter i vandforsyninger og spildevandsforsyninger, at Forsyningssekretariatet fastlægger levetid af anlægsaktiver, for hvilke der ikke er fastsat standardlevetider, og at Forsyningssekretariatet kan revidere POLKA under inddragelse af branchen.

POLKA er oprindeligt udarbejdet i forbindelse med indførelsen af vandsektorloven til brug for fastsættelse af vandselskabernes reguleringsmæssige åbningsbalance pr. 1. januar 2010, som er en del af grundlaget for selskabernes økonomiske rammer. POLKA indeholder standardpriser og -levetider for langt hovedparten af de teknologier, som vandsektoren anvender.

Tillæg til de økonomiske rammer gives på baggrund af selskabernes faktiske afholdte omkostninger. Tillæg til investeringsomkostninger beregnes som afskrivninger på de anlagte aktiver. Afskrivningerne er beregnet på baggrund af selskabernes faktiske anlægsomkostninger afskrevet over aktivets levetid i POLKA. Hvis POLKA undtagelsesvis ikke omfatter det pågældende aktiv, fastlægger Forsyningssekretariatet levetiden.

Værdiansættelse og levetider for vandselskabernes aktiver anvendes desuden i den nuværende benchmarking efter vandsektorlovens § 4.

Den foreslåede bemyndigelse i § 8, nr. 1, *litra d*, vil sammen med den eksisterende bemyndigelse i vandsektorlovens § 15, stk. 4, give klar hjemmel til at fastsætte såvel indholdsmæssige som procedurmæssige regler om, hvordan værdiansættelse og levetider for vandselskabernes aktiver skal fastsættes, herunder om fastsættelse af standardpriser og -levetider i POLKA og om revision af POLKA.

Det er hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet ligesom efter de gældende regler i ØR-bekendtgørelsen kan revidere POLKA, og at Vandsektortilsynet skal inddrage branchen ved en eventuel revision, herunder bl.a. ved høring. Hensigten med en revision vil være, at POLKA indeholder opdaterede og retvisende priser og levetider for de relevante teknologier, som vandsektoren anvender, herunder også nyere teknologier. Det er hensigten ved den første udmøntning

at fastsætte, at fastsættelse af standardpriser vil skulle ske på baggrund af såvel typisk anskaffelsesværdi som anslået genanskaffelsesværdi, og at standardlevetider skal fastsættes ud fra den forventede tekniske levetid.

Ved opdatering af POLKA vil der skulle tages stilling til, i hvilke sammenhænge det opdaterede POLKA skal lægges til grund. Dette er ikke reguleret i ØR-bekendtgørelsen i dag.

Med den gældende affattelse af vandsektorlovens § 6, stk. 2, og § 6 a, stk. 2, hvorefter en indtægtsramme, henholdsvis regnskabsmæssig kontrolramme, fastsættes med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte rammer og årsregnskaber, vil et revideret POLKA ikke indebære en genberegning af grundlaget i rammerne.

Der vil således indtil en eventuel kommende ændring af § 6, stk. 2, og § 6 a, stk. 2, hverken med hjemmel i den eksisterende bemyndigelse i § 15, stk. 4, eller den foreslåede bemyndigelse i § 8, nr. 1, *litra d*, kunne fastsættes regler om, at et revideret POLKA kan anvendes i en genberegning af grundlaget i rammerne.

Det er således hensigten at fastsætte, at eventuelle revisioner af POLKA alene kan finde anvendelse i forbindelse med benchmarking og i forbindelse med fastsættelse af økonomiske rammer for aktiver, der ikke har været indberettet til Vandsektortilsynet før opdateringen af POLKA.

Det er også hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet fastlægger pris og levetid for anlægsaktiver, som ikke er indeholdt i POLKA.

Regler om anvendelsen af værdiansættelse og levetider vil i øvrigt blive fastsat i medfør af de øvrige relevante bemyndigelser, herunder i givet fald om benchmarking i medfør af vandsektorlovens § 4, stk. 4, der bliver stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, om tillæg til økonomiske rammer i medfør af det foreslåede § 8, nr. 1, *litra c*, i vandsektorloven og om reguleringsmæssig åbningsbalance for selskaber, der indtræder i den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3, i medfør af vandsektorlovens § 15, stk. 4.

Det foreslåede § 8, *nr. 2*, vedrører regler om, hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme og en regnskabsmæssig kontrolramme og betingelser for, at visse indtægter ikke omfattes.

De gældende regler om, hvilke indtægter der er omfattet af de økonomiske rammer og derfor skal indtægtsføres, er fastsat i ØR-bekendtgørelsens § 1, stk. 2 og 3, og § 26, stk. 1-6. Hovedreglen er, at den økonomiske ramme omfatter alle vandselskabets indtægter, som stammer fra hovedvirksomheden, samt overskud fra tilknyttet virksomhed, som er indgået i vandselskabet, jf. nærmere ØR-bekendtgørelsens § 1, stk. 2, og § 26, stk. 1. Visse typer af indtægter er dog ikke omfattet af rammerne og skal ikke indtægtsføres, jf. ØR-bekendtgørelsens § 1, stk. 3, og § 26, stk. 2-6. Det gælder f.eks. indtægter fra aktiviteter, som ifølge lovgivnin-

gen skal have selvstændigt regnskab, jf. § 26, stk. 2, og indtægter som følge af aftaler indgået i medfør af § 1, stk. 5, i spildevandsbetalingsloven, jf. § 26, stk. 3.

Bestemmelsen i det foreslåede nr. 2 giver mulighed for at fastsætte, hvilke typer af indtægter der omfattes af den økonomiske ramme, og hvilke der ikke omfattes eller kan undtages fra at være omfattet, samt om eventuelle betingelser, som vandselskabet skal opfylde, for at indtægter ikke omfattes eller kan undtages.

Konsekvensen af, at en indtægt er omfattet af en økonomisk ramme, og altså anses som en regulatorisk indtægt, er, at indtægten skal medregnes, når Vandsektortilsynet kontrollerer, om vandselskabet har difference i forbrugernes eller selskabets favør i forhold til rammen i et givet år, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 8, nr. 3.

Det er fortsat hensigten at fastsætte, at hovedreglen skal være, at den økonomiske ramme omfatter alle vandselskabets indtægter, som stammer fra hovedvirksomheden, samt overskud fra tilknyttet virksomhed, som er indgået i vandselskabet. Det er også hensigten, at sambeskatningsbidrag, som vandselskabet modtager, skal medregnes som indtægt under den økonomiske ramme.

Der vil også kunne fastsættes regler om undtagelse af indtægter for at sikre sammenhæng i forhold til grundlaget for fastsættelsen af den økonomiske ramme. Det er f.eks. hensigten at fastsætte, at i det omfang et vandselskab har fået fradrag i den økonomiske ramme, fordi det i strid med vandsektorlovens § 19, stk. 4, har indgået en ikke-markeds-mæssig aftale, hvor det har fået for lidt for sine ydelser eller betalt for meget for aftalepartens ydelser, vil efterbetalinger eller tilbagebetalinger, som vandselskabet modtager fra aftaleparten for at rette op på forholdet, ikke skulle indtægtsføres.

Det vil herudover kunne fastsættes, at visse typer af indtægter fra hovedvirksomheden ikke skal medregnes eller kun skal medregnes i det omfang, de overstiger omkostningerne til samme eller en relateret aktivitet m.v. (modregning).

Det er således hensigten at fastsætte regler, der sikrer, at indtægter fra aktiviteter, som ifølge lovgivningen skal have selvstændigt regnskab, eller i øvrigt skal dækkes af andre indtægter end de almindelige takstindtægter, ikke skal indregnes eller kun skal indregnes, i det omfang aktiviteten genererer et overskud. Det gælder efter de nugældende regler bl.a. spildevandsforsyningsselskabernes bistand til Statens Serum Institut eller kommuner vedrørende smitteovervågning i spildevand, jf. epidemilovens § 44 a, stk. 3-6, håndtering af spildevand til et højere serviceniveau eller en dyrere løsning end det, selskabet er forpligtet til, og som aftales med og betales af andre parter, jf. spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 5, obligatoriske fælles tømningsskemaer, jf. spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 6, og de aktiviteter, som omfattes af spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 7.

Der vil herudover kunne fastsættes regler om, at vandsel-

selskaberne har mulighed for at vælge at modregne indtægter og omkostninger i visse yderligere tilfælde. I de gældende regler er der således under visse betingelser mulighed for at modregne i forbindelse med køb og salg af fast ejendom eller større aktiver. Der vil kunne ændres i reglerne om modregning, hvis udviklingen medfører, at der opstår behov for nye eller ændrede regler, eller hvis det konstateres, at reglerne giver uhensigtsmæssige incitamentter til vandselskaberne.

Regler om undtagelse af indtægter fra at blive indtægtsført vil skulle ses i sammenhæng med, hvilke omkostninger der kan gives tillæg til, eller som allerede indgår i de økonomiske rammer, så reglerne sikrer, at vandselskaberne ikke får mulighed for at dække omkostninger to gange.

Det foreslåede § 8, nr. 3, omhandler regler om kontrol med overholdelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder opgørelse og afvikling af differencer mellem et vandselskabs indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme og vandselskabets indtægter, som omfattes af rammen.

Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte de nødvendige regler om kontrol med, at vandselskaberne overholder deres økonomiske rammer, og om, hvordan differencer mellem regulatoriske indtægter og økonomiske rammer opgøres og afvikles, så det sikres, at rammesystemet rent faktisk styrer, hvor store indtægter vandselskaberne har, samtidig med, at de har en vis fleksibilitet til at have større indtægter end tilladt i nogle år og mindre i andre år. En sådan fleksibilitet er nødvendig og hensigtsmæssig, dels for at undgå for store udsving i taksterne fra år til år, dels fordi det ikke er muligt for vandselskaberne præcist at forudsige størrelsen af deres indtægter. Den forventede ændring af, hvornår tillæg indregnes, jf. nedenfor og bemærkningerne til nr. 1, litra c, vil også medføre, at vandselskabet ikke på forhånd kender det præcise beløb, de lovligt vil kunne opkræve, da det vil afhænge af, hvilke nye tillægsberettigede omkostninger og IPO, vandselskabet afholder i det kommende år, hvilket der kan være større eller mindre usikkerhed om.

Det er hensigten med bemyndigelsen at erstatte det nuværende kontrolsystem, som er fastsat i ØR-bekendtgørelsen og beskrevet i afsnit 3.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger, med et system baseret på en differencesaldo ligesom det kendes fra andre forsyningsområder, bl.a. el-området.

Differencesaldoen vil være i selskabets favør, når vandselskabet har haft færre indtægter, end den økonomiske ramme tillader, og i forbrugernes favør, når vandselskabet har haft flere indtægter, end den økonomiske ramme tillader.

Det er således foreløbig hensigten at fastsætte regler om, at årets difference opgøres det følgende år, når vandselskaberne har foretaget indberetning, og Vandsektortilsynet har taget stilling til indberetningen, herunder de ansøgte tillæg og IPO. Differencen vil bestå af forskellen mellem et vandselskabs faktiske regulatoriske indtægter, dvs. indtægter,

som omfattes af den økonomiske ramme, jf. de regler, der udstedes i medfør af det foreslåede § 8, nr. 2, og rammen for det pågældende år tillagt nye tillæg og IPO, som skal indregnes i kontrollen for det pågældende år. Et vandselskab vil således kunne opkræve indtægter til dækning af øgede omkostninger, som berettiger til et nyt tillæg eller er omfattet af reglerne om IPO, i det samme år, hvor omkostningerne afholdes, uden at få en difference i forbrugernes favør. Hvis et nyt tillæg er varigt eller flerårigt, vil det også blive regnet med ved kontrollen det følgende år, hvorefter det i de fleste tilfælde vil indgå i den økonomiske ramme.

Når årets difference er opgjort, vil en differencesaldo kunne opgøres som de akkumulerede differencer for de foregående år tillagt årets difference.

Det er hensigten at fastsætte, at opgørelsen af årets difference og den nye differencesaldo vil indgå i den årlige afgørelse om vandselskabets økonomiske rammer.

Hvis et vandselskab har både vandforsynings- og spildevandforsyningsaktiviteter, vil selskabet få en differencesaldo for hver økonomisk ramme, som opgøres separat.

Med indførelsen af en differencesaldo vil de hidtidige regler om reguleringsperioder og kontrolperioder blive overflødiggjort, og vandselskaberne vil have den samme fleksibilitet i forhold til den økonomiske ramme, uanset hvornår en difference opstår.

Det er hensigten, at der lægges nogle begrænsninger på differencesaldoen for at sikre, at vandselskabet ikke over en længere årrække opkræver flere indtægter end de økonomiske rammer tillader, og heller ikke opbygger en for stor difference i selskabets favør eller udskyder at opkræve en difference i selskabets favør langt ud i fremtiden.

Har vandselskaberne en differencesaldo i selskabets favør i enten mange på hinanden følgende år, eller som udgør en vis andel af den økonomiske ramme, må det betyde, at vandselskaberne ikke på nuværende tidspunkt har brug for at opkræve hele deres ramme. For en differencesaldo i selskabets favør er det derfor ved den første udmøntning af bemyndigelsen hensigten at fastsætte, at et vandselskab maksimalt må have en differencesaldo i selskabets favør over en vis bagatelgrænse i fire på hinanden følgende år, hvorefter hele differencen, der overskrider bagatelgrænsen, bortfalder. Det er endvidere ved den første udmøntning hensigten at fastsætte, at den del af en differencesaldo i selskabets favør, der overskrider en vis procentdel af årets økonomiske ramme, f.eks. 25. pct., bortfalder.

Begge begrænsninger vil være med til at sikre stabile forbrugerpriser. Desuden vil systemet være enkelt at administrere, idet Vandsektortilsynet kun skal gribe ind i de tilfælde, hvor en eller flere af ovenstående begrænsninger ikke overholdes.

Rammesystemet vil ikke have nogen effekt, hvis vandselskaberne over en længere årrække kan have flere indtægter

end deres økonomiske rammer tillader. For en differencesaldo i forbrugernes favør er det derfor ved den første udmøntning hensigten at fastsætte, at hvis et vandselskab i fire på hinanden følgende år har en differencesaldo i forbrugernes favør over en vis bagatelgrænse, får vandselskabet et fradrag i den økonomiske ramme svarende til differencesaldoen, tillagt en forrentning. Det er hensigten at fastsætte, at differencesaldoen herefter vil blive sat til 0 kr.

Denne fremgangsmåde vil være enkel at administrere, idet Vandsektortilsynet kun skal gribe ind i de tilfælde, hvor begrænsningen ikke overholdes.

Det vil kunne fastsættes, at fradraget altid eller i visse tilfælde fordeles ligeligt ud på en årrække, f.eks. 3 år.

Det er hensigten at fastsætte, at hvis vandselskabet fortsat opkræver for meget, vil differencesaldoen hvert år blive konverteret til et fradrag i rammen, således at vandselskabet først har mulighed for at bevare en differencesaldo i forbrugernes favør, når det i mindst 1 år efterfølgende har haft en difference i selskabets favør, eller under den fastsatte bagatelgrænse for saldo i forbrugernes favør. Desuden vil Vandsektortilsynet have mulighed for at benytte andre håndhævelsesmidler såsom offentliggørelse af navne på vandselskaber, der ikke overholder deres økonomiske ramme og derfor har fået fradrag i rammen, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, og bemærkningerne hertil, eller information til og indskærpelse over for selskabets ledelse. Der henvises i den forbindelse til den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 13, hvorefter opkrævning af betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme ikke er tilladt. Bestemmelsen er strafbelagt, jf. vandsektorlovens § 30 stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 3.

Det er desuden hensigten i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, at fastsætte, at Vandsektortilsynet vil skulle orientere kommunalbestyrelsen, når tilsynet har truffet afgørelse om fradrag i rammen som beskrevet, med den virkning, at kommunalbestyrelsen får pligt til at inddrage den økonomiske ramme i takstgodkendelsen for det følgende år, jf. nærmere bemærkningerne til den foreslåede § 11 b og lovforslagets § 2, nr. 15, og § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Det er hensigten, at der fastsættes overgangsregler i ØR-bekendtgørelsen, således at det nye kontrolsystem indføres hurtigst muligt. Det forventes, at dette kan ske i forbindelse med kontrollen med rammerne for 2024, og at resultatet af kontrollen af den regulerings- eller kontrolperiode, som udløber for selskaberne i 2024, overføres som differencesaldo pr. 1. januar 2025. Det er hensigten, at der fastsættes regler, som sikrer, at selskaberne ikke ved overgangen mister fleksibilitet i forhold til det, de ville have haft under de hidtidige regler.

Til nr. 20

I den gældende vandsektorlovs § 9, stk. 1, er det fastsat, at

Forsyningssekretariatet gennemfører benchmarking, fastsætter indtægtsramme, jf. § 6, og regnskabsmæssig kontrolramme, jf. § 6 a, og orienterer offentligheden om benchmarkingens resultater efter reglerne i kapitel 2 og 3.

Vandsektortilsynet har i dag – ud over opgaverne i medfør af vandsektorloven – opgaver i relation til omkostningsbenedtgørelsen, som har hjemmel i spildevandsbetalingsloven.

Det foreslås at nyaffatte vandsektorlovens § 9, stk. 1, således, at Vandsektortilsynet varetager de opgaver, som er henlagt til tilsynet i medfør af vandsektorloven, regler udstedt i medfør af vandsektorloven og lovgivningen i øvrigt.

Vandsektortilsynet vil med den foreslåede formulering skulle varetage de opgaver og beføjelser, der til enhver tid er fastsat dels i eller i medfør af vandsektorloven, dels i lovgivningen i øvrigt. Hvis Vandsektortilsynets opgaver ændres, vil det derfor ikke være nødvendigt at konsekvensændre § 9, stk. 1.

Den foreslåede ændring medfører ikke i sig selv nogen ændringer af de opgaver, som Vandsektortilsynet skal varetage.

Til nr. 21

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 9, stk. 2, varetager Forsyningssekretariatet indberetningsmyndighedens opgaver efter lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

Det foreslås at ophæve vandsektorlovens § 9, stk. 2.

Forslaget er en konsekvens af, at det foreslås at fastsætte direkte i lov om kommuners afståelse af vandselskaber, at Vandsektortilsynet varetager de pågældende opgaver, jf. lovforslagets § 4, nr. 2 og 3, og af den foreslåede nyaffattelse af vandsektorlovens § 9, stk. 1, således at der heri også nævnes Vandsektortilsynets opgaver efter anden lovgivning end vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 22

Forsyningssekretariatet har efter gældende regler til opgave at foretage analyser m.v. til understøttelse og opfyldelse af vandsektorlovens formål, jf. navnlig bemyndigelsesreglen i den gældende § 9, stk. 4, i vandsektorloven, der er udmøntet ved § 4 i bekendtgørelse om Forsyningssekretariatets virksomhed.

Vandsektorlovens formål fremgår af vandsektorlovens § 1. Ifølge § 1, 1. pkt., skal loven medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Ifølge § 1, 2. pkt., skal loven endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af

høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsynings sikkerheden, klimaet og naturen.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i vandsektorloven, § 9 a, om Vandsektortilsynets overvågning og analyseopgaver.

Det foreslås med vandsektorlovens § 9 a, stk. 1, at Vandsektortilsynet skal overvåge og analysere forhold omfattet af vandsektorlovens § 1.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen svarer i store træk til, hvad der gælder for Forsyningstilsynet, jf. § 4 i lov nr. 690 af 8. juni 2018 om Forsyningstilsynet. Dog foreslås formålet med Vandsektortilsynets analyse- og overvågningsopgaver defineret med henvisning til vandsektorlovens formålsbestemmelse, så det svarer til de formål, som Vandsektortilsynet varetager.

Bestemmelsen vil indebære, at Vandsektortilsynet vil få til opgave at følge med i, om vandsektoren drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger, jf. vandsektorlovens § 1, 1. pkt., og endvidere medvirker til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsynings sikkerheden, klimaet og naturen, jf. vandsektorlovens § 1, 2. pkt.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at øget overvågning og analyser af vandsektoren vil kunne bidrage til at tilvejebringe et forbedret grundlag for en løbende vurdering og udvikling af reguleringen af sektoren. Hertil kan analyser og overvågning bidrage til at klarlægge emner, så Vandsektortilsynet vil kunne fokusere sine tilsynsopgaver, hvor tilsynet får størst mulig effekt.

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for at foretage alle de analyser og overvågningsopgaver, som Vandsektortilsynet vurderer er nødvendige for at efterse, at sektoren udvikler sig i overensstemmelse med de målsætninger og inden for rammerne af de formål, som fremgår af vandsektorlovens § 1.

Ved overvågning forstås indhentning af relevante data med henblik på offentliggørelse af nøgletal, som belyser udviklingen i sektoren, og som kan give Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, politikere, tilsynsmyndighed, selskaber og forbrugere indsigt i, om sektoren udvikler sig i overensstemmelse med de politiske målsætninger.

Overvågningsopgaver vil bl.a. kunne indebære digital systematisering og offentliggørelse af data om f.eks. forbrugerpriser, omkostninger til varetagelse af f.eks. miljøkrav og øvrige samfundsmæssige hensyn, investeringsniveau samt underskud og overskud. Derudover vil Vandsektortilsynet kunne foretage analyser af overvågningsdata. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 11 a, stk. 4, jf.

lovforslagets § 1, nr. 30, hvorefter Vandsektortilsynet vil kunne offentliggøre oplysninger og dokumenter vedrørende vandselskaber og disses forhold.

Vandsektortilsynets analyser vil bl.a. skulle kunne danne grundlag for, at der indføres tiltag, der kan understøtte vandsektorlovens formål, jf. lovens § 1. Analyserne kan f.eks. vedrøre emner som investeringsniveau, underskud og overskud samt analyser af samfundsmæssige hensyn i den økonomiske regulering. De kan også vedrøre emner som f.eks. incitamenter, risici for sammenblanding af f.eks. to monopolvirksomheder eller en monopolvirksomhed og en konkurrenceudsat virksomhed med fokus på selskabskonstruktioner, hvile i sig selv-princippet, lovlige omkostninger, markedsmæssighed og pengestrømme i forsyningskoncerner, analyser af benchmarkingmodellen eller af opgørelse af produktivitetstal for vandsektoren.

Det foreslås, at det skal være en forudsætning for Vandsektortilsynets iværksættelse af konkrete analyser og overvågning, at de ligger inden for formålet angivet i vandsektorlovens § 1, dvs. at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger, og at reglerne medvirker til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerheden, klimaet og naturen. Formålet med forslaget er at afgrænse Vandsektortilsynets opgave i forhold til andre myndigheders ansvarsområder, særligt Miljøministeriets og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets. Det vil således efter forslaget f.eks. ikke være Vandsektortilsynets opgave at foretage analyser og overvågning, hvis hovedemne er vand- og spildevandsforsyningens sundheds- og miljømæssige kvalitet, forsyningssikkerheden, klimaet og naturen, uden at analysen eller overvågningen tager udgangspunkt i det område, som vandsektorloven regulerer, og vandsektorreguleringens indflydelse herpå, da de nævnte emner henhører under Miljøministeriet, henholdsvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Det vil derimod f.eks. være relevant for Vandsektortilsynet at udarbejde analyser om den økonomiske regulering med inddragelse af sundheds-, miljø-, klima- og forsyningssikkerhedsmæssige forhold og vandsektorlovsreguleringens betydning herfor, f.eks. analyser vedrørende reguleringens incitamentsstruktur i forhold til miljøbeskyttelse og forsyningssikkerhed m.v. og effekten af reguleringen herpå.

Vandsektortilsynets overvågning og analyser vil bl.a. kunne baseres på oplysninger og dokumenter, som indhentes i medfør af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 eller i medfør af påbud efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Ved indhentelse af oplysninger og dokumenter skal Vandsektortilsynet iagttage forbuddet mod selvinkriminering i § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af

tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven), jf. lovebkendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019.

Det er forventningen, at de endelige resultater af analyserne som hovedregel vil blive offentliggjort, primært på Vandsektortilsynets hjemmeside, ligesom Forsyningssekretariatets hidtidige analyser.

Offentliggørelsen vil være begrænset af de almindelige regler om tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27. Herunder vil offentliggørelsen skulle ske under hensynstagen til f.eks. andre parters forretningshemmeligheder.

Det er hensigten, at bekendtgørelse om Forsyningssekretariatets virksomhed konsekvensrettes som følge af lovforslaget, herunder bestemmelserne om analyser og overvågning.

Det foreslås med vandsektorlovens § 9 a, stk. 2, at Vandsektortilsynet løbende og inden for rimelig tid orienterer klima-, energi- og forsyningsministeren om overvågning og analyser efter det foreslåede stk. 1, og om forhold, som i øvrigt vurderes at have ministerens interesse, eller som har væsentlig betydning for Vandsektortilsynets opgavevaretagelse.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen svarer til, hvad der er gældende for Forsyningstilsynet, jf. lov om Forsyningstilsynet § 4, stk. 2.

Bestemmelsen vil indebære, at Vandsektortilsynet løbende og inden for rimelig tid vil skulle orientere klima-, energi- og forsyningsministeren om forhold, som er nødvendige for at efterse, at vandsektoren udvikler sig i overensstemmelse med de målsætninger og inden for rammerne af de formål, som Vandsektortilsynet skal varetage. Desuden vil Vandsektortilsynet skulle orientere ministeren om forhold, som i øvrigt vurderes at have ministerens interesse. Det kan f.eks. dreje sig om forhold, som medierne interesserer sig for, eller forhold som er omtvistede, f.eks. fordi Vandsektortilsynet ændrer praksis vedrørende væsentlige forhold eller træffer en principiel afgørelse, eller forhold, der strider mod formålet med vandsektorloven. Vandsektortilsynet vil desuden skulle orientere ministeren om forhold, som har væsentlig betydning for Vandsektortilsynets varetagelse af sine opgaver.

Det fremgår af 2018-aftalen, at Vandsektortilsynet skal bidrage til udviklingen af reguleringen af vandsektoren for at sikre en effektiv efterlevelse af de politiske målsætninger, stabile rammebetingelser for selskaberne og varetage forbrugernes interesser på kort og på lang sigt. Det vil bl.a. kunne medvirke til at sikre, at reguleringen kan tilpasses, hvis den ikke har den ønskede effekt.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 9 a, stk. 2, indebærer således, at Vandsektortilsynet f.eks. vil skulle redegøre for forhold vedrørende reguleringen, som efter tilsynets opfattelse strider imod hensigten med lovgivningen, hvis de bliver opmærksomme på sådanne forhold under va-

retagelsen af deres virksomhed, herunder analyse- og overvågningsopgaver.

Vandsektortilsynet vil således aktivt skulle bidrage til udviklingen af reguleringen, f.eks. ved at orientere ministeren, hvis tilsynet bliver opmærksom på, at reguleringen ikke fungerer efter hensigten og i overensstemmelse med formålet med reguleringen.

Det kunne bl.a. være tilfældet, hvis Vandsektortilsynets analyser eller overvågning viser, at reguleringen fører til u hensigtsmæssige incitamenter eller uhensigtsmæssige økonomiske konsekvenser for forbrugerne eller for vandselskaberne. Det kan derudover være tilfældet, hvis Vandsektortilsynet bruger ressourcer på at administrere regler, hvor ressourceforbruget efter Vandsektortilsynets vurdering ikke står i rimeligt forhold til effekten af reglerne, eller efter Vandsektortilsynets vurdering kunne være anvendt med bedre effekt på anden måde. Der kan eksempelvis også være tale om, at reguleringen efter Vandsektortilsynets opfattelse er udformet på en måde, der i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for Vandsektortilsynet at føre et effektivt tilsyn med de pågældende regler. Det kan ligeledes være regulering, som fører til unødige administrative byrder for vandselskaberne.

Dette vil kunne bidrage til at sikre en velfungerende regulering og et velfungerende tilsyn med vandsektoren.

Bestemmelsen skal sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren inden for rimelig tid orienteres om de ovenfor nævnte forhold med henblik på, at ministeren til enhver tid har de bedst mulige forudsætninger for at vurdere forholdene i vandsektoren, herunder eventuelt at søge den pågældende del af reguleringen ændret. Dette vil medvirke til, at ministeren, med eventuel inddragelse af Folketinget, vil kunne tage stilling til utilsigtede forhold i reguleringen af vandsektoren.

Bestemmelsen vil ikke ændre på, at Vandsektortilsynet er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse, jf. den gældende vandsektorlov § 9, stk. 3, der bliver § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Det foreslås med vandsektorlovens § 9 a, stk. 3, at Vandsektortilsynet fastlægger prioriteringen og omfanget af opgaverne efter de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 9 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen svarer til, hvad der er gældende for Forsyningstilsynet, jf. lov om Forsyningstilsynet § 4, stk. 4.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 3 indebærer, at Vandsektortilsynet selv fastsætter prioriteringen og omfanget af opgaverne med overvågning og analyser. Dette betyder, at det er Vandsektortilsynet, som selv afgør, hvordan arbejdet med overvågning og analyser udføres, herunder beslutter, hvilke forhold Vandsektortilsynet overvåger og analyserer

inden for vandsektorlovens § 1. I Vandsektortilsynets tilrettelæggelse af opgaver vil Vandsektortilsynet skulle tage hensyn til, at opgavevaretagelsen i forbindelse med analyse- og overvågningsopgaverne ikke medfører, at der ikke er ressourcer til Vandsektortilsynets varetagelse af deres lovbundne opgaver, f.eks. fastsættelse af økonomiske rammer m.v.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 3 har således til formål at sikre, at analyserne ikke risikerer at foregribe eller på anden måde påvirke Vandsektortilsynets behandling og afgørelse af enkeltsager.

Det foreslås med vandsektorlovens § 9 a, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan anmode Vandsektortilsynet om oplysninger og analyser om forhold omfattet af vandsektorlovens § 1, herunder om forslag til brug for udvikling af reguleringen, medmindre det er uforeneligt med vandsektorlovens § 9, stk. 3, der bliver § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, eller Vandsektortilsynets prioritering efter det foreslåede § 9 a, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen svarer til, hvad der er gældende for Forsyningstilsynet, jf. lov om Forsyningstilsynet § 4, stk. 3.

Bestemmelsen er en udvidelse i forhold til forvaltningslovens § 31, idet ministeren kan anmode Vandsektortilsynet om at tilvejebringe oplysninger og udarbejde analyser om forhold, der er nævnt i det foreslåede § 9 a, stk. 1. En sådan bestemmelse om, at ministeren kan bestille analyser og oplysninger, findes ikke i den gældende lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 indebærer også, at ministeren vil kunne anmode om forslag til brug for udvikling af reguleringen eller forslag til ny regulering på specifikke områder.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 4, forudsættes det, at klima-, energi- og forsyningsministeren i sin anmodning vil skulle beskrive og afgrænse de nærmere forhold, der ønskes oplysninger om eller forslag til. Ministeren vil således, eventuelt i samarbejde med Vandsektortilsynet, skulle formulere præcise rammer for anmodningen, herunder vedrørende typen af de oplysninger m.v., som ønskes.

Det er ikke et krav i den foreslåede bestemmelse i stk. 4, at oplysningerne afgives skriftligt. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil også kunne indkalde Vandsektortilsynet til regelmæssige møder, hvor Vandsektortilsynets orientering til ministeren er på dagsordenen. Ydermere vil ministeren kunne indkalde Vandsektortilsynet til møder, hvis ministeren bliver opmærksom på et forhold inden for Vandsektortilsynets faglige område, som ministeren er særligt interesseret i, og som ministeren ønsker Vandsektortilsynets syn på, eller oplysninger om forhold, som Vandsektortilsynet må antages at kunne tilvejebringe, ligge inde med eller kunne fremlægge i en samlet kontekst.

Det er efter forslaget en betingelse for, at Vandsektortilsynet

kan imødekomme klima-, energi- og forsyningsministerens eventuelle anmodninger, at anmodningerne ikke er uforenelige med vandsektorlovens § 9, stk. 3, der bliver § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, eller Vandsektortilsynets prioriteringer efter den foreslåede § 9 a, stk. 3. Vandsektortilsynet vil kunne afvise en anmodning, hvor anmodningen vil kræve så omfattende ressourcer for Vandsektortilsynet, at en imødekommelse – eller en imødekommelse inden for den ønskede tidshorizont – vil medføre, at det går ud over de opgaver, som Vandsektortilsynet skal udføre efter vandsektorloven og regler udstedt i medfør heraf.

Det er Vandsektortilsynet, der selvstændigt vil skulle vurdere, om en konkret anmodning vil kunne imødekommes inden for tilsynets faglige område og inden for den givne økonomiske ramme uden at forhindre tilsynet i at varetage sine opgaver i medfør af lovgivningen, og uden at kompromittere Vandsektortilsynets uafhængighed i forhold til Vandsektortilsynets behandling og afgørelse af de enkelte sager, jf. den gældende vandsektorlov § 9, stk. 3, der bliver § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 21. Finder Vandsektortilsynet, at dette ikke er tilfældet, vil Vandsektortilsynet have pligt til at afvise anmodningen.

Dette er ikke til hinder for, at Vandsektortilsynet vil kunne samarbejde med ministeren om gennemførelse af en opgave. Vandsektortilsynet vil f.eks. også kunne medvirke til at tilpasse formuleringen af ministerens anmodning, herunder eventuelt fristen, så den vil kunne imødekommes.

Medmindre andet end ovenstående gør sig gældende, forventes det almindeligvis, at Vandsektortilsynet vil imødekomme en anmodning fra ministeren.

Til nr. 23

Vandsektorlovens § 10 fastsætter regler om, at vandselskaberne årligt betaler en afgift til dækning af udgifter forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse. Det fremgår af vandsektorlovens § 10, stk. 1, 2. pkt., at det samlede afgiftsbeløb fastsættes årligt på finansloven med mulighed for regulering på tillægsbevillingsloven og opdeles ved opkrævning hos vandselskaberne i en grundafgift og en differentieret afgift, jf. stk. 2-5. Det fremgår af vandsektorlovens § 10, stk. 1, 3. pkt., at for 2017 udgør det samlede afgiftsbeløb, som vandselskaberne opkræves, 12,3 mio. kr. med mulighed for regulering på tillægsbevillingsloven.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 10, stk. 1, 3. pkt., ophæves, da bestemmelsen udelukkende vedrører afgiften for 2017, og dermed ikke længere har betydning.

Til nr. 24

Det fremgår af vandsektorlovens § 10, stk. 2, at vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, opkræves grundafgift og differentieret afgift, jf. stk. 4 og 5.

Det foreslås i vandsektorlovens § 10, stk. 2, at ændre »4, stk. 3,« til: »4, stk. 2,«.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at ophæve det gældende § 4, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, hvorefter stk. 3 og 4 bliver stk. 2 og 3.

Til nr. 25

Det fremgår af vandsektorlovens § 10, stk. 2, at vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, opkræves grundafgift og differentieret afgift, jf. stk. 4 og 5.

Det fremgår af vandsektorlovens § 10, stk. 3, at vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ opkræves differentieret afgift, jf. stk. 5.

Grundafgiften udgør ifølge vandsektorlovens § 10, stk. 4, samlet 30 pct. af afgiftsbeløbet, jf. stk. 1, og opkræves ligelegit mellem vandselskaber, som er omfattet af stk. 2.

Den differentierede afgift udgør ifølge vandsektorlovens § 10, stk. 5, samlet 70 pct. af afgiftsbeløbet, jf. stk. 1, og opkræves hos de vandselskaber, som er omfattet af stk. 2 og 3, afhængigt af størrelsen på vandselskabernes årligt debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår.

Det foreslås, at der i vandsektorlovens § 10, stk. 3, indsættes efter »800.000 m³«: », som ikke er undtaget efter § 3 eller § 3 a,«.

Vandsektorlovens § 3 omhandler undtagelse af vandselskaber fra visse bestemmelser i loven, hvis de i de seneste 3 år har haft en debiteret vandmængde på mindre end 200.000 m³ årligt eller ikke længere er kommunalt ejet. Det fremgår af bestemmelsen, at undtagelsen bl.a. omfatter § 10.

Vandsektorlovens § 3 a omhandler undtagelse af forbrugerejede vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, fra den økonomiske regulering, herunder bestemmelserne i § 10.

Forslaget præciserer i overensstemmelse hermed, at vandselskaber, der er undtaget efter vandsektorlovens §§ 3 eller 3 a, ikke skal betale afgift efter bestemmelsen.

Til nr. 26

Det er ikke i de gældende bestemmelser i vandsektorloven reguleret, hvordan fejl skal rettes i afgiftopkrævningen i tilfælde, hvor vandselskabernes indberetning af debiteret vandmængde har været forkert. Der er bestemmelser i vandsektorlovens § 10, stk. 6 og 8, om efterregulering af afgiften ved manglende oplysning om debiteret vandmængde ved selskabsretlige omstruktureringer i et vandselskab og i vandsektorlovens § 10, stk. 7 og 8, om efterregulering af afgiften ved oprettelse af et nyt vandselskab. Hvis et vandselskab ved en fejl har indberettet en forkert debiteret vandmængde er fejlen hidtil rettet ved efterregulering ud fra analog for-

tolkning af vandsektorlovens nugældende § 10, stk. 6, 7 og 8.

Det foreslås i vandsektorlovens § 10 at indsætte et nyt *stk. 9*, som fastsætter, at ved fejl i et vandselskabs indberetning af årligt debiteret vandmængde, som har ført til, at de opkrævede afgiftsbeløb for et eller flere år er forkerte, efterreguleres afgiften i forbindelse med opkrævningen af afgift for året efter det år, hvor Vandsektortilsynet er blevet bekendt med fejlen.

Formålet med forslaget er at forenkle og tydeliggøre Vandsektortilsynets administration i tilfælde, hvor afgiftsberegningen har været forkert på grund af fejl i et vandselskabs indberetning af årligt debiteret vandmængde.

Det samlede afgiftsbeløb fastsættes årligt på finansloven, jf. vandsektorlovens § 10, stk. 1, 2. pkt., og en del af afgiften fordeles på vandselskaberne efter deres debiterede vandmængde, jf. vandsektorlovens § 10, stk. 2, 3 og 5. Det betyder, at hvis et vandselskab har indberettet en forkert vandmængde, vil den differentierede afgift pr. kubikmeter og dermed afgiftsbeløbet for samtlige vandselskaber blive beregnet forkert. Hvis dette opdages, efter at den fejlagtige afgift er opkrævet, vil der skulle foretages tilbagebetaling eller opkræves yderligere afgift fra samtlige vandselskaber. Hvis dette skal ske straks, vil det udgøre en betydelig administrativ byrde, og da beløbene typisk vil være af begrænset størrelse, vurderes det både hensigtsmæssigt og proportionalt, at fejlen først rettes i forbindelse med den næste afgiftsopkrævning.

Den foreslåede bestemmelse vedrører kun tilfælde, hvor fejlen skyldes forkert indberetning fra et vandselskab, og omfatter således ikke tilfælde, hvor Vandsektortilsynet har begået fejl i forbindelse med beregning eller opkrævning af afgiften. I sådanne tilfælde vil de almindelige forvaltningsretlige regler fortsat finde anvendelse, og fejlen vil blive rettet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter kun tidspunktet for efterreguleringen. Bestemmelsen ændrer således ikke på, i hvilke tilfælde der vil være pligt til at foretage en efterregulering.

Til nr. 27

Den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 11 omhandler Forsyningssekretariatets årlige beretning til klima-, energi- og forsyningsministeren, register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1, og offentliggørelse af afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke før det gældende stk. 1 i vandsektorlovens § 11.

Med den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11, *stk. 1*, vil Vandsektortilsynet årligt skulle udarbejde en ar-

bejdsplan, som redegør for Vandsektortilsynets planlagte og forventede aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for Forsyningstilsynet efter bekendtgørelse nr. 270 af 19. marts 2020 om Forsyningstilsynets arbejdsplan.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 indebærer, at Vandsektortilsynet årligt vil skulle udarbejde en arbejdsplan, der redegør for planlagte og forventede aktiviteter i forhold til Vandsektortilsynets opgaver, herunder tilsynsindsatsen, udviklingsmæssige opgaver og planlagte analyser. Arbejdsplanen vil eksempelvis kunne indeholde oplysninger om Vandsektortilsynets forventede væsentlige analyser og fokuspunkter for de kommende år. Arbejdsplanen vil skulle beskrive de aktiviteter, som Vandsektortilsynet forventer at fokusere på. Aktiviteterne vil kunne omfatte reguleringsmæssige opgaver, herunder tilsynsindsatser, udviklingsmæssige opgaver og planlagte analyser. Tilsvarende forpligtelse gælder for Forsyningstilsynet.

Det er forventningen, at Vandsektortilsynet løbende vil inddrage branchen og andre relevante parter ved planlægningen af forventede aktiviteter, f.eks. i forbindelse med dialogmøder mellem interessenterne og Vandsektortilsynet og vejledningsmøder, som afholdes. Branchen og andre relevante parter vil f.eks. kunne komme med forslag til Vandsektortilsynets videre aktiviteter, f.eks. om relevante analyser eller relevante tilsynsområder. Vandsektortilsynet vil desuden kunne inddrage branchen og andre relevante parter forud for Vandsektortilsynets færdiggørelse af arbejdsplanen. Eventuelle bemærkninger vil kunne indgå som en del af grundlaget for Vandsektortilsynets arbejde med arbejdsplanen, men Vandsektortilsynet vil ikke være forpligtet til at indarbejde bemærkninger eller imødekomme forslag.

Formålet med arbejdsplanen er at skabe yderligere gennemsigtighed og åbenhed om tilsynets opgavevaretagelse igennem en udarbejdelse af en arbejdsplan for forventede fokusområder, samt skabe yderligere åbenhed om tilsynets opgavevaretagelse både for regeringen og Folketinget, og for branchen, forbrugerorganisationer og øvrige interessenter.

Til nr. 28

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 11, stk. 2, skal Forsyningssekretariatet oprette et offentligt register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 11, *stk. 2*, ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 30. Herefter foreslås det at indsætte en bestemmelse i vandsektorlovens § 11 a, stk. 1, om offentliggørelse af resultaterne af benchmarkingen. Forslaget om ændret placering af bestemmelsen om offentliggørelse har til formål at tilføre bedre sammenhæng mellem bestemmelserne, der foreslås indsat med lovforslagets § 1, nr. 30.

Til nr. 29

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 11, stk. 1, aflægger Forsyningssekretariatet årligt beretning for sin virksomhed til klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af vandsektorlovens § 11, stk. 3, at Forsyningssekretariatet skal offentliggøre afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.

Det følger af vandsektorlovens § 11, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om benchmarkingregisterets indhold og udformning samt offentliggørelse i henhold til stk. 2 og 3.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 11, stk. 3, affattes således, at Vandsektortilsynet offentliggør arbejdsplanen, jf. det foreslåede § 11, stk. 1, og den årlige beretning, jf. det gældende § 11, stk. 1, der bliver stk. 2, på Vandsektortilsynets hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Baggrunden for forslaget om, at Vandsektortilsynet skal have pligt til at offentliggøre arbejdsplanen efter det foreslåede § 11, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 27, og den årlige beretning efter det gældende § 11, stk. 1, der bliver stk. 2, er, at formålet med såvel arbejdsplanen som beretningen er at skabe gennemsigtighed og åbenhed om tilsynets opgavevaretagelse. Derfor bør alle, herunder også branchen, forbrugerorganisationer og øvrige interessenter, have adgang til arbejdsplan og beretning.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 11, stk. 4, affattes således, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om rammerne for arbejdsplanen, jf. det foreslåede § 11, stk. 1, herunder om planens indhold og om frister for offentliggørelse.

Den foreslåede bestemmelse er ny. Den relaterer sig til det foreslåede nye stk. 1 i § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 27.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om udarbejdelsen af arbejdsplanen, herunder rammerne for planen og indholdet af planen. Det forventes foreløbig, at ministeren vil fastsætte regler om, at arbejdsplanen skal redegøre for Vandsektortilsynets planlagte aktiviteter for det følgende år samt redegøre for Vandsektortilsynets forventede aktiviteter de to efterfølgende år. Vandsektortilsynet vil ved redegørelsen nærmere kunne beskrive aktiviteterne forventede effekt på områder, der er omfattet af Vandsektortilsynets aktiviteter. Det forventes, at ministeren vil fastsætte nærmere regler om f.eks., hvilke typer af oplysninger der skal fremgå af planen.

Det forventes også, at ministeren vil fastsætte regler om, at arbejdsplanen nærmere skal beskrive de aktiviteter, som Vandsektortilsynet forventer at fokusere på, herunder aktivi-

teter, som ligger ud over de årligt gentagne opgaver, som Vandsektortilsynet varetager.

Endelig forventes det også, at ministeren vil fastsætte regler om frist for, hvornår Vandsektortilsynet offentliggør den årlige arbejdsplan på Vandsektortilsynets hjemmeside.

Forslaget om at nyaffatte § 11, stk. 3 og 4, indebærer, at de gældende bestemmelser i vandsektorlovens § 11, stk. 3 og 4, udgår af § 11. De foreslås i tilpasset form overført til den foreslåede § 11 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 30.

I lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås det at indsætte en bestemmelse i vandsektorlovens § 11 a, stk. 2, hvorefter Vandsektortilsynet offentliggør afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. vandsektorlovens § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a, som svarer til det gældende § 11, stk. 3. Forslaget om ændret placering af bestemmelsen om offentliggørelse af afgørelser om rammer har til formål at tilføre bedre sammenhæng mellem bestemmelserne, der foreslås indsat med lovforslagets § 1, nr. 30, hvor der også foreslås andre bestemmelser om offentliggørelse af afgørelser, oplysninger og dokumenter.

Den eksisterende bemyndigelse i § 11, stk. 4, om at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af registret over resultaterne af benchmarkingen samt offentliggørelse i henhold til stk. 2 og 3, foreslås at udgå som konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 11, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, og af § 11, stk. 3. En bemyndigelse til at fastsætte regler om offentliggørelse af bl.a. resultaterne af benchmarkingen og afgørelser om økonomiske rammer, som erstatter det gældende § 11, stk. 4, foreslås indsat i § 11 a, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 30.

Til nr. 30

Det foreslås i vandsektorlovens *kapitel 4* at indsætte to nye bestemmelser: § 11 a og 11 b.

(Til § 11 a)

Ifølge det gældende § 11, stk. 2, i vandsektorloven skal Forsyningssekretariatet oprette et offentligt tilgængeligt register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.

Det foreslås i vandsektorlovens § 11 a, *stk. 1*, at Vandsektortilsynet offentliggør resultaterne af benchmarkingen efter vandsektorlovens § 4, stk. 1.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 28, hvorefter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 11, stk. 2, foreslås ophævet. Den foreslåede ændring er en videreførelse med ændringer af § 11, stk. 2, og er begrundet i en tilføjelse af en bedre sammenhæng mellem de bestemmelser, der foreslås indsat i vandsektorlovens § 11 a.

Bestemmelsen i det foreslåede § 11 a, stk. 1, har til formål at sikre, at resultaterne af den totaløkonomiske benchmarking efter § 4, stk. 1, er tilgængelige for offentligheden. Det vil

ske ved, at oplysninger om vandselskabernes effektivitet, som måles i den totaløkonomiske benchmarking, fortsat vil blive offentliggjort af Vandsektortilsynet. Det foreslås dog, at formuleringen i den gældende § 11, stk. 2, om oprettelse af et offentligt tilgængeligt register over resultaterne, udgår.

Den foreslåede bestemmelse vil også omfatte de benchmarkingresultater, som allerede er blevet offentliggjort i medfør af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 11, stk. 2.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 11 a, stk. 5, kunne fastsætte regler om offentliggørelsen. Ministeren vil således f.eks. kunne regulere detaljeringsniveauet for de offentliggjorte oplysninger, eksempelvis om der blot offentliggøres vandselskabets samlede resultat, og formen for offentliggørelsen, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 5.

Ifølge den gældende § 11, stk. 3, i vandsektorloven skal Forsyningssekretariatet offentliggøre afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.

Det foreslås i vandsektorlovens § 11 a, *stk. 2*, at Vandsektortilsynet offentliggør afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. vandsektorlovens § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 29, hvorefter § 11, stk. 3, foreslås nyaffattet, hvorved den gældende bestemmelse ophæves.

Den foreslåede ændring er en videreførelse af den gældende § 11, stk. 3. Flytningen af bestemmelsen er begrundet i en tilføjelse af en bedre sammenhæng mellem bestemmelserne, der indsættes i lovforslagets § 1, nr. 30.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at offentligheden fortsat har adgang til Vandsektortilsynets afgørelser om de enkelte vandselskabers indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.

Den foreslåede bestemmelse vil også omfatte de afgørelser, som allerede er blevet offentliggjort i medfør af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 11, stk. 3.

Det forudsættes, at hvis en afgørelse er påklaget eller indbragt for domstolene, vil dette skulle fremgå. Det forudsættes ligeledes, at hvis afgørelsen ændres, vil den ændrede afgørelse også skulle offentliggøres.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 11 a, stk. 5, kunne fastsætte regler om offentliggørelsen.

Det foreslås i vandsektorlovens § 11 a, *stk. 3*, at Vandsektortilsynet kan offentliggøre andre afgørelser, der ikke er omfattet af det foreslåede stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Formålet med bestemmelsen er at give hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan offentliggøre andre typer af afgørelser end afgørelser om økonomiske rammer, hvis afgørelserne vurderes at have interesse for andre. Det kan f.eks. være relevant at offentliggøre afgørelser om markedsmæssighed af aftaler og om tilknyttet virksomhed, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19. Offentliggørelse kan ske, når Vandsektortilsynet skønner, at der er behov for en orientering til vandselskabernes forbrugere eller offentligheden mere bredt. Offentliggørelse af afgørelser kan ske ved overtrædelse af bestemmelserne i vandsektorloven, men også ved afgørelser, der fastslår, at der ikke er sket en overtrædelse. Dette er for at sikre fuld gennemsigtighed. Offentliggørelsen vil dog være begrænset af de almindelige regler om tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27. Herunder vil offentliggørelsen skulle ske under hensynstagen til f.eks. andre parter forretningshemmeligheder.

Andre typer af afgørelser end afgørelser om økonomiske rammer vil i visse tilfælde kunne indeholde personoplysninger, f.eks. om aftaleparter, som er fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, eller om medlemmer af vandselskabets ledelse. Vandsektortilsynet vil forud for offentliggørelsen af persondata bl.a. konkret skulle overveje, om offentliggørelsen er nødvendig for at opfylde formålet med offentliggørelse i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c. I mange tilfælde, hvor det ikke berører forståelsen af afgørelsen, vil det imidlertid være muligt at foretage offentliggørelse med anonymisering af de eventuelle fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, som nævnes, da formålet med offentliggørelsen alene relaterer sig til vandselskabernes forhold.

Under alle omstændigheder forudsættes det, at Vandsektortilsynet iagttagere de almindelige forvaltningsretlige og persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen, og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det forudsættes, at hvis en afgørelse er påklaget eller indbragt for domstolene, vil dette skulle fremgå. Det forudsættes ligeledes, at hvis afgørelsen ændres, vil denne også skulle offentliggøres.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 11 a, stk. 5, kunne fastsætte regler om offentliggørelsen.

Det foreslås i vandsektorlovens § 11 a, *stk. 4, 1. pkt.*, at Vandsektortilsynet kan offentliggøre oplysninger og dokumenter vedrørende vandselskaber og disses forhold.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Formålet med bestemmelsen er at give hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan offentliggøre data vedrørende vandselskaber og disses forhold. Det kan f.eks. være relevant for Vand-

sektortilsynet at offentliggøre oplysninger og dokumenter i forbindelse med overvågningsopgaver efter det foreslåede § 9 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 22. Overvågningsopgaver vil bl.a. kunne indebære digital systematisering og offentliggørelse af data om f.eks. forbrugerpriser, omkostninger til varetagelse af f.eks. miljøkrav og øvrige samfundsmæssige hensyn, investeringsniveau samt underskud og overskud. Bestemmelsen vil også bl.a. omfatte offentliggørelse af resultater af tilsynssager vedrørende overholdelse af f.eks. reglerne om tilknyttet virksomhed og markedsmæssighed af aftaler, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19, se også bemærkningerne til det foreslåede 2. pkt. nedenfor. Offentliggørelsen vil også kunne omfatte dokumenter, f.eks. regnskaber eller aftaler.

Offentliggørelsen vil være begrænset af de almindelige regler om tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27. Herunder vil offentliggørelsen skulle ske under hensynstagen til f.eks. andre parterets forretningshemmeligheder.

Oplysninger om vandselskaber og disses forhold vil i visse tilfælde kunne indeholde personoplysninger, f.eks. om aftalparter, som er fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, eller om medlemmer af vandselskabets ledelse. Vandsektortilsynet vil forud for offentliggørelsen af persondata bl.a. konkret skulle overveje, om offentliggørelsen er nødvendig for at opfylde formålet med offentliggørelse i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c. I mange tilfælde, hvor det ikke berører forståelsen af oplysningerne eller afgørelsen, vil det imidlertid være muligt at foretage offentliggørelse med anonymisering af de eventuelle fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, som nævnes, da formålet med offentliggørelsen alene relaterer sig til vandselskabernes forhold.

Under alle omstændigheder forudsættes det, at Vandsektortilsynet iagttager de almindelige forvaltningsretlige og persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Forsyningssekretariatet offentliggør i dag navne på vandselskaber, bl.a. som en del af de afgørelser om økonomiske rammer m.v., som offentliggøres. Der er ikke i de gældende regler bestemmelser om offentliggørelse af navne på vandselskaber, som har overtrådt de gældende regler.

Det foreslås i vandsektorlovens § 11 a, stk. 4, 2. pkt., at Vandsektortilsynet kan offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven, med oplysning om, hvad overtrædelser består i.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Offentliggørelse af navne på vandselskaber, der har overtrådt reglerne, vil dels give øget gennemsigtighed for vand-

selskabernes forbrugere, dels være et håndhævelsesmiddel over for vandselskaber, der f.eks. gentagne gange overskrider bl.a. deres økonomiske rammer, hvilket med den påtænkte udmøntning af forslaget til vandsektorlovens § 8, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, vil være vandselskaber, der har haft en differencesaldo i forbrugernes favør i længere tid end tilladt. Forslaget vil medføre en adgang til at offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven, når Vandsektortilsynet skønner, at der er behov for en orientering af vandselskabernes forbrugere eller offentligheden mere bredt.

Vandsektortilsynet vil efter bestemmelsen f.eks. kunne offentliggøre en liste med navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven, herunder i forbindelse med kontrollen med vandselskabernes overholdelse af deres økonomiske rammer. Det forudsættes, at det for de enkelte selskaber vil skulle fremgå, hvad overtrædelser består i.

Det forudsættes endvidere, at hvis en afgørelse, hvor der konstateres en overtrædelse af reglerne, er påklaget eller indbragt for domstolene, vil dette skulle fremgå. Det forudsættes ligeledes, at hvis afgørelsen ændres, og dette medfører, at der ikke foreligger en overtrædelse af reglerne, vil dette også skulle offentliggøres, f.eks. på den offentliggjorte liste. Endvidere vil den ændrede afgørelse skulle offentliggøres.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 11 a, stk. 5, kunne fastsætte regler om offentliggørelsen.

Det forventes, at Vandsektortilsynet vil orientere vandselskabets øverste ledelse, f.eks. bestyrelsen, om forholdet. Det er hensigten i medfør af den foreslåede § 22 at fastsætte regler om, at vandselskaber vil være forpligtet til at oplyse e-mailadresser på medlemmer af ledelsen og ajourføre disse løbende, så Vandsektortilsynet kan komme i kontakt med ledelsesmedlemmerne. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne dertil.

Det forventes i forhold til overholdelse af de økonomiske rammer, at Vandsektortilsynet på deres hjemmeside årligt vil offentliggøre en liste over alle vandselskaber. Listen vil markere både de vandselskaber, der har overholdt den økonomiske ramme, men også de vandselskaber, der har overtrådt den økonomiske ramme, dvs. vandselskaber, der har haft en differencesaldo i forbrugernes favør længere end tilladt. Offentliggørelsen forventes at ske umiddelbart efter, at de økonomiske rammer for det følgende år er offentliggjort.

Andre eksempler, hvor det, for at informere forbrugerne eller offentligheden mere bredt, kan være relevant at offentliggøre oplysning om et vandselskabs overtrædelser med navns nævnelse, er ved vedvarende, grove eller gentagne overtræ-

delser af f.eks. regler om markedsmæssighed af aftaler eller regler om tilknyttet virksomhed.

Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, som det i almindelighed vil være ulovligt for Vandsektortilsynet at offentliggøre. Såfremt offentliggørelsen vil medføre dette, skal oplysningerne fjernes inden offentliggørelsen.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke oplysning om navne på andre end vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven. Oplysninger om vandselskabers overtrædelser vil dog i visse tilfælde kunne indeholde personoplysninger, f.eks. hvis oplysningen henviser til en afgørelse vedrørende en aftale med en aftalepart, som er fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder. Vandsektortilsynet vil forud for offentliggørelsen af persondata bl.a. konkret skulle overveje, om offentliggørelsen er nødvendig for at opfylde formålet med offentliggørelse i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c. I mange tilfælde, hvor det ikke berører forståelsen af oplysningerne eller afgørelsen, vil det imidlertid være muligt at foretage offentliggørelse med anonymisering af de eventuelle fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, som nævnes, da formålet med offentliggørelsen alene relaterer sig til vandselskabernes forhold.

Under alle omstændigheder forudsættes det, at Vandsektortilsynet iagttager de almindelige forvaltningsretlige og persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 11 a, stk. 5, kunne fastsætte regler om offentliggørelsen efter det foreslåede § 11, stk. 4, 1. og 2. pkt.

Det følger af den eksisterende bemyndigelse i vandsektorlovens § 11, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af registeret over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1, samt offentliggørelse i henhold til § 11, stk. 2 og 3.

Det foreslås i vandsektorlovens § 11 a, *stk.* 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse i henhold til de foreslåede bestemmelser i § 11 a, stk. 1-4, herunder om, at Vandsektortilsynet skal offentliggøre andre af Vandsektortilsynets afgørelser end dem, der er nævnt i det foreslåede stk. 2, eller skal offentliggøre bestemte oplysninger og dokumenter.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 29, hvorefter vandsektorlovens § 11, stk. 4, foreslås nyaffattet med et andet indhold, og den gældende bestemmelse i § 11, stk. 4, dermed ophæves. Den foreslåede bestemmelse

i vandsektorlovens § 11 a, stk. 5, er en videreførelse og udvidelse af det gældende § 11, stk. 4.

Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at Vandsektortilsynets offentliggørelse skal ske på Vandsektortilsynets hjemmeside.

Bemyndigelsen giver også ministeren mulighed for at fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal offentliggøre andre af Vandsektortilsynets afgørelser m.v. end dem, der er nævnt i det foreslåede stk. 2, eller skal offentliggøre bestemte oplysninger og dokumenter.

(Til § 11 b)

Det foreslås i vandsektorlovens § 11 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner om visse af Vandsektortilsynets afgørelser, og om, at Vandsektortilsynet skal videregive bestemte oplysninger til kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen har til formål, at der kan fastsættes regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet har truffet afgørelser eller i øvrigt er blevet opmærksom på forhold, som er relevante for kommunerne at have kendskab til, herunder tilfælde, hvor Vandsektortilsynet har konstateret, at et vandselskab har overtrådt gældende regler. Bemyndigelsen vil således omfatte både orientering om Vandsektortilsynets afgørelser og videregivelse af oplysninger, enten særskilt eller sammen med en afgørelse. Oplysningerne skal have relevans for kommunernes opgaver, herunder særligt kommunernes godkendelse af bidrag og takster i henhold til vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven.

Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren med hjemmel i bestemmelsen fastsætter regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen, hvis Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om fradrag i rammen, fordi et vandselskab har overskredet sine økonomiske rammer i længere tid end tilladt, dvs. overskredet den fleksibilitet, der ligger i kontrolsystemet. Det vil med den påtænkte udmøntning af forslaget til vandsektorlovens § 8, nr. 3, være vandselskaber, der har haft en differencesaldo i forbrugernes favør længere end tilladt, se nærmere bemærkningerne til den foreslåede § 8, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 19. Det er hensigten, at der i medfør af vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven fastsættes regler om, at meddelelsen vil have den virkning, at kommunalbestyrelsen får pligt til at inddrage den økonomiske ramme i takstkontrollen for det følgende kalenderår. Konkret vil det have den betydning, at kommunalbestyrelsen ikke kan godkende taksterne, medmindre selskabet har redegjort for, at det med de fastsatte takster må forventes at overholde den økonomiske ramme for det følgende år, når der tages højde for forventede nye tillæg og forventede ændringer af IPO,

jf. nærmere bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser § 54, stk. 3, 1. pkt., i vandforsyningsloven og § 3 a, stk. 3, 1. pkt., i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og § 3, nr. 9. Det forventes, at det fastsættes, at Vandsektortilsynet i meddelelsen vil skulle angive størrelsen af den fastsatte økonomiske ramme for det følgende år og vedlægge afgørelsen om den økonomiske ramme.

Det er ligeledes hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen, hvis Vandsektortilsynet konstaterer, at et vandselskab har afholdt omkostninger, der ikke må takstfinansieres, eller der er grund til at tro, at vandselskabet planlægger at afholde sådanne omkostninger.

Det forventes således, at Vandsektortilsynet bl.a. vil skulle meddele den eller de kommuner, som godkender vandselskabets takster, jf. de foreslåede bestemmelser i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og § 3, nr. 9, når Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om, at et vandselskab har indgået en aftale, som ikke er på markedsvilkår, og fastsat den markedsmæssig pris, og når Vandsektortilsynet har konstateret, at vandselskabet har overtrådt omkostningsbekendtgørelsen, eller at vandselskabet har deltaget i tilknyttet virksomhed i strid med reglerne herom. Det forventes ligeledes, at Vandsektortilsynet vil skulle orientere denne eller disse kommuner, hvis Vandsektortilsynet har konstateret, at et vandselskab har afholdt omkostninger, som ikke må afholdes eller takstfinansieres i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Dette med henblik på, at den relevante kommune eller de relevante kommuner som betingelse for godkendelse af takster skal påse, at taksterne er fastsat i overensstemmelse med vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven i forhold til de konkrete omkostninger, jf. nærmere lovforslagets § 2, nr. 15, og § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Det er desuden bl.a. hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet skal oplyse det, hvis en afgørelse, som Vandsektortilsynet har truffet og orienteret kommunalbestyrelsen om, bliver påklaget, og hvis klage tillægges opsættende virkning, og oplyse om resultatet af klagesagen.

Der vil desuden kunne fastsættes krav om, at Vandsektortilsynet skal oplyse det til kommunalbestyrelsen, hvis Vandsektortilsynet bliver bekendt med oplysninger, der er relevante for en sag, som Vandsektortilsynet har modtaget en meddelelse om fra kommunalbestyrelsen, og hvor de oplysninger, som Vandsektortilsynet er kommet i besiddelse af, ikke har indgået i kommunalbestyrelsens sagsbehandling.

Der vil i medfør af bestemmelsen også kunne blive fastsat regler om, at der skal ske orientering af kommunerne i andre relevante tilfælde.

Bestemmelsen giver desuden mulighed for at fastsætte regler om, hvilke oplysninger Vandsektortilsynet skal give kommunerne i forbindelse med orienteringen. Der vil være tale om oplysninger, som kommunerne har brug for, for at

kunne vurdere, hvordan de skal agere i forhold til deres godkendelse af vandselskabernes takster.

De afgørelser og oplysninger, der fastsættes regler om videregivelse af, vil i visse tilfælde kunne indeholde personoplysninger. Vandsektortilsynet vil forud for videregivelsen bl.a. konkret skulle overveje, om videregivelsen er nødvendig for at opfylde formålet med videregivelsen i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Under alle omstændigheder forudsættes det, at Vandsektortilsynet iagttager de almindelige forvaltningsretlige og persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Til nr. 31

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 18, stk. 1, kan vandselskaber deltage i anden virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar. Kravet om udskillelse i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar gælder dog ikke for tilknyttet virksomhed, hvis samlede omsætning udgør mindre end en vis årlig grænse (i 2024 udgør beløbet 2.695.700 kr.). Den tilknyttede virksomhed, der ikke er udskilt i et selvstændigt selskab, skal regnskabsmæssigt holdes adskilt fra aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning.

Der er fastsat nærmere regler om udøvelse af tilknyttet virksomhed i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed. Bl.a. må vandselskaber ifølge bekendtgørelsens § 2, stk. 1, alene deltage i tilknyttet virksomhed, når der er en naturlig og snæver sammenhæng mellem vandselskabets hovedvirksomhed og den tilknyttede virksomhed, og vandselskabets samlede tilknyttede virksomhed arbejdsmæssigt og økonomisk har et væsentligt mindre omfang end hovedvirksomheden. Desuden må vandselskaber kun deltage i de typer tilknyttet virksomhed, der er nævnt på positivlisten i bekendtgørelsens § 2, stk. 2. Listen er udtømmende og gælder, uanset om vandselskabet udøver aktiviteterne inden for eller uden for vandselskabet eller alene eller sammen med et andet selskab. Listen indebærer ikke et krav om, at vandselskaber skal deltage i de nævnte former for tilknyttet virksomhed, men alene en mulighed herfor.

Det fremgår af § 7, stk. 1, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed at vandselskaber hvert år skal indsende erklæringer indhentet hos vandselskabets revisor til Forsyningssekretariatet om vandselskabets overholdelse af kravet i vandsektorlovens § 18, stk. 1, og bekendtgørelsens § 3 om udskillelse af tilknyttet virksomhed i et selvstændigt selskab, vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2, om hvilken tilknyttet virksomhed vandselskabet må deltage i, vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens

§ 4 om vilkår for vandselskabets deltagelse i tilknyttet virksomhed, vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om omsætningsgrænser og vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens § 6 om separat regnskab med tilknyttet virksomhed.

Det fremgår ydermere af § 7, stk. 2, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed, at erklæringer skal være afgivet efter gennemførelse af en revision, der er udført i overensstemmelse med den revisionsinstruks for tilknyttet virksomhed, der udarbejdes af Energistyrelsen og offentliggøres af Forsyningssekretariatet. Erklæringerne skal hvert år indsendes til Forsyningssekretariatet senest den 1. maj, og Forsyningssekretariatet videregiver erklæringer, hvor revisor har påført en anmærkning, til Energistyrelsen, jf. § 7, stk. 3, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed.

Det fremgår af § 7, stk. 1, 3. pkt., i stoploven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om, at kommunalt ejede forsyningsvirksomheder skal afstå eller afvikle deltagelsen i tilknyttet virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddele en frist herfor. Denne bestemmelse gælder kun for kommunalt ejede vandselskaber. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse for vandselskaber, der ikke er kommunalt ejede. Derudover er der ikke i vandsektorloven eller bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed fastsat yderligere regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller en anden myndighed kan træffe afgørelse vedrørende overtrædelse af reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

Der foreslås indsat et nyt *stk. 3*, i vandsektorlovens § 18, hvoraf det fremgår, at Vandsektortilsynet fører tilsyn med vandselskabernes overholdelse af regler om tilknyttet virksomhed og påbud efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre klarhed om, at det er Vandsektortilsynet, som er tilsynsmyndighed for vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed, og vil betyde, at Vandsektortilsynet skal føre et aktivt tilsyn med vandselskabernes overholdelse af reglerne om tilknyttet virksomhed.

Formålet med tilsynet med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed vil bl.a. være at sikre, at vandselskaberne kun deltager i anden virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og at de øvrige krav til og betingelser for vandselskabernes deltagelse i tilknyttet virksomhed er opfyldt.

Herudover er formålet med tilsynet også, at der ikke sker krydssubsidiering mellem vandselskabets hovedvirksomhed og den tilknyttede virksomhed, og at der ikke foretages ulovlige udlodninger fra den tilknyttede virksomhed.

Tilsynet vil omfatte alle de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 18, dvs. alle vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, uanset om de er

omfattet af reguleringen i vandsektorlovens kapitel 3 eller ej.

Vandsektortilsynet vil skulle følge op på de tilfælde, hvor revisor i revisorerklæringen vedrørende overholdelse af reglerne om tilknyttet virksomhed har påført en anmærkning om manglende overholdelse, men herudover vil Vandsektortilsynet, i det omfang der ikke fastsættes regler herom i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 5, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 32, selv skulle fastlægge niveauet for tilsynet, herunder vil det f.eks. kunne tilrettelægges som et risiko-, stikprøve- eller analysebaseret tilsyn, et tilsyn på baggrund af begrundet mistanke eller en kombination heraf.

Vandsektortilsynet vil således ikke have pligt til at vurdere alle de indsendte revisorerklæringer, som ikke indeholder anmærkninger, men vil kunne udvælge visse af de indsendte revisorerklæringer, som ikke indeholder anmærkninger, til nærmere kontrol, f.eks. på basis af omsætning eller andre forhold, på grundlag af analyser, hvor der er fundet særlige risikomomenter, eller som tilfældig stikprøve. Vandsektortilsynet vil heller ikke være forpligtet til at starte en tilsynssag i alle tilfælde, hvor tilsynet f.eks. modtager en henvendelse om overtrædelse af reglerne, hvis sandsynligheden for eller effekten ved overtrædelse af reglerne er begrænset.

Vandsektortilsynet vil efter bestemmelsen også skulle føre tilsyn med, at påbud efter det foreslåede § 18, stk. 4, i vandsektorloven efterkommes.

Vandsektortilsynet vil således skulle påse, at påbuddet efterkommes inden den fastsatte frist, og, hvis dette ikke sker, foretage passende håndhævelsesskridt.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om tilsynet, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, og bemærkningerne hertil.

Vandsektortilsynet vil have mulighed for indhentelse af oplysninger og dokumenter til tilsynet med vandselskabernes deltagelse i tilknyttet virksomhed med hjemmel i regler udstedt i medfør af den foreslåede § 22 i vandsektorloven, og ved påbud i medfør af den foreslåede § 22 a i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Hvis Vandsektortilsynet konstaterer en overtrædelse af reglerne, vil tilsynet skulle vurdere, hvordan overtrædelsen bedst bringes til ophør. Ofte vil det første håndhævelsesskridt være, at Vandsektortilsynet meddeler vandselskabet, at tilsynet har konstateret en overtrædelse, og indskærper, at reglerne skal overholdes, evt. med angivelse af, at hvis overtrædelsen ikke er bragt til ophør inden en vis frist, vil tilsynet tage yderligere håndhævelsesmidler i brug. Det kan bl.a. være anvendelse af den foreslåede § 11 b i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvorefter Vandsektortilsynet vil kunne offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven. Det kan også være påbud efter det foreslåede stk. 4 i vandsektorlovens § 18, jf. nedenfor.

For vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, vil Vandsektortilsynet have mulighed for at foretage fradrag i et vandselskabs økonomiske ramme, hvis vandselskabet ulovligt har finansieret tilknyttet virksomhed, uanset om denne i øvrigt er eller ikke er lovlig i henhold til reglerne om tilknyttet virksomhed.

Vandsektortilsynet vil kunne politianmelde forholdet efter vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 5, og straffebestemmelsen i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed.

Vandselskaber kan bl.a. ifalde strafansvar, såfremt de udøver tilknyttet virksomhed inden for vandselskabet i større omfang end tilladt efter vandsektorlovens § 18, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af loven. Manglende efterkommelse af påbud efter det foreslåede § 18, stk. 4, foreslås også at kunne straffes, jf. det foreslåede nye nr. 6 i vandsektorlovens § 30, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 44.

Det forventes, at Vandsektortilsynet i de fleste tilfælde vil anvende andre håndhævelsesmidler, herunder give et påbud efter det foreslåede stk. 4, førend der vil ske politianmeldelse. Det vil dog være Vandsektortilsynet, som skal foretage en konkret vurdering af, hvilke håndhævelsesmidler eller kombinationer heraf, der er hensigtsmæssige i de konkrete tilfælde.

Der foreslås indsat et nyt *stk. 4*, i vandsektorlovens § 18, hvorefter Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med vandsektorlovens § 18, stk. 1, og regler udstedt i medfør af vandsektorlovens § 18, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen har til formål at sikre overholdelse af reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

Vandsektortilsynet vil i et påbud efter stk. 4 kunne fastsætte frist for afståelse eller afvikling af et vandselskabs tilknyttede virksomhed. Det vil desuden kunne fastsættes i påbuddet, at vandselskabet efter fristens udløb for afståelse eller afvikling skal indsende dokumentation for efterlevelse af påbuddet til Vandsektortilsynet. Efter fristens udløb vil Vandsektortilsynet skulle kontrollere, om påbuddet er efterlevet, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 3. Som led i denne kontrol vil Vandsektortilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, kunne meddele påbud til vandselskaber om yderligere relevant dokumentation.

En frist i et påbud om afståelse eller afvikling vil imidlertid ikke bevirke, at den ulovlige tilknyttede aktivitet anses som lovlig, indtil fristen er udløbet. Overtrædelsen af reglerne om tilknyttet virksomhed vil således f.eks. kunne straffes også for den periode, der ligger før fristens udløb.

Vandsektortilsynets afgørelse om påbud vil kunne påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. vandsektorlovens § 26, stk. 2. Konkurrenceankenævnet vil efter de almindelige forvalt-

ningsretlige regler i konkrete sager på anmodning fra Vandselskabet kunne tillægge klage opsættende virkning. I den forbindelse vil Konkurrenceankenævnet bl.a. skulle tage i betragtning, om virksomheden eller vandselskabets deltagelse i den ikke eller kun vanskeligt vil kunne reableres, hvis påbuddet er opfyldt. Hvis det på baggrund af erfaringer med anvendelse af den foreslåede påbudsbestemmelse vurderes hensigtsmæssigt, vil den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 26, stk. 9, kunne udnyttes til at fastsætte regler om, at klage som udgangspunkt skal have opsættende virkning, jf. lovforslagets § 1, nr. 40, og bemærkningerne dertil.

Det foreslås, at manglende efterkommelse af et påbud skal kunne straffes selvstændigt, jf. forslaget til § 30, stk. 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 44.

Det foreslås, at § 7, 3. pkt., i lov om kommuners afståelse af vandselskaber (stoploven) ophæves, jf. lovforslagets § 4, nr. 4. Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af indførelsen af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, som bl.a. vil dække de tilfælde, der er omfattet af stoplovens § 7, 3. pkt.

For kommunalt ejede vandselskaber vil midler anvendt i strid med reglerne om tilknyttet virksomhed i vandsektorlovens § 18 fortsat blive betragtet som uddelinger efter stoplovens § 2, stk. 3, jf. § 7, 2. pkt., som ikke foreslås ændret.

Til nr. 32

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 18, stk. 3, 1. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om den i § 18, stk. 1, nævnte virksomhed, herunder om, hvilke typer virksomhed der kan udøves efter stk. 1, og om, at omsætningen vedrørende visse typer af tilknyttet virksomhed ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra tilknyttet virksomhed i relation til kravet om udskillelse, jf. stk. 1. Endvidere følger det af den gældende § 18, stk. 3, 2. pkt., at ministeren også kan fastsætte regler om omsætningen vedrørende den tilknyttede virksomhed, herunder om omsætningen i tilknyttet virksomhed, hvor en fastsat andel af selskabet ejes af erhvervsdrivende, fonde, foreninger m.v., der ikke samtidig ejer vandselskaber, samt om anvendelse af overskud fra tilknyttet virksomhed. Endelig kan ministeren efter vandsektorlovens § 18, stk. 3, 3. pkt., fastsætte regler om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

Det fremgår af § 7, stk. 1, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed, at vandselskaber hvert år skal indsende erklæringer indhentet hos vandselskabets revisor til Forsyningssekretariatet om vandselskabets overholdelse af kravet i vandsektorlovens § 18, stk. 1, og bekendtgørelsens § 3 om udskillelse af tilknyttet virksomhed i et selvstændigt selskab, vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2, om, hvilken tilknyttet virksomhed vandselskabet må deltage i, vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens

§ 4 om vilkår for vandselskabets deltagelse i tilknyttet virksomhed, vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om omsætningsgrænser og vandselskabets overholdelse af bekendtgørelsens § 6 om separat regnskab med tilknyttet virksomhed.

Det fremgår ydermere af § 7, stk. 2, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed, at erklæringer skal være afgivet efter gennemførelse af en revision, der er udført i overensstemmelse med den revisionsinstruks for tilknyttet virksomhed, der udarbejdes af Energistyrelsen og offentliggøres af Forsyningssekretariatet. Erklæringerne skal hvert år indsendes til Forsyningssekretariatet senest den 1. maj, og Forsyningssekretariatet videresender erklæringer, hvor revisor har påført en anmærkning, til Energistyrelsen, jf. § 7, stk. 3, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed.

Af vandsektorlovens § 20, 2. og 3. pkt., fremgår det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandselskabers regnskabsføring, herunder om, at vandselskaber skal udarbejde, lade revidere og offentliggøre årsrapporter i overensstemmelse med bestemmelserne i årsregnskabsloven, samt om gennemførelsen af den regnskabsmæssige adskillelse, jf. § 19. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om øvrige regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 18, stk. 3, 3. pkt., der bliver stk. 5, 3. pkt., affattes således, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn efter det foreslåede § 18, stk. 3, og om påbud efter det foreslåede § 18, stk. 4.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler, der nærmere fastlægger, hvordan Vandsektortilsynet skal tilrettelægge tilsynet med vandselskabernes tilknyttede virksomhed, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 3.

Ministerens vil desuden kunne fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets påbud efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, f.eks. grundlaget for og indholdet i påbud eller krav til sagsbehandlingen.

Der henvises om de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 18, stk. 3 og 4, til lovforslagets § 1, nr. 31, og bemærkningerne hertil.

Det forventes ikke, at ministeren i første omgang vil udnytte bemyndigelsen, men behovet vil blive vurderet på baggrund af de erfaringer, som opnås med Vandsektortilsynets tilsyn og administration på området.

Som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse udgår den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 3, 3. pkt., hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

Der vil fortsat være bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte sådanne regler, idet det er dækket af den eksisterende bemyndigelse i vandsektorlovens § 20, stk. 1, 2. og 3. pkt., der bliver § 20, stk. 1, 1. og 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 37 og 38.

Det forventes, at ministeren fortsat vil fastsætte regler om pligt til at indhente revisorerklæring vedrørende overholdelse af reglerne om tilknyttet virksomhed. Det forventes dog, at ministeren vil fastsætte, at det i stedet for Energistyrelsen vil være Vandsektortilsynet, som vil skulle udarbejde en revisorinstruks til brug for udarbejdelsen af revisorerklæring om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed. Vandsektortilsynet vil fortsat skulle offentliggøre revisorinstruksen. Det forventes, at revisorerklæringen vil skulle indeholde en gennemgang af, hvorvidt reglerne i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed er overholdt. Revisor vil således i forbindelse med revisorerklæringen skulle påse, at reglerne i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed er overholdt, jf. revisionsinstruksen.

Det forventes desuden, at ministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, fortsat vil fastsætte regler om, at vandselskaberne vil skulle indsende revisorerklæringen til Vandsektortilsynet. Herudover vil Vandsektortilsynet, jf. de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, kunne indhente oplysninger og dokumenter til brug for deres tilsyn med, hvorvidt vandselskaber har overholdt reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

Kravet om revisorerklæring indebærer ikke, at Vandsektortilsynet kun vil kunne anmode om oplysninger og føre tilsyn med vandselskabernes deltagelse i tilknyttet virksomhed, såfremt revisoren har anmærkninger, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 18, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 33

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 4, skal aftaler, der indgås af vandselskaber, indgås på markedsvilkår.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingsstidende 2008-09, tillæg A, side 4668, at kravet om, at vandselskabernes aftaler skal indgås på markedsvilkår, er udtryk for det grundlæggende princip, at alle aftaler skal være indgået alene til varetagelse af vandselskabets interesser og således, at hverken kunder eller leverandører diskrimineres. Et vandselskab må således navnlig ikke ved at købe for dyrt ind eller sælge for billigt overføre midler til interesseforbundne virksomheder, men skal også i øvrigt drives omkostningseffektivt, herunder ved at foretage indkøb billigst muligt. Dermed sikres det, at den pris, som vandselskabets kunder betaler, ikke belastes af selskabet uvedkommende eller unødvendige omkostninger. Det fremgår videre af bemærkningerne, at dette i praksis betyder, at vandselskaberne er forpligtet til at sikre sig, at vandselskabet ved køb af ydelser på det frie marked har afsøgt markedet tilstrækkeligt og

anvendt effektive indkøbsprocedurer. Ligeledes betyder kravet, at vandselskaber ved køb af ydelser, der ikke indkøbes på det frie marked, skal sikre sig, at selskabet ikke betaler mere end, hvad sammenlignelige ydelser vil kunne indkøbes til på markedsvilkår eller produceres for internt i selskabet.

Kravet om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår, gælder for alle aftaler, som indgås af vandselskaber omfattet af vandsektorloven, herunder også aftaler med andre selskaber i en koncern. Vedrørende serviceselskaber er det i bemærkningerne til bestemmelsen i § 19, stk. 4, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 4668, anført, at formålet med at etablere et fælles serviceselskab vil være at opnå rationaliseringsgevinster og således levere serviceydelser billigere end, hvad forsyningsvirksomhederne ville kunne opnå på det frie marked, eller hvad virksomhedernes omkostninger ville være ved at producere ydelserne selv.

Det servicerede selskab skal efter den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 3, holde de enkelte vandselskaber og aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning i det enkelte vandselskab regnskabsmæssigt adskilt. Af bemærkningerne til § 19, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 4667-8, fremgår bl.a., at servicefunktioner som hidtil kan varetages i et selvstændigt selskab i koncernen, og at der ved servicefunktioner forstås anvendelse af fælles tegnestue, projekteringsafdeling, maskinpark, it-systemer, driftspersonale, biler, opkrævningsfunktioner og andre administrative funktioner og lignende, herunder de administrationsbygninger som er nødvendige for at udøve serviceaktiviteter. Det fremgår endvidere, at serviceselskaber ikke betragtes som en del af vandselskabet, og at formålet med at oprette et serviceselskab vil være, at udnytte synergieffekter ved at placere f.eks. administrativt personale i et selvstændigt selskab, som betjener koncernforbundne vandselskaber. Serviceselskabet vil tillige kunne betjene andre forsyningsvirksomheder i koncernen, eksempelvis inden for el-, gas- og varmforsyning.

Af ministerens bidrag til betænkning over lovforslaget, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg B, side 822-823, fremgår, at den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 3, (det nuværende § 19, stk. 2) ikke er til hinder for, at flere kommuner kan etablere et fælles selskab, der udfører servicefunktioner for vandselskaber, der ejes af de pågældende kommuner.

For serviceselskaber, der er en del af en kommunal koncernstruktur, gælder ifølge bemærkningerne til vandsektorlovens § 19, stk. 4, at samhandel med et vandselskab i samme koncern skal ske til kostpris, idet det ikke er en kommunal opgave at drive virksomhed med fortjeneste for øje. Det fremgår videre af bemærkningerne, at kravet om, at vandselskabets aftaler vedrørende servicefunktioner skal indgås på markedsvilkår, vedrører aftaler der indgås med private serviceselskaber. Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at for vandselskaber i ikke-kommunale koncernstrukturer indebærer kravet om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår, at der ikke i fælles serviceselskaber kan indkøbes ydelser til priser, der er højere, end hvad vandselskaberne kunne opnå

på markedet, eller hvad vandselskabets omkostninger ville være ved selv at producere ydelserne.

Serviceselskaber oprettet af flere vandselskaber, som ikke er koncernforbundne, er ikke behandlet i bemærkningerne til § 19.

Det fremgår af den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 5, 1. pkt., at de aftaler, der er omfattet af stk. 4, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat, jf. nugældende stk. 5, 2. pkt.

Det foreslås i vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt., at ændre »på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge« til: »tilvejebringe og opbevare«.

Hermed bliver ordlyden af bestemmelsen, at vandselskaberne skal tilvejebringe og opbevare tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Ændringen indebærer, at det ikke længere følger af bestemmelsen, at vandselskaberne på begæring skal forelægge dokumentationen for Forsyningssekretariatet, men alene, at selskaberne skal tilvejebringe og opbevare den tilstrækkelige dokumentation.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede samling af vandsektorlovens bestemmelser om oplysningspligter i det foreslåede nye kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39. Bestemmelsen skal således ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i §§ 22 og 22 a, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om oplysningspligter og Vandsektortilsynet kan påbyde bl.a. vandselskaber at indsende oplysninger og dokumenter. Disse bestemmelser vil også omfatte krav om indsendelse af aftaler og oplysninger om aftaler samt dokumentation for disses markedsmæssighed.

Med den foreslåede ændring af vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt., gøres det endvidere klart, at vandselskabernes forpligtelse til at tilvejebringe og opbevare den tilstrækkelige dokumentation ikke er afhængig af, om Vandsektortilsynet har anmodet om at få den fremsendt. I det foreslåede 3. pkt. foreslås det endvidere fastsat udtrykkeligt, at dokumentationen skal være tilvejebragt før aftalens indgåelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 34, og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen vil fortsat alene omfatte væsentlige aftaler.

Det foreslås i vandsektorlovens § 19, stk. 10, nr. 2 og 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke aftaler der anses for væsentlige, og om krav til dokumentation, se nærmere lovforslagets § 1, nr. 36, og bemærkningerne hertil. Det forventes, at der bl.a. vil blive fastsat krav om, hvor længe dokumentationen skal opbevares efter udløbet af aftalen.

Ud over de krav der følger af eventuelle regler fastsat i medfør af det foreslåede § 19, stk. 10, bør selskabernes dokumentation indholdsmæssigt følge almindeligt anerkendte metoder for fastsættelse af og dokumentation for markedsmæssigheden af priser og vilkår, f.eks. de metoder, der findes i regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet, herunder f.eks. OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skattestyrelsens vejledning vedrørende transfer pricing.

De foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens §§ 22 og 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, vil kunne omfatte krav om indsendelse af den dokumentation, som vandselskabet vil være forpligtet til at være i besiddelse af efter den foreslåede ordlyd af § 19, stk. 5, 2. pkt., og eventuelle regler fastsat i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 19, stk. 10, nr. 2 og 3, men vil også kunne omfatte yderligere oplysninger og dokumentation, herunder vedrørende aftaler, som ikke falder ind under væsentlighedsbegrebet i § 19, stk. 5, 2. pkt. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 39.

Til nr. 34

Det fremgår af den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 5, 1. pkt., at de aftaler, der er omfattet af stk. 4, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Vandselskabet skal efter det nugældende stk. 5, 2. pkt., på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Det foreslås i vandsektorlovens § 19, stk. 5, at indsætte et 3. pkt., hvorefter dokumentationen, jf. 2. pkt., skal være tilvejebragt før aftalens indgåelse.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 33, hvor vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt. foreslås ændret således at den fastsætter, at vandselskaberne skal tilvejebringe og opbevare tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Med det foreslåede 3. pkt. i vandsektorlovens § 19, stk. 5, fastsættes det udtrykkeligt, at den tilstrækkelige dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat, skal være tilvejebragt, før aftalens indgåelse.

Til nr. 35

Det fremgår af det gældende § 19, stk. 1, i vandsektorloven, at aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning skal være regnskabsmæssigt adskilt. Endvidere skal aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsaktiviteter være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt fra aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning. Formålet med den regnskabsmæssige adskillelse er at sikre, at der ikke sker overførsel af midler mellem de forskellige forsyningsarter.

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 2, er vandsektorlovens § 19, stk. 1, og § 3 i lov om kommunal fjernkø-

ling ikke til hinder for, at servicefunktioner varetages i et selvstændigt selskab, som også varetager servicefunktioner i forhold til opgaver forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt opgaver omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om gasforsyning.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 3, at det servicerende selskab skal holde de enkelte vandselskaber og aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning i det enkelte vandselskab regnskabsmæssigt adskilt.

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 4, skal aftaler, der indgås af vandselskaber, indgås på markedsvilkår. Der henvises vedrørende forarbejderne til bestemmelsen til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33.

Det fremgår af den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 5, at de aftaler, der er omfattet af stk. 4, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat, hvilket, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, foreslås ændret til, at vandselskabet skal tilvejebringe og opbevare den nævnte dokumentation.

Der er ikke i den gældende vandsektorlov fastsat regler om tilsyn med reglerne i § 19 eller regler om håndhævelsesmuligheder i forhold til ikke-markedsmæssige aftaler, bortset fra at overtrædelse af reglerne i § 19, stk. 4 og 5, er strafbart, jf. vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 9 og 10.

Det foreslås, at der indsættes tre nye stykker i vandsektorlovens § 19.

Det foreslås med § 19, stk. 6, at Vandsektortilsynet fører tilsyn med vandselskabernes overholdelse af reglerne i vandsektorlovens § 19, stk. 1-5, af afgørelser efter det foreslåede § 19, stk. 7, 1. pkt., og af påbud efter det foreslåede § 19, stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Formålet med bestemmelsen er, at Vandsektortilsynet skal føre et aktivt tilsyn med reglerne i § 19, som overordnet har til formål at sikre, at der ikke sker en ulovlig overførelse af midler fra vandselskabet, og at forbrugerne ikke indirekte kommer til at betale for en ydelse, de ikke modtager. Herunder skal tilsynet sikre, at vandselskaberne ikke ved at købe for dyrt ind eller sælge for billigt overfører midler til koncernforbundne selskaber eller andre interesseforbundne parter, at vandselskaberne drives omkostningseffektivt, herunder ved at foretage indkøb billigst muligt, samt at den pris, som vandselskabets kunder betaler, ikke belastes af selskabet uvedkommende eller unødige omkostninger. Herudover er formålet med tilsynet også at kontrollere, at vandselskaberne ved køb af ydelser på det frie marked har afsøgt markedet tilstrækkeligt, og ved køb ydelser, der ikke sker på det frie marked, sikrer sig, at selskabet ikke betaler mere

end, hvad sammenlignelige ydelser vil kunne indkøbes til på markedsvilkår eller produceres for internt i selskabet.

Vandsektortilsynet vil i det omfang, der ikke fastsættes regler herom i medfør af det foreslåede § 19, stk. 10, selv skulle fastlægge niveauet for tilsynet, herunder vil det f.eks. kunne tilrettelægges som et risiko-, stikprøve- eller analysebaseret tilsyn, et tilsyn på baggrund af begrundet mistanke eller en kombination heraf.

Vandsektortilsynet vil ikke være forpligtet til at starte en tilsynssag i alle tilfælde, hvor tilsynet f.eks. modtager en henvendelse om overtrædelse af reglerne, hvis sandsynligheden for eller effekten ved overtrædelse af reglerne er begrænset.

Tilsynet med § 19, stk. 1-3, kan udføres på baggrund af oplysningerne, som Vandsektortilsynet modtager i forbindelse med tilsynet med § 19, stk. 4. Derudover kan tilsynet baseres på oplysninger, som Vandsektortilsynet får i medfør af den øvrige kontrol med loven eller indhenter med henblik på tilsyn med § 19, stk. 1-3, med hjemmel i den foreslåede § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39. F.eks. vil det kunne påbydes, at selskabet sender dokumentation for regnskabsmæssig adskillelse.

I forhold til tilsynet med stk. 4 og 5 om aftalers markedsmæssighed er det umiddelbart forventningen, at vandselskaberne årligt vil skulle indsende visse basisoplysninger, f.eks. en oversigt over deres aftaler og forskellige nøgletal m.v., og derudover visse yderligere oplysninger om deres aftaler eller visse af deres aftaler, som kan variere fra år til år efter Vandsektortilsynets nærmere bestemmelse. Dette forventes at følge af regler udstedt i medfør af den foreslåede § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil. Det betyder, at Vandsektortilsynet fra alle vandselskaber vil kunne få indberettet aftaler eller data om deres aftaler, f.eks. af en bestemt type eller over en vis størrelse, men kun dokumentation for prissætningen, hvis selskaberne er forpligtet til at tilvejebringe og opbevare dokumentationen, f.eks. efter § 19, stk. 5, 2. pkt. Indhentningen af disse data forventes at ske i forbindelse med vandselskabernes årlige indberetning.

Oplysningerne forventes bl.a. at blive benyttet til et analysebaseret tilsyn, og bestemmelsen vil således også skulle ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, hvor det fremgår, at Vandsektortilsynet, som led i sit analyse- og overvågningsarbejde, vil kunne analysere og overvåge, om aftaler indgået af vandselskaber indgås på markedsmæssige vilkår.

Vandsektortilsynet vil kunne indhente yderligere oplysninger og dokumentation til brug for tilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil. Det vil bl.a. kunne være selve aftalen, dokumentation for transaktioner og dokumentation for den markedsmæssige pris. Også for aftaler, som ikke er omfattet af vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt., og hvor selskabet derfor ikke vil have pligt til på

forhånd at ligge inde med dokumentation, vil Vandsektortilsynet kunne påbyde, at vandselskabet tilvejebringer og indsender de nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af, om aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår.

Vandsektortilsynet forventes herudover at indhente sådanne mere detaljerede oplysninger om aftaler fra udvalgte selskaber i forbindelse med et stikprøvebaseret tilsyn eller ved konkret mistanke, evt. som følge af det analysebaserede tilsyn.

Vandsektortilsynet vil også kunne påbyde vandselskabers concern- og interesseforbundne parter at indsende oplysninger og dokumenter til brug for bl.a. Vandsektortilsynets tilsyn med, om aftaler indgået af vandselskaber er indgået på markedsvilkår, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 2.

Vandsektortilsynet vil også skulle føre tilsyn med vandselskabers aftaler med serviceselskaber, herunder i kommunale koncerner, og herunder at serviceselskabet alene kræver kostprisen for de serviceydelser, der leveres til vandselskaber i koncernen, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 4631 og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33. Det er ikke hensigten at ændre på, at serviceselskaber i en kommunal koncernstruktur kun kan opkræve kostprisen, og at der dermed ikke kan indregnes en avance i serviceselskabets priser. Vandsektortilsynet kan i forbindelse med tilsynet med aftaler med serviceselskaber for både kommunale og ikke-kommunale koncerner føre tilsyn med, at der er regnskabsmæssig adskillelse efter vandsektorlovens § 19, stk. 3.

Endvidere skal bestemmelsen ses i sammenhæng med det foreslåede § 19, stk. 10, nr. 1 og 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om kravet om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår, jf. § 19, stk. 4, og krav til dokumentation, jf. § 19, stk. 5, og om Vandsektortilsynets tilsyn efter det foreslåede § 19, stk. 6, herunder med vandselskabernes overholdelse af kravet om markedsmæssighed, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, og bemærkningerne hertil.

Hvis vandselskabet har anvendt en anerkendt metode for dokumentation af markedsmæssigheden af en aftale, som opfylder de eventuelle krav, der fastsat efter det foreslåede § 19, stk. 10, vil Vandsektortilsynet skulle følge denne metode i sit tilsyn, medmindre væsentlige forhold taler for anvendelse af en anden prisfastsættelsesmetode.

Hvis Vandsektortilsynet konstaterer en overtrædelse af reglerne, vil tilsynet skulle vurdere, hvordan overtrædelsen bedst bringes til ophør, og hvordan vandselskabets kunder bedst kan kompenseres for, at vandselskabet har haft for høje udgifter eller for lave indtægter. Herunder vil tilsynet kunne fastsætte en markedsmæssig pris efter det foreslåede § 19, stk. 7, i vandsektorloven og, hvis der er tale om en aftale med en concern- eller interesseforbunden part, meddele påbud til denne om at foretage tilbagebetaling eller efterbetaling efter det foreslåede § 19, stk. 8, i vandsektorlo-

ven. Herudover kan Vandsektortilsynet overveje at anvende det foreslåede § 11 a, stk. 4, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvorefter Vandsektortilsynet vil kunne offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven.

Vandsektortilsynet vil også kunne politianmelde forholdet efter vandsektorloven § 30, stk. 1, nr. 9, der bliver nr. 8, som omhandler indgåelse af aftaler i strid med vandsektorlovens § 19, stk. 4, eller stk. 5, 1. pkt., eller efter nr. 10, der bliver nr. 9, der med den ændring, der er foreslået i lovforslagets § 1, nr. 46, omhandler undladelse af at tilvejebringe eller opbevare dokumentation efter vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt.

Det forventes, at Vandsektortilsynet i de fleste tilfælde vil anvende andre håndhævelsesmidler, førend der vil ske politianmeldelse. Det vil dog være Vandsektortilsynet, som skal foretage en konkret vurdering af, hvilke håndhævelsesmidler eller kombinationer heraf, der er hensigtsmæssige i de konkrete tilfælde.

For at sikre Vandsektortilsynets mulighed for effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler bliver indgået på markedsvilkår, foreslås det, at Vandsektortilsynet også fører tilsyn med overholdelse af afgørelser om fastsættelse af den markedsmæssige pris efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 7, 1. pkt., og påbud efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, om tilbage- eller efterbetaling.

Vandsektortilsynet vil som led i tilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, kunne kræve dokumentation for, at vandselskabet har modtaget betaling i overensstemmelse med påbuddet.

Adressaten for et påbud om tilbage- eller efterbetaling, det vil sige vandselskabets aftalepart, foreslås at kunne straffes, hvis vedkommende ikke efterkommer påbuddet, jf. det foreslåede nr. 10 i vandsektorlovens § 30, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 47.

Det foreslås med vandsektorlovens § 19, *stk. 7, 1. pkt.*, at Vandsektortilsynet skal kunne fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, jf. § 19, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det er hensigten med ordningen at sikre en effektiv håndhævelse af kravet om markedsmæssighed.

Vurderingen af, hvorvidt en aftale er indgået i strid med kravet om markedsmæssighed, vil for væsentlige aftaler være baseret på vandselskabernes dokumentationspligt, jf. § 19, stk. 5, i vandsektorloven. Hvis Vandsektortilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår skal Vandsektortilsynet skønmæssigt kunne fastsætte den markedsmæssige pris.

Da regelgrundlagene vedrørende aftalers markedsmæssighed i vandsektorloven forventes at tage udgangspunkt i reglerne på skatteområdet, og da der også på andre forsyningsområder er lignende regler om krav til aftalers markedsmæssighed, vil der som led i sagsbehandlingen i Vandsektortilsynet ske en erfaringsudveksling og dialog med skatteforvaltningen og Forsyningstilsynet, hvor det er relevant.

Ved fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder kostprisen for aftaler med serviceselskaber i kommunale koncerner, vil Vandsektortilsynet skulle følge den forståelse af kravet om markedsmæssighed, som fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33, samt eventuelle regler fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 19, stk. 10, nr. 1 og 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

I praksis vil Vandsektortilsynet i mange tilfælde fastsætte den markedsmæssige pris ud fra principperne i de krav, der findes i regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet, herunder f.eks. OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skattestyrelsens vejledning vedrørende transfer pricing. Det er forventningen, at Vandsektortilsynet vil tage udgangspunkt heri i alle tilfælde, hvor det er relevant. Dette vil medføre et ensartet grundlag med andre forsyningsområder. Vandsektortilsynet vil dog også skulle inddrage særlige forhold i vandsektoren, hvor det er relevant.

Hvis vandselskabet har anvendt en anerkendt metode for dokumentation af markedsmæssigheden af en aftale, som opfylder de eventuelle krav, der fastsat efter det foreslåede § 19, stk. 10, vil Vandsektortilsynet skulle følge denne metode i sit tilsyn, medmindre væsentlige forhold taler for anvendelse af en anden prisfastsættelsesmetode.

De nævnte vejledninger på skatteområdet bygger på armslængdeprincippet, der indebærer, at en virksomhed ved indgåelse af aftaler med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, skal anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis aftalen var indgået mellem uafhængige aftaleparter.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 7, 1. pkt., vil finde anvendelse på alle aftaler efter § 19, stk. 4, der ikke er indgået på markedsvilkår. Det betyder, at bestemmelsen også vil finde anvendelse i tilfælde, hvor en aftale mellem to uafhængige parter ikke er indgået på markedsvilkår. Bedømmelsen vil også i mange af disse tilfælde kunne ske ud fra principperne i de krav, der findes i regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet.

I relation til serviceselskaber i en kommunal koncernstruktur, vil en aftale fortsat alene skulle indgås til kostprisen. Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse at ændre dette. Vandsektortilsynet vil således skulle føre tilsyn med, at serviceselskaber i en kommunal koncernstruktur indgår aftaler til kostprisen, og vil i medfør af bestemmelsen, hvis dette findes ikke at være tilfældet, kunne fastsætte den markedsmæssige pris til kostprisen.

Det vurderes, at der ofte vil være omstændigheder, der gør,

at Vandsektortilsynet bør inddrage og partshøre den part, som vandselskabet har indgået aftalen med, før der træffes afgørelse om den markedsmæssige pris. Aftaleparten vil således have mulighed for at dokumentere, at aftalen er indgået på markedsvilkår.

Det er hensigten i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, at fastsætte, at Vandsektortilsynet i visse tilfælde vil kunne fastsætte den markedsmæssige pris til nul. Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor dokumentationen er så mangelfuld, at der kan opstå tvivl om, hvorvidt der reelt er indgået en aftale, eller hvad den går ud på, jf. nærmere bemærkningerne til den foreslåede § 22 b.

Vandsektortilsynets afgørelse om den markedsmæssige pris vil i sig selv ikke medføre, at en aftale, der ikke er markedsmæssig, automatisk vil blive anset som ugyldig, da dette er et privatretligt forhold mellem aftaleparterne, ligesom det heller ikke vurderes, at Vandsektortilsynet skal have hjemmel til at træffe afgørelse herom. Dette skyldes bl.a., at det ville være en indgribende beføjelse, særlig i forhold til aftaleparter, som ikke er concern- eller interesseforbundet med vandselskabet.

Vandselskabet vil, såfremt Vandsektortilsynet har vurderet, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, og har truffet afgørelse om den markedsmæssige pris, i medfør af vandsektorlovens § 19, stk. 4, have pligt til at sørge for, at forholdet lovliggøres, herunder ved hurtigst muligt at opsig eller genforhandle aftalen. Vandselskabet vil også have pligt til at forsøge at få tilbageført eller efterbetalt det – eller så meget som muligt af det – som vandselskabet enten har betalt for meget eller modtaget for lidt for en ydelse. De almindelige aftaleretlige regler vil i den forbindelse være gældende. Herudover foreslås det i stk. 8, at Vandsektortilsynet skal kunne påbyde et vandselskabs concernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at foretage tilbageføring eller efterbetaling, hvis de har indgået en ikke-markedsmæssig aftale med et vandselskab, jf. nærmere bemærkningerne til det foreslåede stk. 8.

Vandsektortilsynets fastsættelse af den markedsmæssige pris vil have karakter af en forvaltningsretlig afgørelse og vil kunne påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. vandsektorlovens § 26, stk. 2. Afgørelsen vil være en selvstændig afgørelse, som vil kunne påklages uafhængigt af afgørelse om den økonomiske ramme. Det foreslås, at afgørelsen skal kunne påklages af både det pågældende vandselskab og af den eller de andre parter i aftalen, jf. det foreslåede § 27, stk. 3. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets afgørelser efter det foreslåede stk. 7, i medfør af det foreslåede § 19, stk. 10, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 36.

Det foreslås med vandsektorlovens § 19, stk. 7, 2. pkt., at Vandsektortilsynet lægger den fastsatte markedsmæssige pris til grund for afgørelser om indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. vandsektorlovens kapitel 3.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Den foreslåede bestemmelse vil kun finde anvendelse over for de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3.

Hvis Vandsektortilsynet finder, at der er betalt for meget, eller at vandselskabet har modtaget for lidt for en ydelse, er det hensigten i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra c, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, at fastsætte, at et tilsvarende beløb vil kunne fratrækkes i den økonomiske ramme. Dette vil potentielt kunne omfatte perioden fra kravet om, at alle vandselskabers aftaler skal indgås på markedsmæssige vilkår, trådte i kraft, dvs. fra den 1. juli 2009. Hvis der er tale om store beløb, er det hensigten at fastsætte, at fradraget vil kunne fordeles over flere år.

Efterbetalinger og tilbagebetalinger, som vandselskabet modtager fra aftaleparten, vil skulle holdes ude af kontrollen med overholdelse af den økonomiske ramme, og vil således ikke skulle indtægtsføres, i det omfang vandselskabet har fået fradrag i rammen.

Vandsektortilsynet vil derudover også kunne foretage fradrag i den økonomiske ramme, så selskabet ikke fremadrettet har ramme til at opkræve forbrugerne for omkostninger til aftaler, der ikke er fastsat på markedsvilkår, og omkostninger, der overstiger den markedsmæssige pris vil ikke blive medregnet tildeling af tillæg, herunder IPO.

Det forventes, at der vil blive fastsat nærmere regler herom med hjemmel i de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 8 og § 19, stk. 10, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og 36, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås med vandsektorlovens § 19, stk. 8, 1. pkt., at Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskabs concernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, jf. det foreslåede § 19, stk. 7, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Baggrunden for forslaget er, at vandselskabet, særlig når aftalen er indgået med en concern- eller i øvrigt interesseforbundet part, ikke nødvendigvis vil have tilstrækkeligt incitament til at sørge for at få justeret en aftale, så den bliver markedsmæssig, eller sørge for at få det, vandselskabet har betalt for meget eller modtaget for lidt, tilbagebetalt, henholdsvis efterbetalt.

For at sikre en effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår, vurderes det derfor nødvendigt, at Vandsektortilsynet kan give påbud til et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, om at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den markedsmæssige pris, eller efterbetale i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet.

Vandsektortilsynets påbud vil være en forvaltningsretlig afgørelse. Afgørelsen om tilbageføring eller efterbetaling vil have direkte virkning for det koncernforbundne selskab eller parten, der er interesseforbundet med vandselskabet. Afgørelsen vil kunne påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. vandsektorlovens § 26, stk. 2. Det foreslås, at afgørelsen skal kunne påklages af både det pågældende vandselskab og af den eller de andre parter i aftalen, jf. det foreslåede § 27, stk. 3. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

Vandsektortilsynet vil til brug for afgørelsen efter det foreslåede § 19, stk. 8, kunne meddele påbud til den koncern- eller interesseforbundne part om at give nødvendige oplysninger til brug for afgørelsen, jf. det foreslåede § 22 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 39. Vandsektortilsynet vil også skulle foretage partshøring efter de almindelige forvaltningsretlige regler.

Vandsektortilsynet vil i et påbud efter stk. 8 kunne fastsætte frist for tilbageføring eller efterbetaling. Det vil desuden kunne fastsættes i påbuddet, at den koncern- eller interesseforbundne part efter fristens udløb skal indsende dokumentation for efterlevelse af påbuddet til Vandsektortilsynet. Efter fristens udløb vil Vandsektortilsynet skulle kontrollere, om påbuddet er efterlevet, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 6. Som led i denne kontrol vil Vandsektortilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, kunne meddele påbud til den koncern- eller interesseforbundne part om yderligere relevant dokumentation.

Vandsektortilsynets påbud om tilbageføring af betalinger eller efterbetaling efter den foreslåede bestemmelse, vil skulle overholde proportionalitetsprincippet, herunder vil Vandsektortilsynet skulle vurdere, om det ønskede formål vil kunne opnås ved en mindre indgribende foranstaltning. Et påbud efter stk. 8, der følger den fastsatte pris i stk. 7, vil som udgangspunkt kunne anses for at være proportional.

Koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, skal forstås således, at det kan omfatte både fysiske og juridiske personer. Det kan bl.a. omfatte juridiske personer, der har samme kreds af selskabsdeltagere med bestemmende indflydelse som vandselskabet, har fælles ledelse med vandselskabet eller er direkte eller indirekte ejet af vandselskabet. Det kan bl.a. også omfatte fysiske og juridiske personer, der direkte eller indirekte ejer vandselskabet, juridiske personer, der ejes eller ledes af nærtstående til et medlem af vandselskabets ledelse, og fysi-

ske personer, der er medlem af vandselskabets ledelse eller nærtstående til et medlem af vandselskabets ledelse. Ved nærtstående forstås fysiske personer med nær familiemæssig relation til et medlem af vandselskabets ledelse, f.eks. ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller.

Den angivne kreds af juridiske og fysiske personer tilsigtes således at omfatte de generelle interessefællesskaber inden for erhvervs- og forsyningsforhold, og formålet med afgrænsningen vil være at identificere de aftaleforhold, som ikke kan anses for at være indgået mellem uafhængige parter, og hvor der derfor må formodes at være en større risiko for, at aftalen ikke er indgået på markedsmæssige vilkår, end når aftalen er indgået mellem uafhængige parter.

F.eks. vil et kommunalt ejet vandselskab være koncernforbundet med den kommune, der ejer vandselskabet, da kommunen har bestemmende indflydelse. Endvidere vil eksempelvis søsterselskaber i samme koncern, herunder selskaber med andre forsyningsarter, serviceselskaber m.v. være omfattet. Det samme gælder medlemmer af vandselskabets ledelse, f.eks. en direktør eller et bestyrelsesmedlem og nærtstående til disse. F.eks. vil en virksomhed, som ejes af ægtefællen til et medlem af vandselskabets ledelse, eller hvor ægtefællen er medlem af virksomhedens ledelse, også skulle anses som interesseforbundet med vandselskabet.

Selve det forhold, at vandselskabet indgår i et aftaleforhold med den anden part, vil som hovedregel ikke medføre, at denne kan anses for at være interesseforbundet med vandselskabet, heller ikke selv om der er tale om mere langvarige eller omfattende aftaleforhold om f.eks. levering af bestemte ydelser til vandselskabet.

Ved afgrænsningen af, hvad der skal forstås ved koncernforbundne selskaber og andre interesseforbundne parter i vandsektorloven vil de skatteretlige begreber, der findes i den skatteretlige lovgivning, bl.a. skattekontrollovens § 37 og ligningslovens § 2, kunne inddrages, idet disse regler ligeledes omhandler markedsmæssighed i kontrollerede transaktioner.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 10, nr. 6, kunne fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets afgørelser efter den foreslåede bestemmelse i stk. 8, herunder hvilke selskaber og andre parter der vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse i stk. 8. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 36, og bemærkningerne hertil.

Adressaten for et påbud om tilbage- eller efterbetaling, det vil sige vandselskabets koncern- eller interesseforbundne aftalepart, foreslås at kunne straffes, hvis vedkommende ikke efterkommer påbuddet, jf. det foreslåede nr. 10 i vandsektorlovens § 30, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 47.

Det foreslås med vandsektorlovens § 19, stk. 8, 2. pkt., at påbud efter det foreslåede 1. pkt., kan omfatte en periode på op til 5 år før påbudstidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

For at sikre Vandsektortilsynets mulighed for effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler bliver indgået på markedsvilkår, foreslås det, at påbud til koncern- og interesseforbundne parter om tilbage- eller efterbetaling, vil kunne omfatte en periode på op til 5 år før påbudstidspunktet. Dette vil i givet fald også kunne omfatte en periode før dette lovforslags ikrafttræden. Baggrunden herfor er, at kravet om, at vandselskabers aftaler skal indgås på markedsvilkår, har været gældende uændret siden vandsektorlovens ikrafttræden i 2009 og ikke foreslås ændret med dette lovforslag.

Det foreslås med vandsektorlovens § 19, stk. 8, 3. pkt., at tilbageføring og efterbetaling skal tillægges en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat i § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling.

Renterne vil efter forslaget skulle opgøres efter reglerne i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling. Det betyder bl.a., at der skal betales rente fra den betalingsfrist, der er fastsat i påbuddet.

Det foreslås med vandsektorlovens § 19, stk. 8, 4. pkt., at påbud efter det foreslåede stk. 8, 1. pkt., forældes 5 år efter meddelelsen, medmindre forældelsen er afbrudt efter reglerne i forældelsesloven, eller Vandsektortilsynet har indgivet politianmeldelse for manglende efterlevelse af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Den foreslåede forældelsesfrist for et påbud efter stk. 8, 1. pkt., på 5 år efter, at påbuddet er meddelt, er en udvidelse af den almindelige forældelsesfrist efter forældelsesloven. Den foreslåede 5-årige forældelsesfrist vil følge de skatteretlige regler på området om transfer pricing.

Forældelsen vil kunne blive afbrudt af vandselskabet som kreditor efter reglerne i forældelsesloven. Da Vandsektortilsynet ikke er kreditor for kravet, foreslås det at fastsætte en særlig regel om, hvordan Vandsektortilsynet kan afbryde forældelsen. Det vurderes, at afbrydelse bør kunne ske ved, at Vandsektortilsynet politianmelder påbudsadressaten for manglende efterlevelse af påbuddet.

Til nr. 36

Der er ikke i de gældende regler nogen bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler i relation til kravet om, at vandselskabets aftaler skal indgås på markedsmæssige vilkår, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 4.

Det foreslås med bestemmelsen i vandsektorlovens § 19, stk. 10, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om en række forhold vedrørende reglerne om aftalers markedsmæssighed og Vandsektortilsynets tilsyn hermed og med de øvrige bestemmelser i § 19.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det foreslås i vandsektorlovens § 19, stk. 10, nr. 1, at kli-

ma-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravet om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 4.

Formålet vil være at sikre, at det er tydeligt for vandselskaberne, hvad der skal til for, at en aftale kan anses for at være indgået på markedsmæssige vilkår.

Ministerens vil med bemyndigelsen kunne fastsætte nærmere regler om, hvornår en aftale kan anses for markedsmæssig. Dette omfatter dels generelle regler, der vil gælde alle aftaler, dels særlige regler for specifikke typer af aftaler.

Det forventes ikke, at der ved den første udmøntning fastsættes regler om, hvornår en aftale kan anses for at være markedsmæssig. På baggrund af erfaringer fra tilsynet med reglerne og analyser på området kan det imidlertid blive relevant at fastsætte regler.

Det forventes f.eks., at Vandsektortilsynet vil undersøge, hvilke typer serviceselskaber og ejerformer for disse, som vandselskaberne anvender. På baggrund af resultatet vil det kunne overvejes f.eks. at fastsætte regler om, hvilke betingelser der skal opfyldes, for at aftaler med et serviceselskab i forskellige typer af selskabsmæssige konstruktioner kan anses for at være markedsmæssige.

Det foreslås i vandsektorlovens § 19, stk. 10, nr. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til dokumentation, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 5.

Formålet vil være at sikre, at det er tydeligt for vandselskaberne, hvilke dokumentationskrav der er. Herudover er det formålet at sikre, at Vandsektortilsynet kan følge systematisk op på de aftaler, som vandselskaberne indgår, med henblik på at understøtte regelefterlevelsen og øge Vandsektortilsynets mulighed for at håndhæve reglerne og anvende sanktionsbeføjelser ved manglende regelefterlevelse.

Ministerens vil med bemyndigelsen kunne fastsætte krav til dokumentationen af aftalernes markedsmæssighed, herunder kriterier, metoder samt mindstekrav til indholdet af dokumentationen. Ministerens vil også kunne fastsætte regler om, hvor længe dokumentationen vil skulle opbevares af selskaberne.

Det forventes, at der ved den første udmøntning bl.a. vil blive fastsat krav om, at dokumentationen skal angive den eller de prisfastsættelsesmetoder, som vandselskabet har valgt til sikring af aftalens markedsmæssighed, og begrundelse for valget af prisfastsættelsesmetode samt relevant dokumentation for, at aftalen er prisfastsat i overensstemmelse med den valgte metode. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat krav om, hvor længe dokumentationen skal opbevares efter udløbet af aftalen. I det omfang der fastsættes nærmere krav til de anvendte metoder forventes det, at der vil blive taget udgangspunkt i principperne i de krav, der findes i regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet, herunder f.eks. OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skatte-

styrelsens vejledning vedrørende transfer pricing, og som allerede er stillet til aftaler omfattet af bekendtgørelse nr. 468 af 19. april 2022 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner. Dette vil understøtte, at der foreligger ensartede krav til dokumentationen om markedsmæssighed med de øvrige forsyningssektorer.

Det forventes dog ikke, at der kan fastsættes så præcise bekendtgørelsesregler om dokumentationskravet, at Vandsektortilsynet ikke fortsat vil skulle foretage en konkret vurdering af, om den indsendte dokumentation godtgør, at aftalen er indgået til markedsmæssig pris og på markedsmæssige vilkår i øvrigt.

Det foreslås i vandsektorlovens § 19, stk. 10, *nr. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke aftaler der anses for væsentlige, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 5.

Formålet med, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, hvilke aftaler der anses for væsentlige, er at kunne skabe klarhed i forhold til, hvilke aftaler der omfattes af kravet om, at vandselskaberne skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for deres markedsmæssighed.

Ministeren vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsætte regler om, at aftaler over en vis beløbsgrænse eller af bestemte typer skal anses for væsentlige. Det vil f.eks. kunne være bestemte aftaletyper, som selskaber omfattet af loven forventeligt har mange af, eller som er forbundet med en særlig risiko for manglende markedsmæssighed, såsom kerninterne transaktioner.

Det forventes ikke, at ministeren i første omgang vil udnytte bemyndigelsen, men behovet vil blive vurderet på baggrund af de erfaringer, som Vandsektortilsynet opnår med tilsynet.

Det foreslås i vandsektorlovens § 19, stk. 10, *nr. 4*, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets tilsyn efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 6.

Der vil med den foreslåede bestemmelse være bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabernes overholdelse af reglerne i vandsektorlovens § 19, stk. 1-5, herunder bl.a. reglerne om regnskabsadskillelse, og at alle aftaler, der indgås af vandselskaber, skal indgås på markedsvilkår. Ministeren vil tillige kunne fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn med overholdelse af afgørelser efter det foreslåede § 19, stk. 7, 1. pkt., og med påbud efter det foreslåede stk. 8. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

Det forventes ikke, at ministeren i første omgang vil udnytte bemyndigelsen, men behovet vil blive vurderet på baggrund af de erfaringer, som opnås med Vandsektortilsynets tilsyn.

Det foreslås med vandsektorlovens § 19, stk. 10, *nr. 5*, at ministeren kan fastsætte regler om Vandsektortilsynets afgø-

relser efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 7.

Ministeren vil med bemyndigelsen kunne fastsætte regler, der nærmere regulerer Vandsektortilsynets afgørelser om fastsættelsen af den markedsmæssige pris, i tilfælde, hvor markedsmæssigheden findes ikke at være godtgjort.

Ministeren vil herunder kunne fastsætte regler om, hvad der skal til, for at markedsmæssigheden kan findes ikke at være godtgjort.

Ministeren vil således kunne fastsætte regler, der afskærer eller begrænser Vandsektortilsynets skøn i form af regler om, hvad der skal til, for at markedsmæssigheden kan findes ikke at være godtgjort, og krav om, at Vandsektortilsynet anvender bestemte kvantitative metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris. Ministeren vil herunder f.eks. kunne fastsætte regler om, hvilken beregningsmetode Vandsektortilsynet skal lægge til grund ved fastsættelsen af den markedsmæssige pris, såfremt vandselskabets dokumentation ikke godtgør, at aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår.

Ministeren vil f.eks. kunne fastsætte regler, der svarer til principperne i regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet, herunder OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skattestyrelsens vejledning vedrørende transfer pricing. Ministeren vil dog også kunne fastsætte regler, der afviger fra eller supplerer regler og praksis på skatteområdet, bl.a. for at tage højde for vandsektorens særlige forhold og eventuelle regler fastsat i medfør af de foreslåede bemyndigelser i nr. 1-3.

Ved den første udmøntning er det forventningen, at det fastsættes, at Vandsektortilsynet skal anvende en anerkendt metode i sit tilsyn. Det forventes endvidere fastsat, at hvis vandselskabet har anvendt en anerkendt metode for dokumentation af markedsmæssigheden af en aftale, skal Vandsektortilsynet følge denne metode i sit tilsyn, medmindre væsentlige forhold taler for anvendelse af en anden prisfastsættelsesmetode.

Endvidere vil ministeren i medfør af denne bestemmelse og den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, kunne fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet vil kunne fastsætte den markedsmæssige pris efter et skøn eller til nul. Det sidste vil f.eks. kunne være relevant i situationer, hvor dokumentationen er så mangelfuld, at der kan opstå tvivl om, hvorvidt der reelt er indgået en aftale, eller hvad den går ud på, jf. i øvrigt bemærkningerne til den foreslåede § 22 b.

Endelig foreslås det med vandsektorlovens § 19, stk. 10, *nr. 6*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Vandsektortilsynets afgørelser efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, herunder hvilke selskaber og andre parter der er omfattet af stk. 8.

Ministeren vil med bemyndigelsen kunne fastsætte regler

om Vandsektortilsynets afgørelser efter det foreslåede stk. 8 om påbud til et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, om at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet. Det forventes, at ministeren med bemyndigelsen vil fastsætte nærmere regler om, i hvilke tilfælde Vandsektortilsynet kan meddele påbud efter bestemmelsen.

Det forventes også, at ministeren vil fastsætte regler om, hvad der skal forstås ved koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet. Ved den første udmøntning forventes det, at der ikke fastsættes mere detaljerede regler end det, der er angivet i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, og at der vil blive fastsat tilsvarende regler i medfør af den foreslåede § 22 a, stk. 4, jf. stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 39. Efterhånden som der opnås erfaring med Vandsektortilsynets afgørelser efter den foreslåede § 19, stk. 8, i vandsektorloven, forventes det, at der efter behov vil ske en tilpasning eller præcisering af bekendtgørelsesreglerne.

Til nr. 37

Det fremgår af den gældende vandsektorlovs § 20, stk. 1, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indlevering af data fra vandselskaber til Forsyningssekretariatet til brug for administration af og kontrol med loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder til brug for benchmarking og fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, samt data til brug for Forsyningssekretariatets generelle analyser m.v.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 20, 1. pkt., ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 38

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 20, 2. pkt., bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om øvrige regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

Det foreslås i vandsektorlovens § 20, 2. pkt., der bliver 1. pkt., at ændre »Herudover kan ministeren« til »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det foreslås, at 1. pkt., udgår af § 20, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

Som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af vandsek-

torlovens § 18, stk. 3, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 32, udgår den særlige bemyndigelse til at fastsætte regler om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om revisorerklæringer for så vidt angår tilknyttet virksomhed. Den gældende ordlyd af vandsektorlovens § 20 dækker også de regler, der hidtil har kunnet udstedes i medfør af § 18, stk. 3, 3. pkt., og det vil fremover være med hjemmel i vandsektorlovens § 20, at sådanne regler skal fastsættes.

Det forventes, at ministeren fortsat vil fastsætte regler om pligt til at indhente revisorerklæring vedrørende overholdelse af reglerne om tilknyttet virksomhed. Det forventes dog, at ministeren vil fastsætte, at det i stedet for Energistyrelsen vil være Vandsektortilsynet, som vil skulle udarbejde en revisorinstruks til brug for udarbejdelsen af revisorerklæring om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed. Vandsektortilsynet vil fortsat skulle offentliggøre revisorinstruksen. Det forventes, at revisorerklæringen vil skulle indeholde en gennemgang af, hvorvidt reglerne i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed er overholdt. Revisor vil således i forbindelse med revisorerklæringen skulle påse, at reglerne i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed er overholdt, jf. revisionsinstruksen.

Til nr. 39

Det foreslås, at der i vandsektorloven indsættes et nyt *kapitel 7 a* med overskriften oplysnings- og indberetningspligt, digital kommunikation og behandling af dokumenter, hvori der foreslås indsat fem nye bestemmelser: §§ 22, 22 a, 22 b, 22 c og 22 d.

Den gældende vandsektorlovens § 4, stk. 2, fastsætter, at vandselskaber, som er omfattet af kravet om totaløkonomisk benchmarking i § 4, stk. 1, skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking.

Efter den gældende vandsektorlovs § 4, stk. 4, fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. regler om, hvilke oplysninger og data vandselskaber skal indberette til Forsyningssekretariatet til brug for den totaløkonomiske benchmarking, om indberetningens form, herunder at indberetningen skal ske elektronisk, og om frister for indberetning.

Det følger endvidere af den gældende vandsektorlovs § 5, stk. 2, at vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, skal indberette nødvendige oplysninger til brug for miljøministerens beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed. Ifølge bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 91 som fremsat, side 42, kan der f.eks. være tale om oplysninger vedrørende vandtab og brudfrekvens, vandkvalitet, omfang af overløb af spildevand og energieffektivitet. Efter den gældende vandsektorlovs § 5, stk. 4, 1. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. fastsætte regler om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette og om indberetningens form, herunder at

indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning.

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 6, stk. 7, at et vandselskab skal indberette sit årsregnskab til Forsyningssekretariatet. Årsregnskabet skal indeholde de nødvendige oplysninger til brug for sekretariatets fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammen, herunder om vandselskabet overholder betingelserne for tillæg. Endvidere fremgår det af § 6, stk. 8, at såfremt vandselskabet ikke opfylder oplysningsforpligtelsen efter stk. 7, kan Forsyningssekretariatet skønmæssigt fastsætte vandselskabets indtægtsrammer. Efter den gældende vandsektorlovs § 6 a, stk. 4, finder bl.a. § 6, stk. 8, tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme.

Den gældende vandsektorlovs § 8, 1. pkt., bemyndiger bl.a. ministeren til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger og data vandselskaberne skal indberette til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets arbejde med fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.

Den gældende vandsektorlovs § 18, stk. 3, 3. pkt., bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til bl.a. at fastsætte regler om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor. Det fremgår af § 7 i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed, at vandselskaberne skal indsende revisorerklæringer til Forsyningssekretariatet senest den 1. maj, og at revisorerklæringerne skal være udarbejdet i overensstemmelse med den revisionsinstruks for tilknyttet virksomhed, der offentliggøres af Forsyningssekretariatet.

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 4, skal aftaler, der indgås af vandselskaber, indgås på markedsvilkår.

Det fremgår af den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 5, at de aftaler, der er omfattet af stk. 4, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 20, stk. 1, 1. pkt., har klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om indlevering af data fra vandselskaber til Forsyningssekretariatet til brug for administration af og kontrol med loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder til brug for benchmarking og fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, samt data til brug for Forsyningssekretariatets generelle analyser m.v. og om vandselskabernes klimatilpasning.

I forhold til krav om indlevering af data til brug for generelle analyser m.v. anvendes bemyndigelsen i § 20, stk. 1, 1. pkt., efter bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketings-tidende 2019-20, tillæg A, L 50 som fremsat, side 24, alene i forhold til visse bestemte analyser, som efterfølgende er

fastsat i ØR-bekendtgørelsen, idet overvejelser om en mere bred hjemmel til at indhente data forudsattes at skulle ske i forbindelse med opfølgningen på den del af 2018-aftalen, der omhandler Forsyningssekretariatets rolle og opgaver.

Forsyningssekretariatets analyser og overvågning bygger således – bortset fra visse specifikke analyser – på de oplysninger, som Forsyningssekretariatet i forvejen er i besiddelse af, eller som Forsyningssekretariatet kan fremskaffe fra offentligt tilgængelige kilder eller fra frivillige indberetninger fra vandselskaberne.

De nævnte bemyndigelser i vandsektorlovens § 4, stk. 4, og § 8, 1. pkt., og § 20 er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen, hvor der bl.a. er fastsat regler om vandselskabernes indberetning af oplysninger m.v., jf. særlig § 6, stk. 2, § 19 og kapitel 15 og 16. Det følger af ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 7, sidste pkt., at det individuelle effektiviseringskrav for vandselskaber, som ikke indberetter oplysninger til benchmarkingen, jf. vandsektorlovens § 4, stk. 2, kan fastsættes til op til 2 pct. af indtægtsrammen, jf. lovens § 6, stk. 5. Det er i bekendtgørelsens § 27, stk. 1, fastsat, at vandselskabernes anmeldelser, indberetninger og redegørelser til Forsyningssekretariatet skal ske elektronisk. Forsyningssekretariatet fastsætter formatet for disse og offentliggør disse på deres hjemmeside.

Den nævnte bemyndigelse i vandsektorlovens § 5, stk. 4, 1. pkt., er udmøntet i bekendtgørelse om performancebenchmarking af vandselskaber. Ifølge bekendtgørelsens § 5, stk. 1, skal indberetning af data ske elektronisk via www.virk.dk.

De nævnte eksisterende bestemmelser i vandsektorloven om indberetnings- og oplysningspligter og konsekvenser af manglende indsendelse af oplysninger foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, 9, 10, 14, 19, 32, 33 og 37, da de erstattes af det nye foreslåede kapitel 7 a.

Det foreslåede kapitel 7 a i vandsektorloven foreslås at finde anvendelse også på vandselskaber, som ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, om ændring af vandsektorlovens § 2, stk. 5, og bemærkningerne hertil. Dette skyldes hovedsagelig, at der kan være behov for, at Vandsektortilsynet kan afkræve disse selskaber oplysninger i forhold til Vandsektortilsynets administration af de bestemmelser i vandsektorloven, som gælder for disse selskaber. Endvidere kan der være behov for, at Vandsektortilsynet, hvis tilsynet bliver opmærksom på, at et selskab muligvis er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, kan indhente nærmere oplysninger fra selskabet.

(Til § 22)

Det foreslås i vandsektorlovens § 22, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning af oplysninger og dokumenter til brug for Vandsektortilsynets og miljøministerens opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder om indhold, form og frister for indberetning.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

De regler, der fastsættes efter bemyndigelsen, vil skulle afspejle de behov for oplysninger, som Vandsektortilsynet og miljøministeren har i forhold til deres opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Reglerne vil dermed bl.a. skulle differentieres i forhold til, om der er tale om vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3, eller ej. Endvidere vil der ved udmøntningen skulle tages højde for, at indberetningskravene ikke medfører en uproportional økonomisk og administrativ byrde.

Det forventes, at ministeren bl.a. vil fastsætte regler om indberetning af oplysninger og dokumenter til Vandsektortilsynet til brug for følgende opgaver: benchmarking, jf. §§ 4 og 5, fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer m.v., jf. kapitel 3, overvågning og analyser efter § 9 a, afgiftsberegning efter § 10, Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabernes deltagelse i tilknyttet virksomhed, jf. § 18, stk. 3, Vandsektortilsynets tilsyn med, at aftaler indgået af vandselskaber indgås på markedsvilkår, jf. § 19, stk. 6, samt Vandsektortilsynets tilsyn med foreninger til forbedring af vandsektorens effektivitet og kvalitet, jf. § 21, stk. 4.

Herudover forventes det også, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at vandselskaber til miljøministeren skal indberette nødvendige oplysninger til beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed, jf. vandsektorlovens § 5. Det kan bl.a. være oplysninger om vandkvalitet, vandtab, energieffektivitet.

Det forventes med den foreslåede bestemmelse, at ministeren vil fastsætte regler om, at vandselskaber til Vandsektortilsynet f.eks. vil skulle indberette oplysninger om vandselskabets årlige drifts- eller anlægsomkostninger, årsregnskab, indtægter, planlagte investeringer, anlæg, debiteret vandmængde m.v. til brug for Vandsektortilsynets benchmarking, fastsættelse af økonomiske rammer og effektiviseringskrav samt afgiftsberegning.

Det forventes derudover, at ministeren vil fastsætte regler om, at vandselskaberne vil skulle indberette oplysninger om virksomhedstype, omsætning og ejerforhold m.v. samt regnskaber til brug for Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed, jf. vandsektorlovens § 18.

Endvidere indebærer bestemmelsen, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, at vandselskaberne f.eks. årligt skal indberette oplysninger og dokumenter til Vandsektortilsynet til brug for Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabernes indgåelse af aftaler på markedsvilkår i henhold til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Det er umiddelbart forventningen, at der vil blive fastsat regler om, at vandselskaberne årligt vil skulle indsende visse basisoplysninger, f.eks. en oversigt over deres aftaler og forskellige nøgletal m.v., og derudover visse yderligere oplysninger om deres aftaler eller visse af

deres aftaler, som kan variere fra år til år efter Vandsektortilsynets nærmere bestemmelse. Der vil f.eks. kunne være tale om indberetning af visse typer af aftaler, aftaler med en kontraktsum over en vis størrelse eller specifikke data vedrørende vandselskabernes aftaler. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 35.

Det forventes også, at ministeren vil fastsætte regler om, at vandselskaber er forpligtet til at oplyse e-mailadresser på medlemmer af ledelsen, herunder bestyrelsen, til Vandsektortilsynet og ajourføre disse løbende. Formålet vil være, at Vandsektortilsynet kan inddrage ledelsen direkte, hvis der vurderes behov for det, f.eks. hvis der konstateres overtrædelser af reglerne, som vandselskabet ikke retter op på, efter at Vandsektortilsynet har gjort selskabet opmærksom på dem, eller hvis der er i øvrigt er forhold, som Vandsektortilsynet ønsker at sikre sig, at ledelsen er bekendt med. Der henvises også til den foreslåede § 11 a, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 30, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren foruden indholdsmæssige krav til indsendelse af oplysninger og dokumenter vil kunne fastsætte regler om tidsfrister og formen på oplysninger, som vandselskaberne vil skulle indsende.

Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at oplysninger og dokumenter, som Vandsektortilsynet tilbagevendende har brug for til fastsættelse og kontrol af økonomiske rammer og andre lovbundne opgaver, skal indberettes af vandselskaberne med en fast tilbagevendende kadence, f.eks. hvert år eller hvert 2. eller hvert 4. år, afhængig af, hvilken opgave oplysningerne skal indberettes til brug for. Det vil f.eks. også kunne være tilfældet, hvis klima-, energi- og forsyningsministeren har anmodet om, at Vandsektortilsynet tilbagevendende vil skulle foretage bestemte overvågninger og analyser, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens 9 a, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Det forventes derudover, at ministeren i medfør af den foreslåede § 22 c i vandsektorloven, vil fastsætte regler om, at indberetningerne skal ske elektronisk i et format fastsat af Vandsektortilsynet.

De fastsatte indberetningspligter afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som følger af bl.a. retssikkerhedslovens § 10. Vandsektortilsynets og miljøministerens administration af de fastsatte regler vil skulle ske under iagttagelse af forbuddet mod selvinkriminering og de almindelige forvaltningsretlige regler.

I de fleste tilfælde vil de indberetninger, som vil skulle foretages i medfør af de fastsatte regler, ikke indeholde personoplysninger, men det kan være tilfældet. I så fald vil reglerne skulle fastsættes i overensstemmelse med de almindelige persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Under alle omstændigheder forudsættes det, at Vandsektortilsynet, henholdsvis miljøministeren, ved administrationen af de fast-

satte regler iagttager de persondatarelige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Hvis et vandselskab ikke indsender oplysninger eller dokumenter i overensstemmelse med de fastsatte regler, vil Vandsektortilsynet kunne vælge at rette henvendelse til vandselskabet med henblik på at indskærpe, at selskabet er forpligtet til at indsende de pågældende oplysninger. Vandsektortilsynet vil dog ikke have pligt hertil, og vil også kunne vælge at anvende andre håndhævelsesmidler direkte, herunder træffe en bebyrdende afgørelse i medfør af regler udstedt med hjemmel i den foreslåede § 22 b i vandsektorloven, offentliggøre navn på vandselskabet, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 a, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, eller informere om og indskærpe forholdet over for vandselskabets ledelse.

Det er desuden hensigten med hjemmel i vandsektorlovens § 30, stk. 2, at fastsætte, at overtrædelse af de fastsatte indberetningspligter vil kunne straffes med bøde.

(Til § 22 a)

Den foreslåede § 22 a i vandsektorloven omhandler Vandsektortilsynets mulighed for at påbyde vandselskaber, foreninger omfattet af vandsektorlovens § 21, et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at indsende oplysninger og dokumenter til brug for Vandsektortilsynets virksomhed.

Det foreslås i vandsektorlovens § 22 a, *stk. 1*, at Vandsektortilsynet kan påbyde vandselskaber og foreninger omfattet af lovens § 21 at indsende oplysninger og dokumenter, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af § 22, men som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det være Vandsektortilsynet, der vurderer, om oplysninger og dokumenter er nødvendige for tilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Vandsektortilsynet vil således have et vidt skøn, men der skal foreligge et behov i forhold til Vandsektortilsynets opgaver, førend de kan påbyde vandselskaber og foreninger omfattet af § 21 at indsende oplysninger og dokumenter.

Vandsektortilsynet vil således ikke kunne meddele påbud om fremsendelse af oplysninger eller dokumenter, som tilsynet ikke har behov for til at løse sine opgaver. Det vil bl.a. betyde, at de mindre, forbrugerejede vandselskaber, som er udtrådt af den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3, kun vil kunne afkræves oplysninger og dokumenter, som er relevante for administration og tilsyn i forhold til de regler, som disse selskaber er omfattet af, herunder

reglerne om tilknyttet virksomhed og markedsmæssighed af aftaler, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19, eller for Vandsektortilsynets overvågning og analyser m.v. efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22. For så vidt angår oplysninger til brug for Vandsektortilsynets overvågning og analyser, er det kun hensigten, at de mindre, forbrugerejede vandselskaber, som er udtrådt af den økonomiske regulering, skal kunne afkræves oplysninger og dokumenter i begrænset omfang. Der vil endvidere kunne meddeles påbud til disse selskaber til brug for Vandsektortilsynets tilsyn med, om selskabet stadig er omfattet af undtagelsesbestemmelserne. Tilsvarende vil der kunne meddeles påbud til et vandselskab, som ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, om oplysninger i forhold til Vandsektortilsynets administration af de bestemmelser i vandsektorloven, som gælder for disse selskaber. Endvidere vil Vandsektortilsynet, hvis tilsynet bliver opmærksom på, at et selskab muligvis er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, kunne give påbud om nærmere oplysninger fra selskabet. Det er hensigten, at vandselskaber, som ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, kun helt undtagelsesvis skal kunne afkræves oplysninger til brug for Vandsektortilsynets overvågning og analyser.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke give Vandsektortilsynet bemyndigelse til at kunne indhente oplysninger og dokumenter, som Vandsektortilsynet allerede er i besiddelse af, eller som Vandsektortilsynet indhenter i medfør af de almindelige indberetninger til brug for fastsættelse og kontrol af de økonomiske rammer eller andre opgaver, hvor der er fastsat indberetningskrav i medfør af den foreslåede § 22.

Bestemmelsen vil dog kunne anvendes, hvis Vandsektortilsynet på baggrund af oplysninger, som tilsynet har modtaget i medfør af regler udstedt i medfør af § 22, vurderer, at der er behov for yderligere oplysninger eller dokumenter. Hvis Vandsektortilsynet f.eks. modtager en revisorerklæring med en anmærkning i forhold til reglerne om tilknyttet virksomhed, vil Vandsektortilsynet kunne påbyde vandselskabet at indsende relevant materiale til brug for Vandsektortilsynets vurdering af, om reglerne er overholdt, jf. den foreslåede bestemmelse om tilsyn med tilknyttet virksomhed i § 18, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Det vil på baggrund af en anmærkning fra revisor eksempelvis kunne være relevant for Vandsektortilsynet at anmode vandselskaberne om at indsende en redegørelse for den tilknyttede virksomhed, herunder særligt med fokus på regnskabsmæssig adskillelse. Endvidere vil det som eksempel kunne være relevant for Vandsektortilsynet at anmode vandselskabet om at indsende selvstændigt regnskab for den tilknyttede virksomhed, når denne ikke er udskilt i et selvstændigt selskab, og dokumentation for, at omsætningsgrænserne er overholdt, samt redegørelse for, hvorvidt den tilknyttede virksomhed udføres i vandselskabet eller i selskaber, som helt eller delvist er ejet af vandselskabet.

Et påbud vil ligeledes kunne omhandle oplysninger og dokumenter, som dokumenterer, at vandselskabets aftaler er indgået på markedsmæssige vilkår, jf. vandsektorlovens §

19, stk. 4-6, med de ændringer, der følger af lovforslagets § 1, nr. 33-35, og som ligger ud over det, der er fastsat regler om i medfør af den foreslåede § 22. Dokumentationen kunne f.eks. være budgetter, investeringskalkuler, investeringsoversigter med angivelse af hæftelser m.v. Det vil også kunne være relevant for Vandsektortilsynet at indhente medarbejderoversigter, fakturaer og regnskabsmateriale, som vandselskabet skal opbevare som følge af reglerne i bogføringsloven og skattelovene, herunder bilag for omkostninger, der indgår i skatteregnskabet m.v., som f.eks. dokumentation for, at der ikke sker krydssubsidiering mellem selskaberne.

Vandsektortilsynet vil selv skulle tilrettelægge sit tilsyn, herunder vil det bl.a. kunne tilrettelægges som et risikobaseret tilsyn, et analysebaseret tilsyn, tilsyn på baggrund af begrundet mistanke eller et stikprøvebaseret tilsyn. Ved det analysebaserede tilsyn kan den nødvendige information eventuelt i første omgang være mindre, fordi det f.eks. kun vil være nøgletal i aftaler, som man vil sammenligne med andre aftaler fra samme selskab eller sammenlignelige aftaler fra andre selskaber. Hvis det f.eks. på baggrund heraf viser sig at være relevant, kan Vandsektortilsynet indhente yderligere oplysninger og dokumenter. Det forventes, at selskaberne ved det stikprøvebaserede tilsyn og tilsynet på baggrund af begrundet mistanke, umiddelbart vil skulle indsende mere fyldestgørende information om aftalerne.

I forhold til oplysninger om vandselskabers aftaler er den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1, ikke afgrænset til kun at omfatte væsentlige aftaler som i vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 32. Den foreslåede § 22 a, stk. 1, omfatter således oplysninger om alle aftaler, i det omfang de er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Der er dog efter den foreslåede bestemmelse i § 22 a, stk. 1, ikke en pligt for vandselskaber til at ligge inde med færdig dokumentation for aftaler, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt., men Vandsektortilsynet vil kunne meddele påbud i medfør af den foreslåede § 22 a, stk. 1, om at indsende oplysninger, som vandselskabet allerede ligger inde med, eller som kan tilvejebringes ved en rimelig ressourceindsats, jf. den foreslåede § 22 a, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 a, stk. 1, vil eksempelvis også kunne omfatte påbud om at indsende oplysninger og dokumenter til brug for Vandsektortilsynets analyse- og overvågningsopgaver efter den foreslåede § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Vandsektortilsynet vil f.eks. også i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne indhente data og oplysninger til brug for udvikling af benchmarkingmodellen.

Vandsektortilsynets mulighed for at indhente oplysninger og dokumenter vil skulle administreres i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og

dansk ret i øvrigt. Vandsektortilsynet vil således ikke kunne kræve oplysninger og dokumenter, hvis det må anses for ikke at være proportionalt for vandselskabet at skulle fremskaffe eller afgive de pågældende oplysninger og dokumenter. Det vil sige, at bestemmelsen kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis anvendelsen af bestemmelsen står i et rimeligt forhold til formålet.

Ved påbud om indsendelse af oplysninger og dokumenter skal Vandsektortilsynet iagttage forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10.

I de fleste tilfælde vil de indberettede oplysninger og dokumenter ikke omfatte personoplysninger, men hvis de omfatter personoplysninger, forudsættes det, at Vandsektortilsynet iagttager de almindelige persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det foreslås i vandsektorlovens § 22 a, stk. 2, at Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at indsende oplysninger og dokumenter, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af § 22, men som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 2, indebærer bl.a., at Vandsektortilsynet vil kunne indhente de oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for Vandsektortilsynets tilsyn med, at aftaler, der indgås af vandselskaber, er indgået på markedsvilkår, og oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed. Det er formålet med bestemmelsen, at Vandsektortilsynet får mulighed for at indhente al den information om fastsættelse af priser, aftalevilkår, transaktioner som følge af aftaler, m.v., som må anses for at være nødvendig for tilsynet hermed. Endvidere vil oplysninger og data eksempelvis også kunne være relevante i forbindelse med analyse- og overvågningsopgaver efter den foreslåede § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22. Det vil dog ikke være relevant at indhente oplysninger fra vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, i forbindelse med analyseopgaver, som alene vedrører vandselskabernes forhold, eksempelvis analyser af benchmarkingen, som alene vedrører vandselskabernes effektivitet.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 2, giver ikke Vandsektortilsynet hjemmel til at kunne indhente oplysninger og dokumenter, som Vandsektortilsynet allerede er i besiddelse af.

Der vil kunne meddeles påbud både til selskaber, der er koncernforbundet med et vandselskab, og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet. Det vil bl.a. kunne omfatte andre forsyningsvirksomheder, vandselskabets ejer eller ejere, også hvis ejeren er en kommune, og nærtstående til medlemmer af vandselskabets ledelse.

Det forudsættes, at begrebet koncern- og interesseforbundne parter skal afgrænses på samme måde som i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

Vandsektortilsynets mulighed for at indhente oplysninger og data vil skulle administreres i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt. Vandsektortilsynet vil således ikke kunne kræve oplysninger og dokumenter, hvis det må anses for ikke at være proportionalt for den koncern- eller interesseforbundne parts økonomi og ressourceforbrug at skulle fremskaffe eller afgive de pågældende oplysninger og dokumenter. Det vil sige, at bestemmelsen kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis anvendelsen af bestemmelsen står i et rimeligt forhold til formålet.

Ved påbud om indsendelse af oplysninger og dokumenter skal Vandsektortilsynet iagttage forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10.

I de fleste tilfælde vil de indberettede oplysninger og dokumenter ikke omfatte personoplysninger, men hvis de omfatter personoplysninger, forudsættes det, at Vandsektortilsynet iagttager de almindelige persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det foreslås i vandsektorlovens § 22 a, *stk. 3*, at et påbud efter de foreslåede bestemmelser i stk. 1 og 2 kan omfatte tilvejebringelse af nye, nødvendige oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Vandsektortilsynet vil således efter bestemmelsen kunne påbyde vandselskaber og disses koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med dem, samt foreninger omfattet af vandsektorlovens § 21 at tilvejebringe nye, nødvendige oplysninger.

Tilvejebringelse af nye, nødvendige oplysninger vil skulle forstås således, at Vandsektortilsynet vil kunne meddele påbud om at udarbejde oplysninger og data, som ikke allerede eksisterer. Det kan f.eks. være mindre beregninger vedrørende enkeltstående emner eller sammenligninger på tværs af regnskabsår for så vidt angår de emner, som Vandsektortilsynet f.eks. vil skulle analysere og overvåge. Vandsektortilsynet vil ikke kunne meddele påbud til vandselskaberne om at udarbejde hele analyser om de emner, som Vandsektortil-

synet f.eks. efter § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, vil skulle overvåge og analysere.

Vandsektortilsynets mulighed for at indhente oplysninger vil skulle administreres i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt. Påbuddet om at tilvejebringe nye, nødvendige oplysninger vil således skulle kunne opfyldes ved en rimelig ressourceindsats. Det indebærer en proportionalitetsvurdering af såvel behovet for indhentelse af oplysninger, som metoden og formen. Der vil således som altovervejende hovedregel ikke kunne meddeles påbud, hvis indhentelsen af oplysningerne indebærer større ændringer i vandselskabernes it- eller regnskabssystemer.

Ved påbud om indsendelse af oplysninger skal Vandsektortilsynet iagttage forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10.

Vandsektortilsynet vil i deres påbud efter § 22 a, *stk. 1-3*, om at fremsende oplysninger og dokumenter kunne fastsætte en frist for indsendelsen. Fristen vil skulle fastsættes konkret, bl.a. under hensyn til omfanget af oplysningerne og disses karakter, herunder om oplysningerne er tilgængelige eller skal tilvejebringes, og under hensyn til, hvor hastende sagen er, herunder om oplysningerne er til brug for en afgørelse eller opgave, for hvilken der er fastsat en lovbunden frist.

Såfremt oplysninger eller dokumenter efter § 22 a ikke fremsendes inden for den af Vandsektortilsynet fastsatte frist, vil Vandsektortilsynet kunne vælge at rette henvendelse til påbudsadressaten med henblik på at indskærpe, at denne, jf. vandsektorlovens § 22 a, *stk. 1* eller *2*, er forpligtet til at indsende de påbudte oplysninger og dokumenter. Vandsektortilsynet vil dog ikke have pligt hertil, og vil også kunne vælge at anvende andre håndhævelsesmidler direkte, herunder træffe en bebyrdende afgørelse i medfør af regler udstedt med hjemmel i den foreslåede § 22 b i vandsektorloven, offentliggøre navn på vandselskabet, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, eller informere om og indskærpe forholdet over for vandselskabets ledelse.

Såfremt påbudsadressaten efter § 22 a ikke fremsender oplysninger og dokumenter til Vandsektortilsynet inden for den af Vandsektortilsynets fastsatte frist, vil påbudsadressaten endvidere som følge af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 30, *stk. 1*, nr. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 49, kunne pålægges bøde.

Vandsektortilsynets påbud efter § 22 a om at fremsende oplysninger eller dokumenter vil have karakter af en afgørelse og vil i medfør af vandsektorlovens § 26, *stk. 2*, kunne påklages til Konkurrenceankenævnet.

Det foreslås i vandsektorlovens § 22 a, *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke koncernforbundne selskaber og andre parter,

der er interesseforbundet med vandselskabet, og hvilke typer af oplysninger og dokumenter der kan omfattes af et påbud efter det foreslåede stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det forventes, at ministeren, for så vidt angår afgrænsningen af de omfattede selskaber og andre parter, vil fastsætte regler, der svarer til det, som fastsættes i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 19, stk. 10, nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 36. Det forventes således, at ministeren vil fastsætte regler om, hvad der skal forstås ved koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet. Ved den første udmøntning forventes det, at der ikke fastsættes mere detaljerede regler end det, der er angivet i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

Efterhånden som der opnås erfaring med Vandsektortilsynets afgørelser efter den foreslåede § 19, stk. 8, forventes det, at der efter behov vil ske en tilpasning eller præcisering af bekendtgørelsesreglerne.

(Til § 22 b)

Det foreslås i vandsektorlovens § 22 b, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet ikke har modtaget oplysninger og dokumenter i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af den foreslåede § 22 eller et påbud efter den foreslåede § 22 a, eller ikke har modtaget disse inden den fastsatte frist. Det foreslås, at ministeren herunder kan fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet kan afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det er bl.a. hensigten, at bemyndigelsen og regler udstedt i medfør heraf bl.a. skal erstatte den eksisterende regel i vandsektorlovens § 6, stk. 8, hvorefter Vandsektortilsynet skønmæssigt kan fastsætte vandselskabets indtægtsramme, hvis vandselskabet ikke opfylder oplysningspligten i § 6, stk. 7. Begge bestemmelser og henvisningen hertil i vandsektorlovens § 6 a, stk. 4, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 14 og 17.

Formålet med bemyndigelsen er, at der skal kunne fastsættes regler, som forhindrer, at manglende efterlevelse af oplysningspligten medfører, at Vandsektortilsynet ikke kan træffe afgørelse efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, eller ikke kan overholde de fastsatte frister for afgørelser eller sagsbehandlingskridt, eller at vandselskaber ved at undlade at indsende oplysninger kan opnå en bedre retsstilling, end hvis de havde indberettet.

Det er således hensigten at fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skønmæssigt ansætter manglende oplysninger og

træffer afgørelse på grundlag heraf, og at Vandsektortilsynet i den forbindelse kan lade den manglende indberetning komme vandselskabet til skade og træffe bebyrdende afgørelser i nærmere bestemte tilfælde.

Det er således hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse bl.a. at fastsætte regler om, at det individuelle effektiviseringskrav som det klare udgangspunkt fastsættes til maksimum, hvis et selskab ikke indberetter oplysninger til brug for benchmarkingen inden den fastsatte frist, eller hvis der er så væsentlige mangler heri, at Vandsektortilsynet ikke kan foretage en retvisende benchmarking af selskabet.

Det er også hensigten at fastsætte regler om, at der som det klare udgangspunkt ikke kan gives tillæg for det pågældende år, herunder medregnes IPO, hvis ansøgning med den krævede dokumentation ikke er modtaget inden den fastsatte frist, eller hvis der er væsentlige mangler i den fremsendte dokumentation, og herunder at der ikke kan gives tillæg til omkostninger, der ikke er tilstrækkeligt dokumenterede. Der vil også kunne fastsættes regler om, under hvilke betingelser tillæg og IPO vil kunne medregnes for det følgende år.

Det er derudover hensigten at fastsætte regler om, hvordan kontrollen med overholdelse af den økonomiske ramme udføres i tilfælde af, at et selskab ikke har indsendt oplysninger om f.eks. indtægter og andre oplysninger, som er nødvendige for at udføre kontrollen.

Endvidere forventes det, at ministeren vil fastsætte regler om, hvordan Vandsektortilsynet vil kunne fastsætte den markeds-mæssige pris efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, såfremt dokumentationen er så mangelfuld, at Vandsektortilsynet ikke kan fastsætte en markeds-mæssig pris efter en anerkendt metode. I så fald forventes det foreløbig, at det vil blive fastsat, at Vandsektortilsynet kan fastsætte den markeds-mæssige pris skønmæssigt. Ministeren vil også kunne fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet i visse tilfælde kan fastsætte den markeds-mæssige pris til nul. Det vil f.eks. kunne være i situationer, hvor dokumentationen er så mangelfuld, at der kan opstå tvivl om, hvorvidt der overhovedet er indgået en aftale, er modtaget en ydelse eller sket en modydelse, eller hvad en ydelse eller modydelse består i. Det vurderes, at den foreslåede retsfølge forudsætter grov tilsidesættelse af den dokumentationspligt, som vandselskaberne har ifølge vandsektorlovens regler og regler udstedt medfør heraf. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis vandselskabet ikke fremsender dokumentation i form af faktura eller lignende eller på nogen anden måde kan dokumentere betalingsstrømme, som vandselskabet har indgået i, og som kan identificeres som betaling for en given ydelse, der er omfattet af aftalen. Det vil f.eks. også være tilfældet, hvis der ikke er dokumentation for, hvad ydelsen, der betales for, består i, eller at den er leveret.

Hvis vandselskabet er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, vil Vandsektortilsynet på denne baggrund kunne foretage fradrag i vandselskabets økonomiske ramme, så forbrugerne

ikke kommer til at bære risikoen for, at omkostningerne forbundet med aftalen er for høje.

Der vil også kunne fastsættes regler i medfør af bestemmelsen om andre tilfælde, hvor der er behov for at regulere, hvordan Vandsektortilsynet kan træffe afgørelse i tilfælde af overtrædelse af oplysningspligterne.

Bestemmelsen omfatter også tilfælde, hvor de manglende oplysninger vedrører andre parter end vandselskabet, f.eks. oplysninger om koncern- eller interesseforbundne parter. Det vil dog være en forudsætning for, at der kan fastsættes regler om, at dette kan komme vandselskabet til skade, at vandselskabet også har haft pligt til at fremsende de pågældende oplysninger, evt. som følge af et påbud efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1, og ikke har indsendt oplysningerne rettidigt. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at den koncern- eller interesseforbundne part har tilsidesat en oplysningspligt.

De påtænkte regler vil ikke betyde, at Vandsektortilsynet vil have pligt til at træffe bebyrdende afgørelse i de nævnte tilfælde. Vandsektortilsynet vil f.eks. kunne lægge oplysninger eller dokumentation til grund, som er indsendt efter indberetningsfristens udløb, hvis forsinkelsen enten har været uden betydning for sagsbehandlingen eller skyldtes forhold uden for vandselskabets kontrol, eller forhold, som må betragtes som undskyldelige. Vandsektortilsynet vil i den forbindelse f.eks. også kunne lægge vægt på, hvor væsentlige oplysningerne er for indholdet af afgørelsen, og om vandselskabet har givet Vandsektortilsynet meddelelse om forsinkelsen inden fristen. Vandsektortilsynet vil i den forbindelse som altid skulle overholde almindelige forvaltningsretlige principper, herunder proportionalitetsprincippet.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil også ved anvendelsen af bemyndigelsen til at fastsætte regler skulle tage højde for, at reglerne fastsættes i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt.

Det foreslås i vandsektorlovens § 22 b, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om korrektion af indsendte oplysninger, der er indsendt til Vandsektortilsynet eller miljøministeren.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser vandselskaberne skal have mulighed for eller pligt til at korrigere oplysninger, som de allerede har indsendt til Vandsektortilsynet eller miljøministeren til brug for disses opgaver efter vandsektorloven, hvis vandselskaberne f.eks. bliver opmærksomme på, at der er fejl i disse. Der vil med bemyndigelsen kunne fastsættes regler om, i hvilke tilfælde Vandsektortilsynet, henholdsvis miljøministeren, vil skulle eller kunne lægge de korrigerede oplysninger til grund for deres afgørelser m.v.

Bemyndigelsen vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om korrektion af oplysninger, som er indsendt af andre end vandselskaber.

Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte regler for Vandsektortilsynets og miljøministerens adgang til af egen drift at korrigere konstaterede fejlagtige oplysninger eller ulovlige forhold.

Det er hensigten med den foreslåede bemyndigelse, at der skal kunne fastsættes regler, der på den ene side sikrer, at Vandsektortilsynets, henholdsvis miljøministerens, opgaver kan løses effektivt og inden for de tidsmæssige rammer, der er sat for dem, således at vandselskaberne kan få fastlagt deres økonomiske rammer m.v. i tilstrækkelig tid inden det år, de skal gælde for, og på den anden side, at afgørelser m.v. træffes på et så retvisende grundlag som muligt.

Det er ved den første udmøntning bl.a. hensigten at fastsætte, at vandselskaber og andre, som har pligt til at indsende oplysninger til Vandsektortilsynet, uden ugrundet ophold skal underrette Vandsektortilsynet om fejlagtige oplysninger i indsendte oplysninger, som påvirker fastsættelsen af et vandselskabs økonomiske ramme eller differencesaldo, og hvor en korrektion af den fejlagtige oplysning vil være i forbrugernes favør.

Det er derudover ved den første udmøntning bl.a. hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet af egen drift kan korrigere konstaterede fejlagtige oplysninger i vandselskabernes indberetninger, såfremt korrektionen er i forbrugernes favør.

Det forventes ikke ved den første udmøntning, at der fastsættes præcise, udtømmende regler om, hvornår vandselskaberne eller andre skal have adgang til at få korrigerede oplysninger lagt til grund for Vandsektortilsynets, henholdsvis miljøministerens, afgørelser m.v.

Det vil således i de fleste tilfælde også bero på en konkret vurdering fra Vandsektortilsynets, henholdsvis miljøministerens, side, i hvilke tilfælde korrigerede oplysninger skal lægges til grund. I den forbindelse vil almindelige forvaltningsretlige principper, herunder proportionalitetsprincippet, som altid skulle overholdes. Der vil således, medmindre andet er fastsat, f.eks. kunne lægges vægt på, hvor alvorlige konsekvenser manglende korrektion vil få, om korrektionen vil være i selskabets eller forbrugernes favør, hvor hurtigt korrektionen meddeles af vandselskabet, og om den dermed har haft betydning for sagsbehandlingen, og om fejlen skyldtes forhold, som må betragtes som undskyldelige.

(Til § 22 c)

Det foreslås at indsætte en ny § 22 c i vandsektorloven om digital kommunikation.

Det foreslås i vandsektorlovens § 22 c, *stk. 1, 1. pkt.*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af vandsektorloven eller regler udstedt i medfør af loven, skal

ske digitalt, og i vandsektorlovens § 22 c, stk. 1, 2. pkt., at ministeren herunder kan fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og virksomheder.

Forslaget betyder, at der ved bekendtgørelse vil kunne fastsættes regler om, at borgere og virksomheder, herunder vandselskaber, har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed efter loven, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. via almindelig e-mail, ved f.eks. forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser og indberetninger, og at svaret fra myndigheden sendes digitalt. Bemyndigelsen indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan den digitale kommunikation skal foregå, herunder nærmere regler om, hvornår en meddelelse anses for modtaget gennem et digitalt system. Det vil kunne være relevant i tilfælde, hvor der er endelige frister for kontakten til myndigheden, f.eks. ved ansøgning, indberetning eller lignende, og hvor reglen i det foreslåede stk. 2 ikke vurderes tilstrækkelig.

Det er alene måden, hvorpå kommunikation skal foregå på, der kan reguleres med bemyndigelsen. Der kan således ikke i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsættes regler, der ændrer på materielle rettigheder efter vandsektorloven eller efter anden lovgivning.

Med særlige digitale formater, jf. det foreslåede 2. pkt., menes, at der vil kunne udstedes regler om brug af bestemte digitale systemer, herunder selvbetjeningsløsninger, andre særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler om kommunikation med de ansvarlige myndigheder efter vandsektorloven. Det vil primært være relevant i forhold til Vandsektortilsynet, men det vil også kunne være Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter vandsektorloven. Endvidere vil det være relevant i forhold til Miljøministeriet og Miljøstyrelsen, som har opgaver vedrørende performancebenchmarking efter vandsektorlovens § 5 og bekendtgørelse om performancebenchmarking af vandselskaber.

Det forventes indtil videre, at der fortsat kun vil blive fastsat regler om digital kommunikation mellem vandselskaberne og Vandsektortilsynet og vandselskaberne og Miljøstyrelsen.

Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at en ansøgning, anmeldelse, indberetning m.v., fra vandselskaber til Vandsektortilsynet skal ske digitalt. Det forventes også, at ministeren vil fastsætte regler om, at dette skal ske i et digitalt format fastsat af Vandsektortilsynet.

For performancebenchmarkingen forventes det, at ministeren indtil videre vil fastsætte, at indberetning af data til Miljøstyrelsen lige som i dag vil skulle ske elektronisk via www.virk.dk.

Det forventes ikke, at ministeren vil fastsætte regler om fritagelse i forhold til regler om kommunikation mellem vandselskaber og Vandsektortilsynet eller Miljøstyrelsen.

Det forventes heller ikke, at der fastsættes regler om undtagelse i tilfælde, hvor et vandselskab midlertidigt er afskåret fra at anvende det fastsatte digitale system f.eks., hvis et vandselskab har mistet adgangsplysninger til MitID eller midlertidigt er uden internetforbindelse pga. teknisk nedbrud. I sådanne tilfælde forventes det at være fristen for indberetning m.v., som det kan være relevant at fravige, ikke anvendelse af det påkrævede digitale system.

Hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til myndighedernes kommunikation med andre end vandselskaber, herunder særlig fysiske personer, vil det også være relevant at fastsætte regler om fritagelse fra kravet om obligatorisk digital kommunikation. Det vil kunne ske, hvis der foreligger særlige forhold. Særlige forhold vil for eksempel kunne foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens. Ligeledes vil borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprogvanskeligheder, hvor hjælp og vejledning fra myndigheden ikke konkret vurderes at være en egnet løsning, kunne fritages. Der kan således foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke vil kunne anvende digital kommunikation. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der vil kunne anvende digital kommunikation, og som derfor er forpligtet til at anvende denne.

Det bemærkes, at hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til kommunikation med fysiske personer, skal reglerne ligge inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det foreslås i vandsektorlovens § 22 c, stk. 2, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Dermed bliver kommunikation i den digitale løsning offentligt reguleret og sker med samme retsvirkninger som ved fremsendelse af postomdelte breve, der anses for at være kommet frem, når de er lagt i adressatens fysiske postkasse. Fremkomsttidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter får de tilsigtede retsvirkninger.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for adressaten på det tidspunkt, hvor adressaten kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-sy-

stem eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at ansøgning eller indberetning m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt blive anset for at være tilgængelig for modtageren, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældende har mistet sin digitale signatur eller tekniske udfordringer hos den pågældende.

(Til § 22 d)

Der er ikke i den gældende vandsektorlov regler om myndighedernes behandling af data, når de udfører opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås i vandsektorlovens § 22 d, at myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.

Baggrunden for forslaget er, at det generelt vurderes hensigtsmæssigt at indsætte udtrykkelig hjemmel hertil for tilsynsmyndighederne på forsyningsområdet.

Bestemmelsen vil særlig være relevant for Vandsektortilsynet, som er tillagt langt de fleste myndighedsopgaver efter vandsektorloven, men vil også omfatte andre myndigheder, som er tillagt opgaver, herunder klagemyndighederne, Miljøstyrelsen og andre ministerier og styrelser, som er tillagt opgaver efter loven eller i medfør af loven.

Bestemmelsen vil medføre, at myndighederne, også selv om dette ikke fremgår udtrykkeligt andetsteds, f.eks. i regler udstedt i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 22-22 c om oplysnings- og indberetningspligt og digital kommunikation, vil kunne behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger, forudsat at det sker til brug for myndighedens opgaver og tilrettelæggelsen heraf. Opregningen af former for behandling er ikke udtømmende.

Den foreslåede bestemmelse vil således omfatte alle typer behandling, herunder bl.a. også videregivelse af oplysninger fra f.eks. Vandsektortilsynet til andre relevante myndigheder, f.eks. kommunalbestyrelsen, der er godkendelsesmyndighed for det pågældende vandselskabs takster efter vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven, eller til Energistyrelsen eller Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Den foreslåede bestemmelse vil også omfatte videregivelse af oplysninger til andre end myndigheder, hvis det er nødvendigt for myndighedens opgaver, f.eks. til en ekstern rådgiver, som myndigheden har behov for bistand fra i en

konkret sag, eller til det pågældende vandselskab, hvis der er behov for at partshøre selskabet i forhold til oplysningerne. Den foreslåede bestemmelse vil også kunne omfatte offentliggørelse af oplysninger i det omfang dette ligger inden for rammerne af de foreslåede regler i vandsektorlovens § 11 a eller regler udstedt i medfør af det foreslåede § 11 a, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen vil ikke omfatte personoplysninger, da behandling af personoplysninger reguleres i databeskyttelsesforordningen. Myndighedernes behandling af personoplysninger som led i deres opgaver vil henhøre under offentlig myndighedsudøvelse, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

De oplysninger m.v., som myndighederne har behov for i forbindelse med deres opgaver efter vandsektorloven, vil i de fleste tilfælde ikke indeholde personoplysninger, men det vil somme tider være tilfældet. Vandsektortilsynet vil således f.eks. have behov for at behandle personoplysninger, f.eks. navn og andre ikke-følsomme personoplysninger, når Vandsektortilsynet skal føre tilsyn med en aftale, som et vandselskab har indgået med en fysisk person eller en enkeltmandsvirksomhed. Hvis en person har rettet henvendelse til Vandsektortilsynet, f.eks. med en anmeldelse af en overtrædelse af vandsektorlovgivningen, vil tilsynet også have behov for at behandle de personoplysninger, som henvendelsen indeholder. Vandsektortilsynet vil f.eks. også behandle personoplysninger, hvis Vandsektortilsynet modtager navne og kontaktoplysninger for medlemmerne af vandselskabets ledelse eller foretager tilsyns- eller håndhævelsesskridt over for konkrete medlemmer af et vandselskabs ledelse.

Myndighederne forudsættes ved behandling, herunder videregivelse af personoplysninger, at iagttage de almindelige forvaltningsretlige og persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Til nr. 40

Vandsektorlovens kapitel 9 indeholder bl.a. regler om klage over afgørelser efter loven. Der er ikke i vandsektorloven fastsat regler om opsættende virkning af klage.

I mangel af udtrykkelig regulering heraf følger det af de almindelige forvaltningsretlige regler, at klage ikke har opsættende virkning, medmindre 1. instans eller klageinstansen bestemmer andet. Ved afgørelsen vil der bl.a. skulle lægges vægt på en afvejning af konsekvenserne ved at fuldbyrde afgørelsen over for skaderne ved at udsætte fuldbyrdelsen. Hovedreglen vil således navnlig kunne fraviges, hvis fuldbyrdelse af afgørelsen vil medføre skader, som ikke eller kun vanskeligt vil kunne genoprettes, hvis afgørelsen underkendes.

Konkurrenceankenævnet er klagemyndighed for Forsyningssekretariatets afgørelser efter vandsektorloven, jf. vandsektorlovens § 26, stk. 2. Miljø- og Fødevareklagenævnet er klagemyndighed for vandselskabernes afgørelser om aktindsigtsspørgsmål, jf. vandsektorlovens § 26, stk. 3.

Af § 7 i bekendtgørelse nr. 496 af 17. marts 2021 om Konkurrenceankenævnet fremgår, at klage kun har opsættende virkning i det omfang, dette er fastsat i lovgivningen. Ankenævnet eller formanden på dets vegne kan dog bestemme, at en klage tillægges opsættende virkning.

Det foreslås i vandsektorlovens § 26 som *stk. 9*, at indsætte en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at klage har opsættende virkning, medmindre klageinstansen bestemmer andet.

Det er umiddelbart ikke hensigten at udnytte bemyndigelsen, da det vurderes, at de almindelige forvaltningsretlige regler er tilstrækkelige til, at klageinstanserne i nødvendigt omfang kan træffe beslutning om, at klage i konkrete tilfælde skal tillægges opsættende virkning.

Hidtil har det på grund af afgørelsernes karakter i praksis normalt ikke været relevant at overveje opsættende virkning, da der typisk har været tale om afgørelser om økonomiske rammer m.v., som påklages af det vandselskab, som de vedrører, og da vandselskabet i disse tilfælde ikke har en interesse i, at afgørelsen om økonomisk ramme for det pågældende år slet ikke gælder under klagesagsbehandlingen.

For visse af de afgørelsestyper, som foreslås indført med dette lovforslag, kan det dog være relevant at overveje opsættende virkning af klage i konkrete tilfælde. Det vil formentlig særlig gøre sig gældende i forhold til påbud om at afstå eller afvikle deltagelse i ulovlig tilknyttet virksomhed efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Hvis et sådant påbud er opfyldt, vil virksomheden eller deltagelsen i den formentlig i mange tilfælde ikke eller kun vanskeligt kunne retableres. Det må forventes, at Konkurrenceankenævnet tager dette i betragtning, hvis vandselskabet i forbindelse med en klage over et sådant påbud anmoder om, at klage tillægges opsættende virkning.

Hvis det på baggrund af erfaringer med de nye afgørelsestyper vurderes hensigtsmæssigt, vil den foreslåede bemyndigelse kunne udnyttes til at fastsætte regler om, at klage over visse typer af afgørelser tillægges opsættende virkning, f.eks. klage over påbud efter den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 4.

Der vil også i medfør af bemyndigelsen kunne fastsættes regler om, at klage over afgørelser i øvrigt ikke tillægges opsættende virkning, og regler om, hvorvidt og under hvilke betingelser klageinstansen kan ændre udgangspunktet i konkrete sager.

Til nr. 41

Det følger af vandsektorlovens § 27, stk. 1, at det udelukkende er adressaten for afgørelsen, der kan påklage afgørelser efter vandsektorloven og regler fastsat i medfør heraf. Dog er, for så vidt angår spørgsmål om natur og miljø, endvidere følgende klageberettigede: Offentlige myndigheder, lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen, og landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø.

Det foreslås, at det i vandsektorlovens § 27 indsættes som *stk. 3*, at Vandsektortilsynets afgørelser efter de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 19, stk. 7 og 8, kan påklages af det pågældende vandselskab og af andre parter i aftalen.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 7, giver hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 4. Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, giver hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

En afgørelse efter det foreslåede § 19, stk. 7, vil kun være adresseret til vandselskabet. Afgørelsen vil ikke være bindende for andre og vil ikke i sig selv medføre aftalens ugyldighed, jf. nærmere bemærkningerne til bestemmelsen. Afgørelsen vil derfor efter vandsektorlovens § 27, stk. 1, kun kunne påklages af vandselskabet, uanset i hvilket omfang aftaleparten også reelt måtte blive berørt af afgørelsen. Et påbud efter det foreslåede § 19, stk. 8, vil kun være adresseret til vandselskabets aftalepart og vil ikke være bindende for vandselskabet. Det vil derfor efter vandsektorlovens § 27, stk. 1, kun kunne påklages af aftaleparten, ikke af vandselskabet.

Hvis der om den samme aftale træffes afgørelse efter begge de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7 og 8, vil vandselskabet og aftaleparten således kunne klage over hver sin afgørelse, som imidlertid vil være nært sammenhængende. Det vurderes derfor, at det er mest hensigtsmæssigt, at både vandselskabet og dets aftaleparter kan påklage begge afgørelser, uanset hvem af disse der er adressat for afgørelserne. Endvidere vurderes en aftalepart, som ikke får et påbud efter det foreslåede § 19, stk. 8, også at burde have adgang til at få prøvet den markedsmæssige pris, som Vandsektortilsynet har fastsat, også selv om vandselskabet vælger ikke at klage over afgørelsen.

Til nr. 42

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1,

nr. 3, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at indberette oplysninger efter § 4, stk. 2.

Den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 4, stk. 2, fastsætter, at vandselskaber, som er omfattet af kravet om totaløkonomisk benchmarking i § 4, stk. 1, skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking.

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 4, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der undlader at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet, jf. § 6, stk. 6, eller § 6 a, stk. 4. Henvielsen til den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 6, skulle rettelig have været til stk. 7, som omhandler pligt til at indberette årsregnskab.

I den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6 a findes regler om fastsættelse af regnskabsmæssige kontrolrammer for vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³. Det fremgår af bestemmelsens stk. 4, at bl.a. vandsektorlovens § 6, stk. 7, finder tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, 14 og 17. Den foreslåede ophævelse af § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, er en konsekvens af, at reglerne om indberetning af oplysninger til den totaløkonomiske benchmarking efter § 4, stk. 2, og reglerne om indberetning af årsregnskab i vandsektorlovens § 6, stk. 7, samt henvisningen hertil i § 6 a foreslås ophævet.

Bestemmelserne i § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, vil herefter være overflødige.

Det bemærkes, at det er hensigten i medfør af vandsektorlovens § 30, stk. 2, at fastsætte regler om straf for overtrædelse af de regler om indberetning af oplysninger og dokumenter, der vil blive udstedt med hjemmel i den foreslåede § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, ligesom det foreslås, at manglende efterkommelse af påbud efter den foreslåede § 22 a, stk. 1 og 2, om indsendelse af oplysninger og dokumenter, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, skal kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 1, nr. 49.

Til nr. 43

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 5, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der opkræver betaling fra forbrugerne i strid med den af Forsyningssekretariatet fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, jf. § 13.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 3, ændres således, at »af Forsyningssekretariatet« udgår af bestemmelsen.

Forslaget skyldes, at Forsyningssekretariatet foreslås at skifte navn til Vandsektortilsynet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og at det desuden vurderes overflødigt at angive, hvilken myndighed der har fastsat den pågældende indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, da dette følger af lovens øvrige bestemmelser.

Til nr. 44

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 30 sanktioneres overtrædelse af lovens centrale bestemmelser med bødestraf.

Der kan efter gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, pålægges bødestraf for at undlade at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet om, at et vandselskab opfylder betingelserne for at være omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. § 2, stk. 6, for at undlade straks at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, hvis vandselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugerejet på grund af ændringer i ejerforholdene, jf. vandsektorlovens § 3 c, for at undlade at indberette oplysninger og data til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet, jf. vandsektorlovens § 4, stk. 2, og for at undlade at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet, jf. vandsektorlovens § 6 stk. 6, eller § 6 a, stk. 4. Der kan endvidere pålægges bødestraf for at opkræve betaling fra forbrugerne i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf. vandsektorlovens § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. vandsektorlovens § 6 a. Der kan tillige pålægges bødestraf for at udøve vand- eller spildevandsaktiviteter i strid med vandsektorlovens § 15, stk. 1, hvorefter kommuner kun kan deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning omfattet af vandsektorloven, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform. Der kan også pålægges bødestraf for at udøve anden virksomhed inden for vandselskabet i større omfang end tilladt efter vandsektorlovens § 18, stk. 1, for at undlade regnskabsmæssig adskillelse, jf. vandsektorlovens § 19, og for at indgå aftaler i strid med vandsektorlovens § 19, stk. 4, eller stk. 5, 1. pkt., eller undlade at forelægge tilstrækkelig dokumentation, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt. Derudover kan der pålægges bødestraf for at undlade at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud til foreninger oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21, jf. vandsektorlovens § 21, stk. 5 og 6.

Det følger endvidere af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 2, at der i regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes en straf af bøde for den, der overtræder bestemmelserne i reglerne.

Både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af vandsektorloven. Strafansvaret for de juridiske personer er udtrykkeligt fastsat i vandsektorlovens § 30, stk. 3. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er ud-

gangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person.

Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også hvis den udviste uagtsomhed ikke er graverende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale, jf. afsnit 3.1.1. i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om strafansvar for juridiske personer.

Der foreslås i vandsektorlovens § 30, stk. 1, efter nr. 7, der bliver nr. 5, indsat et nyt *nr.* 6. Det foreslås efter den nye bestemmelse, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme Vandsektortilsynets påbud efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, indebærer, at Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med reglerne om tilknyttet virksomhed efter lovens § 18, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 18, stk. 5, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 35. Såfremt vandselskaberne ikke efterkommer påbuddet, vil vandselskaberne kunne blive pålagt en bøde.

Sammen med den eksisterende strafbestemmelse i vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 5, som omfatter den, der udøver anden virksomhed inden for vandselskabet i større omfang end tilladt efter § 18, stk. 1, og strafbestemmelsen i § 8 i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed har den foreslåede bestemmelse til formål at sikre, at Vandsektortilsynet får adgang til at kunne sikre, at vandselskaberne overholder reglerne om deltagelse i tilknyttet virksomhed. Vandsektortilsynet vil således efter det foreslåede § 18, stk. 4, kunne fastsætte en frist for afståelse eller afvikling af den ulovlige tilknyttede virksomhed. Såfremt et vandselskab ikke efterkommer denne frist, vil det kunne straffes med bøde for overtrædelse af påbuddet.

Den foreslåede strafbestemmelse har således på samme måde som de gældende strafbestemmelser til formål at sikre, at vandselskaber underlægges og overholder den regulering, som vandsektorloven med tilhørende bekendtgørelser foreskriver.

Overtrædelsen af reglerne vil kunne straffes også for den periode, der ligger før fristens udløb, jf. den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 5, og strafbestemmelsen i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed.

Til nr. 45

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 8, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader regnskabsmæssig adskillelse, jf. § 19.

En række aktiviteter skal efter den gældende § 19 være

regnskabsmæssigt adskilt. Aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning skal holdes regnskabsmæssigt adskilt, jf. § 19, stk. 1, 1. pkt. Endvidere skal aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsaktiviteter være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning, jf. § 19, stk. 1, 2. pkt. Endelig skal et servicerende selskab holde de enkelte vandselskaber og aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning regnskabsmæssigt adskilt, jf. § 19, stk. 3.

Det foreslås i vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 8, der bliver nr. 7, at indsætte »stk. 1 og 3,« efter »§ 19,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det præciseres, at det kan straffes med bøde, såfremt der ikke foretages regnskabsmæssig adskillelse efter reglerne i § 19, stk. 1 og 3.

Til nr. 46

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 10, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der undlader at forelægge tilstrækkelig dokumentation efter § 19, stk. 5, 2. pkt.

Det foreslås i vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 9, at ændre »forelægge« til »tilvejebringe eller opbevare«, at ændre »2. pkt.,« til: »2. og 3. pkt.,« og at »eller« udgår.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 19, stk. 5, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvorefter vandselskaberne skal tilvejebringe og opbevare tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat, og af den foreslåede indsættelse af et 3. pkt. i § 19, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 34, hvorefter dokumentationen, jf. 2. pkt., skal være tilvejebragt inden aftalens indgåelse.

Til nr. 47

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 30 sanktioneres overtrædelse af lovens centrale bestemmelser med bødestraf.

Der kan efter gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, pålægges bødestraf for at undlade at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet om, at et vandselskab opfylder betingelserne for at være omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. § 2, stk. 6, for at undlade straks at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, hvis vandselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugerejet på grund af ændringer i ejerforholdene, jf. vandsektorlovens § 3 c, for at undlade at indberette oplysninger og data til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet, jf. vandsektorlovens § 4, stk. 2, og for at undlade at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet, jf. vandsektorlovens § 6 stk. 6, eller § 6 a, stk. 4. Der kan endvidere pålægges bødestraf for at opkræve betaling fra forbrugerne i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf.

vandsektorlovens § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. vandsektorlovens § 6 a. Der kan tillige pålægges bødestraf for at udøve vand- eller spildevandsaktiviteter i strid med vandsektorlovens § 15, stk. 1, hvorefter kommuner kun kan deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning omfattet af vandsektorloven, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform. Der kan også pålægges bødestraf for at udøve anden virksomhed inden for vandselskabet i større omfang end tilladt efter vandsektorlovens § 18, stk. 1, for at undlade regnskabsmæssig adskillelse, jf. vandsektorlovens § 19, og for at indgå aftaler i strid med vandsektorlovens § 19, stk. 4, eller stk. 5, 1. pkt., eller undlade at forelægge tilstrækkelig dokumentation, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt. Derudover kan der pålægges bødestraf for at undlade at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud til foreninger oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21, jf. vandsektorlovens § 21, stk. 5 og 6.

Det følger endvidere af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 2, at der i regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes en straf af bøde for den, der overtræder bestemmelserne i reglerne.

Både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af vandsektorloven. Strafansvaret for de juridiske personer er udtrykkeligt fastsat i vandsektorlovens § 30, stk. 3. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarsubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person.

Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også hvis den udviste uagtsomhed ikke er graverende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale, jf. afsnit 3.1.1. i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om strafansvar for juridiske personer.

Det foreslås i vandsektorlovens § 30, stk. 1, efter nr. 10, der bliver nr. 9, at indsætte et nyt nr. 10. Det foreslås efter den nye bestemmelse, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme Vandsektortilsynets påbud efter det foreslåede § 19, stk. 8, i vandsektorloven.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, vil indebære, at Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, jf. § 19, stk. 4 og 7, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet. Såfremt vandselskabets koncernforbundne selskab eller en anden part, der er interesseforbundet med vandselskabet, ikke efterkommer påbuddet, vil påbudsadressaten kunne blive pålagt en bøde.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Vandsektortilsynet får adgang til at kunne sikre, at et vandsel-

skabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, overholder reglerne om indgåelse af aftaler på markedsmæssige vilkår. Vandsektortilsynet vil efter den foreslåede § 19, stk. 8, 1. pkt., kunne give et påbud, der omfatter en periode på op til 5 år før påbudstidspunktet.

Den foreslåede strafbestemmelse har således på samme måde som de gældende strafbestemmelser til formål at sikre overholdelse af den regulering, som vandsektorloven med tilhørende bekendtgørelser foreskriver, konkret, at et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, som er adressat for et påbud efter den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 8, opfylder påbuddet.

Til nr. 48

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 11, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud, jf. § 21, stk. 5 eller 6.

Det foreslås i vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 11, at ændre »j.« til: »efter«, og »eller 6.« til: »eller 6, eller«.

Den første ændring har til formål at harmonisere formuleringen af henvisninger til påbudsbestemmelser i vandsektorlovens § 30, stk. 1.

Den anden ændring er en konsekvens af, at der foreslås indsat et nyt nummer efter gældende lovs § 30, stk. 1, nr. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 49. Hermed vil den gældende nr. 11 ikke længere være det sidste, men næstsidste nummer i § 30, stk. 1, hvorfor ordet »eller« bør indgå i bestemmelsen.

Ændringerne vil ikke medføre nogen materielle virkninger.

Til nr. 49

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 30 sanktioneres overtrædelse af lovens centrale bestemmelser med bødestraf.

Der kan efter gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, pålægges bødestraf for at undlade at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet om, at et vandselskab opfylder betingelserne for at være omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. § 2, stk. 6, for at undlade straks at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, hvis vandselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugerejet på grund af ændringer i ejerforholdene, jf. vandsektorlovens § 3 c, for at undlade at indberette oplysninger og data til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet, jf. vandsektorlovens § 4, stk. 2, og for at undlade at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet, jf. vandsektorlovens § 6 stk. 6, eller § 6 a, stk. 4. Der kan endvidere pålægges bødestraf for at opkræve betaling fra forbrugerne i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf. vandsektorlovens § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. vandsektorlovens § 6 a. Der kan tillige pålægges

bødestraf for at udøve vand- eller spildevandsaktiviteter i strid med vandsektorlovens § 15, stk. 1, hvorefter kommuner kun kan deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning omfattet af vandsektorloven, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform. Der kan også pålægges bødestraf for at udøve anden virksomhed inden for vandselskabet i større omfang end tilladt efter vandsektorlovens § 18, stk. 1, for at undlade regnskabsmæssig adskillelse, jf. vandsektorlovens § 19, og for at indgå aftaler i strid med vandsektorlovens § 19, stk. 4, eller stk. 5, 1. pkt., eller undlade at forelægge tilstrækkelig dokumentation, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt. Derudover kan der pålægges bødestraf for at undlade at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud til foreninger oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21, jf. vandsektorlovens § 21, stk. 5 og 6.

Det følger endvidere af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 2, at der i regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes en straf af bøde for den, der overtræder bestemmelserne i reglerne.

Både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af vandsektorloven. Strafansvaret for de juridiske personer er udtrykkeligt fastsat i vandsektorlovens § 30, stk. 3. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person.

Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også hvis den udviste uagtsomhed ikke er graverende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale, jf. afsnit 3.1.1. i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om strafansvar for juridiske personer.

Det foreslås indsat i vandsektorlovens § 30, stk. 1, som nr. 12, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme et påbud efter de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1 eller 2.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1, vil indebære, at vandselskaber og foreninger omfattet af § 21 efter påbud fra Vandsektortilsynet skal indsende de oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for Vandsektortilsynets opgavevaretagelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven, inden for den af Vandsektortilsynet fastsatte frist, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Såfremt et vandselskab eller en forening ikke efterkommer påbuddet, vil vandselskabet, henholdsvis foreningen, kunne blive pålagt en bøde.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 2, indebærer, at et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, efter påbud fra Vandsektortilsynet skal indsende de oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for Vandsek-

tortilsynets opgavevaretagelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven, inden for den af Vandsektortilsynet fastsatte frist, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Såfremt påbudsadressaten ikke efterkommer et påbud, vil denne kunne blive pålagt en bøde.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Vandsektortilsynet får adgang til de oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede strafbestemmelse har således på samme måde som de gældende strafbestemmelser til formål at sikre overholdelse af den regulering, som vandsektorloven med tilhørende bekendtgørelser foreskriver, konkret, at et vandselskab eller en part, der er koncern- eller interesseforbundet med et vandselskab, og som er adressat for et påbud efter de foreslåede bestemmelser i § 22 a, stk. 1 eller 2, opfylder påbuddet.

Til § 2

Til nr. 1

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 29, stk. 3, 2. pkt., skal betaling til vandforsyningen ske på grundlag af takster og bidrag, der er fastsat eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1, medmindre kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, som gør, at taksterne ikke med rimelighed kan anvendes.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 29, stk. 3, 2. pkt., at ændre »eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1,« til: »i medfør af § 53, stk. 1, godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 54, stk. 1, eller anmeldt i henhold til regler udstedt i medfør af § 54, stk. 5,«.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 13 og 15. Forslaget er endvidere en konsekvens af, at kommunalbestyrelsen siden lov nr. 460 af 12. juni 2009 ikke længere fastsætter almene vandforsynings bidrag i medfør af § 53, stk. 1. Siden denne lovs ikrafttræden har det været den almene vandforsyning, der har fastsat bidrag i medfør af vandforsyningslovens § 53, stk. 1.

Lovforslagets § 2, nr. 13, vil indebære, at bestemmelsen i vandforsyningslovens nuværende § 53, stk. 1, 4. pkt., om kommunalbestyrelsens godkendelse af en almen vandforsynings fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag, vil fremgå af vandforsyningslovens § 54, stk. 1.

Lovforslagets § 2, nr. 15, vil indebære, at bestemmelsen i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., om kommunalbestyrelsens godkendelse af en almen vandforsynings fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag vil blive ændret, således at

almene vandforsyninger under nærmere betingelser fastsat i medfør af forslaget til vandforsyningslovens § 54, stk. 5, vil kunne anmelde bidrag til kommunalbestyrelsen, i stedet for indsendelse med henblik på kommunalbestyrelsens godkendelse.

Til nr. 2

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 46, stk. 3, er det miljøministeren, der træffer afgørelse, såfremt der opstår uenighed om leveringsprisen i forbindelse med levering af vand fra en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning, når begge er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i vandsektorloven.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 46, stk. 3, at ændre »miljøministeren« til: »klima-, energi- og forsyningsministeren«.

Den foreslåede ændring i vandforsyningslovens § 46, stk. 3, vil medføre, at kompetencen til at træffe afgørelse flyttes fra miljøministeren til klima-, energi- og forsyningsministeren, således at det vil være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse, såfremt der opstår uenighed om leveringsprisen i forbindelse med levering af vand fra en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning, når begge er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i vandsektorloven. Der er ikke tilsigtet øvrige ændringer i § 46, stk. 3.

Begrundelsen for forslaget er, at afgørelser om leveringsprisen mellem to almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorloven, bedst varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren set i forhold til denne ministers øvrige ressortansvar vedrørende regulering af takster og økonomiske rammer på vandsektorområdet.

Det bemærkes i øvrigt, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har haft ressortansvaret for sager om størrelsen på anlægs- og driftsbidrag til almene vandforsyninger fra forbrugerne siden 2015, hvor det daværende Energi-, Forsynings- og Klimaministerium (i dag Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet) overtog sagerne fra det daværende Miljøministeriet, jf. kongelig resolution af 28. juni 2015.

Til nr. 3

Vandforsyningslovens § 52 a vedrører fastsættelse af prisen for levering af vand. Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, 1. pkt., at der ved levering af vand fra en almen vandforsyning under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i prisen kan indregnes de i § 52 a, stk. 1, 2. pkt., anførte udgifter, jf. dog stk. 3 og 4.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt., at bidragsfastsættelsen for almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorloven, skal ske under overholdelse af den indtægtsramme

eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, 1. pkt., at »under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,« udgår, og »stk. 3 og 4« ændres til: »stk. 2, 4 og 5«.

Forslaget skyldes, at der i den gældende vandforsyningslov er henvisning til de økonomiske rammer efter vandsektorloven i to forskellige bestemmelser, § 52 a, stk. 1, og § 53, stk. 1, mens der i spildevandsbetalingsloven alene er henvisning i én bestemmelse, § 3, stk. 1. Sidstnævnte svarer til henvisningen i vandforsyningslovens § 53, stk. 1. For at ensrette de to love, foreslås det, at der fremover i vandforsyningsloven alene henvises til de økonomiske rammer i vandsektorloven et sted, nemlig i § 53, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 13.

Forslaget ændrer således ikke på, at almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag under overholdelse af den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af vandsektorloven. Forsyningerne må således fortsat ikke fastsætte anlægs- og driftsbidrag højere end, at de forventer at kunne overholde den fastsatte økonomiske ramme med den fleksibilitet, som er indbygget i kontrolsystemet med rammerne efter vandsektorloven, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 13. Forsyningerne vil således fortsat skulle overholde både hvile i sig selv-princippet og de øvrige betalingsregler i vandforsyningsloven og deres økonomiske ramme fastsat efter vandsektorloven.

Forslaget om at ændre »stk. 3 og 4« til »stk. 2, 4 og 5« er endvidere en konsekvensændring som følge af den foreslåede indsættelse af et nyt § 52 a, stk. 2, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, hvorefter lån indregnes i prisen efter stk. 1 som afdrag på lån fratrukket optagne lån.

Til nr. 4

Af vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, 2. pkt., fremgår, hvilke udgifter en almen vandforsyning må indregne i prisen for levering af vand. Disse udgifter skal være nødvendige og direkte relateret til den almene vandforsynings almindelige forsyningsaktivitet.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, 2. pkt., at efter »Udgifterne omfatter« indsættes: »nødvendige udgifter til«, og i § 52 a, stk. 1, nr. 1, udgår »nødvendige omkostninger til«.

Forslaget indebærer, at leddet »nødvendige omkostninger til« flyttes fra § 52 a, stk. 1, 2. pkt., nr. 1, til begyndelsen af § 52 a, stk. 1, 2. pkt., og i den forbindelse at ændre »omkostninger« til »udgifter«.

Den foreslåede ændring er en præcisering af gældende ret, og der tilsigtes ingen ændringer i gældende retstilstand.

Bestemmelsen blev ved lov nr. 1518 af 27. december 2009 nyaffattet til at indeholde en punktopstilling over udgifter, hvor det indledende sætningsled om nødvendighed kun blev inkluderet i punktopstillingens nr. 1. Dette er imidlertid upræcist og kan give anledning til uklarheder, eftersom en almen vandforsyning efter gældende ret kan indregne alle de anførte udgifter efter § 52 a, stk. 1, i prisen, såfremt udgifterne er nødvendige.

Med den ændrede placering af sætningsleddet om nødvendighed ønskes således præciseret, at kravet om udgifternes nødvendighed gælder for alle de anførte udgifter i § 52 a, stk. 1, 2. pkt.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere at »omkostninger« ændres til »udgifter«, da der er forskel på den regnskabstekniske betydning af begreberne. Derudover anvendes begreberne ikke konsekvent i § 52 a, hvorfor det foreslås at ensrette begreberne i bestemmelsen til »udgifter«. Dette sikrer endvidere en konsekvent brug af begreberne på tværs af vandforsyningsloven, spildevandsbetalingsloven og vandsektorloven. Forskellene på den regnskabstekniske betydning af begreberne er beskrevet nærmere i bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 7 og 10.

Der tilsigtes med den foreslåede ændring hverken ændringer i gældende retstilstand eller af, hvilke udgifter der er nødvendige.

Til nr. 5

Der er efter den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 52 a, hjemmel til at bidragsfinansiere nødvendige udgifter, der er direkte relateret til den almene vandforsynings almindelige forsyningsaktivitet. Det fremgår af § 52 a, stk. 1, nr. 2, at lønninger og andre driftsomkostninger kan indregnes i prisen for levering af vand.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 2, at ændre »driftsomkostninger,« til: »driftsudgifter,«.

Den foreslåede ændring indebærer at »omkostninger« ændres til »udgifter«, da der er forskel på den regnskabstekniske betydning af begreberne. Derudover anvendes begreberne ikke ens i § 52 a, hvorfor det foreslås at ensrette begreberne i bestemmelsen til »udgifter«.

Der tilsigtes med den foreslåede ændring ingen ændringer i gældende retstilstand, men alene at sikre en konsekvent brug af begreberne på tværs af § 52 a. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4 og 7.

Til nr. 6

Der er efter den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 52 a, hjemmel til at bidragsfinansiere nødvendige udgifter, der er direkte relateret til den almene vandforsynings almindelige forsyningsaktivitet. Det fremgår af § 52 a, stk.

1, nr. 4, at bidrag til dækning af udgifter til Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4 i vandsektorloven, kan indregnes i prisen for levering af vand.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 4, at »Forsyningssekretariatet,« ændres til: »Vandsektortilsynet,«.

Den foreslåede ændring i vandforsyningslovens § 46, stk. 3, er en konsekvens af, at Forsyningssekretariatet foreslås at skifte navn til Vandsektortilsynet, da dette er mere dækkende, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 7

Der er efter den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 52 a, hjemmel til at bidragsfinansiere nødvendige udgifter, der er direkte relateret til den almene vandforsynings almindelige forsyningsaktivitet. Det fremgår af § 52 a, stk. 1, nr. 5, at udgifter til driftsmæssige afskrivninger kan indregnes i prisen for levering af vand.

Det foreslås at nyaffatte vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 5, således at udgifter til investeringer kan indregnes i prisen.

Ved investering forstås ny- og reinvesteringer i den almene vandforsynings anlæg m.v.

Baggrunden for forslaget er et behov for at ensrette og fastslå forståelsen af hvile i sig selv-princippet, så det er i overensstemmelse med hvordan princippet administreres i praksis af de fleste vandselskaber og kommuner, nemlig som et kontantprincip. Det bemærkes, at der er forskel på opgørelsen efter henholdsvis et driftsøkonomisk princip, som bl.a. årsregnskabsloven bygger på, og hvor der blandt andet indregnes afskrivninger, og et kontantprincip, hvor det er likviditeten, der opgøres, hvorefter udgifter nedbringer likviditeten, mens indtægter forøger likviditeten. Et væsentligt punkt, hvor der er forskel på de to principper, er, at afskrivninger ikke indgår, når man anvender kontantprincippet, hvorimod udgifter til investeringer indgår. Derfor foreslås det, at afskrivninger udgår af vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, og erstattes af investeringer.

Den foreslåede ændring vil betyde, at almene vandforsyninger vil kunne indregne udgifter til investeringer i prisen for levering af vand. Den foreslåede ændring vil således sammen med den foreslåede nye stk. 2 i vandforsyningslovens § 52 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, betyde, at almene vandforsyninger, som i dag anvender et driftsøkonomisk princip til opgørelse af udgifter under hvile i sig selv-princippet, herunder indregner driftsmæssige afskrivninger, vil skulle ændre denne praksis.

Hvordan udgiften til investeringen vil skulle indgå i prisen, vil blive nærmere reguleret af det foreslåede nye stk. 2 i vandforsyningslovens § 52 a, i det omfang den almene vandforsyning vælger en hel eller delvis lånefinansiering af investeringen. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede ændring, hvorefter forståelsen af hvile i sig selv-princippet ensrettes og fastslås som et kontantprincip, vil kommunalbestyrelsens opgave med godkendelse af bidrag kunne forenkles. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 54, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 15.

Til nr. 8

Der er efter den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 52 a, hjemmel til at bidragsfinansiere nødvendige udgifter, der er direkte relateret til den almene vandforsynings almindelige forsyningsaktivitet. Det fremgår af § 52 a, stk. 1, nr. 7, at udgifter til underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningsystemerne kan indregnes i prisen for levering af vand. Det fremgår af § 52 a, stk. 1, nr. 8, at udgifter til henlæggelser til nyinvesteringer kan indregnes i prisen for levering af vand.

Det foreslås, at vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 7 og 8, ophæves.

Det er ikke nødvendigt at have særlige regler for vandforsynings mulighed for at indregne hverken underskud eller henlæggelser i prisen for levering af vand. Vandforsyninger har allerede efter de i øvrigt gældende regler mulighed for at foretage henlæggelser til planlagte og nødvendige investeringer inden for en årrække. Forslaget vil endvidere medføre, at § 52 a, stk. 1, udelukkende omfatter regler om, hvad der anses for nødvendige udgifter, som kan indregnes i prisen, og ikke regler, som vedrører opgørelsen af udgifterne og balancekravet.

Der vil fortsat være mulighed for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om muligheden for at indregne udgifter til underskud eller henlæggelser efter bemyndigelsen i § 52 a, stk. 4, der bliver stk. 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 12.

Til nr. 9

Der er efter den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 52 a hjemmel til at bidragsfinansiere nødvendige udgifter, der er direkte relateret til den almene vandforsynings almindelige forsyningsaktivitet. Det fremgår af § 52 a, stk. 1, nr. 9-12, at udgifter til bl.a. rådgivning om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværkssamarbejder og lignende, udgifter til beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinde fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende beskyttelse er nødvendig og hensigtsmæssig, samt udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 64 c eller § 64 d, stk. 1, kan indregnes i prisen for levering af vand.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 9-12, der bliver nr. 7-10, at »udgifter til« udgår.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af § 52 a, stk. 1, 2. pkt., hvor leddet »nødvendige omkostninger til« flyttes til begyndelsen af 2. pkt., og hvor »omkostninger« ændres til »udgifter«, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Der tilsigtes med den foreslåede ændring ingen ændringer i gældende retstilstand. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 10

Vandforsyningsloven indeholder ikke regler om, hvordan lån skal behandles i forbindelse med indregningen af nødvendige udgifter i bidrag efter § 52 a, stk. 1.

Det foreslås at indsætte et nyt § 52 a, stk. 2, i vandforsyningsloven, hvorefter lån indregnes i prisen, jf. stk. 1, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.

Baggrunden for forslaget er et behov for at ensrette og fastslå forståelsen af hvile i sig selv-princippet, så det er i overensstemmelse med hvordan princippet administreres i praksis af de fleste vandselskaber og kommuner, nemlig som et kontantprincip.

Det bemærkes, at der er forskel på opgørelsen efter henholdsvis et driftsøkonomisk princip, som bl.a. årsregnskabsloven bygger på, og et kontantprincip, hvor det er likviditeten, der opgøres, hvorefter udgifter nedbringer likviditeten, mens indtægter forøger likviditeten. Et væsentligt punkt, hvor der er forskel på de to principper, er behandlingen af lån. Det vurderes derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at indsætte et nyt stykke i § 52 a, således at det fremgår, hvordan lån skal indregnes i prisen i overensstemmelse med et kontantprincip.

Såfremt en almen vandforsyning lånefinansierer en udgift, vil vandforsynings likviditet blive forøget, mens vandforsynings afdrag på lån og selve udgiften nedbringer vandforsynings likviditet. Hvis hvile i sig selv-princippet skal opgøres efter et kontantprincip, er det derfor nødvendigt at angive, at lån indregnes i prisen efter § 52 a, stk. 1, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.

Den foreslåede ændring vil betyde, at almene vandforsyninger vil skulle indregne lån i prisen, jf. stk. 1, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte lån optaget af den almene vandforsyning til finansiering af nødvendige udgifter, jf. vandforsyningslovens § 52, stk. 1. Afdrag på lån vil hverken skulle forstås som omfattende forskydninger i vandselskabets kassekredit eller betaling af renter på lånet. Renter på nødvendige lån vil fortsat kunne indregnes efter vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 6, om udgifter til forrentning af fremmedkapital. For såvel afdrag som renter vil det fortsat gælde, at der skal være tale om lån, som optages med henblik på en effektiv kapitalstruktur, herunder en hensigtsmæssig fordeling af egenkapital og frem-

medkapital. Renter og afdrag på fremmedkapital, som ikke er nødvendig for en effektiv virksomhedsdrift, kan således ikke indregnes i prisen. Der henvises til afsnit 3.3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Optagne lån skal forstås som det udbetalte låneprovenu, som den almene vandforsyning har til rådighed for at finansiere nødvendige udgifter.

Den foreslåede ændring vil sammen med den foreslåede ændring af vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, betyde, at almene vandforsyninger, som i dag anvender et driftsøkonomisk princip til opgørelse af udgifter i forbindelse med takstfastsættelsen under hvile i sig selv-princippet vil skulle ændre denne praksis i forbindelse med takstfastsættelsen fremover.

Med den foreslåede ændring, hvorefter forståelsen af hvile i sig selv-princippet ensrettes og fastslås som et kontantprincip, vil kommunalbestyrelsens opgave med godkendelse af bidrag samlet set kunne forenkles, idet forståelsen af balancravet under hvile i sig selv-princippet tydeliggøres, og eventuelle forskellige opgørelsesmetoder blandt de ansøgninger, kommunalbestyrelserne har modtaget, fremover ensrettes. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 54, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 15.

Til nr. 11

Efter den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 3, omfatter bestemmelserne i stk. 1 og 2 også prisfastsættelsen for salg af vand mellem almene vandforsyninger.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 3, der bliver stk. 4, at »Stk. 1 og 2« ændres til: »Stk. 1-3«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 2 i vandforsyningslovens § 52 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, hvorefter lån indregnes i prisen, jf. stk. 1, som afdrag på lån fratrukket optagne lån. Med den foreslåede ændring vil bestemmelserne i § 52 a, stk. 1-3, således også omfatte prisfastsættelsen for salg af vand mellem almene vandforsyninger.

Til nr. 12

Efter den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om prisfastsættelsen efter stk. 1, herunder regler om forrentning af indskudskapital. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 4, der bliver stk. 5, at der efter »stk. 1« indsættes: »og 2« og efter »herunder regler« indsættes: »om opgørelse af udgifter og om indregning af lån og afdrag herpå, samt regler«.

Forslaget har til formål at sikre, at der kan fastsættes nærmere regler i forbindelse med den foreslåede ensretning af hvile i sig selv-princippet i de foreslåede bestemmelser i

vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1 og 2, således at det skal forstås som et kontantprincip, jf. lovforslagets § 2, nr. 8 og 10.

Forslaget om at indsætte »og 2« efter »stk. 1« er endvidere en konsekvensændring som følge af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 2 i vandforsyningslovens § 52 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, hvorefter lån indregnes i prisen, jf. stk. 1, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med bemyndigelsen med den foreslåede tilføjelse bl.a. kunne fastsætte nærmere regler om hvile i sig selv-princippet krav om balance mellem udgifter og indtægter, og herunder om hvordan udgifterne efter § 52 a, stk. 1, skal opgøres efter kontantprincippet, om hvordan lån og afdrag herpå indregnes og om underskud og henlæggelser.

Til nr. 13

Den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, regulerer almene vandforsyningers fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, at en almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. Det fremgår endvidere, at fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven. Dette er udelukkende relevant for almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, idet andre almene vandforsyninger ikke får fastsat økonomiske rammer efter vandsektorloven.

Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder, og de årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Det foreslås at nyaffatte vandforsyningslovens § 53, stk. 1.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 1. pkt., at en almen vandforsyning skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag.

Den foreslåede affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at det ikke længere fremgår af lovens § 53, stk. 1, 1. pkt., at almene vandforsyninger fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt.

Baggrunden for forslaget om at ophæve kravet i lovens § 53, stk. 1, 1. pkt., om den almene vandforsynings årlige fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag er, at der er behov for mere klare regler om sammenhængen mellem den almene vandforsynings fastsættelse, kommunalbestyrelsens godkendelse og kommunalbestyrelsens tilsyn med den almene vandforsynings overholdelse af pligten til at indsende til godken-

delse. Dette kan mest hensigtsmæssigt fastsættes samlet i en bekendtgørelse, herunder klare regler om, hvor ofte den almene vandforsyning som minimum skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag samt indsende til kommunalbestyrelsen. Det forventes, at der ved udmøntning af den foreslåede § 53, stk. 7, 2. pkt., i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 14, og bemærkningerne hertil, vil blive fastsat krav om, at fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag skal ske mindst en gang årligt.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 1. pkt., vil ud over ovennævnte ændring medføre, at den nugældende § 53, stk. 1, 1. pkt., videreføres, således at almene vandforsyninger har en pligt til at fastsætte de anlægs- og driftsbidrag, som den almene vandforsyning vil opkræve i kommende opkrævningsperiode. Anlægs- og driftsbidrag omfatter både engangsbidrag (herunder bidrag til vandforsyningens hovedanlæg, bidrag til forsyningsledninger og bidrag til stikledning) og løbende bidrag.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt., at anlægs- og driftsbidrag i særlige tilfælde kan fastsættes forskelligt for geografiske områder.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt., vil have den virkning, at almene vandforsyninger i særlige tilfælde vil kunne differentiere bidrag mellem ensartede forbrugere. Udgangspunktet for fastsættelse af bidrag er primært et solidaritetsprincip, hvorefter alle betaler det samme kubikmeterbidrag for levering af vand, samme administrationsbidrag og samme anlægsbidrag for tilslutning af sammenlignelige ejendomme til anlægget. De fleste almene vandforsyningers bidrag fastsættes som ét bidrag for én type forbrugere i hele deres forsyningsområde, som typisk ligger i én kommune. Bestemmelsen indebærer, at almene vandforsyninger i særlige tilfælde vil kunne differentiere bidragsstørrelsen inden for selskabets forsyningsområde.

Med særlige tilfælde sigtes der f.eks. på tilfælde, hvor den almene vandforsyning kan begrunde differentieringen i historiske eller fremtidige faktiske forhold vedrørende forsyningsmuligheder eller forsyningsydelser. Der vil kunne differentieres på grundlag af, at udgifter til at forsyne ejendomme navnlig varierer efter områdets karakter, herunder om et område er tæt eller mindre tæt bebygget.

Et særligt tilfælde vil også kunne være, at en stor vandforbrugende virksomhed får nedsat, og dermed differentieret driftsbidraget, herunder kubikmeterbidrag, hvis det konkret kan begrundes i, at udgifterne forbundet med forsyningen af denne virksomhed er væsentligt mindre pr. kubikmeter end forsyningen af mindre ejendomme. Videre vil særlige tilfælde kunne omfatte tilfælde, hvor fusionerede almene vandforsyninger differentierer bidragene mellem de tidligere forskellige forsyningsområder, da de tidligere forsyningsområder med overvejende sandsynlighed har haft forskellige bidrag. Forskellene kan være begrundet i historisk forskellig prioritering af drift og investering, men kan også være be-

grundet i forskellige miljømæssige eller geografiske forhold, som giver anledning til forskelle i den almene vandforsynings udgifter til at drive forsyningen.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis en almen vandforsyning dækker flere kommuner (f.eks. efter en fusion), men hvor de enkelte kommunalbestyrelser stiller forskellige krav til den almene vandforsynings opnåelse af krav til miljø og service inden for den enkelte kommunes geografiske område. Den almene vandforsyning vil som en følge heraf kunne differentiere bidragene, så forbrugerne i den kommune, som ønsker et højt miljø- og serviceniveau, eller hvor nye tiltag er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mere, hvorimod forbrugerne i en kommune, som f.eks. ønsker et lavere miljø- eller serviceniveau eller, hvor tilsvarende tiltag ikke er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mindre.

De særlige tilfælde skal kunne varetages efter vandforsyningslovens formålsbestemmelser i kapitel 1, f.eks. kan fastsættelsen af differentierede bidrag fortsat ikke begrundes i hensyn til bestemte forbrugerkategorier, f.eks. af sociale hensyn eller som indirekte støtte til erhverv.

Differentierede bidrag vil kunne fastsættes i en overgangsperiode, f.eks. efter en fusion, eller som en blivende forskel i bidragene. Dette vil gælde uagtet om almene vandforsyninger fusionerer på tværs af kommunegrænser, men dog kun så længe differentieringens formål kan begrundes sagligt.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 3. pkt., at for almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, skal fastsættelsen af anlægs- og driftsbidrag ske under overholdelse af den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af vandsektorlovens §§ 6 eller 6 a.

Der er tale om en videreførelse og præcisering af det nugældende § 53, stk. 1, 2. pkt. Det er således præciseret, at bestemmelsen alene omfatter almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Bestemmelsen gør det ligesom den eksisterende bestemmelse klart, at en almen vandforsyning, som er underlagt en indtægtsramme eller en regnskabsmæssig kontrolramme, når den fastsætter størrelsen af anlægs- og driftsbidrag, skal sørge for, at forsyningens samlede indtægter må forventes at ville kunne overholde den fastsatte indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme – med den fleksibilitet, der er indbygget i systemet vedrørende økonomiske rammer efter vandsektorloven. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med vandsektorlovens § 13, hvorefter opkrævning af betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, ikke er tilladt.

Bestemmelsen vil betyde, at en almen vandforsyning, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, i de fleste tilfælde først endeligt vil kunne fastsætte sine anlægs- og driftsbidrag for det følgende år, når Vandsektortilsynet har fastsat indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kon-

trolramme. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for, at bidragene kan fastsættes på et tidligere tidspunkt, hvis den almene vandforsyning på anden måde kan sikre sig, at fastsættelsen sker under overholdelse af rammen. Det kan f.eks. efter omstændighederne være tilfældet, hvis den almene vandforsyning har fået et udkast til afgørelse om rammen i høring, og ikke har bemærkninger til udkastet, eller kun bemærkninger, som ikke vil have indflydelse på fastsættelsen af bidrag. Hvis den endelige indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme alligevel måtte betyde, at den almene vandforsyning med de fastsatte bidragsstørrelser ikke kan forventes at kunne overholde den fastsatte ramme, vil den almene vandforsyning være forpligtet til at ændre de fastsatte bidrag.

Med hensyn til den almene vandforsynings indsendelse af bidrag til kommunalbestyrelsens godkendelse og kommunalbestyrelsens afgørelse herom, samt den almene vandforsynings oplysningspligter herom, henvises til de foreslåede bestemmelser i vandforsyningslovens § 54, stk. 1 og 3, og § 55 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 15 og 17, og bemærkningerne hertil. Det fremgår bl.a. heraf, at det er hensigten, at der fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen fremover ikke skal påse forventet overholdelse af den økonomiske ramme hvert år, men kun når Vandsektortilsynet har givet kommunalbestyrelsen meddelelse om, at der i forhold til den konkrete almene vandforsyning er anledning til, at kommunalbestyrelsen påser dette i forbindelse med kommende godkendelse.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. *pkt.*, at de fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med § 54 og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. *pkt.*, vil indebære, at den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag enten godkendes eller anmeldes, og godkendelse henholdsvis anmeldelse vil skulle ske i overensstemmelse med vandforsyningslovens § 54 og regler fastsat i medfør af lovens § 54.

Den foreslåede affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, vil indebære, at de gældende § 53, stk. 1, 4. og 5. *pkt.*, ophæves i § 53, stk. 1. Begrundelsen for disse forslag er, at de gældende § 53, stk. 1, 4. og 5. *pkt.*, foreslås at indgå i § 54, stk. 1, 1. *pkt.*, og stk. 2, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Baggrunden for forslaget om, at størrelsen på anlægs- og driftsbidrag vil skulle enten godkendes eller som noget nyt anmeldes, er, at det er vurderet, at der kan være tilfælde, hvor godkendelse hvert år ikke er nødvendig. Der henvises til den foreslåede § 54, stk. 5, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Baggrunden for forslaget om, at godkendelse og anmeldelse skal ske i overensstemmelse med § 54 og regler fastsat i medfør af § 54, er, at det ud fra erfaringerne med nuværende

praksis er vurderet, at den kommunale godkendelsesordning kan styrkes ved, at der fastsættes mere klare regler om godkendelsesordningen. Der henvises til den foreslåede § 54, stk. 1 og 3, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 5. *pkt.*, at de gældende anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Forslaget svarer til den gældende bestemmelse i § 53, stk. 1, 6. *pkt.*, og forslaget til affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, indebærer således, at det gældende § 53, stk. 1, 6. *pkt.*, bliver til § 53, stk. 1, 5. *pkt.*

Den foreslåede affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 5. *pkt.*, vil indebære, at såvel godkendte som anmeldte bidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside. Såfremt der fastsættes regler efter den foreslåede bemyndigelse i § 54, stk. 3, 2. *pkt.*, om almene vandforsynings midlertidige fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag uden kommunalbestyrelsens godkendelse, vil disse bidrag også skulle være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Begrundelsen for forslaget om tilgængelighed af den almene vandforsynings fastsatte størrelser på bidrag er, at sikre, at den almene vandforsynings kunder til enhver tid vil kunne finde oplysninger om de gældende priser for levering af vand.

Til nr. 14

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 7, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om almene vandforsynings fastsættelse af bidrag, herunder om blandt andet form og indhold af almene vandforsynings takstblade.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 53, *stk. 7*, som 2. *pkt.*, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere kan fastsætte regler om, hvor ofte den almene vandforsyning som minimum skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag, om opkrævningsperiodens varighed og om, at fastsættelsen skal ske for kalenderår.

Den foreslåede indsættelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 7, 2. *pkt.*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte krav om, hvor ofte en almen vandforsyning som minimum vil skulle fastsætte størrelsen på anlægs- og driftsbidrag. Den foreslåede indsættelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 7, 2. *pkt.*, vil endvidere medføre, at ministeren vil kunne fastsætte krav om opkrævningsperiodens varighed og om, at fastsættelsen skal ske for kalenderår.

Begrundelsen for forslaget om krav til, hvor ofte en almen vandforsyning som minimum skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag, er, at lovforslagets § 2, nr. 13, om indsættelse af § 53, stk. 1, i vandforsyningsloven vil indebære, at det

gældende krav, der fremgår af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., om at en almen vandforsyning årligt skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag, ophæves i loven. Fastsættelse af krav om, hvor hyppigt de almene vandforsyninger som minimum vil skulle fastsætte bidrag, i en bekendtgørelse i stedet for som i dag i loven, vil indebære, at der i en bekendtgørelse vil kunne fastsættes samlede regler om sammenhængen mellem den almene vandforsynings bidragsfastsættelse og kommunalbestyrelsens bidragsgodkendelse.

Begrundelsen for forslaget om muligheden for at fastsætte regler om, at en almen vandforsyning skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag for et kalenderår, er, at almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, vil få fastsat deres økonomiske rammer for en periode, der følger kalenderåret. I forhold til de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen inden godkendelse vil skulle påse, at en almen vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag forventes at kunne overholde reguleringen med økonomiske rammer, kan der være behov for, at fastsættelsen af anlægs- og driftsbidrag sker for en periode, der svarer til den periode, som den økonomiske rammeregulering følger.

Fastsættelse af regler om, at en almen vandforsyning skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag for et kalenderår, kan anvendes for visse grupper af almene vandforsyninger, f.eks. almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3.

Det forventes, at der i første omgang vil blive fastsat krav om, at fastsættelsen skal ske for hvert kalenderår for almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3.

Fastsættelse af regler herom vil ikke være til hinder for, at den almene vandforsyning i løbet af kalenderåret fastsætter og får godkendt eller anmelder nye anlægs- og driftsbidrag for den resterende del af kalenderåret, hvis forsyningen har behov for dette.

Det er endvidere hensigten, at der for øvrige vandforsyninger i første omgang vil blive fastsat, at en almen vandforsyning mindst en gang årligt skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag. Dette vil indebære, at der ikke er et krav om, at en opkrævningsperiode skal være præcist et år. Det bliver dermed tydeligere, at en opkrævningsperiode kan være mindre end et år, hvis der er anledning til dette, men ikke mere end 12 måneder.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af vandforsyningslovens § 84, stk. 2, vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til almene vandforsyningers manglende overholdelse af regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den bemyndigelse, der foreslås indført med dette forslag til vandforsyningslovens § 53, stk. 7, 2. pkt.

Til nr. 15

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsy-

ningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., at de årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag, der er fastsat af den almene vandforsyning, skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Der er i gældende regler ikke fastsat nærmere eksplicitte regler om kommunalbestyrelsens godkendelse.

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsens opgave i henhold til vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., omfatter, at kommunalbestyrelsen påser, at anlægs- og driftsbidrag er fastsat under overholdelse af hvile i sig selv-princippet. Det forudsættes endvidere, at kommunalbestyrelsens opgave vedrørende overholdelsen af hvile i sig selv-princippet omfatter både kravet om nødvendigheden af udgifterne og kravet om, at indtægter og udgifter skal balancere over en årrække. I forhold til nødvendigheden af den almene vandforsynings udgifter omfattes både typen af udgifter og typen af aktiviteter, som konkrete udgifter vedrører, og størrelsen på disse konkrete udgifter. Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 3.3.1.1.

Som led i godkendelsen af bidrag i forhold til vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 10, om udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, skal kommunalbestyrelsen påse, at vandselskabet ikke afholder uforholdsmæssigt store udgifter til en beskyttelse, der overstiger det hensigtsmæssige for selskabet, jf. bemærkningerne til den oprindelige § 52 a, jf. Folketingstidende 1997-98, tillæg A, side 1492.

Det forudsættes desuden, at kommunalbestyrelsens opgave i henhold til vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., omfatter, at kommunalbestyrelsen påser, at anlægs- og driftsbidrag er fastsat under overholdelse af øvrige regler i vandforsyningsloven om fastsættelse af størrelsen på bidrag og takster, herunder at eventuelle forskelle i vandforsyningens anlægs- og driftsbidrag for forskellige kategorier af ejendomme er objektivt og sagligt begrundet i forsyningsmæssige hensyn, og at der ikke sker ubegrundet forskelsbehandling mellem f.eks. nye og gamle tilslutninger, kategorier af ejendomme samt mellem private og erhvervsmæssige tilslutninger.

Det forudsættes endvidere, at kommunalbestyrelsens opgave omfatter, at kommunalbestyrelsen vurderer, om størrelsen på anlægsbidrag er fastsat så høje, at det kan forhindre en planmæssig udbygning af vandforsyningen ved tilslutning af ejendomme i forsyningsområdet, jf. vandforsyningslovens formålsbestemmelse i § 1, stk. 1, nr. 3.

Det forudsættes også, at kommunalbestyrelsens opgave i henhold til vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., omfatter at påse, at den almene vandforsyning, hvis den er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, har fastsat bidragene under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af vandsektorlovens § 6 eller § 6 a.

Kommunalbestyrelsen skal også forholde sig til situationer,

hvor den bliver opmærksom på, at en almen vandforsyning i tidligere år har afholdt udgifter, der ikke lovligt kunne afholdes og dermed ikke lovligt kunne indregnes i bidrag i henhold til vandforsyningsloven. Det er ikke nærmere reguleret i dag, hvordan der skal rettes op på sådanne forhold. Almindeligvis vil de fremtidige bidrag blive nedsat, således at der sker en udligning, og de ulovligt opkrævede bidrag på denne måde over en periode tilbageføres til vandforsyningens forbrugere. Kommunalbestyrelsen skal således inddrage sådanne forhold i forbindelse med afgørelse om godkendelse af fremadrettede bidrag.

Det fremgår, som nævnt, af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., at de årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Det antages, at der heri ligger et krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse som hovedregel skal ske inden den opkrævningsperiode, hvori bidragene skal opkræves.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 5. pkt., at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner.

Ifølge gældende bestemmelser i vandforsyningsloven har kommunalbestyrelsen ikke pligt til at orientere Forsyningssekretariatet om nogen af kommunalbestyrelsens afgørelser om almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens regler.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., indsættes, at anlægs- og driftsbidrag, der er fastsat i medfør af § 53, stk. 1, skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at de anlægs- og driftsbidrag, som den almene vandforsyning fastsætter i medfør af § 53, stk. 1, 1. og 2. pkt., vil skulle godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., vil indebære den ændring, at den nugældende § 53, stk. 1, 4. pkt., bliver til § 54, stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen i forslaget til § 54, stk. 1, 1. pkt., i vandforsyningsloven samles hermed i forslaget til § 54 i vandforsyningsloven sammen med andre bestemmelser, der regulerer kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende godkendelse af den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., vil desuden indebære, at en almen vandforsyning vil skulle have bidragene godkendt af kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med bestemmelserne fastlagt med forslaget til stk. 2, som der henvises til i forslaget til stk. 1.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 2. pkt., indsættes, at kommunalbestyrelsens godkendelse skal

ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 54, stk. 3, og regler udstedt i medfør af § 55 b.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 2. pkt., vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelse om de anlægs- og driftsbidrag, der er fastsat for kommende opkrævningsperiode, vil skulle træffes i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 54, stk. 3, og regler udstedt i medfør af § 55 b.

Begrundelsen for forslaget om, at godkendelse skal ske i overensstemmelse med nærmere fastsatte regler, er, at der har vist sig at være behov for mere klare regler om grundlaget for kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelse eller afslag. Der henvises til den foreslåede § 54, stk. 3, og den foreslåede § 55 b i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 14, og bemærkningerne herom.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 3. pkt., indsættes, at anlægs- og driftsbidrag dog ikke skal godkendes, såfremt fastsættelsen anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 5, og regler udstedt i medfør af § 55 b.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 3. pkt., vil indebære, at anlægs- og driftsbidrag ikke skal godkendes af kommunalbestyrelsen, såfremt fastsættelsen er lovligt anmeldt til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2, i henhold til regler udstedt i medfør af § 54, stk. 5, og regler udstedt i medfør af § 55 b.

Begrundelsen for forslaget om, at kravet om godkendelse kan ændres til et krav om anmeldelse, er, at nuværende praksis vedrørende godkendelsesordningen har vist, at der i nogle tilfælde kan anvendes en anmeldelsesordning, der administrativt er mere enkel for både vandselskaber og kommuner end den nuværende ordning med årlige forudgående godkendelser. Der henvises til den foreslåede § 54, stk. 5, i vandforsyningsloven, jf. bemærkningerne herom nedenfor.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 1. pkt., at det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, der godkender eller modtager anmeldelse efter § 54, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., der nyaffattes som foreslået under lovforslagets § 2, nr. 13, indsættes i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 1. pkt. Denne flytning er begrundet i et hensyn til i forslaget til § 54 i vandforsyningsloven at samle bestemmelser, der regulerer kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende godkendelse af den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 1. pkt., vil endvidere indebære, at almene vandforsyninger kan foretage anmeldelse i henhold til reglerne herom, jf. § 54, stk. 5, til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges.

Begrundelsen for dette forslag er, at det sikres, at kommunalbestyrelsen i alle kommuner, hvor vandet forbruges, skal godkende den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag, eller skal modtage anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag.

Det foreslås at indsætte i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 2. pkt., at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelsen i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af bidragene for de øvrige kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at den tidligere gældende § 53, stk. 1, 5. pkt., flyttes til den nye § 54, stk. 2, 2. pkt.

Baggrunden for denne flytning er, at regler om kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende godkendelse af bidrag samles i § 54.

Forslaget er endvidere en konsekvens af, at der med forslaget til vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 3. pkt., som noget nyt indføres mulighed for anmeldelse i stedet for godkendelse. Derudover er flytningen begrundet i et hensyn til at samle bestemmelser om, hvilken kommunalbestyrelse som godkender eller modtager anmeldelse.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 2. pkt., der vil blive flyttet fra § 53, stk. 1, 5. pkt., samt ændret som følge af forslaget om anmeldelse, vil indebære, at kommunalbestyrelserne har mulighed for at aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene eller modtager anmeldelse for alle kommuner (sideordnet delegation). F.eks. kan det aftales, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidrag eller modtager anmeldelse for alle kommuner, eller at alle kommunalbestyrelser skal være enige om godkendelse af bidragene eller fører tilsynet med anmeldte bidrag for alle kommuner, også selv om der er indført differentierede bidrag. Kommunernes delegationskompetence forudsættes udnyttet ved, at de respektive kommunalbestyrelser indgår en aftale, hvori rækkevidden af kompetencefordelingen og om eventuelt ophør af aftalen om delegation udtrykkeligt er fastsat.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 54, stk. 1, herunder om fordeling af kompetence mellem kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 54, stk. 1.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 1. pkt., om nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1, er, at en mere klar regulering vedrørende godkendelsesordningen vil med-

føre, at kommunerne vil få bedre muligheder for at øge ensartetheden i sammenlignelige sager og gennemsigtigheden i de kommunale afgørelser i forhold til almene vandforsyningers overholdelse af reglerne om fastsættelse af størrelsen på anlægs- og driftsbidrag, herunder overholdelse af hvile i sig selv-princippet og andre bestemmelser om, hvad den almene vandforsyning kan indregne i anlægs- og driftsbidrag. En mere klar regulering af formål og krav vedrørende kommunalbestyrelsens godkendelse vil bedst kunne fastsættes i en bekendtgørelse.

Formålet med godkendelse eller anmeldelse af bidrag, der er fastsat af den almene vandforsyning, og med de regler, der fastsættes i medfør af bemyndigelsen, vil bl.a. være at sikre en effektiv kontrol af den almene vandforsynings overholdelse af betalingsregler i vandforsyningsloven. Det vil desuden bl.a. være formålet at sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed i forhold til almene vandforsyningers opkrævning af bidrag.

Bemyndigelsen vil indebære, at der i medfør af § 54, stk. 3, 1. pkt., vil skulle fastsættes regler om, hvilke regler kommunalbestyrelsen skal påse overholdelsen af som led i godkendelsen af fastsatte bidrag. Hensigten er at gøre det klart, at kommunalbestyrelsens opgave fortsat vil være at udføre en legalitetskontrol, og at gøre det klart, hvilke reglers overholdelse der vil indgå i kommunalbestyrelsens legalitetskontrol.

Forslaget vil have den virkning, at det f.eks. vil kunne fastsættes, at kommunalbestyrelsen skal godkende fastsatte anlægs- og driftsbidrag, såfremt kommunalbestyrelsen har konstateret, at den almene vandforsyning har indsendt påkrævede oplysninger, og såfremt det er konstateret, at anlægs- og driftsbidrag er fastsat i overensstemmelse med de regler, der i bekendtgørelsen fastlægges som betingelse for at kommunalbestyrelsen kan godkende bidragene. En sådan udmøntning vil indebære, at det vil blive tydeliggjort, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om godkendelse, når kommunalbestyrelsen forinden har påset overensstemmelse med de nærmere fastlagte regler om fastsættelse af bidragsstørrelser. Konsekvensen vil endvidere f.eks. kunne være, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne nægte godkendelse, hvis alle regler, som er omfattet af legalitetskontrollen, er opfyldt af den almene vandforsyning ved fastsættelsen af bidragene.

I medfør af forslaget til § 54, stk. 3, 1. pkt., vil ministeren kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte anlægs- og driftsbidrag skal påse, at bidragene er fastsat i overensstemmelse med et godkendt regulativ og i overensstemmelse med de i vandforsyningsloven gældende betalingsregler om fastsættelse af størrelsen på anlægs- og driftsbidrag samt eventuelle betalingsregler fastsat i medfør af loven, jf. nærmere afsnit 3.3.1.1. Det bemærkes, at en kontrol af overholdelsen af betalingsreglerne kan omfatte inddragelse af vandforsyningslovens øvrige relevante bestemmelser, herunder f.eks. lovens formålsbestemmelser, i det omfang disse har betydning for betalingsreglerne.

Det forventes, at der ved den første udmøntning af bemyndigelsen fastlægges krav om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte anlægs- og driftsbidrag vil skulle påse, at bidrag er fastsat i overensstemmelse med et godkendt regulativ samt i overensstemmelse med nærmere fastlagte betalingsregler i vandforsyningsloven.

Bemyndigelsen vil således bl.a. kunne anvendes til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens afgørelse vedrørende almene vandforsynings fastsættelse af bidrag i overensstemmelse med hvile i sig selv-princippet. Dette omfatter såvel kravet om, at alene nødvendige udgifter indregnes i bidragene, som kravet om balance over en årrække, og herunder omfatter det også kontrol med de almene vandforsynings opsparede midler i form af en rimelig driftskapital til uforudsete driftsudgifter og opsparing til planlagte investeringer.

De foreslåede ændringer af vandforsyningslovens § 52 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 3-12, hvorefter hvile i sig selv-princippet efter vandforsyningsloven vil skulle opgøres efter et kontantprincip, vil betyde at kommunalbestyrelsens kontrol med kravet om balance over en årrække som udgangspunkt kan ske ved, at kommunalbestyrelsen påser, at der er sammenhæng mellem udvikling i likviditet og opgørelse af opsparede midler til fremtidige, planlagte investeringer, hensættelser til fremtidige udgifter på baggrund af en kendt forpligtelse og opretholdelse af en nødvendig driftskapital. Kommunalbestyrelsen vil således skulle påse, at den almene vandforsyning ikke oparbejder en stor opsparing, som ikke er begrundet i et behov for at henlægge midler til planlagte investeringer.

Det er ved den første udmøntning bl.a. hensigten at fastsætte regler om betingelser for godkendelse i tilfælde, hvor afgørelser truffet af Vandsektortilsynet om omkostninger, som den almene vandforsyning ikke lovligt har kunnet afholde eller ikke lovligt har kunnet indregne i bidragene, fremsendes til kommunalbestyrelsen. Ministeren vil i medfør af forslaget f.eks. kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af bidrag indsendt af vandsektorlovsselskaber konkret skal påse, om der er budgetteret med afholdelse af udgifter, der er omfattet af en sådan meddelelse fra Vandsektortilsynet, og om disse udgifter i så fald kan indregnes i henhold til vandforsyningslovens betalingsregler. De meddelelser fra Vandsektortilsynet, der fremsendes til kommunalbestyrelsen, kan f.eks. vedrøre afgørelser truffet i henhold til vandsektorlovens regler om markedsmæssighed eller tilknyttet virksomhed eller afgørelser om økonomiske rammer, hvor der f.eks. er blevet givet afslag på tillæg til dækning af omkostninger, som selskabet ikke lovligt kan afholde, og omkostninger, som ikke må bidragsfinansieres, eller hvor sådanne omkostninger har ført til fradrag i rammen.

For så vidt angår vurderingen af, om en udgift lovligt kan indregnes i bidrag efter vandforsyningsloven, vil der være tilfælde, hvor både kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet er kompetente til at træffe afgørelse. Kommunalbesty-

relsen træffer således afgørelser i forbindelse med godkendelse af bidrag, mens Vandsektortilsynet træffer afgørelser i forbindelse med udmeldingen af økonomiske rammer for almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, og kan herunder f.eks. give afslag på tillæg til dækning af omkostninger, som ikke må indregnes i bidrag i henhold til vandforsyningsloven. Begge myndigheder vil således have kompetence til at vurdere lovligheden af selskabers udgifter i henhold til vandforsyningsloven og må forventes i visse tilfælde at komme til at forholde sig til lovligheden af de samme udgifter i en almen vandforsyning.

I denne sammenhæng henvises til bemærkningerne til forslaget til vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra c, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, hvoraf det fremgår, at det er hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet kan træffe afgørelse om at give afslag på tillæg og foretage fradrag i rammen, hvis Vandsektortilsynet bliver opmærksom på en omkostning, som tilsynet vurderer, ikke lovligt kan afholdes af vandselskabet eller bidragsfinansieres i henhold til vandforsyningsloven. Dette gælder både de omkostninger, hvor Vandsektortilsynet generelt er tillagt tilsynsrollen, og omkostninger, hvor tilsynsforpligtelsen generelt ligger hos kommunalbestyrelsen som led i godkendelsen af vandselskabets bidrag. Det gælder også, selv om kommunalbestyrelsen har godkendt bidrag på baggrund af et budget, hvori de pågældende omkostninger indgår, eller i øvrigt har fundet, at de pågældende omkostninger kunne bidragsfinansieres.

Kommunalbestyrelsen vil i forbindelse med, at den påser, om budgetterede udgifter kan indregnes i bidraget, skulle lægge de afgørelser til grund, som Vandsektortilsynet har truffet i henhold til vandsektorlovgivningen om lovligheden af tilknyttet virksomhed eller markedsmæssighed af aftaler, da kommunalbestyrelsen ikke er kompetent myndighed i forhold til vandsektorlovens bestemmelser herom.

I tilfælde, hvor Vandsektortilsynet har givet meddelelse til kommunalbestyrelsen om en omkostning, som tilsynet har vurderet ikke lovligt kunne indregnes i bidrag efter vandforsyningsloven, vil kommunalbestyrelsen imidlertid ikke på dette punkt være bundet af Vandsektortilsynets afgørelse, men det antages, at kommunalbestyrelsen normalt vil lægge Vandsektortilsynets vurdering til grund i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt en omkostning lovligt har kunnet indregnes i bidrag i medfør af vandforsyningslovens § 52 a, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, herunder f.eks. at der er oplysninger i sagen, som kommunalbestyrelsen behandler, som ikke har indgået i sagen i Vandsektortilsynet.

I medfør af forslaget til § 54, stk. 3, 1. pkt., vil ministeren også kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen fremadrettet ikke vil være kompetent til at træffe afgørelser i forbindelse med godkendelse af anlægs- og driftsbidrag for almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, med henblik på at rette op på, at der tidligere er opkrævet bidrag fra forbrugerne i strid med vandforsyningsloven.

Begrundelsen herfor er, at der med kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet ellers vil være to sideordnede myndigheder, der ville kunne træffe hver sin afgørelse vedrørende de samme anlægs- og driftsbidrag, der tidligere er opkrævet i strid med vandforsyningsloven. Derved kunne der opstå risiko for, at den almene vandforsyning blev pålagt at tilbageføre de samme midler to gange.

Det er derfor hensigten at fastsætte regler om, at hvis almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, har anvendt midler til formål, der ikke måtte indregnes i bidrag, skal dette fremover udlignes via fradrag i selskabets økonomiske ramme som beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19, vedrørende udmøntningen af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra c, og ikke via en kommunal afgørelse i forbindelse med godkendelser af bidrag efter vandforsyningsloven.

Det forventes på den baggrund, at den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 1. pkt., vil skulle bruges til at afskære kommunalbestyrelsen fra at træffe afgørelse om afslag på godkendelse i henhold til vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., med den begrundelse, at den almene vandforsyning tidligere har afholdt udgifter, som den almene vandforsyning ikke lovligt kunne afholde, eller i øvrigt har indregnet udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i bidrag efter vandforsyningsloven. Dette gælder også i sager om godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, som kommunalbestyrelsen måtte have godtaget.

Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor en almen vandforsyning midlertidigt fastsætter og opkræver bidrag uden kommunalbestyrelsens godkendelse, jf. de regler, der påtænkes udstedt med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 2. pkt. Bemyndigelsen i forslaget til § 54, stk. 3, 1. pkt., forventes ikke anvendt til at afskære kommunalbestyrelsen fra at træffe afgørelse om afslag på godkendelse i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen finder, at der i disse foreløbige opkrævninger har været indregnet udgifter, der ikke kan indregnes i bidrag efter vandforsyningsloven, jf. nærmere afsnit 3.3.1.1.

I medfør af forslaget til § 54, stk. 3, 1. pkt., vil ministeren endvidere kunne fastsætte regler om, i hvilke tilfælde kommunalbestyrelsen for almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, skal påse, at fastsættelsen af anlægs- og driftsbidrag sker under overholdelse af den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Det nuværende system, hvor kommunalbestyrelsen hvert år skal påse overholdelsen af den fastsatte indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, vurderes at være svært at administrere for kommunerne og at give anledning til dobbeltkontrol mellem Forsyningssekretariatet og kommunerne, jf. nærmere afsnit 3.3.1.2. Bemyndigelsen vil derfor f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen som led i bidragsgodkendelsen ikke skal påse den

forventede overholdelse af indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme for et konkret selskab, medmindre kommunalbestyrelsen har modtaget en meddelelse fra Vandsektortilsynet om, at der i forhold til det konkrete selskab er anledning til, at kommunalbestyrelsen påser dette i forbindelse med kommende godkendelse. Hermed kan kommunalbestyrelsen pålægges en pligt til at påse den forventede overholdelse af den økonomiske ramme i forhold til de konkrete selskaber, hvor den fleksibilitet mellem de enkelte år, der er indbygget i reguleringen med økonomiske rammer, er overskredet, jf. den påtænkte kontrolordning som beskrevet i afsnit 3.2.1. og bemærkningerne til det foreslåede § 8, nr. 3, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Ved den første udmøntning af bemyndigelsen forventes det således, at det vil blive fastsat, at kommunalbestyrelsen alene vil skulle påse, om den økonomiske ramme for det kommende år kan forventes overholdt, hvis Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om fradrag i rammen for det eller de følgende år, fordi vandselskabet har overskredet fleksibiliteten i rammesystemet, og Vandsektortilsynet har sendt meddelelse herom til kommunen. Det forventes således, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 b vil blive fastsat regler om, at Vandsektortilsynet vil skulle give meddelelse til kommunen i de tilfælde, hvor selskabet i foregående år har overskredet sine økonomiske rammer i et omfang, så den fleksibilitet mellem de enkelte år, der er indbygget i reguleringen, er overskredet, jf. den påtænkte kontrolordning beskrevet i afsnit 3.2.1., og Vandsektortilsynet derfor har foretaget fradrag i rammen for det følgende år.

Det forventes, at Vandsektortilsynets meddelelse til kommunen bl.a. vil skulle indeholde oplysning om størrelse af den økonomiske ramme for det følgende kalenderår. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 30, og bemærkningerne hertil vedrørende den foreslåede § 11 b i vandsektorloven. Efter modtagelse af afgørelsen fra Vandsektortilsynet vil selskabet i forbindelse med indsendelse af bidrag til kommunalbestyrelsens godkendelse skulle indsende en redegørelse til kommunen om den forventede overholdelse af rammen. Kommunen vil skulle påse, at vandselskabet har indsendt denne redegørelse til kommunen om, hvordan rammen for det kommende kalenderår forventes overholdt, ved siden af de oplysninger, der i øvrigt skal indsendes vedrørende bl.a. overholdelse af hvile i sig selv-princippet, herunder oplysninger om budget. Ved den første udmøntning forventes, at det vil blive fastsat, at kommunalbestyrelsen vil skulle påse, at vandselskabets økonomiske ramme for det kommende år må forventes overholdt. Kommunen vil således skulle påse, at selskabets samlede indtægter fra anlægs- og driftsbidrag tillagt andre forventede indtægter, som skal indtægtsføres i medfør af reguleringen med økonomiske rammer, f.eks. indtægter fra salg, forpagtning, udlejning eller lignende af overskudskapacitet i vandselskabets anlæg, salg af overskuds- eller biprodukter og salg af energi, finansielle indtægter og overskud fra tilknyttet virksomhed, ikke forventes at overstige vandselskabets økonomiske ramme for det kommende

kalenderår tillagt forventede nye tillæg og forventede ændringer i IPO.

Det er endvidere hensigten at fastsætte, at kommunalbestyrelsen i sin afgørelse vil skulle tage hensyn til, hvis et vandselskab for et år har fastsat bidrag med henblik på at komme i balance i forhold til kontrolsystemet for de økonomiske rammer, som påtænkes indført, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne dertil, selvom det betyder, at der ikke i forhold til hvile i sig selv-princippet er balance det pågældende år. I givet fald vil dette skulle udlignes de følgende år, så kravet om balance over en årrække overholdes.

Det er ikke hensigten med forslaget at ændre på, at kommunalbestyrelsen skal afvise at godkende bidrag, såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at den almene vandforsynings fastsatte bidrag og budgetterede øvrige indtægter sammenholdt med de budgetterede udgifter og øvrige oplysninger ikke kan understøtte, at den almene vandforsyning opfylder balancekravet. Det vil i så fald fortsat være op til den almene vandforsyning, om det for at opnå kommunalbestyrelsens godkendelse vil ændre de fastsatte bidrag eller de budgetterede udgifter m.v. Vandselskabet vil i den sammenhæng skulle sikre sig, at andre bindende krav fortsat overholdes, herunder også en eventuel udmeldt indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, inklusive eventuelle forventede nye tillæg og IPO.

Kommunalbestyrelsen vil således fortsat ikke på grund af manglende overholdelse af balancekravet kunne bestemme, at bidrag skal fastsættes til en bestemt størrelse. Kommunalbestyrelsen vil dog fortsat i medfør af vandforsyningslovens § 53, stk. 2, kunne træffe bestemmelse for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.

I medfør af forslaget til § 54, stk. 3, 1. pkt., vil ministeren endvidere kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte anlægs- og driftsbidrag skal påse overensstemmelsen med miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven. Ved den første udmøntning af bemyndigelsen er det ikke hensigten at fastsætte regler herom.

Bemyndigelsen i forslaget til § 54, stk. 3, 1. pkt., vil desuden kunne anvendes til at fastsætte regler om procedure- og sagsbehandlingsmæssige regler for kommunalbestyrelsens afgørelse efter forslaget til § 54, stk. 1.

Bemyndigelsen vedrørende nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse vil f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at de nævnte bidrag skal være godkendt af eller anmeldt til kommunalbestyrelsen inden opkrævningsperiodens begyndelse. Bemyndigelsen vil desuden kunne anvendes til at fastsætte et krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse i henhold til den foreslåede § 54, stk. 1, skal ske inden for en bestemt frist efter den almene vandfor-

synings indsendelse af fastsatte anlægs- og driftsbidrag. Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte fristregler over for nærmere definerede grupper af almene vandforsyninger som f.eks. almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Sådanne fristregler kan bidrage til at sikre, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de indsendte anlægs- og driftsbidrag inden den påtænkte opkrævningsperiode.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler, der skal sikre, at kommunalbestyrelsens afgørelse for almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, ikke træffes, før Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om selskabets økonomiske ramme og dermed bl.a. afklaret, hvorvidt kommunalbestyrelsen vil skulle påse den forventede overholdelse af den økonomiske ramme for det følgende år. Det vil kunne ske ved f.eks. at fastsætte, at kommunalbestyrelsen skal sikre sig, at Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om den økonomiske ramme, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om bidrag, eller at kommunalbestyrelsens afgørelse tidligst kan træffes inden et nærmere fastsat tidspunkt. Det vil endvidere kunne sikres ved at fastsætte krav til vandselskabets oplysningspligter i medfør af forslaget til § 55 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 13. Formålet er at sikre, at Vandsektortilsynet afgørelser om økonomiske rammer, i det omfang de giver anledning til, at kommunalbestyrelsen skal påse særlige forhold, herunder den forventede overholdelse af rammen for det kommende år eller indregning af specifikke udgifter, kan nå at blive inddraget i den kommunale afgørelse i henhold til vandforsyningslovens § 54, stk. 1, inden afgørelse om bidrag træffes.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 2. pkt., indsættes, at ministeren også kan fastsætte regler om almene vandforsynings midlertidige fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag uden kommunalbestyrelsens godkendelse efter § 54, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om almene vandforsynings midlertidige fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse efter § 54, stk. 1, 1. pkt.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 2. pkt., er, at der på grund af den almene vandforsynings forsyningspligt kan være behov for midlertidige opkrævninger i f.eks. tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen mod forventning ikke har truffet afgørelse om godkendelse inden opkrævningsperiodens begyndelse.

Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om den almene vandforsynings midlertidige opkrævninger og om eventuel udligning, hvis kommunalbestyrelsen efterfølgende træffer afgørelse om afslag på godkendelse, eller hvis kommunalbestyrelsen på anden vis ikke har truffet afgørelse om godkendelse inden opkrævningsperiodens begyndelse.

se. Dette kan f.eks. også omfatte visse tilfælde, hvor vandselskabet påklager kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af vandforsyningslovens § 84, stk. 2, vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til almene vandforsyningers manglende overholdelse af regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den bemyndigelse, der foreslås indført med dette forslag til vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 1. og 2. pkt.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, *stk. 4*, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til § 54, stk. 1, og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at en almen vandforsyning omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i bidrag i medfør af vandforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 4, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til § 54, stk. 1, og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at en almen vandforsyning, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, har afholdt udgifter, som efter kommunalbestyrelsens vurdering ikke kan indregnes i bidrag i medfør af vandforsyningsloven. Dette vil også kunne omfatte tilfælde, hvor der er oplysninger, der tyder på, at der er bidragsfinansieret omkostninger til tilknyttet virksomhed eller ikke-markedsmæssige aftaler.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 4, er, at der i forhold til Vandsektortilsynets opgavevaretagelse kan være behov for oplysninger fra kommunalbestyrelserne. Det gælder f.eks. i forbindelse med Vandsektortilsynets opgaver med at træffe afgørelser om vandselskabers økonomiske rammer m.v., herunder fastsætte fradrag i rammen med henblik på at tilbageføre tidligere opkrævede midler, som ikke kunne indregnes i bidrag, til forbrugerne, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 3, 1. pkt., og Vandsektortilsynets opgaver med at føre tilsyn med reglerne om tilknyttet virksomhed og aftalers markedsmæssighed.

Det kan således være relevant at give meddelelse f.eks. om kommunale afgørelser om afslag på godkendelser af bidrag eller om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen er blevet opmærksom på, at et vandselskab tidligere har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i bidrag i medfør af vandforsyningsloven.

Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse fastsætter regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere Vandsektor-

tilsynet om visse af kommunalbestyrelsens afgørelser om afslag på godkendelse af anlægs- eller driftsbidrag fastsat af almene vandforsyninger. Det vil være relevant for almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorloven. Der vil f.eks. kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal orientere Vandsektortilsynet om afgørelser om afslag på godkendelse af anlægs- eller driftsbidrag med en begrundelse om, det fastsatte bidrag på baggrund af udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i bidrag i medfør af vandforsyningsloven.

Desuden er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at et vandselskab, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, tidligere har afholdt udgifter, som den almene vandforsyning ikke lovligt kunne afholde, eller i øvrigt har indregnet udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i bidrag i medfør af vandforsyningsloven. Kommunalbestyrelsen kan f.eks. blive opmærksom på sådanne udgifter i forbindelse med godkendelse af fremadrettede bidrag, hvis de tidligere afholdte udgifter fremgår af dokumenter, f.eks. tidligere års årsregnskab, der er indsendt i forbindelse med godkendelse af bidrag fastsat for kommende opkrævningsperiode. Kommunalbestyrelsen kan også blive opmærksom på sådanne udgifter, ved at den modtager en henvendelse herom fra f.eks. en forbruger. Orienteringen af Vandsektortilsynet vil ske med henblik på, at oplysningerne kan inddrages i Vandsektortilsynets afgørelser og tilsyn efter vandsektorloven. For almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, vil orienteringen endvidere skulle ske med henblik på, at Vandsektortilsynet kan sikre, at udgifterne tilbageføres til selskabets forbrugere via fradrag i selskabets økonomiske ramme.

Der vil desuden kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse det til Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen bliver bekendt med oplysninger, der er relevante i en sag, som den har modtaget en meddelelse om fra Vandsektortilsynet, og hvor de oplysninger, som kommunalbestyrelsen er kommet i besiddelse af, ikke har indgået i Vandsektortilsynets sagsbehandling.

Der vil endvidere kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse til Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen har truffet en anden afgørelse om lovligheden af en udgiftspost end Vandsektortilsynet.

Det er desuden bl.a. hensigten at fastsætte, at kommunalbestyrelsen skal oplyse det, hvis en afgørelse, som kommunalbestyrelsen har truffet og orienteret Vandsektortilsynet om, bliver påklaget, og hvis klage tillægges opsættende virkning, og oplyse om resultatet af klagesagen.

Der vil i medfør af bestemmelsen også kunne blive fastsat regler om, at der skal ske orientering af Vandsektortilsynet eller andre myndigheder i andre relevante tilfælde.

Bestemmelsen giver desuden mulighed for at fastsætte reg-

ler om, hvilke oplysninger kommunalbestyrelsen skal give Vandsektortilsynet i forbindelse med orienteringen. Der vil være tale om oplysninger, som Vandsektortilsynet har brug for, for at varetage tilsynets opgaver.

Såfremt en kommunalbestyrelse har delegeret sin godkendelseskompetence til en anden kommunalbestyrelse, vil orienteringspligten påhvile den kommunalbestyrelse, der er delegeret til, jf. den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 2. pkt.

De afgørelser og oplysninger, der fastsættes regler om videregivelse af, vil i visse tilfælde kunne indeholde personoplysninger. Kommunalbestyrelsen vil forud for videregivelsen bl.a. konkret skulle overveje, om videregivelsen er nødvendig for at opfylde formålet med videregivelsen i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Under alle omstændigheder forudsættes det, at kommunalbestyrelsen iagttager de almindelige forvaltningsretlige og persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 54, stk. 5, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at kravet om godkendelse, jf. § 54, stk. 1, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 5, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. § 54, stk. 1, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 5, 1. pkt., er, at der kan være tilfælde, hvor en forudgående godkendelse ikke er nødvendig.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 5, 1. pkt., vil have den virkning, at der vil kunne fastsættes regler om, at almene vandforsyninger kan vælge at anmelde et bidrag. Hvis de fastsatte betingelser for anmeldelse er opfyldt, vil selskabet ikke skulle afvente kommunalbestyrelsens godkendelse, inden selskabet kan opkræve de anmeldte bidrag. Bidrag, der anmeldes i overensstemmelse med reglerne om anmeldelse, er dermed ikke godkendt af kommunalbestyrelsen. Virkningen vil være, at den almene vandforsyning vil kunne opkræve bidraget for kommende opkrævningsperiode uden godkendelse. Det vil dog kunne fastsættes, at den almene vandforsyning tidligst kan opkræve de anmeldte bidrag et fastsat antal uger efter anmeldelse.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 5, 2.

pkt., indsættes, at ministeren i den forbindelse kan fastsætte regler om en almen vandforsynings anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag, herunder regler om indeksregulering.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 5, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om bl.a. betingelser for en almen vandforsynings anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag, herunder regler om hvilken indeksregulering der skal indgå som en anmeldelsesbetingelse. Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 5, 2. pkt., finder også anvendelse ved senere tilpasning af anmeldeordningen.

Der henvises til afsnit 3.3.1.3. om fastsættelse af betingelser for anmeldelse og om konsekvenserne af en almen vandforsynings eventuelle anmeldelse i strid med anmeldelsesbetingelserne.

Det vil f.eks. kunne fastsættes, at en betingelse for anmeldelse er, at størrelsen på de anmeldte bidrag ikke er ændret siden sidste godkendelse eller anmeldelse ud over ændringer som følge af årlig indeksregulering. Der vil kunne fastsættes, at der enten skal være indeksreguleret, eller at bidragene ikke må være hævet mere end, hvad indeksreguleringen indebærer. Forslaget vil således f.eks. kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om indeksregulering, herunder om hvordan indeksregulering skal ske i denne forbindelse. Det vil kunne fastsættes f.eks., at indeksregulering skal ske efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger eller efter et indeks for pristalsregulering udarbejdet af Vandsektortilsynet efter ØR-bekendtgørelsen.

Det vil endvidere kunne fastsættes, at en betingelse for anmeldelse er, at der ikke er sket væsentlige ændringer i størrelsen på bidraget i forhold til det senest godkendte eller anmeldte bidrag og indeksreguleringen heraf. Forslaget vil ligeledes kunne anvendes til at fastsætte betingelse om, at en ændring i størrelsen på anmeldte bidrag, set i forhold til sidst godkendte eller anmeldte bidrag og indeksregulering heraf, skal være mindre end en nærmere fastsat grænse for ændringen. Denne grænse vil f.eks. kunne være, at ændringen i størrelsen på det anmeldte bidrag set i forhold til sidst godkendte eller anmeldte bidrag og indeksregulering heraf, skal være mindre end en fastsat konkret procent.

Forslaget vil desuden kunne anvendes til at fastsætte en betingelse om, at der ikke er sket væsentlige ændringer i beregningsgrundlaget for fastsættelsen af anlægs- og driftsbidragene. Væsentlige ændringer i beregningsgrundlaget kan f.eks. vedrøre antallet af tilsluttede forbrugere, forventede debiterede vandmængde samt omkostningsfordeling. Forslaget vil ligeledes kunne anvendes til at fastsætte en betingelse om, at anmeldelse ikke kan ske, hvis antallet af forbrugere har ændret sig mere end en fastsat konkret procent siden det antal, der indgik i beregningsgrundlaget for sidst godkendte eller anmeldte bidrag.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 55 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 13, og bemærkningerne hertil, om bemyndigelse til fastsættelse af regler om indsendelse af oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldelsesbetingelserne.

Det vil også kunne fastsættes, at der under alle omstændigheder skal ske godkendelse inden for et bestemt tidsrum som f.eks. tre år. Desuden vil det kunne fastsættes, at nærmere fastlagte selskaber, f.eks. almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorloven, i konkrete situationer vil skulle indsende bidrag til godkendelse med de dertil knyttede oplysninger, uanset om anmeldelsesbetingelserne i øvrigt er opfyldt. Det vil f.eks. kunne være tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen skal påse den forventede overholdelse af den økonomiske ramme for det følgende år.

Der vil desuden kunne fastsættes regler om, at anlægs- og driftsbidrag vil skulle sendes til godkendelse, såfremt kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at en almen vandforsyning planlægger at afholde udgifter, som ikke lovligt kan afholdes, eller i øvrigt indregner udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i bidrag i henhold til vandforsyningsloven.

Der vil derudover kunne fastsættes regler om tilfælde, hvor det senere, efter at den fastsatte frist for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldelsesbetingelserne er udløbet, viser sig, at anmeldelsesbetingelserne eller betingelser for fastsættelse af bidrag i øvrigt ikke var opfyldt, herunder tilfælde, hvor vandselskabets oplysninger i anmeldelsen har været forkerte eller ufuldstændige. Herunder vil der f.eks. kunne fastsættes regler om, at bidrag i så fald skal indsendes til godkendelse, eller at bidrag for den følgende opkrævningsperiode ikke vil kunne anmeldes, men skal indsendes til godkendelse, forudsat at kommunalbestyrelsen har givet den almene vandforsyning meddelelse om, at kommunalbestyrelsen er i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at der kan rejses spørgsmål ved lovligheden af anlægs- og driftsbidrag, der er anmeldt eller godkendt vedrørende igangværende opkrævningsperiode. Der kan endvidere fastsættes betingelse om indsendelse af erklæring fra den almene vandforsyning om, at de anmeldte bidrag er fastsat i overensstemmelse med gældende betalingsregler.

I forbindelse med den første udmøntning af den foreslåede bemyndigelse forventes det, at der vil blive fastsat anmeldelsesbetingelser, som det vil være forholdsvist enkelt for såvel den almene vandforsyning som kommunalbestyrelsen at anvende. Det forventes, at der vil blive fastsat en betingelse om, at størrelsen på anlægs- og driftsbidrag ikke er ændret siden senest anmeldte eller godkendte bidrag ud over ændringer som følge af eventuel pristalsregulering, jf. den årlige pristalskorrektion, som Vandsektortilsynet senest har offentliggjort, samt betingelse om, at anlægs- og driftsbidrag er godkendt af kommunalbestyrelsen inden for de seneste tre år. Det forventes endvidere, at der ved første udmøntning fastsættes en betingelse om, at den almene vandforsyning ikke har modtaget meddelelse fra kommunalbestyrelsen om,

at kommunalbestyrelsen er i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at der kan rejses spørgsmål om lovligheden af de anlægs- og driftsbidrag, der er blevet anmeldt eller godkendt for igangværende opkrævningsperiode.

Endelig forventes, at der ved den første udmøntning for almene vandforsyninger, der er omfattet af reguleringen med økonomiske rammer i vandsektorlovens kapitel 3, fastsættes en betingelse om, at Vandsektortilsynet ikke har truffet afgørelse om fradrag i forsyningens økonomiske ramme for det eller de følgende år, fordi forsyningen har overskredet den fleksibilitet, der er indbygget i rammesystemet efter vandsektorloven. I forhold til selskaber omfattet af vandsektorloven kan det fastsættes, at de nævnte meddelelser fra kommunalbestyrelsen eller fra Vandsektortilsynet ikke må være modtaget inden en nærmere fastsat dato.

Til nr. 16

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 1, at almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, at regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Det fremgår desuden af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 3, at for almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

Endeligt fremgår det af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 4, klima-, energi- og forsyningsministeren kan udarbejde normalregulativer.

Det foreslås, at vandforsyningslovens § 55, stk. 1-4, ophæves.

Forslaget om ophævelse af § 55, stk. 1-3, er en konsekvens af forslaget om indsættelse af vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1-4, jf. lovforslagets § 2, nr. 13, og bemærkningerne herom. Som det fremgår heraf foreslås nuværende § 55, stk. 1-3, indsat som § 55 a, stk. 1-4. Hermed vil vandforsyningsloven i § 55 a indeholde mere samlede bestemmelser om regulativer.

Den foreslåede bestemmelse om ophævelse af § 55, stk. 4, vil medføre, at loven ikke fremover indeholder en bestemmelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udarbejde normalregulativer.

Forslaget om ophævelsen af § 55, stk. 4, om udarbejdelse af normalregulativer er begrundet i, at den nugældende bestemmelse vurderes at være unødvendig. Hvis den ressortansvarlige myndighed ønsker at udarbejde et vejledende normalregulativ, kan dette ske uden en egentlig lovbestemmelse herom i forhold til regulering på myndighedens område.

Til nr. 17

Det foreslås at indsætte tre nye bestemmelser i vandforsyningsloven: § 55 a-§ 55 c.

(Til § 55 a)

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., at almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen. Det forudsættes, at det følger af den gældende § 55, stk. 1, i vandforsyningsloven, at en almen vandforsyning i et regulativ kan fastsætte, hvornår vandselskabet er berettiget til at opkræve rykkergebyr, renter m.v.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 1. pkt., at regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Det forudsættes, at alle regulativer og alle ændringer af regulativer skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Der er i gældende regler ikke fastsat nærmere eksplicite regler om kommunalbestyrelsens godkendelse.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 2. pkt., at regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 3. pkt., at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 4. pkt., at det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Det følger af vandforsyningslovens nugældende § 55, stk. 3, at for almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister. Det følger

af vandforsyningslovens nugældende § 55, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udarbejde normalregulativer.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, indsættes, at en almen vandforsyning skal udarbejde et regulativ.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., der ophæves som foreslået i lovforslagets § 2, nr. 16, indsættes i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1. Denne flytning er begrundet i et hensyn til i forslaget til § 55 a i vandforsyningsloven at samle bestemmelser om regulativer.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, vil endvidere indebære, at det af vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, alene fremgår, at den almene vandforsyning har pligt til at udarbejde et regulativ. Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, vil således sammen med lovforslagets § 2, nr. 16, indebære, at dele af den tidligere § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., ikke længere fremgår af loven.

Begrundelsen for dette forslag er, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af forslaget til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 6, skal fastsætte krav til regulativer. De krav til regulativer, der følger af den nugældende vandforsyningslov § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., der ikke indsættes i medfør af forslaget til § 55 a, stk. 1, i vandforsyningsloven, vil kunne fastsættes i en bekendtgørelse udstedt i henhold til den foreslåede bemyndigelse til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 6. Baggrunden for dette forslag er, at det er vurderet mere hensigtsmæssigt, at de mere detaljerede krav til et regulativ fremgår af en bekendtgørelse. Krav til regulativer vil hermed kunne administrativt tilpasses fremadrettet.

Den almene vandforsyning vil skulle overholde de krav til regulativer, der følger af øvrige bestemmelser i forslaget til § 55 a, i forbindelse med udarbejdelsen af et regulativ i henhold til § 55 a, stk. 1.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt., at et nyt regulativ og en ændring af et regulativ skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. § 55 a, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 1. pkt., om kommunalbestyrelsens godkendelse, der ophæves som følge af lovforslagets § 2, nr. 16, indsættes i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt. Denne flytning er begrundet i et hensyn til at samle bestemmelser om regulativer i den foreslåede § 55 a i vandforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt., vil endvidere indebære, at det i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt., bliver klart, at såvel regulativer som ændringer af regulativer skal godkendes.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt., vil desuden indebære, at et nyt regulativ og en ændring af et regulativ skal godkendes af kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med bestemmelser fastlagt med forslaget til § 55 a, stk. 3, som der henvises til i forslaget til stk. 2.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 55 a, stk. 7, og regler udstedt i medfør af § 55 b.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 7, og regler udstedt i medfør af den foreslåede § 55 b.

Baggrunden for dette forslag er, at det på baggrund af nuværende praksis er vurderet hensigtsmæssigt, at der i en bekendtgørelse vil kunne fastsættes regler om grundlaget for kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelse eller afslag på godkendelse af den almene vandforsynings regulativ eller ændring af regulativ. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 55 a, stk. 7, i vandforsyningsloven og bemærkningerne hertil nedenfor, samt til den foreslåede § 55 b i vandforsyningsloven og bemærkningerne hertil nedenfor.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 3. pkt., at en ændring af et regulativ dog ikke skal godkendes, såfremt ændringen anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. § 55 a, stk. 3, i henhold til regler udstedt i medfør af § 55 a, stk. 8, og regler udstedt i medfør af § 55 b.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 3. pkt., vil indebære, at ændringer af regulativer ikke skal godkendes, såfremt ændringerne er lovligt anmeldt til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3, i henhold til regler udstedt i medfør af § 55 a, stk. 8, og regler udstedt i medfør af den foreslåede § 55 b.

Begrundelsen for forslaget om, at kravet om godkendelse kan ændres til et krav om anmeldelse, er at nuværende praksis vedrørende godkendelsesordningen har vist, at der i nogle tilfælde kan anvendes en anmeldelsesordning, der er administrativt mere enkel end den nuværende godkendelsesordning. Der henvises til den foreslåede § 55 a, stk. 8, i vandforsyningsloven, og bemærkningerne nedenfor om betingelserne for at udmønte anmeldelsesordningen, samt til den foreslåede § 55 b i vandforsyningsloven og bemærkningerne hertil nedenfor.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 4. pkt., at regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 4. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 2. pkt., der ophæves

som foreslået under lovforslagets § 2, nr. 16, indsættes i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 4. pkt. Denne flytning er begrundet i et hensyn til at samle de centrale bestemmelser om regulativer i den foreslåede § 55 a i vandforsyningsloven.

Begrundelsen for forslaget om, at regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab, er et behov for, at spørgsmålet om medlemskab fremhæves i forhold til disse vandværkers styrelse. Det bemærkes, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at regulativer for anlæg, der ejes af f.eks. anpartsselskaber også kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 5. pkt., at det gældende regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 5. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 4. pkt., der ophæves som foreslået under lovforslagets § 2, nr. 16, indsættes i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 5. pkt. Denne flytning er begrundet i et hensyn til at samle de centrale bestemmelser om regulativer i den foreslåede § 55 a i vandforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 5. pkt., vil endvidere indebære, at det gældende regulativ skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside. Såfremt der er godkendt eller anmeldt ændringer af regulativet, vil disse ændringer også skulle være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Begrundelsen for forslaget er, at den almene vandforsynings forbrugere til enhver tid skal kunne finde oplysninger om den almene vandforsynings leveringsbetingelser.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 3, 1. pkt., at det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, der godkender eller modtager anmeldelse efter stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 3, 1. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 1. pkt., der ophæves som foreslået under lovforslagets § 2, nr. 16, indsættes i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 3, 1. pkt. Denne flytning er begrundet i et hensyn til at samle de centrale bestemmelser om regulativer i den foreslåede § 55 a i vandforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 3, 1. pkt., vil endvidere indebære, at almene vandforsyninger kan foretage anmeldelse i henhold til reglerne herom, jf. § 55 a, stk. 8, til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 3, 2. pkt.,

at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender nye regulativer eller modtager anmeldelse af ændringer af regulativer for de øvrige kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 3, 2. pkt., vil indebære, at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelsen i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender nye regulativer eller modtager anmeldelse af ændringer af regulativer for de øvrige kommuner. Forslaget er endvidere en konsekvens af, at der med forslaget til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 3. pkt., som noget nyt indføres mulighed for anmeldelse i stedet for godkendelse. Derudover er flytningen begrundet i et hensyn til at samle bestemmelser om hvilken kommunalbestyrelse, som godkender eller modtager anmeldelse.

Kommunalbestyrelserne kan således beslutte, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet (sideordnet delegation). Det forudsættes, at kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativet eller modtagelse af anmeldelse af en ændring af et regulativ sker efter forudgående forhandling med den almene vandforsyning.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 4, at for almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 4, omfatter vandforsyninger, som er underlagt Forsvarsministeriet, og bestemmelsen vil indebære, at det i de tilfælde er vedkommende minister, der skal udfærdige et regulativ.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 5, indsættes at for områder under miljøministerens ressort kan klima-, energi- og forsyningsministeren kun fastsætte regler efter stk. 6-8 efter forhandling med miljøministeren.

Forslaget vil indebære, at såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren udsteder regler i medfør af de foreslåede bemyndigelser efter § 55 a, stk. 6-8, i vandforsyningsloven, til at fastsætte regler om regulativer, som vedrører reguleringen af områder under miljøministerens ressort, vil dette skulle ske efter forhandling med miljøministeren.

Baggrunden hertil er, at de foreslåede bemyndigelser i stk. 6-8 vil kunne anvendes til at fastsætte regler vedrørende overholdelsen af miljø- og forsyningsregler, der hører under miljøministerens ressort. Dette vil medføre, at de dele af bekendtgørelser, der udstedes i medfør af de foreslåede bemyndigelser i stk. 6-8, som vedrører regulering af områder under miljøministerens ressort, f.eks. om forsyningspligt, forsynings sikkerhed, oplysninger om vandkvalitet, ledninger m.v., alene vil kunne udstedes efter forhandling med miljøministeren. Der henvises i øvrigt til omtale heraf i bemærkningerne i afsnit 3.3.1.3.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 1, at almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 6, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om krav til regulativer, jf. dog stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 6, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om krav til det i stk. 1, nævnte regulativ, som en almen vandforsyning skal udarbejde.

Baggrunden for forslaget er, at det ud fra forbrugerbeskyttelsehensyn vurderes hensigtsmæssigt, at der i en bekendtgørelse fastsættes klare bestemmelser om minimumskrav til forsyningens regulativ. Det vil kunne øge forbrugerbeskyttelsen, herunder sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed, at der vil kunne fastsættes regler om, at et regulativ skal indeholde f.eks. bestemmelser om, hvilke typer af bidrag, gebyrer og renter, som kan opkræves fra forbrugeren.

Udstedelse af regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 6, vil skulle ske efter forhandling med miljøministeren, såfremt fastsættelsen af regler vedrører reguleringen af områder under miljøministerens ressort, jf. § 55 a, stk. 5.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte krav om, at et regulativ skal indeholde bestemmelser om forbrugernes ret til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om at forbruget skal måles med vandmålere, samt om forbrugernes forpligtigelse med hensyn til vandindlæg.

Bemyndigelsen vil desuden kunne anvendes til at fastsætte krav om, at et regulativ skal indeholde de nærmere bestemmelser om vandselskabets forsyningspligt og om forbrugernes ret til forsyning, som selskabet ønsker at fastsætte inden for lovgivningens rammer. Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte krav om, at et regulativ skal indeholde bestemmelser om alle eventuelle øvrige nærmere betingelser for forbrugernes ret til forsyning, der er fastsat i overensstemmelse med miljø- og forsyningsregler samt betalingsregler i vandforsyningsloven.

Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte krav om, at et regulativ skal indeholde bestemmelser om nærmere opgørelse og opkrævning af bidrag, som den almene vandforsyning skal opkræve i henhold til betalingsregler i vandforsyningsloven. Der vil f.eks. kunne fastsættes krav, der indebærer, at det af regulativet skal fremgå, hvilke typer af anlægs- og driftsbidrag, som den almene vandforsyning dels skal og dels vælger at opkræve inden for de gældende regler. I det omfang, der skal opkræves

hovedanlægsbidrag, forsyningsledningsbidrag, stikledningsbidrag og supplerende anlægsbidrag i henhold til vandforsyningsloven, kan der fastsættes regler om, at regulativet skal indeholde bestemmelser om den nærmere opgørelse og opkrævning heraf.

I medfør af forslaget vil det endvidere kunne bestemmes, at det af regulativet skal fremgå, hvilke typer af bidrag, renter eller gebyrer, som den almene vandforsyning skal og eventuelt vælger at opkræve. Dette omfatter den almene vandforsynings opkrævning af eventuelle renter og gebyrer, der opkræves i medfør af renteloven. Det vil endvidere kunne bestemmes, at der i regulativet skal fastsættes bestemmelser om den almene vandforsynings opkrævning af eventuelle renter og gebyrer, der opkræves i medfør af regler fastsat i medfør af forslaget til § 55 a, stk. 9, i vandforsyningsloven, og bemærkningerne hertil nedenfor.

I medfør af forslaget vil det desuden kunne bestemmes, at krav fastsat til et regulativ om betalingsforhold er en betingelse for selskabets opkrævning af bidrag, gebyrer og renter.

I medfør af forslaget vil det yderligere kunne bestemmes, at der i regulativet skal fastsættes bestemmelser om overholdelse af regler på andre ministeriers område. Det kunne f.eks. være regler om målere på Sikkerhedsstyrelsens område. Fastsættelse af sådanne krav til et regulativ vil alene kunne ske efter inddragelse af den relevante ansvarlige myndighed.

I medfør af lovforslaget vil der ligeledes kunne fastsættes regler om, at de i medfør af forslaget til § 55 a, stk. 6, fastsatte krav til et regulativ først finder anvendelse efter en passende overgangsperiode, herunder for udvalgte dele af de fastsatte krav.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af vandforsyningslovens § 84, stk. 2, vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til almene vandforsynings manglende overholdelse af regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den bemyndigelse, der foreslås indført med dette forslag til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 6.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 55 a, *stk. 7*, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 55 a, stk. 2, jf. dog stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 7, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om den i § 55 a, stk. 2, jf. stk. 3, nævnte afgørelse, herunder om betingelser for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Forslaget er begrundet i, at det forventes at ville kunne forbedre den kommunale godkendelsesordning, hvis der i en bekendtgørelse er fastsat bestemmelser om grundlaget for kommunalbestyrelsens godkendelse eller afslag på godkendelse.

Bemyndigelsen indeholder mulighed for at fastsætte formålsbestemmelser, der fastlægger, at formålet med godkendelses- og anmeldelseskravene er, at sikre en effektiv kontrol af almene vandforsynings overholdelse af betalingsregler i vandforsyningsloven i forhold til fastsættelse af bestemmelser i regulativer om opkrævning af anlægs- og driftsbidrag samt renter og gebyrer. Bemyndigelsen indeholder endvidere mulighed for at fastsætte bestemmelser om, at formålet med reglerne om godkendelse eller anmeldelse af regulativer er at sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed i forhold til den almene vandforsynings opkrævning og anvendelse af leveringsvilkår.

Bemyndigelsen til at fastsætte betingelser vedrørende godkendelsen indeholder endvidere mulighed for at fastsætte regler om, hvilke regler kommunalbestyrelsen skal påse overholdelsen af, for at kunne godkende den almene vandforsynings fastsatte regulativ. Bemyndigelsen vil således f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens godkendelse forudsætter, at kommunen har påset overensstemmelse med betalingsregler samt miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven. Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativet forudsætter, at det er konstateret, at regulativets bestemmelser er i overensstemmelse med fastsatte krav til regulativet om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om at forbruget skal måles ved vandmålere, om grundejeres forpligtigelser med hensyn til vandindlæg og om krav vedrørende renter og gebyrer.

Udstedelse af regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 7, vil skulle ske efter forhandling med miljøministeren, såfremt fastsættelsen af regler vedrører reguleringen af områder under miljøministerens ressort, jf. § 55 a, stk. 5.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, *stk. 8, 1. pkt.*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kravet om godkendelse af en ændring af et regulativ, jf. § 55 a, stk. 2, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen, jf. dog stk. 5.

Forslaget til 1. pkt., vil indebære, at der vil kunne fastsættes regler om, at almene vandforsyninger i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen, kan vælge at anmelde en ændring af et regulativ.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 8, er, at der kan være tilfælde, hvor en forudgående godkendelse ikke er nødvendig. Der henvises herom til bemærkningerne i 3.3.1.2. og 3.3.1.3. Den foreslåede bemyndigelse kan ikke anvendes til at fastsætte regler om, at et helt nyt regulativ kan anmeldes.

Ændring af et regulativ, der anmeldes i overensstemmelse med reglerne om anmeldelse, er dermed ikke godkendt af

kommunalbestyrelsen. Virkningen vil være, at den almene vandforsyning kan anvende det anmeldte regulativ uden godkendelse. Der kan dog fastsættes krav om, at det anmeldte regulativ først kan anvendes efter et fastsat antal uger.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 8, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en almen vandforsynings anmeldelse af en ændring af et tidligere anmeldt eller godkendt regulativ, jf. dog stk. 5.

Forslaget til 2. pkt., vil indebære, at der vil kunne fastsættes regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om en almen vandforsynings anmeldelse af en ændring af et tidligere anmeldt eller godkendt regulativ. Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 8, 2. pkt., finder også anvendelse ved senere tilpasning af anmeldelsesordningen.

Der henvises til afsnit 3.3.1.3. om fastsættelse af betingelser for anmeldelse og om konsekvenser af, at kommunalbestyrelsen måtte vurdere, at en almen vandforsyning har foretaget en anmeldelse uden at anmeldelsesbetingelserne er opfyldt.

I forhold til afgrænsning af bemyndigelsen bemærkes, at det forventes, at bemyndigelsen i forbindelse med første udmøntning vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at en almen vandforsyning kan anmelde i tilfælde, hvor ændringen i forhold til et tidligere godkendt regulativ eller en anmeldt ændring af et regulativ alene vedrører forhold, der ikke vedrører spørgsmålet om lovlighed i forhold til de regler, som kommunalbestyrelsen skal påse ved godkendelse. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at en anmeldelse af en ændring i et regulativ ikke opfylder betingelserne for anmeldelse, vil kommunalbestyrelsen skulle meddele dette til den almene vandforsyning, herunder eventuelt indskærpe over for den almene vandforsyning, at der skal indsendes til godkendelse.

Udstedelse af regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 8, 1. og 2. pkt., vil skulle ske efter forhandling med miljøministeren, såfremt fastsættelsen af regler vedrører reguleringen af områder under miljøministerens ressort, jf. stk. 5.

Almene vandforsyninger kan opkræve renter og gebyr i henhold til renteloven, i det omfang der er hjemmel i renteloven. Almene vandforsyninger kan endvidere opkræve renter og gebyr i henhold til sektorreguleringen i medfør af regulativer, der er udstedt og godkendt i medfør af vandforsyningslovens § 55. I forhold til gældende regler i renteloven og i vandforsyningslovens § 55, henvises nærmere herom til afsnit 3.3.5.1.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 9, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en almen vandforsynings betaling af renter og opkrævning af renter og gebyrer.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 9, 1. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af vandforsyningsloven vil kunne fastsætte regler om almene vandforsyningers mulighed for fastsættelse af vilkår i regulativer om opkrævning af renter og gebyrer. Der vil i denne forbindelse kunne fastsættes regler om alle typer almene vandforsyningers opkrævning af renter og gebyrer, regler om størrelsen på renter og gebyrer og regler om yderligere spørgsmål vedrørende renter og gebyrer, herunder om fra hvilket tidspunkt, der kan opkræves renter og gebyrer. Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at udstede regler for almene vandforsyningers rente- og gebyrkrav, uanset om kravene er på formuerettens område eller ej.

Forslaget indebærer endvidere, at ministeren vil kunne fastsætte regler om almene vandforsyningers betaling af renter til ejendomsejere vedrørende eventuelle krav om tilbagebetaling af for meget opkrævet anlæg- og driftsbidrag, herunder om størrelsen på renter og om yderligere spørgsmål som f.eks. fra hvilket tidspunkt der kræves betaling af rente.

Baggrunden for dette forslag er, at det er hensigtsmæssigt at præcisere regelgrundlaget for almene vandforsyningers fastsættelse af vilkår i regulativer om opkrævning af renter og gebyrer i medfør af vandforsyningsloven. Formålet er blandt andet at skabe mere klare regler i forhold til renter og gebyr, herunder i forhold til renter og gebyrer, der opkræves af kommunalt ejet selskaber. Formålet er endvidere, at der kan fastsættes regler, der sikrer almene vandforsyninger henholdsvis ejendomsejere ensartede rentekrav. Der henvises til afsnit 3.3.5.2. om behovet for mere klare regler i vandforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 9, 1. pkt., vil f.eks. kunne anvendes til at fastlægge regler, der svarer til dem, der følger af renteloven. Der vil således i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 9, 1. pkt., f.eks. kunne fastsættes regler, der vil indebære, at almene vandforsyninger kan fastsætte vilkår i et regulativ om opkrævning af renter svarende til størrelsen fastlagt i rentelovens § 5 fra forfaldstidspunktet.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte regler, der vil kunne indebære, at almene vandforsyninger kan fastsætte vilkår i et regulativ om opkrævning af rykker- og inkassogebyrer, der svarer til de gebyrer, der kan opkræves i medfør af rentelovens § 9 b. Forslaget indebærer desuden, at ministeren vil kunne fastsætte regler i sektorlovgivningen om almene vandforsyningers fastsættelse af vilkår i et regulativ om opkrævning af andre gebyrer end rykker- og inkassogebyrer. Dette vil kunne omfatte almene vandforsyningers gebyrfinansiering i forhold til levering af ydelser vedrørende f.eks. lukning og åbning af forsyningen, udsendelse af regning i papirform, forgæves kørsel ved aftale og manglende aflæsning.

Forslaget indebærer endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at størrelsen

på et gebyr ikke må overstige de gennemsnitlige, rimelige omkostninger, der er direkte forbundet med levering af den særlige ydelse, som gebyret skal dække. Forslaget tilsigter ikke, at åbne mulighed for at kunne fastsætte regler om forhold, der i dag er reguleret af markedsføringslovens § 16.

Forslaget indebærer desuden, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om almene vandforsynings betaling af renter til ejendomsjere vedrørende eventuelle krav om tilbagebetaling af f.eks. for meget opkrævet anlægsbidrag eller driftsbidrag. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om størrelsen på renter og om yderligere spørgsmål som f.eks. fra hvilket tidspunkt, der kræves betaling af rente. Det er hensigten, at sikre ensartede rentevilkår i ensartede situationer, således at hvis den almene vandforsyning fastsætter vilkår om f.eks. opkrævning af rente fra forfaldstidspunkt, så vil bemyndigelsen f.eks. kunne bruges til at fastsætte regler om, at den almene vandforsyning også skal betale renter til ejendomsjeren fra forfaldstidspunktet.

Endvidere foreslås det i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 9, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at en almen vandforsynings ret til at opkræve renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til regler, der er udstedt i medfør af § 55 a, stk. 9, 1. pkt., forudsætter, at denne ret fremgår af det regulativ, der skal udarbejdes i henhold til forslaget til § 55 a, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 9, 2. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte et krav om, at det er en betingelse for en almen vandforsynings opkrævning af renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til regler, der er udstedt i medfør af stk. 8, 1. pkt., forudsætter, at denne ret fremgår af det regulativ, der skal udarbejdes i henhold til forslaget til § 55 a, stk. 1. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, hvorvidt størrelsen på renter og gebyrer skal fremgå af regulativerne.

Begrundelsen for dette forslag er, at det er vurderet hensigtsmæssigt af hensyn til forbrugerbeskyttelse, at der vil være mulighed for at fastsætte regler om, at en almen vandforsynings ret til at opkræve renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til sektorlovgivningen forudsætter, at denne ret fremgår af det regulativ, som den almene vandforsyning skal udarbejde.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i første omgang vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at det er en betingelse for en almen vandforsynings opkrævning af renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til regler, der er udstedt i medfør af vandforsyningslovens § 55 a, stk. 9, 1. pkt., at det i den almene vandforsynings regulativ fremgår, at forsyningen har denne mulighed. I første omgang forventes det ikke, at den foreslåede bemyndigelse i første omgang ikke vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at størrelsen på renter og gebyrer, der opkræves i henhold til renteloven eller sektorlovgivningen, skal fremgå af

regulativet. Det forventes således i første omgang, at det vil være muligheden for at opkræve typen af renter og gebyrer, der vil skulle fremgå af regulativet. Der vil være mulighed for at fastsætte regler om, at det nævnte krav i medfør af § 55 a, stk. 9, 2. pkt., først finder anvendelse efter en passende overgangsperiode.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af vandforsyningslovens § 84, stk. 2, vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til almene vandforsynings manglende overholdelse af regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den bemyndigelse, der foreslås indført med dette forslag til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 9.

(Til § 55 b)

Der er i dag ingen eksplicite krav i vandforsyningsloven om, hvilke oplysninger, som almene vandforsyninger skal fremsende til kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag. Det følger dog implicit af kravet om godkendelse, at almene vandforsyninger skal fremsende alle nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Efter gældende ret skal de fastsatte anlægs- og driftsbidrag ledsages af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om bidragene er fastsat inden for vandforsyningslovens rammer, herunder navnlig overholdelsen af hvile i sig selv-princippet og overensstemmelse med den almene vandforsynings regulativ.

Der er blandt disse nødvendige oplysninger eksempelvis tale om indsendelse af et årsregnskab, budget og en flerårig investeringsplan, såfremt den almene vandforsyning planlægger at spare op over flere år til planlagte investeringer. Såfremt den almene vandforsyning er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, skal den almene vandforsynings indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven, indsendes til kommunalbestyrelsen til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af den almene vandforsynings budgetterede indtægter. Eksemplerne er ikke udtømmende.

For så vidt angår kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer, er der i dag ingen eksplicite krav i vandforsyningsloven om, hvilke oplysninger der skal fremsendes til kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer. Det følger dog implicit af kravet om godkendelse, at den almene vandforsyning skal fremsende alle nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Efter gældende ret skal den almene vandforsynings nye regulativ eller ændringer af regulativet ledsages af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om bestemmelserne i regulativet er fastsat inden for vandforsyningslovens rammer.

Kommunalbestyrelsen kan under de gældende regler i dag afslå at godkende de fastsatte anlægs- og driftsbidrag eller det fastsatte regulativ med henvisning til manglende oplysninger fra den almene vandforsyning.

Det foreslås, at indsætte en ny § 55 b, stk. 1, i vandforsy-

ningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om en almen vandforsynings pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer, jf. § 54, stk. 1, og § 55 a, stk. 2:

- 1) Anlægs- og driftsbidrag.
- 2) Regulativ.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 b, stk. 1, *nr. 1*, vil medføre, at ministeren vil skulle fastsætte regler om en almen vandforsynings pligt til at indsende de fastsatte anlægs- og driftsbidrag, jf. § 53, stk. 1, til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 54, stk. 1.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at almene vandforsyninger skal sende oplysning til kommunalbestyrelsen om størrelsen på de anlægs- og driftsbidrag, som den almene vandforsyning har fastsat for den kommende opkrævningsperiode, med henblik på kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 54, stk. 1, samt regler fastsat i medfør af § 54, stk. 3.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 b, stk. 1, *nr. 2*, vil medføre, at ministeren vil skulle fastsætte regler om en almen vandforsynings pligt til at indsende det fastsatte regulativ, jf. § 55 a, stk. 1, til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 55 a, stk. 2.

Dette omfatter både indsendelse af et nyt regulativ og ændringer af regulativet til kommunalbestyrelsen.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at almene vandforsyninger skal sende nye regulativer, herunder ændringer af godkendte eller anmeldte regulativer, til kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 55 a, stk. 2, samt regler fastsat i medfør af § 55 a, stk. 6.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 b, stk. 1, *nr. 3*, vil medføre, at ministeren vil skulle fastsætte regler om en almen vandforsynings pligt til at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at almene vandforsyninger skal ledsage deres fastsatte anlægs- og driftsbidrag i medfør af § 55 b, stk. 1, nr. 1, med de nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Disse oplysninger kan f.eks. omfatte datoer for seneste godkendelse eller anmeldelse, mens dokumenter f.eks. kan omfatte årsregnskab, budget og investeringsplan. Oplysningerne og dokumenterne vil skulle benyttes til brug for kommunalbestyrelsens afgørelse om de fastsatte anlægs- og driftsbidrag

overholdelse af betalingsreglerne i vandforsyningsloven, herunder hvile i sig selv-princippet m.v.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte krav til indsendelse af nødvendige oplysninger, som vil omfatte alle almene vandforsyninger, uanset selskabets størrelse. Der vil dog være mulighed for, at ministeren vil kunne fastsætte differentierede pligter for indsendelse af oplysninger og dokumenter i medfør den foreslåede bemyndigelse.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse således kunne differentiere oplysningspligter, f.eks. på baggrund af de almene vandforsyningers størrelse opgjort ud fra vandselskabernes årlige debiterede vandmængder eller om den almene vandforsyning er omfattet af vandsektorloven. Differentierede oplysningspligter vil f.eks. kunne indebære, at mindre vandselskaber ikke skal indsende visse oplysninger og dokumenter, eller at kravene til de enkelte oplysninger og dokumenter bliver mindre omfattende. Der vil endvidere kunne fastsættes differentierede oplysningspligter på baggrund af type af vandselskab.

Formålet med at kunne fastsætte differentierede oplysningspligter er blandt andet at sikre, at mindre almene vandforsyningers økonomi og ressourceforbrug ikke bliver væsentligt belastet ved afgivelse af oplysninger eller hvor oplysningerne udelukkende vedrører større almene vandforsyninger.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne tydeliggøre hvilke oplysninger som er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens afgørelse om størrelsen på anlægs- og driftsbidrag og deres overensstemmelse med reglerne i vandforsyningsloven og den almene vandforsynings regulativ. Det vil medføre en tydeliggørelse af de eksempler på nødvendige oplysninger, som er oplyst i vejledning nr. 9214 af 7. marts 2017 om fastsættelse af takster for vandforsyning.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse i § 55 b, stk. 1, nr. 3, kunne fastsætte krav til indsendelse om en række oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag. Disse oplysninger og dokumenter vil være nødvendige for at kommunalbestyrelsen kan udføre en legalitetskontrol af anlægs- og driftsbidragenes overholdelse af hvile i sig selv-princippet. Bemyndigelserne vil således kunne anvendes til at fastsætte krav om indsendelse af oplysninger, der er nødvendige for, at kommunalbestyrelsen kan påse, at der ikke afholdes unødvendige udgifter, samt at vandselskaberne ikke opbygger unødvendige opsparede midler. Disse oplysningspligter vil desuden afspejle, at hvile i sig selv-princippet skal forstås som et kontantprincip, jf. afsnit 3.3.1.2. og 3.3.1.3.

Ved nødvendige oplysninger og dokumenter forstås f.eks. en begrundelse for de fastsatte anlægs- og driftsbidrag. Herunder vil kunne indgå et krav om, at den almene vandforsyning skal kunne begrunde sagligt og objektivt for differentierede anlægs- og driftsbidrag, såfremt den almene vand-

forsyning fastsætter differentierede anlægs- og driftsbidrag inden for forsyningsområdet i medfør af den foreslåede § 53, stk. 1, 2. pkt., i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 13. Ministeren vil med bemyndigelsen endvidere kunne fastsætte krav om, at den almene vandforsyning skal indsende en kort forklaring for baggrunden for ændrede eller uændrede anlægs- og driftsbidrag i forhold til seneste godkendte eller anmeldte bidrag. Derudover vil der kunne fastsættes krav om, at den almene vandforsyning oplyser om størrelserne på de enkelte delbidrag, herunder størrelserne på hovedanlægsbidrag, forsyningsledningsnettsbidrag og stikledningsbidrag, samt fast bidrag, variabelt bidrag og målerbidrag, såfremt anlægs- og driftsbidrag opgøres i delbidrag.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse endvidere kunne fastsætte nærmere krav til de enkelte, nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse, herunder krav til indholdet af regnskab, budget, investeringsplan m.v. Dette kan eksempelvis være krav om, at den almene vandforsynings indsendte budget vedrører en særlig periode, at budgettet skal opdeles på særskilte budgetter, at den almene vandforsynings forventede opsparede midler skal angives eller at planlagte udgifter i budgettet kan konkret henføres til de oplyste udgifter i vandforsyningslovens § 52 a. Der vil desuden kunne fastsættes krav om at den almene vandforsyning skal indsende de forventede indtægter, f.eks. i budgettet. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at beregningsgrundlaget for de fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal fremsendes til kommunalbestyrelsen, f.eks. oplysninger om den almene vandforsynings forventede debiterede vandmængder til brug for beregning af driftsbidraget. Der vil ligeledes kunne stilles krav om, at den almene vandforsynings planlagte udvidelser eller renoveringer i den kommende årrække angives i investeringsplanen eller budgettet, herunder med oplysninger om planlagte og igangværende udvidelser, renoveringer eller andre større periodevise vedligeholdelsesopgaver af anlæg og ledningsnet inden for forsyningsområdet eller andre større anlægsarbejder, tidshorizonten og investeringsbeløbene for investeringerne, samt hvor stor andel af investeringen, som finansieres af opsparede midler.

Bemyndigelsen omfatter desuden muligheden for at fastsætte krav om indsendelse af oplysninger om omfanget af den almene vandforsynings opsparede midler i form af f.eks. likviditet, som en del af investeringsplanen, budgettet eller som en særskilt oversigt. Den foreslåede bemyndigelse giver desuden mulighed for at fastsætte krav om den almene vandforsynings indsendelse af en plan for afvikling af opsparede midler, såfremt de opsparede midlers anvendelse ikke er oplyst af den almene vandforsyning. Dette kan f.eks. være i form af en redegørelse, som beskriver årsagen til de opsparede midler, samt hvorledes og hvornår den almene vandforsyning vil afvikle de opsparede midler. Der vil endvidere kunne fastsættes krav om redegørelse for, hvorledes den almene vandforsyning planlægger at opfylde balancekravet i situationer, hvor den almene vandforsyning ikke

overholder balancekravet i en periode. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at det indsendte årsregnskab skal ledsages af en erklæring afgivet af en revisor, som er omfattet af revisorloven, om nærmere regler for udarbejdelse af en revisorerklæring og revisorinstruks, samt om krav vedrørende oplysninger om hvorvidt et regnskab er revideret af en revisor. Disse oplysninger vil skulle anvendes af kommunalbestyrelsens godkendelse af opfyldelsen af balancekravet i hvile i sig selv-princippet, herunder at hvile i sig selv-princippet skal forstås som et kontantprincip, jf. afsnit 3.3.1.2. og 3.3.1.3.

Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om indsendelse af oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens konkrete kontrol foranlediget af afgørelser truffet af Vandsektortilsynet, f.eks. i henhold til reglerne om fradrag i de økonomiske rammer, reglerne om markedsmæssighed af aftaler eller reglerne om tilknyttet virksomhed. Dette omfatter blandt andet, at der kan fastsættes yderligere krav til budgettet, samt indsendelse af en redegørelse. Kommunalbestyrelsen kan således påse, om vandsektorlovsselskabers budgetterede udgifter indeholder omkostninger, der er omfattet af Vandsektortilsynets meddelte afgørelser m.v. i henhold til vandsektorlovgivningen, og om disse i så fald kan indregnes i bidragene i henhold til vandforsyningsloven. Med den foreslåede bemyndigelse vil der endvidere kunne fastsættes pligt til at vandselskabet skal indsende oplysninger og dokumenter, f.eks. i form af en redegørelse, om bl.a. forventede nye tillæg og forventede ændringer i IPO, såfremt Vandsektortilsynet har orienteret kommunalbestyrelsen om, at vandselskabet har fået fradrag i rammen for det følgende år, fordi de har haft negativ differencesaldo i 3 år i træk.

Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om pligt til indsendelse af oplysninger om Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om vandselskabets økonomiske ramme til brug for afklaring af hvorvidt kommunalbestyrelsen vil skulle påse den forventede overholdelse af rammen for det følgende år, for almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om pligt til indsendelse af oplysninger om Vandsektortilsynet har eller ikke har truffet afgørelse, og at disse oplysninger vil skulle indsendes sammen med de øvrige oplysningspligter eller på et senere tidspunkt. Dette vil skulle sikre, at kommunalbestyrelsen ikke træffer afgørelse før f.eks. Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om den økonomiske ramme. Der henvises i øvrigt til forslaget til § 54, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 15.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse endvidere kunne fastsætte nærmere krav til de enkelte, nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer. Ministeren vil kunne fastsætte regler om, at almene vandforsyninger skal ledsage deres fastsatte regulativ med de nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativets overholdelse af vandforsyningsloven. Dette kan omfatte oplysninger, som har været relevante for den almene

vandforsynings fastsættelse af vilkår i regulativet. Dette omfatter f.eks. at den almene vandforsyning fremhæver eller markerer ændringerne i det ændrede regulativ siden seneste godkendte eller anmeldte regulativ, at de konkrete vilkår, som vedrører betalingsreglerne angives eller fremhæves, eller at den almene vandforsyning oplyser om regulativet fraviger fra brancheorganisationers gældende standardiserede vejledninger for vandsektoren, herunder med begrundelse for fravigelsen.

Formålet med den foreslåede bemyndigelse efter § 55 b, stk. 1, nr. 3, er, at kommunalbestyrelsen får adgang til ensartede kategorier af oplysninger og dokumenter. Den foreslåede bemyndigelse efter stk. 1 vil endvidere medføre, at almene vandforsyninger og kommunalbestyrelser opnår større klarhed i forhold til, hvilke oplysninger og dokumenter, der skal indsendes til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer. Formålet med de foreslåede bemyndigelser er endvidere, at kommunalbestyrelsen kan få bedre mulighed for at påse, at der ikke afholdes unødvendige udgifter, samt at vandselskaberne ikke opbygger unødvendige opsparede midler.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 b, *stk. 2*, at indsætte en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en almen vandforsynings mulighed for eller pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag og regulativer, jf. § 54, stk. 5, og § 55 a, stk. 8:

- 1) Anlægs- og driftsbidrag.
- 2) Regulativ.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens tilsyn.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 b, stk. 2, *nr. 1*, vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om en almen vandforsynings mulighed for eller pligt til at indsende de fastsatte anlægs- og driftsbidrag, jf. § 53, stk. 1, til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag i medfør af den foreslåede anmeldelsesordning i § 54, stk. 5.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at almene vandforsyninger skal sende oplysning til kommunalbestyrelsen om størrelsen på de anlægs- og driftsbidrag, som den almene vandforsyning har fastsat for den kommende opkrævningsperiode, med henblik på kommunalbestyrelsens tilsyn i medfør af § 54, stk. 5.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 b, stk. 2, *nr. 2*, vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om en almen vandforsynings mulighed for eller pligt til at indsende det fastsatte regulativ, jf. § 55 a, stk. 1, til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte regulativer i medfør af den foreslåede anmeldelsesordning i § 55 a, stk. 8.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne

fastsætte regler om, at almene vandforsyninger skal sende ændrede regulativer til kommunalbestyrelsens tilsyn, hvor ændringen opfylder forudsætningerne efter regler fastsat i medfør af § 55 a, stk. 8, om den foreslåede anmeldelsesordning.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 b, stk. 2, *nr. 3*, vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om en almen vandforsynings mulighed for og pligt til at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag og regulativer.

Dette forudsætter, at den almene vandforsyning benytter muligheden for at anmelde anlægs- og driftsbidrag og ændringer af regulativet.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at almene vandforsyninger skal ledsage deres anmeldte anlægs- og driftsbidrag af de nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn af, om der kan ske gyldig anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag. Disse oplysninger kan f.eks. omfatte datoer for seneste godkendelse eller anmeldelse, mens dokumenter f.eks. kan omfatte et budget, oplysninger om størrelsen af eventuelle ændringer udover den pristalskorrektion, der er foretaget, oplysninger om det indeks for prisudvikling, der er anvendt til pristalskorrektionen, samt erklæring eller oplysning om, at der ikke er sket væsentlige ændringer i grundlaget for fastsættelse af størrelsen på anlægs- og driftsbidrag siden seneste godkendelse eller anmeldelse. Der kan endvidere fastsættes betingelse om indsendelse af erklæring fra den almene vandforsyning om, at de anmeldte bidrag er fastsat i overensstemmelse med gældende betalingsregler. Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte krav om oplysninger om Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om fradrag i vandforsyningens økonomiske ramme for det eller de følgende år.

Bemyndigelsen omfatter endvidere mulighed for at fastsætte regler om, at de almene vandforsyninger skal indsende oplysninger om f.eks. en forklaring eller erklæring af, at ændringerne i regulativet alene omfatter vilkår, der ikke vedrører overensstemmelsen med betalingsregler eller miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven. Bemyndigelsen omfatter endvidere, at den almene vandforsyning fremhæver eller markerer ændringerne i det ændrede regulativ siden seneste godkendte eller anmeldte regulativ. Disse oplysninger skal benyttes til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn af, om der kan ske gyldig anmeldelse af regulativer.

Bemyndigelserne efter § 55 b, stk. 2, knytter sig til den foreslåede anmeldelsesordning, jf. § 54, stk. 5, og § 55 a, stk. 8, og den konkrete udmøntning af oplysningskravene vil afhænge af den første udmøntning af de foreslåede anmeldelsesbetingelser. Der henvises derfor til bemærkninger til de foreslåede § 54, stk. 5, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, samt § 55 a, stk. 8, og bemærkninger hertil.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 b, *stk. 3*, at indsætte en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om frister for indsendelse af anlægs- og driftsbidrag, regulativer, oplysninger og dokumenter i medfør af § 55 b, *stk. 1 og 2*.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at en almen vandforsyning skal indsende de fastsatte anlægs- og driftsbidrag eller det fastsatte regulativ i medfør af den foreslåede bemyndigelse efter § 55 b, *stk. 1, nr. 1 og 2*, inden for en bestemt frist, f.eks. inden kommende opkrævningsperiode. Der kan endvidere fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen efter anmodning i konkrete tilfælde kan give tilladelse til, at den almene vandforsyning indsender anlægs- og driftsbidrag og regulativer inden for en frist, der er kortere end den generelt fastsatte frist. Dette omfatter både indsendelse af anlægs- og driftsbidrag eller regulativer til enten godkendelse eller anmeldelse efter § 55 b, *stk. 1 og 2*.

Ministeren vil endvidere kunne fastsætte forskellige frister for indsendelsen af anlægs- og driftsbidrag og regulativ til godkendelse eller anmeldelse for visse grupper af almene vandforsyninger.

Formålet med at kunne fastsætte regler om nærmere tidsfrister er, at sikre at kommunalbestyrelsen får tilstrækkelig tid til at behandle godkendelses- og anmeldelsessagerne for anlægs- og driftsbidrag og regulativer, samt for forbrugerne at kende vandpriserne og vilkårene i regulativet i tilstrækkelig tid før opkrævningsperiodens begyndelse eller regulativets ikrafttræden.

Kommunalbestyrelsen har i dag få muligheder for at tilvejebringe oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer, hvor den almene vandforsyning ikke fremsender alle nødvendige oplysninger. Kommunalbestyrelsen kan under gældende regler afslå at godkende den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag og regulativ med henvisning til manglende oplysninger. Kommunalbestyrelsen har dog ikke yderligere muligheder for at tilvejebringe oplysninger og dokumenter fra den almene vandforsyning.

Kommunalbestyrelsen kan efter gældende regler i vandforsyningslovens § 67, påbyde den ansvarlige for driften af en almen vandforsyning, at give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vandforsyningen, for kommunalbestyrelsens udarbejdelse af en vandforsyningsplan eller for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Kommunalbestyrelsen kan således meddele påbud til en almen vandforsyning om at levere oplysninger, som kommunalbestyrelsen ikke er besiddelse af, men som er nødvendige for blandt andet kommunalbestyrelsens udarbejdelse af vandforsyningsplaner. Reglerne giver dog ikke tydeligt mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan indhente oplysninger, som er nødvendige for kom-

munalbestyrelsens godkendelse af de fastsatte anlægs- og driftsbidrag og regulativ.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 b, *stk. 4*, at indsætte en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til en almen vandforsyning eller en almen vandforsynings koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med den almene vandforsyning, om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, jf. § 54, *stk. 1*.

Bemyndigelsen medfører, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan påbyde en almen vandforsyning at fremsende nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af de fastsatte anlægs- og driftsbidrag, jf. § 54, *stk. 1*, og regler fastsat i medfør af § 54, *stk. 3*.

Bemyndigelsen medfører endvidere, at ministeren vil kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for at påbyde en almen vandforsynings koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med den almene vandforsyning at fremsende oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag.

Kommunalbestyrelsens påbud vil være en forvaltningsretlig afgørelse, og manglende efterlevelse af et påbud vil kunne føre til afvisning af godkendelse af anlægs- og driftsbidrag. Såfremt et koncern- eller interesseforbundet selskab ikke efterlever et påbud om fremsendelse af oplysninger og dokumenter, vil det kun kunne medføre afvisning af godkendelse af de fastsatte bidrag, såfremt der også er meddelt påbud til den almene vandforsyning. Det forventes, at kommunalbestyrelsen indgår i forudgående dialog med selskabet, inden et påbud meddeles til selskabet.

Det forudsættes, at koncern- og interesseforbundne parter skal forstås på samme måde som i de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 19, *stk. 8*, § 19, *stk. 10*, *nr. 6*, og § 22 a. Der henvises til lovforslagets § 1, *nr. 35, 36 og 39*, og bemærkningerne hertil.

Det forventes, at regler udstedt i medfør af bemyndigelsen i § 55 b, *stk. 4*, bliver anvendt således, at kommunalbestyrelsen vurderer, om fremsendelse af yderligere konkrete oplysninger og dokumenter er nødvendig for kommunalbestyrelsens godkendelse ved den konkrete sagsbehandling. Der vil være tale om en konkret vurdering af forholdene for det enkelte selskab. Kommunalbestyrelsen vil ikke kunne påbyde tilvejebringelse af oplysninger og dokumenter, som kommunalbestyrelsen allerede er i besiddelse af, eller som kommunalbestyrelsen indhenter og modtager i medfør af de fastsatte oplysningspligter i § 55 b, *stk. 1*. Kommunalbestyrelsen vil således kunne påbyde fremsendelse af andre oplysninger og dokumenter, som ikke er fastsat som en særlig

oplysningspligt efter bemyndigelsen i § 55 b, stk. 1, men som kommunalbestyrelsen finder nødvendige til brug for at påse bidragenes overensstemmelse med reglerne i vandforsyningsloven og den almene vandforsynings regulativ. Som udgangspunkt vil der være tale om eksisterende oplysninger og dokumenter, som selskabet allerede er i besiddelse af, men der kan – inden for rimelige og proportionale rammer – også være tale om, at selskabet skal fremskaffe konkrete oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse ved den konkrete sagsbehandling.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte regler, om at kommunalbestyrelsen f.eks. vil kunne kræve oplysninger og dokumenter fra koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med den almene vandforsyning til brug for at kommunalbestyrelsen påser om en udgift kan bidragsfinansieres efter vandforsyningslovens § 52 a, herunder om oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens kontrol af om der er indgået ikke-markedsmæssige aftaler, som ikke må bidragsfinansieres. Muligheden for, at kommunalbestyrelsen kan påbyde selskaber at fremsende oplysninger angår både almene vandforsyninger, som ikke er omfattet af vandsektorloven, og almene vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorloven.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 b, *stk. 5*, at indsætte en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til en almen vandforsyning om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer, jf. § 55 a, stk. 2.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse i § 55 b, stk. 5, kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan påbyde almene vandforsyninger at fremsende yderligere konkrete og nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af fastsatte regulativer og deres overensstemmelse med vandforsyningsloven, jf. § 55 a, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 55 a, stk. 7. Kommunalbestyrelserne vil f.eks. kunne indhente oplysninger, som har været relevant for den almene vandforsynings fastsættelse af vilkår i regulativet. Eksempler på sådanne oplysninger omfatter blandt andet referater af bestyrelsesmøder, hvor regulativet er vedtaget.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger for § 55 b, stk. 4, om ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for meddelelse af påbud om fastsatte anlægs- og driftsbidrag.

De foreslåede bemyndigelser efter § 55 b, stk. 4 og 5, vil medvirke til at sikre, at kommunalbestyrelsen har de tilstrækkelige muligheder for at kunne indhente de nødvendige oplysninger for at kunne udføre godkendelsesopgaven efter den foreslåede § 54, stk. 1 og 3, og § 55 a, stk. 2.

Der henvises til de foreslåede klagebestemmelser i vandfor-

syningslovens kapitel 13 og 13 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 19-24, om muligheden for at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser om påbud i medfør af § 55 b, stk. 4 og 5.

Det bemærkes, at tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 55 b vil være omfattet af den nugældende kommunale tilsynspligt i vandforsyningslovens § 65.

Det bemærkes endvidere, at den nugældende § 84, stk. 2, indeholder en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler, der udfærdiges i henhold til vandforsyningsloven, hvilket også vil omfatte regler, der er fastsat i medfør af forslaget til § 55 b.

Det bemærkes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved anvendelsen af de foreslåede bemyndigelser i § 55 b skal tage højde for, at reglerne fastsættes i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt. Det vil blandt andet betyde, at meddelelse af påbud til selskaber om fremsendelse af oplysninger kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige og hvis anvendelsen af påbud står i et rimeligt forhold til formålet. Det indebærer, at der ikke kan fastsættes regler, som væsentligt belaster selskabernes økonomi og ressourceforbrug ved afgivelse af oplysninger, samt at der skal foretages en proportionalitetsvurdering af såvel behovet for indhentelse af oplysninger, som metoden og formen.

De fastsatte oplysningspligter afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som følger af bl.a. retssikkerhedslovens § 10. Kommunalbestyrelsens administration af de fastsatte regler vil skulle ske under iagttagelse af forbuddet mod selvinkriminering og de almindelige forvaltningsretlige regler.

I de fleste tilfælde vil indsendelse af oplysninger og dokumenter, som vil skulle foretages i medfør af de fastsatte regler, ikke indeholde personoplysninger, men det kan være tilfældet. I så fald vil reglerne skulle fastsættes i overensstemmelse med de almindelige persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Under alle omstændigheder forudsættes det, at kommunalbestyrelsen ved administrationen af de fastsatte regler iagttager de persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 82 i vandforsyningsloven jf. lovforslagets § 2, nr. 26, og bemærkningerne hertil, om bemyndigelse til miljøministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, at

kommunikation om forhold, som er omfattet af vandforsyningsloven eller regler udstedt i medfør af vandforsyningsloven, skal ske digitalt, samt bemyndigelse til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme særlige digitale formater, som anlægs- og driftsbidrag, regulativer, oplysninger og dokumenter skal fremsendes i.

(Til § 55 c)

I den gældende vandforsyningslov er der ikke fastsat bestemmelser vedrørende vandbranchens organisationers standardiserede vejledninger, der vedrører en almen vandforsynings fastsættelse af takster, bidrag og regulativer.

Det foreslås, at der i vandforsyningslovens § 55 c, 1. pkt., indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandbranchens organisationers indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører almene vandforsynings fastsættelse af takster, bidrag og regulativer, til myndigheder på ministeriets område.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 c, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at vandbranchens organisationer pålægges pligt til at indsende egne standardiserede vejledninger om almene vandforsynings fastsættelse af bidrag, takster og regulativer til nærmere fastsatte myndigheder, herunder indsendelse for eksempel i rimelig tid inden udstedelse. Forslaget vil alene kunne anvendes til at fastsætte regler om indsendelse af standardiserede vejledninger, som vandbranchens organisationer måtte udarbejde af egen drift. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke forudsætter, at den fastsatte pligt til indsendelse omfatter både vejledninger om bidrag, takster og regulativer. Der kan således fastsættes pligt til indsendelse i forhold til f.eks. standardiserede vejledninger om regulativer, uden at det samme sker i forhold til standardiserede vejledninger om bidrag og takster.

I forhold til forslaget til vandforsyningslovens § 55 c, herunder begrundelsen herfor, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.3.4.

Forslaget vil have den virkning, at indsendelsen vil indebære, at myndighederne vil skulle vurdere de indsendte vejledninger i henhold til myndighedernes ulovbestemte tilsynspligt. Det skal endvidere bemærkes, at det forventes, at sektormyndigheden primært vil have en dialog med organisationerne i forhold til eventuel uoverensstemmelse med lovgivning på sektormyndighedens område. Det bemærkes, at det ikke forventes, at sektormyndighederne pålægges pligt til en løbende tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 c vil ikke ændre på, hvordan konkurrencelovens § 6 om konkurrencebegrænsende aftaler og § 11 om misbrug af dominerende stilling vil finde anvendelse i forhold til brancheorganisationers standardiserede vejledninger for vandsektoren. Den foreslåede bestemmelse vil derfor ikke ændre på,

at der alene kan udarbejdes vejledning i det omfang, det kan ske inden for rammerne af konkurrencelovgivningen.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 55 c, 2. pkt., indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 c, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder end myndigheder inden for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område.

Baggrunden for forslaget er, at der i branchens vejledninger kan være bestemmelser, der vedrører spørgsmål inden for andre ministeriers ressortområder, herunder vedrørende miljø- og forsynings spørgsmål, sikkerhedsforskrifter, renteloven, afgiftsspørgsmål m.v. I det omfang der i medfør af § 55 c, 2. pkt., fastsættes regler om indsendelse til de nævnte myndigheder, kan der om disse myndigheders opgave henvises til § 55 c, 1. pkt.

Til nr. 18

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 65, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen påse, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes. Dette indebærer, at kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, at almene vandforsyninger overholder f.eks. pligterne til at indsende fastsatte bidrag til kommunalbestyrelsens godkendelse, jf. nærmere i afsnit 3.3.1.1.

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven efter § 67 i en ny bestemmelse § 67 a i kapitel 11, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn efter § 65 med anlægs- og driftsbidrag og ændringer af regulativer, der er anmeldt af en almen vandforsyning i henhold til regler, der er udstedt i medfør af § 54, stk. 5, og § 55 a, stk. 8, herunder regler om frister for gennemførelse af dette tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 67 a vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om udførelsen af den tilsynsopgave, som kommunalbestyrelsen har i henhold til vandforsyningslovens § 65, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 67 a vil således kunne anvendes til at fastsætte f.eks. regler om frister for kommunalbestyrelsens gennemførelse af tilsyn med overholdelse af betingelser for anmeldelse.

Forslaget vil endvidere indebære, at der kan fastsættes regler om tilsyn med anmeldelser, der i medfør af aftale modtages for andre kommuner, jf. forslaget til § 54, stk. 2, og § 55 a, stk. 3, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 12 og 14, og bemærkningerne hertil.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsy-

ningslovens § 67 a er, at der i forhold til anlægs- og driftsbidrag og ændringer af et regulativ, der anmeldes til kommunalbestyrelsen i medfør af regler udstedt i medfør af forslaget til vandforsyningslovens § 54, stk. 5, og § 55 a, stk. 8, kan være behov for, at et kommunalt tilsyn med f.eks. at betingelserne for anmeldelse er overholdt, gennemføres inden for en bestemt frist. Dette kan sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed i forhold til lovligheden af opkrævninger af anlægs- og driftsbidrag og ændringer af regulativer, der er anmeldt til kommunalbestyrelsen.

Det bemærkes, at kommunalbestyrelsen i medfør af vandforsyningslovens § 65, stk. 1, har pligt til at påse almene vandforsynings overholdelse af regler, der fastlægger betingelser for anmeldelse. Hvis tilsynsmyndigheden konstaterer, at betingelserne for anmeldelse ikke er opfyldt, vil myndigheden skulle meddele dette til den almene vandforsyning. Konsekvensen vil være, at den almene vandforsyning enten skal justere anmeldelsen eller indsende anlægs- og driftsbidragene eller ændringen af regulativet til godkendelse.

Til nr. 19

Det følger af den gældende vandforsyningslov, at kapitel 13 handler om klage. Det fremgår endvidere af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 75, stk. 1, at der på lovens område er klageadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det foreslås, at det af overskriften til vandforsyningslovens kapitel 13 fremgår, at dette kapitel handler om klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at det i kapiteloverskriften bliver klart, at kapitel 13 handler om klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Baggrunden for forslaget er, at klage efter vandforsyningsloven fremadrettet vil være delt mellem Miljø- og Fødevareklagenævnet og Energiklagenævnet, idet der med forslaget til § 80 b, stk. 1, i vandforsyningsloven indføres klageadgang til Energiklagenævnet. For overskuelighedens skyld og fordi reglerne for de to nævn ikke er ens, vil der blive indført et kapitel 13 a om klage til Energiklagenævnet. Der henvises til den foreslåede indførelse af kapital 13 a og den foreslåede § 80 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 24, og bemærkningerne hertil. Da der vil blive to kapitler med bestemmelser om klageadgang, vil det være hensigtsmæssigt, at det af overskriften til kapitel 13 fremgår, at dette kapitel handler om klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Til nr. 20

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 75, stk. 1, kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det foreslås, at det efter § 74 c i en ny bestemmelse § 74 d i vandforsyningslovens kapitel 13 indsættes, at reglerne i ka-

pitel 13 gælder for afgørelser efter loven, der kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at det vil blive tydeligt, at reglerne i vandforsyningslovens §§ 75-81 gælder for afgørelser, der kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Det bliver dermed tilsvarende tydeligt, at §§ 75-81 ikke vil gælde for afgørelser, der kan påklages til Energiklagenævnet.

Baggrunden for forslaget er, at der med forslaget til lovens § 80 b, stk. 1, indføres klageadgang til Energiklagenævnet. Der henvises til den foreslåede indførelse af kapital 13 a og den foreslåede § 80 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 24, og bemærkningerne hertil. Da der hermed bliver to kapitler med bestemmelser om klageadgang, er det hensigtsmæssigt, at det af den foreslåede § 74 d tydeligt fremgår, at §§ 75-81 alene gælder for klager til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Til nr. 21

Der fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 75, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven, jf. dog stk. 2, og miljøministerens nævnte afgørelser kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det foreslås, at der i vandforsyningslovens § 75, stk. 1, indsættes efter », jf. dog stk. 2«: »og § 80 b, stk. 1«.

Forslaget vil indebære, at det i § 75, stk. 1, vil blive tydeligt, at afgørelser, der er omfattet af § 80 b, stk. 1, ikke kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Baggrunden for forslaget er, at der med forslaget til lovens § 80 b, stk. 1, indføres klageadgang til Energiklagenævnet. Der henvises til den foreslåede indførelse af kapital 13 a og den foreslåede § 80 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 24, og bemærkningerne hertil. Det er hensigtsmæssigt, at det af § 75, stk. 1, om klageadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet tydeligt vil fremgå, at § 75 ikke gælder for klager omfattet af § 80 b, stk. 1.

Til nr. 22

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 76, nr. 4, jf. § 75, at almene vandforsyninger og andre ikke kan indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til lovens kapitel 9 for Miljø- og Fødevareklagenævnet, dog undtaget kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens § 55, stk. 2, om en almen vandforsynings regulativ eller ændring af regulativ. Det følger således af vandforsyningslovens § 76, nr. 4, jf. § 75, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter vandforsyningslovens kapitel 9, dvs. efter lovens § 52, stk. 2, og efter lovens § 53, stk. 1, 2 og 4, ikke kan påklages. Kommunalebestyrelsens afgørelser efter lovens § 53, stk. 1, om afslag på godkendelse af fastsatte anlægs- og driftsbidrag kan således ikke påklages. Kommunalebestyrelsens afgørelser efter § 55, stk. 2, i vandforsyningsloven, om godkendelse af regulativer og ændringer af regulativer kan i dag påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det foreslås at nyaffatte vandforsyningslovens § 76, nr. 4.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 76, nr. 4, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 52, stk. 2, ikke vil kunne indbringes for højere administrativ myndighed.

Forslaget vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens § 52, stk. 2, om kommunalbestyrelsens pålæg vedrørende indskrænkninger af vandforbruget fortsat ikke vil kunne påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Forslaget vil endvidere indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven, jf. forslaget til § 55 a, stk. 2, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 17, om godkendelse af regulativer og ændringer af regulativer fortsat kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Baggrunden for forslaget er, at § 76, nr. 4 vil skulle ændres som en konsekvens af, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens kapitel 9 vedrørende betalingsmæssige forhold ikke længere vil være omfattet af vandforsyningslovens regler om klageadgang til Miljø- og Fødevarerklagenævnet og dermed af § 76, nr. 4. Der henvises til den foreslåede indførelse af kapitel 13 a og den foreslåede § 80 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 24, og bemærkningerne hertil. Afgørelser om betalingsmæssige forhold vil omfatte kommunalbestyrelsens afgørelser om anlægs- og driftsbidrag i henhold til den gældende § 53, stk. 1, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til gældende § 53, stk. 2, om forhøjelse af visse bidrag samt kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til gældende § 53, stk. 4, om pålæg til grundejere.

Til nr. 23

Det følger af de gældende regler i vandforsyningslovens kapitel 13, at der ikke er fastsat regler om, at den ansvarlige minister kan afskære klageadgang. Det følger endvidere af de gældende regler, at der i dag er klageadgang for den almene vandforsyning i forhold til et afslag på godkendelse af et regulativ, der er begrundet i, at kommunalbestyrelsen ikke har modtaget nødvendige oplysninger fra den almene vandforsyning.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 76, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 55 b, stk. 5, ikke kan indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om påbud om indsendelse af oplysninger til brug for behandlingen af regulativer ikke vil kunne indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Forslaget til vandforsyningslovens § 76, stk. 2, giver ikke mulighed for at afskære klage over godkendelser eller afslag på godkendelser. Denne klageadgang for den almene forsyning i forhold til kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af et regulativ, der er begrundet i, at kommunalbestyrelsen ikke har modtaget nødvendige oplysninger fra den almene vandforsyning, forventes at ville være tilstrækkelig.

Til nr. 24

Det følger af de i dag gældende bestemmelser i vandforsyningslovens kapitel 13, at der i det i §§ 75-81 fastlagte omfang er klageadgang til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Der er således i dag ikke klageadgang til Energiklagenævnet inden for vandforsyningslovens område.

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven efter § 80 indsættes et nyt kapitel 13 a med overskriften klage til Energiklagenævnet.

Det foreslås endvidere, at kapitel 13 a indeholder §§ 80 a-80 d.

Forslaget vil indebære, at det vil blive tydeligt, at reglerne i vandforsyningslovens §§ 80 a-80 d gælder for afgørelser, der kan påklages til Energiklagenævnet. Det vil dermed tilsvarende blive tydeligt, at §§ 80 a-80 d ikke gælder for afgørelser, der kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Erhvervsministeren har ressortansvaret for både Energiklagenævnet og Miljø- og Fødevarerklagenævnet, jf. kongelig resolution af 8. juni 2016.

(Til § 80 a)

Det følger af de i dag gældende bestemmelser i vandforsyningslovens kapitel 13, at der i det i §§ 75-81 fastlagte omfang er klageadgang til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Det foreslås i § 80 a i vandforsyningsloven, at reglerne i kapitel 13 a gælder for afgørelser efter loven eller efter regler udstedt i henhold til loven, der kan påklages til Energiklagenævnet, jf. § 80 b, stk. 1 og 2.

Forslaget vil indebære, at det vil blive tydeligt, at reglerne i vandforsyningslovens §§ 80 a-80 d gælder for afgørelser, der vil kunne påklages til Energiklagenævnet. Dette omfatter de afgørelser, der er nævnt i forslaget til § 80 b, stk. 1 og 2. Det vil dermed også blive tydeligt, at §§ 80 a-80 d ikke vil gælde for afgørelser, der påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

(Til § 80 b)

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 76, nr. 4, jf. § 75, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til lovens kapitel 9 om betalingsmæssige forhold ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Disse afgørelser om betalingsmæssige forhold omfatter kommunalbestyrelsens afgørelser om anlægs- og driftsbidrag i henhold til den gældende § 53, stk. 1, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til gældende § 53, stk. 2, om forhøjelse af visse bidrag, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til gældende § 53, stk. 4, om pålæg til grundejere samt kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til regler, der måtte blive udstedt i medfør af lovens § 53, stk. 5. Kommunalebestyrelsens afgørelser i henhold til den gældende § 53, stk. 1, flyttes til vandforsyningslovens § 54, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 15.

Det følger endvidere af de i dag gældende bestemmelser i vandforsyningslovens kapitel 13, at der i det i §§ 75-81 fastlagte omfang er klageadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Dette omfatter miljøministerens afgørelser i henhold til vandforsyningslovens § 46, stk. 3, om uenigheder om leveringspris i forbindelse med levering af vand. Miljøministerens afgørelser i henhold til vandforsyningslovens § 46, stk. 3, kan indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet af afgørelsens adressat og af enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, jf. vandforsyningslovens § 80, stk. 1.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 b, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 53, stk. 2 og 4, § 54, stk. 1, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af lovens § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 4, kan påklages af afgørelsens adressat til Energiklagenævnet, jf. dog § 80 c.

Forslaget vil indebære, at adressaten for de ovennævnte afgørelser, vil kunne indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser for Energiklagenævnet, medmindre denne klageadgang afskæres i medfør af forslaget til § 80 c.

Adressaten for kommunalbestyrelsens afgørelser vil kunne være den almene vandforsyning, den almene vandforsynings koncernforbundne selskaber eller andre parter, der er interesseforbundet med den almene vandforsyning i det omfang kommunalbestyrelsen har hjemmel til at træffe afgørelse over for disse. Baggrunden for forslaget om klageadgang til Energiklagenævnet er, at dette navn i dag behandler andre sager om takster og bidrags overensstemmelse med betalingsregler, herunder i forhold til hvile i sig selv-principet.

Konsekvensen af forslaget vil være, at almene vandforsyninger, der får de nævnte afgørelser fra kommunalbestyrelsen, vil få mulighed for en administrativ afklaring af eventuelle uenigheder vedrørende kommunalbestyrelsens afgørelser om f.eks. anlægs- og driftsbidrag.

Denne klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om bidrag vil blive tilnærmet til, at forsyningsselskaber på el- og varmeområdet kan indbringe Forsyningstilsynets afgørelser om selskabernes tariffer for en administrativ klagemyndighed (Energiklagenævnet). På el- og varmeområdet behandler Energiklagenævnet imidlertid også sager om leveringsbetingelser samt klager fra andre end adressaten.

I henhold til almindelige forvaltningsretlige regler er det i dag udgangspunktet, at en klage ikke tillægges opsættende virkning. Efter en konkret vurdering og efter anmodning fra en part kan Energiklagenævnet i dag dog træffe beslutning om at tillægge en klage opsættende virkning. Hensynet til den almene vandforsynings forsyningspligt kan efter omstændighederne være begrundelse for, at klage tillægges opsættende virkning.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 b, stk. 2, at klima-,

energi- og forsyningsministerens afgørelser efter § 46, stk. 3, kan påklages til Energiklagenævnet.

Begrundelsen for forslaget er, at det med forslaget til ændring af vandforsyningslovens § 46, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, foreslås, at miljøministeren ændres til klima-, energi- og forsyningsministeren. Den nuværende klageadgang i forhold til miljøministerens afgørelse i henhold til § 46, stk. 3, videreføres, i det klageadgangen med forslaget dog fremover vil være til Energiklagenævnet i stedet for til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det bemærkes, at almene vandforsyninger, der er adressat for afgørelsen, samt enhver, der må antages at have individuel, væsentlig og retlig interesse i sagens udfald, vil kunne indbringe klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelser efter § 46, stk. 3, afgørelser for Energiklagenævnet, jf. almindelige forvaltningsretlige regler om klageberettigelse.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 b, stk. 3, at kommunalbestyrelsens og klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser truffet i henhold til regler i lovens kapitel 9 om vandforsyningers betalingsmæssige forhold ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Forslaget omfatter kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 2, om forhøjelse af visse bidrag, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 4, om pålæg til grundejere, samt kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 54, stk. 1, om anlægs- og driftsbidrag. Forslaget omfatter endvidere, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af lovens § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 5. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmforsyningslovens § 26, stk. 2, 1. pkt.

Forslaget vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelser truffet i henhold til vandforsyningslovens § 46, stk. 3, om leveringspris ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 b, stk. 4, at klage til Energiklagenævnet skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Forslaget vil indebære, at klage skal indgives til Energiklagenævnet, og ikke til den myndighed, hvis afgørelse påklages. Den foreslåede bestemmelse vil svare til varmforsyningslovens § 26, stk. 3.

I forhold til klageberettigede, der har krav på individuel meddelelse, regnes klagefristen fra det tidspunkt, meddelelsen er kommet frem. Klagen skal være kommet frem til Energiklagenævnet inden fristens udløb. Klagefristen udløber den samme ugedag, som meddelelsen er kommet frem, fire uger senere. Når klagefristens sidste dag falder på en

lørdag, søndag eller helligdag, bliver fristen forlænget til den følgende hverdag.

(Til § 80 c)

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 c, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om bidrag, der er truffet i henhold til § 53, stk. 2 og 4, og kommunalbestyrelsens afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af lovens § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 5, ikke kan indbringes for Energiklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 2 og 4, og kommunalbestyrelsens afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af lovens § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 5, ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.

Baggrunden for forslaget er, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 2 og 4, ikke kan påklages efter de gældende bestemmelser til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Efter flytningen af disse afgørelser til kapitel 13 a om klageadgang til Energiklagenævnet forventes det, at det vil blive fastsat, at disse afgørelser fortsat ikke skal kunne påklages. Baggrunden for forslaget er endvidere, at der i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til regler udstedt i henhold til § 53, stk. 5, ikke er klageadgang i dag og denne retstilstand forventes opretholdt indtil videre.

I forhold til afgørelser om påbud truffet efter regler udstedt i medfør af lovens § 55 b, stk. 5, vil forslaget indebære, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om påbud om indsendelse af oplysninger til brug for behandlingen af eller tilsynet med fastsatte bidrag ikke vil kunne indbringes for Energiklagenævnet. Et sådant påbud vil være et indledende processkridt i forbindelse med kommunalbestyrelsens sagsbehandling forud for afgørelse om godkendelse eller afslag på godkendelse af fastsatte bidrag, jf. § 54, stk. 1. Forslaget til vandforsyningslovens § 80 c, giver ikke mulighed for at afskære klage over godkendelser eller afslag på godkendelser. Denne klageadgang for den almene forsyning i forhold til kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af et bidrag, der er begrundet i, at kommunalbestyrelsen ikke har modtaget nødvendige oplysninger fra den almene vandforsyning, forventes at ville være tilstrækkelig.

(Til § 80 d)

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 d, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Forslaget vil indebære, at Energiklagenævnets formand vil kunne træffe afgørelse på nævnets vegne. Dette vil efter forslaget omfatte afgørelser om lovligheden af kommunalbestyrelsens i henhold til § 53, stk. 2, om forhøjelse af visse

bidrag, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 4, om pålæg til grundejere, samt kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 54, stk. 1, om anlægs- og driftsbidrag. Forslaget omfatter endvidere afgørelser om lovligheden af kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af lovens § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 5. Forslaget svarer til de tilsvarende bestemmelser i bl.a. elforsyningsloven og varmforsyningsloven. Adgangen udnyttes typisk inden for sagsområder, hvor sagerne er af mindre kompleks karakter og hvor sagerne ligner hinanden.

(Til § 80 e)

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 e, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges erhvervsministeren for det første til at kunne fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet. Bemyndigelsen vil bl.a. kunne anvendes til at kunne fastsætte regler om nævnets, formandens og sekretariatets opgaver og beføjelser. Bemyndigelsen vil desuden kunne anvendes til at fastsætte regler, der supplerer den foreslåede § 80 d, om formandens afgørelser.

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om behandling af klager vil bl.a. også give mulighed for at fastsætte regler om indsendelse og behandling af klager. Denne adgang suppleres af forslaget til § 82, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 26, der vil give mulighed for at fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af et bestemt digitalt system, herunder f.eks. Klageportalen. Den foreslåede bemyndigelse giver endvidere mulighed for at udstede regler om eventuel anvendelse af en postkassemodel, dvs. en model hvor klagen indgives til nævnet via 1. instansen.

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om behandling af klager vil desuden give erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler om frister, herunder regler der supplerer klagefristen, der fremgår direkte af den foreslåede § 80 b, stk. 4. Den foreslåede bemyndigelse vil også dække fastsættelse af regler om indsendelse af oplysninger. Den foreslåede bemyndigelse vil desuden kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om inhabilitet og regler om offentliggørelse af afgørelser.

Den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 80 e om behandling af klager vil f.eks. også kunne anvendes af erhvervsministeren til at fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter vandforsyningsloven eller efter regler udstedt i medfør af denne lov.

Forslaget vil indebære, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om sammensætning af Energiklagenævnet på en måde, der anses for hensigtsmæssig i forbindelse med klager efter vandforsyningsloven. Ved afgørelser efter denne lov

kan det være hensigtsmæssigt, at der udpeges medlemmer med særlig økonomisk eller teknisk sagkundskab inden for drikkevandsforsyning.

Den foreslåede bemyndigelse skal ses i sammenhæng med, at Energiklagenævnet oprindeligt er sammensat med henblik på behandling af sager inden for andre områder, f.eks. el- og varmforsyning.

Der vil ifølge den foreslåede § 80 e for det andet kunne fastsættes regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet. Herunder vil der bl.a. kunne fastsættes regler om gebyrets størrelse og beregning. Der vil eksempelvis kunne være tale om engangsgebyr ved indgivelse af klagen.

Den foreslåede bestemmelse vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om, at gebyret kun delvist skal dække nævnets udgifter ved klagebehandlingen, at det er klager, som skal betale omkostningerne i form af gebyret og at gebyret skal betales helt eller delvist tilbage, hvis klager får helt eller delvist medhold i sin klage.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede bestemmelse i § 82, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 26, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation med Energiklagenævnet skal ske digitalt.

Det følger af gældende vandforsyningslov, at § 81 om søgsmål er en del af kapitel 13 om klage.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *kapitel 13 b om søgsmål*.

Forslaget vil indebære, at det i kapiteloverskriften bliver klart, at kapitel 13 b handler om søgsmål.

Baggrunden for forslaget er, at der indføres et nyt kapitel 13 a, jf. bemærkningerne herom ovenfor.

Forslaget vil indebære, at den gældende § 81, der fortsat vil gælde alle søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven eller regler udstedt i medfør heraf, gives en ny overskrift, så bestemmelsen vil gælde uanset, om det er en afgørelse truffet af Miljø- og Fødevareklagenævnet eller af Energiklagenævnet.

Til nr. 25

Det følger af vandforsyningslovens kapitel 13, at der i det i §§ 75-81 fastlagte omfang er klageadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Der er i dag ikke klageadgang til Energiklagenævnet inden for vandforsyningslovens område. Som konsekvens heraf er der heller ikke regler, om hvornår afgørelser, der kan prøves af Energiklagenævnet, kan indbringes for domstolene.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 81, *stk. 3*, at afgørelser, der kan prøves af Energiklagenævnet efter kapitel 13 a, ikke kan indbringes for domstolene, før Energiklagenavnets afgørelse foreligger.

Forslaget vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser truffet i henhold til regler i lovens kapitel 9 om almene vandforsyningers betalingsmæssige forhold ikke kan indbringes for domstolene inden den administrative rekurs er udtømt. Dette vil efter forslaget omfatte kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 2, om forhøjelse af visse bidrag, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 4, om pålæg til grundejere, samt kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 54, stk. 1, om anlægs- og driftsbidrag. Forslaget vil endvidere omfatte kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af lovens § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 5. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmforsyningslovens § 26, stk. 2, 2. pkt.

Til nr. 26

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven efter § 81 indsættes et nyt *kapitel 13 c* med overskriften digital kommunikation og behandling af oplysninger, hvori der foreslås indsat to nye bestemmelser §§ 82 og 83.

(Til § 82)

Vandforsyningsloven indeholder få regler om at visse underretninger og offentliggørelser skal ske digitalt, men indeholder ikke generelle regler om digital kommunikation. For så vidt angår kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer, findes der i de nuværende regler i vandforsyningsloven ingen krav vedrørende digital fremsendelse af oplysninger eller at kommunikation skal foregå digitalt.

Det foreslås at indsætte en ny § 82 om digital kommunikation.

Miljøministeren eller klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 82, *stk. 1, 1. pkt.*, kunne inden for deres område fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af vandforsyningsloven eller regler udstedt i medfør af loven, skal ske digitalt.

Forslaget betyder, at der ved bekendtgørelse vil kunne fastsættes regler om, at borgere og virksomheder, herunder vandselskaber, har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed efter loven, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. via almindelig e-mail, ved f.eks. forespørgsler, anmeldelser og indsendelse til godkendelse, og at svaret fra myndigheden sendes digitalt. Bemyndigelsen indebærer, at miljøministeren eller klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan den digitale kommunikation skal foregå, herunder nærmere regler om, hvornår en meddelelse anses for modtaget gennem et digitalt system. Det vil kunne være relevant i tilfælde, hvor der er endelige frister for kontakten til myndigheden, f.eks. ved indsendelse til ansøgning, indberetning, underretning, godkendelse, anmeldelse eller lignende, og hvor reglen i det foreslåede stk. 4 ikke vurderes tilstrækkelig.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler

om kommunikation med de ansvarlige myndigheder efter vandforsyningsloven og regler fastsat i henhold til vandforsyningsloven, hvilket primært vil være relevant i forhold til kommunalbestyrelsen. Forslaget vil kunne medføre, at f.eks. klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte krav om at den almene vandforsynings fastsatte eller anmeldte anlægs- og driftsbidrag og regulativ, samt oplysninger og dokumenter i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 55 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 17, skal fremsendes digitalt til kommunalbestyrelsen i forbindelse med kommunalbestyrelsens godkendelse og tilsyn.

Det er alene måden, hvorpå kommunikation skal foregå på, der kan reguleres med bemyndigelsen. Der kan således ikke i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsættes regler, der ændrer på materielle rettigheder efter vandforsyningsloven eller efter anden lovgivning.

Ministrene vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 82, stk. 1, 2. pkt., kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Efter den foreslåede bemyndigelse vil enten miljøministeren eller klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og fritagelse fra digital kommunikation efter 1. pkt. for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber.

Med særlige digitale formater forstås, at der vil kunne fastsættes regler om brug af f.eks. selvbetjeningsløsninger, digital signatur, særlige udformede skabeloner, bestemte digitale systemer eller lignende.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler om kommunikation med de ansvarlige myndigheder efter vandforsyningsloven og regler fastsat i henhold til vandforsyningsloven, hvilket primært vil være relevant i forhold til kommunalbestyrelsen, men det vil også kunne være andre myndigheder, såsom Miljøministeriet.

Forslaget vil f.eks. kunne medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at fremsendelse af den almene vandforsynings fastsatte eller anmeldte anlægs- og driftsbidrag, regulativer, samt oplysninger og dokumenter i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 55 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 17, skal fremsendes i særlige digitale formater til kommunalbestyrelsen.

Bemyndigelsen indebærer endvidere mulighed for at fastsætte undtagelser om f.eks. fremsendelse af anlægs- og driftsbidrag, regulativer, oplysninger og dokumenter i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 55 b for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber. Dette kan f.eks. være tale om mindre vandselskaber, hvor det ville medføre en ikke proportional økonomisk og administrativ byrde, såfremt selskabet skal anvende særlige digitale formater.

Det forventes ikke, at der fastsættes regler om undtagelse i

tilfælde, hvor en almen vandforsyning midlertidigt er afskåret fra at anvende et fastsat særligt digitalt format f.eks., hvis en almen vandforsyning har mistet adgangsplysninger til MitID eller midlertidigt er uden internetforbindelse pga. teknisk nedbrud. I sådanne tilfælde forventes det at være fristen for indsendelse m.v., som det kan være relevant at fravige, og ikke anvendelse af det påkrævede særlige digitale format.

Hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til myndighedernes kommunikation med andre end vandselskaber, herunder særlig fysiske personer, vil det også være relevant at fastsætte regler om fritagelse fra kravet om obligatorisk digital kommunikation. Det vil kunne ske, hvis der foreligger særlige forhold. Særlige forhold vil for eksempel kunne foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens. Ligeledes vil borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprogvanskeligheder, hvor hjælp og vejledning fra myndigheden ikke konkret vurderes at være en egnet løsning kunne fritages. Der kan således foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke vil kunne anvende digital kommunikation. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der vil kunne anvende digital kommunikation, og som derfor er forpligtet til at anvende denne.

Bemyndigelserne vil kunne anvendes af ministrene på de dele af lovens område, der er omfattet af den respektive ministers ressort.

Den foreslåede bemyndigelse i § 82, stk. 1, vil kunne medføre, at myndighedernes sagsbehandling bliver mere effektiv, eftersom myndighederne vil modtage kommunikation digitalt, herunder oplysninger og dokumenter.

Det bemærkes, at hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til kommunikation med fysiske personer, skal reglerne ligge inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Erhvervsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 82, stk. 2, 1. pkt., kunne fastsætte regler om, at kommunikation med Energiklagenævnet skal ske digitalt.

Forslaget betyder, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om, at borgere og virksomheder, herunder vandselskaber, har pligt til at kommunikere digitalt med Energiklagenævnet efter loven, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. via almindelig e-mail, ved f.eks. forespørgsler, anmeldelser og indsendelse til godkendelse, og at svaret fra Energiklagenævnet sendes digitalt. Bemyndigelsen indebærer, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan den digitale kommunikation skal foregå, herunder nærmere regler om, hvornår en meddelelse anses for modtaget gennem et digitalt system. Det vil kunne være relevant i tilfælde, hvor der er endelige frister for kontakten til Energiklagenævnet, f.eks. ved indsendelse af klage, oplysninger

eller lignende, og hvor reglen i det foreslåede stk. 4 ikke vurderes tilstrækkelig.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler om kommunikation med Energiklagenævnet efter vandforsyningsloven og regler fastsat i henhold til vandforsyningsloven. Forslaget vil kunne medføre, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte krav om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer for indsendelse af klager til Energiklagenævnet, f.eks. Klageportalen. Dette vil f.eks. kunne omfatte klager over kommunalbestyrelsens afgørelser efter til Energiklagenævnet af afgørelsens adressat i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 80 a-80 e, jf. lovforslagets § 2, nr. 24.

Det er alene måden, hvorpå kommunikation skal foregå på, der kan reguleres med bemyndigelsen. Der kan således ikke i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsættes regler, der ændrer på materielle rettigheder efter vandforsyningsloven eller efter anden lovgivning.

Erhvervsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 82, stk. 2, 2. pkt., kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Efter den foreslåede bemyndigelse vil erhvervsministeren kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer og fritagelse fra digital kommunikation efter 1. pkt. for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber.

Bestemte digitale systemer vil f.eks. kunne omfatte obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer for indsendelse af klager til Energiklagenævnet, f.eks. Klageportalen.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler om kommunikation med Energiklagenævnet efter vandforsyningsloven og regler fastsat i henhold til vandforsyningsloven.

Bemyndigelsen indebærer endvidere mulighed for at fastsætte undtagelser om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer for indsendelse af klager til Energiklagenævnet for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber.

Det forventes ikke, at der fastsættes regler om undtagelse i tilfælde, hvor afgørelsens adressat midlertidigt er afskåret fra at anvende bestemte digitale systemer f.eks., hvis afgørelsens adressat afgørelsens adressat har mistet adgangsinformation til MitID eller midlertidigt er uden internetforbindelse pga. teknisk nedbrud. I sådanne tilfælde forventes det at være fravige, og ikke anvendelse af det påkrævede bestemte digitale system.

Hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til Energiklagenævnets kommunikation med andre end afgørelsens

adressat, herunder særlig fysiske personer, vil det også være relevant at fastsætte regler om fritagelse fra kravet om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer. Det vil kunne ske, hvis der foreligger særlige forhold. Særlige forhold vil for eksempel kunne foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens. Ligeledes vil borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprogvanheligheder, hvor hjælp og vejledning fra Energiklagenævnet ikke konkret vurderes at være en egnet løsning kunne fritages. Der kan således foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke vil kunne anvende digital kommunikation eller obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der vil kunne anvende digital kommunikation eller bestemte digitale systemer, og som derfor er forpligtet til at anvende denne.

Bemyndigelserne vil kunne anvendes af erhvervsministeren for erhvervsministerens ressort for både Energiklagenævnet og Miljø- og Fødevarerklagenævnet, jf. kongelig resolution af 8. juni 2016.

Den foreslåede bemyndigelse i § 82, stk. 2, vil kunne medføre, at Energiklagenævnets sagsbehandling bliver mere effektiv, eftersom Energiklagenævnet vil modtage kommunikation digitalt, herunder oplysninger og dokumenter.

Det bemærkes, at hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til kommunikation med fysiske personer, skal reglerne ligge inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 82, stk. 3, kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme særlige digitale formater, som anlægs- og driftsbidrag, regulativer, oplysninger og dokumenter, jf. § 55 b, skal fremsendes i, herunder om fritagelse fra fremsendelse i særlige digitale formater for visse personer og selskaber.

Den foreslåede bemyndigelse i stk. 3, indebærer, at ministeren vil kunne fastsætte mulighed for, at almene vandforsyninger skal indsende de fastsatte og anmeldte anlægs- og driftsbidrag og regulativer, samt oplysninger og dokumenter i særlige digitale formater, som er nærmere fastsat og udformet af kommunalbestyrelsen, f.eks. i form af en skabelon eller indberetningssystem, som bidrager til en ensartet indsendelse af anlægs- og driftsbidrag, regulativer, oplysninger og dokumenter.

Baggrunden for forslaget er, at et særligt digitalt format til indsendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer vil kunne effektivisere kommunalbestyrelsernes sagsbehandling, eftersom kommunalbestyrelserne vil modtage ensartede anlægs- og driftsbidrag ved kommunalbestyrelsens godkendelse. Dette kan være særligt fordelagtigt i de tilfæl-

de, hvor en kommunalbestyrelse har et stort antal årlige godkendelsesager af bidrag og regulativer.

Ministeren vil kunne fastsætte de overordnede rammer for en ordning om brug af særlige digitale formater, mens den konkrete udformning og vil være op til den enkelte kommunalbestyrelse at vælge, såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at det vil være fordelagtigt at anvende særlige digitale formater.

I tilfælde hvor en almen vandforsyning forsyner med vand til forbrugere i flere kommuner, vil kommunalbestyrelserne vil kunne aftale, at den ene kommunalbestyrelse også fastsætter og udformer særlige digitale formater for de øvrige kommuner, jf. § 54, stk. 2, og § 55 a, stk. 3, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 15 og 17, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bemyndigelse i § 82, stk. 3, vil kunne medføre, at kommunernes sagsbehandling bliver mere effektiv, eftersom kommunalbestyrelserne vil modtage ensartede bidrag, regulativer, oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Det bemærkes, at hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til kommunikation med fysiske personer, skal reglerne ligge inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det foreslås i § 82, *stk. 4*, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Dermed bliver kommunikation i den digitale løsning offentligt reguleret og sker med samme retsvirkninger som ved fremsendelse af postomdelte breve, der anses for at være kommet frem, når de er lagt i adressatens fysiske postkasse. Fremkomsttidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter får de tilsigtede retsvirkninger.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for adressaten på det tidspunkt, hvor adressaten kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at eksempelvis fastsatte eller anmeldte anlægs- og driftsbidrag, regulativer, oplysninger eller dokumenter m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt blive anset for at være tilgængelig for modtageren, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældende har mistet sin digitale signatur eller tekniske udfordringer hos den pågældende.

Det bemærkes, at tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 82, vil være omfattet af den nugældende kommunale tilsynspligt i vandforsyningslovens § 65.

Det bemærkes endvidere, at den nugældende § 84, stk. 2, indeholder en bemyndigelse til, at miljøministeren eller klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte straf af bøde for overtrædelse af regler, der vil kunne udfærdiges i henhold til forslaget i kapitel 13 c.

(Til § 83)

Der er ikke i den gældende vandforsyningslov regler om myndighedernes behandling af oplysninger, når de udfører opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås at indsætte en ny § 83 om myndigheders behandling af oplysninger, hvorefter myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.

Baggrunden for forslaget er, at det generelt vurderes hensigtsmæssigt at indsætte udtrykkelig hjemmel hertil for tilsynsmyndighederne på forsyningsområdet.

Bestemmelsen vil særlig være relevant for kommunalbestyrelsen, som er tillagt langt de fleste myndighedsopgaver efter vandforsyningsloven, men vil også omfatte andre myndigheder, som er tillagt opgaver, herunder klagemyndighederne, Miljøministeriet og andre ministerier og styrelser, som er tillagt opgaver efter loven eller i medfør af loven.

Bestemmelsen vil medføre, at myndighederne, også selv om dette ikke fremgår udtrykkeligt andetsteds, f.eks. i regler udstedt i medfør af den foreslåede § 55 b om oplysningspligter, jf. lovforslagets § 2, nr. 17, eller § 82 om digital kommunikation, jf. bemærkningerne hertil, vil kunne behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger, forudsat at det sker til brug for myndighedens opgaver og tilrettelæggelsen heraf. Opregningen af former for behandling er ikke udtømmende.

Den foreslåede bestemmelse vil således omfatte alle typer behandling, herunder bl.a. også videregivelse af oplysninger fra f.eks. kommunalbestyrelsen til andre relevante myndigheder, f.eks. Vandsektortilsynet, Miljøstyrelsen, Miljøministeriet, Energistyrelsen eller Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Den foreslåede bestemmelse vil også omfatte videregivelse af oplysninger til andre end myndigheder, hvis

det er nødvendigt for myndighedens opgaver, f.eks. til en ekstern rådgiver, som myndigheden har behov for bistand fra i en konkret sag, eller til den pågældende almene vandforsyning, hvis der er behov for at partshøre den almene vandforsyning i forhold til oplysningerne.

Bestemmelsen vil ikke omfatte personoplysninger, da behandling af personoplysninger reguleres i databeskyttelsesforordningen. Myndighedernes behandling af personoplysninger som led i deres opgaver vil henhøre under offentlig myndighedsudøvelse, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

De oplysninger m.v., som myndighederne har behov for i forbindelse med deres opgaver efter vandforsyningsloven, vil i de fleste tilfælde ikke indeholde personoplysninger, men det vil somme tider være tilfældet. Kommunalbestyrelsen vil således f.eks. have behov for at behandle personoplysninger, f.eks. navn og andre ikke-følsomme personoplysninger, når kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med en aftale, som en almen vandforsyning, som ikke er omfattet af vandsektorloven, har indgået med en fysisk person eller en enkeltmandsvirksomhed eller når kommunalbestyrelsen meddeler indvindingstilladelser og tilladelser til f.eks. ejeren af et vandindvindingsanlæg, der alene leverer drikkevand til egen husstand, jf. vandforsyningslovens §§ 20 og 21. Hvis en person har rettet henvendelse til kommunalbestyrelsen, f.eks. med en anmeldelse af en overtrædelse af reglerne i vandforsyningsloven, vil kommunalbestyrelsen også have behov for at behandle de personoplysninger, som henvendelsen indeholder. Kommunalbestyrelsen vil f.eks. også behandle personoplysninger, hvis kommunalbestyrelsen modtager navne og kontaktoplysninger for medlemmerne af den almene vandforsynings ledelse eller foretager tilsyns- eller håndhævelsesskridt over for konkrete medlemmer af den almene vandforsynings ledelse.

Myndigheden forudsættes ved behandling, herunder videregivelse af personoplysninger, at iagttage de almindelige forvaltningsretlige og persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Til nr. 27

Efter de gældende straffebestemmelser i vandforsyningslovens § 84, stk. 1, straffes med bøde den, der overtræder de i stk. 1, nævnte bestemmelser i loven. Det følger modsætningsvist heraf, at det ikke er strafbart for almene vandforsyninger at undlade at opfylde kravene i lovens kapitel 9 om forholdet mellem en almen vandforsyning og forbrugerne. Der er således ikke strafbart for en almen vandforsyning at undlade at fastsætte anlægs- og driftsbidrag en gang årligt, jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 1. Ligeledes er det ikke strafbart for en almen vandforsyning at undlade at udarbejde et regulativ, jf. vandforsyningslovens § 55, stk. 1.

Det foreslås, at der i vandforsyningslovens § 84, stk. 1, nr. 1, indsættes en henvisning til lovens § 55 a, stk. 1, i forhold til overtrædelser af § 55 a, stk. 1, om pligt til at udarbejde et regulativ.

Forslaget indebærer, at almene vandforsyningers manglende overholdelse af kravet i lovens § 55 a, stk. 1, om udarbejdelse af et regulativ, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette forslag er begrundet i hensynet til forbrugerbeskyttelse, herunder forbrugerne interesse i at den almene vandforsyning har et regulativ vedrørende bestemmelser for forsyning og betaling. Ifølge forslaget til § 55 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 17, flyttes den nugældende § 55, stk. 1, 1. pkt., til § 55 a, stk. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Spildevandsbetalingsloven indeholder ikke regler om, hvordan lån skal behandles i forbindelse med indregningen af nødvendige udgifter i bidrag efter § 1, stk. 4.

Det foreslås at indsætte et nyt § 1, stk. 8, i spildevandsbetalingsloven, hvorefter lån indregnes i bidrag, jf. stk. 4, 6 og 7, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.

Baggrunden for forslaget er et behov for at ensrette og fastslå forståelsen af hvile i sig selv-princippet, så det er i overensstemmelse med hvordan princippet administreres i praksis af de fleste vandselskaber og kommuner, nemlig som et kontantprincip.

Det bemærkes, at der er forskel på opgørelsen efter henholdsvis et driftsøkonomisk princip, som bl.a. årsregnskabsloven bygger på, og et kontantprincip, hvor det er likviditeten, der opgøres, hvorefter udgifter nedbringer likviditeten, mens indtægter forøger likviditeten. Et væsentligt punkt, hvor der er forskel på de to principper, er behandlingen af lån. Det vurderes derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at indsætte et nyt stykke i § 1, således at det fremgår, hvordan lån skal indregnes i bidrag efter § 1, stk. 4, 6 og 7, i overensstemmelse med et kontantprincip.

Såfremt et spildevandsforsyningsselskab lånefinansierer en udgift, vil vandselskabets likviditet blive forøget, mens vandselskabets afdrag på lån og selve udgiften nedbringer vandselskabets likviditet. Hvis hvile i sig selv-princippet skal opgøres efter et kontantprincip, er det derfor nødvendigt at angive, at lån indregnes i bidrag efter § 1, stk. 4, 6 og 7, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.

Den foreslåede ændring vil betyde, at spildevandsforsyningsselskaber vil skulle indregne lån i bidrag, jf. § 1, stk. 4, 6 og 7, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte lån optaget af spildevandsforsyningsselskabet til finansiering af nødvendige udgifter, jf. spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4. Afdrag

på lån vil hverken skulle forstås som omfattende forskydninger i vandselskabets kassekredit eller betaling af renter på lånet. Renter på nødvendige lån vil fortsat kunne indregnes efter spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4, som en nødvendig udgift til udførelse, drift og vedligeholdelse. For såvel afdrag som renter vil det fortsat gælde, at der skal være tale om lån, som optages med henblik på en effektiv kapitalstruktur, herunder en hensigtsmæssig fordeling af egenkapital og fremmedkapital. Renter og afdrag på fremmedkapital, som ikke er nødvendig for en effektiv virksomhedsdrift, kan således ikke indregnes i prisen. Der henvises til afsnit 3.3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Optagne lån skal forstås som det udbetalte låneprovenu, som spildevandsforsyningsselskabet har til rådighed for at finansiere nødvendige udgifter.

Den foreslåede ændring vil betyde, at spildevandsforsyningsselskaber, som i dag anvender et driftsøkonomisk princip til opgørelse af udgifter i forbindelse med takstfastsættelsen under hvile i sig selv-princippet vil skulle ændre denne praksis i forbindelse med takstfastsættelsen.

Med den foreslåede ændring, hvorefter forståelsen af hvile i sig selv-princippet ensrettes og fastslås til et kontantprincip, vil kommunalbestyrelsens opgave med godkendelse af bidrag og takster samlet set kunne forenkles, idet forståelsen af balancekravet under hvile i sig selv-princippet tydeliggøres, og eventuelle forskellige opgørelsesmetoder blandt de ansøgninger, kommunalbestyrelserne har modtaget, fremover ensrettes. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 3 a, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 9.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 9, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indregning af udgifter i bidrag efter stk. 4, herunder om, hvilke udgifter der kan betales af spildevandsforsyningsselskabet, om omkostningsfordeling med andre parter, om betingelser for indregning, herunder samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed og sikring af selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet, om krav til aftaler med andre parter, om dokumentation for overholdelse af de fastsatte regler og tilsyn hermed og om offentliggørelse af aftaler og dokumentation og lign. på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., at der efter »stk. 4« indsættes: »6, 7 og 8«, og »herunder om,« ændres til: »herunder om opgørelse af udgifter, om indregning af lån og afdrag herpå, om«.

Forslaget har til formål at sikre, at der kan fastsættes nærmere regler i forbindelse med den foreslåede ensretning af hvile i sig selv-princippet i den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 8, således det skal forstås som et kontantprincip, jf. lovforslagets § 3, nr. 1.

Forslaget om at indsætte »6, 7 og 8« efter »stk. 4« er en konsekvens af forslaget om at indsætte et nyt stk. 8 i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, hvorefter lån indregnes i bidrag efter stk. 4, 6 og 7, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med bemyndigelsen med den foreslåede tilføjelse bl.a. kunne fastsætte nærmere regler om hvile i sig selv-princippets krav om balance mellem udgifter og indtægter, og herunder om hvordan nødvendige udgifter efter stk. 4 skal opgøres efter kontantprincippet, om hvordan lån og afdrag herpå indregnes og om underskud og henlæggelser.

De bekendtgørelser, der er fastsat i medfør af spildevandsbetalingsloven, vil i det omfang det er relevant blive tilpasset, så de afspejler, at hvile i sig selv-princippet vil skulle forstås som et kontantprincip.

Til nr. 3

Det følger af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 2, at det såkaldte standardtilslutningsbidrag udgør 30.000 kr. eksklusiv moms for en boligenhed. Det følger af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 3, at for erhvervsjendomme fastsættes standardtilslutningsbidraget til 30.000 kr. eksklusive moms pr. påbegyndt 800 m² grundareal.

Ifølge den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, skal det tilslutningsbidrag, der er fastsat i lovens § 2, stk. 2 og 3, reguleres årligt af spildevandsforsyningsselskabet efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, 1. pkt., at tilslutningsbidraget, jf. § 2, stk. 2 og 3, reguleres årligt.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere tilslutningsbidragene efter, jf. § 2, stk. 2 og 3.

Den foreslåede affattelse af spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, 1. pkt., vil indebære, at spildevandsforsyningsselskaber har pligt til at regulere størrelsen på tilslutningsbidrag efter spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 2 og 3, en gang årligt.

Den foreslåede affattelse af spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere tilslutningsbidragene i § 2, stk. 2 og 3 efter.

Baggrunden for forslaget er, at der er regler om årlig regulering af størrelsen på tilslutningsbidrag i spildevandsbetalingsloven. Endvidere er der i vandsektorloven regler om årlig regulering af de økonomiske rammer for spildevandsforsyningsselskaber. Der er behov for at sikre en bedre

sammenhæng på tværs af de to lovområder i forhold til, hvilken pristalsregulering der skal anvendes af spildevandsforsyningsselskaberne. Det er desuden uhensigtsmæssigt, at der i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, er fastsat teknisk-økonomisk prægede regler om pristalsregulering. En fastsættelse heraf i en bekendtgørelse vil give bedre muligheder for løbende at tilpasse pristalsreguleringskravene.

Forslaget vil have den virkning, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte regler om, hvilket fagligt begrundet indeks tilslutningsbidragene i § 2, stk. 2 og 3, skal reguleres efter. Det vil kunne være et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger, et indeks for pristalsregulering udarbejdet af Vandsektortilsynet efter ØR-bekendtgørelsen eller et andet fagligt begrundet indeks. Ved den første udmøntning forventes det, at der fastsættes regler om, at tilslutningsbidragene i § 2, stk. 2 og 3, skal reguleres løbende efter et indeks for pristalsregulering udarbejdet af Vandsektortilsynet efter ØR-bekendtgørelsen.

Til nr. 4

Ifølge den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 4, 1. pkt., skal vandafledningsbidraget fastsættes med udgangspunkt i vandforbruget og i overensstemmelse med lovens § 3, stk. 1.

Ifølge den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 7, 5. pkt., skal det variable vandafledningsbidrag beregnes som vandforbruget multipliceret med de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte og af kommunalbestyrelsen godkendte kubikmetertakster, jf. lovens § 3, stk. 1.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 4, 1. pkt., og § 2 a, stk. 7, 4. pkt., at ændre »§ 3, stk. 1.« til: »§ 3, stk. 1 og 2.«

Forslaget er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 7, hvorefter spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, affattes således, at det vil fremgå af § 3, stk. 1, at et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, i overensstemmelse med regler, der er udstedt i medfør af stk. 4-8. Vælger spildevandsforsyningsselskabet at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, skal spildevandsforsyningsselskabet fastsætte bidraget i overensstemmelse med § 2 a, stk. 7 og 8, samt regler udstedt i medfør af stk. 8. Spildevandsforsyningsselskabet kan i særlige tilfælde fastsætte kubikmetertaksterne og faste bidrag forskelligt for forskellige geografiske områder.

Som følge af samme konsekvensændring foreslås § 3, stk. 2, affattet således, at det vil fremgå, at de fastsatte størrelser på kubikmetertakster og faste bidrag, jf. stk. 1, skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med reglerne i § 3 a, og regler udstedt i medfør heraf.

Til nr. 5

Ifølge den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, reguleres den fastsatte maksimale grænse for den faste del af vandafledningsbidrag, som et spildevandsforsyningsselskab kan vælge at opkræve i henhold til lovens § 2 a, stk. 7, årligt af spildevandsforsyningsselskabet efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger. Det følger endvidere af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, at den maksimale grænse for den faste del af vandafledningsbidraget er 500 kr. inklusive moms pr. år.

Det foreslås, at der i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, udgår: »efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger«.

Forslaget vil indebære, at det ikke længere fremgår af loven, hvordan størrelsen på det eventuelle faste vandafledningsbidrag reguleres årligt. Der henvises til forslaget til spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, 2. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 6.

Til nr. 6

Ifølge den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, reguleres den fastsatte maksimale grænse for den faste del af vandafledningsbidrag, som et spildevandsforsyningsselskab kan vælge at opkræve i henhold til lovens § 2 a, stk. 7, årligt af spildevandsforsyningsselskabet efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, indsættes som 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere det faste vandafledningsbidrag efter.

Den foreslåede affattelse af spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere det faste vandafledningsbidrag efter.

Baggrunden for forslaget er, at der er regler om årlig regulering af størrelsen på den faste del af vandafledningsbidraget i spildevandsbetalingsloven. Endvidere er der i vandsektorloven regler om årlig regulering af de økonomiske rammer for spildevandsforsyningsselskaber. Der er behov for at sikre en bedre sammenhæng på tværs af de to lovområder i forhold til, hvilken pristalsregulering der skal anvendes af spildevandsforsyningsselskaberne. Det er desuden uhensigtsmæssigt, at der i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, er fastsat teknisk-økonomisk prægede regler om pristalsregulering. En fastsættelse heraf i en bekendtgørelse vil give bedre muligheder for at tilpasse pristalsreguleringskravene.

Forslaget har den virkning, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte regler om, hvilket fagligt begrundet indeks det faste vandafledningsbidrag skal reguleres efter. Dette kan være et af Danmarks Statistik udarbejdet

reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger, et indeks for pristalsregulering udarbejdet af Vandsektortilsynet efter ØR-bekendtgørelsen eller et andet fagligt begrundet indeks. Ved den første udmøntning forventes det, at der fastsættes regler om, at det faste vandaflædningsbidrag i § 2 a, stk. 7, skal reguleres løbende efter et indeks for pristalsregulering udarbejdet af Vandsektortilsynet efter ØR-bekendtgørelsen.

Til nr. 7

De gældende bestemmelser i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, regulerer spildevandsforsyningsselskabers fastsættelse af takster og faste bidrag.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, at et spildevandsforsyningsselskab en gang årligt skal fastsætte differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, og fastsættelsen skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 3, stk. 4-8. Det fremgår endvidere, at et spildevandsforsyningsselskab, der vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, skal fastsætte bidraget en gang årligt.

Kubikmetertakster og faste bidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder, og fastsættelse skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Det foreslås at nyaffatte spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1 og 2.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., at et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, i overensstemmelse med regler, der er udstedt i medfør af § 3, stk. 4-8.

Forslaget vil medføre den indholdsmæssige ændring, at kravet om årlig fastsættelse vil blive ophævet i loven.

Baggrunden for dette forslag om at ophæve kravet i loven om forsyningens årlige fastsættelse er, at der er behov for mere klare regler om sammenhængen mellem selskabets fastsættelse, kommunalbestyrelsens godkendelse og kommunalbestyrelsens tilsyn med forsyningens overholdelse af pligten til at indsende til godkendelse. Dette kan mest hensigtsmæssigt fastsættes samlet i en bekendtgørelse, herunder mere klare regler om, hvor ofte forsyningen som minimum skal fastsætte takster samt indsende til kommunalbestyrelsen. Det forventes, at der ved udmøntning af den foreslåede § 3, stk. 8, 2. pkt., i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, og bemærkningerne hertil, vil blive fastsat krav om, at fastsættelse af kubikmetertaksten for det variable vandaflædningsbidrag skal ske mindst en gang årligt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., vil ud over ovennævnte ændring medføre,

at den nugældende § 3, stk. 1, 1. pkt., videreføres, således at et spildevandsforsyningsselskab har en pligt til at fastsætte størrelsen på kubikmetertaksten for det variable vandaflædningsbidrag, som selskabet vil opkræve i kommende opkrævningsperiode.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 2. pkt., at hvis spildevandsforsyningsselskabet vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, skal spildevandsforsyningsselskabet fastsætte bidraget i overensstemmelse med § 2 a, stk. 7 og 8, samt regler udstedt i medfør af § 3, stk. 8.

Forslaget vil medføre den indholdsmæssige ændring, at kravet om årlig fastsættelse vil blive ophævet i loven.

Baggrunden for dette forslag om at ophæve kravet i loven om forsyningens årlige fastsættelse er, at der er behov for mere klare regler om sammenhængen mellem selskabets fastsættelse, kommunalbestyrelsens godkendelse og kommunens tilsyn med forsyningens overholdelse af pligten til at indsende til godkendelse. Dette vil mest hensigtsmæssigt kunne fastsættes samlet i en bekendtgørelse, herunder klare regler om hvor ofte, forsyningen som minimum skal fastsætte takster samt indsende til kommunalbestyrelsen. Det forventes, at der ved udmøntning af den foreslåede § 3, stk. 8, 2. pkt., i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, og bemærkningerne hertil, vil blive fastsat krav om, at fastsættelse det eventuelle faste vandaflædningsbidrag skal ske mindst en gang årligt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 2. pkt., vil udover ovennævnte ændring medføre, at den nugældende § 3, stk. 1, 2. pkt., videreføres, således at et spildevandsforsyningsselskab vil have pligt til at fastsætte størrelsen på det eventuelle faste vandaflædningsbidrag, som spildevandsforsyningsselskabet vil opkræve i kommende opkrævningsperiode.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 3. pkt., at spildevandsforsyningsselskabet i særlige tilfælde kan fastsætte kubikmetertaksterne og faste bidrag forskelligt for forskellige geografiske områder.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 3. pkt., vil indebære en undtagelse til hovedreglen om solidaritetsprincip, da bestemmelsen giver spildevandsforsyningsselskaberne mulighed for i særlige tilfælde at differentiere taksterne inden for selskabets forsyningsområde.

Det drejer sig f.eks. om tilfælde, hvor spildevandsforsyningsselskabet kan begrunde differentieringen i historiske eller fremtidige faktiske forhold vedrørende forsyningsmuligheder eller forsyningsydelse.

Fusionerede spildevandsforsyningsselskaber vil endvidere have mulighed for at differentiere taksterne mellem de tidligere forskellige forsyningsområder, da de tidligere forsyningsområder med overvejende sandsynlighed har haft forskellige takster. Forskellene kan være begrundet i historisk forskellig prioritering af drift og investering, men kan også

være begrundet i forskellige miljømæssige eller geografiske forhold, som giver anledning til forskelle i spildevandsforsyningsselskabets udgifter til at drive forsyningen.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, når et spildevandsforsyningsselskab dækker flere kommuner (f.eks. efter en fusion), men hvor de enkelte kommunalbestyrelser stiller forskellige krav til spildevandsforsyningsselskabets opnåelse af krav til miljø og service inden for den enkelte kommunes geografiske område. Spildevandsforsyningsselskabet kan som en følge heraf differentiere taksterne, så forbrugere i den kommune, som ønsker et højt miljø- og serviceniveau, eller hvor nye tiltag er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mere, hvorimod forbrugere i en kommune, som ønsker et lavere miljøbeskyttelsesniveau, serviceniveau eller hvor tilsvarende tiltag ikke er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mindre.

De særlige tilfælde skal kunne varetages efter spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 1, f.eks. kan fastsættelsen af differentierede takster fortsat ikke begrundes i hensyn til bestemte forbrugerkategorier, f.eks. af sociale hensyn eller som indirekte støtte til erhverv.

Det vil, efter den foreslåede affattelse, alene være muligt at fastsætte differentierede takster for vandafledningsbidraget, dvs. det kubikmeterafhængige bidrag, jf. § 2 a, og det faste bidrag, hvis et sådant bidrag er indført, jf. spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 7. Bestemmelsen kan ikke udgøre hjemmel til at differentiere andre bidrag, herunder særbidrag, tilslutningsbidrag, vejbidrag, justeret betalingsprincip m.fl.

Differentierede takster kan fastsættes i en overgangsperiode, f.eks. efter en fusion, eller som en blivende forskel i taksten. Dette vil gælde uagtet om spildevandsforsyningsselskaber fusionerer på tværs af kommunegrænser, men dog kun så længe at formålet, der ligger til grund for differentieringen består.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 4. pkt., at for spildevandsforsyningsselskaber omfattet af vandsektorlovens kapitel 3 skal fastsættelsen ske under overholdelse af den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for selskabet i medfør af vandsektorlovens §§ 6 eller 6 a.

Der er tale om en videreførelse og præcisering af det nugældende § 3, stk. 1, 4. pkt. Det er således præciseret, at bestemmelsen alene omfatter spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Bestemmelsen gør det ligesom den eksisterende bestemmelse klart, at et spildevandsforsyningsselskab, som er underlagt en indtægtsramme eller en regnskabsmæssig kontrolramme, når den fastsætter størrelsen af takster og bidrag, skal sørge for, at selskabets samlede indtægter må forventes at ville kunne overholde den fastsatte indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme – med den fleksibilitet, der er indbygget i systemet vedrørende økonomiske rammer efter vandsektor-

loven. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med vandsektorlovens § 13, hvorefter opkrævning af betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, ikke er tilladt.

Bestemmelsen vil betyde, at et spildevandsforsyningsselskab, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, i de fleste tilfælde først endeligt vil kunne fastsætte sine takster og bidrag for det følgende år, når Vandsektortilsynet har fastsat indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for, at takster og bidrag kan fastsættes på et tidligere tidspunkt, hvis selskabet på anden måde kan sikre sig, at fastsættelsen sker under overholdelse af rammen. Det kan f.eks. efter omstændighederne være tilfældet, hvis selskabet har fået et udkast til afgørelse om rammen i høring, og ikke har bemærkninger til udkastet, eller kun bemærkninger, som ikke vil have indflydelse på fastsættelsen af takster og bidrag. Hvis den endelige indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme alligevel måtte betyde, at selskabet med de fastsatte takst- og bidragsstørrelser ikke kan forventes at kunne overholde den fastsatte ramme, vil selskabet være forpligtet til at ændre de fastsatte bidrag.

Med hensyn til spildevandsforsyningsselskabets indsendelse af takster og bidrag til kommunalbestyrelsens godkendelse og kommunalbestyrelsens afgørelse herom, samt spildevandsforsyningsselskabets oplysningspligter herom, henvises til de foreslåede bestemmelser i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1 og 3, og § 3 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil. Det fremgår bl.a. heraf, at det er hensigten, at der fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen fremover ikke skal påse forventet overholdelse af den økonomiske ramme hvert år, men kun når Vandsektortilsynet har givet kommunalbestyrelsen meddelelse om, at der i forhold til det konkrete spildevandsforsyningsselskab er anledning til, at kommunalbestyrelsen påser dette i forbindelse med kommende godkendelse.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., at kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, en gang årligt skal godkende de af spildevandsforsyningsselskabets fastsatte kubikmeter-takster og faste bidrag.

Det fremgår endvidere af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 7. pkt., at de godkendte kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., at de fastsatte størrelser på kubikmetertakster og faste bidrag, jf. § 3, stk. 1, skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med reglerne i § 3 a, og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at spildevandsforsynings-

selskabets fastsatte variable og faste vandafledningsbidrag enten vil skulle godkendes eller vil skulle anmeldes, og godkendelse henholdsvis anmeldelse vil skulle ske i overensstemmelse med spildevandsbetalingslovens § 3 a, og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede affattelse af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, vil indebære, at de gældende § 3, stk. 1, 5. og 6. pkt., ophæves i § 3, stk. 1. Begrundelsen for disse forslag er, at de gældende § 3, stk. 1, 5. og 6. pkt., foreslås at indgå i § 3 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Baggrunden for forslaget om, at størrelsen på kubikmeter-takster og faste bidrag skal enten godkendes eller som noget nyt anmeldes, er, at det er vurderet, at der kan være tilfælde, hvor godkendelse hvert år ikke er nødvendig. Der henvises til den foreslåede § 3 a, stk. 5, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Baggrunden for forslaget om, at godkendelse og anmeldelse skal ske i overensstemmelse med § 3 a og regler udstedt i medfør deraf, er, at det ud fra erfaringerne med nuværende praksis er vurderet, at den kommunale godkendelsesordning kan styrkes ved, at der fastsættes mere klare regler om godkendelsesordningen. Der henvises til den foreslåede § 3 a, stk. 1 og 3, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne herom.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 2. pkt., at de gældende kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Forslaget svarer til den gældende bestemmelse i § 3, stk. 1, 7. pkt., og forslaget til affattelse af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, indebærer således, at det gældende § 3, stk. 1, 7. pkt., bliver til § 3, stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at såvel godkendte som anmeldte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og eventuelt fast vandafledningsbidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside. Såfremt der fastsættes regler efter den foreslåede bemyndigelse i § 3 a, stk. 3, 2. pkt., om spildevandsforsyningsselskabers midlertidige fastsættelse af kubikmetertakster og faste bidrag uden kommunalbestyrelsens godkendelse, vil disse takster og bidrag også skulle være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Begrundelsen for forslaget om tilgængelighed af spildevandsforsyningsselskabets fastsatte størrelser på takster og bidrag er, at spildevandsforsyningsselskabets tilsluttede forbrugere til enhver tid vil kunne finde oplysninger om spildevandsforsyningsselskabets gældende priser.

Til nr. 8

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbe-

talingslovens § 3, stk. 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelse af forskellige kubikmetertakster og faste bidrag for forskellige geografiske områder, herunder om, hvad der anses for at være særlige tilfælde efter stk. 1.

Det foreslås, at der i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 8, som 2. pkt., indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere kan fastsætte regler om, hvor ofte et spildevandsforsyningsselskab som minimum skal fastsætte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og størrelsen af det faste vandafledningsbidrag, om opkrævningsperiodens varighed og om, at fastsættelsen skal ske for kalenderår, samt regler om form og indhold af spildevandsforsyningsselskabers takstblade.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 8, 2. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvor ofte spildevandsforsyningsselskaber som minimum vil skulle fastsætte størrelsen på kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og på det eventuelle faste vandafledningsbidrag. Den foreslåede indsættelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 8, 2. pkt., vil desuden medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om opkrævningsperiodens varighed og om at fastsættelsen skal ske for kalenderår. Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 8, 2. pkt., vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere om form og indhold af spildevandsforsyningsselskabers takstblade.

Begrundelsen for forslaget om, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvor ofte de nævnte takster og bidrag som minimum skal fastsættes, er, at forslaget til spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 7, vil indebære, at kravet om, at selskaberne årligt skal fastsætte kubikmetertakster for vandafledningsbidraget, vil blive ophævet i loven. Fastsættelse af krav om, hvor hyppigt selskaberne som minimum vil skulle fastsætte takster og bidrag, i en bekendtgørelse i stedet for som i dag i loven vil indebære en mulighed for, at der i de nærmere regler i en bekendtgørelse kan fastsættes mere samlet og mere klare regler om sammenhængene mellem vandselskabets takst- og bidragsfastsættelse og kommunalbestyrelsens godkendelse.

Begrundelsen for forslaget om muligheden for at fastsætte regler om, at et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og størrelsen af det eventuelle faste vandafledningsbidrag for et kalenderår, er, at spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, vil få fastsat deres økonomiske rammer for en periode, der følger kalenderåret. I forhold til de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen inden godkendelse vil skulle påse, at et spildevandsforsyningsselskab fastsatte takster og bidrag forventes at kunne overholde reguleringen med økonomiske rammer, kan der være behov for, at fastsættelsen af takster og bidrag sker for

en periode, der svarer til den periode, som den økonomiske rammeregulering følger.

Fastsættelse af regler om, at et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte de nævnte takster og bidrag for et kalenderår, kan anvendes for en gruppe af spildevandsforsyningsselskaber som f.eks. spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3.

Det forventes, at der i første omgang vil blive fastsat krav om, at fastsættelsen skal ske for hvert kalenderår for spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Fastsættelse af regler herom vil ikke være til hinder for, at spildevandsforsyningsselskabet i løbet af kalenderåret fastsætter og får godkendt eller anmelder nye takster og bidrag for den resterende del af kalenderåret, hvis selskabet har behov for dette.

Det er endvidere hensigten, at der for øvrige spildevandsforsyningsselskaber i første omgang vil blive fastsat, at et spildevandsforsyningsselskab mindst en gang årligt skal fastsætte størrelsen på takster på vandafledningsbidrag. Dette vil indebære, at der ikke er et krav om, at en opkrævningsperiode skal være præcist et år. Det vil dermed blive tydeligere, at en opkrævningsperiode kan være mindre end et år, hvis der er anledning til dette, men ikke mere end 12 måneder.

Forslaget om at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om form og indhold af spildevandsforsyningsselskabers takstblade vil indebære, at ministeren vil kunne fastsætte krav om, hvad der som minimum skal fremgå af takstbladet og krav til udformningen. Forslaget svarer til den i dag gældende bemyndigelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 7, og forslaget er på den baggrund begrundet i, at det er vurderet hensigtsmæssigt, at reglerne i spildevandsbetalingsloven på dette punkt tilnærmes til reglerne i vandforsyningsloven.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til spildevandsforsyningsselskabernes manglende overholdelse af regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den bemyndigelse, der foreslås indført med dette forslag til spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 8, 2. pkt.

Til nr. 9

Det foreslås at indsætte fire nye bestemmelser i spildevandsbetalingsloven: § 3 a-§ 3 d.

(Til § 3 a)

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., at kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, en gang årligt skal godkende de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmeter-

takster og det eventuelle faste vandafledningsbidrag. Der er i gældende regler ikke fastsat nærmere eksplicite regler om kommunalbestyrelsens godkendelse.

Det forudsættes, at der i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., ligger et krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse som hovedregel skal ske inden den opkrævningsperiode, hvori taksterne og bidragene skal opkræves.

Det forudsættes endvidere, at kommunalbestyrelsens opgave i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., omfatter, at kommunalbestyrelsen påser, at vandafledningsbidrag er fastsat under overholdelse af hvile i sig selv-princippet. Det forudsættes endvidere, at kommunalbestyrelsens opgave vedrørende overholdelsen af hvile i sig selv-princippet omfatter både kravet om nødvendigheden af udgifterne og kravet om, at indtægter og udgifter skal balancere over en årrække. I forhold til nødvendigheden af et spildevandsforsyningsselskabs udgifter omfattes både typen af udgifter og typen af aktiviteter, som konkrete udgifter vedrører, og størrelsen på disse konkrete udgifter. Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 3.3.1.1.

Det forudsættes desuden, at kommunalbestyrelsens opgave i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., omfatter, at kommunalbestyrelsen påser, at takster er fastsat under overholdelse af øvrige regler i spildevandsbetalingsloven om fastsættelse af størrelsen på takster og bidrag, herunder bestemmelsen i lovens § 3, stk. 1, 3. pkt., om geografisk differentieret takster.

Det forudsættes også, at kommunalbestyrelsens opgave i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., omfatter at påse, at et spildevandsforsyningsselskab, hvis det er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, har fastsat takster og faste bidrag under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af vandsektorlovens § 6 eller § 6 a.

Kommunalbestyrelsen skal også forholde sig til situationer, hvor den bliver opmærksom på, at et spildevandsforsyningsselskab i tidligere år har afholdt udgifter, der ikke lovligt kunne afholdes og dermed ikke lovligt kunne indregnes i takster og faste bidrag i henhold til spildevandsbetalingsloven. Det er ikke nærmere reguleret i dag, hvordan der skal rettes op på sådanne forhold. Almindeligvis vil de fremtidige takster og faste bidrag blive nedsat, således at der sker en udligning, og de ulovligt opkrævede takster og faste bidrag på denne måde over en periode tilbageføres til vandselskabets forbrugere. Kommunalbestyrelsen skal således inddrage sådanne forhold i forbindelse med afgørelse om godkendelse af fremadrettede takster og faste bidrag.

Det fremgår af spildevandsbetalingslovens gældende § 3, stk. 1, 6. pkt., at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner.

Ifølge gældende bestemmelser i spildevandsbetalingsloven har kommunalbestyrelsen ikke pligt til at orientere Forsyningssekretariatet om nogen af kommunalbestyrelsens afgørelser om spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens regler.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., at kubikmetertakster, der er fastsat i medfør af § 3, stk. 1, og fast vandafledningsbidrag, der er fastsat i medfør af § 2 a, stk. 7, skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. § 3 a, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at den tidligere gældende § 3, stk. 1, 5. pkt., flyttes til § 3 a, stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen i forslaget til § 3 a, stk. 1, 1. pkt., i spildevandsbetalingsloven samles hermed i forslaget til § 3 a sammen med andre bestemmelser, der regulerer kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende selskabets takster og faste bidrag.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., vil desuden indebære, at de kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og det eventuelle faste vandafledningsbidrag, som spildevandsforsyningsselskabet fastsætter, vil skulle godkendes af kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med bestemmelserne fastlagt med forslaget til stk. 2, som der henvises til i forslaget til stk. 1.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 2. pkt., at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 3 a, stk. 3, og regler udstedt i medfør af § 3 c.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at kommunalbestyrelsens afgørelse om den fastsatte størrelse på kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og det eventuelle faste vandafledningsbidrag, der er fastsat for den kommende opkrævningsperiode, vil skulle træffes i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 3 a, stk. 3, og regler udstedt i medfør af § 3 c.

Begrundelsen for forslaget om, at godkendelse skal ske i overensstemmelse med nærmere fastsatte regler er, at der har vist sig at være behov for mere klare regler om grundlaget for kommunalbestyrelsen afgørelser om godkendelse eller afslag. Der henvises til den foreslåede § 3 a, stk. 3, og den foreslåede § 3 c, jf. bemærkningerne hertil nedenfor.

Det foreslås, at der i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 3. pkt., indsættes, at kubikmetertakster og faste bidrag dog ikke skal godkendes, såfremt fastsættelsen anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. § 3 a, stk. 2, i henhold til regler udstedt i medfør af § 3 a, stk. 5, og regler udstedt i medfør af § 3 c.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 3. pkt., vil medføre, at kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og det eventuelle faste vandafledningsbidrag ikke skal godkendes af kommunalbestyrel-

sen, såfremt spildevandsforsyningsselskabets fastsættelse er lovligt anmeldt til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2, i henhold til regler udstedt i medfør af § 3 a, stk. 5, og regler udstedt i medfør af § 3 c.

Begrundelsen for forslaget om, at kravet om godkendelse kan ændres til et krav om anmeldelse, er, at nuværende praksis vedrørende godkendelsesordningen har vist, at der i nogle tilfælde kan anvendes en anmeldelsesordning, der administrativt er mere enkel for både vandselskaber og kommuner end den nuværende ordning med årlige forudgående godkendelser. Der henvises til den foreslåede § 3 a, stk. 5, i spildevandsbetalingsloven, jf. bemærkningerne herom nedenfor.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 1. pkt., at det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevandet, der godkender eller modtager anmeldelse efter § 3 a, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., der nyaffattes som foreslået under lovforslagets § 3, nr. 7, indsættes i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 1. pkt. Denne flytning er begrundet i et hensyn til i forslaget til § 3 a i spildevandsbetalingsloven at samle bestemmelser, der regulerer kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende godkendelse af spildevandsforsyningsselskabets fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 1. pkt., vil endvidere indebære, at spildevandsforsyningsselskaber kan foretage anmeldelse i henhold til reglerne herom, jf. § 3 a, stk. 5, til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand.

Begrundelsen for dette forslag er, at det sikres, at kommunalbestyrelsen i alle kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, skal godkende spildevandsforsyningsselskabets fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag, eller skal modtage anmeldelser af kubikmetertakster og faste bidrag.

Det foreslås at indsætte i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 2. pkt., at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand fra flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender takster og faste bidrag eller modtager anmeldelse for de øvrige kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at den tidligere gældende § 3, stk. 1, 6. pkt., flyttes til den nye § 3 a, stk. 2, 2. pkt. Derudover foreslås det at »« ændres til »fra« i forhold den tidligere bestemmelse.

Baggrunden for denne flytning er, at regler om kommunal-

bestyrelsens opgaver vedrørende godkendelse af takster og bidrag samles i § 3 a. Begrundelsen for ændringen af »i« til »fra« at præcisere at det afgørende er hvorfra spildevandet modtages og ikke hvilken kommune spildevandet modtages i. Der tilsigtes med ændringen af »i« til »fra« ingen ændringer i gældende retstilstand.

Forslaget er endvidere en konsekvens af, at der med forslaget til spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 5, som noget nyt indføres mulighed for anmeldelse i stedet for godkendelse. Derudover er flytningen begrundet i et hensyn til at samle bestemmelser om, hvilken kommunalbestyrelse som godkender eller modtager anmeldelse.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 2. pkt., der vil blive flyttet fra § 3, stk. 1, 6. pkt., samt ændret som følge af forslaget om anmeldelse, vil indebære, at kommunalbestyrelserne har mulighed for at aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender taksterne eller modtager anmeldelse for alle kommuner (sideordnet delegation). F.eks. vil det kunne aftales, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender takster eller modtager anmeldelse for alle kommuner, eller at alle kommunalbestyrelser vil skulle være enige om godkendelse af taksterne eller fører tilsynet med anmeldte takster for alle kommuner, også selv om der er indført differentierede takster. Kommunernes delegationskompetence forudsættes udnyttet ved, at de respektive kommunalbestyrelser indgår en aftale, hvori rækkevidden af kompetencefordelingen og om eventuelt ophør af aftalen om delegation udtrykkeligt er fastsat.

Det bemærkes, at hvis vandselskabet vælger at indsende fast vandafledningsbidrag til kommunalbestyrelsens godkendelse i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., uden samtidig indsendelse af størrelsen på kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag, vil det kunne fastsættes, at kommunalbestyrelsens godkendelsesopgave ikke i alle tilfælde skal omfatte, at kommunalbestyrelsen påser overholdelse af hvile i sig selv-princippet.

Det foreslås, at der i spildevandsbetalingslovens § 3 a, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 3 a, stk. 1, herunder om fordeling af kompetence mellem kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om den kommunale afgørelse om godkendelse af variabelt og eventuelt fast vandafledningsbidrag efter § 3 a, stk. 1.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, 1. pkt., om nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1, er, at en mere klar regulering vedrørende godkendelsesordningen vil medføre, at kommunerne får bedre muligheder for at øge ensartetheden i sammenlignelige sager og gennemsigtigheden i de kommunale afgørelser i forhold til spildevandsforsy-

ningsselskabernes overholdelse af reglerne om fastsættelse af størrelsen på variabelt og eventuelt fast vandafledningsbidrag, herunder overholdelsen af f.eks. hvile i sig selv-princippet og andre bestemmelser om, hvad spildevandsforsyningsselskabet kan indregne i vandafledningsbidrag. En mere klar regulering af formål og krav vedrørende kommunalbestyrelsens godkendelse vil bedst kunne fastsættes i en bekendtgørelse.

Formålet med godkendelse eller anmeldelse af takster eller faste bidrag, der er fastsat af spildevandsforsyningsselskabet, og med de regler, der fastsættes i medfør af bemyndigelsen, vil bl.a. være, at sikre en effektiv kontrol af spildevandsforsyningsselskabets overholdelse af betalingsregler i spildevandsbetalingsloven. Det vil desuden bl.a. være formålet at sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed i forhold til spildevandsforsyningsselskabers opkrævning af vandafledningsbidrag.

Bemyndigelsen vil indebære, at der i medfør af § 3 a, stk. 3, 1. pkt., vil skulle fastsættes regler om, hvilke regler kommunalbestyrelsen skal påse overholdelsen af som led i godkendelsen af vandafledningsbidragene. Hensigten er at gøre det klart, at kommunalbestyrelsens opgave fortsat vil være at udføre en legalitetskontrol, og at gøre det klart, hvilke reglers overholdelse, der vil indgå i kommunalbestyrelsens legalitetskontrol.

Forslaget vil have den virkning, at det f.eks. vil kunne fastsættes, at kommunalbestyrelsen skal godkende størrelsen på kubikmetertakster vedrørende det variable vandafledningsbidrag, såfremt kommunalbestyrelsen har konstateret, at vandselskabet har indsendt de påkrævede oplysninger, og såfremt det er konstateret, at vandafledningsbidrag er fastsat i overensstemmelse med de regler, der i bekendtgørelsen fastlægges som betingelse for at kommunalbestyrelsen kan godkende vandafledningsbidrag. En sådan udmøntning vil indebære, at det vil blive tydeliggjort, at kommunalbestyrelsen vil kunne træffe afgørelse om godkendelse, når kommunalbestyrelsen forinden har påset overensstemmelse med de nærmere fastlagte regler om fastsættelse af bidragsstørrelser. Konsekvensen vil endvidere f.eks. kunne være, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne nægte godkendelse, hvis alle regler, som er omfattet af legalitetskontrollen, er opfyldt af vandselskabet ved fastsættelsen af størrelsen på kubikmetertakster og faste bidrag.

I medfør af forslaget til § 3 a, stk. 3, 1. pkt., vil ministeren kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og eventuelt fast vandafledningsbidrag skal påse, at takster og bidrag er fastsat i overensstemmelse med en godkendt betalingsvedtægt og i overensstemmelse med de i spildevandsbetalingsloven gældende betalingsregler om fastsættelse af størrelsen på vandafledningsbidrag samt eventuelle betalingsregler fastsat i medfør af loven. Betalingsreglerne om variable kubikmetertakster for vandafledningsbidraget omfatter i denne sammenhæng navnlig spildevandsbetalingslovens § 1 og § 3

og regler udstedt i medfør heraf. Det bemærkes, at kommunalbestyrelsens godkendelse af overholdelsen af betalingsreglerne kan omfatte inddragelse af spildevandsbetalingslovens øvrige relevante bestemmelser, herunder f.eks. lovens formålsbestemmelser i det omfang disse har betydning for betalingsreglerne. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1.1.

Det forventes, at der ved den første udmøntning af bemyndigelsen fastlægges krav om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte takster og faste bidrag vil skulle påse, at fastsættelsen er i overensstemmelse med en godkendt betalingsvedtægt samt i overensstemmelse med nærmere fastlagte betalingsregler i spildevandsbetalingsloven.

Bemyndigelsen vil således bl.a. kunne anvendes til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens afgørelse vedrørende spildevandsforsyningsselskabers fastsættelse af takster og bidrag i overensstemmelse af hvile i sig selv-princippet. Dette omfatter såvel kravet om, at alene nødvendige udgifter indregnes i takster og bidrag, som kravet om balance over en årrække, og herunder omfatter det også kontrol med spildevandsforsyningsselskabets opsparede midler i form af en rimelig driftskapital til uforudsete driftsudgifter og opsparing til planlagte investeringer.

De foreslåede ændringer af forståelsen af hvile i sig selv-princippet, jf. afsnit 3.3.1., hvorefter hvile i sig selv-princippet på vandområdet skal opgøres efter et kontantprincip, vil betyde at kommunalbestyrelsens kontrol med kravet om balance over en årrække som udgangspunkt kan ske ved, at kommunalbestyrelsen påser, at der er sammenhæng mellem udvikling i likviditet og opgørelse af opsparede midler til fremtidige, planlagte investeringer, hensættelser til fremtidige udgifter på baggrund af en kendt forpligtelse og opretholdelse af en nødvendig driftskapital. Kommunalbestyrelsen vil således skulle påse, at spildevandsforsyningsselskabet ikke oparbejder en stor opsparing, som ikke er begrundet i et behov for at henlægge midler til planlagte investeringer.

Det er ved den første udmøntning bl.a. hensigten at fastsætte regler om betingelser for godkendelse i tilfælde, hvor afgørelser truffet af Vandsektortilsynet om omkostninger, som spildevandsforsyningsselskabet ikke lovligt har kunnet afholde eller ikke lovligt har kunnet indregne i takster og faste bidrag, fremsendes til kommunalbestyrelsen. Ministeren vil i medfør af forslaget f.eks. kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af takster og faste bidrag indsendt af vandsektorlovsselskaber konkret skal påse, om der er budgetteret med afholdelse af udgifter, der er omfattet af en sådan meddelelse fra Vandsektortilsynet, og om disse udgifter i så fald kan indregnes i henhold til spildevandsbetalingslovens betalingsregler. De meddelelser fra Vandsektortilsynet, der fremsendes til kommunalbestyrelsen, kan f.eks. vedrøre afgørelser truffet i henhold til vandsektorlovens regler om markedsmæssighed eller tilknyttet virksomhed eller afgørelser om økonomiske rammer, hvor der f.eks. er blevet givet afslag på tillæg til dækning af omkostninger, som selskabet ikke lovligt kan afholde,

og omkostninger, som ikke må takstfinansieres, eller hvor sådanne omkostninger har ført til fradrag i rammen. Der kan også være tale om en meddelelse efter omkostningsbekendtgørelsens regler i § 11, 3. pkt., om orientering af kommunalbestyrelsen om, at et spildevandsforsyningsselskab har afholdt eller planlægger at afholde en udgift, som ikke lovligt kan indregnes i takster og bidrag efter omkostningsbekendtgørelsen.

For så vidt angår vurderingen af, om en udgift lovligt kan indregnes i takster og bidrag efter spildevandsbetalingsloven, vil der være tilfælde, hvor både kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet er kompetente til at træffe afgørelse. Kommunalbestyrelsen træffer således afgørelser i forbindelse med godkendelser af takster og bidrag, mens Vandsektortilsynet træffer afgørelser i forbindelse med udmeldingen af økonomiske rammer for vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, og kan herunder f.eks. give afslag på tillæg til dækning af omkostninger, som ikke må indregnes i takster og bidrag i henhold til spildevandsbetalingsloven. Begge myndigheder vil således have kompetence til at vurdere lovligheden af selskabers udgifter i henhold til spildevandsbetalingsloven og må forventes i visse tilfælde at komme til at forholde sig til lovligheden af de samme udgifter i et spildevandsforsyningsselskab.

I denne sammenhæng henvises til bemærkningerne til forslaget til vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra c, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, hvoraf det fremgår, at det er hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet kan træffe afgørelse om at give afslag på tillæg og foretage fradrag i rammen, hvis Vandsektortilsynet bliver opmærksom på en omkostning, som tilsynet vurderer, ikke lovligt kan afholdes af vandselskabet eller takstfinansieres i henhold til spildevandsbetalingsloven. Dette gælder både de omkostninger, hvor Vandsektortilsynet generelt er tillagt tilsynsrollen, som det efter gældende ret er tilfældet i forhold til omkostningsbekendtgørelsen, og omkostninger, hvor tilsynsforpligtelsen generelt ligger hos kommunalbestyrelsen som led i godkendelsen af vandselskabets bidrag. Det gælder også, selv om kommunalbestyrelsen har godkendt takster og faste bidrag på baggrund af et budget, hvori de pågældende omkostninger indgår, eller i øvrigt har fundet, at de pågældende omkostninger kunne takstfinansieres.

Kommunalbestyrelsen vil i forbindelse med, at den påser, om budgetterede udgifter kan indregnes i takster og faste bidrag, skulle lægge de afgørelser til grund, som Vandsektortilsynet har truffet i henhold til vandsektorlovgivningen om lovligheden af tilknyttet virksomhed eller markedsmæssighed af aftaler, da kommunalbestyrelsen ikke er kompetent myndighed i forhold til vandsektorlovens bestemmelser herom.

I tilfælde, hvor Vandsektortilsynet har givet meddelelse til kommunalbestyrelsen om en omkostning, som tilsynet har vurderet ikke lovligt kunne indregnes i takster og bidrag efter spildevandsbetalingsloven, vil kommunalbestyrelsen imidlertid ikke på dette punkt være bundet af Vandsektortil-

synets afgørelse, medmindre der er tale om Vandsektortilsynets afgørelse efter omkostningsbekendtgørelsen, men det antages, at kommunalbestyrelsen normalt vil lægge Vandsektortilsynets vurdering til grund i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt en omkostning lovligt har kunnet indregnes i takster og bidrag i medfør af spildevandsbetalingsloven, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, herunder f.eks. at der er oplysninger i sagen, som kommunalbestyrelsen behandler, som ikke har indgået i sagen i Vandsektortilsynet.

I medfør af forslaget til § 3 a, stk. 3, 1. pkt., vil ministeren også kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen fremadrettet ikke vil være kompetent til at træffe afgørelser i forbindelse med godkendelse af takster og bidrag for spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, med henblik på at rette op på, at der tidligere er opkrævet takster og bidrag fra forbrugerne i strid med spildevandsbetalingsloven.

Begrundelsen herfor er, at der med kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet ellers vil være to sideordnede myndigheder, der ville kunne træffe hver sin afgørelse vedrørende de samme takster og bidrag, der tidligere er opkrævet i strid med spildevandsbetalingsloven. Derved kunne der opstå risiko for, at spildevandsforsyningsselskabet blev pålagt at tilbageføre de samme midler to gange.

Det er derfor hensigten at fastsætte regler om, at hvis spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, har anvendt midler til formål, der ikke måtte indregnes i takster og bidrag, skal dette fremover udlignes via fradrag i selskabets økonomiske ramme som beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19, vedrørende udmøntningen af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra c, og ikke via en kommunal afgørelse i forbindelse med godkendelser af takster og bidrag efter spildevandsbetalingsloven.

Det forventes på den baggrund, at den foreslåede bemyndigelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, 1. pkt., vil skulle bruges til at afskære kommunalbestyrelsen fra at træffe afgørelse om afslag på godkendelse i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., med den begrundelse, at spildevandsforsyningsselskabet tidligere har afholdt udgifter, som spildevandsforsyningsselskabet ikke lovligt kunne afholde, eller i øvrigt har indregnet udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i takster eller bidrag efter spildevandsbetalingsloven, jf. nærmere afsnit 3.3.1.1. Dette gælder også i sager om godkendelse af takster og bidrag, som kommunalbestyrelsen måtte have genoptaget.

Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor et spildevandsforsyningsselskab midlertidigt fastsætter og opkræver takster og bidrag uden kommunalbestyrelsens godkendelse, jf. de regler, der påtænkes udstedt med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, 2. pkt. Bemyndigelsen i forslaget til § 3 a, stk. 3, 1. pkt., forventes ikke anvendt til at afskære kommunalbestyrelsen

fra at træffe afgørelse om afslag på godkendelse i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen finder, at der i disse foreløbige opkrævninger har været indregnet udgifter, der ikke kan indregnes i takster og bidrag efter spildevandsbetalingsloven, jf. nærmere afsnit 3.3.1.1.

I medfør af forslaget til § 3 a, stk. 3, 1. pkt., vil ministeren endvidere kunne fastsætte regler om, i hvilke tilfælde kommunalbestyrelsen for vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, skal påse, at fastsættelsen af takster og faste bidrag sker under overholdelse af den indtægtsramme, eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Det nuværende system, hvor kommunalbestyrelsen hvert år skal påse overholdelsen af den fastsatte indtægtsramme eller regnskabsmæssig kontrolramme, vurderes at være svært at administrere for kommunerne og at give anledning til dobbeltkontrol mellem Forsyningssekretariatet og kommunerne, jf. nærmere afsnit 3.3.1.2. Bemyndigelsen vil derfor f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen som led i takstgodkendelsen ikke skal påse den forventede overholdelse af indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme for et konkret selskab, medmindre kommunalbestyrelsen har modtaget en meddelelse fra Vandsektortilsynet om, at der i forhold til det konkrete selskab er anledning til, at kommunalbestyrelsen påser dette i forbindelse med kommende godkendelse. Hermed kan kommunalbestyrelsen pålægges en pligt til at påse den forventede overholdelse af den økonomiske ramme i forhold til de konkrete selskaber, hvor den fleksibilitet mellem de enkelte år, der er indbygget i reguleringen med økonomiske rammer, er overskredet, jf. den påtænkte kontrolordning omhandlet som beskrevet i afsnit 3.2.1. og bemærkningerne til det foreslåede § 8, nr. 3, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Ved den første udmøntning af bemyndigelsen forventes det således, at det vil blive fastsat, at kommunalbestyrelsen alene vil skulle påse, om den økonomiske ramme for det kommende år kan forventes overholdt, hvis Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om fradrag i rammen for det eller de følgende år, fordi vandselskabet har overskredet fleksibiliteten i rammesystemet, og Vandsektortilsynet har sendt meddelelse herom til kommunen. Det forventes således, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 b vil blive fastsat regler om, at Vandsektortilsynet vil skulle give meddelelse til kommunen i de tilfælde, hvor selskabet i foregående år har overskredet sine økonomiske rammer i et omfang, så den fleksibilitet mellem de enkelte år, der er indbygget i rammereguleringen, er overskredet, jf. den påtænkte kontrolordning beskrevet i afsnit 3.2.1., og Vandsektortilsynet derfor har foretaget fradrag i rammen for det følgende år.

Det forventes, at Vandsektortilsynets meddelelse til kommunen bl.a. vil skulle indeholde oplysning om størrelse af den økonomiske ramme for det følgende kalenderår. Der henvi-

ses til lovforslagets § 1, nr. 30, og bemærkningerne hertil vedrørende den foreslåede § 11 b i vandsektorloven. Efter modtagelse af afgørelsen fra Vandsektortilsynet vil selskabet i forbindelse med indsendelse af takst til kommunalbestyrelsens godkendelse skulle indsende en redegørelse til kommunen om den forventede overholdelse af rammen. Kommunen vil skulle påse, at vandselskabet har indsendt denne redegørelse til kommunen om, hvordan rammen for det kommende kalenderår forventes overholdt, ved siden af de oplysninger, der i øvrigt skal indsendes vedrørende bl.a. overholdelse af hvile i sig selv-princippet, herunder oplysninger om budget. Ved den første udmøntning forventes, at det vil blive fastsat, at kommunalbestyrelsen vil skulle påse, at vandselskabets økonomiske ramme for det kommende år må forventes overholdt. Kommunen vil således skulle påse, at selskabets samlede indtægter fra takster og bidrag tillagt andre forventede indtægter, som skal indtægtsføres i medfør af reguleringen med økonomiske rammer, f.eks. indtægter fra salg, forpagtning, udlejning eller lignende af overskudskapacitet i vandselskabets anlæg, salg af overskuds- eller biprodukter og salg af energi, finansielle indtægter og overskud fra tilknyttet virksomhed, ikke forventes at overstige vandselskabets økonomiske ramme for det kommende kalenderår tillagt forventede nye tillæg og forventede ændringer i IPO.

Det er endvidere hensigten at fastsætte, at kommunalbestyrelsen i sin afgørelse vil skulle tage hensyn til, hvis et vandselskab for et år har fastsat bidrag og takster med henblik på at komme i balance i forhold til kontrolsystemet for de økonomiske rammer, som påtænkes indført, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne dertil, selvom det betyder, at der ikke i forhold til hvile i sig selv-princippet er balance det pågældende år. I givet fald vil dette skulle udlignes de følgende år, så kravet om balance over en årrække overholdes.

Det er ikke hensigten med forslaget at ændre på, at kommunalbestyrelsen skal afvise at godkende bidrag og takster, såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at spildevandsforsyningsselskabets fastsatte bidrag og budgetterede øvrige indtægter sammenholdt med de budgetterede udgifter og øvrige oplysninger ikke kan understøtte, at spildevandsforsyningsselskabet opfylder balancekravet. Det vil i så fald fortsat være op til spildevandsforsyningsselskabet, om det for at opnå kommunalbestyrelsens godkendelse vil ændre de fastsatte bidrag og takster eller de budgetterede udgifter m.v. Vandselskabet vil i den sammenhæng skulle sikre sig, at andre bindende krav fortsat overholdes, herunder også en eventuel udmeldt indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, inklusive eventuelle forventede nye tillæg og IPO.

Kommunalbestyrelsen vil således fortsat ikke på grund af manglende overholdelse af balancekravet kunne bestemme, at bidrag og takster skal fastsættes til en bestemt størrelse.

I medfør af forslaget til § 3 a, stk. 3, 1. pkt., vil ministeren endvidere kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte takster

og faste bidrag skal påse overensstemmelsen med miljø- og forsyningsregler i miljøbeskyttelsesloven. Ved den første udmøntning af bemyndigelsen er det ikke hensigten at fastsætte regler herom.

Bemyndigelsen i forslaget til § 3 a, stk. 3, 1. pkt., vil desuden kunne anvendes til at fastsætte regler om procedure- og sagsbehandlingsmæssige regler for kommunalbestyrelsens afgørelse efter forslaget til § 3 a, stk. 1.

Bemyndigelsen vedrørende nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse vil f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at de nævnte takster og bidrag skal være godkendt af eller anmeldt til kommunalbestyrelsen inden opkrævningsperiodens begyndelse. Bemyndigelsen vil desuden kunne anvendes til at fastsætte et krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse i henhold til den foreslåede § 3 a, stk. 1, skal ske inden for en bestemt frist efter spildevandsforsyningsselskabets indsendelse af fastsatte takster og faste bidrag. Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte fristregler over for nærmere definerede grupper af spildevandsforsyningsselskaber som f.eks. spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Sådanne fristregler kan bidrage til at sikre, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de indsendte takster og bidrag inden den påtænkte opkrævningsperiode.

Der vil endvidere kunne fastsætte regler, der skal sikre, at kommunalbestyrelsens afgørelse for spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3 ikke træffes, før Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om selskabets økonomiske ramme og dermed bl.a. afklaret, hvorvidt kommunalbestyrelsen vil skulle påse den forventede overholdelse af den økonomiske ramme for det følgende år. Det vil kunne ske ved f.eks. at fastsætte, at kommunalbestyrelsen skal sikre sig, at Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om den økonomiske ramme, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om takster og bidrag, eller at kommunalbestyrelsens afgørelse tidligst kan træffes inden et nærmere fastsat tidspunkt. Det vil endvidere kunne sikres ved at fastsætte krav til vandselskabets oplysningspligter i medfør af forslaget til § 3 c, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 9. Formålet er at sikre, at Vandsektortilsynets afgørelser om økonomiske rammer, i det omfang de giver anledning til, at kommunalbestyrelsen skal påse særlige forhold, herunder den forventede overholdelse af rammen for det kommende år eller indregning af specifikke, kan nå at blive inddraget i den kommunale afgørelse i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, inden afgørelse om takst eller bidrag træffes.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, 2. pkt., indsættes, at klima-, energi og forsyningsministeren også kan fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabers midlertidige fastsættelse af kubikmetertakster og faste bidrag uden kommunalbestyrelsens godkendelse efter § 3 a, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens

§ 3 a, stk. 3, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabers midlertidige fastsættelse af kubikmetertakster og faste bidrag uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse efter stk. 1, 1. pkt.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, 2. pkt., er, at der på grund af spildevandsforsyningsselskabers forsyningspligt kan være behov for midlertidige opkrævninger i f.eks. tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen mod forventning ikke har truffet afgørelse om godkendelse inden opkrævningsperiodens begyndelse.

Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabers midlertidige opkrævninger og om eventuel udligning, hvis kommunalbestyrelsen efterfølgende træffer afgørelse om afslag på godkendelse, eller hvis kommunalbestyrelsen på anden vis ikke har truffet afgørelse om godkendelse inden opkrævningsperiodens begyndelse. Dette kan f.eks. også omfatte visse tilfælde, hvor vandselskabet påklager kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til spildevandsforsyningsselskabers manglende overholdelse af regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den bemyndigelse, der foreslås indført med dette forslag til spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, 1. og 2. pkt.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 4, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til § 3 a, stk. 1, og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at et spildevandsforsyningsselskab omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i takster og bidrag i medfør af spildevandsbetalingsloven.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 4, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til § 3 a, stk. 1, og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at et spildevandsforsyningsselskab, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, har afholdt udgifter, som efter kommunalbestyrelsens vurdering ikke kan indregnes i takster og bidrag i medfør af spildevandsbetalingsloven. Dette vil også kunne omfatte tilfælde, hvor der er oplysninger, der tyder på, at der er takstfinansieret udgifter til tilknyttet virksomhed eller ikke-markedsmæssige aftaler.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 4, er, at der i forhold til Vandsek-

tortilsynets opgavevaretagelse kan være behov for oplysninger fra kommunalbestyrelserne. Det gælder f.eks. Vandsektortilsynets opgaver med at træffe afgørelser om vandselskabers økonomiske rammer m.v., herunder fastsætte fradrag i rammen med henblik på at tilbageføre tidligere opkrævede midler, som ikke kunne indregnes i takster og bidrag, til forbrugerne, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 3, 1. pkt., og Vandsektortilsynets opgaver med at føre tilsyn med reglerne om tilknyttet virksomhed og aftalers markedsmæssighed.

Det kan således være relevant at give meddelelse f.eks. om kommunale afgørelser om afslag på godkendelser af bidrag eller om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen er blevet opmærksom på, at et vandselskab tidligere har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i takster og bidrag i medfør af spildevandsbetalingsloven.

Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse fastsætter regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere Vandsektortilsynet om visse af kommunalbestyrelsens afgørelser om afslag på godkendelse af bidrag fastsat af spildevandsforsyningsselskaber. Det vil være relevant for vandselskaber, som er omfattet af vandsektorloven. Der vil f.eks. kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal orientere Vandsektortilsynet om afgørelser om afslag på godkendelse af fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag med en begrundelse om, de fastsatte takster og bidrag på baggrund af udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i takster og bidrag i medfør af spildevandsbetalingsloven.

Desuden er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at et vandselskab, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, tidligere har afholdt udgifter, som vandselskabet ikke lovligt kunne afholde, eller i øvrigt har indregnet udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i takster og bidrag i medfør af spildevandsbetalingsloven. Kommunalbestyrelsen kan f.eks. blive opmærksom på sådanne udgifter i forbindelse med godkendelse af fremadrettede bidrag, hvis de tidligere afholdte udgifter fremgår af dokumenter, f.eks. tidligere års årsregnskab, der er indsendt i forbindelse med godkendelse af bidrag fastsat for kommende opkrævningsperiode. Kommunalbestyrelsen kan også blive opmærksom på sådanne udgifter, ved at den modtager en henvendelse herom fra f.eks. en forbruger. Orienteringen af Vandsektortilsynet vil ske med henblik på, at oplysningerne kan inddrages i Vandsektortilsynets afgørelser og tilsyn efter vandsektorloven og omkostningsbekendtgørelsen. For vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, vil orienteringen endvidere skulle ske med henblik på, at Vandsektortilsynet kan sikre, at udgifter tilbageføres til selskabets forbrugere via fradrag i selskabets økonomiske ramme.

Der vil desuden kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse det til Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen bliver bekendt med oplysninger, der er

relevante i en sag, som den har modtaget en meddelelse om fra Vandsektortilsynet, og hvor de oplysninger, som kommunalbestyrelsen er kommet i besiddelse af, ikke har indgået i Vandsektortilsynets sagsbehandling.

Der vil endvidere kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse til Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen har truffet en anden afgørelse om lovligheden af en udgiftspost end Vandsektortilsynet.

Det er desuden bl.a. hensigten at fastsætte, at kommunalbestyrelsen skal oplyse det, hvis en afgørelse, som kommunalbestyrelsen har truffet og orienteret Vandsektortilsynet om, bliver påklaget, og hvis klage tillægges opsættende virkning, og oplyse om resultatet af klagesagen.

Der vil i medfør af bestemmelsen også kunne blive fastsat regler om, at der skal ske orientering af Vandsektortilsynet eller andre myndigheder i andre relevante tilfælde.

Bestemmelsen giver desuden mulighed for at fastsætte regler om, hvilke oplysninger kommunalbestyrelsen skal give Vandsektortilsynet i forbindelse med orienteringen. Der vil være tale om oplysninger, som Vandsektortilsynet har brug for, for at varetage tilsynets opgaver.

Såfremt en kommunalbestyrelse har delegeret sin godkendelseskompetence til en anden kommunalbestyrelse, vil orienteringspligten påhvile den kommunalbestyrelse, der er delegeret til, jf. den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 2. pkt.

De afgørelser og oplysninger, der fastsættes regler om videregivelse af, vil i visse tilfælde kunne indeholde personoplysninger. Kommunalbestyrelsen vil forud for videregivelsen bl.a. konkret skulle overveje, om videregivelsen er nødvendig for at opfylde formålet med videregivelsen i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Under alle omstændigheder forudsættes det, at kommunalbestyrelsen iagttager de almindelige forvaltningsretlige og persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 a, *stk. 5, 1. pkt.*, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at kravet om godkendelse, jf. § 3 a, stk. 1, fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 5, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. § 3 a, stk. 1, ikke gælder i

tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 5, 1. pkt., er, at der kan være tilfælde, hvor en forudgående godkendelse ikke er nødvendig.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 5, 1. pkt., vil have den virkning, at der kan fastsættes regler om, at spildevandsforsyningsselskaber kan vælge at anmelde kubikmetertakster og faste bidrag. Hvis de fastsatte betingelser for anmeldelse er opfyldt, vil selskabet ikke skulle afvente kommunalbestyrelsens godkendelse inden selskabet kan opkræve de anmeldte takster og bidrag. Takster og bidrag, der anmeldes i overensstemmelse med reglerne om anmeldelse, er dermed ikke godkendt af kommunalbestyrelsen. Virkningen vil være, at spildevandsforsyningsselskabet vil kunne opkræve taksten eller bidraget for kommende opkrævningsperiode uden godkendelse. Det vil dog kunne fastsættes, at vandselskabet tidligst kan opkræve de anmeldte takster og bidrag et fastsat antal uger efter anmeldelse.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 5, 2. *pkt.*, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i den forbindelse vil kunne fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af fastsatte kubikmeter-takster og faste bidrag, herunder regler om indeksregulering.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 5, 2. *pkt.*, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om bl.a. betingelser for et spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af fastsatte kubikmeter-takster og faste bidrag, herunder regler om hvilken indeksregulering, der skal indgå som en anmeldelsesbetingelse. Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 5, 2. *pkt.*, finder også anvendelse ved senere tilpasninger af anmeldte ordninger.

Der henvises til afsnit 3.3.1.3. om fastsættelse af betingelser for anmeldelse, og om konsekvenserne af et spildevandsforsyningsselskabs eventuelle anmeldelse i strid med anmeldelsesbetingelserne.

Det vil f.eks. kunne fastsættes, at en betingelse for anmeldelse er, at størrelsen på de anmeldte takster og bidrag ikke er ændret siden sidste godkendelse eller anmeldelse ud over ændringer som følge af årlig indeksregulering. Der vil kunne fastsættes, at der enten skal være indeksreguleret, eller at bidragene ikke må være hævet mere end, hvad indeksreguleringen indebærer. Forslaget vil således kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om indeksregulering, herunder om hvordan indeksregulering skal ske i denne forbindelse. Det vil f.eks. kunne fastsættes, at indeksregulering skal ske efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger eller efter et indeks for pristalsregulering udarbejdet af Vandsektortilsynet efter ØR-bekendtgørelsen.

Det vil endvidere kunne fastsættes, at en betingelse for anmeldelse er, at der ikke er sket væsentlige ændringer i størrelsen på taksten eller bidraget i forhold til det senest godkendte eller anmeldte takster eller bidrag og indeksreguleringen heraf. Forslaget vil ligeledes kunne anvendes til at fastsætte betingelse om, at en ændring i størrelsen på anmeldte takster eller bidrag, set i forhold til sidst godkendte eller anmeldte takster eller bidrag og indeksregulering heraf, skal være mindre end en nærmere fastsat grænse for ændringen. Denne grænse vil f.eks. kunne være, at ændringen i størrelsen på anmeldte takster og bidrag set i forhold til sidst godkendte eller anmeldte takster og bidrag og indeksregulering heraf, skal være mindre end en fastsat konkret procent.

Forslaget vil desuden kunne anvendes til at fastsætte en betingelse om, at der ikke er sket væsentlige ændringer i beregningsgrundlaget for fastsættelsen af takster og bidrag. Væsentlige ændringer i beregningsgrundlaget kan f.eks. vedrøre antallet af tilsluttede forbrugere, forventede debiterede vandmængde samt omkostningsfordeling. Forslaget vil ligeledes kunne anvendes til at fastsætte en betingelse om, at anmeldelse ikke kan ske, hvis antallet af forbrugere har ændret sig mere end en fastsat konkret procent siden det antal, der indgik i beregningsgrundlaget for sidst godkendte eller anmeldte bidrag.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 3 c, stk. 2, og bemærkningerne nedenfor hertil, om bemyndigelse til fastsættelse af regler om indsendelse af oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldelsesbetingelserne.

Det vil også kunne fastsættes, at der under alle omstændigheder skal ske godkendelse inden for et bestemt tidsrum som f.eks. tre år. Desuden vil det kunne fastsættes, at nærmere fastlagte selskaber, f.eks. vandselskaber, som er omfattet af vandsektorloven, i konkrete situationer vil skulle indsende takster og bidrag til godkendelse med de dertil knyttede oplysninger, uanset om anmeldelsesbetingelserne i øvrigt er opfyldt. Det vil f.eks. kunne være tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen skal påse den forventede overholdelse af den økonomiske ramme for det følgende år.

Der vil desuden kunne fastsættes regler om, at kubikmeter-takster og faste bidrag vil skulle sendes til godkendelse, såfremt kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at et spildevandsforsyningsselskab planlægger at afholde udgifter, som ikke lovligt kan afholdes, eller i øvrigt indregner udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i takster og bidrag i medfør af spildevandsbetalingsloven.

Der vil derudover kunne fastsættes regler om tilfælde, hvor det senere, efter at den fastsatte frist for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldelsesbetingelserne er udløbet, viser sig, at anmeldelsesbetingelserne eller betingelser for fastsættelse af takster og bidrag i øvrigt ikke var opfyldt, herunder tilfælde, hvor vandselskabets oplysninger i anmeldelsen har været forkerte eller ufuldstændige. Herunder vil der f.eks.

kunne fastsættes regler om, at takster og bidrag i så fald skal indsendes til godkendelse, eller at takster og bidrag for den følgende opkrævningsperiode ikke vil kunne anmeldes, men skal indsendes til godkendelse, forudsat at kommunalbestyrelsen har givet spildevandsforsyningsselskabet meddelelse om, at kommunalbestyrelsen er i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at der kan rejses spørgsmål ved lovligheden af takster og bidrag, der er anmeldt eller godkendt vedrørende igangværende opkrævningsperiode. Der kan endvidere fastsættes betingelse om indsendelse af erklæring fra spildevandsforsyningsselskabet om, at de anmeldte takster og bidrag er fastsat i overensstemmelse med gældende betalingsregler.

I forbindelse med den første udmøntning af den foreslåede bemyndigelse forventes det, at der vil blive fastsat anmeldelsesbetingelser, som det vil være forholdsvist enkelt for såvel spildevandsforsyningsselskaberne som for kommunalbestyrelsen at anvende. Det forventes, at der vil blive fastsat en betingelse om, at størrelsen på takster og bidrag ikke er ændret siden senest anmeldte eller godkendte bidrag ud over ændringer som følge af eventuel pristalsregulering, jf. den årlige pristalskorrektur, som Vandsektortilsynet senest har offentliggjort, samt betingelse om, at takster og bidrag er godkendt af kommunalbestyrelsen inden for de seneste tre år. Det forventes endvidere, at der ved første udmøntning fastsættes en betingelse om, at spildevandsforsyningsselskabet ikke har modtaget meddelelse fra kommunalbestyrelsen om, at kommunalbestyrelsen er i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at der kan rejses spørgsmål om lovligheden af de takster og bidrag, der er blevet anmeldt eller godkendt for igangværende opkrævningsperiode.

Endelig forventes, at der ved den første udmøntning for spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af reguleringen med økonomiske rammer i vandsektorlovens kapitel 3, fastsættes en betingelse om, at Vandsektortilsynet ikke har truffet afgørelse om fradrag i forsyningens økonomiske ramme for det eller de følgende år, fordi forsyningen har overskredet den fleksibilitet, der er indbygget i rammesystemet efter vandsektorloven. I forhold til selskaber omfattet af vandsektorloven kan det fastsættes, at de nævnte meddelelser fra kommunalbestyrelsen eller fra Vandsektortilsynet ikke må være modtaget inden en nærmere fastsat dato.

(Til § 3 b)

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., at spildevandsforsyningsselskaberne skal udarbejde en betalingsvedtægt med nærmere regler om betalingsordningen, og at denne betalingsvedtægt skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. Spildevandsbetalingsvedtægten kan indeholde bestemmelser af almindelig betydning for spildevandsforsyningen.

Det forudsættes, at alle spildevandsvedtægter og alle ændringer heraf ifølge den gældende bestemmelse i § 3, stk. 2,

1. pkt., i spildevandsbetalingsloven skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Det forudsættes endvidere, at det følger af den gældende § 3, stk. 2, 1. pkt., i spildevandsbetalingsloven, at et spildevandsforsyningsselskab i en betalingsvedtægt kan fastsætte, hvornår et spildevandsforsyningsselskab er berettiget til at opkræve rykkergebyr, renter m.v. Der er i gældende regler ikke fastsat nærmere eksplicitte regler om kommunalbestyrelsens godkendelse i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt.

Det følger af den gældende § 3, stk. 2, 2. pkt., i spildevandsbetalingsloven, at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender betalingsvedtægten for de øvrige kommuner.

Det følger af spildevandsbetalingslovens gældende § 3, stk. 2, 3. pkt., at den godkendte betalingsvedtægt skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, indsættes, at et spildevandsforsyningsselskab skal udarbejde en betalingsvedtægt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, vil medføre, at kravet i den nugældende § 3, stk. 2, 1. pkt., om udarbejdelse af en betalingsvedtægt flyttes til § 3 b, stk. 1. Baggrunden for dette forslag er, at forslaget til den nye § 3 b, vil indeholde de centrale bestemmelser om betalingsvedtægten.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, vil endvidere medføre den indholdsmæssige ændring, at det af § 3 b, stk. 1, alene fremgår, at et spildevandsforsyningsselskab har pligt til at udarbejde en betalingsvedtægt. Baggrunden for dette forslag er, at krav til betalingsvedtægten indhold vil blive fastsat i medfør af den foreslåede § 3 b, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, vil desuden medføre den indholdsmæssige ændring, at det af § 3 b, stk. 1, ikke længere fremgår, at betalingsvedtægten skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. Baggrunden for dette forslag er, at denne bestemmelse fremgår af den foreslåede § 3 b, stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 3, jf. bemærkningerne hertil.

Spildevandsforsyningsselskabet vil skulle overholde de krav til en betalingsvedtægt, der følger af øvrige bestemmelser i forslaget til § 3 b, i forbindelse med udarbejdelse af en betalingsvedtægt.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 1. pkt., indsættes, at en ny betalingsvedtægt og en ændring af en betalingsvedtægt skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. § 3 b, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at kravet i den nugæl-

dende § 3, stk. 2, 1. pkt., om, at en betalingsvedtægt skal godkendes af kommunalbestyrelsen flyttes til § 3 b, stk. 2. Baggrunden for dette forslag er, at forslaget til den nye § 3 b, vil indeholde regler om betalingsvedtægten. Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 1. pkt., vil endvidere indebære at det præciseres, at såvel nye betalingsvedtægter som ændringer af betalingsvedtægter skal godkendes.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 3 b, stk. 5, og regler udstedt i medfør af § 3 c.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 5, og regler udstedt i medfør af den foreslåede § 3 c.

Baggrunden for dette forslag er, at det på baggrund af nuværende praksis vedrørende anvendelse af de nuværende regler er vurderet hensigtsmæssigt, at der i en bekendtgørelse vil kunne fastsættes mere klare regler om grundlaget for kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelse eller afslag på godkendelse af forsyningens betalingsvedtægt eller ændring af betalingsvedtægt. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 3 b, stk. 5, i spildevandsbetalingsloven og bemærkningerne hertil nedenfor, samt til den foreslåede § 3 c i spildevandsbetalingsloven og bemærkningerne hertil nedenfor.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 3. pkt., at en ændring af en betalingsvedtægt dog ikke skal godkendes, såfremt ændringen af betalingsvedtægten anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. § 3 b, stk. 3, i henhold til regler udstedt i medfør af § 3 b, stk. 6, og regler udstedt i medfør af § 3 c.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 3. pkt., vil indebære, at en ændring af en betalingsvedtægt ikke skal godkendes, såfremt ændringen er lovligt anmeldt til kommunalbestyrelsen, jf. § 3 b, stk. 3, i henhold til regler udstedt i medfør af § 3 b, stk. 6, og regler udstedt i medfør af den foreslåede § 3 c.

Begrundelsen for forslaget om, at kravet om godkendelse kan ændres til et krav om anmeldelse er, at nuværende praksis vedrørende godkendelsesordningen har vist, at der i nogle tilfælde kan anvendes en anmeldelseordning, der er administrativt mere enkel end den nuværende godkendelsesordning. Der henvises til den foreslåede § 3 b, stk. 6, i spildevandsbetalingsloven og bemærkningerne nedenfor om betingelserne for at udmønte anmeldelseordningen, samt til den foreslåede § 3 c i spildevandsbetalingsloven og bemærkningerne hertil nedenfor.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 4. pkt., at den gældende betalingsvedtægt skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 4. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 3. pkt., flyttes til spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 4. pkt. Denne flytning er begrundet i et hensyn til at samle de centrale bestemmelser om betalingsvedtægter i den foreslåede § 3 b i spildevandsbetalingsloven.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 4. pkt., vil endvidere indebære, at den gældende betalingsvedtægt skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside. Såfremt der er godkendt eller anmeldt ændringer af betalingsvedtægten, vil disse ændringer også skulle være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Begrundelsen for forslaget er, at spildevandsforsyningsselskabets forbrugere til enhver tid kan finde oplysninger om spildevandsforsyningsselskabets leveringsbetingelser.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, *stk. 3, 1. pkt.*, at det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, der godkender eller modtager anmeldelse efter § 3 b, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 3, 1. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., flyttes til § 3 b, stk. 3, 1. pkt. Denne flytning er begrundet i et hensyn til at samle de centrale bestemmelser om betalingsvedtægter i den foreslåede § 3 b i spildevandsbetalingsloven.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 3, 1. pkt., vil endvidere indebære, at spildevandsforsyningsselskaber kan foretage anmeldelse i henhold til reglerne, jf. § 3 b, stk. 6, til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandet modtages.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 3, 2. *pkt.*, at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand fra flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender nye betalingsvedtægter eller modtager anmeldelse af ændringer af betalingsvedtægter for de øvrige kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 3, 2. *pkt.*, vil indebære, at den nugældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 2. *pkt.*, flyttes til § 3 b, stk. 3, 2. *pkt.* Derudover foreslås det at »i« ændres til »fra« i forhold den tidligere bestemmelse.

Denne flytning er begrundet i et hensyn til at samle de centrale bestemmelser om betalingsvedtægter i den foreslåede § 3 b i spildevandsbetalingsloven. Begrundelsen for ændringen af »i« til »fra« at præcisere at det afgørende er hvorfra spildevandet modtages og ikke hvilken kommune spildevandet modtages i. Der tilsigtes med ændringen af »i« til »fra« ingen ændringer i gældende retstilstand.

Forslaget er endvidere en konsekvens af, at der med forslaget til spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 6, som noget nyt indføres mulighed for anmeldelse i stedet for godkendelse. Derudover er flytningen begrundet i et hensyn til at samle bestemmelser om hvilken kommunalbestyrelse, som godkender eller modtager anmeldelse. Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 3, 2. *pkt.*, vil indebære, at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand fra flere kommuner, kan kommunalbestyrelsen i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender nye betalingsvedtægter eller modtager anmeldelse af ændringer af betalingsvedtægter (sideordnet delegation) for de øvrige kommuner.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 b, *stk. 4*, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om krav til betalingsvedtægter.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 4, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om krav til den i stk. 1, nævnte betalingsvedtægt, som et spildevandsforsyningsselskab skal udarbejde.

Baggrunden for forslaget er, at det ud fra forbrugerbeskyttelseshensyn vurderes hensigtsmæssigt, at der i en bekendtgørelse fastsættes klare bestemmelser om minimumskrav til forsyningens betalingsvedtægt. Det vil kunne øge forbrugerbeskyttelsen, herunder sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed, at der vil kunne fastsættes regler om, at en betalingsvedtægt skal indeholde f.eks. bestemmelser om, hvilke typer af takster, bidrag, renter og gebyrer, som kan opkræves fra forbrugeren.

Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte krav om, at en betalingsvedtægt skal indeholde de nærmere bestemmelser om selskabets forsyningspligt og om forbrugernes ret til forsyning, som selskabet ønsker at fastsætte inden for lovgivningens rammer. Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte krav om, at en betalingsvedtægt skal indeholde bestemmelser om alle eventuelle øvrige nærmere betingelser for forbrugernes ret til forsyning, der er fastsat i overensstemmelse med miljø- og forsyningsregler i miljøbeskyttelsesloven samt betalingsregler i spildevandsbetalingsloven.

Bemyndigelsen vil desuden kunne anvendes til at fastsætte krav om, at en betalingsvedtægt skal indeholde bestemmelser om nærmere opgørelse og opkrævning af takster og bidrag, som spildevandsforsyningsselskabet skal opkræve i henhold til betalingsregler i spildevandsbetalingsloven. Der vil f.eks. kunne fastsættes krav, der indebærer, at det af betalingsvedtægten skal fremgå, hvornår tilslutningsbidrag forfalder, idet spildevandsforsyningsselskabet inden for spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 10, kan vælge tidspunktet.

Det vil i medfør af forslaget endvidere kunne bestemmes, at det af betalingsvedtægten skal fremgå, hvilke typer af takster, bidrag, renter eller gebyrer, som spildevandsforsyningsselskabet kan opkræve af forbrugeren.

selskabet skal og eventuelt vælger at opkræve. Dette omfatter spildevandsforsyningsselskabets opkrævning af eventuelle renter og gebyr, der opkræves i medfør af renteloven. Det vil endvidere kunne bestemmes, at der i betalingsvedtægten skal fastsættes bestemmelser om spildevandsforsyningsselskabets opkrævning af eventuelle renter og gebyrer, der opkræves i medfør af regler fastsat i medfør af forslaget til § 3 b, stk. 7, i spildevandsbetalingsloven og bemærkningerne hertil nedenfor.

I medfør af forslaget vil det kunne bestemmes, at krav fastsat til en betalingsvedtægt er en betingelse for selskabets opkrævning af takster, bidrag, gebyrer og renter.

I medfør af forslaget vil det yderligere kunne bestemmes, at der i betalingsvedtægten skal fastsættes bestemmelser om overholdelse af regler på andre ministeriers område. Det kunne f.eks. være regler om målere på Sikkerhedsstyrelsens område. Fastsættelse af sådanne krav til en betalingsvedtægt vil alene kunne ske efter inddragelse af den relevante ansvarlige myndighed.

I medfør af lovforslaget vil der ligeledes kunne fastsættes regler om, at de i medfør af forslaget til § 3 b, stk. 4, fastsatte krav til en betalingsvedtægt først finder anvendelse efter en passende overgangsperiode, herunder for udvalgte dele af de fastsatte krav.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til manglende overholdelse af regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den bemyndigelse, der foreslås indført med dette forslag til spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 4.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 3 b, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 5, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om de i § 3 b, stk. 2, jf. stk. 3, nævnte afgørelse, herunder om betingelser for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Forslaget er begrundet i, at det forventes at ville kunne forbedre den kommunale godkendelsesordning, hvis der i en bekendtgørelse er fastsat bestemmelser om grundlaget for kommunalbestyrelsens godkendelse eller afslag på godkendelse.

Bemyndigelsen indeholder mulighed for at fastsætte formålsbestemmelser, der fastlægger, at formålet med godkendelses- og anmeldelseskravene er, at sikre en effektiv kontrol af spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af betalingsregler i forhold til fastsættelse af bestemmelser i betalingsvedtægter om opkrævning af takster, bidrag, renter og gebyr. Bemyndigelsen indeholder endvidere mulighed

for at fastsætte bestemmelser om, at formålet med reglerne om godkendelse eller anmeldelse af betalingsvedtægter er at sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed i forhold til forsyningens opkrævninger og anvendelse af leveringsvilkår.

Bemyndigelsen til at fastsætte betingelser vedrørende godkendelsen indeholder endvidere mulighed for at fastsætte regler om, hvilke regler kommunalbestyrelsen skal påse overholdelsen af, for at kunne godkende spildevandsforsyningsselskabets fastsatte betalingsvedtægt. Bemyndigelsen vil således f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens godkendelse forudsætter, at kommunen har påset overensstemmelse med betalingsregler samt miljø- og forsyningsregler i miljøbeskyttelsesloven.

Bemyndigelsen vil i forhold til overensstemmelse med miljø- og forsyningsregler f.eks. kunne anvendes til at fastsætte, at kommunalbestyrelsens godkendelse af en betalingsvedtægt forudsætter, at betingelser vedrørende forsyningsret og pligt er i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens krav, herunder eksempelvis miljøbeskyttelseslovens §§ 28, stk. 4, og 32 b.

Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægten forudsætter, at det er konstateret, at betalingsvedtægten bestemmelser er i overensstemmelse med fastsatte krav til betalingsvedtægten.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 6, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. § 3 b, stk. 2, fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen. Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 6, 1. pkt., vil medføre, at der vil kunne fastsættes regler om, at spildevandsforsyningsselskaber i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen, kan vælge at anmelde en ændring af en betalingsvedtægt.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 6, er, at der kan være tilfælde, hvor en forudgående godkendelse ikke er nødvendig. Der henvises herom til bemærkningerne i 3.3.1.2. og 3.3.1.3. Den foreslåede bemyndigelse kan ikke anvendes til at fastsætte regler om, at en helt ny betalingsvedtægt kan anmeldes.

Ændring af en betalingsvedtægt, der anmeldes i overensstemmelse med reglerne om anmeldelse, er dermed ikke godkendt af kommunalbestyrelsen. Virkningen vil være, at spildevandsforsyningsselskabet kan anvende den anmeldte betalingsvedtægt uden godkendelse. Der kan dog fastsættes krav om, at den anmeldte betalingsvedtægt først kan anvendes efter et fastsat antal uger.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 6, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren i den forbindelse kan fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskab

skabs anmeldelse af en ændring af en tidligere anmeldt eller godkendt betalingsvedtægt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 6, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren i den forbindelse vil kunne fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af en tidligere anmeldt eller godkendt betalingsvedtægt. Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 6, 2. pkt., finder også anvendelse ved senere tilpasninger af anmeldelsesordningen.

Der henvises til afsnit 3.3.1.3. om fastsættelse af betingelser for anmeldelse, og om konsekvenser af, at kommunalbestyrelsen måtte vurdere, at et spildevandsforsyningsselskab har foretaget en anmeldelse uden at anmeldelsesbetingelserne er opfyldt.

I forhold til afgrænsning af bemyndigelsen bemærkes, at det forventes, at bemyndigelsen i forbindelse med første udmøntning vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at et spildevandsforsyningsselskab kan anmelde i tilfælde, hvor ændringen i forhold til en tidligere godkendt betalingsvedtægt alene vedrører forhold, der ikke vedrører spørgsmålet om lovlighed i forhold til de regler, som kommunalbestyrelsen skal påse ved godkendelse. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at en anmeldelse af en ændring i en betalingsvedtægt ikke opfylder betingelserne for anmeldelse, vil kommunalbestyrelsen skulle meddele dette til spildevandsforsyningsselskabet, herunder eventuelt indskærpe over for spildevandsforsyningsselskabet, at selskabet skal indsende til godkendelse. Udstedelse af regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 4-6, som vedrører fastsættelse af regler vedrører reguleringen af områder under miljøministerens ressort, vil dette alene kunne ske efter inddragelse af miljøministeren. Grunden hertil er, at den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler vedrørende betalingsvedtægter og overholdelsen af miljø- og forsyningsregler, der hører under miljøministerens ressort. Dette vil medføre, at de dele af bekendtgørelser, der udstedes i medfør af den foreslåede bestemmelse, som vedrører regulering af områder under miljøministerens ressort, f.eks. om forsyningspligt, forsyningsikkerhed, ledninger m.v., alene vil kunne udstedes efter inddragelse af miljøministeren. Der henvises i øvrigt til omtale heraf i bemærkningerne i afsnit 3.3.1.3. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 10 b i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, og bemærkningerne hertil om kommunalbestyrelsens tilsyn med spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af betingelser for anmeldelse i stedet for indsendelse til godkendelse.

Spildevandsforsyningsselskaber kan opkræve renter og gebyr i henhold til renteloven, i det omfang der er hjemmel i renteloven. Spildevandsforsyningsselskaber kan endvidere opkræve renter og gebyr i henhold til sektorreguleringen i medfør af betalingsvedtægter, der er udstedt og godkendt i medfør af spildevandsbetalingslovens § 3. I forhold til gældende regler i renteloven og i spildevandsbetalingslovens §

3 om betalingsvedtægter, henvises nærmere herom til afsnit 3.3.5.1.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, *stk. 7, 1. pkt.*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs betaling af renter og opkrævning af renter og gebyrer.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 7, 1. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af spildevandsbetalingsloven vil kunne fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabers mulighed for fastsættelse af vilkår i betalingsvedtægter om opkrævning af renter og gebyrer. Der vil i denne forbindelse kunne fastsættes regler om alle typer spildevandsforsyningsselskabers opkrævning af renter og gebyrer, regler om størrelsen på renter og gebyrer samt regler om yderligere spørgsmål vedrørende renter og gebyrer, herunder om fra hvilket tidspunkt, der kan opkræves renter og gebyrer. Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at udstede regler for spildevandsforsyningsselskabers rente- og gebyrkrav, uanset om kravene er på formuerettens område eller ej.

Forslaget indebærer endvidere, at ministeren vil kunne fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabers betaling af renter til ejendomsjere vedrørende eventuelle krav om tilbagebetaling af for meget opkrævet tilslutnings- eller afledningsbidrag, herunder om størrelsen på renter og om yderligere spørgsmål som f.eks. fra hvilket tidspunkt der kræves betaling af rente.

Baggrunden for dette forslag er, at det er hensigtsmæssigt at præcisere regelgrundlaget for spildevandsforsyningsselskabers fastsættelse af vilkår i betalingsvedtægter om opkrævning af renter og gebyrer i medfør af spildevandsbetalingsloven. Formålet er blandt andet at skabe mere klare regler i forhold til renter og gebyrer, herunder i forhold til renter og gebyrer, der opkræves af kommunalt ejet selskaber.

Formålet er endvidere, at der kan fastsættes regler, der sikrer spildevandsforsyningsselskaber henholdsvis ejendomsjere ensartede rentekrav. Der henvises til afsnit 3.3.5.2. om behovet for mere klare regler i spildevandsbetalingsloven.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 7, 1. pkt., vil f.eks. kunne anvendes til at fastlægge regler, der svarer til dem, der følger af renteloven. Der vil således i medfør af den foreslåede bemyndigelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 7, 1. pkt., f.eks. kunne fastsættes regler, der vil indebære, at spildevandsforsyningsselskaber kan fastsætte vilkår i en betalingsvedtægt om opkrævning af renter svarende til størrelsen fastlagt i rentelovens § 5 fra forfaldstidspunktet.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte regler, der vil kunne indebære, at alle spildevandsforsyningsselskaber kan fastsætte vilkår i en betalingsvedtægt om opkrævning af rykker- og inkassogebyrer, der svarer til de gebyrer, der kan opkræves i medfør af rentelovens § 9 b. Forslaget indebærer desuden, at mini-

steren vil kunne fastsætte regler i sektorlovgivningen om spildevandsforsyningsselskabers fastsættelse af vilkår i en betalingsvedtægt om opkrævning af andre gebyrer end rykker- og inkassogebyrer. Dette kan omfatte spildevandsforsyningsselskabers gebyrfinansiering i forhold til levering af ydelser vedrørende f.eks. lukning og åbning af forsyningen, udsendelse af regning i papirform, forgæves kørsel ved aftale og manglende aflæsning. Størrelsen på gebyret i den forbindelse må ikke overstige de gennemsnitlige, rimelige omkostninger, der er direkte forbundet med levering af den særlige ydelse, som gebyret skal dække.

Forslaget indebærer desuden, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabers betaling af renter til ejendomssejere vedrørende eventuelle krav om tilbagebetaling af f.eks. for meget opkrævet tilslutnings eller afledningsbidrag. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om størrelsen på renter og om yderligere spørgsmål som f.eks. fra hvilket tidspunkt, der kræves betaling af rente. Det er hensigten, at sikre ensartede rentevilkår i ensartede situationer, således at hvis spildevandsforsyningsselskabet fastsætter vilkår om f.eks. opkrævning af rente fra forfaldstidspunkt, så vil bemyndigelsen f.eks. kunne bruges til at fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskabet også betale renter til ejendomssejeren fra forfaldstidspunktet.

Endvidere foreslås det i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 7, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at et spildevandsforsyningsselskabs ret til at opkræve renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til regler, der er udstedt i medfør af § 3 b, stk. 7, 1. pkt., forudsætter, at denne ret fremgår af den betalingsvedtægt, der skal udarbejdes i henhold til forslaget til § 3 b, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 7, 2. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte et krav om, at det er en betingelse for et spildevandsforsyningsselskabs opkrævning af renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til regler, der er udstedt i medfør af stk. 7, 1. pkt., forudsætter, at denne ret fremgår af den betalingsvedtægt, der skal udarbejdes i henhold til forslaget til § 3 b, stk. 1. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, hvorvidt størrelsen på renter og gebyrer skal fremgå af betalingsvedtægten.

Begrundelsen for dette forslag er, at det er vurderet hensigtsmæssigt af hensyn til forbrugerbeskyttelse, at der vil være mulighed for at fastsætte regler om, at et spildevandsforsyningsselskabs ret til at opkræve renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til sektorlovgivningen forudsætter, at denne ret fremgår af den betalingsvedtægt, som spildevandsforsyningsselskabet skal udarbejde.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i første omgang vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at det er en betingelse for et spildevandsforsyningsselskabs opkrævning af renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold

til regler, der er udstedt i medfør af spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 7, 1. pkt., at det i spildevandsforsyningsselskabets betalingsvedtægt fremgår, at forsyningen har denne mulighed. I første omgang forventes det ikke, at den foreslåede bemyndigelse i første omgang ikke vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at størrelsen på renter og gebyrer, der opkræves i henhold til renteloven eller sektorlovgivningen, skal fremgå af betalingsvedtægten. Det forventes således i første omgang, at det vil være muligheden for at opkræve typen af renter og gebyrer, der vil skulle fremgå af betalingsvedtægten. Der vil være mulighed for at fastsætte regler om, at det nævnte krav i medfør af § 3 b, stk. 7, 2. pkt., først finder anvendelse efter en passende overgangsperiode.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til spildevandsforsyningsselskabernes manglende overholdelse af regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den bemyndigelse, der foreslås indført med dette forslag til spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 7.

(Til § 3 c)

Der er i dag ingen eksplicitte krav i spildevandsbetalingsloven om, hvilke oplysninger, som spildevandsforsyningsselskaber skal fremsende til kommunalbestyrelsens godkendelse af takster. Det følger dog implicit af kravet om godkendelse, at spildevandsforsyningsselskaber skal fremsende alle nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Efter gældende ret skal de fastsatte kubikmeter takster og faste bidrag ledsages af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om taksterne er fastsat i overensstemmelse med betalingsreglerne, herunder navnlig overholdelsen af hvile i sig selv-princippet og overensstemmelse med spildevandsforsyningsselskabets betalingsvedtægt.

Der er blandt disse nødvendige oplysninger eksempelvis tale om indsendelse af et årsregnskab, budget og en flerårig investeringsplan, såfremt selskabet planlægger at spare op over flere år til planlagte investeringer. Spildevandsforsyningsselskabets indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven, skal endvidere indsendes til kommunalbestyrelsen til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af spildevandsforsyningsselskabets budgetterede indtægter. Eksemplerne er ikke udtømmende.

For så vidt angår kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægter, er der i dag ingen eksplicitte krav i spildevandsbetalingsloven om, hvilke oplysninger der skal fremsendes til kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægten. Det følger dog implicit af kravet om godkendelse, at spildevandsforsyningsselskabet skal fremsende alle nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Efter gældende ret skal spildevandsforsyningsselskabets nye betalingsvedtægt eller ændringer af betalings-

vedtægten ledsages af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om bestemmelserne i betalingsvedtægten er fastsat inden for rammerne af spildevandsbetalingsloven og miljøbeskyttelsesloven.

Kommunalbestyrelsen kan under de gældende regler i dag afslå at godkende de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag eller den fastsatte betalingsvedtægt med henvisning til manglende oplysninger fra spildevandsforsyningsselskabet.

Det foreslås, at indsætte en ny § 3 c, stk. 1, i spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om et spildevandsforsyningsselskabs pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster, bidrag og betalingsvedtægter, jf. § 3 a, stk. 1, og § 3 b, stk. 2:

- 1) Takster og bidrag.
- 2) Betalingsvedtægter.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, stk. 1, nr. 1, vil medføre, at ministeren vil skulle fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs pligt til at indsende de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag, jf. § 3, stk. 1, til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 3 a, stk. 1.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaber skal sende oplysning til kommunalbestyrelsen om størrelsen på de kubikmetertakster og eventuelle faste bidrag, som spildevandsforsyningsselskabet har fastsat for den kommende opkrævningsperiode, med henblik på kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 3 a, stk. 1, samt regler fastsat i medfør af § 3 a, stk. 3.

Den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, stk. 1, nr. 2, vil medføre, at ministeren vil skulle fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs pligt til at indsende den fastsatte betalingsvedtægt, jf. § 3 b, stk. 1, til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 3 b, stk. 2.

Dette omfatter både indsendelse af en ny betalingsvedtægt og ændringer af betalingsvedtægten til kommunalbestyrelsen.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaber skal sende nye betalingsvedtægter, herunder ændringer af godkendte eller anmeldte betalingsvedtægter, til kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 3 b, stk. 2, samt regler fastsat i medfør af § 3 b, stk. 3.

Den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, stk. 1, nr. 3, vil medføre, at ministeren vil skulle fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs pligt til at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige til brug for kommunalbesty-

relsens godkendelse af kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaberne skal ledsage deres fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag i medfør af § 3 c, stk. 1, nr. 1, med de nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Disse oplysninger kan f.eks. omfatte datoer for seneste godkendelse eller anmeldelse, mens dokumenter f.eks. kan omfatte årsregnskab, budget og investeringsplan. Oplysningerne og dokumenterne vil skulle benyttes til brug for kommunalbestyrelsens afgørelse om de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrags overholdelse af betalingsreglerne i spildevandsbetalingsloven, herunder hvile i sig selv-princippet m.v.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte krav til indsendelse af nødvendige oplysninger, som vil omfatte alle spildevandsforsyningsselskaber, uanset selskabets størrelse. Der vil dog være mulighed for, at ministeren vil kunne fastsætte differentierede pligter for indsendelse af oplysninger og dokumenter i medfør den foreslåede bemyndigelse.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse således kunne differentiere oplysningspligter, f.eks. på baggrund af spildevandsforsyningsselskabernes størrelse opgjort ud fra selskabernes årlige debiterede vandmængder. Differentierede oplysningspligter vil f.eks. kunne indebære, at mindre vandselskaber ikke skal indsende visse oplysninger og dokumenter, eller at kravene til de enkelte oplysninger og dokumenter bliver mindre omfattende. Der vil endvidere kunne fastsættes differentierede oplysningspligter på baggrund af type af vandselskab.

Formålet med at kunne fastsætte differentierede oplysningspligter er blandt andet at sikre, at mindre spildevandsforsyningsselskabers økonomi og ressourceforbrug ikke bliver væsentligt belastet ved afgivelse af oplysninger eller hvor oplysningerne udelukkende vedrører større spildevandsforsyningsselskaber.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse kunne tydeliggøre hvilke oplysninger som er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens afgørelse om størrelsen på kubikmetertakster og faste bidrag og deres overensstemmelse med reglerne i betalingsreglerne og spildevandsforsyningsselskabets betalingsvedtægt. Det vil kunne medføre en tydeliggørelse af de nødvendige oplysninger, som i dag er gældende ret.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, stk. 1, nr. 3, kunne fastsætte krav til indsendelse om en række oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af kubikmetertakster og faste bidrag. Disse oplysninger og dokumenter vil være nødvendige for at kommunalbestyrelsen kan udføre en legalitetskontrol af de fastsatte takster og bidrags overholdelse af hvile i sig selv-

princippet. Bemyndigelserne vil således kunne anvendes til at fastsætte krav om indsendelse af oplysninger, der er nødvendige for, at kommunalbestyrelsen kan påse, at der ikke afholdes unødvendige udgifter, samt at vandselskaberne ikke opbygger unødvendige opsparede midler. Disse oplysningspligter vil desuden afspejle, at hvile i sig selv-princippet skal forstås som et kontantprincip, jf. afsnit 3.3.1.2. og 3.3.1.3.

Ved nødvendige oplysninger og dokumenter forstås f.eks. en begrundelse for de fastsatte takster og bidrag. Herunder vil kunne indgå et krav om, at spildevandsforsyningsselskabet skal kunne begrunde sagligt og objektivt for differentierede takster, såfremt spildevandsforsyningsselskabet fastsætter geografisk differentierede kubikmetertakster i medfør af den foreslåede § 3, stk. 1, 3. pkt., i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 7. Ministeren vil med bemyndigelsen endvidere kunne fastsætte krav om, at spildevandsforsyningsselskabet skal indsende en kort forklaring for baggrunden for ændrede eller uændrede takster og bidrag i forhold til seneste godkendte eller anmeldte takster.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse endvidere kunne fastsætte nærmere krav til de enkelte, nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse, herunder krav til indholdet af regnskab, budget, investeringsplan m.v. Dette kan eksempelvis være krav om, at spildevandsforsyningsselskabets indsendte budget vedrører en særlig periode, at budgettet skal opdeles på særskilte budgetter eller at spildevandsforsyningsselskabets forventede opsparede midler skal angives. Der vil desuden kunne fastsættes krav om at spildevandsforsyningsselskabet skal indsende de forventede indtægter, f.eks. i budgettet. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at beregningsgrundlaget for de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag skal fremsendes til kommunalbestyrelsen, f.eks. oplysninger om spildevandsforsyningsselskabets forventede debiterede vandmængder til brug for beregning af kubikmetertaksterne. Der vil ligeledes kunne stilles krav om, at vandselskabets planlagte udvidelser eller renoveringer i den kommende årrække angives i investeringsplanen eller budgettet, herunder med oplysninger om planlagte og igangværende udvidelser, renoveringer eller andre større periodevis vedligeholdelsesopgaver af anlæg og ledningsnet inden for kloakeringsområdet eller andre større anlægsarbejder, tidshorizonten og investeringsbeløbene for investeringerne, samt hvor stor andel af investeringen, som finansieres af opsparede midler.

Bemyndigelsen omfatter desuden muligheden for at fastsætte krav om indsendelse af oplysninger om omfanget af spildevandsforsyningsselskabets opsparede midler i form af f.eks. likviditet, som en del af investeringsplanen, budgettet eller som en særskilt oversigt. Den foreslåede bemyndigelse giver desuden mulighed for at fastsætte krav om vandselskabets indsendelse af en plan for afvikling af opsparede midler, såfremt de opsparede midlers anvendelse ikke er oplyst af vandselskabet. Dette kan f.eks. være i form af en redegørelse, som beskriver årsagen til de opsparede midler,

samt hvorledes og hvornår vandselskabet vil afvikle de opsparede midler. Der vil endvidere kunne fastsættes krav om redegørelse for, hvorledes spildevandsforsyningsselskabet planlægger at opfylde balancekravet i situationer, hvor spildevandsforsyningsselskabet ikke overholder balancekravet i en periode. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at det indsendte årsregnskab skal ledsages af en erklæring afgivet af en revisor, som er omfattet af revisorloven, om nærmere regler for udarbejdelse af en revisorerklæring og revisorinstruks, samt om krav vedrørende oplysninger om hvorvidt et regnskab er revideret af en revisor. Disse oplysninger vil skulle anvendes af kommunalbestyrelsens godkendelse af opfyldelsen af balancekravet i hvile i sig selv-princippet, herunder at hvile i sig selv-princippet skal forstås som et kontantprincip, jf. afsnit 3.3.1.2. og 3.3.1.3.

Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om indsendelse af oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens konkrete kontrol foranlediget af afgørelser truffet af Vandsektortilsynet, f.eks. i henhold til reglerne om genberegning eller fradrag i de økonomiske rammer, reglerne om markedsmæssighed af aftaler eller reglerne om tilknyttet virksomhed. Dette omfatter bl.a., at der kan fastsættes yderligere krav til budgettet, samt indsendelse af en redegørelse. Kommunalbestyrelsen kan således påse, om vandsektorlovsselskabers budgetterede udgifter indeholder omkostninger, der er omfattet af Vandsektortilsynets meddelte afgørelser m.v. i henhold til vandsektorlovgivningen, og om disse i så fald kan indregnes i taksterne og bidragene i henhold til betalingsreglerne i spildevandsbetalingsloven eller er ulovlige efter omkostningsbekendtgørelsens § 11. Med den foreslåede bemyndigelse vil der endvidere kunne fastsættes pligt til at vandselskabet skal indsende oplysninger og dokumenter, f.eks. i form af en redegørelse, om bl.a. forventede nye tillæg og forventede ændringer i IPO, såfremt Vandsektortilsynet har orienteret kommunalbestyrelsen om, at vandselskabet har fået fradrag i rammen for det følgende år, fordi de har haft negativ differencesaldo i 3 år i træk.

Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om pligt til indsendelse af oplysninger om Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om vandselskabets økonomiske ramme til brug for afklaring af, hvorvidt kommunalbestyrelsen vil skulle påse den forventede overholdelse af rammen for det følgende år, for vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om pligt til indsendelse af oplysninger om Vandsektortilsynet har eller ikke har truffet afgørelse vil skulle indsendes sammen med de øvrige oplysningspligter eller på et senere tidspunkt. Dette vil skulle sikre, at kommunalbestyrelsen ikke træffer afgørelse før f.eks. Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om den økonomiske ramme. Der henvises i øvrigt til forslaget til § 3 a, stk. 3, 1. pkt., og bemærkningerne hertil.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse endvidere kunne fastsætte nærmere krav til de enkelte, nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægter. Ministeren vil kunne

fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaber skal ledsage deres fastsatte betalingsvedtægt med de nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægtens overholdelse af spildevandsbetalingsloven og miljøbeskyttelsesloven. Dette kan omfatte oplysninger, som har været relevante for spildevandsforsyningsselskabets fastsættelse af vilkår i betalingsvedtægten. Dette omfatter f.eks. at spildevandsforsyningsselskabet fremhæver eller markerer ændringerne i den ændrede betalingsvedtægt siden seneste godkendte eller anmeldte betalingsvedtægt, at de konkrete vilkår, som vedrører betalingsreglerne angives eller fremhæves, eller at spildevandsforsyningsselskabet oplyser om betalingsvedtægten fraviger fra brancheorganisationers gældende standardiserede vejledninger for vandsektoren, herunder med begrundelse for fravigelsen.

Formålet med den foreslåede bemyndigelse efter § 3 c, stk. 1, nr. 3, er, at kommunalbestyrelsen får adgang til ensartede kategorier af oplysninger og dokumenter. Den foreslåede bemyndigelse efter stk. 1 vil medføre, at spildevandsforsyningsselskaber og kommunalbestyrelser opnår større klarhed i forhold til, hvilke oplysninger og dokumenter, der skal indsendes til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter. Formålet med de foreslåede bemyndigelser er endvidere, at kommunalbestyrelsen kan få bedre mulighed for at påse, at der ikke afholdes unødvendige udgifter, samt at vandselskaberne ikke opbygger unødvendige opsparede midler.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 c, *stk. 2*, at indsætte en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets mulighed for og pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte takster, bidrag og betalingsvedtægter, jf. § 3 a, stk. 5, og § 3 b, stk. 6:

- 1) Takster og bidrag.
- 2) Betalingsvedtægter.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn.

Den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, stk. 2, *nr. 1*, vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets mulighed for og pligt til at indsende de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag, jf. § 3, stk. 1, til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte kubikmetertakster og faste bidrag i medfør af den foreslåede anmeldelsesordning i § 3 a, stk. 5.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaber skal sende oplysning til kommunalbestyrelsen om størrelsen på de kubikmetertakster og eventuelle faste bidrag, som spildevandsforsyningsselskabet har fastsat for den kommende opkrævningsperiode, med henblik på kommunalbestyrelsens tilsyn i medfør af § 3 a, stk. 5.

Den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, stk. 2, *nr. 2*, vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets mulighed for eller pligt til at indsende den fastsatte betalingsvedtægt, jf. § 3 b, stk. 1, til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte betalingsvedtægter i medfør af den foreslåede anmeldelsesordning i § 3 b, stk. 6.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaber skal sende ændrede betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsens tilsyn, hvor ændringen opfylder forudsætningerne efter regler fastsat i medfør af § 3 b, stk. 6, om den foreslåede anmeldelsesordning.

Den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, stk. 2, *nr. 3*, vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets mulighed for og pligt til at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter.

Dette forudsætter, at spildevandsforsyningsselskabet benytter muligheden for at anmelde kubikmetertakster, faste bidrag og ændringer af betalingsvedtægten.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaberne skal ledsage deres anmeldte kubikmetertakster og faste bidrag af de nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn af, om der kan ske gyldig anmeldelse af kubikmetertakster og faste bidrag. Disse oplysninger kan f.eks. omfatte datoer for seneste godkendelse eller anmeldelse, mens dokumenter f.eks. kan omfatte et budget, oplysninger om størrelsen af eventuelle ændringer udover den pristalskorrektion, der er foretaget, oplysninger om det indeks for prisudvikling, der er anvendt til pristalskorrektionen, samt erklæring eller oplysning om, at der ikke er sket væsentlige ændringer i grundlaget for fastsættelse af størrelsen på kubikmetertakster og faste bidrag siden seneste godkendelse eller anmeldelse. Der kan endvidere fastsættes betingelse om indsendelse af erklæring fra spildevandsforsyningsselskabet om, at de anmeldte bidrag er fastsat i overensstemmelse med gældende betalingsregler. Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte krav om oplysninger om Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om fradrag i spildevandsforsyningsselskabets økonomiske ramme for det eller de følgende år.

Bemyndigelsen omfatter endvidere mulighed for at fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaberne skal indsende oplysninger om f.eks. en forklaring eller erklæring af, at ændringerne i betalingsvedtægten alene omfatter vilkår, der ikke vedrører overensstemmelsen med betalingsregler i spildevandsbetalingsloven eller miljø- og forsyningsregler i miljøbeskyttelsesloven. Bemyndigelsen omfatter endvidere, at spildevandsforsyningsselskabet fremhæver eller markerer ændringerne i den ændrede betalingsvedtægt siden seneste godkendte eller anmeldte betalingsvedtægt. Disse oplysning-

ger skal benytte stil brug for kommunalbestyrelsens tilsyn af, om der kan ske gyldig anmeldelse af betalingsvedtægter.

Bemyndigelserne efter § 3 c, stk. 2, knytter sig til den foreslåede anmeldelsesordning, jf. § 3 a, stk. 5, og § 3 b, stk. 6, og den konkrete udmøntning af oplysningskravene vil afhænge af den første udmøntning af de foreslåede anmeldelsesbetingelser. Der henvises derfor til bemærkninger til de foreslåede § 3 a, stk. 5, og § 3 b, stk. 6, i spildevandsbetalingsloven.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 c, *stk. 3*, at indsætte en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om frister for indsendelse af takster, bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter i medfør af § 3 c, stk. 1 og 2.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskabet skal indsende de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag eller den fastsatte betalingsvedtægt i medfør af den foreslåede bemyndigelse efter § 3 c, stk. 1, nr. 1 og 2, inden for en bestemt frist, f.eks. inden kommende opkrævningsperiode. Der kan endvidere fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen efter anmodning i konkrete tilfælde kan give tilladelse til, at spildevandsforsyningsselskabet indsender kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægt inden for en frist, der er kortere end den generelt fastsatte frist. Dette omfatter både indsendelse af kubikmetertakster, faste bidrag eller betalingsvedtægt til enten godkendelse eller anmeldelse efter § 3 c, stk. 1 og 2.

Ministerens vil endvidere kunne fastsætte forskellige frister for indsendelsen af kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter til godkendelse eller anmeldelse for visse grupper af spildevandsforsyningsselskaber.

Der forventes ved første udmøntning ikke, at være behov for at differentiere oplysningspligter eller frister efter størrelsen på eller typen af spildevandsforsyningsselskaber, men dette behov kan opstå på et senere tidspunkt, når regler er trådt i kraft.

Formålet med at kunne fastsætte regler om nærmere tidsfrister er, at sikre at kommunalbestyrelsen får tilstrækkelig tid til at behandle godkendelses- og anmeldelsessagerne for kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter, samt for forbrugerne at kende vandpriserne og vilkårene i betalingsvedtægten i tilstrækkelig tid før opkrævningsperiodens begyndelse eller betalingsvedtægtens ikrafttræden.

Kommunalbestyrelsen har i dag få muligheder for at tilvejebringe oplysninger, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter, hvor spildevandsforsyningsselskabet ikke fremsender alle nødvendige oplysninger. Kommunalbestyrelsen kan under de gældende regler afslå at godkende spildevandsforsyningsselskabets fastsatte kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægt med henvisning til manglende oplysninger. Kommunalbestyrelsen har dog ikke yder-

ligere muligheder for at tilvejebringe oplysninger og dokumenter fra spildevandsforsyningsselskabet.

Kommunalbestyrelsen har efter gældende regler i spildevandsbetalingsloven ingen generel mulighed for at tilvejebringe oplysninger fra spildevandsforsyningsselskabet. Kommunalbestyrelsen kan dog efter miljøbeskyttelseslovens § 72 anmode den, der er ansvarlig for en virksomhed, der kan give anledning til forurening, at give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurderingen af forureningen og for eventuelle afhjælpende eller forebyggende foranstaltninger. Reglerne giver dog ikke tydeligt mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan indhente oplysninger, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af de fastsatte kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 c, *stk. 4*, at indsætte en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskab eller et spildevandsforsyningsselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med spildevandsforsyningsselskabet, om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster og bidrag, jf. § 3 a, stk. 1.

Bemyndigelsen medfører, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan påbyde et spildevandsforsyningsselskab at fremsende nødvendige oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag, jf. § 3 a, stk. 1, og regler udstedt i henhold til § 3 a, stk. 3.

Bemyndigelsen medfører endvidere, at ministeren vil kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for at påbyde spildevandsforsyningsselskabets koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med spildevandsforsyningsselskabet at fremsende oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af spildevandsforsyningsselskabets fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag.

Kommunalbestyrelsens påbud vil være en forvaltningsretlig afgørelse og manglende efterlevelse af et påbud vil føre til afvisning af godkendelse af takster og bidrag. Såfremt et koncern- eller interesseforbundet selskab ikke efterlever et påbud om fremsendelse af oplysninger og dokumenter, vil det kun kunne medføre afvisning af godkendelse af takster og bidrag, såfremt der også er meddelt påbud til spildevandsforsyningsselskabet. Det forventes, at kommunalbestyrelsen indgår i forudgående dialog med selskabet, inden et påbud meddeles til selskabet.

Det forudsættes, at koncern- og interesseforbundne parter skal forstås på samme måde som i de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 19, stk. 8, § 19, stk. 10, nr. 6, og §

22 a. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 35, 36 og 39, og bemærkningerne hertil.

Det forventes, at regler udstedt i medfør af bemyndigelsen i § 3 c, stk. 4, bliver anvendt således, at kommunalbestyrelsen vurderer, om fremsendelse af yderligere konkrete oplysninger og dokumenter er nødvendig for kommunalbestyrelsens godkendelse ved den konkrete sagsbehandling. Der vil være tale om en konkret vurdering af forholdene for det enkelte selskab. Kommunalbestyrelsen vil ikke kunne påbyde tilvejebringelse af oplysninger og dokumenter, som kommunalbestyrelsen allerede er i besiddelse af, eller som kommunalbestyrelsen indhenter og modtager i medfør af de fastsatte oplysningspligter i § 3 c, stk. 1. Kommunalbestyrelsen vil således kunne påbyde fremsendelse af andre oplysninger og dokumenter, som ikke er fastsat som en særlig oplysningspligt efter bemyndigelsen i § 3 c, stk. 1, men som kommunalbestyrelsen finder nødvendige til brug at påse taksternes og bidragenes overensstemmelse med bl.a. betalingsreglerne og spildevandsforsyningsselskabets betalingsvedtægt. Som udgangspunkt vil der være tale om eksisterende oplysninger og dokumenter, som selskabet allerede er i besiddelse af, men der kan – inden for rimelige og proportionale rammer – også være tale om, at selskabet skal fremskaffe konkrete oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse ved den konkrete sagsbehandling.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte regler, om at kommunalbestyrelsen f.eks. vil kunne kræve oplysninger og dokumenter fra koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med spildevandsforsyningsselskabet til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af om der planlægges afholdelse af en bestemt udgift, der er omfattet af en meddelelse fra Vandsektortilsynet i henhold til § 11 i omkostningsbekendtgørelsen, herunder om oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens kontrol af om der er indgået ikke-markeds-mæssige aftaler, som ikke må takstfinansieres. Muligheden for, at kommunalbestyrelsen at påbyde selskaber kan fremsende oplysninger angår alle vandselskaber.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 c, stk. 5, at indsætte en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskab om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægter, jf. § 3 b, stk. 2.

Ministerens vil med den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, stk. 5, kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan påbyde spildevandsforsyningsselskaber at fremsende yderligere konkrete og nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af fastsatte betalingsvedtægter og deres overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven og spildevandsbetalingsloven, jf. § 3 b, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 3 b, stk. 5. Kommunalbestyrelserne vil f.eks. kunne indhente oplysninger, som har været relevant for spildevandsforsyningsselskabets fastsættelse af vilkår i

betalingsvedtægten. Eksempler på sådanne oplysninger omfatter blandt andet referater af bestyrelsesmøder, hvor betalingsvedtægten er vedtaget.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger for § 3 c, stk. 4, om ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for meddelelse af påbud om fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag.

De foreslåede bemyndigelser efter § 3 c, stk. 4 og 5, vil medvirke til at sikre, at kommunalbestyrelsen har de tilstrækkelige muligheder for at kunne indhente de nødvendige oplysninger for at kunne udføre godkendelsesopgaven efter § 3 a, stk. 1 og 3, og § 3 b, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede klagebestemmelser i de foreslåede §§ 8 og 8 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 10-12, om muligheden for at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser om påbud efter § 3 c, stk. 4 og 5.

Det bemærkes, at tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 3 c vil være omfattet af den foreslåede kommunale tilsynspligt i medfør af den foreslåede § 10 b.

Det bemærkes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren med den foreslåede § 10 c, vil kunne fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler, der er fastsat i medfør af forslaget til § 3 c.

Det bemærkes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved anvendelsen af de foreslåede bemyndigelser i § 3 c skal tage højde for, at reglerne fastsættes i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt. Det vil blandt andet betyde, at meddelelse af påbud til selskaberne om fremsendelse af oplysninger kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige og hvis anvendelsen af påbud står i et rimeligt forhold til formålet. Det indebærer, at der ikke kan fastsættes regler, som væsentligt belaster selskabernes økonomi og ressourceforbrug ved afgivelse af oplysninger, samt at der skal foretages en proportionalitetsvurdering af såvel behovet for indhentelse af oplysninger, som metoden og formen.

De fastsatte oplysningspligter afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som følger af bl.a. retssikkerhedslovens § 10. Kommunalbestyrelsens administration af de fastsatte regler vil skulle ske under iagttagelse af forbuddet mod selvinkriminering og de almindelige forvaltningsretlige regler.

I de fleste tilfælde vil indsendelse af oplysninger og dokumenter, som vil skulle foretages i medfør af de fastsatte regler, ikke indeholde personoplysninger, men det kan være tilfældet. I så fald vil reglerne skulle fastsættes i overensstemmelse med de almindelige persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Under alle omstændigheder forudsættes det, at kommunalbestyrelsen ved administrationen af de fastsatte regler iagttager de persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Der henvises desuden til den foreslåede § 10 i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, og bemærkningerne hertil, om bemyndigelse til at fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af spildevandsbetalingsloven eller regler fastsat i medfør af spildevandsbetalingsloven, skal ske digitalt, samt bemyndigelse til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme særlige digitale formater, som kubikmetertakster, faste bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter skal fremsendes i.

(Til § 3 d)

I den gældende spildevandsbetalingslov er der ikke fastsat bestemmelser vedrørende vandbranchens organisationers eventuelle standardiserede vejledninger, der vedrører et spildevandsforsyningsselskabs fastsættelse af takster, bidrag og betalingsvedtægter.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 d, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandbranchens organisationers indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører et spildevandsforsyningsselskabs fastsættelse af takster, bidrag og betalingsvedtægter, til myndigheder på ministeriets område.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 d, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at vandbranchens organisationer pålægges pligt til at indsende egne standardiserede vejledninger om spildevandsforsyningsselskabers fastsættelse af bidrag, takster og betalingsvedtægter til nærmere fastsatte myndigheder, herunder indsendelse for eksempel i rimelig tid inden udstedelse. Forslaget vil alene kunne anvendes til at fastsætte regler om indsendelse af standardiserede vejledninger, som vandbranchens organisationer måtte udarbejde af egen drift. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke forudsætter, at den fastsatte pligt til indsendelse omfatter både vejledninger om bidrag, takster og betalingsvedtægter. Der kan således fastsættes pligt til indsendelse i forhold til f.eks. standardiserede vejledninger om betalingsvedtægter, uden at det samme sker i forhold til standardiserede vejledninger om bidrag og takster.

I forhold til forslaget til spildevandsbetalingslovens § 3 d, herunder begrundelsen herfor, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.3.4.

Forslaget vil have den virkning, at indsendelsen vil indebære, at myndighederne vil skulle vurdere de indsendte vejledninger i henhold til myndighedernes ulovbestemte til-

synspligt. Det skal endvidere bemærkes, at det forventes, at sektormyndigheden primært vil have en dialog med organisationerne i forhold til eventuel uoverensstemmelse med lovgivning på sektormyndighedens område. Det bemærkes, at det ikke forventes, at sektormyndighederne pålægges pligt til løbende tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 d vil ikke ændre på, hvordan konkurrencelovens § 6 om konkurrencebegrænsende aftaler og § 11 om misbrug af dominerende stilling vil finde anvendelse i forhold til brancheorganisationers standardiserede vejledninger for vandsektoren. Den foreslåede bestemmelse vil derfor ikke ændre på, at der alene kan udarbejdes vejledning i det omfang, det kan ske inden for rammerne af konkurrencelovgivning.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 d, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 d, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder end myndigheder inden for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område.

Baggrunden for forslaget er, at der i branchens vejledninger kan være bestemmelser, der vedrører spørgsmål inden for andre ministeriers ressortområder, herunder vedrørende miljø- og forsyningssspørgsmål, sikkerhedsforskrifter, rentespørgsmål m.v. I det omfang der i medfør af § 3 d, 2. pkt., fastsættes regler om indsendelse til de nævnte myndigheder, kan der om disse myndigheders opgave henvises til bemærkningerne ovenfor om den foreslåede § 3 d, 1. pkt., i spildevandsbetalingsloven.

Til nr. 10

Det følger af gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8, at kommunalbestyrelsens afgørelser og vedtagelser efter loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Spildevandsforsyningsselskaber og andre kan således ikke indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelse af takster og faste bidrag, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, og afgørelser om godkendelse af betalingsvedtægter eller ændring af betalingsvedtægt, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, for anden administrativ myndighed.

Det foreslås, at der i spildevandsbetalingslovens § 8 som 2. pkt., indsættes, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 3 a, stk. 1, og § 3 b, stk. 2, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 4 og 5, dog vil kunne påklages af afgørelsens adressat til Energiklagenævnet, jf. dog § 8 a.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8, stk. 1, 2. pkt., vil indebære, at kommunalbestyrelsens

afgørelser om spildevandsforsyningsselskabers fastsatte takster, faste bidrag og betalingsvedtægter, herunder afgørelser om påbud udstedt i henhold til regler udstedt i henhold til loven, kan indbringes af adressaten for afgørelsen, for Energiklagenævnet.

Adressaten for kommunalbestyrelsens afgørelser vil kunne være spildevandsforsyningsselskabet, spildevandsforsyningsselskabets koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med spildevandsforsyningsselskabet i det omfang kommunalbestyrelsen har hjemmel til at træffe afgørelse over for disse.

Konsekvensen af forslaget vil være, at spildevandsforsyningsselskaber, der får afslag fra kommunalbestyrelsen på godkendelse af takster, bidrag og betalingsvedtægter, får mulighed for en administrativ afklaring af eventuelle uenigheder.

Denne klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om takster og bidrag vil tilnærme klageadgangen til, at forsyningsselskaber på el- og varmeområdet kan indbringe Forsyningstilsynets afgørelser om selskabernes tariffer for en administrativ klagemyndighed (Energiklagenævnet).

I henhold til almindelige forvaltningsretlige regler er det i dag udgangspunktet, at en klage ikke tillægges opsættende virkning. Efter en konkret vurdering og efter anmodning fra en part kan Energiklagenævnet i dag dog træffe beslutning om at tillægge en klage opsættende virkning. Hensynet til spildevandsforsyningsselskabets forsyningspligt kan efter omstændighederne være begrundelse for at klage tillægges opsættende virkning.

Til nr. 11

Det følger af gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8, at kommunalbestyrelsens afgørelser og vedtagelser efter loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Spildevandsforsyningsselskaber og andre kan således ikke indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelse af takster og faste bidrag, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, og afgørelser om godkendelse af betalingsvedtægter eller ændring af betalingsvedtægt, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, for anden administrativ myndighed.

Det foreslås, at der i spildevandsbetalingslovens § 8, indsættes *stk. 2-4*.

Det foreslås, at der som *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes, at kommunalbestyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Det foreslås endvidere, at der som *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes, at afgørelserne ikke kan indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Forslaget til spildevandsbetalingslovens § 8, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter spil-

devandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, og § 3 b, stk. 2, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af spildevandsbetalingslovens § 3 c, stk. 4 og 5, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmforsyningslovens § 26, stk. 2, 1. pkt.

Forslaget til spildevandsbetalingslovens § 8, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, og § 3 b, stk. 2, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af spildevandsbetalingslovens § 3 c, stk. 4 og 5, ikke kan indbringes for domstolene inden den administrative rekurs er udtømt. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmforsyningslovens § 26, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås, at det som *stk. 3* i spildevandsbetalingslovens § 8, indsættes, at klage til Energiklagenævnet skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Forslaget vil indebære, at klage skal indgives til Energiklagenævnet, og ikke til den myndighed, hvis afgørelse påklages. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmforsyningslovens § 26, stk. 3.

I forhold til klageberettigede, der har krav på individuel meddelelse, regnes klagefristen fra det tidspunkt, meddelelsen er kommet frem. Klagen skal være kommet frem til Energiklagenævnet inden fristens udløb. Klagefristen udløber den samme ugedag, som meddelelsen er kommet frem, fire uger senere. Når klagefristens sidste dag falder på en lørdag, en søn- eller helligdag, bliver fristen forlænget til den følgende hverdag.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 8, stk. 4, *1. og 2. pkt.*, indsættes, at søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, samt at hvis afgørelsen er offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Forslaget vil indebære, at søgsmål til prøvelse af Energiklagenævnets afgørelser skal være anlagt inden seks måneder efter, at afgørelsen er meddelt. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmforsyningslovens § 26, stk. 4.

Til nr. 12

Det foreslås at indsætte tre nye bestemmelser i spildevandsbetalingsloven: *§ 8 a-§ 8 c*.

(Til § 8 a)

Det følger af gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8, at kommunalbestyrelsens afgørelser og vedtagelser efter loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede indsættelse i § 8, stk. 1, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 10, og bemærkningerne

hertil, indfører klageadgang i forhold til de i forslaget nævnte afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 8 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 3 b, stk. 2, og afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 4 og 5, ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8 a, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 3 b, stk. 2, om afslag på at godkende betalingsvedtægter, afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 4, om påbud om indsendelse af oplysninger vedrørende takster og bidrag, samt afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 5, om påbud om indsendelse af oplysninger vedrørende betalingsvedtægter ikke kan påklages til Energiklagenævnet.

Forslaget til spildevandsbetalingslovens § 8 a, giver ikke mulighed for at afskære klage over godkendelser eller afslag på godkendelser af fastsatte takster og bidrag. Denne klageadgang for spildevandsforsyningsselskabet i forhold til kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af takst eller bidrag, der er begrundet i, at kommunalbestyrelsen ikke har modtaget nødvendige oplysninger fra spildevandsforsyningsselskabet, forventes at ville være tilstrækkelig.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til lovens § 3 b, stk. 2, om afslag på at godkende spildevandsforsyningsselskabets betalingsvedtægt ikke kan påklages, såfremt afslaget er begrundet i manglende overensstemmelse med miljø- og forsyningsregler.

Et påbud om indsendelse af oplysninger vedrørende betalingsvedtægter vil være et indledende processkridt i forbindelse med kommunalbestyrelsens sagsbehandling forud for afgørelse om godkendelse eller afslag på godkendelse af spildevandsforsyningsselskabets betalingsvedtægt, jf. § 3 b, stk. 2. Et spildevandsforsyningsselskabs adgang til at klage over kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af en betalingsvedtægt, der er begrundet i, at kommunalbestyrelsen ikke har modtaget nødvendige oplysninger fra spildevandsforsyningsselskabet, forventes at ville være tilstrækkelig.

(Til § 8 b)

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 8 b, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Forslaget vil indebære, at Energiklagenævnets formand kan træffe afgørelse på nævnets vegne. Dette omfatter efter forslaget afgørelser om lovligheden af kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af takster og faste bidrag, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, og afslag på godkendelse af betalingsvedtægter eller ændring af betalingsvedtægt, jf.

spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, samt kommunalbestyrelsens påbud om indsendelse af oplysninger udstedt efter regler, der er udstedt i medfør af § 3 c, stk. 4 og 5. Forslaget svarer til de tilsvarende bestemmelser i bl.a. elforsyningsloven og varmforsyningsloven. Adgangen udnyttes typisk inden for sagsområder, hvor sagerne er af mindre kompleks karakter og hvor sagerne ligner hinanden.

(Til § 8 c)

Det følger af gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8, at kommunalbestyrelsens afgørelser og vedtagelser efter loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Som konsekvens heraf er der heller ikke regler, om hvornår afgørelser, der kan prøves af Energiklagenævnet, kan indbringes for domstolene.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 8 c, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges erhvervsministeren for det første til at kunne fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet. Bemyndigelsen vil bl.a. kunne anvendes til at kunne fastsætte regler om nævnets, formandens og sekretariatets opgaver og beføjelser. Bemyndigelsen vil desuden kunne anvendes til at fastsætte regler, der supplerer den foreslåede § 8 b, om formandens afgørelser.

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om behandling af klager vil bl.a. også give mulighed for at fastsætte regler om indsendelse og behandling af klager. Denne adgang suppleres af forslaget til § 10, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, der vil give mulighed for at fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af et bestemt digitalt system, herunder f.eks. Klageportalen. Den foreslåede bemyndigelse giver endvidere mulighed for at udstede regler om eventuel anvendelse af en postkassemodel, dvs. en model hvor klagen indgives til nævnet via 1. instansen.

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om behandling af klager vil desuden give erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler om frister, herunder regler der supplerer klagefristen, der fremgår direkte af den foreslåede § 8, stk. 3. Den foreslåede bemyndigelse vil også dække fastsættelse af regler om indsendelse af oplysninger. Den foreslåede bemyndigelse vil desuden kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om inhabilitet og regler om offentliggørelse af afgørelser.

Den foreslåede bemyndigelse i spildevandsbetalingslovens § 8 c om behandling af klager vil f.eks. også kunne anvendes af erhvervsministeren til at fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter spildevandsbetalingsloven eller efter regler udstedt i medfør af denne lov.

Forslaget vil indebære, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om sammensætning af Energiklagenævnet på en måde, der anses for hensigtsmæssig i forbindelse med klager efter spildevandsbetalingsloven. Ved afgørelser efter denne lov kan det være hensigtsmæssigt at der udpeges medlemmer med særlig økonomisk eller teknisk sagkundskab inden for spildevandsforsyning.

Den foreslåede bemyndigelse skal ses i sammenhæng med, at Energiklagenævnet oprindeligt er sammensat med henblik på behandling af sager inden for andre område, f.eks. el- og varmeforsyning.

Der vil ifølge den foreslåede § 8 c for det andet kunne fastsættes regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet. Herunder vil der bl.a. kunne fastsættes regler om gebyrets størrelse og beregning. Der vil eksempelvis kunne være tale om engangsgebyr ved indgivelse af klagen.

Den foreslåede bestemmelse vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om, at gebyret kun delvist skal dække nævnets udgifter ved klagebehandlingen, at det er klager, som skal betale omkostningerne i form af gebyret og at gebyret skal betales helt eller delvist tilbage, hvis klager får helt eller delvist medhold i sin klage.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation med Energiklagenævnet skal ske digitalt.

Til nr. 13

Det foreslås at indsætte fire nye bestemmelser i spildevandsbetalingsloven: § 10, og § 10 a-§ 10 c.

(Til § 10)

Spildevandsbetalingsloven indeholder få regler om at visse underretninger skal ske digitalt, men indeholder ikke generelle regler om digital kommunikation. For så vidt angår kommunalbestyrelsens godkendelse af kubikmetertakster og faste bidrag, samt betalingsvedtægter, findes der i de nuværende regler i spildevandsbetalingsloven ingen krav vedrørende digital fremsendelse af oplysninger eller at kommunikation skal foregå digitalt.

Det foreslås at indsætte en ny § 10 om digital kommunikation.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 10, stk. 1, 1. pkt., kunne fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af spildevandsbetalingsloven eller regler udstedt i medfør af loven, skal ske digitalt.

Forslaget betyder, at der ved bekendtgørelse vil kunne fastsættes regler om, at borgere og virksomheder, herunder vandselskaber, har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed efter loven, herunder via bestemte

digitale systemer som f.eks. via almindelig e-mail, ved f.eks. forespørgsler, anmeldelser og indsendelse til godkendelse, og at svaret fra myndigheden sendes digitalt. Bemyndigelsen indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan den digitale kommunikation skal foregå, herunder nærmere regler om hvornår en meddelelse anses for modtaget gennem et digitalt system. Det vil kunne være relevant i tilfælde, hvor der er endelige frister for kontakten til myndigheden, f.eks. ved indsendelse til godkendelse, anmeldelse, offentliggørelse eller lignende, og hvor reglen i det foreslåede stk. 4 ikke vurderes tilstrækkelig.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler om kommunikation med de ansvarlige myndigheder efter spildevandsbetalingsloven og regler fastsat i henhold til spildevandsbetalingsloven, hvilket primært vil være relevant i forhold til kommunalbestyrelsen, samt Vandsektortilsynet i medfør af omkostningsbekendtgørelsen. Forslaget vil kunne medføre, at f.eks. klima-, energi- og forsyningsministeren eksempelvis vil kunne fastsætte krav om at spildevandsforsyningsselskabets fastsatte eller anmeldte kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter, samt oplysninger og dokumenter i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 3 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, skal fremsendes digitalt til kommunalbestyrelsen i forbindelse med kommunalbestyrelsens godkendelse og tilsyn.

Det er alene måden, hvorpå kommunikation skal foregå på, der kan reguleres med bemyndigelsen. Der kan således ikke i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsættes regler, der ændrer på materielle rettigheder efter spildevandsbetalingsloven eller efter anden lovgivning.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af den foreslåede bemyndigelse i spildevandsbetalingslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Efter den foreslåede bemyndigelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og fritagelse fra digital kommunikation efter 1. pkt. for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber.

Med særlige digitale formater forstås, at der vil kunne fastsættes regler om brug af f.eks. selvbetjeningsløsninger, digital signatur, særlige udformede skabeloner, bestemte digitale systemer eller lignende.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler om kommunikation med de ansvarlige myndigheder efter spildevandsbetalingsloven og regler fastsat i henhold til spildevandsbetalingsloven, hvilket primært vil være relevant i forhold til kommunalbestyrelsen.

Forslaget vil f.eks. kunne medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at fremsendelse af spildevandsforsyningsselskabets fastsatte eller

anmeldte kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter, samt oplysninger og dokumenter i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 3 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, skal fremsendes i særlige digitale formater til kommunalbestyrelsen.

Bemyndigelsen indebærer endvidere mulighed for at fastsætte undtagelser f.eks. om fremsendelse af kubikmetertakster, faste bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 3 c for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber. Dette kan f.eks. være tale om mindre vandselskaber, hvor det ville medføre en ikke proportional økonomisk og administrativ byrde, såfremt selskabet skal anvende særlige digitale formater.

Det forventes ikke, at der fastsættes regler om undtagelse i tilfælde, hvor et spildevandsforsyningsselskab midlertidigt er afskåret fra at anvende et fastsat særligt digitalt format f.eks., hvis et spildevandsforsyningsselskab har mistet adgangsuplysninger til MitID eller midlertidigt er uden internetforbindelse pga. teknisk nedbrud. I sådanne tilfælde forventes det at være fristen for indsendelse m.v., som det kan være relevant at fravige, og ikke anvendelse af det påkrævede særlige digitale format.

Hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til myndighedernes kommunikation med andre end vandselskaber, herunder særlig fysiske personer, vil det også være relevant at fastsætte regler om fritagelse fra kravet om obligatorisk digital kommunikation. Det vil kunne ske, hvis der foreligger særlige forhold. Særlige forhold vil for eksempel kunne foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens. Ligeledes vil borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprogsvækkigheder, hvor hjælp og vejledning fra myndigheden ikke konkret vurderes at være en egnet løsning kunne fritages. Der kan således foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke vil kunne anvende digital kommunikation. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der vil kunne anvende digital kommunikation, og som derfor er forpligtet til at anvende denne.

Den foreslåede bemyndigelse i § 10, stk. 1, vil kunne medføre, at myndighedernes sagsbehandling bliver mere effektiv, eftersom myndighederne vil modtage kommunikation digitalt, herunder oplysninger og dokumenter.

Det bemærkes, at hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til kommunikation med fysiske personer, skal reglerne ligge inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Erhvervsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i spildevandsbetalingslovens § 10, *stk. 2, 1. pkt.*, kunne fastsætte regler om, at kommunikation med Energiklagenævnet skal ske digitalt.

Forslaget betyder, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om, at borgere og virksomheder, herunder vandselskaber, har pligt til at kommunikere digitalt med Energiklagenævnet efter loven, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. via almindelig e-mail, ved f.eks. forespørgsler, anmeldelser og indsendelse til godkendelse, og at svaret fra Energiklagenævnet sendes digitalt. Bemyndigelsen indebærer, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan den digitale kommunikation skal foregå, herunder nærmere regler om, hvornår en meddelelse anses for modtaget gennem et digitalt system. Det vil kunne være relevant i tilfælde, hvor der er endelige frister for kontakten til Energiklagenævnet, f.eks. ved indsendelse af klage, oplysninger eller lignende, og hvor reglen i det foreslåede stk. 4 ikke vurderes tilstrækkelig.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler om kommunikation med Energiklagenævnet efter spildevandsbetalingsloven og regler fastsat i henhold til spildevandsbetalingsloven. Forslaget vil kunne medføre, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte krav om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer for indsendelse af klager til Energiklagenævnet, f.eks. Klageportalen. Dette vil f.eks. kunne omfatte klager over kommunalbestyrelsens afgørelser efter til Energiklagenævnet af afgørelsens adressat i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 8-§ 8 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 10-12.

Det er alene måden, hvorpå kommunikation skal foregå på, der kan reguleres med bemyndigelsen. Der kan således ikke i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsættes regler, der ændrer på materielle rettigheder efter spildevandsbetalingsloven eller efter anden lovgivning.

Erhvervsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i spildevandsbetalingslovens § 10, *stk. 2, 2. pkt.*, kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Efter den foreslåede bemyndigelse vil erhvervsministeren kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer og fritagelse fra digital kommunikation efter 1. pkt. for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber.

Bestemte digitale systemer vil f.eks. kunne omfatte obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer for indsendelse af klager til Energiklagenævnet, f.eks. Klageportalen.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler om kommunikation med Energiklagenævnet efter spildevandsbetalingsloven og regler fastsat i henhold til spildevandsbetalingsloven.

Bemyndigelsen indebærer endvidere mulighed for at fastsætte undtagelser om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer for indsendelse af klager til Energiklagenævnet for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber.

Det forventes ikke, at der fastsættes regler om undtagelse i tilfælde, hvor afgørelsens adressat midlertidigt er afskåret fra at anvende bestemte digitale systemer f.eks., hvis afgørelsens adressat har mistet adgangsplysninger til MitID eller midlertidigt er uden internetforbindelse pga. teknisk nedbrud. I sådanne tilfælde forventes det at være fristen for indsendelse m.v., som det kan være relevant at fravige, og ikke anvendelse af det påkrævede bestemte digitale system.

Hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til Energiklagenævnets kommunikation med andre end afgørelsens adressat, herunder særlig fysiske personer, vil det også være relevant at fastsætte regler om fritagelse fra kravet om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer. Det vil kunne ske, hvis der foreligger særlige forhold. Særlige forhold vil for eksempel kunne foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens. Ligeledes vil borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprogvan-skeligheder, hvor hjælp og vejledning fra Energiklagenævnet ikke konkret vurderes at være en egnet løsning kunne fritages. Der kan således foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke vil kunne anvende digital kommunikation eller obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der vil kunne anvende digital kommunikation eller bestemte digitale systemer, og som derfor er forpligtet til at anvende denne.

Bemyndigelserne vil kunne anvendes af erhvervsministeren for erhvervsministerens ressort for Energiklagenævnet, jf. kongelig resolution af 8. juni 2016.

Den foreslåede bemyndigelse i § 10, stk. 2, vil kunne medføre, at Energiklagenævnets sagsbehandling bliver mere effektiv, eftersom Energiklagenævnet vil modtage kommunikation digitalt, herunder oplysninger og dokumenter.

Det bemærkes, at hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til kommunikation med fysiske personer, skal reglerne ligge inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i spildevandsbetalingslovens § 10, stk. 3, kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme særlige digitale formater, som takster, bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter, jf. § 3 c, skal fremsendes i, herunder om fritagelse fra fremsendelse i særlige digitale formater for visse personer og selskaber.

Den foreslåede bemyndigelse i stk. 3, indebærer, at ministeren vil kunne fastsætte mulighed for, at spildevandsforsyningsselskaber skal indsende de fastsatte og anmeldte kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter, samt oplysninger og dokumenter i særlige digitale formater, som

er nærmere fastsat og udformet af kommunalbestyrelsen, f.eks. i form af en skabelon eller indberetningssystem, som bidrager til en ensartet indsendelse af takster, bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter.

Baggrunden for forslaget er, at et særligt digitalt format til indsendelse af takster og bidrag vil kunne effektivisere kommunalbestyrelsernes sagsbehandling, eftersom kommunalbestyrelserne vil modtage ensartede kubikmetertakster og faste bidrag ved kommunalbestyrelsens godkendelse. Dette kan være særligt fordelagtigt i de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse har et stort antal årlige godkendelsesager af takster, bidrag og betalingsvedtægter.

Ministerens vil kunne fastsætte de overordnede rammer for en ordning om brug af særlige digitale formater, mens den konkrete udformning og vil være op til den enkelte kommunalbestyrelse at vælge, såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at det vil være fordelagtigt at anvende særlige digitale formater.

I tilfælde hvor spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand i flere kommuner, vil kommunalbestyrelserne vil kunne aftale, at den ene kommunalbestyrelse også fastsætter og udformer særlige digitale formater for de øvrige kommuner, jf. § 3 a, stk. 2, og § 3 b, stk. 3, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bemyndigelse i § 10, stk. 3, vil kunne medføre, at kommunernes sagsbehandling bliver mere effektiv, eftersom kommunalbestyrelserne vil modtage ensartede takster, bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Det bemærkes, at hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet i forhold til kommunikation med fysiske personer, skal reglerne ligge inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det foreslås i § 10, stk. 4, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Dermed bliver kommunikation i den digitale løsning offentligt reguleret og sker med samme retsvirkninger som ved fremsendelse af postomdelte breve, der anses for at være kommet frem, når de er lagt i adressatens fysiske postkasse. Fremkomst-tidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter får de tilsigtede retsvirkninger.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for adressaten på det tidspunkt, hvor adressaten kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at fastsatte eller anmeldte kubikmeter-takster, faste bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger eller dokumenter m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt blive anset for at være tilgængelig for modtageren, selv om den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældende har mistet sin digitale signatur eller tekniske udføringer hos den pågældende.

Det bemærkes, at tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 10, vil være omfattet af den foreslåede kommunale tilsynspligt i medfør af den foreslåede § 10 b.

Det bemærkes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren med den foreslåede § 10 c, vil kunne fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler, der er fastsat i medfør af forslaget til § 10.

(Til § 10 a)

Der er ikke i den gældende spildevandsbetalingslov regler om myndighedernes behandling af oplysninger, når de udfører opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås at indsætte en ny § 10 a om myndigheders behandling af oplysninger, hvorefter myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.

Baggrunden for forslaget er, at det generelt vurderes hensigtsmæssigt at indsætte udtrykkelig hjemmel hertil for tilsynsmyndighederne på forsyningsområdet.

Bestemmelsen vil særlig være relevant for kommunalbestyrelsen, som er tillagt langt de fleste myndighedsopgaver efter spildevandsbetalingsloven, men vil også omfatte andre myndigheder, som er tillagt opgaver, herunder klagemyndighederne, Vandsektortilsynet og andre ministerier og styrelser, som er tillagt opgaver efter loven eller i medfør af loven.

Bestemmelsen vil medføre, at myndighederne, også selv om dette ikke fremgår udtrykkeligt andetsteds, f.eks. i regler udstedt i medfør af den foreslåede § 3 c om oplysningspligter, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, eller § 10 om digital kommunikation, jf. bemærkningerne hertil, vil kunne behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger, forudsat

at det sker til brug for myndighedens opgaver og tilrettelæggelsen heraf. Opregningen af former for behandling er ikke udtømmende.

Den foreslåede bestemmelse vil således omfatte alle typer behandling, herunder bl.a. også videregivelse af oplysninger fra f.eks. kommunalbestyrelsen til andre relevante myndigheder, f.eks. Vandsektortilsynet, Energistyrelsen eller Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Den foreslåede bestemmelse vil også omfatte videregivelse af oplysninger til andre end myndigheder, hvis det er nødvendigt for myndighedens opgaver, f.eks. til en ekstern rådgiver, som myndigheden har behov for bistand fra i en konkret sag, eller til det pågældende spildevandsforsyningsselskab, hvis der behov for at partshøre spildevandsforsyningsselskabet i forhold til oplysningerne.

Bestemmelsen vil ikke omfatte personoplysninger, da behandling af personoplysninger reguleres i databeskyttelsesforordningen. Myndighedernes behandling af personoplysninger som led i deres opgaver vil henhøre under offentlig myndighedsudøvelse, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

De oplysninger m.v., som myndighederne har behov for i forbindelse med deres opgaver efter spildevandsbetalingsloven, vil i de fleste tilfælde ikke indeholde personoplysninger, men det vil somme tider være tilfældet. Kommunalbestyrelsen vil således f.eks. have behov for at behandle personoplysninger, f.eks. navn og andre ikke-følsomme personoplysninger, når kommunalbestyrelsen vil skulle påse takster og bidrag, såfremt Vandsektortilsynet sender afgørelse til kommunalbestyrelsen om f.eks. manglende markedsmæssighed for en aftale, som et spildevandsforsyningsselskab har indgået med en fysisk person eller en enkeltmandsvirksomhed. Hvis en person har rettet henvendelse til kommunalbestyrelsen f.eks. med en anmeldelse af en overtrædelse af reglerne i spildevandsbetalingsloven, vil kommunalbestyrelsen også have behov for at behandle de personoplysninger, som henvendelsen indeholder. Kommunalbestyrelsen vil f.eks. også behandle personoplysninger, hvis kommunalbestyrelsen modtager navne og kontaktoplysninger for medlemmerne af spildevandsforsyningsselskabets ledelse eller foretager tilsyns- eller håndhævelsesskridt over for konkrete medlemmer af spildevandsforsyningsselskabets ledelse.

Myndigheden forudsættes ved behandling, herunder videregivelse af personoplysninger, at iagttage de almindelige forvaltningsretlige og persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

(Til § 10 b)

Efter de gældende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven og i spildevandsbetalingsloven har kommunalbestyrelsen ikke en lovfastsat tilsynspligt over for de ca. 110 kommunalt ejede spildevandsforsyningsselskaber i forhold til spildevandsforsyningsselskabernes nuværende pligter til f.eks.

at indsende takster, bidrag og betalingsvedtægter til kommunal godkendelse, jf. pligterne fastsat i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., og § 3, stk. 2, 1. pkt.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 65, at kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, at de ca. 2.000 almene vandforsyninger overholder vandforsyningsloven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, jf. de almindelige bemærkninger i afsnit 3.3.1.1. Denne nuværende kommunale tilsynsopgave på drikkevandsområdet omfatter, at kommunalbestyrelsen har pligt til løbende at føre tilsyn med, at almene vandforsyninger overholder deres pligt i lovens § 53, stk. 1, 4. pkt., til årligt at fremsende fastsatte anlægs- og driftsbidrag til kommunalbestyrelsen med henblik på godkendelse.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 10 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn, herunder regler om frister for gennemførelse af tilsyn, med spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, samt § 3 b, stk. 1, og overholdelse af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 8, § 3 a, stk. 3, og 5, § 3 b, stk. 4, § 3 b, stk. 6, § 3 b, stk. 7, § 3 c eller § 10.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 10 b, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn med de ca. 110 spildevandsforsyningsselskabernes overholdelse af de gældende pligter i loven til at fastsætte kubikmetertakster og til at udarbejde en betalingsvedtægt.

Forslaget vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn i forhold til regler fastsat i medfør af lovens § 3, stk. 8, § 3 a, stk. 3, og stk. 5, § 3 b, stk. 4, § 3 b, stk. 6, § 3 b, stk. 7, § 3 c eller § 10. Dette indebærer, at der vil kunne fastsættes regler om kommunalbestyrelsens tilsyn med spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af regler om, hvor ofte et spildevandsforsyningsselskab som minimum skal fastsætte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag, regler om midlertidige opkrævninger, regler om anmeldeordningerne, jf. den foreslåede § 3 a, stk. 5, og den foreslåede § 3 b, stk. 6, regler om renter og gebyrer, regler om pligt til indsendelse af takster, faste bidrag og betalingsvedtægter og indsendelse af nødvendige oplysninger samt regler om pligt til digital kommunikation.

Forslaget er begrundet i hensynet til styrket forbrugerbeskyttelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.3.1. om kommunalbestyrelsens tilsynsopgave.

Forslaget vil give mulighed for at fastsætte, at kommunalbestyrelsen inden for en bestemt frist efter anmeldelsen skal føre tilsyn med, at betingelserne for anmeldelse af takster, bidrag eller betalingsvedtægter i stedet for indsendelse til godkendelse, er opfyldt. Tilsynsmyndigheden kan over for

selskaber meddele, at betingelserne for anmeldelse ikke er opfyldt. Konsekvensen vil være, at selskabet skal indsende til godkendelse.

(Til § 10 c)

De gældende bestemmelser i spildevandsbetalingsloven indeholder ingen straffebestemmelser. Der er således ikke strafansvar for spildevandsforsyningsselskaber, der eventuelt ikke måtte følge spildevandsbetalingslovens regler, herunder regler udstedt i medfør af spildevandsbetalingsloven.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 3 b, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 1, vil indebære, at såfremt et spildevandsforsyningsselskab ikke overholder pligten i den foreslåede § 3 b, stk. 1, i spildevandsbetalingsloven, om udarbejdelse af en betalingsvedtægt, vil dette kunne straffes med bøde.

Forslaget er begrundet i hensynet til forbrugerbeskyttelse, herunder forbrugernes interesse i at spildevandsforsyningsselskabet har en betalingsvedtægt vedrørende bestemmelser for forsyning og betaling. Der henvises til den foreslåede § 3 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, om pligten til at udarbejde en betalingsvedtægt.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren i regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Forslaget er begrundet i hensynet til at sikre overholdelsen af nogle af de pligter, der påhviler spildevandsforsyningsselskaber.

Forslaget vil have den virkning, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til spildevandsforsyningsselskabers manglende overholdelse af regler, der er udstedt i medfør af eksisterende bemyndigelser i loven og i medfør af de bemyndigelser, der med dette lovforslag foreslås indført i spildevandsbetalingsloven.

Den foreslåede hjemmel i § 10 c, stk. 2, til at udstede regler om strafansvar omfatter eksisterende bemyndigelser i spildevandsbetalingsloven, herunder i § 1, stk. 9, § 2 a, stk. 13, § 3, stk. 4, og § 4, stk. 3. Dette omfatter bekendtgørelsen om omkostninger vedrørende klimatilpasning, bekendtgørelsen om særbidrag, bekendtgørelsen om variabelt vandafledningsbidrag og bekendtgørelsen om afdragsordninger m.v. Det forventes ikke, at der på nuværende tidspunkt fastsættes straffebestemmelser i disse bekendtgørelser i medfør af forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 2.

De bemyndigelser, der med dette lovforslag foreslås indført i spildevandsbetalingsloven, og som klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af forslaget til § 10 c, stk. 2,

vil kunne fastsættes straffebestemmelser i, omfatter navnlig følgende foreslåede bemyndigelser: § 2, stk. 9, 2. pkt., om selskabernes indeksregulering af tilslutningsbidrag, jf. lovforslagets § 3, nr. 3, § 2 a, stk. 8, 2. pkt., om selskabernes indeksregulering af fast vandafledningsbidrag, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, § 3, stk. 8, 2. pkt., om selskabernes opkrævningsperiode m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 8, § 3 a, stk. 3, 2. pkt., om midlertidig fastsættelse af kubikmetertakster og faste bidrag, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, § 3 b, stk. 4, om krav til selskabernes betalingsvedtægt, og § 3 b, stk. 7, om selskabers gebyrer og renter, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, § 3 c om selskabernes pligt til at sende fastsatte takster og bidrag og fastsatte betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsen, selskabernes oplysningspligter og selskabernes pligt til at opfylde påbud om indsendelse af oplysninger, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, samt § 10 om digital kommunikation, jf. lovforslagets § 3, nr. 13.

Det er hensigten, at der i medfør af § 10 c, stk. 2, i den første udmøntning fastsættes straffebestemmelser i forhold til spildevandsforsyningsselskabers manglende overholdelse af f.eks. pligt til at sende betalingsvedtægter og fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag til godkendelse eller til tilsyn i forbindelse med anmeldelse, pligt til årligt at fastsætte kubikmetertakster, overholdelse af visse regler vedrørende renter og gebyrer, samt pligt til at indsende nødvendige oplysninger, herunder pligt til at opfylde påbud om indsendelse af oplysninger.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 10 c, *stk. 3*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 3, indebærer, at både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af spildevandsbetalingsloven.

Det er hensigten, at der fastsættes straffebestemmelser for både fysiske og juridiske personer i forhold til spildevandsforsyningsselskabers manglende overholdelse af de regler, der er nævnt i forhold til den forventede udmøntning af forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 c, stk. 2.

Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også hvis den udviste uagtsomhed ikke er graverende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale, jf. afsnit 3.1.1. i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om strafansvar for juridiske personer.

Til § 4

Til nr. 1

Ifølge den gældende § 1, stk. 1, i lov om kommuners afståelse af vandselskaber (stoploven) finder loven anvendelse på kommunalt ejede vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Af stoplovens § 1, stk. 2, fremgår, at der

ved virksomheder og forsyningsvirksomheder i loven forstås vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Det foreslås, at stoplovens § 1, *stk. 2*, ændres således, at »virksomheder« udgår.

Den foreslåede ændring vil betyde, at ordet »virksomhed« i loven ikke længere skal læses som »vandselskab, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1«.

Der er tale om rettelse af en fejl, som er opstået i forbindelse med ændringen af loven ved lov nr. 132 af 16. februar 2016 om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love (Opfølgning på politisk forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor). Ved denne lov blev den nuværende ordlyd af stoplovens § 1, stk. 2, indsat, hvorefter der ved virksomheder og forsyningsvirksomheder i loven forstås vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Imidlertid benyttes ordene »virksomhed« og »virksomheder« i loven om andre selskaber end blot vandselskaber, og benyttes ikke, hvor der alene menes vandselskaber. Den nuværende definition i § 1, stk. 2, er derfor misvisende, og giver anledning til, at der kan opstå tvivl om forståelsen af bestemmelser i loven, som anvender ordet »virksomhed« eller »virksomheder«. Med den foreslåede ændring vil »virksomhed« i loven skulle forstås i overensstemmelse med den almindelige forståelse af virksomhedsbegrebet, og vil ikke være begrænset til vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Dette gælder således stoplovens § 2, stk. 2, hvorefter kommuner registrerer modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 1. februar 2007 har ejet ejerandele i forsyningsvirksomheder, der er eller i perioden efter den 1. februar 2007 har været omfattet af § 1.

Det samme gælder § 2, stk. 3, hvorefter kommuner registrerer andre uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele eller aktiviteter i forsyningsvirksomheder, der er eller i perioden efter den 1. februar 2007 har været omfattet af § 1, når modtageren af uddelingen eller vederlaget er en af kommunen direkte eller indirekte ejet virksomhed. Er den modtagende virksomhed kun delvis direkte eller indirekte ejet af kommunen, registrerer kommunen alene en forholdsmæssig andel af uddelingen eller vederlaget.

Det gælder ligeledes § 2, stk. 4, hvorefter selskabsmæssige omstruktureringer ikke er omfattet af stk. 1-3, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de virksomheder, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i den virksomhed eller de virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette er dog betinget af, at virksomheden eller virksomhederne er omfattet af stk. 1-3.

Endelig gælder det i § 3, stk. 1, hvorefter registreringen efter § 2 skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen eller virksomheden (rådgighedsdatoen), og beløbets størrelse.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 2, stk. 1 og 2, i stoploven, at kommunen pålægges en registreringspligt. Registreringspligten efter stk. 1 omfatter uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i forsyningsvirksomheder. Lovens § 2, stk. 2, omfatter uddelinger og vederlag fra virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller har ejet andele i vandselskabet. Endvidere følger det også af stk. 3, at der skal ske registrering ved uddeling og salg, når modtageren af uddelingen eller vederlaget er en af kommunen direkte eller indirekte ejet virksomhed, dvs. en koncern.

Det fremgår af det gældende § 4, stk. 1, i stoploven, at kommuner senest den 1. februar hvert år skal indberette de registreringer, som kommunen i det foregående kalenderår har foretaget efter stoplovens §§ 2 og 3. Er der ikke foretaget uddelinger, afståelser eller omstruktureringer, afgiver kommunen erklæring herom. Klima-, energi- og forsyningsministeren udpeger den myndighed, der skal modtage og behandle indberetningerne (indberetningsmyndigheden).

Endvidere følger det af den gældende vandsektorlovs § 9, stk. 2, at Forsyningssekretariatet varetager indberetningsmyndighedens opgave efter stoploven.

Det foreslås, at stoplovens § 4, stk. 1, 3. pkt., nyaffattes således, at indberetning af registreringer eller erklæring, jf. stoplovens § 4, stk. 1, 1. og 2. pkt., skal ske til Vandsektortilsynet.

Den foreslåede ændring medfører ikke nogen ændringer i gældende ret, idet det allerede i dag er fastlagt i vandsektorlovens § 9, stk. 2, at Forsyningssekretariatet er indberetningsmyndighed efter stoploven. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan således heller ikke i dag udpege den myndighed, der skal modtage og behandle indberetningerne (indberetningsmyndigheden), som det ellers fremgår af den gældende ordlyd af stoplovens § 4, stk. 1, 3. pkt. Ændringen skal ses i sammenhæng med, at den gældende § 9, stk. 2, i vandsektorloven foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, og lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter Forsyningssekretariatet ændrer navn til Vandsektortilsynet.

Til nr. 3

Det følger af den gældende § 4, stk. 2, 1. pkt., i stoploven, at indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådgighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådgighedsdatoer. Indberetningsmyndigheden kan forlange yderligere dokumentation, hvis de indberettede oplysninger er utilstrækkelige, jf. lovens § 4, stk. 2, 4. pkt.

Efter den gældende § 5 i stoploven skal indberetningsmyndigheden træffe afgørelse om, hvorvidt de indberettede rådgighedsbeløb, rådgighedsdatoer, den beregnede forrentning og eventuelle fradrag efter lovens § 4, stk. 3, kan godkendes. Hvis indberetningsmyndigheden ikke kan godkende disse, fastsætter myndigheden rådgighedsbeløb, rådgighedsdatoer, beregnet forrentning og størrelsen af eventuelle fradrag. Bestemmelsen indebærer således, at indberetningsmyndigheden skal godkende kommunernes indberetninger, og meddele Indenrigs- og Sundhedsministeriet de godkendte beløb med henblik på reduktion i bloktilskuddet.

Endvidere følger det af den gældende vandsektorlovs § 9, stk. 2, at Forsyningssekretariatet varetager indberetningsmyndighedens opgave efter stoploven.

Det foreslås i stoplovens § 4, stk. 2, 4. pkt., § 5, 1. pkt., og § 6, 1. pkt., at »Indberetningsmyndigheden« ændres til: »Vandsektortilsynet«. Herudover foreslås det i stoplovens § 5, 2. pkt., at »indberetningsmyndigheden« ændres til: »Vandsektortilsynet« og »myndigheden« ændres til: »Vandsektortilsynet«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den foreslåede ændring af stoplovens § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 4, nr. 2, hvorefter indberetninger skal ske til Vandsektortilsynet, og lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter Forsyningssekretariatet ændrer navn til Vandsektortilsynet.

Til nr. 4

Det følger af den gældende § 7, 1. og 2. pkt., i stoploven, at forsyningsvirksomheder, hvorved ifølge stoplovens § 1, stk. 2, forstås vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, kun må deltage i tilknyttet virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar, jf. § 18 i vandsektorloven. Midler anvendt i strid hermed betragtes som uddelinger efter stoplovens § 2, stk. 3.

Ifølge stoplovens § 7, 3. pkt., træffer klima-, energi- og forsyningsministeren afgørelse om, at forsyningsvirksomheden skal afstå eller afvikle deltagelsen i tilknyttet virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddeler en frist herfor. Denne kompetence gælder kun for kommunalt ejede vandselskaber. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse for vandselskaber, der ikke er kommunalt ejede. Derudover er der ikke i vandsektorloven eller bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed fastsat yderligere regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller en anden myndighed kan træffe afgørelse vedrørende overtrædelse af reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

Det foreslås, at stoplovens § 7, 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af, at det foreslås, at Vandsektortilsynet skal føre tilsyn med reglerne om tilknyttet virksomhed i vandsektorlovens § 18, og at der

i den forbindelse foreslås indført en bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, hvorefter Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med vandsektorlovens § 18, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 18, stk. 5. Denne bestemmelse vil bl.a. dække de tilfælde, der i dag er omfattet af stoplovens § 7, 3. pkt. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 31, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

Der er ikke i den gældende stoplov regler om myndighedernes behandling af oplysninger, når de udfører opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås i stoplovens § 8, at myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.

Baggrunden for forslaget er, at det generelt vurderes hensigtsmæssigt at indsætte udtrykkelig hjemmel hertil for tilsynsmyndighederne på forsyningsområdet.

Bestemmelsen vil særlig være relevant for Vandsektortilsynet, som er tillagt langt de fleste myndighedsopgaver efter stoploven, men vil også omfatte andre myndigheder, som er tillagt opgaver, herunder Indenrigs- og Sundhedsministeriet og andre ministerier og styrelser, som er tillagt opgaver efter loven eller i medfør af loven.

Bestemmelsen vil medføre, at myndighederne, også selv om dette ikke fremgår udtrykkeligt andetsteds i loven, vil kunne behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger, forudsat at det sker til brug for myndighedens opgaver og tilrettelæggelsen heraf. Opregningen af former for behandling er ikke udtømmende.

Den foreslåede bestemmelse vil således omfatte alle typer behandling, herunder bl.a. også videregivelse af oplysninger fra f.eks. Vandsektortilsynet til andre relevante myndigheder, f.eks. til Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Energistyrelsen eller Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Den foreslåede bestemmelse vil også omfatte videregivelse af oplysninger til andre end myndigheder, hvis det er nødvendigt for myndighedens opgaver, f.eks. til en ekstern rådgiver, som myndigheden har behov for bistand fra i en konkret sag, eller til det pågældende vandselskab eller kommune, hvis der er behov for at partshøre selskabet eller kommunen i forhold til oplysningerne.

Bestemmelsen vil ikke omfatte personoplysninger, da behandling af personoplysninger reguleres i databeskyttelsesforordningen. Myndighedernes behandling af personoplysninger som led i deres opgaver vil henhøre under offentlig myndighedsudøvelse, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

De oplysninger m.v., som myndighederne har behov for

i forbindelse med deres opgaver efter stoploven, vil i de fleste tilfælde ikke indeholde personoplysninger, men det vil kunne være tilfældet. Hvis en person har rettet henvendelse til Vandsektortilsynet, f.eks. med en anmeldelse af en overtrædelse af stoploven, vil tilsynet således f.eks. have behov for at behandle de personoplysninger, som henvendelsen indeholder.

Myndighederne forudsættes ved behandling, herunder videregivelse af personoplysninger, at iagttage de almindelige forvaltningsretlige og persondataretlige regler, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. regler om information til den registrerede.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Til nr. 6

Efter den gældende bestemmelse i stoplovens § 10, stk. 1, nr. 2, straffes med bøde den, der undlader at indberette efter § 4.

Det foreslås i § 10, stk. 1, nr. 2, at ændre »§ 4,« til: »§ 4 eller«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det foreslås at ophæve stoplovens § 10, stk. 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 4, nr. 8. Dermed bliver § 10, stk. 1, nr. 2, det næstsidste nummer, og der bør derfor indsættes »eller« i slutningen af nr. 2.

Til nr. 7

Efter den gældende bestemmelse i stoplovens § 10, stk. 1, nr. 3, straffes med bøde den, der anvender midler i strid med § 7.

Det foreslås i § 10, stk. 1, nr. 3, at ændre »§ 7 eller« til: »§ 7.«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det foreslås at ophæve stoplovens § 10, stk. 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 4, nr. 8. Dermed bliver § 10, stk. 1, nr. 3, det sidste nummer, og der bør derfor indsættes et punktum i slutningen af nr. 3 i stedet for »eller«.

Til nr. 8

Efter den gældende bestemmelse i stoplovens § 10, stk. 1, nr. 4, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelse om afståelse eller afvikling af deltagelse inden for den fastsatte frist herfor, jf. § 7, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Klima-, energi- og forsyningsministeren træffer efter stoplovens § 7, 3. pkt., afgørelse om, at forsyningsvirksomheden skal afstå eller afvikle deltagelsen i tilknyttet virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddeler en frist herfor.

Det foreslås, at stoplovens § 10, stk. 1, nr. 4, ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at stoplovens § 7, 3. pkt., foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 4, nr. 4.

Til § 5

Lov nr. 2210 af 29. december 2020 om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v., lov om miljøbeskyttelse, vandsektorloven, lov om vandløb og lov om vandforsyning m.v. vedrører bl.a.

spildevandsforsyningselskabers klimatilpasning. I lovens § 6, stk. 2, er fastsat overgangsbestemmelser for visse klimatilpasningsprojekter, hvor der var indgået aftale efter de hidtil gældende regler om medfinansieringsprojekter. Det fremgår af § 6, stk. 2, 3. pkt., at de hidtil gældende regler ikke finder anvendelse efter den 1. januar 2027, medmindre anlæggelsen af det pågældende projekt er påbegyndt inden denne dato og dette anmeldes til Forsyningssekretariatet senest den 15. april 2028.

Det foreslås, at »Forsyningssekretariatet« ændres til: »Vandsektortilsynet« i § 6, stk. 2, 3. pkt., i lov nr. 2210 af 29. december 2020.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det foreslås, at Forsyningssekretariatets ændrer navn til Vandsektortilsynet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 6

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i stk. 2, at § 2, nr. 1-5 og 7-27, og § 3 træder i kraft den 1. januar 2025.

Forslaget i stk. 2 indebærer, at reglerne om kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag i medfør af lovens § 2, nr. 1-5 og 7-27, og § 3 først træder i kraft den 1. januar 2025.

Der vil kunne fastsættes overgangsregler i den forventede udmøntning af reglerne om styrkelse af kommunalbestyrelsernes godkendelse af bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter. Der vil bl.a. kunne fastsættes overgangsregler vedrørende kommunalbestyrelsens kontrol af bidrags og taksters overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for vandselskabet i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven. Det forventes, at der vil blive fastsat overgangsregler om, at reglerne om krav til vandselskabers regulativer og betalingsvedtægter, herunder om indsættelse af vilkår om opkrævning af renter og gebyr i henhold til renteloven, først finder senere anvendelse.

Det forventes, at der udstedes en bekendtgørelse i medfør af reglerne om styrkelse af kommunalbestyrelsernes godken-

delse af bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter, som træder i kraft samtidig med, at lovens § 2, nr. 1-5 og 7-27, og § 3 træder i kraft den 1. januar 2025.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland og vil heller ikke kunne sættes i kraft for disse dele af riget, fordi de hovedlove, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland, jf. vandsektorlovens § 38, vandforsyningslovens § 90, spildevandsbetalingslovens § 13 og stoplovens § 15.

Til § 7

Det foreslås i stk. 1, 1. pkt., at lovens § 1, nr. 4, 14 og 17, ikke finder anvendelse for fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for 2024 og 2025. Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at de hidtil gældende regler i vandsektorlovens § 4, stk. 2, § 6, stk. 7 og 8, og § 6 a, stk. 4, finder anvendelse for fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for 2024 og 2025.

Forslaget indebærer, at de hidtidige regler om oplysningspligter i forbindelse med benchmarking og fastsættelse af økonomiske rammer, som følger direkte af den gældende vandsektorlov, finder anvendelse for fastsættelse af økonomiske rammer for 2024 og 2025. De regler om oplysningspligter, som forventes fastsat efter dette lovforslag, og som afløser de nævnte regler i vandsektorloven, vil finde anvendelse fra og med fastsættelse af de økonomiske rammer for 2026, som Vandsektortilsynet træffer afgørelse om i 2025.

De øvrige ændringer af reglerne i vandsektorloven finder anvendelse fra lovens ikrafttræden den 1. juli 2024, herunder ændringerne vedrørende styrkelse af Vandsektortilsynets tilsyn og ændringerne vedrørende tilknyttet virksomhed og markedsmæssighed af aftaler.

Yderligere overgangsregler vil blive fastsat i de respektive bekendtgørelser, særlig den kommende reviderede ØR-bekendtgørelse, hvor der bl.a. vil blive fastsat overgangsregler vedrørende kontrol med de økonomiske rammer og regler om oplysningspligter til brug for fastsættelse af rammer i overgangsperioden.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at § 1, nr. 13 og 18, ikke finder anvendelse for indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for 2024. Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at de hidtil gældende regler i vandsektorlovens § 7 finder anvendelse for indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for 2024.

Forslaget indebærer, at de gældende regler i vandsektorlovens § 7 om dispensation fra de økonomiske rammer vil finde anvendelse for de økonomiske rammer for 2024. De regler om tillæg og indregning heraf i forbindelse med kontrollen med de økonomiske rammer, som det er hensigten at fastsætte efter dette lovforslag, og som skal afløse muligheden for dispensation fra de økonomiske rammer efter den

gældende § 7 i vandsektorloven, vil finde anvendelse fra og med rammerne for 2025.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at loven ikke finder anvendelse på regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag, der er godkendt af eller indsendt til kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2025. Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at for sådanne regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Forslaget vil indebære, at regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag, som er godkendt af eller indsendt til kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2025 fortsat skal behandles efter de hidtil gældende regler i blandt andet §§ 53 og 55 i vandforsyningsloven og § 3 i spildevandsbetalingsloven. Forslaget vil således indebære, at kommunalbestyrelsens godkendelser af regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag efter de hidtil gældende regler bevarer deres gyldighed. Forslaget indebærer endvidere, at regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag, der er indsendt til kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2025 skal behandles efter de hidtil gældende regler.

Det foreslås i *stk. 4*, at regler fastsat i medfør af vandsektorlovens § 4, stk. 4, § 5, stk. 4, § 7, stk. 2, § 8, § 9, stk. 4, § 10, stk. 10, § 11, stk. 4, § 18, stk. 3, § 19, stk. 6, og § 20, jf. lovbekendtgørelse nr. 1693 af 16. august 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af vandsektorlovens § 4, stk. 3, § 5, stk. 3, § 8, § 9, stk. 3, § 10, stk. 11, § 11 a, stk. 5, § 18, stk. 5, § 19, stk. 9, § 22, § 22 b og § 22 c, stk. 1, jf. denne lovs § 1, nr. 4, 9, 19, 21, 26, 30, 31, 32, 35 og 39.

Forslaget indebærer, at de regler, der er udstedt i medfør af de gældende bemyndigelser i vandsektorloven, opretholdes, selv om de bemyndigelsesbestemmelser, de er udstedt i medfør af, ændres indholdsmæssigt eller flyttes til en anden placering i loven, herunder at det stykke, som indeholder bemyndigelsen ændrer nummer på grund af andre ændringer i loven. Efter forslaget opretholdes reglerne indtil de ophæves eller afløses af nye regler, som fastsættes efter vandsektorloven, som den foreslås ændret ved dette lovforslag.

I de nye regler, der udstedes, er det hensigten bl.a. at fastsætte regler, som regulerer overgangen til det nye kontrolsystem.

Det foreslås i *stk. 5*, at regler og normalregulativer, der er fastsat i medfør af § 55, stk. 4-7, i lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022, forbliver

i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af § 55, stk. 1-3, i lov om vandforsyning m.v., jf. denne lovs § 2, nr. 16.

Forslaget vil indebære, at bekendtgørelse nr. 525 af 14. juni 1996 om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau, bekendtgørelse nr. 837 af 27. november 1998 om individuel afregning efter målt vandforbrug, bekendtgørelse nr. 1023 af 29. juni 2023 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg og vejledning nr. 9289 af 4. maj 2014 om normalregulativ for almene vandforsyninger forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 55, stk. 1-3, i lov om vandforsyning m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 16.

Forslaget vil endvidere indebære, at vejledning om normalregulativ for almene vandforsyninger fra 2014, der er udstedt i medfør af vandforsyningslovens § 55, stk. 4, forbliver i kraft indtil det ophæves. Hvis den ressortansvarlige myndighed ønsker at udarbejde en ny vejledning om regulativer, kan dette ske uden en egentlig lovbestemmelse herom.

Det foreslås i *stk. 6*, at afgørelser truffet i medfør af den hidtil gældende regel i § 7, 3. pkt., i lov om kommuners afståelse af vandselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 862 af 23. august 2019, bevarer deres gyldighed indtil der træffes ny afgørelse efter vandsektorlovens § 18, stk. 4, jf. denne lovs § 1, nr. 31. Det foreslås endvidere, at overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

Forslaget skyldes, at det foreslås at ophæve den gældende bestemmelse i stoplovens § 7, 3. pkt., hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om, at kommunalt ejede forsyningsvirksomheder skal afstå eller afvikle deltagelsen i tilknyttet virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddele en frist herfor. Det foreslås desuden at ophæve den tilhørende strafbestemmelse i stoplovens § 10, stk. 1, nr. 4. Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af indførelsen af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, hvorefter Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med reglerne om tilknyttet virksomhed. Den foreslåede bestemmelse vil bl.a. dække de tilfælde, der er omfattet af § 7, 3. pkt., i stoploven. Det foreslås også, at overtrædelse af påbud efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, strafbelægges, jf. det foreslåede nr. 6 i vandsektorlovens § 30, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 43. Der er således alene tale om en flytning og udvidelse af hjemmelen til at give påbud, og det er derfor ikke hensigten, at afgørelser truffet efter den hidtil gældende regel i stoploven ikke længere skal være gældende, eller at overtrædelse ikke skal kunne straffes.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 31 og 43, og § 4, nr. 4 og 6, og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I vandsektorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1693 af 16. august 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Forsyningssekretariatet« til: »Vandsektortilsynet«, »Forsyningssekretariatets« ændres til: »Vandsektortilsynets«, og »Forsyningssekretariatet« ændres til: »Vandsektortilsynet«.

2. § 2, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Loven gælder for andre end vandselskaber, i det omfang det fremgår af lovens bestemmelser.«

3. I § 2, stk. 5, ændres »§ 4, stk. 4,« til: »§ 4, stk. 2 og 3,«, »§ 5, stk. 3,« ændres til: »§ 5, stk. 2,«, efter »12 a-12 f« indsættes: », 16«, og efter »kapitel« indsættes: »7 a og«.

4. § 4, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

5. I § 4, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 1 og 3, og« til: »kan ministeren fastsætte regler«.

6. § 4, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., ophæves.

7. I § 5, stk. 1, ændres », jf. § 2, stk. 1« til: »omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3«.

8. I § 5, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Performancebenchmarkingen omfatter forhold vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed.«

9. § 5, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

§ 2. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Loven gælder for serviceselskaber, jf. § 19, stk. 2.

Stk. 5. § 2, stk. 6, § 3 a, stk. 2, § 4, stk. 4, § 5, stk. 3, §§ 10, 12 a-12 f og 21 og kapitel 8 finder endvidere anvendelse på andre vandselskaber, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1.

Stk. 6-8. ---

§ 4. ---

Stk. 2. Vandselskaber omfattet af stk. 1 skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indhold og udformning af den totaløkonomiske benchmarking, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 1 og 3, og om opgørelses- og målemetoder. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter endvidere regler om indberetning af registrerede oplysninger til Forsyningssekretariatet om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning.

§ 5. Miljøministeren foretager årligt performancebenchmarking af vandselskaber, jf. § 2, stk. 1.

Stk. 2. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, skal indberette nødvendige oplysninger til brug for miljøministerens beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af performancebenchmarking, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3, og om opgørelses- og målemetoder samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan ligeledes fastsætte regler om meddelelse om ind- og udtræden af frivillig performancebenchmarking, herunder om frister. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af performancebenchmarking.

§ 6. Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte indtægtsramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Stk. 2. En indtægtsramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte indtægtsrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en indtægtsramme, fastsættes den første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. Et vandselskab kan få korrigeret indtægtsrammen med et tillæg, jf. §§ 7 og 8.

Stk. 7. Et vandselskab skal indberette årsregnskabet til Forsyningssekretariatet. Årsregnskabet skal indeholde de nødvendige oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammen, herunder om vandselskabet overholder betingelserne for tillæg, jf. stk. 6. Oplysningerne gives som note til årsregnskabet, som revisorpåtegnet erklæring eller på en anden af Forsyningssekretariatet godkendt måde.

Stk. 8. Opfylder vandselskabet ikke oplysningsforpligtelsen efter stk. 7, kan Forsyningssekretariatet skønmæssigt fastsætte vandselskabets indtægtsramme.

§ 6 a. Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Stk. 2. En regnskabsmæssig kontrolramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i tidligere fastsatte regnskabsmæssige kontrolrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en regnskabsmæssig kontrolramme, fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang med ud-

10. I § 5, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver stk. 3, 1. pkt., udgår »», hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3, og om« og »samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning«.

11. § 6, *stk. 1*, affattes således:

»Vandsektortilsynet skal for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³, som ikke er undtaget efter § 3, fastsætte én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter med henblik på dækning af nødvendige og effektive omkostninger. En indtægtsramme omfatter indtægter til at dække både drifts- og anlægsomkostninger.«

12. I § 6, *stk. 2*, indsættes som 3. *pkt.*:

»En indtægtsramme fastsættes endvidere efter reglerne i stk. 3-6 og efter regler udstedt i medfør af § 8.«

13. I § 6, *stk. 6*, ændres » et tillæg, jf. §§ 7 og 8« til: »tillæg og fradrag«.

14. § 6, *stk. 7 og 8*, ophæves.

15. § 6 a, *stk. 1*, affattes således:

»Vandsektortilsynet skal for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³, som ikke er undtaget efter §§ 3 eller 3 a, fastsætte én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter med henblik på dækning af nødvendige og effektive omkostninger. En regnskabsmæssig kontrolramme omfatter indtægter til at dække både drifts- og anlægsomkostninger.«

16. I § 6 a, *stk. 2*, indsættes som 3. *pkt.*:

»En regnskabsmæssig kontrolramme fastsættes endvidere efter reglerne i stk. 3 og 4 og efter regler udstedt i medfør af § 8.«

gangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Bestemmelserne om tillæg, jf. § 6, stk. 6, indberetning efter § 6, stk. 7, og skønsmæssig fastsættelse, jf. § 6, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme.

§ 7. Forsyningssekretariatet kan efter ansøgning fra et vandselskab meddele dispensation fra indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme. Dispensationen skal angive den ændrede indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme og varigheden af denne.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i ansøgningen, og om behandling af ansøgninger, herunder hvilke forhold der kan begrunde meddelelse af dispensation.

§ 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a, herunder om beregningsmetode, effektiviseringskrav, reguleringsperioder, indfasningsperioder, kontrolperioder, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen, samt om vandselskabernes indberetning af oplysninger til Forsyningssekretariatet, indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og frister for indberetningen. Ministeren fastsætter endvidere regler om tillæg til indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer og om betingelser for tillæg, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.

17. I § 6 a, stk. 4, indsættes efter »tillæg«: »og fradrag«, og »indberetning efter § 6, stk. 7, og skønsmæssig fastsættelse, jf. § 6, stk. 8,« udgår.

18. § 7 ophæves.

19. § 8 affattes således:

»§ 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om Vandsektortilsynets fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a, herunder om følgende:

- 1) Fastsættelse og justering af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder om følgende:
 - a) Beregningsmetode, og hvilke økonomiske og andre oplysninger, der skal indgå i fastsættelsen af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder hvordan fastsættelse skal ske for selskaber, der første gang skal have fastsat en indtægtsramme eller regnskabsmæssig kontrolramme for et senere år end 2017.
 - b) Generelt og individuelt effektiviseringskrav og pristalskorrektion, herunder om følgende:
 - i) Korrektion af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer på baggrund af effektiviseringskrav, herunder hvilke elementer af rammen der omfattes af effektiviseringskrav.
 - ii) Beregning af prisudvikling og korrektion af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer på baggrund af prisudvikling, herunder hvilke elementer af rammen der omfattes af pristalskorrektion.
 - c) Tillæg til og fradrag i indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer samt betingelser herfor, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.
 - d) Værdiansættelse af vandselskabernes aktiver, disses levetider og afskrivninger herpå.
- 2) Hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme og en regnskabsmæssig kontrolramme og betingelser for, at visse indtægter ikke omfattes.
- 3) Kontrol med overholdelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder opgørelse og afvikling af differencer mellem et vandselskabs indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme og vandselskabets indtægter, som omfattes af rammen.«

§ 9. Forsyningssekretariatet gennemfører benchmarking, fastsætter indtægtsramme, jf. § 6, og regnskabsmæssig kontrolramme, jf. § 6 a, og orienterer offentligheden om benchmarkingens resultater efter reglerne i kapitel 2 og 3.

Stk. 2. Forsyningssekretariatet varetager indberetningsmyndighedens opgaver efter lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

§ 10. Til dækning af udgifter forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse betaler vandselskaberne årligt en afgift. Det samlede afgiftsbeløb fastsættes årligt på finansloven med mulighed for regulering på tillægsbevillingsloven og opdeles ved opkrævning hos vandselskaberne i en grundafgift og en differentieret afgift, jf. stk. 2-5. For 2017 udgør det samlede afgiftsbeløb, som vandselskaberne opkræves, dog 12,3 mio. kr. med mulighed for regulering på tillægsbevillingsloven.

Stk. 2. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, opkræves grundafgift og differentieret afgift, jf. stk. 4 og 5.

Stk. 3. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ opkræves differentieret afgift, jf. stk. 5.

Stk. 4-10. ---

§ 11. ---

20. § 9, stk. 1, affattes således

»Vandsektortilsynet varetager de opgaver, som er henlagt til tilsynet i medfør af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og lovgivningen i øvrigt.«

21. § 9, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

22. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Vandsektortilsynet skal overvåge og analysere forhold omfattet af lovens § 1.

Stk. 2. Vandsektortilsynet orienterer løbende og inden for rimelig tid klima-, energi- og forsyningsministeren om overvågning og analyser efter stk. 1 og om forhold, som i øvrigt vurderes at have ministerens interesse, eller som har væsentlig betydning for Vandsektortilsynets opgavevaretagelse.

Stk. 3. Vandsektortilsynet fastlægger prioriteringen og omfanget af opgaverne efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan anmode Vandsektortilsynet om oplysninger og analyser om forhold omfattet af lovens § 1, herunder om forslag til brug for udvikling af reguleringen, medmindre det er uforeneligt med § 9, stk. 2, eller Vandsektortilsynets prioritering efter stk. 3.«

23. § 10, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

24. I § 10, stk. 2, ændres »§ 4, stk. 3« til: »§ 4, stk. 2«

25. I § 10, stk. 3, indsættes efter »800.000 m³«: », som ikke er undtaget efter §§ 3 eller 3 a,«.

26. I § 10 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 6. Ved fejl i et vandselskabs indberetning af årligt debiteret vandmængde, som har ført til, at de opkrævede afgiftsbeløb for et eller flere år er forkerte, efterreguleres afgiften i forbindelse med opkrævningen af afgift for året efter det år, hvor Vandsektortilsynet er blevet bekendt med fejlen.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

27. I § 11 indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»Vandsektortilsynet udarbejder årligt en arbejdsplan, som redegør for Vandsektortilsynets planlagte og forventede aktiviteter.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 2.

Stk. 2. Forsyningssekretariatet opretter et offentligt tilgængeligt register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.

Stk. 3. Endvidere skal Forsyningssekretariatet offentliggøre afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om registerets indhold og udformning samt offentliggørelse i henhold til stk. 2 og 3.

28. § 11, stk. 2, ophæves.

29. § 11, stk. 3 og 4, affattes således:

»*Stk. 3.* Vandsektortilsynet offentliggør arbejdsplanen, jf. stk. 1, og den årlige beretning, jf. stk. 2, på Vandsektortilsynets hjemmeside.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om rammerne for arbejdsplanen, jf. stk. 1, herunder om planens indhold og om frister for offentliggørelse.«

30. Efter § 11 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 11 a. Vandsektortilsynet offentliggør resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.

Stk. 2. Vandsektortilsynet offentliggør afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.

Stk. 3. Vandsektortilsynet kan offentliggøre andre afgørelser, der ikke er omfattet af stk. 2.

Stk. 4. Vandsektortilsynet kan offentliggøre oplysninger og dokumenter vedrørende vandselskaber og disses forhold. Vandsektortilsynet kan offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven, med oplysning om, hvad overtrædelsen består i.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse i henhold til stk. 1-4, herunder om, at Vandsektortilsynet skal offentliggøre andre af Vandsektortilsynets afgørelser end dem, der er nævnt i stk. 2, eller skal offentliggøre bestemte oplysninger og dokumenter.

§ 11 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner om visse af Vandsektortilsynets afgørelser, og om, at Vandsektortilsynet skal videregive bestemte oplysninger til kommunalbestyrelsen.«

§ 18. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om den i stk. 1 nævnte virksomhed, herunder om, hvilke typer virksomhed der kan udøves efter stk. 1, og om, at omsætningen vedrørende visse typer af tilknyttet virksomhed ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra tilknyttet virksomhed i relation til kravet om udskillelse, jf. stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte reg-

31. I § 18 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Vandsektortilsynet fører tilsyn med vandselskabernes overholdelse af regler om tilknyttet virksomhed og påbud efter stk. 4.

Stk. 4. Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med stk. 1 og regler udstedt i medfør af stk. 5.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

32. § 18, stk. 3, 3. pkt., der bliver stk. 5, 3. pkt., affattes således:

»Ministeren kan herudover fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn efter stk. 3 og om påbud efter stk. 4.«

ler om omsætningen vedrørende den tilknyttede virksomhed, herunder om omsætningen i tilknyttet virksomhed, hvor en fastsat andel af selskabet ejes af erhvervsdrivende, fonde, foreninger m.v., der ikke samtidig ejer vandselskaber, samt om anvendelse af overskud fra tilknyttet virksomhed. Desuden kan ministeren fastsætte regler om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

§ 19. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. De aftaler, der er omfattet af stk. 4, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Stk. 6. ---

33. I § 19, stk. 5, 2. pkt., ændres »på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge« til: »tilvejebringe og opbevare«.

34. I § 19, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Dokumentationen efter 2. pkt., skal være tilvejebragt inden aftalens indgåelse.«

35. I § 19 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Vandsektortilsynet fører tilsyn med overholdelse af reglerne i stk. 1-5, af afgørelser efter stk. 7, 1. pkt., og af påbud efter stk. 8.

Stk. 7. Vandsektortilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, jf. stk. 4. Vandsektortilsynet lægger den fastsatte markedsmæssige pris til grund for afgørelser om indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. kapitel 3.

Stk. 8. Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, jf. stk. 7, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet. Påbud efter 1. pkt. kan omfatte en periode på op til 5 år før påbudstidspunktet. Tilbageføring og efterbetaling skal tillægges en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling. Påbud efter 1. pkt. forældes 5 år efter meddelelsen, medmindre forældelsen er afbrudt efter reglerne i forældelsesloven, eller Vandsektortilsynet har indgivet politianmeldelse for manglende efterlevelse af påbuddet.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

36. I § 19 indsættes som stk. 10:

»Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Kravet om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår, jf. stk. 4,
- 2) Krav til dokumentation, jf. stk. 5.
- 3) Hvilke aftaler der anses for væsentlige, jf. stk. 5.
- 4) Vandsektortilsynets tilsyn efter stk. 6.
- 5) Vandsektortilsynets afgørelser efter stk. 7.

§ 20. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indlevering af data fra vandselskaber til Forsyningssekretariatet til brug for administration af og kontrol med loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder til brug for benchmarking og fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, samt data til brug for Forsyningssekretariatets generelle analyser m.v. og om vandselskabernes klimatilpasning. Herudover kan ministeren fastsætte regler om vandselskabers regnskabsføring, herunder om, at vandselskaber skal udarbejde, lade revidere og offentliggøre årsrapporter i overensstemmelse med bestemmelserne i årsregnskabsloven, samt om gennemførelsen af den regnskabsmæssige adskillelse, jf. § 19. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om øvrige regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

6) Vandsektortilsynets afgørelser efter stk. 8, herunder hvilke selskaber og andre parter der er omfattet af stk. 8«

37. § 20, 1. pkt., ophæves.

38. I § 20, 2. pkt., der bliver 1. pkt., ændres »Herudover kan ministeren« til: »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan«.

39. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a
*Oplysnings- og indberetningspligt, digital kommunikation
og behandling af oplysninger*

§ 22. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning af oplysninger og dokumenter til brug for Vandsektortilsynets og miljøministerens opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder om indhold, form og frister for indberetning.

§ 22 a. Vandsektortilsynet kan påbyde vandselskaber og foreninger omfattet af § 21 at indsende oplysninger og dokumenter, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af § 22, men som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at indsende oplysninger og dokumenter, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af § 22, men som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 3. Et påbud efter stk. 1 eller 2 kan omfatte tilvejebringelse af nye, nødvendige oplysninger.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, og hvilke typer af oplysninger og dokumenter der kan omfattes af et påbud efter stk. 2.

§ 22 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe af-

gørelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet ikke har modtaget oplysninger og dokumenter i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 22 eller et påbud efter § 22 a, eller ikke har modtaget disse inden den fastsatte frist. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet kan afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende afgørelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om korrektion af oplysninger, der er indsendt til Vandsektortilsynet eller miljøministeren.

§ 22 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og virksomheder.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 22 d. Myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.«

§ 26. ---
Stk. 2-8. ---

§ 27. ---
Stk. 2. ---

§ 30. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der
1-2) ---

- 3) undlader at indberette oplysninger efter § 4, stk. 2,
- 4) undlader at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet, jf. § 6, stk. 6, eller § 6 a, stk. 4,
- 5) opkræver betaling fra forbrugerne i strid med den af Forsyningssekretariatet fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, jf. § 13,
- 6) ---
- 7) ---
- 8) undlader regnskabsmæssig adskillelse, jf. § 19,
- 9) ---
- 10) undlader at forelægge tilstrækkelig dokumentation efter § 19, stk. 5, 2. pkt., eller
- 11) undlader at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud, jf. § 21, stk. 5 eller 6.

Stk. 2-3. ---

40. I § 26 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at klage har opsættende virkning, medmindre klageinstansen bestemmer andet.«

41. I § 27 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Vandsektortilsynets afgørelser efter § 19, stk. 7 og 8, kan påklages af det pågældende vandselskab og af andre parter i aftalen.«

42. § 30, *stk. 1, nr. 3 og 4*, ophæves.

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 3-5.

43. I § 30, *stk. 1, nr. 5*, der bliver nr. 3, udgår »af Forsyningssekretariatet«.

44. I § 30, *stk. 1*, indsættes efter nr. 7, der bliver nr. 5, som nyt nummer:

»6) undlader at efterkomme Vandsektortilsynets påbud efter § 18, stk. 4,«.

Nr. 8-10 bliver herefter nr. 7-9.

45. I § 30, *stk. 1, nr. 8*, der bliver nr. 7, indsættes efter »§ 19,«: »stk. 1 og 3,«.

46. I § 30, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 9, ændres »forelægge« til: »tilvejebringe eller opbevare«, »2. pkt.« ændres til: »2. og 3. pkt.«, og »eller« udgår.

47. I § 30, stk. 1, indsættes efter nr. 10, der bliver nr. 9, som nyt nummer:

»10) undlader at efterkomme Vandsektortilsynets påbud efter § 19, stk. 8,«.

48. I § 30, stk. 1, nr. 11, ændres », jf.« til: »efter«, og »eller 6.« ændres til: »eller 6, eller«.

49. I § 30, stk. 1, indsættes som nr. 12:

»12) undlader at efterkomme et påbud efter § 22 a, stk. 1 eller 2.«

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022, som ændret ved § 11 i lov nr. 900 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

§ 29. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en eller flere ejendomme skal tilsluttes en bestående almen vandforsyning, hvis tilslutningen findes ønskelig ud fra en samlet vurdering af forholdene i et område eller ud fra den enkelte ejendoms forhold. Er taksterne for bidrag til vandforsyningen fastsat eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1, skal betaling til vandforsyningen ske på grundlag af disse takster, medmindre kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, som gør, at taksterne ikke med rimelighed kan anvendes.

Stk. 4. ---

§ 46. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Opstår der uenighed om leveringsprisen i forbindelse med levering af vand fra en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning, som begge er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, afgøres spørgsmålet af miljøministeren.

§ 52 a. Ved levering af vand fra en almen vandforsyning kan der under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i prisen indregnes de i denne bestemmelse anførte udgifter, jf. dog stk. 3 og 4. Udgifterne omfatter

- 1) nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af vand,
- 2) lønninger og andre driftsomkostninger,
- 3) ---

1. I § 29, stk. 3, 2. pkt., ændres »eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1,« til: »i medfør af § 53, stk. 1, godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 54, stk. 1, eller anmeldt i henhold til regler udstedt i medfør af § 54, stk. 5,«.

2. I § 46, stk. 3, ændres »miljøministeren« til: »klima-, energi- og forsyningsministeren«.

3. I § 52 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,« og »stk. 3 og 4« ændres til: »stk. 2, 4 og 5«.

4. I § 52 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Udgifterne omfatter«: »nødvendige udgifter til«, og i § 52 a, stk. 1, nr. 1, udgår »nødvendige omkostninger til«.

5. I § 52 a, stk. 1, nr. 2, ændres »driftsomkostninger,« til: »driftsudgifter,«.

- 4) bidrag til dækning af udgifter til Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,
- 5) driftsmæssige afskrivninger,
- 6) ---
- 7) underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsynings-systemerne,
- 8) henlæggelser til nyinvesteringer,
- 9) udgifter til rådgivning af vandforsyningskunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværksamarbejder og lign.,
- 10) udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget,
- 11) udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse,
- 12) udgifter til dækning af en økonomisk godtgørelse efter § 64 d, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse,

13-14) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1 og 2 omfatter også prisfastsættelsen for salg af vand mellem almene vandforsyninger.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om prisfastsættelsen efter stk. 1, herunder regler om forrentning af indskudskapital.

§ 53. En almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om almene vandforsynings fastsættelse af bidrag, herunder om form og indhold af almene vandforsynin-

6. I § 52 a, stk. 1, nr. 4, ændres »Forsyningssekretariatet,« til: »Vandsektortilsynet,«.

7. § 52 a, stk. 1, nr. 5, affattes således:
»5) investeringer,«.

8. § 52 a, stk. 1, nr. 7 og 8, ophæves.
Nr. 9-14 bliver herefter nr. 7-12.

9. I § 52 a, stk. 1, nr. 9-12, der bliver nr. 7-10, udgår »udgifter til«.

10. I § 52 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Lån indregnes i prisen, jf. stk. 1, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

11. I § 52 a, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »Stk. 1 og 2« til: »Stk. 1-3«.

12. I § 52 a, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes efter »stk. 1«: »og 2« og efter »herunder regler« indsættes: »om opgørelse af udgifter og om indregning af lån og afdrag herpå, samt regler«.

13. § 53, stk. 1, affattes således:

»En almen vandforsyning skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. For almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, skal fastsættelsen af anlægs- og driftsbidrag ske under overholdelse af den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af vandsektorlovens §§ 6 eller 6 a. De fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med § 54 og regler fastsat i medfør heraf. De gældende anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.«

14. I § 53, stk. 7, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvor ofte den almene vandforsyning som minimum skal fastsætte an-

gers takstblade, og om fastsættelse af forskellige bidrag for geografiske områder, jf. stk. 1, herunder om, hvad der anses for at være særlige tilfælde.

lægs- og driftsbidrag, om opkrævningsperiodens varighed og om, at fastsættelsen skal ske for kalenderår.«

15. Efter § 53 a indsættes:

»§ 54. Anlægs- og driftsbidrag, der er fastsat i medfør af § 53, stk. 1, skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 3 og regler udstedt i medfør af § 55 b. Anlægs- og driftsbidrag skal dog ikke godkendes, såfremt fastsættelsen anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 5 og regler udstedt i medfør af § 55 b.

Stk. 2. Det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, der godkender eller modtager anmeldelse efter stk. 1. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af bidragene for de øvrige kommuner.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1, herunder om fordeling af kompetence mellem kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet. Ministeren kan også fastsætte regler om almene vandforsyningers midlertidige fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag uden kommunalbestyrelsens godkendelse efter stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til stk. 1, og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at en almen vandforsyning omfattes af vandsektorlovens § 2, stk. 1, har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i bidrag i medfør af loven.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kravet om godkendelse, jf. stk. 1, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om en almen vandforsyningens anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag, herunder regler om indeksregulering.«

§ 55. Almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Stk. 2. Regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regu-

16. § 55, stk. 1-4, ophæves.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 1-3.

lativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 3. For almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan udarbejde normalregulativer.

Stk. 5-7. ---

17. Efter § 55 indsættes i *kapitel 9*:

»§ 55 a. En almen vandforsyning skal udarbejde et regulativ.

Stk. 2. Et nyt regulativ og en ændring af et regulativ skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 7, og regler udstedt i medfør af § 55 b. En ændring af et regulativ skal dog ikke godkendes, såfremt ændringen anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, og regler udstedt i medfør af § 55 b. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. Det gældende regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 3. Det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, der godkender eller modtager anmeldelse efter stk. 2. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender nye regulativer eller modtager anmeldelse af ændringer af regulativer for de øvrige kommuner.

Stk. 4. For almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

Stk. 5. For områder under miljøministerens ressort kan klima-, energi- og forsyningsministeren kun fastsætte regler efter stk. 6-8 efter forhandling med miljøministeren.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om krav til regulativer, jf. dog stk. 5.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2, jf. dog stk. 5.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse af en ændring af et regulativ, jf. stk. 2, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen, jf. dog stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om en almen vandforsynings anmeldelse af en ændring af et tidligere anmeldt eller godkendt regulativ, jf. dog stk. 5.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en almen vandforsynings betaling af renter og opkrævning af renter og gebyrer. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at en almen vandforsynings ret til at opkræve renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til regler, der er udstedt i medfør af 1. pkt.,

forudsætter, at denne ret fremgår af det regulativ, der skal udarbejdes i henhold til stk. 1.

§ 55 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om en almen vandforsynings pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer, jf. § 54, stk. 1, og § 55 a, stk. 2:

- 1) Anlægs- og driftsbidrag.
- 2) Regulativ.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en almen vandforsynings mulighed for eller pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag og regulativer, jf. § 54, stk. 5, og § 55 a, stk. 8:

- 1) Anlægs- og driftsbidrag.
- 2) Regulativ.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens tilsyn.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om frister for indsendelse af anlægs- og driftsbidrag, regulativer, oplysninger og dokumenter i medfør af stk. 1 og 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til en almen vandforsyning eller en almen vandforsynings koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med den almene vandforsyning, om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, jf. § 54, stk. 1.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til en almen vandforsyning om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer, jf. § 55 a, stk. 2.

§ 55 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandbranchens organisationers indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører almene vandforsyningers fastsættelse af takster, bidrag og regulativer, til myndigheder på ministeriets område. Ministeren kan desuden efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.«

18. Efter § 67 indsættes i *kapitel 11*:

»§ 67 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn efter § 65 med anlægs- og driftsbidrag og ændringer af regulativer, der er anmeldt af en almen vandforsyning i henhold til regler, der er udstedt i medfør af § 54, stk. 5, og § 55 a, stk. 8, herunder regler om frister for gennemførelse af dette tilsyn.«

19. I *overskriften* til kapitel 13 indsættes efter »Klage«: » til Miljø- og Fødevarerklagenævnet«.

§ 75. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven, jf. dog stk. 2, og miljøministerens afgørelser efter § 29, stk. 2 og 4, § 32, § 37 og § 38, jf. § 40, stk. 2, og i konkrete sager efter kapitel 8 kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet som behandler sagen i den læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Stk. 2-7. ---

§ 76. Følgende afgørelser kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed:

1-3) ---

- 4) Kommunalbestyrelsernes afgørelser efter kapitel 9, bortset fra kommunalbestyrelsernes afgørelser efter § 55, stk. 2.

20. Efter § 74 c indsættes i *kapitel 13*:

»§ 74 d. Reglerne i kapitel 13 gælder for afgørelser efter loven, der kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.«

21. I § 75, *stk. 1*, indsættes efter », jf. dog stk. 2«: » og § 80 b, stk. 1«.

22. § 76, *nr. 4*, affattes således:

»4) Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 52, stk. 2.«

23. I § 76 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2*. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 55 b, stk. 5, ikke kan indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet.«

24. Efter § 80 indsættes:

»Kapitel 13 a

Klage til Energiklagenævnet

§ 80 a. Reglerne i kapitel 13 a gælder for afgørelser efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven, der kan påklages til Energiklagenævnet, jf. § 80 b, stk. 1 og 2.

§ 80 b. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 53, stk. 2 og 4, § 54, stk. 1, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 4, kan påklages til Energiklagenævnet af afgørelsens adressat, jf. dog § 80 c.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelser efter § 46, stk. 3, kan påklages til Energiklagenævnet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens og klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Stk. 4. Klage til Energiklagenævnet skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

§ 80 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om bidrag efter § 53, stk. 2 og 4, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 53, stk. 5, samt regler udstedt i medfør af § 55 b, stk. 5, ikke kan indbringes for Energiklagenævnet.

§ 80 d. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 80 e. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Kapitel 13 b

Søgsmål«.

§ 81. ---

Stk. 2. ---

§ 82. (Ophævet)

§ 83. (Ophævet)

25. I § 81 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Afgørelser, der kan prøves af Energiklagenævnet efter kapitel 13 a, kan ikke indbringes for domstolene, før Energiklagenævnets afgørelse foreligger.«

26. Efter § 81 indsættes:

»Kapitel 13 c

Digital kommunikation og behandling af oplysninger

§ 82. Miljøministeren eller klima-, energi- og forsyningsministeren kan inden for deres område fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven, skal ske digitalt. Ministrene kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation med Energiklagenævnet skal ske digitalt. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme særlige digitale formater, som anlægs- og driftsbidrag, regulativer, oplysninger og dokumenter, jf. § 55 b, skal fremsendes i, herunder om fritagelse fra fremsendelse i særlige digitale formater for visse personer og selskaber.

Stk. 4. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 83. Myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.«

§ 84. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder § 14 a, stk. 2, § 18, stk. 1, § 26, stk. 1, § 33, stk. 1, § 50, § 51, stk. 1, eller § 78, stk. 3, 1. og 2. pkt.,

2-8) ---

Stk. 2-3. ---

22. I § 84, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 51, stk. 1,«: »§ 55 a, stk. 1,«.

§ 3

I lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1775 af 2. september 2021, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---*Stk. 2-8. ---*

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indregning af udgifter i bidrag efter stk. 4, herunder om, hvilke udgifter der kan betales af spildevandsforsyningsselskabet, om omkostningsfordeling med andre parter, om betingelser for indregning, herunder samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed og sikring af selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet, om krav til aftaler med andre parter, om dokumentation for overholdelse af de fastsatte regler og tilsyn hermed og om offentliggørelse af aftaler og dokumentation og lign. på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om aftaler efter stk. 5, herunder om krav til aftalerne og andre parter betaling, om dokumentation for overholdelse af de fastsatte regler og tilsyn hermed og om offentliggørelse af aftaler og dokumentation og lign. på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

§ 2. ---*Stk. 2-8. ---*

Stk. 9. Tilslutningsbidraget, jf. stk. 2 og 3, reguleres årligt efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

*Stk. 10-11. ---***§ 2 a. ---***Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Vandafledningsbidraget fastsættes med udgangspunkt i vandforbruget og i overensstemmelse med § 3, stk. 1. Hvor vandmåler kræves, beregnes bidraget ud fra det målte vandforbrug. Spildevandsforsyningsselskabet kan give adgang til, at bidrag fastsættes ud fra det målte forbrug, selv om vandmåleren er opsat uden krav herom. I andre tilfælde fastsættes bidraget efter et skønnet vandforbrug. Det skønnede forbrug kan for boligheder ikke overstige 170 m³ pr. år, jf. dog § 7 b, stk. 1.

Stk. 5-6. ---

Stk. 7. Spildevandsforsyningsselskabet kan vælge at opdele vandafledningsbidraget i en fast og en variabel del. Den faste del af vandafledningsbidraget må ikke overstige 500 kr. inklusive moms pr. år. Den faste del af bidraget opkræves pr. stikledning frem til en ejendoms grundgrænse. Den faste del af bidraget skal dog ikke opkræves for stikledninger, hvortil der alene er tilsluttet tag- og overfladevand. Det variable vandafledningsbidrag beregnes som vandforbruget multipliceret med de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte og af kommunalbestyrelsen godkendte kubikmetertakster, jf. § 3, stk. 1. Vandforbruget, der anvendes ved beregningen, fastsættes som beskrevet i stk. 4. I tilfælde, hvor der

1. I § 1 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Lån indregnes i bidrag, jf. stk. 4, 6 og 7, som afdrag på lån fratrukket optagne lån.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

2. I § 1, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., indsættes efter »stk. 4«: », 6, 7 og 8«, og »herunder om,« ændres til: »herunder om opgørelse af udgifter, om indregning af lån og afdrag herpå, om«.

3. § 2, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. Tilslutningsbidraget, jf. stk. 2 og 3, reguleres årligt. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere tilslutningsbidragene efter, jf. stk. 2 og 3.«

4. I § 2 a, stk. 4, 1. pkt., og § 2 a, stk. 7, 4. pkt., ændres »§ 3, stk. 1.« til: »§ 3, stk. 1 og 2.«

afledes vand uden et vandforbrug, beregnes den variable del af bidraget på baggrund af den afledte vandmængde, jf. stk. 6.

Stk. 8. Den maksimale grænse på 500 kr. inklusive moms pr. år for den faste del af vandafledningsbidraget, jf. stk. 7, reguleres årligt efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringsstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

Stk. 9-13. ---

§ 3. Spildevandsforsyningsselskabet fastsætter en gang årligt differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, idet fastsættelsen sker i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4-8. Vælger spildevandsforsyningsselskabet at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet en gang årligt størrelsen af bidraget. Spildevandsforsyningsselskabet kan i særlige tilfælde fastsætte kubikmetertakster og faste bidrag forskelligt for geografiske områder. De fastsatte kubikmetertakster og bidrag skal overholde den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat for spildevandsforsyningsselskabet i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, skal en gang årligt godkende de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender vedtægten for de øvrige kommuner. Betalingsvedtægten skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Stk. 3-7. ---

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelse af forskellige kubikmetertakster og faste bidrag for geografiske områder, herunder om, hvad der anses for at være særlige tilfælde efter stk. 1.

5. I § 2 a, stk. 8, udgår: » efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringsstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger«.

6. I § 2 a, stk. 8, indsættes som 2. pkt.:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere det faste vandafledningsbidrag efter.«

7. § 3, stk. 1 og 2, affattes således:

»Et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, i overensstemmelse med regler, der er udstedt i medfør af stk. 4-8. Vælger spildevandsforsyningsselskabet at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, skal spildevandsforsyningsselskabet fastsætte bidraget i overensstemmelse med § 2 a, stk. 7 og 8, samt regler udstedt i medfør af stk. 8. Spildevandsforsyningsselskabet kan i særlige tilfælde fastsætte kubikmetertaksterne og faste bidrag forskelligt for forskellige geografiske områder. For spildevandsforsyningsselskaber omfattet af vandsektorlovens kapitel 3 skal fastsættelsen ske under overholdelse af den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for selskabet i medfør af vandsektorlovens §§ 6 eller 6 a.

Stk. 2. De fastsatte størrelser på kubikmetertakster og faste bidrag, jf. stk. 1, skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med reglerne i § 3 a, og regler udstedt i medfør heraf. De gældende kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.«

8. I § 3, stk. 8, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvor ofte et spildevandsforsyningsselskab som minimum skal fastsætte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og størrelsen af det faste vandafledningsbidrag, om opkrævningsperiodens varighed og om, at fastsættelsen skal ske for kalenderår, samt regler om form og indhold af spildevandsforsyningsselskabers takstblade.«

9. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Kubikmetertakster, der er fastsat i medfør af § 3, stk. 1, og fast vandafledningsbidrag, der er fastsat i medfør af § 2 a, stk. 7, skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 3, og regler udstedt i medfør af § 3 c. Kubikmetertakster og faste bidrag skal dog ikke godkendes, såfremt fastsættelsen anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 5, og regler udstedt i medfør af § 3 c.

Stk. 2. Det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevandet, der godkender eller modtager anmeldelse efter stk. 1. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand fra flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender takster og faste bidrag eller modtager anmeldelse for de øvrige kommuner.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1, herunder om fordeling af kompetence mellem kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet. Ministeren kan også fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabers midlertidige fastsættelse af kubikmetertakster og faste bidrag uden kommunalbestyrelsens godkendelse efter stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til stk. 1, og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at et spildevandsforsyningsselskab omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i takster og bidrag i medfør af loven.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kravet om godkendelse, jf. stk. 1, fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag, herunder regler om indeksregulering.

§ 3 b. Et spildevandsforsyningsselskab skal udarbejde en betalingsvedtægt.

Stk. 2. En ny betalingsvedtægt og en ændring af en betalingsvedtægt skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 5, og regler udstedt i medfør af § 3 c. En ændring af en betalingsvedtægt skal dog ikke godkendes, såfremt ændringen af betalingsvedtægten anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 6, og regler udstedt i medfør af § 3 c. Den gældende betalingsvedtægt skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Stk. 3. Det er kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevandet, der godkender eller modtager anmeldelse efter

stk. 2. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand fra flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender nye betalingsvedtægter eller modtager anmeldelse af ændringer af betalingsvedtægter for de øvrige kommuner.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om krav til betalingsvedtægter.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. stk. 2, fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af en ændring af en tidligere anmeldt eller godkendt betalingsvedtægt.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et spildevandsforsyningsselskabs betaling af renter og opkrævning af renter og gebyrer. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at et spildevandsforsyningsselskabs ret til at opkræve renter og gebyrer i henhold til renteloven eller i henhold til regler, der er udstedt i medfør af 1. pkt., forudsætter, at denne ret fremgår af den betalingsvedtægt, der skal udarbejdes i henhold til stk. 1.

§ 3 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om et spildevandsforsyningsselskabs pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster, bidrag og betalingsvedtægter, jf. § 3 a, stk. 1, og § 3 b, stk. 2:

- 1) Takster og bidrag.
- 2) Betalingsvedtægter.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets mulighed for eller pligt til at indsende følgende til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte takster, bidrag og betalingsvedtægter, jf. § 3 a, stk. 5, og § 3 b, stk. 6:

- 1) Takster og bidrag.
- 2) Betalingsvedtægter.
- 3) Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om frister for indsendelse af takster, bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter i medfør af stk. 1 og 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskab eller et spildevandsforsyningsselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med spildevandsforsyningsselskabet, om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nød-

vendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster og bidrag, jf. § 3 a, stk. 1.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskab om at indsende oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægter, jf. § 3 b, stk. 2.

§ 3 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandbranchens organisationers indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører et spildevandsforsyningsselskabs fastsættelse af takster, bidrag og betalingsvedtægter, til myndigheder på ministeriets område. Ministeren kan desuden efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.«

§ 8. Kommunalbestyrelsens afgørelser og vedtagelser efter loven kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

10. I § 8 indsættes som 2. *pkt.*:

»Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 3 a, stk. 1, og § 3 b, stk. 2, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 4 og 5, kan dog påklages til Energiklagenævnet af afgørelsens adressat, jf. § 8 a.«

11. I § 8 indsættes som *stk. 2-4*:

»*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 3. Klage til Energiklagenævnet skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 4. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.«

12. Efter § 8 indsættes:

»**§ 8 a.** Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 3 b, stk. 2, og afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 4 og 5, ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.

§ 8 b. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 8 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.«

13. Efter § 9 a indsættes før overskriften før § 11:

»**§ 10.** Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og

om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation med Energiklagenævnet skal ske digitalt. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte digitale systemer og om fritagelse fra digital kommunikation for visse personer og selskaber.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme særlige digitale formater, som takster, bidrag, betalingsvedtægter, oplysninger og dokumenter, jf. § 3 c, skal fremsendes i, herunder om fritagelse fra fremsendelse i særlige digitale formater for visse personer og selskaber.

Stk. 4. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 10 a. Myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.

§ 10 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn, herunder regler om frister for gennemførelsen af tilsyn, med spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af § 3, stk. 1, samt § 3 b, stk. 1, og overholdelse af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 8, § 3 a, stk. 3 og 5, § 3 b, stk. 4, § 3 b, stk. 6, § 3 b, stk. 7, § 3 c eller § 10.

Straffebestemmelser

§ 10 c. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 3 b, stk. 1.

Stk. 2. I regler, der udstedes af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 4

I lov om kommuners afståelse af vandselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 862 af 23. august 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2. Ved virksomheder og forsyningsvirksomheder forstås i denne lov vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

§ 4. Kommuner indberetter senest den 1. februar hvert år de registreringer, som kommunen i det foregående kalenderår har foretaget efter §§ 2 og 3. Er der ikke foretaget udde-

1. I § 1, stk. 2, udgår »virksomheder og«.

2. § 4, stk. 1, 3. pkt., affattes således:
»Indberetning af registreringer eller erklæring, jf. 1. og 2. pkt., skal ske til Vandsektortilsynet.«

linger, afståelser eller omstruktureringer, afgiver kommunen erklæring herom. Klima-, energi- og forsyningsministeren udpeger den myndighed, der skal modtage og behandle indberetningerne (indberetningsmyndigheden).

Stk. 2. Indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådighedsdatoer. Endvidere skal indberetningen angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret. Indberetningsmyndigheden kan forlange yderligere dokumentation, hvis de indberettede oplysninger er utilstrækkelige.

Stk. 3. ---

§ 5. Indberetningsmyndigheden træffer afgørelse om, hvorvidt de indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, den beregnede forrentning og eventuelle fradrag efter § 4, stk. 3, kan godkendes. Kan indberetningsmyndigheden ikke godkende disse, fastsætter myndigheden rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, beregnet forrentning og størrelsen af eventuelle fradrag.

§ 6. Indberetningsmyndigheden giver senest den 1. maj hvert år Social- og Indenrigsministeriet meddelelse om de godkendte rådighedsbeløb inklusive beregnet forrentning og med eventuelle fradrag efter § 4, stk. 3. Social- og Indenrigsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelsen i § 15 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Hvis det godkendte rådighedsbeløb overstiger kommunens bloktilskud i det første modregningsår, beregner Social- og Indenrigsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret.

§ 7. Forsyningsvirksomheder må kun deltage i tilknyttet virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar, jf. § 18 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Midler anvendt i strid hermed betragtes som uddelinger efter § 2, stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at forsyningsvirksomheden skal afstå eller afvikle deltagelsen i tilknyttet virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddeler en frist herfor.

§ 8. (Ophævet)

3. I § 4, stk. 2, 4. pkt., § 5, 1. pkt., og § 6, 1. pkt., ændres »Indberetningsmyndigheden« til: »Vandsektortilsynet«, og i § 5, 2. pkt., ændres »indberetningsmyndigheden« til: »Vandsektortilsynet«, og »myndigheden« ændres til: »Vandsektortilsynet«.

4. § 7, 3. pkt., ophæves.

5. § 8 affattes således:

»§ 8. Myndigheder, som er tillagt opgaver efter loven, og myndigheder, som tillægges opgaver efter regler udstedt i medfør af loven, kan behandle, herunder indhente, opbevare og videregive, oplysninger til brug for myndighedernes opgaver og tilrettelæggelsen heraf.«

§ 10. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) ---
- 2) undlader at indberette efter § 4,
- 3) anvender midler i strid med § 7 eller
- 4) undlader at efterkomme klima-, energi- og forsyningsministeren afgørelse om afståelse eller afvikling af deltagelse inden for den fastsatte frist herfor, jf. § 7.

Stk. 2-3. ---

6. I § 10, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 4,« til: »§ 4 eller«.

7. I § 10, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 7 eller« til: »§ 7.«

8. § 10, stk. 1, nr. 4, ophæves.

§ 5

I lov nr. 2210 af 29. december 2020 om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v., lov om miljøbeskyttelse, vandsektorloven, lov om vandløb og lov om vandforsyning m.v., foretages følgende ændring:

§ 6. ---

Stk. 1. ---

Stk. 2. De hidtil gældende regler i § 1, stk. 5, i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. og regler udstedt i medfør af den hidtil gældende § 1, stk. 6, i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. finder fortsat anvendelse på spildevandsforsyningselskabers udgifter til opfyldelse af medfinansieringsaftaler, som er indgået inden den 1. januar 2021, hvis Forsyningssekretariatet inden den 1. januar 2021 har truffet afgørelse om at give tillæg til spildevandsforsyningselskabets økonomiske ramme efter reglerne i vandsektorloven til det pågældende projekt eller projektejerer inden den 1. januar 2021 har foretaget væsentlige irreversible investeringer i projektet i forhold til håndtering af tag- og overfladevand. For medfinansieringsaftaler om projekter, der ikke er sat i drift inden den 1. januar 2021, finder de hidtil gældende regler dog kun anvendelse, hvis spildevandsforsyningselskabet anmelder den pågældende aftale til Forsyningssekretariatet senest den 15. april 2021. De hidtil gældende regler finder ikke anvendelse efter den 1. januar 2027, medmindre anlæggelsen af det pågældende projekt er påbegyndt inden denne dato og dette anmeldes til Forsyningssekretariatet senest den 15. april 2028.

Stk. 3-4. ---

1. I § 6, stk. 2, 3. pkt., ændres »Forsyningssekretariatet« til: »Vandsektortilsynet«.